

Treaty Series

*Treaties and international agreements
registered
or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations*

VOLUME 2333

2005

I. Nos. 41825-41839

Recueil des Traités

*Traités et accords internationaux
enregistrés
ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies*

UNITED NATIONS • NATIONS UNIES

Treaty Series

*Treaties and international agreements
registered
or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations*

VOLUME 2333

Recueil des Traités

*Traités et accords internationaux
enregistrés
ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies*

United Nations • Nations Unies
New York, 2009

Copyright © United Nations 2009
All rights reserved
Manufactured in the United States of America

Copyright © Nations Unies 2009
tous droits réservés
Imprimé aux États-Unis d'Amérique

TABLE OF CONTENTS

I

*Treaties and international agreements
registered in September 2005
Nos. 41825 to 41839*

No. 41825. Austria and Germany:

Agreement between the Government of the Republic of Austria and the Government of the Federal Republic of Germany on equivalences in higher education. Vienna, 13 June 2002	3

No. 41826. Austria and Poland:

Agreement between the Republic of Austria and the Republic of Poland for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital (with protocol). Vienna, 13 January 2004	5

No. 41827. Austria and Republic of Moldova:

Convention between the Government of the Republic of Austria and the Government of the Republic of Moldova for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on property (with protocol). Vienna, 29 April 2004	103

No. 41828. Austria and Mongolia:

Convention between the Republic of Austria and Mongolia with respect to taxes on income and on capital (with protocol). Vienna, 3 July 2003	181

No. 41829. Austria and Kuwait:

Agreement between the Government of the Republic of Austria and the Government of the State of Kuwait for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital and for the fostering of economic relations (with protocol). Vienna, 13 June 2002	253

No. 41830. Austria and Islamic Republic of Iran:

Agreement between the Government of the Republic of Austria and the Government of the Islamic Republic of Iran for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital (with protocol). Vienna, 11 March 2002	335

No. 41831. Austria and Libyan Arab Jamahiriya:

Agreement between the Republic of Austria and the Great Socialist People's Libyan Arab Jamahiriya for the promotion and protection of investments. Vienna, 18 June 2002.....	411

No. 41832. Austria and Slovakia:

Agreement between the Government of the Republic of Austria and the Government of the Slovak Republic on scientific and technological cooperation. Vienna, 18 February 2004.....	453

No. 41833. France and Argentina:

Agreement between the Government of the French Republic and the Government of the Argentine Republic on the promotion of a mechanism for a proper development as provided for in article 12 of the Kyoto Protocol. Buenos Aires, 15 April 2004	471

No. 41834. France and Slovenia:

Agreement between the Government of the French Republic and the Government of the Republic of Slovenia on the status and operation of cultural centres. Ljubljana, 17 October 2001.....	483

No. 41835. France and Monaco:

Agreement between the Government of the French Republic and the Government of the Principality of Monaco on the integration of Monegasque fire brigades in the French rescue teams during their interventions outside the French territory, in case of natural disasters or major technological accident. Monaco, 21 May 2004.....	501

No. 41836. Lithuania and Uzbekistan:

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Uzbekistan on cooperation in railway transport. Tashkent, 20 February 1997	509

No. 41837. Lithuania and Uzbekistan:

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Uzbekistan concerning cooperation in the field of tourism. Vilnius, 7 June 1995	527

No. 41838. Lithuania and Uzbekistan:

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Uzbekistan on international transport of passengers and goods by road (with protocol of implementation). Tashkent, 20 February 1997	543

No. 41839. Lithuania and Uzbekistan:

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Uzbekistan concerning the cooperation in the field of education, science and technology. Vilnius, 7 June 1995	593

TABLE DES MATIÈRES

I

*Traités et accords internationaux
enregistrés en septembre 2005
N°s 41825 à 41839*

N° 41825. Autriche et Allemagne :

Accord entre le Gouvernement de la République d'Autriche et la République fédérale d'Allemagne relatif à l'équivalence dans le domaine de l'enseignement supérieur. Vienne, 13 juin 2002 3

N° 41826. Autriche et Pologne :

Accord entre la République d'Autriche et la République de Pologne tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Vienne, 13 janvier 2004 5

N° 41827. Autriche et République de Moldova :

Convention entre le Gouvernement de la République d'Autriche et le Gouvernement de la République de Moldova tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Vienne, 29 avril 2004 103

N° 41828. Autriche et Mongolie :

Convention entre la République d'Autriche et la Mongolie en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Vienne, 3 juillet 2003 181

N° 41829. Autriche et Koweït :

Accord entre le Gouvernement de la République d'Autriche et le Gouvernement de l'État du Koweït tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune et à promouvoir les relations économiques (avec protocole). Vienne, 13 juin 2002 253

N° 41830. Autriche et République islamique d'Iran :

Accord entre le Gouvernement de la République d'Autriche et le Gouvernement de la République islamique d'Iran tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Vienne, 11 mars 2002 335

N° 41831. Autriche et Jamahiriya arabe libyenne :

Accord entre la République d'Autriche et la Grande Jamahiriya arabe libyenne populaire et socialiste relatif à la promotion et à la protection des investissements. Vienne, 18 juin 2002..... 411

N° 41832. Autriche et Slovaquie :

Accord entre le Gouvernement de la République d'Autriche et le Gouvernement de la République slovaque relatif à la coopération scientifique et technologique. Vienne, 18 février 2004..... 453

N° 41833. France et Argentine :

Accord entre le Gouvernement de la République française et le Gouvernement de la République argentine pour la promotion du mécanisme pour un développement propre prévu par l'article 12 du Protocole de Kyoto. Buenos Aires, 15 avril 2004 471

N° 41834. France et Slovénie :

Accord entre le Gouvernement de la République française et le Gouvernement de la République de Slovénie relatif au statut et au fonctionnement des centres culturels. Ljubljana, 17 octobre 2001 483

N° 41835. France et Monaco :

Accord entre le Gouvernement de la République française et le Gouvernement de la Principauté de Monaco sur l'intégration de sapeurs-pompiers monégasques dans les équipes de secours françaises lors de leurs interventions hors du territoire français, en cas de catastrophes naturelles ou d'accidents technologiques majeurs. Monaco, 21 mai 2004..... 501

N° 41836. Lituanie et Ouzbékistan :

Accord de coopération en matière de transport ferroviaire entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Ouzbékistan. Tashkent, 20 février 1997 509

N° 41837. Lituanie et Ouzbékistan :

Accord de coopération en matière de tourisme entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Ouzbékistan. Vilnius, 7 juin 1995..... 527

N° 41838. Lituanie et Ouzbékistan :

Accord relatif au transport routier international de passagers et de marchandises entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Ouzbékistan (avec protocole d'application). Tashkent, 20 février 1997	543

N° 41839. Lituanie et Ouzbékistan :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Ouzbékistan relatif à la coopération dans les domaines de l'enseignement, des sciences et de la technologie. Vilnius, 7 juin 1995 ..	593

NOTE BY THE SECRETARIAT

Under Article 102 of the Charter of the United Nations every treaty and every international agreement entered into by any Member of the United Nations after the coming into force of the Charter shall, as soon as possible, be registered with the Secretariat and published by it. Furthermore, no party to a treaty or international agreement subject to registration which has not been registered may invoke that treaty or agreement before any organ of the United Nations. The General Assembly, by resolution 97 (I), established regulations to give effect to Article 102 of the Charter (see text of the regulations, vol. 859, p., VIII).

The terms "treaty" and "international agreement" have not been defined either in the Charter or in the regulations, and the Secretariat follows the principle that it acts in accordance with the position of the Member State submitting an instrument for registration that so far as that party is concerned the instrument is a treaty or an international agreement within the meaning of Article 102. Registration of an instrument submitted by a Member State, therefore, does not imply a judgement by the Secretariat on the nature of the instrument, the status of a party or any similar question. It is the understanding of the Secretariat that its action does not confer on the instrument the status of a treaty or an international agreement if it does not already have that status and does not confer on a party a status which it would not otherwise have.

*

* *

Unless otherwise indicated, the translations of the original texts of treaties, etc., published in this Series have been made by the Secretariat of the United Nations.

NOTE DU SECRÉTARIAT

Aux termes de l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tout traité ou accord international conclu par un Membre des Nations Unies après l'entrée en vigueur de la Charte sera, le plus tôt possible, enregistré au Secrétariat et publié par lui. De plus, aucune partie à un traité ou accord international qui aurait dû être enregistré mais ne l'a pas été ne pourra invoquer ledit traité ou accord devant un organe des Nations Unies. Par sa résolution 97 (I), l'Assemblée générale a adopté un règlement destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte (voir texte du règlement, vol. 859, p. IX).

Le terme « traité » et l'expression « accord international » n'ont été définis ni dans la Charte ni dans le règlement, et le Secrétariat a pris comme principe de s'en tenir à la position adoptée à cet égard par l'Etat Membre qui a présenté l'instrument à l'enregistrement, à savoir que pour autant qu'il s'agit de cet Etat comme partie contractante l'instrument constitue un traité ou un accord international au sens de l'Article 102. Il s'ensuit que l'enregistrement d'un instrument présenté par un Etat Membre n'implique, de la part du Secrétariat, aucun jugement sur la nature de l'instrument, le statut d'une partie ou toute autre question similaire. Le Secrétariat considère donc que les actes qu'il pourrait être amené à accomplir ne confèrent pas à un instrument la qualité de « traité » ou d'« accord international » si cet instrument n'a pas déjà cette qualité, et qu'ils ne confèrent pas à une partie un statut que, par ailleurs, elle ne posséderait pas.

*

* *

Sauf indication contraire, les traductions des textes originaux des traités, etc., publiés dans ce Recueil ont été établies par le Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies.

I

*Treaties and international agreements
registered in
September 2005
Nos. 41825 to 41839*

*Traités et accords internationaux
enregistrés en
septembre 2005
N°s 41825 à 41839*

No. 41825

**Austria
and
Germany**

Agreement between the Government of the Republic of Austria and the Government of the Federal Republic of Germany on equivalences in higher education. Vienna, 13 June 2002

Entry into force: *12 December 2003 by notification, in accordance with article 7*

Authentic text: *German*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Austria, 13 September 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**Autriche
et
Allemagne**

Accord entre le Gouvernement de la République d'Autriche et la République fédérale d'Allemagne relatif à l'équivalence dans le domaine de l'enseignement supérieur. Vienne, 13 juin 2002

Entrée en vigueur : *12 décembre 2003 par notification, conformément à l'article 7*

Texte authentique : *allemand*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Autriche, 13 septembre 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41826

**Austria
and
Poland**

Agreement between the Republic of Austria and the Republic of Poland for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital (with protocol). Vienna, 13 January 2004

Entry into force: *1 April 2005 by notification, in accordance with article 29*

Authentic texts: *English, German and Polish*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Austria, 20 September 2005*

**Autriche
et
Pologne**

Accord entre la République d'Autriche et la République de Pologne tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Vienne, 13 janvier 2004

Entrée en vigueur : *1er avril 2005 par notification, conformément à l'article 29*

Textes authentiques : *anglais, allemand et polonais*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Autriche, 20 septembre 2005*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE REPUBLIC OF AUSTRIA AND THE
REPUBLIC OF POLAND FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON
CAPITAL

The Republic of Austria and the Republic of Poland, desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital,

Have agreed as follows:

Article 1. Persons covered

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes covered

(1) This Agreement shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

(2) There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

(3) The existing taxes to which the Agreement shall apply are in particular:

a) in Poland:

1. the personal income tax, and
2. the corporate income tax;

b) in Austria:

1. the income tax;
2. the corporation tax;
3. the land tax;
4. the tax on agricultural and forestry enterprises;
5. the tax on the value of vacant plots.

(4) The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes that have been made in their respective taxation laws.

Article 3. General Definitions

(1) For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:

a) The term "Poland" when used in a geographical sense means the territory of the Republic of Poland, including any area beyond its territorial waters, within which under the laws of the Republic of Poland and in accordance with international laws Poland exercises its sovereign rights over the sea-bed, its subsoil and their natural resources;

b) the term "Austria" means the Republic of Austria;

c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Poland or Austria, as the context requires;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

h) the term "competent authority" means:

i) in Poland: the Minister of Finance or his authorised representative;

ii) in Austria: the Federal Minister of Finance or his authorised representative;

i) the term "national" means:

i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State.

(2) As regards the application of the Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4. Resident

(1) For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

(2) Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to settle the question by mutual agreement.

(3) Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5. Permanent Establishment

(1) For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

(2) The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop, and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

(3) A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.

(4) Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

(5) Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

(6) An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

(7) The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income from Immovable Property

(1) Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

(3) The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

(4) The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business Profits

(1) The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

(2) Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

(3) In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

(4) Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

(5) No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

(6) For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

(7) Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

(8) The term "profits" as used in this Article includes the profits derived by any partner from his participation in a partnership and in any other body of persons which is treated in the same way for tax purposes, and in the case of Austria, from a participation in a sleeping partnership (Stille Gesellschaft) created under Austrian law.

Article 8. Shipping, Inland Waterways Transport and Air Transport

(1) Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

(2) Profits from the operation of boats engaged in inland waterways transport shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

(3) If the place of effective management of a shipping enterprise or of an inland waterways transport enterprise is aboard a ship or boat, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship or boat is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship or boat is a resident.

(4) The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

(5) For the purpose of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic include:

- a) profits from the rental on a bareboat basis of ships or aircraft; and
- b) profits from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise, where such rental or such use, maintenance or rental, as the case may be, is incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic.

Article 9. Associated Enterprises

(1) Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State,

or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

(2) Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

(1) Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

(3) The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

(4) The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

(5) Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

(1) Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the

gross amount of the interest. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

(3) Notwithstanding the provisions of paragraph 2, any such interest referred to in paragraph 1 shall be taxable only in the Contracting State of which the recipient is a resident, if such recipient is the beneficial owner of the interest and if such interest is paid:

a) to the Government of the Republic of Poland or to the Government of the Republic of Austria;

b) on a loan of whatever kind granted, insured or guaranteed by a public institution for purposes of promoting exports;

c) in connection with the sale on credit of any industrial, commercial or scientific equipment;

d) on any loan of whatever kind granted by a bank.

(4) The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

(5) The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

(6) Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

(7) Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12. Royalties

(1) Royalties arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) However, the royalties referred to in paragraph 1 may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties.

(3) The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use any industrial, commercial, or scientific equipment or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

(4) The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

(5) Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

(6) Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13. Capital Gains

(1) Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) Gains from the alienation of shares or other rights in a company which assets principally, directly or indirectly, consist of immovable property situated in a Contracting State or rights pertaining to such immovable property, may be taxed in that State.

(3) Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

(4) Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic, boats engaged in inland waterways transport or movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft or boats, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

(5) Gains from the alienation of any property other than that referred to in the paragraphs above, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

(6) In the case of an individual who was a resident of a Contracting State and has become a resident of the other Contracting State, paragraph 5 shall not affect the right of the first-mentioned State under its national laws to tax the individual on a capital appreciation up to the change of residence in respect of shares. The value of shares which was taken into account by the first-mentioned State in computing the taxable capital appreciation shall be treated as cost of acquisition of such shares by the other Contracting State if a subsequent alienation of such shares entails a capital gain which is taxable in that other State.

Article 14. Independent Personal Services

(1) Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

(2) The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent Personal Services

(1) Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19, and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

(2) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

(3) Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, or aboard a boat engaged in inland waterways transport, may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 16. Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Artistes and Sportsmen

(1) Notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

(2) Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

(3) Paragraphs 1 and 2 shall not apply to income accruing from the exercise of activities by artists or sportsmen in a Contracting State where the visit to that State is financed entirely or mainly from public funds of one or both of the Contracting States, a political subdivision, a local authority or a government institution thereof or by an organisation recognised as a charitable organisation.

Article 18. Pensions, Annuities and Similar Payments

(1) Pensions and similar payments or annuities received by a resident of a Contracting State from the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State.

(2) The term "annuities" means certain amounts payable periodically at stated times, for life or for a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

(3) Income derived by a resident of a Contracting State from the other Contracting State under a legal claim to maintenance may not be taxed in the first-mentioned State if such income would be exempt from tax according to the laws of the other Contracting State.

Article 19. Government Service

(1) a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

- i) is a national of that State; or
- ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

(2) a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

(3) The provisions of Articles 15, 16, 17, and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. Professors and Researchers

A professor, teacher or researcher who makes a temporary visit to a Contracting State solely for the purpose of teaching or carrying out research at a university, college or other recognised educational institution in that Contracting State and who is or was immediately before that visit a resident of the other Contracting State, shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State for a period not exceeding two years from the date of his first visit for that purpose in respect of remuneration for such teaching or research, provided that he is taxed on such remuneration in the other Contracting State.

Article 21. Students

(1) Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

(2) Remuneration which a student or business apprentice who is or was formerly a resident of a Contracting State derives from an employment which he exercises in the other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the fiscal year concerned shall not be taxed in that other State if the employment is directly related to his studies or apprenticeship carried out in the first-mentioned State.

Article 22. Other income

(1) Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

(2) The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 23. Capital

(1) Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

(2) Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

(3) Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic and by boats engaged in inland waterways transport, and by movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft and boats, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

(4) All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 24. Methods for Elimination of Double Taxation

(1) In the case of a resident of Poland, double taxation shall be avoided as follows:

Where a resident of Poland derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Austria, Poland shall allow:

a) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Austria;

b) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in Austria.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Austria.

(2) In the case of a resident of Austria, double taxation shall be avoided as follows:

a) Where a resident of Austria derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Poland, Austria shall, subject to the provisions of sub-paragraphs b) and c) and paragraph 3, exempt such income or capital from tax.

b) Where a resident of Austria derives items of income which, in accordance with the provisions of Articles 10, 11, 12 and paragraph 2 of Article 13, may be taxed in Poland, Austria shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in Poland. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income derived from Poland.

c) Dividends in the sense of sub-paragraph a) of paragraph 2 of Article 10 paid by a company which is a resident of Poland to a company which is a resident of Austria shall be exempt from tax in Austria, subject to the relevant provisions of the domestic law of Austria, however, notwithstanding any deviating minimum participation requirements provided for by that law.

(3) Where in accordance with any provision of the Agreement income derived or capital owned by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

Article 25. Non-Discrimination

(1) Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

(2) Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

(3) The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

(4) Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same

conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

(5) Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

(6) The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 26. Mutual Agreement Procedure

(1) Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

(2) The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

(3) The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

(4) The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 27. Exchange of Information

(1) The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting

States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

(2) In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 28. Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

(1) Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

(2) Insofar as, due to fiscal privileges granted to diplomatic missions and consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special international agreements, items of income or capital are not subject to tax in the receiving State, the sending State shall have the right to tax such items of income or capital.

(3) Notwithstanding the provisions of Article 4, an individual who is a member of a diplomatic mission, a consular post or a permanent mission of a Contracting State which is situated in the other Contracting State or in a third State shall be deemed for the purposes of this Agreement to be a resident of the sending State if:

- a) in accordance with international law he is not liable to tax in the receiving State in respect of items of income from sources outside that State, and
- b) he is liable in the sending State to the same obligations in relation to tax on his total income or on capital as are residents of that State.

Article 29. Entry into Force

(1) The Contracting States shall notify to each other that the constitutional requirements for entry into force of this Agreement have been complied with.

(2) This Agreement shall enter into force on the first day of the third month following the date of the latter of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall apply:

a) in respect of taxes withheld at source to amounts of income derived on or after first January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force;

b) in respect of other taxes on income and taxes on capital to such taxes chargeable for any taxable year beginning on or after first January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force.

(3) The provisions of the Agreement between the Polish People's Republic and the Republic of Austria for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital signed in Warsaw, on October 2, 1974, shall cease to be effective on the date preceding the day on which the present Agreement shall become applicable.

Article 30. Termination

This Agreement shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year the year following after the period of five years from the date on which the Agreement enters into force. In such event, the Agreement shall cease to have effect:

a) in respect of the taxes withheld at source to amounts of income derived on or after first January in the calendar year next following the year in which such notice has been given;

b) in respect of other taxes on income and taxes on capital to such taxes chargeable for any taxable year beginning on or after first January in the calendar year next following the year in which such notice has been given.

In witness whereof the Plenipotentiaries of the two Contracting States, duly authorised thereto, have signed this Agreement.

Done in duplicate in Vienna on the 13th day of January 2004, in the German, Polish and English languages, each text being equally authentic. In case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Austria:

MAG. KARL-HEINZ GRASSER

For the Government of the Republic of Poland:

DR. ANDRZEJ RACZKO

PROTOCOL

At the moment of signing the Agreement between the Republic of Austria and the Republic of Poland for the Avoidance of Double Taxation with respect to Taxes on Income and on Capital the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Agreement.

I. Re Interpretation of the Convention

It is understood that provisions of the Agreement which are drafted according to the corresponding provisions of the OECD-Model Convention on Income and on Capital shall generally be expected to have the same meaning as expressed in the OECD Commentary thereon. The understanding in the preceding sentence will not apply with respect to the following:

- a) any reservations or observations to the OECD Model or its Commentary by either Contracting State;
- b) any contrary interpretation in a published explanation by one of the Contracting States that has been provided to the competent authority of the other Contracting State prior to the entry into force of the Agreement; and
- c) any contrary interpretation agreed to by the competent authorities after the entry into force of the Agreement.

The Commentary - as it may be revised from time to time - constitutes a means of interpretation in the sense of the Articles on interpretation of the Vienna Convention of 23 May 1969 on the Law of Treaties.

II. Re Article 5

If a resident of a Contracting State had in the other Contracting State a building site or construction or installation project on the date on which this Agreement became applicable, and this project continues after the date on which this Agreement became applicable, then the twelve-month period shall be calculated from the date mentioned here, but this benefit shall in no case exceed twenty-four months from the date when the building site or construction or installation project started to exist.

III. Re Article 11

- (1) It is understood that
 - a) on behalf of Poland the Korporacja Ubezpieczen Kredytow Exportowych, and
 - b) on behalf of Austria the Oesterreichische Kontrollbank AG have to be treated as public institutions in the sense of sub-paragraph b) of paragraph 3 of Article 11.
- (2) Sub-paragraphs c) and d) of paragraph 3 do not apply in the case of debt-claim created or assigned mainly for purposes of taking advantage of those subparagraphs and not for bona fide commercial reasons, as well as in the context of thin capitalisation.

IV. Re Article 19

It is understood that the provisions of paragraph 1 of Article 19 shall likewise apply in respect of remuneration paid to:

- a) the members of the staff of the Polish Institute in Vienna and of the Vienna Branch of the Polish Academy of Science, and
- b) the Austrian Foreign Trade Commissioner in Warsaw and to the members of the staff of that Austrian Foreign Trade Commissioner, and to the members of the staff of the Austrian Cultural Forum in Warsaw.

In witness whereof the Plenipotentiaries of the two Contracting States, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate in Vienna on the 13th day of January 2004 in the German, Polish and English languages, each text being equally authentic. In case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Austria:

MAG. KARL-HEINZ GRASSER

For the Government of the Republic of Poland:

DR. ANDRZEJ RACZKO

[GERMAN TEXT — TEXTE ALLEMAND]

**ABKOMMEN
ZWISCHEN DER REPUBLIK ÖSTERREICH
UND
DER REPUBLIK POLEN
ZUR VERMEIDUNG DER DOPPELBESTEuerung
AUF DEM GEBIETE DER STEUERN VOM EINKOMMEN
UND VOM VERMÖGEN**

Die Republik Österreich und die Republik Polen, von dem Wunsche geleitet, ein Abkommen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen abzuschließen,

haben Folgendes vereinbart:

Artikel 1

UNTER DAS ABKOMMEN FALLENDE PERSONEN

Dieses Abkommen gilt für Personen, die in einem Vertragsstaat oder in beiden Vertragsstaaten ansässig sind.

Artikel 2

UNTER DAS ABKOMMEN FALLENDE STEUERN

(1) Dieses Abkommen gilt, ohne Rücksicht auf die Art der Erhebung, für Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, die für Rechnung eines Vertragsstaats oder seiner Gebietskörperschaften erhoben werden.

(2) Als Steuern vom Einkommen und vom Vermögen gelten alle Steuern, die vom Gesamteinkommen, vom Gesamtvermögen oder von Teilen des Einkommens oder des Vermögens erhoben werden, einschließlich der Steuern vom Gewinn aus der Veräußerung beweglichen oder unbeweglichen Vermögens, der Lohnsummensteuern sowie der Steuern vom Vermögenszuwachs.

(3) Zu den bestehenden Steuern, für die das Abkommen gilt, gehören insbesondere

a) in Polen:

- i) die Einkommensteuer, und
- ii) die Körperschaftsteuer;

b) in Österreich:

- i) die Einkommensteuer;
- ii) die Körperschaftsteuer;
- iii) die Grundsteuer;
- iv) die Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben;
- v) die Abgabe vom Bodenwert bei unbebauten Grundstücken.

(4) Das Abkommen gilt auch für alle Steuern gleicher oder im Wesentlichen ähnlicher Art, die nach der Unterzeichnung des Abkommens neben den bestehenden Steuern oder an deren Stelle erhoben werden. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten teilen einander die in ihren Steuergesetzen eingetretenen wesentlichen Änderungen mit.

Artikel 3

ALLGEMEINE BEGRIFFSBESTIMMUNGEN

- (1) Im Sinne dieses Abkommens, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert,
- a) bedeutet der Ausdruck "Polen", im geografischen Sinn verwendet, das Gebiet der Republik Polen, einschließlich der Gebiete außerhalb der Küstengewässer, in denen Polen nach dem Recht der Republik Polen und in Übereinstimmung mit Völkerrecht Hoheitsrechte über den Meeresgrund, den Meeresuntergrund und deren Bodenschätze ausübt;
 - b) bedeutet der Ausdruck "Österreich" die Republik Österreich;
 - c) bedeutet der Ausdruck "ein Vertragsstaat" und "der andere Vertragsstaat" je nach dem Zusammenhang, Polen oder Österreich;
 - d) umfasst der Ausdruck "Person" natürliche Personen, Gesellschaften und alle anderen Personenvereinigungen;
 - e) bedeutet der Ausdruck "Gesellschaft" juristische Personen oder Rechtsträger, die für die Besteuerung wie juristische Personen behandelt werden;
 - f) bedeuten die Ausdrücke "Unternehmen eines Vertragsstaats" und "Unternehmen des anderen Vertragsstaats", je nachdem, ein Unternehmen, das von einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird, oder ein Unternehmen, das von einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird;
 - g) bedeutet der Ausdruck "internationaler Verkehr" jede Beförderung mit einem Seeschiff oder Luftfahrzeug, das von einem Unternehmen mit tatsächlicher Geschäftsleitung in einem Vertragsstaat betrieben wird, es sei denn, das Seeschiff

oder Luftfahrzeug wird ausschließlich zwischen Orten im anderen Vertragsstaat betrieben;

h) bedeutet der Ausdruck "zuständige Behörde"

i) in Polen: den Finanzminister oder dessen bevollmächtigten Vertreter;

ii) in Österreich: den Bundesminister für Finanzen oder dessen bevollmächtigten Vertreter;

i) bedeutet der Ausdruck "Staatsangehöriger"

i) jede natürliche Person, die die Staatsangehörigkeit eines Vertragsstaats besitzt;

ii) jede juristische Person, Personengesellschaft und andere Personenvereinigung, die nach dem in einem Vertragsstaat geltenden Recht errichtet worden ist.

(2) Bei der Anwendung des Abkommens durch einen Vertragsstaat hat, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert, jeder im Abkommen nicht definierte Ausdruck die Bedeutung, die ihm im Anwendungszeitraum nach dem Recht dieses Staates über die Steuern zukommt, für die das Abkommen gilt, wobei die Bedeutung nach dem in diesem Staat anzuwendenden Steuerrecht den Vorrang vor einer Bedeutung hat, die der Ausdruck nach anderem Recht dieses Staates hat.

Artikel 4

ANSÄSSIGE PERSON

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck "eine in einem Vertragsstaat ansässige Person" eine Person, die nach dem Recht dieses Staates dort auf Grund ihres Wohnsitzes, ihres ständigen Aufenthalts, des Ortes ihrer Geschäftsleitung oder eines anderen ähnlichen Merkmals steuerpflichtig ist, und umfasst auch diesen Staat und seine Gebietskörperschaften. Der Ausdruck umfasst jedoch nicht eine Person, die in diesem Staat nur mit Einkünften aus Quellen in diesem Staat oder mit in diesem Staat gelegenen Vermögen steuerpflichtig ist.

(2) Ist nach Absatz 1 eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt Folgendes:

a) Die Person gilt als nur in dem Staat ansässig, in dem sie über eine ständige Wohnstätte verfügt; verfügt sie in beiden Staaten über eine ständige Wohnstätte, so

gilt sie als nur in dem Staat ansässig, zu dem sie die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hat (Mittelpunkt der Lebensinteressen);

- b) kann nicht bestimmt werden, in welchem Staat die Person den Mittelpunkt ihrer Lebensinteressen hat, oder verfügt sie in keinem der Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, in dem sie ihren gewöhnlichen Aufenthalt hat;
- c) hat die Person ihren gewöhnlichen Aufenthalt in beiden Staaten oder in keinem der Staaten, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, dessen Staatsangehöriger sie ist;
- d) ist die Person Staatsangehöriger beider Staaten oder keines der Staaten, so werden sich die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten bemühen, die Frage in gegenseitigem Einvernehmen zu regeln.

(3) Ist nach Absatz 1 eine andere als eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, in dem sich der Ort ihrer tatsächlichen Geschäftsleitung befindet.

Artikel 5

BETRIEBSTÄTTE

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck "Betriebstätte" eine feste Geschäftseinrichtung, durch die die Tätigkeit eines Unternehmens ganz oder teilweise ausgeübt wird.

(2) Der Ausdruck "Betriebstätte" umfasst insbesondere:

- a) einen Ort der Leitung,
- b) eine Zweigniederlassung,
- c) eine Geschäftsstelle,
- d) eine Fabrikationsstätte,
- e) eine Werkstatt und
- f) ein Bergwerk, ein Öl- oder Gasvorkommen, einen Steinbruch oder eine andere Stätte der Ausbeutung von Bodenschätzen.

(3) Eine Bauausführung oder Montage ist nur dann eine Betriebstätte, wenn ihre Dauer zwölf Monate überschreitet.

(4) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels gelten nicht als Betriebstätten:

- a) Einrichtungen, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung von Gütern oder Waren des Unternehmens benutzt werden;
- b) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung unterhalten werden;
- c) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten werden, durch ein anderes Unternehmen bearbeitet oder verarbeitet zu werden;
- d) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen Güter oder Waren einzukaufen oder Informationen zu beschaffen;
- e) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen andere Tätigkeiten auszuüben, die vorbereitender Art sind oder eine Hilfstätigkeit darstellen;
- f) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, mehrere der unter lit. a) bis e) genannten Tätigkeiten auszuüben, vorausgesetzt, dass die sich daraus ergebende Gesamttätigkeit der festen Geschäftseinrichtung vorbereitender Art ist oder eine Hilfstätigkeit darstellt.

(5) Ist eine Person - mit Ausnahme eines unabhängigen Vertreters im Sinne des Absatzes 6 - für ein Unternehmen tätig und besitzt sie in einem Vertragsstaat die Vollmacht, im Namen des Unternehmens Verträge abzuschließen, und übt sie die Vollmacht dort gewöhnlich aus, so wird das Unternehmen ungeachtet der Absätze 1 und 2 so behandelt, als habe es in diesem Staat für alle von der Person für das Unternehmen ausgeübten Tätigkeiten eine Betriebstätte, es sei denn, diese Tätigkeiten beschränken sich auf die in Absatz 4 genannten Tätigkeiten, die, würden sie durch eine feste Geschäftseinrichtung ausgeübt, diese Einrichtung nach dem genannten Absatz nicht zu einer Betriebstätte machen.

(6) Ein Unternehmen wird nicht schon deshalb so behandelt, als habe es eine Betriebstätte in einem Vertragsstaat, weil es dort seine Tätigkeit durch einen Makler, Kommissionär oder einen anderen unabhängigen Vertreter ausübt, sofern diese Personen im Rahmen ihrer ordentlichen Geschäftstätigkeit handeln.

(7) Allein dadurch, dass eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft eine Gesellschaft beherrscht oder von einer Gesellschaft beherrscht wird, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort (entweder durch eine Betriebstätte oder auf andere Weise) ihre Tätigkeit ausübt, wird keine der beiden Gesellschaften zur Betriebstätte der anderen.

Artikel 6

EINKÜNFTE AUS UNBEWEGLICHEM VERMÖGEN

(1) Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unbeweglichem Vermögen (einschließlich der Einkünfte aus land- und forstwirtschaftlichen Betrieben) bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Der Ausdruck "unbewegliches Vermögen" hat die Bedeutung, die ihm nach dem Recht des Vertragsstaats zukommt, in dem das Vermögen liegt. Der Ausdruck umfasst in jedem Fall das Zubehör zum unbeweglichen Vermögen, das lebende und tote Inventar land- und forstwirtschaftlicher Betriebe, die Rechte, für die die Vorschriften des Privatrechts über Grundstücke gelten, Nutzungsrechte an unbeweglichem Vermögen sowie Rechte auf veränderliche oder feste Vergütungen für die Ausbeutung oder das Recht auf Ausbeutung von Mineralvorkommen, Quellen und anderen Bodenschätzen; Schiffe und Luftfahrzeuge gelten nicht als unbewegliches Vermögen.

(3) Absatz 1 gilt für Einkünfte aus der unmittelbaren Nutzung, der Vermietung oder Verpachtung sowie jeder anderen Art der Nutzung unbeweglichen Vermögens.

(4) Die Absätze 1 und 3 gelten auch für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen eines Unternehmens und für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen, das der Ausübung einer selbständigen Arbeit dient.

Artikel 7

UNTERNEHMENSGEWINNE

(1) Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats dürfen nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, das Unternehmen übt seine Tätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus. Übt das Unternehmen seine Tätigkeit auf diese Weise aus, so dürfen die Gewinne des Unternehmens im anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser Betriebsstätte zugerechnet werden können.

(2) Übt ein Unternehmen eines Vertragsstaats seine Tätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus, so werden vorbehaltlich des Absatzes 3 in jedem Vertragsstaat dieser Betriebsstätte die Gewinne zugerechnet, die sie hätte erzielen können, wenn sie eine gleiche oder ähnliche Tätigkeit unter gleichen oder ähnlichen Bedingungen als selbständiges Unternehmen ausgeübt hätte und im Verkehr mit dem Unternehmen, dessen Betriebsstätte sie ist, völlig unabhängig gewesen wäre.

(3) Bei der Ermittlung der Gewinne einer Betriebsstätte werden die für diese Betriebsstätte entstandenen Aufwendungen, einschließlich der Geschäftsführungs- und allgemeinen Verwaltungskosten, zum Abzug zugelassen, gleichgültig, ob sie in dem Staat, in dem die Betriebsstätte liegt, oder anderswo entstanden sind.

(4) Soweit es in einem Vertragsstaat üblich ist, die einer Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne durch Aufteilung der Gesamtgewinne des Unternehmens auf seine einzelnen Teile zu ermitteln, schließt Absatz 2 nicht aus, dass dieser Vertragsstaat die zu steuernden Gewinne nach der üblichen Aufteilung ermittelt; die gewählte Gewinnaufteilung muss jedoch derart sein, dass das Ergebnis mit den Grundsätzen dieses Artikels übereinstimmt.

(5) Auf Grund des bloßen Einkaufs von Gütern oder Waren für das Unternehmen wird einer Betriebsstätte kein Gewinn zugerechnet.

(6) Bei der Anwendung der vorstehenden Absätze sind die der Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne jedes Jahr auf dieselbe Art zu ermitteln, es sei denn, dass ausreichende Gründe dafür bestehen, anders zu verfahren.

(7) Gehören zu den Gewinnen Einkünfte, die in anderen Artikeln dieses Abkommens behandelt werden, so werden die Bestimmungen jener Artikel durch die Bestimmungen dieses Artikels nicht berührt.

(8) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck "Gewinne" umfasst auch Gewinne eines Gesellschafters aus seiner Beteiligung an einer Personengesellschaft und einer anderen steuerlich gleichbehandelten Personenvereinigung und im Fall Österreichs auch aus der Beteiligung an einer stillen Gesellschaft des österreichischen Rechts.

Artikel 8

SEESCHIFFFAHRT, BINNENSCHIFFFAHRT UND LUFTFAHRT

(1) Gewinne aus dem Betrieb von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

(2) Gewinne aus dem Betrieb von Schiffen, die der Binnenschiffahrt dienen, dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

(3) Befindet sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung eines Unternehmens der See- oder Binnenschiffahrt an Bord eines Schiffes, so gilt er als in dem Vertragsstaat gelegen, in dem der Heimathafen des Schiffes liegt, oder, wenn kein Heimathafen vorhanden ist, in dem Vertragsstaat, in dem die Person ansässig ist, die das Schiff betreibt.

(4) Absatz 1 gilt auch für Gewinne aus der Beteiligung an einem Pool, einer Betriebsgemeinschaft oder einer internationalen Betriebsstelle.

(5) Im Sinne dieses Artikel umfassen Gewinne aus dem Betrieb von Seeschiffen und Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr auch:

- a) Gewinne aus der Vercharterung von leeren Seeschiffen oder Luftfahrzeugen; und
- b) Gewinne aus der Benutzung, der Instandhaltung oder der Vermietung von Containern (einschließlich Anhängern und den mit dem Transport von Containern

verbundenen Ausrüstungen), die für die Beförderung von Gütern oder Waren verwendet werden,

sofern die Benutzung, die Instandhaltung oder die Vermietung oder Vercharterung gelegentlich neben dem Betrieb von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr erfolgt.

Artikel 9

VERBUNDENE UNTERNEHMEN

(1) Wenn

- a) ein Unternehmen eines Vertragsstaats unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder dem Kapital eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt ist oder
- b) dieselben Personen unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder dem Kapital eines Unternehmens eines Vertragsstaats und eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt sind

und in diesen Fällen die beiden Unternehmen in ihren kaufmännischen oder finanziellen Beziehungen an vereinbarte oder auferlegte Bedingungen gebunden sind, die von denen abweichen, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so dürfen die Gewinne, die eines der Unternehmen ohne diese Bedingungen erzielt hätte, wegen dieser Bedingungen aber nicht erzielt hat, den Gewinnen dieses Unternehmens zugerechnet und entsprechend besteuert werden.

(2) Werden in einem Vertragsstaat den Gewinnen eines Unternehmens dieses Staates Gewinne zugerechnet - und entsprechend besteuert -, mit denen ein Unternehmen des anderen Vertragsstaats in diesem Staat besteuert worden ist, und handelt es sich bei den zugerechneten Gewinnen um solche, die das Unternehmen des erstgenannten Staates erzielt hätte, wenn die zwischen den beiden Unternehmen vereinbarten Bedingungen die gleichen gewesen wären, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so nimmt der andere Staat eine entsprechende Änderung der dort von diesen Gewinnen erhobenen Steuer vor. Bei dieser Änderung sind die übrigen Bestimmungen dieses Abkommens zu

berücksichtigen; erforderlichenfalls werden die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten einander konsultieren.

Artikel 10

DIVIDENDEN

(1) Dividenden, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Diese Dividenden dürfen jedoch auch in dem Vertragsstaat, in dem die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Nutzungsberechtigte der Dividenden eine im anderen Staat ansässige Person ist, nicht übersteigen:

- a) 5 vom Hundert des Bruttobetrags der Dividenden, wenn der Nutzungsberechtigte eine Gesellschaft (jedoch keine Personengesellschaft) ist, die unmittelbar über mindestens 10 vom Hundert des Kapitals der die Dividenden zahlenden Gesellschaft verfügt;
- b) 15 vom Hundert des Bruttobetrags der Dividenden in allen anderen Fällen.

Dieser Absatz berührt nicht die Besteuerung der Gesellschaft in Bezug auf die Gewinne, aus denen die Dividenden gezahlt werden.

(3) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck "Dividenden" bedeutet Einkünfte aus Aktien, Genussaktien oder Genussscheinen, Kuxen, Gründeranteilen oder anderen Rechten - ausgenommen Forderungen - mit Gewinnbeteiligung sowie aus sonstigen Gesellschaftsanteilen stammende Einkünfte, die nach dem Recht des Staates, in dem die ausschüttende Gesellschaft ansässig ist, den Einkünften aus Aktien steuerlich gleichgestellt sind.

(4) Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, in dem die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte

oder festen Einrichtung gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

(5) Bezieht eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft Gewinne oder Einkünfte aus dem anderen Vertragsstaat, so darf dieser andere Staat weder die von der Gesellschaft gezahlten Dividenden besteuern, es sei denn, dass diese Dividenden an eine im anderen Staat ansässige Person gezahlt werden oder dass die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu einer im anderen Staat gelegenen Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehört, noch Gewinne der Gesellschaft einer Steuer für nichtausgeschüttete Gewinne unterwerfen, selbst wenn die gezahlten Dividenden oder die nichtausgeschütteten Gewinne ganz oder teilweise aus im anderen Staat erzielten Gewinnen oder Einkünften bestehen.

Artikel 11

ZINSEN

(1) Zinsen, die aus einem Vertragsstaat stammen und an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Diese Zinsen dürfen jedoch auch in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Nutzungsberechtigte der Zinsen eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person ist, 5 vom Hundert des Bruttobetrags der Zinsen nicht übersteigen. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten regeln im gegenseitigen Einvernehmen wie diese Begrenzungsbestimmung durchzuführen ist.

(3) Ungeachtet des Absatzes 2 dürfen die in Absatz 1 genannten Zinsen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Empfänger ansässig ist, wenn der Empfänger der Zinsen der Nutzungsberechtigte ist und die Zinsen gezahlt werden:

- a) an die Regierung der Republik Polen oder die Regierung der Republik Österreich;
- b) für ein Darlehen jeder Art, das von einer öffentlichen Einrichtung zum Zwecke der Exportförderung gewährt, besichert oder garantiert wird;
- c) im Zusammenhang mit dem Verkauf gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Ausrüstungen auf Kredit;
- d) für ein von einer Bank gewährtes Darlehen jeder Art.

(4) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck "Zinsen" bedeutet Einkünfte aus Forderungen jeder Art, auch wenn die Forderungen durch Pfandrechte an Grundstücken gesichert oder mit einer Beteiligung am Gewinn des Schuldners ausgestattet sind, und insbesondere Einkünfte aus öffentlichen Anleihen und aus Obligationen einschließlich der damit verbundenen Aufgelder und der Gewinne aus Losanleihen. Zuschläge für verspätete Zahlung gelten nicht als Zinsen im Sinne dieses Artikels.

(5) Die Absätze 1, 2 und 3 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, aus dem die Zinsen stammen, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Forderung, für die die Zinsen gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebstätte oder festen Einrichtung gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

(6) Zinsen gelten dann als aus einem Vertragsstaat stammend, wenn der Schuldner eine in diesem Staat ansässige Person ist. Hat aber der Schuldner der Zinsen, ohne Rücksicht darauf, ob er in einem Vertragsstaat ansässig ist oder nicht, in einem Vertragsstaat eine Betriebstätte oder feste Einrichtung und ist die Schuld, für die die Zinsen gezahlt werden, für Zwecke der Betriebstätte oder der festen Einrichtung eingegangen worden, so gelten die Zinsen als aus dem Vertragsstaat stammend, in dem die Betriebstätte oder die feste Einrichtung liegt.

(7) Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Nutzungsberechtigten oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Zinsen, gemessen an der zu Grunde liegenden Forderung, den Betrag, den Schuldner und Nutzungsberechtigter ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 12

LIZENZGEBÜHREN

(1) Lizenzgebühren, die aus einem Vertragsstaat stammen und an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Diese Lizenzgebühren dürfen jedoch auch in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Empfänger der Lizenzgebühren der Nutzungsberechtigte ist, 5 vom Hundert des Bruttobetrags der Lizenzgebühren nicht übersteigen.

(3) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck "Lizenzgebühren" bedeutet Vergütungen jeder Art, die für die Benutzung oder für das Recht auf Benutzung von Urheberrechten an literarischen, künstlerischen oder wissenschaftlichen Werken, einschließlich kinematografischer Filme, von Patenten, Marken, Mustern oder Modellen, Plänen, geheimen Formeln oder Verfahren, oder für die Benutzung oder das Recht auf Benutzung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Ausrüstungen oder für die Mitteilung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Erfahrungen gezahlt werden.

(4) Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, aus dem die Lizenzgebühren stammen, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Lizenzgebühren gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

(5) Lizenzgebühren gelten dann als aus einem Vertragsstaat stammend, wenn der Schuldner eine in diesem Staat ansässige Person ist. Hat aber der Schuldner der Lizenzgebühren, ohne Rücksicht darauf, ob er in einem Vertragsstaat ansässig ist oder nicht, in einem Vertragsstaat eine Betriebsstätte oder eine feste Einrichtung und ist die Verpflichtung, für die die Lizenzgebühren gezahlt werden, für Zwecke der Betriebsstätte oder der festen Einrichtung eingegangen worden und trägt die Betriebsstätte oder die feste Einrichtung die Lizenzgebühren, so gelten die Lizenzgebühren als aus dem Staat stammend, in dem die Betriebsstätte oder feste Einrichtung liegt.

(6) Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Nutzungsberechtigten oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Lizenzgebühren, gemessen an der zu Grunde liegenden Leistung, den Betrag, den Schuldner und Nutzungsberechtigter ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 13

GEWINNE AUS DER VERÄUßERUNG VON VERMÖGEN

(1) Gewinne, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus der Veräußerung unbeweglichen Vermögens im Sinne des Artikels 6 bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Gewinne aus der Veräußerung von Aktien oder anderen Anteilen an einer Gesellschaft, deren Wirtschaftsgüter hauptsächlich, unmittelbar oder mittelbar, aus im anderen Vertragsstaat gelegenen unbeweglichen Vermögen oder aus Rechten, die zu diesem unbeweglichen Vermögen gehören, besteht, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(3) Gewinne aus der Veräußerung beweglichen Vermögens, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, oder das zu einer festen Einrichtung gehört, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für die Ausübung einer selbständigen Arbeit im anderen Vertragsstaat zur Verfügung steht, einschließlich derartiger Gewinne, die bei der Veräußerung einer solchen Betriebsstätte (allein oder mit dem übrigen Unternehmen) oder einer solchen festen Einrichtung erzielt werden, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(4) Gewinne aus der Veräußerung von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen, die im internationalen Verkehr betrieben werden, von Schiffen, die der Binnenschifffahrt dienen, und von beweglichem Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe oder Luftfahrzeuge dient, dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

(5) Gewinne aus der Veräußerung des in den vorstehenden Absätzen nicht genannten Vermögens dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Veräußerer ansässig ist.

(6) Bei einer natürlichen Person, die in einem Vertragsstaat ansässig war und im anderen Vertragsstaat ansässig geworden ist, berührt Absatz 5 nicht das Recht des erstgenannten Staates, bei Anteilen an Gesellschaften nach seinen innerstaatlichen Rechtsvorschriften bei der Person einen Vermögenszuwachs bis zu ihrem Ansässigkeitswechsel zu besteuern. Der Wert der Anteile, den der erstgenannte Staat bei der Ermittlung des Veräußerungsgewinns

berücksichtigt, stellt im anderen Staat die Anschaffungskosten für diese Anteile dar, wenn eine spätere Veräußerung dieser Anteile im anderen Staat besteuert wird.

Artikel 14

SELBSTÄNDIGE ARBEIT

(1) Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus einem freien Beruf oder aus sonstiger selbständiger Tätigkeit bezieht, dürfen nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, dass der Person im anderen Vertragsstaat für die Ausübung ihrer Tätigkeit gewöhnlich eine feste Einrichtung zur Verfügung steht. Steht ihr eine solche feste Einrichtung zur Verfügung, so dürfen die Einkünfte im anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser festen Einrichtung zugerechnet werden können.

(2) Der Ausdruck "freier Beruf" umfasst insbesondere die selbständig ausgeübte wissenschaftliche, literarische, künstlerische, erzieherische oder unterrichtende Tätigkeit sowie die selbständige Tätigkeit der Ärzte, Rechtsanwälte, Ingenieure, Architekten, Zahnärzte und Buchsachverständigen.

Artikel 15

UNSELBSTÄNDIGE ARBEIT

(1) Vorbehaltlich der Artikel 16, 18, 19 und 20 dürfen Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unselbständiger Arbeit bezieht, nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, die Arbeit wird im anderen Vertragsstaat ausgeübt. Wird die Arbeit dort ausgeübt, so dürfen die dafür bezogenen Vergütungen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Ungeachtet des Absatzes 1 dürfen Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person für eine im anderen Vertragsstaat ausgeübte unselbständige Arbeit bezieht, nur im erstgenannten Staat besteuert werden, wenn

- a) der Empfänger sich im anderen Staat insgesamt nicht länger als 183 Tage während des betreffenden Steuerjahres aufhält und

- b) die Vergütungen von einem Arbeitgeber oder für einen Arbeitgeber gezahlt werden, der nicht im anderen Staat ansässig ist, und
- c) die Vergütungen nicht von einer Betriebsstätte oder einer festen Einrichtung getragen werden, die der Arbeitgeber im anderen Staat hat.

(3) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels dürfen Vergütungen für unselbständige Arbeit, die an Bord eines Seeschiffes oder Luftfahrzeuges, das im internationalen Verkehr betrieben wird, oder an Bord eines Schiffes, das der Binnenschifffahrt dient, ausgeübt wird, in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

Artikel 16

AUFSICHTSRATS- UND VERWALTUNGSRATSVERGÜTUNGEN

Aufsichtsrats- oder Verwaltungsratsvergütungen und ähnliche Zahlungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person in ihrer Eigenschaft als Mitglied des Aufsichts- oder Verwaltungsrats einer Gesellschaft bezieht, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

Artikel 17

KÜNSTLER UND SPORTLER

(1) Ungeachtet der Artikel 7, 14 und 15 dürfen Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person als Künstler, wie Bühnen-, Film-, Rundfunk- und Fernsehkünstler sowie Musiker, oder als Sportler aus ihrer im anderen Vertragsstaat persönlich ausgeübten Tätigkeit bezieht, im anderen Staat besteuert werden.

(2) Fließen Einkünfte aus einer von einem Künstler oder Sportler in dieser Eigenschaft persönlich ausgeübten Tätigkeit nicht dem Künstler oder Sportler selbst, sondern einer anderen Person zu, so dürfen diese Einkünfte ungeachtet der Artikel 7, 14 und 15 in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Künstler oder Sportler seine Tätigkeit ausübt.

(3) Die Absätze 1 und 2 gelten nicht für Einkünfte eines Künstlers oder Sportlers für eine in einem Vertragsstaat ausgeübte Tätigkeit, wenn der Aufenthalt in diesem Staat zur Gänze oder überwiegend aus öffentlichen Mitteln eines Vertragsstaats oder beider Vertragsstaaten, einer ihrer Gebietskörperschaften, einer Regierungseinrichtung oder einer als gemeinnützig anerkannten Organisation finanziert wird.

Artikel 18

RUHEGEHÄLTER, RENTEN UND ÄHNLICHE ZAHLUNGEN

(1) Erhält eine in einem Vertragsstaat ansässige Person Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen oder Renten aus dem anderen Vertragsstaat, so dürfen diese Bezüge nur im erstgenannten Staat besteuert werden.

(2) Der Begriff "Rente" bedeutet bestimmte Beträge, die regelmäßig zu festgesetzten Zeitpunkten lebenslänglich oder während eines bestimmten oder bestimmbaren Zeitabschnitts auf Grund einer Verpflichtung zahlbar sind, die diese Zahlungen als Gegenleistung für in Geld oder Geldeswert bewirkte angemessene Leistung vorsieht.

(3) Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person auf Grund einer gesetzlichen Unterhaltsverpflichtung aus dem anderen Vertragsstaat bezieht, dürfen im erstgenannten Staat nicht besteuert werden, wenn diese Einkünfte nach dem Recht des anderen Vertragsstaats von der Besteuerung ausgenommen wären.

Artikel 19

ÖFFENTLICHER DIENST

(1) a) Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, ausgenommen Ruhegehälter, die von einem Vertragsstaat oder einer seiner Gebietskörperschaften an eine natürliche Person für die diesem Staat oder der Gebietskörperschaft geleisteten Dienste gezahlt werden, dürfen nur in diesem Staat besteuert werden.

- b) Diese Gehälter, Löhne und ähnlichen Vergütungen dürfen jedoch nur im anderen Vertragsstaat besteuert werden, wenn die Dienste in diesem Staat geleistet werden und die natürliche Person in diesem Staat ansässig ist und
 - i) ein Staatsangehöriger dieses Staates ist oder
 - ii) nicht ausschließlich deshalb in diesem Staat ansässig geworden ist, um die Dienste zu leisten.
- (2) a) Ruhegehälter, die von einem Vertragsstaat oder einer seiner Gebietskörperschaften oder aus einem von diesem Staat oder der Gebietskörperschaft errichteten Sondervermögen an eine natürliche Person für die diesem Staat oder der Gebietskörperschaft geleisteten Dienste gezahlt werden, dürfen nur in diesem Staat besteuert werden.
- b) Diese Ruhegehälter dürfen jedoch nur im anderen Vertragsstaat besteuert werden, wenn die natürliche Person in diesem Staat ansässig ist und ein Staatsangehöriger dieses Staates ist.
- (3) Auf Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen und Ruhegehälter für Dienstleistungen, die im Zusammenhang mit einer gewerblichen Tätigkeit eines Vertragsstaats oder einer seiner Gebietskörperschaften erbracht werden, sind die Artikel 15, 16, 17 oder 18 anzuwenden.

Artikel 20

HOCHSCHULLEHRER UND FORSCHER

Ein Hochschullehrer, Lehrer oder Forscher, der sich vorübergehend in einem Vertragsstaat ausschließlich zu dem Zweck aufhält, um an einer Universität, einem College oder an einer anderen anerkannten Lehranstalt in diesem Vertragsstaat zu unterrichten oder zu forschen und der im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort unmittelbar vor diesem Aufenthalt ansässig war, ist im erstgenannten Staat für einen Zeitraum, der zwei Jahre, gerechnet vom ersten Aufenthalt zu diesem Zweck, nicht übersteigt, mit den Vergütungen für diesen Unterricht oder diese Forschung unter der Voraussetzung von der Steuer befreit, dass diese Einkünfte im anderen Staat besteuert werden.

Artikel 21

STUDENTEN

(1) Zahlungen, die ein Student, Praktikant oder Lehrling, der sich in einem Vertragsstaat ausschließlich zum Studium oder zur Ausbildung aufhält und der im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort unmittelbar vor der Einreise in den erstgenannten Staat ansässig war, für seinen Unterhalt, sein Studium oder seine Ausbildung erhält, dürfen im erstgenannten Staat nicht besteuert werden, sofern diese Zahlungen aus Quellen außerhalb dieses Staates stammen.

(2) Vergütungen, die ein Student, Praktikant oder Lehrling, der in einem Vertragsstaat ansässig ist oder vorher dort ansässig war, für eine Beschäftigung erhält, die er in dem anderen Vertragsstaat insgesamt nicht länger als 183 Tage während des betreffenden Steuerjahres ausübt, werden in dem anderen Staat nicht besteuert, wenn die Beschäftigung in unmittelbarem Zusammenhang mit seinen im erstgenannten Staat ausgeübten Studien oder seiner dort ausgeübten Ausbildung steht.

Artikel 22

ANDERE EINKÜNFTE

(1) Einkünfte einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person, die in den vorstehenden Artikeln nicht behandelt wurden, dürfen ohne Rücksicht auf ihre Herkunft nur in diesem Staat besteuert werden.

(2) Absatz 1 ist auf andere Einkünfte als solche aus unbeweglichem Vermögen im Sinne des Artikels 6 Absatz 2 nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger im anderen Vertragsstaat eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Einkünfte gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

Artikel 23

VERMÖGEN

(1) Unbewegliches Vermögen im Sinne des Artikels 6, das einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person gehört und im anderen Vertragsstaat liegt, darf im anderen Staat besteuert werden.

(2) Bewegliches Vermögen, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, oder das zu einer festen Einrichtung gehört, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für die Ausübung einer selbständigen Arbeit im anderen Vertragsstaat zur Verfügung steht, darf im anderen Staat besteuert werden.

(3) Seeschiffe und Luftfahrzeuge, die im internationalen Verkehr betrieben werden, und Schiffe, die der Binnenschifffahrt dienen, sowie bewegliches Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe oder Luftfahrzeuge dient, dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

(4) Alle anderen Vermögensteile einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person dürfen nur in diesem Staat besteuert werden.

Artikel 24

METHODEN ZUR VERMEIDUNG DER DOPPELBESTEuerung

(1) In Polen wird die Doppelbesteuerung wie folgt vermieden:

Bezieht eine in Polen ansässige Person Einkünfte oder hat sie Vermögen und dürfen diese Einkünfte oder dieses Vermögen nach diesem Abkommen in Österreich besteuert werden, so rechnet Polen

- a) auf die vom Einkommen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der in Österreich gezahlten Steuer von Einkommen entspricht;
- b) auf die vom Vermögen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der in Österreich gezahlten Steuer entspricht.

Der anzurechnende Betrag darf jedoch in beiden Fällen den Teil der vor der Anrechnung ermittelten Steuer vom Einkommen oder vom Vermögen nicht übersteigen, der auf die Einkünfte, die in Österreich besteuert werden dürfen, oder auf das Vermögen, das in Österreich besteuert werden darf, entfällt.

(2) In Österreich wird die Doppelbesteuerung wie folgt vermieden:

- a) Bezieht eine in Österreich ansässige Person Einkünfte oder hat sie Vermögen und dürfen diese Einkünfte oder dieses Vermögen nach diesem Abkommen in Polen besteuert werden, so nimmt Österreich vorbehaltlich der lit. b) und c) und des Absatzes 3 diese Einkünfte oder dieses Vermögen von der Besteuerung aus.
- b) Bezieht eine in Österreich ansässige Person Einkünfte, die nach Artikeln 10, 11 und 12 und nach Artikel 13 Absatz 2 in Polen besteuert werden dürfen, so rechnet Österreich auf die vom Einkommen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der in Polen gezahlten Steuer entspricht. Der anzurechnende Betrag darf jedoch den Teil der vor der Anrechnung ermittelten Steuer nicht übersteigen, der auf die aus Polen bezogenen Einkünfte entfällt.
- c) Dividenden im Sinne des Artikels 10 Absatz 2 lit. a), die von einer in Polen ansässigen Gesellschaft an eine in Österreich ansässige Gesellschaft gezahlt werden, sind, vorbehaltlich der entsprechenden Bestimmungen des innerstaatlichen österreichischen Rechts, aber ungeachtet allfälliger nach diesem Recht abweichender Mindestbeteiligungserfordernisse, in Österreich von der Besteuerung ausgenommen.

(3) Einkünfte oder Vermögen einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person, die nach dem Abkommen von der Besteuerung in diesem Staat auszunehmen sind, dürfen gleichwohl in diesem Staat bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen oder Vermögen der Person einbezogen werden.

Artikel 25

GLEICHBEHANDLUNG

(1) Staatsangehörige eines Vertragsstaats dürfen im anderen Vertragsstaat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen Staatsangehörige des anderen Staates unter gleichen Verhältnissen, insbesondere hinsichtlich der Ansässigkeit, unterworfen sind oder unterworfen werden können. Diese Bestimmung gilt ungeachtet des Artikels 1 auch für Personen, die in keinem Vertragsstaat ansässig sind.

(2) Staatenlose, die in einem Vertragsstaat ansässig sind, dürfen in keinem Vertragsstaat einer Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen Staatsangehörige des betreffenden Staates unter gleichen Verhältnissen, insbesondere hinsichtlich der Ansässigkeit, unterworfen sind oder unterworfen werden können.

(3) Die Besteuerung einer Betriebsstätte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, darf im anderen Staat nicht ungünstiger sein als die Besteuerung von Unternehmen des anderen Staates, die die gleiche Tätigkeit ausüben. Diese Bestimmung ist nicht so auszulegen, als verpflichte sie einen Vertragsstaat, den im anderen Vertragsstaat ansässigen Personen Steuerfreibeträge, -vergünstigungen und -ermäßigungen auf Grund des Personenstandes oder der Familienlasten zu gewähren, die er seinen ansässigen Personen gewährt.

(4) Sofern nicht Artikel 9 Absatz 1, Artikel 11 Absatz 7 oder Artikel 12 Absatz 6 anzuwenden ist, sind Zinsen, Lizenzgebühren und andere Entgelte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, bei der Ermittlung der steuerpflichtigen Gewinne dieses Unternehmens unter den gleichen Bedingungen wie Zahlungen an eine im erstgenannten Staat ansässige Person zum Abzug zuzulassen. Dementsprechend sind Schulden, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats gegenüber einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person hat, bei der Ermittlung des steuerpflichtigen Vermögens dieses Unternehmens unter den gleichen Bedingungen wie Schulden gegenüber einer im erstgenannten Staat ansässigen Person zum Abzug zuzulassen.

(5) Unternehmen eines Vertragsstaats, deren Kapital ganz oder teilweise unmittelbar oder mittelbar einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person oder mehreren solchen Personen gehört oder ihrer Kontrolle unterliegt, dürfen im erstgenannten Staat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen andere ähnliche Unternehmen des erstgenannten Staates unterworfen sind oder unterworfen werden können.

(6) Dieser Artikel gilt ungeachtet des Artikels 2 für Steuern jeder Art und Bezeichnung.

Artikel 26

VERSTÄNDIGUNGSVERFAHREN

(1) Ist eine Person der Auffassung, dass Maßnahmen eines Vertragsstaats oder beider Vertragsstaaten für sie zu einer Besteuerung führen oder führen werden, die diesem Abkommen nicht entspricht, so kann sie unbeschadet der nach dem innerstaatlichen Recht dieser Staaten vorgesehenen Rechtsmittel ihren Fall der zuständigen Behörde des Vertragsstaats, in dem sie ansässig ist, oder, sofern ihr Fall von Artikel 25 Absatz 1 erfasst wird, der zuständigen Behörde des Vertragsstaats unterbreiten, dessen Staatsangehöriger sie ist. Der Fall muss innerhalb von drei Jahren nach der ersten Mitteilung der Maßnahme unterbreitet werden, die zu einer dem Abkommen nicht entsprechenden Besteuerung führt.

(2) Hält die zuständige Behörde die Einwendung für begründet und ist sie selbst nicht in der Lage, eine befriedigende Lösung herbeizuführen, so wird sie sich bemühen, den Fall durch Verständigung mit der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats so zu regeln, dass eine dem Abkommen nicht entsprechende Besteuerung vermieden wird. Die Verständigungsregelung ist ungeachtet der Fristen des innerstaatlichen Rechts der Vertragsstaaten durchzuführen.

(3) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten werden sich bemühen, Schwierigkeiten oder Zweifel, die bei der Auslegung oder Anwendung des Abkommens entstehen, in gegenseitigem Einvernehmen zu beseitigen. Sie können auch gemeinsam darüber beraten, wie eine Doppelbesteuerung in Fällen vermieden werden kann, die im Abkommen nicht behandelt sind.

(4) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten können zur Herbeiführung einer Einigung im Sinne der vorstehenden Absätze unmittelbar miteinander verkehren, gegebenenfalls auch durch eine aus ihnen oder ihren Vertretern bestehende gemeinsame Kommission.

Artikel 27

INFORMATIONSAUSTAUSCH

(1) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten tauschen die Informationen aus, die zur Durchführung dieses Abkommens oder des innerstaatlichen Rechts der Vertragsstaaten betreffend Steuern jeder Art und Bezeichnung, die von einem Vertragsstaat oder einer seiner Gebietskörperschaften erhoben werden, erforderlich sind, soweit die diesem Recht entsprechende Besteuerung nicht dem Abkommen widerspricht. Der Informationsaustausch ist durch die Artikel 1 und 2 nicht eingeschränkt. Alle Informationen, die ein Vertragsstaat erhalten hat, sind ebenso geheim zu halten wie die auf Grund des innerstaatlichen Rechts dieses Staates beschafften Informationen und dürfen nur den Personen oder Behörden (einschließlich der Gerichte und der Verwaltungsbehörden) zugänglich gemacht werden, die mit der Veranlagung oder Erhebung, der Vollstreckung oder Strafverfolgung oder mit der Entscheidung von Rechtsmitteln hinsichtlich der unter das Abkommen fallenden Steuern befasst sind. Diese Personen oder Behörden dürfen die Informationen nur für diese Zwecke verwenden. Sie dürfen die Informationen in einem öffentlichen Gerichtsverfahren oder in einer Gerichtsentscheidung offen legen.

(2) Absatz 1 ist nicht so auszulegen, als verpflichte er einen Vertragsstaat,

- a) Verwaltungsmaßnahmen durchzuführen, die von den Gesetzen und der Verwaltungspraxis dieses oder des anderen Vertragsstaats abweichen;
- b) Informationen zu erteilen, die nach den Gesetzen oder im üblichen Verwaltungsverfahren dieses oder des anderen Vertragsstaats nicht beschafft werden können;
- c) Informationen zu erteilen, die ein Handels-, Industrie-, Gewerbe- oder Berufsgeheimnis oder ein Geschäftsverfahren preisgeben würden oder deren Erteilung dem Ordre public widerspräche.

Artikel 28

**MITGLIEDER DIPLOMATISCHER MISSIONEN UND KONSULARISCHER
VERTRETUNGEN**

(1) Dieses Abkommen berührt nicht die steuerlichen Vorrechte, die den Mitgliedern diplomatischer Missionen und konsularischer Vertretungen nach den allgemeinen Regeln des Völkerrechts oder auf Grund besonderer Übereinkünfte zustehen.

(2) Soweit Einkünfte oder Vermögen im Empfangsstaat wegen der den Mitgliedern diplomatischer Missionen und konsularischer Vertretungen nach den allgemeinen Regeln des Völkerrechts oder auf Grund besonderer zwischenstaatlicher Übereinkünfte zustehenden steuerlichen Vorrechte nicht besteuert werden, steht das Besteuerungsrecht dem Entsendestaat zu.

(3) Ungeachtet des Artikels 4 gilt eine natürliche Person, die Mitglied einer diplomatischen Mission oder einer konsularischen Vertretung eines Vertragsstaats ist, die im anderen Vertragsstaat oder in einem dritten Staat gelegen ist, für die Zwecke dieses Abkommens als im Entsendestaat ansässig, wenn sie

- a) nach dem Völkerrecht im Empfangsstaat mit Einkünften aus Quellen außerhalb dieses Staates oder mit außerhalb dieses Staates gelegenen Vermögen nicht steuerpflichtig ist und
- b) im Entsendestaat den gleichen Verpflichtungen bezüglich der Steuer von ihrem gesamten Einkommen oder vom Vermögen unterworfen ist wie die in diesem Staat ansässige Personen.

Artikel 29

IN-KRAFT-TRETEN

(1) Die Vertragsstaaten teilen einander mit, dass die verfassungsrechtlichen Erfordernisse für das In-Kraft-Treten dieses Abkommens erfüllt sind.

(2) Dieses Abkommen tritt am ersten Tag des dritten Monats in Kraft, der dem Monat folgt, in dem die spätere der in Absatz 1 genannten Mitteilungen erfolgt ist und seine Bestimmungen finden Anwendung:

- a) hinsichtlich der an der Quelle erhobenen Steuern für Einkünfte, die am oder nach dem ersten Jänner des Kalenderjahres bezogen werden, das dem Jahr des In-Kraft-Tretens folgt;
- b) für alle übrigen Steuern vom Einkommen und vom Vermögen für Steuern, die für Steuerjahre erhoben werden, die am oder nach dem ersten Jänner des Kalenderjahres beginnen, das dem Jahr des In-Kraft-Tretens folgt.

(3) Die Anwendung der Bestimmungen des am 2. Oktober 1974 in Warschau unterzeichneten Abkommens zwischen der Volksrepublik Polen und der Republik Österreich zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen endet mit dem Tag, der jenem Tag vorangeht, an dem dieses Abkommen anwendbar wird.

Artikel 30

KÜNDIGUNG

Dieses Abkommen bleibt in Kraft, solange es nicht von einem Vertragsstaat gekündigt wird. Jeder Vertragsstaat kann das Abkommen spätestens sechs Monate vor dem Ende eines jeden Kalenderjahres nach Ablauf von fünf Jahren nach seinem In-Kraft-Treten schriftlich auf diplomatischem Weg kündigen. In diesem Fall findet das Abkommen nicht mehr Anwendung:

- a) in Bezug auf die an der Quelle einbehaltenen Steuern für Einkünfte, die am oder nach dem ersten Jänner des Jahres bezogen werden, das dem Jahr der Kündigung folgt;
- b) in Bezug auf alle übrigen Steuern vom Einkommen und vom Vermögen für Steuern, die für Steuerjahre erhoben werden, die am oder nach dem ersten Jänner des Kalenderjahres beginnen, das dem Jahr der Kündigung folgt.

ZU URKUND DESSEN haben die hiezuhöhrig Bevollmächtigten der beiden Vertragsstaaten dieses Abkommen unterzeichnet.

GESCHEHEN zu Wien, am 13. Jänner 2004, in zweifacher Ausfertigung, jede in deutscher, polnischer und englischer Sprache, wobei jeder Text gleichermaßen authentisch ist. Im Zweifel geht der englische Text vor.

Mag. Karl-Heinz Grasser
Für die Republik Österreich:

Dr. Andrzej Raczko
Für die Republik Polen:

PROTOKOLL

Im Zeitpunkt der Unterzeichnung des Abkommens zwischen der Republik Österreich und der Republik Polen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen sind die Gefertigten übereingekommen, dass die folgenden Bestimmungen einen integrierenden Bestandteil des Abkommens bilden:

I. Zur Auslegung des Abkommens

Es gilt als vereinbart, dass den Abkommensbestimmungen, die nach den entsprechenden Bestimmungen des OECD-Musterabkommens auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und von Vermögen abgefasst sind, allgemein dieselbe Bedeutung zukommt, die im OECD-Kommentar dazu dargelegt wird. Die Vereinbarung im vorstehenden Satz gilt nicht hinsichtlich der nachstehenden Punkte:

- a) alle Vorbehalte oder Bemerkungen der beiden Vertragsstaaten zum OECD-Muster oder dessen Kommentar;
- b) alle gegenteiligen Auslegungen, die einer der beiden Vertragsstaaten in einer öffentlichen Erklärung vornimmt, die der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats vor In-Kraft-Treten des Abkommens übermittelt worden sind;
- c) alle gegenteiligen Auslegungen, auf die sich die zuständigen Behörden nach In-Kraft-Treten des Abkommens geeinigt haben.

Der Kommentar - der von Zeit zu Zeit überarbeitet werden kann - stellt eine Auslegungshilfe im Sinne des Wiener Übereinkommens über das Recht der Verträge vom 23. Mai 1969 dar.

II. Zu Artikel 5

Sofern eine in einem Vertragsstaat ansässige Person im Zeitpunkt des Wirksamwerdens dieses Abkommens im anderen Vertragsstaat eine Bauausführung oder Montage unterhält und dieses Vorhaben über diesen Zeitpunkt hinaus fortgesetzt wird, so wird der Zwölfmonatszeitraum von dem oben genannten Zeitpunkt an gerechnet; diese Begünstigung darf jedoch in keinem Fall vierundzwanzig Monate, gerechnet von dem Zeitpunkt, an dem die Bauausführung oder Montage begonnen worden ist, überschreiten.

III. Zu Artikel 11

(1) Es gilt als vereinbart, dass

- a) im Falle Polens die Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Exportowych und
- b) im Falle Österreichs die Oesterreichische Kontrollbank AG

als öffentliche Einrichtung im Sinne von Artikel 11 Absatz 3 lit. b) zu behandeln ist.

(2) Absatz 3 lit c) und d) finden keine Anwendung, wenn eine Forderung vorwiegend zur Erlangung der Vorteile dieser Unterabsätze und nicht aus wirtschaftlich angemessenen Gründen begründet oder abgetreten wurde sowie im Zusammenhang mit Unterkapitalisierung.

IV. Zu Artikel 19

Es gilt als vereinbart, dass Artikel 19 Absatz 1 auch für Vergütungen gilt, die

- a) an die Mitglieder des Polnischen Instituts in Wien und der Wiener Niederlassung der Polnischen Akademie der Wissenschaften und
- b) an den österreichischen Handelsdelegierten in Warschau und die Mitglieder dieser österreichischen Außenhandelsstelle und an die Mitglieder des Österreichischen Kulturforums in Warschau

gezahlt werden.

ZU URKUND DESSEN haben die hiezu gehörig Bevollmächtigten der beiden Vertragsstaaten dieses Protokoll unterzeichnet.

GESCHEHEN zu Wien, am 13. Jänner 2004, in zweifacher Ausfertigung, jede in deutscher, polnischer und englischer Sprache, wobei jeder Text gleichermaßen authentisch ist. Im Zweifel geht der englische Text vor.

Für die Republik Österreich:

Für die Republik Polen:

Mag. Karl-Heinz Grasser
Bundesminister für Finanzen

Dr. Andrzej Raczko
Minister für Finanzen

[POLISH TEXT — TEXTE POLONAIS]

UMOWA

MIEDZY

REPUBLIKA AUSTRII

A

RZECZĄPOSPOLITA POLSKA

**W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU I OD MAJĄTKU**

Republika Austrii i Rzeczpospolita Polska, pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku,

Uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

ZAKRES PODMIOTOWY

Niniejsza Umowa dotyczy osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

PODATKI, KTÓRYCH DOTYCZY UMOWA

1. Niniejsza Umowa dotyczy podatków od dochodu i majątku, bez względu na sposób ich poboru, pobieranych na rzecz każdego Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych lub organów lokalnych.

2. Za podatki od dochodu i majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub od części majątku, włączając podatki od zysku z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego lub nieruchomego, podatki od całkowitych kwot pensji lub wynagrodzeń wypłacanych przez przedsiębiorstwa, jak również podatki od przyrostu majątku.

3. Do obecnie istniejących podatków, których dotyczy Umowa, należą:

a) w Polsce:

- 1) podatek dochodowy od osób fizycznych, i
- 2) podatek dochodowy od osób prawnych,

b) w Austrii:

- 1) podatek dochodowy;
- 2) podatek od osób prawnych;
- 3) podatek gruntowy;
- 4) danina od gospodarstw rolnych i leśnych;
- 5) danina od wartości nie zabudowanych gruntów.

4. Niniejsza Umowa będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub w istotnym stopniu podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej Umowy zostaną wprowadzone obok już istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się

wzajemnie o zasadniczych zmianach dokonanych w ich ustawodawstwach podatkowych.

Artykuł 3

DEFINICJE OGÓLNE

1. W rozumieniu niniejszej Umowy, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:

- a) określenie „Polska” użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym obszary poza wodami terytorialnymi, na których, na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej i zgodnie z prawem międzynarodowym, Polska sprawuje jej suwerenne prawa do dna morskiego, jego podglebia i ich zasobów naturalnych;
- b) określenie „Austria” oznacza Republikę Austrii;
- c) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają, w zależności od kontekstu, Polskę lub Austrię;
- d) określenie „osoba” oznacza osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;
- e) określenie „spółka” oznacza osobę prawną lub inną jednostkę organizacyjną, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;
- f) określenia „przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa” oraz „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
- g) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki transport statkiem morskim lub statkiem powietrznym eksploatowanym przez przedsiębiorstwo, którego miejsce faktycznego zarządu znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadku, gdy taki statek morski lub statek powietrzny jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;

- h) określenie „właściwy organ” oznacza:
 - 1) w przypadku Polski - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;
 - 2) w przypadku Austrii – Związkowego Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;
- i) określenie „obywatel” oznacza:
 - i) każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa,
 - ii) każdą osobę prawną, spółkę osobową lub stowarzyszenie utworzone na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Umawiającym się Państwie.

2. Przy stosowaniu niniejszej Umowy w dowolnym momencie przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej nie zdefiniowane, będzie miało takie znaczenie, jakie ma ono w danym czasie w przepisach prawnych tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Umowa, przy czym znaczenie wynikające z ustawodawstwa podatkowego tego Państwa ma pierwszeństwo przed znaczeniem nadanym określeniu przez inne przepisy prawne tego Państwa.

Artykuł 4

MIEJSCE ZAMIESZKANIA LUB SIEDZIBA

1. W rozumieniu niniejszej Umowy, określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny. Określenie to jednak nie obejmuje osób, które podlegają opodatkowaniu w tym Państwie w zakresie dochodu osiąganego tylko ze źródeł w tym Państwie lub z tytułu majątku położonego w tym Państwie.

2. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się według następujących zasad:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym

Państwie, z którym ma ona ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);

- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli osoba jest obywatelem obydwu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, to właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1, osoba nie będąca osobą fizyczną, ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona siedzibę w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

Artykuł 5

ZAKŁAD

1. W rozumieniu niniejszej Umowy, określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) siedzibę zarządu,
- b) filię,
- c) biuro,
- d) fabrykę,
- e) warsztat,
- f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.

3. Plac budowy, prace budowlane lub instalacyjne stanowią zakład tylko wtedy, jeżeli trwają one dłużej niż dwanaście miesięcy.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, określenie „zakład” nie obejmuje:

- a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub wydawania dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub wydawania;
- c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia któregośkolwiek rodzaju działalności, o jakich mowa w punktach a) do e), pod warunkiem jednak, że całkowita działalność tej placówki, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 6, działa w imieniu przedsiębiorstwa oraz posiada i zwyczajowo wykonuje pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, to uważa się, że przedsiębiorstwo to posiada w tym Państwie zakład, w zakresie każdego rodzaju działalności, jaką osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności, wymienionych w ustępie 4, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym Państwie czynności przez maklera, generalnego komisanta albo przez jakiegokolwiek innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

DOCHÓD Z MAJĄTKU NIERUCHOMEGO

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” ma takie znaczenie, jakie nadaje mu prawo tego Umawiającego się Państwa, na terytorium którego dany majątek jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, prawa użytkowania nieruchomości, jak również prawa do stałych i zmiennych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji złóż mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych; statki morskie, statki żeglugi śródlądowej i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu osiągniętego z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy lub innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego służącego do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

ZYSKI PRZEDSIĘBIORSTW

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą poprzez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, to zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej można przypisać je temu zakładowi.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład, to, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać takiemu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczanie nakładów ponoszonych na rzecz tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej.
4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, to postanowienia ustępu 2 nie wykluczają ustaleń przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwyczajnie stosowanego podziału; sposób stosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w tym artykule.
5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.
6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów, ustalenie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w taki sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.
7. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Umowy, to postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia tego artykułu.
8. Określenie „zyski” użyte w tym artykule obejmuje zyski osiągnięte przez wspólnika z tytułu jego uczestnictwa w spółce osobowej lub w każdym innym zrzeszeniu osób, które dla celów podatkowych traktowane jest w identyczny sposób, a w przypadku Austrii, zyski osiągnięte z tytułu uczestnictwa w spółce cichej (Stille Gesellschaft) utworzonej na podstawie prawa austriackiego.

Artykuł 8

TRANSPORT ŻEGLUGI MORSKIEJ I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ ORAZ TRANSPORT POWIETRZNY

1. Zyski osiągane z eksploatacji statków morskich lub statków powietrznych w transporcie międzynarodowym podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.
2. Zyski osiągane z eksploatacji statków w żegludze śródlądowej podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

3. Jeśli miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa żeglugi morskiej lub przedsiębiorstwa żeglugi śródlądowej znajduje się na pokładzie statku morskiego lub statku żeglugi śródlądowej, to uważa się, że znajduje się ono w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się port macierzysty statku morskiego lub statku żeglugi śródlądowej, lub jeżeli statek morski lub statek żeglugi śródlądowej nie ma portu macierzystego, to w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba eksploatująca statek morski lub statek żeglugi śródlądowej ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

4. Postanowienia ustępu 1 stosuje się również do zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

5. W rozumieniu tego artykułu, zyski osiągane z eksploatacji statków morskich lub statków powietrznych w transporcie międzynarodowym obejmują:

a) zyski osiągane z najmu samych statków morskich lub statków powietrznych bez załogi; i

b) zyski osiągane z użytkowania, utrzymywania lub najmu kontenerów (włączając przyczepy i związane z nimi urządzenia służące do transportu kontenerów), stosowanych do transportu dóbr lub towarów,

jeżeli taki najem lub użytkowanie, utrzymywanie albo najem ma w danym przypadku charakter uboczny w stosunku do eksploatacji statków morskich lub statków powietrznych w transporcie międzynarodowym.

Artykuł 9

PRZEDSIĘBIORSTWA POWIĄZANE

1. Jeżeli:

a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, albo

b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych i finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągnęłyby jedno z

przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowuje, również zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszego Państwa, gdyby warunki ustalone między oboma przedsiębiorstwami były takie, jak między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego w tym Państwie. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględniane inne postanowienia niniejszej Umowy, a właściwe organy Umawiających się Państw, będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.

Artykuł 10

DYWIDENDY

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże dywidendy takie mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak ustalony nie może przekroczyć:

- a) 5 % kwoty dywidend brutto, jeżeli osobą uprawnioną jest spółka (inna niż spółka osobowa), której bezpośredni udział w kapitale spółki wypłacającej dywidendy wynosi co najmniej 10 %;
- b) 15 % kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.

Postanowienia tego ustępu nie dotyczą opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków z których dywidendy są wypłacane.

3. Określenie "dywidendy" użyte w tym artykule, oznacza dochód z akcji, akcji gratisowych, praw do udziału w zysku, akcji w górnictwie, akcji członków-założycieli lub innych praw z wyjątkiem wierzytelności, do udziału w zyskach, jak również dochód z innych praw w spółce, który według prawa podatkowego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, jest pod względem podatkowym traktowany jak dochód z akcji.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do dywidend, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się

siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód za pomocą położonej tam stałej placówki, i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski lub dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie lub w przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w drugim Państwie, ani też obciążać nie wydzielonych zysków spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

Artykuł 11

ODSETKI

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie odsetki mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób wymierzony nie może przekroczyć 5 % kwoty brutto tych odsetek. Właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną, w drodze wzajemnego porozumienia, sposób stosowania tego ograniczenia.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2, wszelkie odsetki, o których mowa w ustępie 1, podlegają opodatkowaniu tylko w Umawiającym się Państwie, w którym odbiorca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, jeżeli odbiorca jest osobą uprawnioną do tych odsetek, a odsetki są wypłacane:

- a) na rzecz Rządu Rzeczypospolitej Polskiej lub Rządu Republiki Austrii;
- b) w związku z pożyczką dowolnego rodzaju przyznaną, zabezpieczoną lub gwarantowaną przez instytucję publiczną w celu promocji eksportu;
- c) w związku ze sprzedażą na kredyt urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego;

d) w związku z pożyczką dowolnego rodzaju przyznaną przez bank.

4. Użyte w tym artykule określenie "odsetki" oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności, zarówno zabezpieczonych jak i nie zabezpieczonych hipoteką lub prawem do uczestniczenia w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek rządowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami związanymi z takimi pożyczkami, obligacjami lub skryptami dłużnymi. Opłat karnych z tytułu opóźnionej zapłaty nie uważa się za odsetki w rozumieniu tego artykułu.

5. Postanowienia ustępów 1, 2 i 3 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do tych odsetek mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą poprzez zakład tam położony bądź wykonuje tam wolny zawód za pomocą stałej placówki, i jeżeli wierzytelność, z tytułu której płacone są odsetki, jest faktycznie związana z takim zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli płatnikiem jest osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zobowiązanie, z tytułu którego są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

7. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a osobą uprawnioną do odsetek lub między nimi a osobą trzecią, kwota odsetek związanych z zadłużeniem, z tytułu którego są wypłacane przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy płatnikiem a osobą uprawnioną do odsetek bez takich powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadpłacona część podlega opodatkowaniu w każdym Umawiającym się Państwie zgodnie z jego prawem i z uwzględnieniem odpowiednich postanowień niniejszej Umowy.

Artykuł 12

NALEŻNOŚCI LICENCYJNE

1. Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie uprawnionej mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, należności o których mowa w ustępie 1, mogą być również opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli odbiorca jest właścicielem należności licencyjnych, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 % procent kwoty należności licencyjnych brutto.

3. Określenie „należności licencyjne” użyte w tym artykule, oznacza wszelkiego rodzaju należności płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania wszelkich praw autorskich do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin, wszelkiego patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, jak również za użytkowanie lub prawo do użytkowania jakiegokolwiek urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za korzystanie z doświadczenia w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony bądź wykonuje wolny zawód za pomocą stałej placówki, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę w związku z którymi powstał obowiązek zapłaty tych należności i należności te są ponoszone przez ten zakład lub stałą placówkę, wówczas uważa się, że należności licencyjne powstają w Państwie, w którym znajduje się zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a osobą uprawnioną do należności licencyjnych lub między nimi a osobą trzecią, kwota należności licencyjnych płacona za użytkowanie, prawo lub informację, przekracza kwotę, którą płatnik i osoba uprawniona do należności licencyjnych uzgodniliby bez tych powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadpłacona część, podlega opodatkowaniu w każdym Umawiającym się Państwie zgodnie z jego prawem i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Umowy.

Artykuł 13

ZYSKI Z PRZENIESIENIA WŁASNOŚCI MAJĄTKU

1. Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, z przeniesienia tytułu własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 i położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski osiągane z przeniesienia własności akcji lub innych praw w spółce, której majątek składa się głównie, bezpośrednio lub pośrednio, z majątku nieruchomego położonego w Umawiającym się Państwie lub z praw wchodzących w skład tego majątku nieruchomego mogą być opodatkowane w tym Państwie.

3. Zyski z przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie bądź majątku ruchomego wchodzącego w skład stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, które pochodzą z przeniesienia tytułu własności takiego zakładu (odrębnie albo z całym przedsiębiorstwem) lub stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

4. Zyski z przeniesienia własności statków morskich lub statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym oraz statków eksploatowanych w żegludze śródlądowej lub z przeniesienia własności majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków morskich, statków powietrznych lub statków żeglugi śródlądowej podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

5. Zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku, innego niż majątek wymieniony w powyższych ustępach, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

6. W przypadku osoby, która miała miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie i uzyskała miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, postanowienia ustępu 5 nie naruszają prawa pierwszego wymienionego Państwa do opodatkowania tej osoby zgodnie z jego wewnętrznym prawem z tytułu zysku z przeniesienia własności akcji (udziałów) osiągniętego do momentu zmiany miejsca zamieszkania przez tę osobę. Wartość akcji (udziałów) przyjęta przez pierwsze wymienione Państwo w celu obliczenia zysków podlegających opodatkowaniu będzie obejmowała koszty nabycia tych akcji (udziałów) przez drugie Umawiające się Państwo o ile z tytułu późniejszego przeniesienia własności tych akcji (udziałów) powstają zyski, które podlegają opodatkowaniu w tym drugim Państwie.

Artykuł 14

WOLNE ZAWODY

1. Dochody, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo innej działalności o samodzielnym charakterze, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że osoba ta posiada stałą placówkę w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania swej działalności. Jeżeli posiada ona taką stałą placówkę, wówczas dochód może być opodatkowany w drugim Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce.

2. Określenie „wolny zawód” obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentystów i księgowych.

Artykuł 15

PRACA NAJEMNA

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16, 18, 19 i 20, pensje, płace i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje za pracę najemną, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tak wykonywana, to otrzymywane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenie, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje za pracę najemną wykonywaną w drugim Umawiającym się Państwie, podlega opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni w danym roku podatkowym, i
- b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i
- c) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, wynagrodzenie otrzymywane za pracę najemną, wykonywaną na pokładzie statku morskiego lub statku powietrznego eksploatowanego w transporcie międzynarodowym lub na pokładzie statku żeglugi śródlądowej może być opodatkowane w tym

Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

Artykuł 16

WYNAGRODZENIA DYREKTORÓW

Wynagrodzenia dyrektorów i inne podobne wypłaty, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w radzie zarządzającej spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

ARTYŚCI I SPORTOWCY

1. Bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód, mający związek z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca, nie przypada na rzecz tego artysty lub sportowca lecz innej osobie, to dochód taki, bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania do dochodu uzyskiwanego z działalności prowadzonej w Umawiającym się Państwie przez artystę lub sportowca, jeżeli wizyta w tym Państwie jest całkowicie lub w przeważającej części finansowana z funduszy publicznych jednego lub obu Umawiających się Państw, jednostki terytorialnej, organu lokalnego lub instytucji rządowej bądź przez organizację uznawaną za organizację charytatywną.

Artykuł 18

EMERYTURY, RENTY I PODOBNE PŁATNOŚCI

1. Emerytury i podobne płatności lub renty otrzymywane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z drugiego Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie.

2. Określenie „renty” oznacza określoną kwotę wypłacaną okresowo w ustalonych terminach dożywotnio lub przez określony albo dający się ustalić okres, jako spełnienie zobowiązania dokonywania wypłat w zamian za w pełni dokonane zobowiązanie pieniężne lub w równoważniku danej kwoty pieniężnej.

3. Dochód osiągnięty przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z drugiego Umawiającego się Państwa z uprawnienia do świadczeń alimentacyjnych nie podlega opodatkowaniu w pierwszym wymienionym Państwie jeśli taki dochód podlega zwolnieniu od opodatkowania zgodnie z ustawodawstwem drugiego Umawiającego się Państwa.

Artykuł 19

PRACOWNICY PAŃSTWOWI

1.
 - a) Pensje, płace i inne podobne wynagrodzenia, inne niż emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo lub jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa lub jednostki albo organu, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
 - b) Jednakże takie pensje, płace i inne podobne wynagrodzenia podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi są świadczone w tym Państwie, a osoba świadcząca te usługi ma miejsce zamieszkania w tym drugim Państwie, i która:
 - i) jest obywatelem tego Państwa; lub
 - ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.
2.
 - a) Jakakolwiek emerytura wypłacana przez, lub pochodząca z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo lub jego jednostkę terytorialną albo organ lokalny, osobie fizycznej z tytułu świadczenia usług na rzecz tego Państwa lub jednostki terytorialnej albo organu lokalnego podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
 - b) Jednakże taka emerytura podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba jest obywatelem tego Państwa i posiada w nim miejsce zamieszkania.

3. Postanowienia artykułów 15, 16, 17 i 18 stosuje się do pensji, płac i innych podobnych wynagrodzeń oraz emerytur z tytułu świadczenia usług pozostających w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez Umawiające się Państwo lub jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny.

Artykuł 20

PROFESOROWIE I PRACOWNICY NAUKOWO-BADAWCZY

Profesor, nauczyciel lub pracownik naukowo-badawczy, który czasowo przebywa w Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu nauczania lub prowadzenia badań naukowych na uniwersytecie, w szkole wyższej lub innej uznanej instytucji oświatowej Umawiającego się Państwa i który ma miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie lub bezpośrednio przed przyjazdem miał tam miejsce zamieszkania, będzie zwolniony od opodatkowania w pierwszym wymienionym Państwie przez okres nie przekraczający 2 lat, licząc od daty jego pierwszego pobytu w tym celu w zakresie wynagrodzenia otrzymywanego z tytułu nauczania lub prowadzenia badań naukowych, pod warunkiem, że wynagrodzenie takiej osoby podlega opodatkowaniu w drugim Umawiającym się Państwie.

Artykuł 21

STUDENCI

1. Płatności uzyskiwane na utrzymanie, naukę lub szkolenie przez studenta lub praktykanta, który przybył do Umawiającego się Państwa wyłącznie w celu nauki lub szkolenia i który ma miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie albo miał tam miejsce zamieszkania bezpośrednio przed przyjazdem, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli płatności te pochodzą ze źródeł spoza tego Państwa.

2. Wynagrodzenie, które student lub praktykant który ma miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie lub miał tam poprzednio miejsce zamieszkania otrzymuje z tytułu pracy najemnej, którą wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni w danym roku podatkowym nie podlega opodatkowaniu w tym drugim Państwie, jeżeli zatrudnienie to ma związek z jego studiami lub praktyką odbywaną w pierwszym wymienionym Państwie.

Artykuł 22

INNE DOCHODY

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to gdzie są osiągnięte, a nie objęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Umowy, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się do dochodu nie będącego dochodem z majątku nieruchomego, określonego w ustępie 2 artykułu 6, jeżeli osoba osiągająca taki dochód, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony lub wykonuje tam wolny zawód za pomocą stałej placówki i gdy prawo lub majątek, z tytułu których osiąga dochód, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

Artykuł 23

MAJĄTEK

1. Majątek nieruchomy, określony w artykule 6, będący własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, a położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Majątek ruchomy, stanowiący część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, lub majątek ruchomy należący do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

3. Majątek w postaci statków morskich i statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym oraz statków eksploatowanych w żegludze śródlądowej, jak również mienie ruchome służące do eksploatacji takich statków morskich, statków powietrznych i statków żeglugi śródlądowej podlega opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

4. Wszelkie inne części majątku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Artykuł 24

METODY UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

1. W przypadku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub posiada majątek, który stosownie do postanowień niniejszej Umowy, podlegają opodatkowaniu w Austrii, to Polska zezwoli na:

- a) odliczenie od podatku należnego od dochodu tej osoby kwoty równej podatkowi od dochodu zapłaconemu w Austrii;
- b) odliczenie od podatku należnego od majątku tej osoby kwoty równej podatkowi od majątku zapłaconemu w Austrii;

W jednym i w drugim przypadku, odliczenie takie nie może jednak przekroczyć tej części podatku od dochodu lub od majątku jaka została obliczona przed dokonaniem odliczenia i która odpowiada tej części dochodu lub majątku jaka może być opodatkowana w Austrii.

2. W przypadku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Austrii, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

- a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Austrii osiąga dochód lub posiada majątek, który, zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy, podlega opodatkowaniu w Polsce, to z zastrzeżeniem postanowień punktów b) i c) oraz ustępu 3, Austria zwolni od opodatkowania taki dochód lub majątek.
- b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Austrii osiąga części dochodu, które zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11, 12 oraz ustęp 2 artykułu 13 mogą być opodatkowane w Polsce, to Austria zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu tej osoby, kwoty równej kwocie podatku zapłaconego w Polsce. Odliczenie takie nie może jednak przekroczyć tej części podatku jaka została obliczona przed dokonaniem odliczenia i która odpowiada częściom dochodu osiągniętego w Polsce.
- c) Dywidendy, w rozumieniu artykułu 10 ustęp 2 punkt a), wypłacane przez spółkę mającą swoją siedzibę w Polsce na rzecz spółki mającej swoją siedzibę w Austrii są zwolnione od opodatkowania w Austrii, z zastrzeżeniem odpowiednich postanowień prawa krajowego Austrii, jednakże bez względu na odmienne wymogi dotyczące minimalnego uczestnictwa przewidziane przez to prawo.

3. Jeżeli zgodnie z którymkolwiek postanowieniem niniejszej Umowy, dochód osiągnięty bądź majątek posiadany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zwolniony od opodatkowania w tym Państwie, to Państwo to może jednak, w celu obliczenia kwot podatku od

pozostałego dochodu lub majątku tej osoby, wziąć pod uwagę zwolniony dochód lub majątek.

Artykuł 25

RÓWNE TRAKTOWANIE

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa, a w szczególności w związku z ich miejscem zamieszkania. Niniejsze postanowienie stosuje się również, bez względu na postanowienia artykułu 1, w stosunku do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

2. Osoby nie posiadające obywatelstwa, mające miejsce zamieszkania w jednym z Umawiających się Państw, nie będą poddane w żadnym z Umawiających się Państw opodatkowaniu ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, jakim są lub mogą być poddani obywatele danego Państwa w takich samych okolicznościach, a w szczególności w odniesieniu do miejsca zamieszkania, obywatele danego Państwa.

3. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność. Postanowienie to nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielenia osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek podatkowych, z uwagi na stan cywilny i rodzinny, których udziela ono osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

4. Z wyjątkiem stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1 i artykułu 11 ustęp 7 lub artykułu 12 ustęp 6, odsetki, należności licencyjne i inne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, przy określaniu zysków tego przedsiębiorstwa podlegających opodatkowaniu są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym Państwie. Podobnie, jakiekolwiek zobowiązania przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, są odliczane przy określaniu podlegającego opodatkowaniu majątku tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach,

jakby były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym wymienionym Państwie.

5. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których majątek należy w całości lub częściowo, albo który jest kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio przez jedną lub więcej osób, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego Państwa.

6. Bez względu na postanowienia artykułu 2, postanowienia tego artykułu stosuje się do wszystkich podatków, bez względu na ich rodzaj i nazwę.

Artykuł 26

PROCEDURA WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA SIĘ

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadzają lub wprowadzą dla niej opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej Umowy, wówczas może niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 25 ustęp 1, temu Umawiającemu się Państwu, którego jest obywatelem. Sprawa winna być przedłożona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego urzędowego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej Umowy.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i jeżeli nie może znaleźć zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w porozumieniu z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Umową. Osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw, będą wspólnie czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy interpretacji lub stosowaniu Umowy. Mogą one również wspólnie uzgodnić, w jaki sposób można zapobiec podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej Umowie.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą komunikować się bezpośrednio, jak również poprzez wspólną komisję składającą się z nich samych lub ich przedstawicieli, w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów.

Artykuł 27

WYMIANA INFORMACJI

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały informacje, które są niezbędne do stosowania postanowień niniejszej Umowy oraz informacje dotyczące ustawodawstwa wewnętrznego Umawiających się Państw, w odniesieniu do podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę nałożonych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne lub organy lokalne w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z Umową. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułów 1 i 2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom albo organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściąganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków, których dotyczy niniejsza Umowa. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące jedno z Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

Artykuł 28

CZŁONKOWIE MISJI DYPLOMATYCZNYCH I URZĘDÓW KONSULARNYCH

1. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie narusza przywilejów podatkowych, przysługujących członkom misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

2. Jeżeli, zgodnie z przywilejami podatkowymi przysługującymi misjom dyplomatycznym i urzędom konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień szczególnych umów międzynarodowych, części dochodu lub majątku nie podlegają opodatkowaniu w Państwie przyjmującym, to Państwu wysyłającemu przysługuje prawo do opodatkowania takich części dochodu lub majątku.

3. Bez względu na postanowienia artykułu 4, osoba fizyczna będąca pracownikiem misji dyplomatycznej, urzędu konsularnego lub stałej misji Umawiającego się Państwa znajdującej się w drugim Umawiającym się Państwie lub w Państwie trzecim, dla potrzeb niniejszej Umowy będzie traktowana jako osoba mająca miejsce zamieszkania w Państwie wysyłającym jeżeli:

a) zgodnie z prawem międzynarodowym, osoba ta nie podlega opodatkowaniu w Państwie przyjmującym w zakresie części dochodu pochodzących ze źródeł spoza tego Państwa, i

b) osoba ta podlega takim samym obowiązkom podatkowym w Państwie wysyłającym w zakresie podatku od całego dochodu lub majątku jak osoby, które mają miejsce zamieszkania w tym Państwie.

Artykuł 29

WEJŚCIE W ŻYCIE

1. Umawiające się Państwa poinformują się wzajemnie o spełnieniu wymogów konstytucyjnych dla wejścia w życie niniejszej Umowy.

2. Niniejsza Umowa wejdzie w życie pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po dacie późniejszej z not, o których mowa w ustępie 1 i jej postanowienia będą miały zastosowanie:

a) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego 1 stycznia lub później w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Umowa wejdzie w życie.

b) w odniesieniu do pozostałych podatków od dochodu i podatków od majątku - do podatków przypadających na każdy rok podatkowy rozpoczynający się 1 stycznia lub później w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Umowa wejdzie w życie.

3. Postanowienia Umowy między Republiką Austrii a Polską Rzeczpospolitą Ludową w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisanej w Warszawie, dnia 2 października 1974 roku, przestaną obowiązywać w dniu poprzedzającym dzień, w którym niniejsza Umowa zacznie być stosowana.

Artykuł 30

WYPOWIEDZENIE

Niniejsza Umowa pozostanie w mocy do czasu wypowiedzenia jej przez Umawiające się Państwo. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć Umowę, przekazując w drodze dyplomatycznej pisemną notę o wypowiedzeniu, co najmniej sześć miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego rozpoczynającego się po upływie pięciu lat od roku, w którym niniejsza Umowa wejdzie w życie. W takim przypadku, Umowa przestanie obowiązywać:

- a) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego 1 stycznia lub później w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym taka nota została wystosowana;
- b) w odniesieniu do pozostałych podatków od dochodu i podatków od majątku - do podatków przypadających na każdy rok podatkowy rozpoczynający się 1 stycznia lub później w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym taka nota została wystosowana.

Na dowód czego, należycie do tego upoważnieni Pełnomocnicy obu Umawiających się Państw, podpisali niniejszą Umowę.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach, w Wiedniu dnia 13. stycznia 2004 roku, każdy w językach niemieckim, polskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji rozstrzygający jest tekst angielski.

Mag. Karl-Heinz Grasser
W IMIENIU
REPUBLIKI AUSTRII

Dr. Andrzej Raczek
W IMIENIU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PROTOKÓŁ

W momencie podpisywania Umowy między Republiką Austrii a Rzeczpospolitą Polską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, niżej podpisani uzgodnili następujące postanowienia, które stanowią integralną część niniejszej Umowy.

I. W odniesieniu do interpretacji Umowy

Rozumie się, iż należy oczekiwać, że postanowienia Umowy, które zostały zredagowane zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Modelowej Konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku, będą miały takie samo znaczenie jakie jest wyrażone w Komentarzu OECD do niej. Treść poprzedniego zdania nie będzie miała zastosowania w odniesieniu do:

a) jakiegokolwiek zastrzeżeń lub uwag zgłoszonych przez jedno Umawiające się Państwo do Modelowej Konwencji OECD lub Komentarza do niej;

b) jakiegokolwiek odmiennej interpretacji wyrażonej w formie opublikowanego wyjaśnienia przez jedno z Umawiających się Państw, które zostało podane do wiadomości właściwych organów drugiego Umawiającego się Państwa przed wejściem w życie Umowy; i

c) jakiegokolwiek odmiennej interpretacji uzgodnionej przez właściwe organy po wejściu w życie Umowy.

Komentarz, nowelizowany okresowo, zawiera zasady interpretacji w rozumieniu artykułów dotyczących interpretacji Konwencji Wiedeńskiej z 23 Maja 1969 r. o Prawie Traktatów.

II. W odniesieniu do Artykułu 5

Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie posiadała w drugim Umawiającym się Państwie plac budowy lub prowadziła prace budowlane lub instalacyjne w dniu, w którym Umowa zaczęła być stosowana, i prace te są kontynuowane po dniu w którym niniejsza Umowa zaczęła być stosowana, to dwunastomiesięczny okres powinien być liczony od dnia wymienionego w tym ustępie, ale okres ten nie może w żadnym razie przekroczyć okresu dwudziestoczwieromiesięcznego od dnia, w którym plac budowy lub projekt budowlany lub instalacyjny zaistniał.

III. W odniesieniu do Artykułu 11

1. Rozumie się, że

a) w przypadku Polski: Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych, i

b) w przypadku Austrii: Oesterreichische Kontrollbank AG

będą uznawane za publiczne instytucje w rozumieniu artykułu 11 ustęp 3 punkt b).

2. Postanowień punktów c) i d) ustępu 3 nie stosuje się w przypadku wierzytelności utworzonych lub ustalonych głównie w celu czerpania korzyści z tych punktów wbrew handlowym zasadom bona fide, jak również w kontekście cienkiej kapitalizacji.

IV. W odniesieniu do Artykułu 19

Rozumie się, że postanowienia ustępu 1 artykułu 19 będą podobnie miały zastosowanie w odniesieniu do wynagrodzenia wypłacanego na rzecz:

- a) członków personelu Polskiego Instytutu w Wiedniu oraz Stacji Naukowej PAN w Wiedniu, i
- b) Austriackiego Przedstawiciela Handlowego w Warszawie i członków jego personelu oraz członków personelu Austriackiego Forum Kultury w Warszawie.

Na dowód czego, należycie do tego upoważnieni Pełnomocnicy obu Umawiających się Państw, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach, w Wiedniu dnia 13. stycznia 2004 roku, każdy w językach niemieckim, polskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji rozstrzygający jest tekst angielski.

Mag. Karl-Heinz Grasser
W IMIENIU
REPUBLIKI AUSTRII

Dr. Andrzej Raczek
W IMIENIU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LA RÉPUBLIQUE D'AUTRICHE ET LA RÉPUBLIQUE DE
POLOGNE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION EN
MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

La République d'Autriche et la République de Pologne, désireuses de conclure un accord tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune,
Sont convenues de ce qui suit :

Article premier. Personnes visées

Le présent Accord s'applique aux personnes qui sont résidentes de l'un des États contractants ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1). Le présent Accord s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune levés pour le compte d'un des États contractants ou de l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, selon quelque mode que ce soit.

2). Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune tous les impôts sur le revenu total ou la fortune totale ou des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur la plus-value lors de l'aliénation des biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur la masse salariale des entreprises et les impôts sur la plus-value du capital.

3). Les impôts existants visés par le présent Accord sont notamment :

a. en Pologne :

1. l'impôt sur le revenu des personnes; et
2. l'impôt sur les sociétés;

b. en Autriche :

1. l'impôt sur le revenu;
2. l'impôt sur les sociétés;
3. l'impôt foncier;
4. l'impôt sur les exploitations agricoles et forestières;
5. la taxe sur la valeur des terrains non bâtis.

4). Le présent Accord s'applique également aux impôts de nature identique ou analogue qui seront institués après sa signature et qui s'ajouteront ou se substitueront aux impôts existants. Les autorités compétentes des États contractants se notifieront les modifications appréciables de leurs législations fiscales.

Article 3. Définitions générales

1). Aux fins du présent Accord, à moins que le contexte n'exige une autre interprétation :

a. Le terme "Pologne" quand il est utilisé dans son sens géographique, désigne le territoire de la République de Pologne, y compris toute zone au-delà des eaux territoriales, sur laquelle en vertu de la législation de la République de Pologne et conformément au droit international la Pologne exerce son droit souverain sur les fonds marins, son sous-sol et leurs ressources naturelles;

b. le terme "Autriche" désigne la République d'Autriche;

c. les expressions "un État contractant" et "l'autre État contractant" désignent la Pologne ou l'Autriche selon le contexte;

d. le terme "personne" désigne les personnes physiques, sociétés et tous autres groupements de personnes;

e. le terme "société" désigne toute personne morale ou entité qui est assimilée à une personne morale au regard de l'impôt;

f. les expressions "entreprise d'un État contractant" et "entreprise de l'autre État contractant" désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant;

g. l'expression "trafic international" désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé sur le territoire d'un État contractant, sauf si le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points du territoire de l'autre État contractant;

h. l'expression "autorité compétente" désigne :

i. en Pologne, le Ministre des finances ou son représentant autorisé;

ii. en Autriche, le Ministre fédéral des finances ou son représentant autorisé;

i. le terme "ressortissant" désigne :

i. toute personne physique possédant la nationalité d'un État contractant;

ii. toute personne morale, société de personnes et association constituée conformément à la législation en vigueur dans un État contractant.

2). Aux fins d'application du présent Accord à tout moment par un État contractant, tout terme qui n'y est pas défini a, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente, la signification que lui attribue à ce moment la législation de cet État contractant concernant les impôts auxquels s'applique l'Accord, toute signification en vertu des lois fiscales applicables dans cet État prévalant sur une signification attribuée au terme par d'autres lois dudit État.

Article 4. Résident

1). Aux fins du présent Accord, on entend par "résident d'un État contractant", une personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt sur le territoire de celui-ci en raison de son domicile, de sa résidence permanente, de son siège de direction ou

de toute autre caractéristique analogue et inclut aussi ledit État et ses subdivisions politiques ou ses autorités locales. Toutefois, cette expression ne s'applique pas aux personnes qui sont assujetties à l'impôt sur le territoire dudit État contractant uniquement pour les revenus provenant de sources ou d'éléments de fortune situés sur ce territoire.

2). Si, selon les dispositions du paragraphe 1 du présent Article, une personne physique est résidente des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a. cette personne est réputée résidente seulement de l'État sur le territoire duquel elle a son foyer d'habitation permanent; si elle a un foyer d'habitation permanent sur le territoire des deux États contractants, elle est réputée résidente seulement de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b. si l'État sur le territoire duquel cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé ou si cette personne ne dispose de foyer d'habitation permanent sur le territoire d'aucun des deux États, elle est réputée résidente de l'État sur le territoire duquel elle séjourne habituellement;

c. si cette personne séjourne habituellement sur le territoire des deux États ou si elle ne séjourne habituellement sur le territoire d'aucun d'eux, elle est réputée résider seulement sur le territoire de l'État dont elle possède la nationalité;

d. si cette personne possède la nationalité des deux États ou ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants règlent la question d'un commun accord.

3). Une personne autre qu'une personne physique qui est résidente des deux États contractants au sens des dispositions du paragraphe 1 du présent Article est réputée résider sur le territoire de l'État sur le territoire duquel son siège de direction effective est situé.

Article 5. Établissement stable

1). Aux fins du présent Accord, on entend par "établissement stable" une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2). Cette expression désigne notamment :

a. un siège de direction;

b. une succursale;

c. un bureau;

d. une usine;

e. un atelier;

f. une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3). Un chantier de construction ou de montage ne constitue un "établissement stable" que s'il a une durée supérieure à douze mois.

4). Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 à 3 du présent Article, les mots "établissement stable" ne désignent pas :

a. des installations servant uniquement à l'entreposage, l'exposition ou la livraison de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise;

b. des biens ou marchandises de l'entreprise maintenus aux seules fins de l'entreposage, de l'exposition ou de la livraison;

c. des biens ou marchandises de l'entreprise maintenus aux seules fins d'être traités ou transformés par une autre entreprise;

d. une installation fixe d'affaires maintenue aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e. une installation fixe d'affaires maintenue aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, d'autres activités de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f. une installation fixe d'affaires maintenue aux seules fins d'exercer une combinaison des activités visées aux alinéas a à e du présent paragraphe, à condition que les activités de la base fixe résultant de cette combinaison aient un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5). Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent Article, si habituellement une personne autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant visé au paragraphe 6 du présent Article agit sur le territoire d'un État contractant pour une entreprise de l'autre État contractant et y possède le pouvoir de conclure des contrats au nom de cette entreprise, ladite entreprise est considérée comme ayant un établissement stable sur le territoire de cet État pour toutes les activités que cette personne exerce, à moins que ces activités se limitent à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 du présent Article et qui, exercées dans une base fixe d'affaires, ne confèreraient pas à cette base fixe le caractère d'un établissement stable au sens dudit paragraphe.

6). Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable sur le territoire d'un État contractant du seul fait qu'elle exerce son activité sur ce territoire par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant, pourvu que ces personnes agissent dans le cadre de leur activité régulière.

7). Qu'une société résidente d'un État contractant contrôle ou soit contrôlée par une société qui est résidente de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (par l'intermédiaire ou non d'un établissement stable) ne suffit pas, en soi, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus immobiliers

1). Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) situés sur le territoire de l'autre État contractant sont imposables sur ce territoire.

2). L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant sur le territoire duquel les biens considérés sont situés. Elle désigne en tout cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes au titre de l'exploitation ou de la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres

ressources naturelles; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3). Les dispositions du paragraphe 1 du présent Article s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4). Les dispositions des paragraphes 1 et 3 du présent Article s'appliquent aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1). Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que sur le territoire de cet État, à moins que l'entreprise n'exerce son activité sur le territoire de l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, ses bénéfices sont imposables sur le territoire de l'autre État, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2). Sous réserve des dispositions du paragraphe 3 du présent Article, si une entreprise d'un État contractant exerce son activité sur le territoire de l'autre État par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé à cet établissement stable, sur le territoire de chaque État contractant, les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont elle constitue un établissement stable.

3). Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'État où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4). S'il est d'usage, sur le territoire d'un État contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition de l'ensemble des bénéfices de l'entreprise entre les diverses parties de celle-ci, aucune disposition du paragraphe 2 du présent Article n'empêche cet État de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes énoncés dans le présent Article.

5). Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du simple fait que celui-ci a acheté des marchandises pour l'entreprise.

6). Aux fins de l'application des dispositions des paragraphes 1 à 5 du présent Article, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode à moins qu'il n'existe des motifs suffisants de procéder autrement.

7). Si les bénéfices incluent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles du présent Accord, les dispositions de ces articles ne sont pas modifiées par celles du présent Article.

8). Le terme "bénéfices" employé dans le présent Article s'entend, entre autres, des bénéfices retirés par tout associé de sa participation à une société de personnes et à tout autre

groupe de personnes traité comme telle en matière fiscale et, dans le cas de l'Autriche, de sa participation à titre de commanditaire (Stille Gesellschaft) conformément au droit autrichien.

Article 8. Navigation maritime, fluviale et transport aérien

1). Les bénéfices de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international ne sont imposables que sur le territoire de l'État contractant où est situé le siège de direction effective de l'entreprise.

2). Les bénéfices de l'exploitation de bateaux pour la navigation intérieure ne sont imposables que sur le territoire de l'État contractant où est situé le siège de direction effective de l'entreprise.

3). Si le siège de direction effective d'une entreprise de navigation maritime ou intérieure est à bord d'un navire ou d'un bateau, il est réputé être situé sur le territoire de l'État contractant où se trouve le port d'attache du navire ou du bateau ou, à défaut de port d'attache, sur le territoire de l'État contractant dont l'exploitant du navire ou du bateau est résident.

4). Les dispositions du paragraphe 1 du présent Article s'appliquent aussi aux bénéfices de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

5). Aux fins du présent Article, les bénéfices découlant de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international incluent :

a. les bénéfices découlant de la location de navires ou d'aéronefs coque nue; et

b. les bénéfices découlant de l'utilisation, de l'entretien ou de la location de conteneurs (y compris les remorques et le matériel pour le transport de conteneurs) utilisés pour le transport de biens ou de marchandises, lorsque ladite location ou utilisation, ou ledit entretien, selon le cas, sont occasionnés par l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international.

Article 9. Entreprises associées

1). Si

a. une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant,

b. les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant,

et si, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être à cause de ces conditions peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et être imposés en conséquence.

2). Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État et impose en conséquence des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État et lorsque les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui a été perçu sur lesdits bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions du présent Article et, si nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consulteront.

Article 10. Dividendes

1). Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2). Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident et selon la législation de cet État; mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut dépasser :

a. 5 % du montant brut des dividendes si le bénéficiaire est une société (autre qu'un partenariat) qui détient directement au moins 10 % du capital de la société qui paie les dividendes;

b. 15 % du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

Le présent paragraphe n'a aucun effet sur l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3). Le terme "dividendes" employé dans le présent Article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires, à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est résidente.

4). Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent Article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société qui paie les dividendes est résidente, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à cet établissement ou à cette base. Dans ces cas, les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14, suivant le cas, sont applicables.

5). Lorsqu'une société qui est résidente d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf si ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situé dans cet autre État, ni prélever aucun impôt au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, même si les dividendes payés ou les bé-

néfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

Article 11. Intérêts

1). Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables sur le territoire de cet autre État.

2). Toutefois, ces intérêts peuvent aussi être imposés sur le territoire de l'État contractant dont ils sont originaires conformément à la législation de cet État, mais si le bénéficiaire de ces intérêts est résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi levé ne peut excéder 5 % du montant brut de l'intérêt. Les autorités compétentes des États contractants conviennent des modalités d'application de cette limite.

3). Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts mentionnés au paragraphe 1 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le bénéficiaire est un résident si ce dernier est le bénéficiaire effectif dudit intérêt et cet intérêt est payé :

a. au Gouvernement de la République de Pologne ou au Gouvernement de la République d'Autriche;

b. sur un prêt quelqu'il soit qui est accordé, assuré ou garanti par une institution dans le but de promouvoir des exportations;

c. en relation avec la vente à crédit d'équipements industriels, commerciaux ou scientifiques;

d. sur un prêt quelqu'il soit, accordé par une banque.

4). Le terme "intérêts" employé dans le présent Article désigne le revenu des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus de fonds publics et d'obligations d'emprunts y compris les primes et les lots attachés à ces titres. Les pénalisations pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent Article.

5). Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 du présent Article ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. En pareil cas, les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14, suivant le cas, sont applicables.

6). Les intérêts sont réputés provenir d'un État contractant lorsque le débiteur réside sur le territoire de cet État. Toutefois, si le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non résident d'un État contractant, a sur le territoire d'un État contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base fixe est situé.

7). Si, en raison de relations spéciales entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou entre l'un et l'autre et des tiers, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en

l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent Article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 12. Redevances

1). Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État si ledit résident est le bénéficiaire effectif des redevances.

2). Toutefois, ces redevances sont également imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et conformément à la législation de cet État, mais si la personne qui reçoit ces redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi exigé ne peut excéder 5 pour cent du montant brut des redevances.

3). Le terme "redevances" employé dans le présent Article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques ou les films, les brevets, marques de fabrique, dessins ou modèles, plans, formules ou procédé secrets, ou pour l'usage ou la concession de l'usage des équipements industriels, commerciaux ou scientifiques ou pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

4). Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable situé dans cet autre État, ou exerce une profession indépendante au moyen d'une base fixe située dans cet autre État, et si le droit ou le bien pour lequel sont payées ces redevances est effectivement lié audit établissement stable ou à ladite base fixe. En pareils cas, les dispositions applicables sont soit celles de l'Article 7, soit celles de l'Article 14.

5). Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable ou une base fixe en relation avec lesquels a été contractée l'obligation de paiement des redevances et qui supportent la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base fixe sont situés.

6). Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif des redevances ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances payées, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de telles relations, les dispositions du présent Article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En pareils cas, la partie excédentaire reste imposable selon la législation de chaque État contractant, compte tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 13. Gains en capital

1). Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'Article 6 du présent Accord et qui sont situés sur le territoire de l'autre État sont imposables dans cet autre État.

2). Les gains provenant de l'aliénation d'actions ou autres droits dans une société dont l'actif est principalement composé, directement ou indirectement, de biens immobiliers situés dans un État contractant ou de droits ayant trait auxdits biens sont imposables dans cet État.

3). Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a sur le territoire de l'autre État ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État pour exercer une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre État.

4). Les gains provenant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international, de bateaux servant à la navigation intérieure ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires, aéronefs ou bateaux, ne sont imposables que dans l'État contractant où est situé le siège de direction effective de l'entreprise.

5). Les gains provenant de l'aliénation de tout bien autre que ceux qui sont visés aux paragraphes 1 à 4 du présent Article ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est résident.

6). Dans le cas d'une personne physique qui était résidente d'un État contractant et qui est devenue résidente de l'autre État contractant, le paragraphe 5 n'affectera pas le droit du premier État mentionné en vertu de sa législation nationale d'imposer à ladite personne un impôt sur le gain en capital jusqu'à la période de changement de résidence en ce qui concerne les actions. La valeur des actions prise en compte par le premier État dans le calcul de l'appréciation imposable du capital sera considérée comme un coût d'acquisition desdites actions par l'autre État contractant si une aliénation ultérieure desdites actions entraîne un gain en capital qui est imposable dans ledit autre État.

Article 14. Professions indépendantes

1). Les revenus qu'une personne physique résidente d'un État contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet État à moins qu'elle ne dispose régulièrement d'une base fixe sur le territoire de l'autre État pour y conduire ses activités. Si elle dispose d'une telle base, les revenus peuvent être imposés dans l'autre État mais seulement pour autant qu'ils peuvent être imputés à cette base fixe.

2). L'expression "profession libérale" désigne notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions dépendantes

1). Sous réserve des dispositions des Articles 16, 18, 19 et 20 du présent Accord, les salaires, traitements ou autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé sur le territoire de l'autre État contractant et, en pareil cas, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2). Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 du présent Article, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé sur le territoire de l'autre État ne sont imposables que dans le premier État si :

a. le bénéficiaire séjourne sur le territoire de l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas en tout 183 jours au cours de l'exercice budgétaire considéré,

b. la rémunération est payée par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas résident de l'autre État,

c. la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a sur le territoire de l'autre État.

3). Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent Article, les rémunérations d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international ou d'un navire de la navigation intérieure sont imposables dans l'État contractant sur le territoire duquel est situé le siège de direction effective de l'entreprise.

Article 16. Tantièmes

Les tantièmes et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration d'une société qui est résidente de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 17. Artistes et sportifs

1). Nonobstant les dispositions des Articles 7, 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités en tant qu'artiste du théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou que musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans l'État contractant où ces activités sont exercées.

2). Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou qu'un sportif exerce personnellement et, en cette qualité, sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des Articles 7, 14 et 15, dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3). Les paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus perçus par un artiste ou un sportif pour des activités personnelles exercées dans un État contractant dans le cadre d'une visite financée principalement ou en grande partie par les fonds publics de l'un ou des deux États contractants, ou par une subdivision politique ou collectivité locale ou par un organe du gouvernement ou une organisation reconnue comme ayant le statut d'organisation charitable.

Article 18. Pensions, rentes et paiements similaires

1). Les pensions et paiements similaires ou rentes reçus par un résident d'un État contractant et ayant leur origine dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État mentionné.

2). Le terme "rentes" désigne certains montants payables périodiquement et à échéances fixes, à titre viager ou pendant une période spécifiée ou spécifiable, en vertu d'une obligation d'effectuer les paiements en contrepartie d'une prestation adéquate en argent ou appréciable en argent.

3). Le revenu perçu par un résident d'un État contractant et ayant son origine dans l'autre État contractant en vertu d'une créance juridique de subvention ne sera pas imposable dans le premier État mentionné si ledit revenu n'est pas imposable selon la législation de l'autre État contractant.

Article 19. Fonction publique

1). a. Les salaires, traitements et rémunérations qui ne sont pas des pensions et qui sont payés par un État contractant ou une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique au titre de l'exercice d'une fonction publique pour cet État ou une de ses collectivités locales ou subdivisions politiques, ne sont imposables que dans ledit État.

b. Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre État contractant si la fonction a été exercée sur le territoire de cet État dont, en outre, la personne physique est un résident de cet État qui :

i. est un ressortissant dudit État; ou

ii. n'en est pas devenue résidente uniquement aux fins d'exercer cette fonction.

2). a. Les pensions payées par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision politique ou collectivité locale sont imposables seulement dans cet État.

b. Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre État contractant si la personne physique est un résident ou un ressortissant de cet État.

3). Les dispositions des Articles 15, 16, 17 et 18 du présent Accord s'appliquent aux traitements, salaires et autres rémunérations et pensions payés au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un État contractant ou l'une de ses collectivités locales, ou subdivisions politiques.

Article 20. Enseignants et chercheurs

Un professeur, enseignant ou chercheur effectuant une visite temporaire dans un État contractant dans le seul objectif d'enseigner ou d'effectuer des travaux de recherche dans une université, un collège ou autre institution d'enseignement reconnue dans ledit État contractant et qui est ou était immédiatement avant cette visite un résident de l'autre État con-

tractant sera exonéré d'impôt dans le premier État contractant mentionné pendant une période ne dépassant pas deux ans à partir de la date de sa première visite d'enseignant, professeur ou chercheur, en ce qui concerne la rémunération de ses activités, à condition que ladite rémunération soit imposée dans l'autre État contractant.

Article 21. Étudiants

1). Les sommes qu'un étudiant ou un apprenti qui est ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seules fins d'y poursuivre ses études ou sa formation reçoit pour couvrir ses frais de séjour, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet État, à condition de provenir de sources extérieures audit État.

2). La rémunération qu'un étudiant ou un stagiaire qui est ou qui était jusque là un résident d'un État contractant perçoit au titre d'un emploi qu'il exerce dans l'autre État contractant pendant une ou des périodes ne dépassant pas au total 183 jours dans l'exercice budgétaire concerné ne sera pas imposable dans ledit autre État si l'emploi en question est directement lié à ses études ou à son stage dans le premier État mentionné.

Article 22. Autres revenus

1). Les éléments de revenu d'un résident d'un État contractant qui ne sont pas visés par les dispositions ci-dessus du présent Accord ne sont imposables que dans cet État.

2). Les dispositions du paragraphe 1 du présent Article ne s'appliquent pas aux revenus autres que ceux qui proviennent de biens immobiliers, au sens du paragraphe 2 de l'Article 6 du présent Accord, si le bénéficiaire de ces revenus, résident d'un État contractant, exerce sur le territoire de l'autre État soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et si le droit ou le bien générateur des revenus se rattache effectivement à cet établissement stable ou à cette base fixe. Les dispositions, selon le cas, de l'Article 7 ou de l'Article 14 du présent Accord s'appliquent en pareil cas.

Article 23. Fortune

1). La fortune constituée par des biens immobiliers au sens de l'Article 6 du présent Accord, que le résident d'un État contractant possède sur le territoire de l'autre État est imposable dans cet autre État.

2). La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant possède sur le territoire de l'autre État ou par des biens mobiliers appartenant à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose sur le territoire de l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante est imposable dans cet autre État.

3). Les navires et les aéronefs exploités en trafic international ainsi que les embarcations de la navigation intérieure et les biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navi-

res, embarcations ou aéronefs ne sont imposables que dans l'État contractant sur le territoire duquel se trouve le siège de direction effective de l'entreprise.

4). Tous les autres éléments de fortune des résidents d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État.

Article 24. Méthodes d'élimination de la double imposition

1). Dans le cas d'un résident de la Pologne, ladite imposition est éliminée comme suit :

Lorsqu'un résident de la Pologne perçoit des revenus ou possède une fortune qui, conformément aux dispositions du présent Accord, est imposable en Autriche, la Pologne accorde :

a. en tant que déduction de l'impôt sur le revenu de ce résident un montant égal à l'impôt sur le revenu payé en Autriche;

b. en tant que déduction de l'impôt sur la fortune dudit résident un montant égal à l'impôt sur la fortune payé en Autriche.

Toutefois, cette déduction, dans l'un et l'autre cas ne dépassera pas la partie de l'impôt sur le revenu et de l'impôt sur la fortune calculée avant la déduction, qui est imputable, selon le cas au revenu ou à la fortune imposable en Autriche.

2). Dans le cas d'un résident de l'Autriche, la double imposition est évitée comme suit :

a. Dans le cas où un résident de l'Autriche tire des revenus ou possède une fortune qui, conformément aux dispositions du présent Accord, est imposable en Pologne, l'Autriche, sous réserve des dispositions des alinéas b et c et du paragraphe 3 exonère de l'impôt ledit revenu ou ladite fortune.

b. Dans le cas où un résident de l'Autriche tire des éléments de revenu qui, selon les dispositions des Articles 10, 11, 12 et du paragraphe 2 de l'Article 13 sont imposables en Pologne, l'Autriche l'autorise à déduire de son impôt sur le revenu un montant égal à l'impôt qu'il paye en Pologne. Toutefois, cette déduction ne devra pas dépasser la portion de l'impôt calculée avant déduction qui correspond auxdits éléments du revenu provenant de la Pologne.

c. Les dividendes au sens de l'alinéa a du paragraphe 2 de l'Article 10 versés par une entreprise qui est un résident de la Pologne à une entreprise qui est un résident de l'Autriche sont exonérés de l'impôt en Autriche, sous réserve des dispositions pertinentes de la législation autrichienne, mais nonobstant les éventuelles conditions particulières de cette législation exigeant une participation minimale.

3). Si, conformément à une quelconque disposition du présent Accord, les revenus qu'un résident d'un État contractant reçoit ou la fortune qu'il possède sont exempts d'impôts dans cet État, ce dernier peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste des revenus ou de la fortune de ce résident, tenir compte des revenus ou de la fortune exemptés.

Article 25. Non-discrimination

1). Les ressortissants d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles aux-

quelles sont ou pourraient être assujettis les ressortissants de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, notamment en matière de résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'Article premier, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

2). Les apatrides qui sont des résidents d'un État contractant ne sont assujettis dans l'un ou l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujettis les ressortissants de l'État concerné qui se trouvent dans la même situation, en particulier en ce qui concerne la résidence.

3). L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant n'est pas établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements et déductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

4). À moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'Article 9, du paragraphe 7 de l'Article 11 ou du paragraphe 6 de l'Article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, aux fins de déterminer les bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État. De même, les dettes d'une entreprise d'un État contractant envers un résident de l'autre État contractant sont déductibles, aux fins de déterminer la fortune imposable de cette entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier État.

5). Les entreprises d'un État contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, ne sont soumises dans le premier État à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujetties les autres entreprises similaires du premier État.

6). Les dispositions du présent Article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'Article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 26. Procédure amiable

1). Une personne qui estime que les mesures prises par un seul ou par les deux États contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de celui des États dont elle est résidente ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'Article 25 du présent Accord, à celle de l'État contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à partir de la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions de l'Accord.

2). Si la rémunération lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, l'autorité compétente s'efforce de résoudre le cas à l'amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant en vue d'éviter une imposition non conforme au présent Accord. L'Accord amiable est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3). Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent par accord amiable de régler les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application du présent Accord. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par le présent Accord.

4). Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue d'un accord au sens des dispositions du présent Article y compris dans le cadre d'une commission composée desdites autorités ou de leurs représentants.

Article 27. Échange de renseignements

1). Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements dont elles ont besoin pour appliquer les dispositions du présent Accord ou les dispositions de leur droit interne qui concernent les impôts de toute nature et description perçus au nom des États contractants ou de leurs subdivisions politiques ou autorités locales, dans la mesure où l'imposition prévue par ce droit n'est pas contraire à l'Accord. L'échange des renseignements n'est pas restreint par l'Article premier et l'Article 2 de l'Accord. Les renseignements reçus par un État contractant ne sont pas divulgués, de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par le présent Accord, ou par les exécutions, poursuites ou décisions concernant ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins, mais peuvent en faire état au cours de procédures publiques devant des tribunaux ou dans les décisions de ceux-ci.

2). Les dispositions du paragraphe 1 du présent Article ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant de :

a. prendre des mesures administratives s'écartant de sa législation et de sa pratique administrative ou de celles de l'autre État contractant;

b. fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant;

c. fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial ou dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 28. Membres de missions diplomatiques ou postes consulaires

1). Aucune disposition du présent Accord ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou des postes consulaires en vertu des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords particuliers.

2). Dans la mesure où, en raison des privilèges fiscaux accordés aux missions diplomatiques et aux postes consulaires en vertu des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords internationaux spéciaux, des éléments du revenu ou de la fortune ne sont pas imposables dans l'État d'accueil, l'État d'envoi aura le droit d'imposer lesdits éléments du revenu ou de la fortune.

3). Nonobstant les dispositions de l'Article 4, une personne qui est membre d'une mission diplomatique, d'un poste consulaire ou d'une mission permanente d'un État contractant qui est situé dans l'autre État contractant ou dans un tiers État sera considérée aux fins du présent Accord comme un résident de l'État d'envoi si :

a. conformément au droit international ladite personne n'est pas imposable dans l'État d'accueil en ce qui concerne les éléments du revenu provenant de sources extérieures auxdits États; et

b. ladite personne est soumise dans l'État d'envoi aux mêmes obligations en ce qui concerne l'impôt sur son revenu total ou sur sa fortune que les résidents dudit État.

Article 29. Entrée en vigueur

1). Chacun des deux États contractants notifiera à l'autre l'accomplissement des procédures constitutionnelles requises pour l'entrée en vigueur du présent Accord.

2). Le présent Accord entrera en vigueur le premier jour du troisième mois suivant la date de la dernière des notifications visées au paragraphe 1 et ses dispositions s'appliqueront :

a. en ce qui concerne l'impôt retenu à la source aux montants du revenu perçu à compter du 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle l'Accord entre en vigueur;

b. en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et sur la fortune aux impôts à percevoir pour tout exercice fiscal commençant à partir du 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle le présent Accord entre en vigueur.

3). Les dispositions de l'Accord entre la République populaire de Pologne et la République d'Autriche tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, signé à Varsovie le 2 octobre 1974 cesseront d'être en vigueur à la date du jour précédant l'entrée en vigueur du présent Accord.

Article 30. Dénonciation

Le présent Accord restera en vigueur jusqu'à ce qu'il soit dénoncé par un État contractant. Chacun des États contractants pourra le dénoncer par la voie diplomatique moyennant un préavis écrit de six mois avant la fin de chaque année civile suivant la période de cinq ans à compter de la date à laquelle l'Accord entre en vigueur. En pareil cas, l'Accord cessera de produire ses effets :

a. en ce qui concerne les impôts retenus à la source, pour les revenus perçus à partir du 1er janvier de l'année civile suivant l'année où la notification de la dénonciation est communiquée;

b. en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et sur la fortune, pour tous les impôts imputables à tout exercice fiscal à partir du 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement l'année au cours de laquelle la notification a été communiquée.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des deux États contractants dûment autorisés à cet effet ont signé le présent Accord.

Fait en double exemplaire à Vienne le 13 janvier 2004 dans les langues allemande, polonaise et anglaise, chaque texte faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République d'Autriche :

KARL-HEINZ GRASSER

Pour le Gouvernement de la République de Pologne :

ANDRZEJ RACZKO

PROTOCOLE

Lors de la signature de l'Accord tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune entre la République d'Autriche et la République de Pologne, les soussignés sont convenus que les dispositions ci-après font partie intégrante de l'Accord.

I. En ce qui concerne l'interprétation de la Convention

Il est entendu que les dispositions de l'Accord qui sont élaborées conformément aux dispositions correspondantes du Modèle de Convention de double imposition concernant le revenu et la fortune de l'OCDE devraient avoir généralement la même signification que celle exprimée dans les commentaires sur le Modèle de l'OCDE. L'accord visé dans la phrase qui précède ne s'applique pas à ce qui suit :

a. toute réserve ou observation concernant le Modèle de l'OCDE ou ses commentaires par l'un ou l'autre des États contractants;

b. toute interprétation contraire dans une explication publiée par l'un des États contractants et qui a été fournie à l'autorité compétente de l'autre État contractant avant l'entrée en vigueur de l'Accord; et

c. toute interprétation contraire convenue par les autorités compétentes après l'entrée en vigueur de l'Accord.

Le commentaire, y compris les révisions auxquelles il peut donner lieu de temps à autre, constitue un moyen d'interprétation au sens des articles relatifs à l'interprétation de la Convention de Vienne en date du 23 mai 1969 sur le Droit des traités.

II. En ce qui concerne l'Article 5

Si un résident d'un État contractant possède dans l'autre État contractant un chantier ou un projet de construction ou d'installation à la date à laquelle le présent Accord entre en vigueur, et si le projet en question se poursuit après la date à laquelle le présent Accord entre en vigueur, la période de 12 mois sera calculée à partir de la date ici mentionnée, mais cet avantage ne devra en aucun cas dépasser vingt quatre mois à partir de la date à laquelle le chantier ou le projet de construction ou d'installation a commencé d'exister.

III. En ce qui concerne l'Article 11

1). Il est entendu que :

a. au nom de la Pologne, la *Korporacja Ubezpieczen Kredytów Exportowych*, et

b. au nom de l'Autriche, la *Oesterreichische Kontrollbank AG* seront traitées comme des institutions publiques au sens de l'alinéa b du paragraphe 3 de l'Article 11.

2). Les alinéas c et d du paragraphe 3 ne s'appliquent pas dans le cas d'une demande de remboursement de dette créée ou cédée aux seules fins de bénéficier de dispositions desdits

paragraphes et non pas pour des raisons commerciales valides, ainsi que dans le contexte de capitalisation minime.

IV. En ce qui concerne l'Article 19

Il est entendu que les dispositions du paragraphe 1 de l'Article 19 s'appliqueront en ce qui concerne la rémunération versée :

a. aux membres du personnel de l'Institut polonais à Vienne et de la Branche de l'Académie des sciences polonaises à Vienne, et

b. au Commissaire du Commerce extérieur autrichien à Varsovie et aux membres de son personnel ainsi qu'aux membres du personnel de la Tribune culturelle autrichienne à Varsovie.

En foi de quoi les Plénipotentiaires des deux États contractants dûment autorisés à cet effet ont signé le présent Protocole.

Fait en double exemplaire à Vienne le 13 janvier 2004 dans les langues allemande, polonaise et anglaise, chaque texte faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République d'Autriche :

KARL-HEINZ GRASSER

Pour le Gouvernement de la République de Pologne :

ANDRZEJ RACZKO

No. 41827

**Austria
and
Republic of Moldova**

Convention between the Government of the Republic of Austria and the Government of the Republic of Moldova for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on property (with protocol). Vienna, 29 April 2004

Entry into force: *1 January 2005 by notification, in accordance with article 27*

Authentic texts: *English, German and Moldovan*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Austria, 20 September 2005*

**Autriche
et
République de Moldova**

Convention entre le Gouvernement de la République d'Autriche et le Gouvernement de la République de Moldova tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Vienne, 29 avril 2004

Entrée en vigueur : *1er janvier 2005 par notification, conformément à l'article 27*

Textes authentiques : *anglais, allemand et moldove*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Autriche, 20 septembre 2005*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
AUSTRIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
MOLDOVA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE
PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON
INCOME AND ON PROPERTY

The Government of the Republic of Austria and the Government of the Republic of Moldova, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on property,

Have agreed as follows:

Article 1. Persons covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on property imposed on behalf of a Contracting State or of its administrative-territorial units or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on property all taxes imposed on total income, on total property, or on elements of income or of property, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) in Austria:

- (i) the income tax;
- (ii) the corporation tax;
- (iii) the land tax;
- (iv) the tax on agricultural and forestry enterprises, and
- (v) the tax on the value of vacant plots;

b) in Moldova:

- (i) the income tax, and
- (ii) the tax on immovable property.

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

Article 3. General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Austria or Moldova, as the context requires;

b) the term "Austria" means the Republic of Austria;

c) the term "Moldova" means the Republic of Moldova and, when used in a geographical sense, means its territory within its borders, consisting of soil, subsoil, waters and aerial space above soil and waters, over which the Republic of Moldova exercises its absolute and exclusive sovereignty and jurisdiction, in accordance with its internal legislation and international law;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the term "enterprise" applies to the carrying on of any business;

g) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

h) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

i) the term "competent authority" means:

(i) in Austria: the Federal Minister of Finance or his authorised representative;

(ii) in Moldova: the Minister of Finance or his authorised representative;

j) the term "national" means:

(i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

(ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

k) the term "business" includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of registration, place of management or any other criterion of a

similar nature, and also includes that State and any administrative-territorial unit or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or property situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5. Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop, and
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction, assembly or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom the provisions of paragraph 6 apply - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except the cases of reinsurance, be considered as having a permanent establishment in the other Contracting State if it collects insurance premiums on the territory of that other State or insures risks situated therein through a person which is not an agent of an independent status.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as

consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7. Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise by way of interest on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs of this Article, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

8. The provisions of this Article shall apply also to profits derived by any partner from his participation in a partnership and in any other body of persons which is subjected to the same taxation treatment.

Article 8. Shipping and Air Transport

1. Profits derived by a resident of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. For the purpose of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic include:

a) profits from the rental on a bareboat basis of ships or aircraft; and

b) profits from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise, where such rental or such use, maintenance or rental, as the case may be, is incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated Enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the

two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits, where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by that company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the interest. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest mentioned in paragraph 1 shall be taxable only in the Contracting State of which the recipient is a resident, if such recipient is the beneficial owner of the interest and if such interest is paid to, or the loan in respect of which the interest is paid, is made, guaranteed or insured by, the Government or the National Bank of a Contracting State.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises through a permanent establishment situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematography films, any patent, software, trademark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.

3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Income from employment

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17 and 18, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the State of which the enterprise operating the ship or aircraft is a resident.

Article 15. Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 16. Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

Article 17. Pensions

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 18. Government service

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or an administrative-territorial unit or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or unit or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or an administrative-territorial unit or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or unit or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 14, 15, 16, and 17 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or an administrative-territorial unit or a local authority thereof.

Article 19. Students

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that first-mentioned State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 20. Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of

which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

Article 21. Property

1. Property represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Property represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State may be taxed in that other State.

3. Property represented by ships and aircraft operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic, and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in that State.

4. All other elements of property of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 22. Elimination of Double Taxation

Double taxation shall be eliminated as follows:

1. In Austria:

a) Where a resident of Austria derives income or owns property which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Moldova, Austria shall, subject to the provisions of sub-paragraphs b) and c), exempt such income or property from tax.

b) Where a resident of Austria derives items of income which, in accordance with the provisions of Articles 10, 11 and 12, may be taxed in Moldova, Austria shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in Moldova. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income derived from Moldova.

c) Where in accordance with any provision of the Convention income derived or property owned by a resident of Austria is exempt from tax in Austria, Austria may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or property of such resident, take into account the exempted income or property.

d) The provisions of sub-paragraph a) shall not apply to income derived or property owned by a resident of Austria where Moldova applies the provisions of this Convention to exempt such income or property from tax or applies the provisions of paragraph 2 of Article 10, 11 or 12 to such income.

2. In Moldova:

a) Where a resident of Moldova derives income or owns property which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Austria, Moldova shall allow:

(i) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Austria;

(ii) as a deduction from the tax on the property of that resident, an amount equal to the tax on property paid in Austria.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or tax on property, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the property which may be taxed in Austria.

b) Where in accordance with any provision of the Convention income derived or property owned by a resident of Moldova is exempt from tax in Moldova, Moldova may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or property of such resident, take into account the exempted income or property.

Article 23. Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable property of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

Article 24. Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25. Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by this Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Even in such cases the confidentiality of person-related data may be waived only insofar as this is necessary to safeguard predominant and legitimate interests of another person or predominant public interests.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public) or to the fundamental rights granted by a State, in particular in the area of data protection.

Article 26. Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27. Entry into force

1. Each of the Contracting States shall notify the other, through diplomatic channels, of the completion of the procedures required by its law for the entry into force of this Convention.

2. This Convention shall enter into force sixty days after the date of the latter of the notifications and its provisions shall have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1st January of the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

b) in respect of other taxes on income and on property, for any taxable year beginning on or after 1st January of the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

Article 28. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Convention entered into force. In such event, the Convention shall cease to have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1st January of the calendar year next following the year in which the notice of termination is given;

b) in respect of other taxes on income and on property, for any taxable year beginning on or after 1st January of the calendar year next following the year in which the notice of termination is given.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Vienna on April 29, 2004, in two originals, each in the German, Moldovan and English languages, both originals being equally authentic. In the case of appearance of

some divergences in application or interpretation of the provisions of this Convention, the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Austria:

DR. ALFRED FINZ

For the Government of the Republic of Moldova:

ZINAIDA GRECEANŢI

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention between the Government of the Republic of Austria and the Government of the Republic of Moldova for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on property, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention:

Interpretation of the Convention

It is understood that provisions of the Convention which are drafted according to the corresponding provisions of the OECD Model Convention on income and on capital or the United Nations Model Double Taxation Convention between Developed and Developing Countries shall generally be expected to have the same meaning as expressed in the OECD or UN Commentaries thereon. The understanding in the preceding sentence will not apply with respect to any contrary interpretation agreed to by the competent authorities after the entry into force of the Convention. The Commentaries - as they may be revised from time to time - constitute a means of interpretation. In case of any divergence in the interpretation as expressed in the commentaries on the OECD and the UN Model, a common interpretation would have to be sought by mutual agreement according to Article 24, if necessary.

Re Article 11

Income from rights or debt-claims carrying a right to participate in the profits, including the income derived by a sleeping partner from his participation as a sleeping partner or from participating loans and participating bonds, may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State.

In the case of Austria Article 11 paragraph 3 shall also apply in respect of a loan made by, or covered by a guarantee issued by, the Oesterreichische Kontrollbank AG acting on behalf of the Republic of Austria.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Vienna on April 29, 2004, in two originals, each in the German, Moldovan and English languages, both originals being equally authentic. In the case of appearance of some divergences in application or interpretation of the provisions of this Protocol, the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Austria :

DR. ALFRED FINZ

For the Government of the Republic of Moldova :

ZINAIDA GRECEANÎ

[GERMAN TEXT — TEXTE ALLEMAND]

**ABKOMMEN
ZWISCHEN
DER REGIERUNG DER REPUBLIK ÖSTERREICH
UND
DER REGIERUNG DER REPUBLIK MOLDAU
ZUR VERMEIDUNG DER DOPPELBESTEUERUNG
UND ZUR VERHINDERUNG DER STEUERUMGEHUNG
AUF DEM GEBIETE DER STEUERN VOM EINKOMMEN
UND VOM VERMÖGEN**

Die Regierung der Republik Österreich und die Regierung der Republik Moldau, von dem Wunsche geleitet, ein Abkommen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung und zur Verhinderung der Steuerumgehung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen abzuschließen,

haben Folgendes vereinbart:

Artikel 1

UNTER DAS ABKOMMEN FALLENDEN PERSONEN

Dieses Abkommen gilt für Personen, die in einem Vertragsstaat oder in beiden Vertragsstaaten ansässig sind.

Artikel 2

UNTER DAS ABKOMMEN FALLENDEN STEUERN

(1) Dieses Abkommen gilt, ohne Rücksicht auf die Art der Erhebung, für Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, die für Rechnung eines Vertragsstaates oder seiner Gebietskörperschaften erhoben werden.

(2) Als Steuern vom Einkommen und vom Vermögen gelten alle Steuern, die vom Gesamteinkommen, vom Gesamtvermögen oder von Teilen des Einkommens oder des Vermögens erhoben werden, einschließlich der Steuern vom Gewinn aus der Veräußerung beweglichen oder unbeweglichen Vermögens, der Lohnsummensteuern sowie der Steuern vom Vermögenszuwachs.

(3) Zu den bestehenden Steuern, für die das Abkommen gilt, gehören insbesondere

a) in Österreich:

- (i) die Einkommensteuer;
- (ii) die Körperschaftsteuer;
- (iii) die Grundsteuer;
- (iv) die Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben und
- (v) die Abgabe vom Bodenwert bei unbebauten Grundstücken;

b) in Moldau:

- (i) die Einkommensteuer und
- (ii) die Steuer von unbeweglichem Vermögen.

(4) Das Abkommen gilt auch für alle Steuern gleicher oder im Wesentlichen ähnlicher Art, die nach der Unterzeichnung des Abkommens neben den bestehenden Steuern oder an deren Stelle erhoben werden. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten teilen einander die in ihren Steuergesetzen eingetretenen bedeutsamen Änderungen mit.

Artikel 3

ALLGEMEINE BEGRIFFSBESTIMMUNGEN

(1) Im Sinne dieses Abkommens, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert,

- a) bedeuten die Ausdrücke "ein Vertragsstaat" und "der andere Vertragsstaat", je nach dem Zusammenhang, Österreich oder Moldau;
- b) bedeutet der Ausdruck "Österreich" die Republik Österreich;

- c) bedeutet der Ausdruck "Moldau" die Republik Moldau, und, im geografischen Sinn verwendet, das innerhalb seiner Grenzen liegende Hoheitsgebiet, bestehend aus der Erdoberfläche, dem Untergrund, den Gewässern und dem darüber liegenden Luftraum, über das die Republik Moldau uneingeschränkte und ausschließliche Hoheitsrechte und Rechtsprechung in Übereinstimmung mit dem innerstaatlichen Recht und dem Völkerrecht ausübt;
 - d) umfasst der Ausdruck "Person" natürliche Personen, Gesellschaften und alle anderen Personenvereinigungen;
 - e) bedeutet der Ausdruck "Gesellschaft" juristische Personen oder Rechtsträger, die für die Besteuerung wie juristische Personen behandelt werden;
 - f) bezieht sich der Ausdruck "Unternehmen" auf die Ausübung einer Geschäftstätigkeit;
 - g) bedeuten die Ausdrücke "Unternehmen eines Vertragsstaats" und "Unternehmen des anderen Vertragsstaats", je nachdem, ein Unternehmen, das von einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird, oder ein Unternehmen, das von einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird;
 - h) bedeutet der Ausdruck "internationaler Verkehr" jede Beförderung mit einem Seeschiff oder Luftfahrzeug, das von einem Unternehmen eines Vertragsstaats betrieben wird, es sei denn, das Seeschiff oder Luftfahrzeug wird ausschließlich zwischen Orten im anderen Vertragsstaat betrieben;
 - i) bedeutet der Ausdruck "zuständige Behörde"
 - (i) in Österreich: den Bundesminister für Finanzen oder dessen bevollmächtigten Vertreter;
 - (ii) in Moldau: den Minister für Finanzen oder dessen bevollmächtigten Vertreter;
 - j) bedeutet der Ausdruck "Staatsangehöriger"
 - (i) jede natürliche Person, die die Staatsangehörigkeit eines Vertragsstaats besitzt;
 - (ii) jede juristische Person, Personengesellschaft und andere Personenvereinigung, die nach dem in einem Vertragsstaat geltenden Recht errichtet worden ist;
 - k) schließt der Ausdruck "Geschäftstätigkeit" auch die Ausübung einer freiberuflichen oder sonstigen selbständigen Tätigkeit ein.
- (2) Bei der Anwendung des Abkommens durch einen Vertragsstaat hat, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert, jeder im Abkommen nicht definierte Ausdruck die Bedeutung, die ihm im Anwendungszeitraum nach dem Recht dieses Staates über die Steuern zukommt, für die das Abkommen gilt, wobei die Bedeutung nach dem in diesem Staat anzuwendenden Steuerrecht den Vorrang vor einer Bedeutung hat, die der Ausdruck nach anderem Recht dieses Staates hat.

Artikel 4

ANSÄSSIGE PERSON

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck "eine in einem Vertragsstaat ansässige Person" eine Person, die nach dem Recht dieses Staates dort auf Grund ihres Wohnsitzes, ihres ständigen Aufenthalts, des Ortes ihrer Gründung, des Ortes ihrer

Geschäftsleitung oder eines anderen ähnlichen Merkmals steuerpflichtig ist, und umfasst auch diesen Staat und seine Gebietskörperschaften. Der Ausdruck umfasst jedoch nicht eine Person, die in diesem Staat nur mit Einkünften aus Quellen in diesem Staat oder mit in diesem Staat gelegenen Vermögen steuerpflichtig ist.

(2) Ist nach Absatz 1 eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt Folgendes:

- a) Die Person gilt als nur in dem Staat ansässig, in dem sie über eine ständige Wohnstätte verfügt; verfügt sie in beiden Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, zu dem sie die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hat (Mittelpunkt der Lebensinteressen);
- b) kann nicht bestimmt werden, in welchem Staat die Person den Mittelpunkt der Lebensinteressen hat, oder verfügt sie in keinem der Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, in dem sie ihren gewöhnlichen Aufenthalt hat;
- c) hat die Person ihren gewöhnlichen Aufenthalt in beiden Staaten oder in keinem der Staaten, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, dessen Staatsangehöriger sie ist;
- d) ist die Person Staatsangehöriger beider Staaten oder keines der Staaten, so werden sich die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten bemühen, die Frage in gegenseitigem Einvernehmen zu regeln.

(3) Ist nach Absatz 1 eine andere als eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, in dem sich der Ort ihrer tatsächlichen Geschäftsleitung befindet.

Artikel 5

BETRIEBSTÄTTE

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck "Betriebsstätte" eine feste Geschäftseinrichtung, durch die die Geschäftstätigkeit eines Unternehmens ganz oder teilweise ausgeübt wird.

(2) Der Ausdruck "Betriebsstätte" umfasst insbesondere:

- a) einen Ort der Leitung,
- b) eine Zweigniederlassung,
- c) eine Geschäftsstelle,
- d) eine Fabrikationsstätte,
- e) eine Werkstatt und
- f) ein Bergwerk, ein Öl- oder Gasvorkommen, einen Steinbruch oder eine andere Stätte der Ausbeutung von Bodenschätzen.

(3) Eine Bauausführung oder Montage ist nur dann eine Betriebsstätte, wenn ihre Dauer zwölf Monate überschreitet.

(4) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels gelten nicht als Betriebsstätten:

- a) Einrichtungen, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung von Gütern oder Waren des Unternehmens benutzt werden;
- b) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung unterhalten werden;
- c) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten werden, durch ein anderes Unternehmen bearbeitet oder verarbeitet zu werden;
- d) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen Güter oder Waren einzukaufen oder Informationen zu beschaffen;
- e) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen andere Tätigkeiten auszuüben, die vorbereitender Art sind oder eine Hilfstätigkeit darstellen;
- f) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, mehrere der unter lit. a bis e genannten Tätigkeiten auszuüben, vorausgesetzt, dass die sich daraus ergebende Gesamttätigkeit der festen Geschäftseinrichtung vorbereitender Art ist oder eine Hilfstätigkeit darstellt.

(5) Ist eine Person - mit Ausnahme eines unabhängigen Vertreters im Sinne des Absatzes 6 - für ein Unternehmen tätig und besitzt sie in einem Vertragsstaat die Vollmacht, im Namen des Unternehmens Verträge abzuschließen, und übt sie die Vollmacht dort gewöhnlich aus, so wird das Unternehmen ungeachtet der Absätze 1 und 2 so behandelt, als habe es in diesem Staat für alle von der Person für das Unternehmen ausgeübten Tätigkeiten eine Betriebstätte, es sei denn, diese Tätigkeiten beschränken sich auf die in Absatz 4 genannten Tätigkeiten, die, würden sie durch eine feste Geschäftseinrichtung ausgeübt, diese Einrichtung nach dem genannten Absatz nicht zu einer Betriebstätte machen.

(6) Ein Unternehmen wird nicht schon deshalb so behandelt, als habe es eine Betriebstätte in einem Vertragsstaat, weil es dort seine Tätigkeit durch einen Makler, Kommissionär oder einen anderen unabhängigen Vertreter ausübt, sofern diese Personen im Rahmen ihrer ordentlichen Geschäftstätigkeit handeln.

(7) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels wird eine Versicherungsgesellschaft eines Vertragsstaats, außer in Bezug auf Rückversicherung, so behandelt, als habe sie eine Betriebstätte im anderen Vertragsstaat, wenn sie im Gebiet des anderen Vertragsstaats durch eine Person, mit Ausnahme eines unabhängigen Vertreters, Prämien einhebt oder dort belegene Risiken versichert.

(8) Allein dadurch, dass eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft eine Gesellschaft beherrscht oder von einer Gesellschaft beherrscht wird, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort (entweder durch eine Betriebstätte oder auf andere Weise) ihre Tätigkeit ausübt, wird keine der beiden Gesellschaften zur Betriebstätte der anderen.

Artikel 6

EINKÜNFTE AUS UNBEWEGLICHEM VERMÖGEN

(1) Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unbeweglichem Vermögen (einschließlich der Einkünfte aus land- und forstwirtschaftlichen Betrieben) bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Der Ausdruck "unbewegliches Vermögen" hat die Bedeutung, die ihm nach dem Recht des Vertragsstaats zukommt, in dem das Vermögen liegt. Der Ausdruck umfasst in jedem Fall das Zubehör zum unbeweglichen Vermögen, das lebende und tote Inventar land- und forstwirtschaftlicher Betriebe, die Rechte, für die die Vorschriften des Privatrechts über Grundstücke gelten, Nutzungsrechte an unbeweglichem Vermögen sowie Rechte auf veränderliche oder feste Vergütungen für die Ausbeutung oder das Recht auf Ausbeutung von Mineralvorkommen, Quellen und anderen Bodenschätzen; Schiffe und Luftfahrzeuge gelten nicht als unbewegliches Vermögen.

(3) Absatz 1 gilt für Einkünfte aus der unmittelbaren Nutzung, der Vermietung oder Verpachtung sowie jeder anderen Art der Nutzung unbeweglichen Vermögens.

(4) Die Absätze 1 und 3 gelten auch für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen eines Unternehmens.

Artikel 7

UNTERNEHMENSGEWINNE

(1) Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats dürfen nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, das Unternehmen übt seine Geschäftstätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus. Übt das Unternehmen seine Geschäftstätigkeit auf diese Weise aus, so dürfen die Gewinne des Unternehmens in dem anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser Betriebsstätte zugerechnet werden können.

(2) Übt ein Unternehmen eines Vertragsstaats seine Geschäftstätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus, so werden vorbehaltlich des Absatzes 3 in jedem Vertragsstaat dieser Betriebsstätte die Gewinne zugerechnet, die sie hätte erzielen können, wenn sie eine gleiche oder ähnliche Geschäftstätigkeit unter gleichen oder ähnlichen Bedingungen als selbständiges Unternehmen ausgeübt hätte und im Verkehr mit dem Unternehmen, dessen Betriebsstätte sie ist, völlig unabhängig gewesen wäre.

(3) Bei der Ermittlung der Gewinne einer Betriebsstätte werden die für diese Betriebsstätte entstandenen Aufwendungen, einschließlich der Geschäftsführungs- und allgemeinen Verwaltungskosten, zum Abzug zugelassen, gleichgültig, ob sie in dem Staat, in dem die Betriebsstätte liegt, oder anderswo entstanden sind. Beträge (ausgenommen solche zum Ersatz tatsächlich entstandener Aufwendungen), die von der Betriebsstätte an den Hauptsitz oder an eine andere Geschäftsstelle des Unternehmens in Form von Lizenzgebühren, Entgelten oder anderen ähnlichen Zahlungen für die Benutzung von Patenten oder anderen Rechten, oder in Form von Provisionen für die Erbringung bestimmter Leistungen oder für die Leitung, oder, ausgenommen bei Bankunternehmen, in Form von Zinsen für Darlehen, die der Betriebsstätte gewährt worden sind, gezahlt werden, sind jedoch nicht zum Abzug zugelassen. Dementsprechend sind Beträge (ausgenommen solche zum Ersatz tatsächlich entstandener

Aufwendungen), die von der Betriebsstätte dem Hauptsitz oder einer anderen Geschäftsstelle des Unternehmens in Form von Lizenzgebühren, Entgelten oder ähnlichen Zahlungen für die Benutzung von Patenten oder anderen Rechten, oder in Form von Provisionen für die Erbringung bestimmter Leistungen oder für die Leitung, oder, ausgenommen bei Bankunternehmen, in Form von Zinsen für Darlehen, die dem Hauptsitz oder einer anderen Geschäftsstelle gewährt worden sind, in Rechnung gestellt werden, bei der Ermittlung der Gewinne dieser Betriebsstätte nicht zu berücksichtigen.

(4) Soweit es in einem Vertragsstaat üblich ist, die einer Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne durch Aufteilung der Gesamtgewinne des Unternehmens auf seine einzelnen Teile zu ermitteln, schließt Absatz 2 nicht aus, dass dieser Vertragsstaat die zu steuernden Gewinne nach der üblichen Aufteilung ermittelt; die gewählte Gewinnaufteilung muss jedoch derart sein, dass das Ergebnis mit den Grundsätzen dieses Artikels übereinstimmt.

(5) Auf Grund des bloßen Einkaufs von Gütern oder Waren für das Unternehmen wird einer Betriebsstätte kein Gewinn zugerechnet.

(6) Bei der Anwendung der vorstehenden Absätze dieses Artikels sind die der Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne jedes Jahr auf dieselbe Art zu ermitteln, es sei denn, dass ausreichende Gründe dafür bestehen, anders zu verfahren.

(7) Gehören zu den Gewinnen Einkünfte, die in anderen Artikeln dieses Abkommens behandelt werden, so werden die Bestimmungen jener Artikel durch die Bestimmungen dieses Artikels nicht berührt.

(8) Dieser Artikel findet auch auf Gewinne eines Gesellschafters aus seiner Beteiligung an einer Personengesellschaft und einer anderen steuerlich gleichbehandelten Personenvereinigung Anwendung.

Artikel 8

SEESCHIFFFAHRT UND LUFTFAHRT

(1) Gewinne, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus dem Betrieb von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr erzielt, dürfen nur in diesem Staat besteuert werden.

(2) Im Sinne dieses Artikels umfasst der Gewinn aus dem Betrieb von Seeschiffen und Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr auch:

- a) Gewinne aus der Vercharterung von leeren Seeschiffen oder Luftfahrzeugen und
- b) Gewinne aus der Benutzung, der Instandhaltung oder der Vermietung von Containern (einschließlich Anhängern und den mit dem Transport von Containern verbundenen Ausrüstungen), die für die Beförderung von Gütern oder Waren verwendet werden,

wenn die Vercharterung, Benutzung, Instandhaltung oder Vermietung im Rahmen des Betriebes von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr erfolgt.

(3) Absatz 1 gilt auch für Gewinne aus der Beteiligung an einem Pool, einer Betriebsgemeinschaft oder einer internationalen Betriebsstelle.

Artikel 9

VERBUNDENE UNTERNEHMEN

(1) Wenn

- a) ein Unternehmen eines Vertragsstaats unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder dem Kapital eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt ist oder
- b) dieselben Personen unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder dem Kapital eines Unternehmens eines Vertragsstaats und eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt sind

und in diesen Fällen die beiden Unternehmen in ihren kaufmännischen oder finanziellen Beziehungen an vereinbarte oder auferlegte Bedingungen gebunden sind, die von denen abweichen, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so dürfen die Gewinne, die eines der Unternehmen ohne diese Bedingungen erzielt hätte, wegen dieser Bedingungen aber nicht erzielt hat, den Gewinnen dieses Unternehmens zugerechnet und entsprechend besteuert werden.

(2) Werden in einem Vertragsstaat den Gewinnen eines Unternehmens dieses Staates Gewinne zugerechnet - und entsprechend besteuert -, mit denen ein Unternehmen des anderen Vertragsstaats in diesem Staat besteuert worden ist, und handelt es sich bei den zugerechneten Gewinnen um solche, die das Unternehmen des erstgenannten Staates erzielt hätte, wenn die zwischen den beiden Unternehmen vereinbarten Bedingungen die gleichen gewesen wären, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so nimmt der andere Staat eine entsprechende Änderung der dort von diesen Gewinnen erhobenen Steuer vor, wenn er diese Änderung für gerechtfertigt hält. Bei dieser Änderung sind die übrigen Bestimmungen dieses Abkommens zu berücksichtigen; erforderlichenfalls werden die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten einander konsultieren.

Artikel 10

DIVIDENDEN

(1) Dividenden, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Diese Dividenden dürfen jedoch auch in dem Vertragsstaat, in dem die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Empfänger der Dividenden der Nutzungsberechtigte ist, nicht übersteigen:

- a) 5 vom Hundert des Bruttobetrags der Dividenden, wenn der Nutzungsberechtigte eine Gesellschaft (jedoch keine Personengesellschaft) ist, die unmittelbar über mindestens 25 vom Hundert des Kapitals der die Dividenden zahlenden Gesellschaft verfügt;
- b) 15 vom Hundert des Bruttobetrags der Dividenden in allen anderen Fällen.

Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten regeln in gegenseitigem Einvernehmen, wie diese Begrenzungsbestimmungen durchzuführen sind.

Dieser Absatz berührt nicht die Besteuerung der Gesellschaft in Bezug auf die Gewinne, aus denen die Dividenden gezahlt werden.

(3) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck "Dividenden" bedeutet Einkünfte aus Aktien, Genussaktien oder Genussscheinen, Kuxen, Gründeranteilen oder anderen Rechten - ausgenommen Forderungen - mit Gewinnbeteiligung sowie aus sonstigen Gesellschaftsanteilen stammende Einkünfte, die nach dem Recht des Staates, in dem die ausschüttende Gesellschaft ansässig ist, den Einkünften aus Aktien steuerlich gleichgestellt sind.

(4) Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, in dem die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, eine Geschäftstätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte ausübt und die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

(5) Bezieht eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft Gewinne oder Einkünfte aus dem anderen Vertragsstaat, so darf dieser andere Staat weder die von dieser Gesellschaft gezahlten Dividenden besteuern, es sei denn, dass diese Dividenden an eine im anderen Staat ansässige Person gezahlt werden oder dass die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu einer im anderen Staat gelegenen Betriebsstätte gehört, noch Gewinne der Gesellschaft einer Steuer für nichtausgeschüttete Gewinne unterwerfen, selbst wenn die gezahlten Dividenden oder die nichtausgeschütteten Gewinne ganz oder teilweise aus im anderen Staat erzielten Gewinnen oder Einkünften bestehen.

Artikel 11

ZINSEN

(1) Zinsen, die aus einem Vertragsstaat stammen und an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Diese Zinsen dürfen jedoch auch in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Nutzungsberechtigte der Zinsen eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person ist, 5 vom Hundert des Bruttobetrags der Zinsen nicht übersteigen. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten regeln in gegenseitigem Einvernehmen, wie diese Begrenzungsbestimmung durchzuführen ist.

(3) Ungeachtet des Absatzes 2 dürfen die in Absatz 1 genannten Zinsen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Empfänger ansässig ist, wenn der Empfänger der Nutzungsberechtigte ist und die Zinsen an die Regierung oder die Nationalbank eines Vertragsstaats gezahlt werden oder das Darlehen, für das die Zinsen gezahlt werden, von der Regierung oder der Nationalbank eines Vertragsstaats gewährt, garantiert oder besichert wird.

(4) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck "Zinsen" bedeutet Einkünfte aus Forderungen jeder Art, auch wenn die Forderungen durch Pfandrechte an Grundstücken gesichert oder mit einer Beteiligung am Gewinn des Schuldners ausgestattet sind, und insbesondere Einkünfte aus öffentlichen Anleihen und aus Obligationen einschließlich der damit verbundenen Aufgelder und der Gewinne aus Losanleihen. Zuschläge für verspätete Zahlung gelten nicht als Zinsen im Sinne dieses Artikels.

(5) Die Absätze 1, 2 und 3 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, aus dem die Zinsen stammen, eine Geschäftstätigkeit durch eine dort gelegene Betriebstätte ausübt und die Forderung, für die die Zinsen gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebstätte gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

(6) Zinsen gelten dann als aus einem Vertragsstaat stammend, wenn der Schuldner eine in diesem Staat ansässige Person ist. Hat aber der Schuldner der Zinsen, ohne Rücksicht darauf, ob er in einem Vertragsstaat ansässig ist oder nicht, in einem Vertragsstaat eine Betriebstätte und ist die Schuld, für die die Zinsen gezahlt werden, für Zwecke der Betriebstätte eingegangen worden und trägt die Betriebstätte die Zinsen, so gelten die Zinsen als aus dem Vertragsstaat stammend, in dem die Betriebstätte liegt.

(7) Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Nutzungsberechtigten oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Zinsen, gemessen an der zugrundeliegenden Forderung, den Betrag, den Schuldner und Nutzungsberechtigter ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 12

LIZENZGEBÜHREN

(1) Lizenzgebühren, die aus einem Vertragsstaat stammen und an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Diese Lizenzgebühren dürfen jedoch auch in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Nutzungsberechtigte der Lizenzgebühren eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person ist, 5 vom Hundert des Bruttobetrags der Lizenzgebühren nicht übersteigen. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten regeln in gegenseitigem Einvernehmen, wie diese Begrenzungsbestimmungen durchzuführen sind.

(3) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck "Lizenzgebühren" bedeutet Vergütungen jeder Art, die für die Benutzung oder für das Recht auf Benutzung von Urheberrechten an literarischen, künstlerischen oder wissenschaftlichen Werken, einschließlich kinematographischer Filme, von Patenten, Software, Marken, Mustern oder Modellen, Plänen, geheimen Formeln oder Verfahren oder für die Mitteilung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Erfahrungen gezahlt werden.

(4) Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, aus dem die Lizenzgebühren stammen, eine Geschäftstätigkeit durch eine dort gelegene Betriebstätte ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Lizenzgebühren gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebstätte gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

(5) Lizenzgebühren gelten dann als aus einem Vertragsstaat stammend, wenn der Schuldner eine in diesem Staat ansässige Person ist. Hat aber der Schuldner der Lizenzgebühren, ohne Rücksicht darauf, ob er in einem Vertragsstaat ansässig ist oder nicht, in einem Vertragsstaat eine Betriebstätte und ist die Verpflichtung zur Zahlung der

Lizenzgebühren für Zwecke der **Betriebstätte** eingegangen worden und trägt die **Betriebstätte** die Lizenzgebühren, so gelten die Lizenzgebühren als aus dem Vertragsstaat stammend, in dem die **Betriebstätte** liegt.

(6) Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Nutzungsberechtigten oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Lizenzgebühren, gemessen an der zugrundeliegenden Leistung, den Betrag, den Schuldner und Nutzungsberechtigter ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 13

GEWINNE AUS DER VERÄUSSERUNG VON VERMÖGEN

(1) Gewinne, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus der Veräußerung unbeweglichen Vermögens im Sinne des Artikels 6 bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Gewinne aus der Veräußerung beweglichen Vermögens, das Betriebsvermögen einer Betriebstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, einschließlich derartiger Gewinne, die bei der Veräußerung einer solchen Betriebstätte (allein oder mit dem übrigen Unternehmen) erzielt werden, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(3) Gewinne, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats aus der Veräußerung von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen, die im internationalen Verkehr betrieben werden, bezieht und von beweglichem Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe oder Luftfahrzeuge dient, dürfen nur in diesem Vertragsstaat besteuert werden.

(4) Gewinne aus der Veräußerung des in den Absätzen 1, 2 und 3 nicht genannten Vermögens dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Veräußerer ansässig ist.

Artikel 14

EINKÜNFTE AUS UNSELBSTÄNDIGER ARBEIT

(1) Vorbehaltlich der Artikel 15, 17 und 18 dürfen Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unselbständiger Arbeit bezieht, nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, die Arbeit wird im anderen Vertragsstaat ausgeübt. Wird die Arbeit dort ausgeübt, so dürfen die dafür bezogenen Vergütungen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Ungeachtet des Absatzes 1 dürfen Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person für eine im anderen Vertragsstaat ausgeübte unselbständige Arbeit bezieht, nur im erstgenannten Staat besteuert werden, wenn

- a) der Empfänger sich im anderen Staat insgesamt nicht länger als 183 Tage innerhalb eines Zeitraums von 12 Monaten, der während des betreffenden Steuerjahres beginnt oder endet, aufhält und
- b) die Vergütungen von einem Arbeitgeber oder für einen Arbeitgeber gezahlt werden, der nicht im anderen Staat ansässig ist, und
- c) die Vergütungen nicht von einer Betriebsstätte getragen werden, die der Arbeitgeber im anderen Staat hat.

(3) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels dürfen Vergütungen für unselbständige Arbeit, die an Bord eines Seeschiffes oder Luftfahrzeuges, das im internationalen Verkehr betrieben wird, ausgeübt wird, in dem Staat besteuert werden, in dem das Unternehmen, das das Seeschiff oder Luftfahrzeug betreibt, ansässig ist.

Artikel 15

AUFSICHTSRATS- UND VERWALTUNGSRATSVERGÜTUNGEN

Aufsichtsrats- oder Verwaltungsratsvergütungen und ähnliche Zahlungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person in ihrer Eigenschaft als Mitglied des Aufsichts- oder Verwaltungsrats einer Gesellschaft bezieht, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

Artikel 16

KÜNSTLER UND SPORTLER

(1) Ungeachtet der Artikel 7 und 14 dürfen Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person als Künstler, wie Bühnen-, Film-, Rundfunk- und Fernsehkünstler sowie Musiker, oder als Sportler aus ihrer im anderen Vertragsstaat persönlich ausgeübten Tätigkeit bezieht, im anderen Staat besteuert werden.

(2) Fließen Einkünfte aus einer von einem Künstler oder Sportler in dieser Eigenschaft persönlich ausgeübten Tätigkeit nicht dem Künstler oder Sportler selbst, sondern einer anderen Person zu, so dürfen diese Einkünfte ungeachtet der Artikel 7 und 14 in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Künstler oder Sportler seine Tätigkeit ausübt.

Artikel 17

RUHEGEHÄLTER

Vorbehaltlich des Artikels 18 Absatz 2 dürfen Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für frühere unselbständige Arbeit gezahlt werden, nur in diesem Staat besteuert werden.

Artikel 18

ÖFFENTLICHER DIENST

- (1) a) Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, ausgenommen Ruhegehälter, die von einem Vertragsstaat oder einer seiner Gebietskörperschaften an eine natürliche Person für die diesem Staat oder der Gebietskörperschaft geleisteten Dienste gezahlt werden, dürfen nur in diesem Staat besteuert werden.
- b) Diese Gehälter, Löhne und ähnlichen Vergütungen dürfen jedoch nur im anderen Vertragsstaat besteuert werden, wenn die Dienste in diesem Staat geleistet werden und die natürliche Person in diesem Staat ansässig ist und
- i) ein Staatsangehöriger dieses Staates ist oder
 - ii) nicht ausschließlich deshalb in diesem Staat ansässig geworden ist, um die Dienste zu leisten.
- (2) a) Ruhegehälter, die von einem Vertragsstaat oder einer seiner Gebietskörperschaften oder aus einem von diesem Staat oder der Gebietskörperschaft errichteten Sondervermögen an eine natürliche Person für die diesem Staat oder der Gebietskörperschaft geleisteten Dienste gezahlt werden, dürfen nur in diesem Staat besteuert werden.
- b) Diese Ruhegehälter dürfen jedoch nur im anderen Vertragsstaat besteuert werden, wenn die natürliche Person in diesem Staat ansässig ist und ein Staatsangehöriger dieses Staates ist.
- (3) Auf Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen und Ruhegehälter für Dienstleistungen, die im Zusammenhang mit einer Geschäftstätigkeit eines Vertragsstaats oder einer seiner Gebietskörperschaften erbracht werden, sind die Artikel 14, 15, 16 oder 17 anzuwenden.

Artikel 19

STUDENTEN

Zahlungen, die ein Student, Praktikant oder Lehrling, der sich in einem Vertragsstaat ausschließlich zum Studium oder zur Ausbildung aufhält und der im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort unmittelbar vor der Einreise in den erstgenannten Staat ansässig war, für seinen Unterhalt, sein Studium oder seine Ausbildung erhält, dürfen im erstgenannten Staat nicht besteuert werden, sofern diese Zahlungen aus Quellen außerhalb dieses Staates stammen.

Artikel 20

ANDERE EINKÜNFTE

(1) Einkünfte einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person, die in den vorstehenden Artikeln nicht behandelt wurden, dürfen ohne Rücksicht auf ihre Herkunft nur in diesem Staat besteuert werden.

(2) Absatz 1 ist auf andere Einkünfte als solche aus unbeweglichem Vermögen im Sinne des Artikels 6 Absatz 2 nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger im anderen Vertragsstaat eine Geschäftstätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Einkünfte gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

Artikel 21

VERMÖGEN

(1) Unbewegliches Vermögen im Sinne des Artikels 6, das einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person gehört und im anderen Vertragsstaat liegt, darf im anderen Staat besteuert werden.

(2) Bewegliches Vermögen, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, darf im anderen Staat besteuert werden.

(3) Seeschiffe und Luftfahrzeuge, die von einem Unternehmen eines Vertragsstaats im internationalen Verkehr betrieben werden, sowie bewegliches Vermögen, das dem Betrieb dieser Seeschiffe oder Luftfahrzeuge dient, dürfen nur in diesem Staat besteuert werden.

(4) Alle anderen Vermögensteile einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person dürfen nur in diesem Staat besteuert werden.

Artikel 22

VERMEIDUNG DER DOPPELBESTEuerung

Die Doppelbesteuerung wird wie folgt vermieden:

(1) In Österreich:

a) Bezieht eine in Österreich ansässige Person Einkünfte oder hat sie Vermögen und dürfen diese Einkünfte oder dieses Vermögen nach diesem Abkommen in Moldau besteuert werden, so nimmt Österreich vorbehaltlich der lit. b und c diese Einkünfte oder dieses Vermögen von der Besteuerung aus.

b) Bezieht eine in Österreich ansässige Person Einkünfte, die nach den Artikeln 10, 11 und 12 in Moldau besteuert werden dürfen, so rechnet Österreich auf die vom Einkommen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der in Moldau gezahlten Steuer

entspricht. Der anzurechnende Betrag darf jedoch den Teil der vor der Anrechnung ermittelten Steuer nicht übersteigen, der auf die aus Moldau bezogenen Einkünfte entfällt.

c) Einkünfte oder Vermögen einer in Österreich ansässigen Person, die nach dem Abkommen von der Besteuerung in Österreich auszunehmen sind, dürfen gleichwohl in Österreich bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen oder Vermögen der Person einbezogen werden.

d) Lit. a gilt nicht für Einkünfte oder Vermögen einer in Österreich ansässigen Person, wenn Moldau dieses Abkommen so anwendet, dass Moldau diese Einkünfte oder dieses Vermögen von der Besteuerung ausnimmt oder Absatz 2 des Artikels 10, 11 oder 12 auf diese Einkünfte anwendet.

(2) In Moldau:

a) Bezieht eine in Moldau ansässige Person Einkünfte oder hat sie Vermögen und dürfen diese Einkünfte oder dieses Vermögen nach diesem Abkommen in Österreich besteuert werden, so rechnet Moldau

(i) auf die vom Einkommen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der in Österreich gezahlten Steuer vom Einkommen entspricht;

(ii) auf die vom Vermögen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der in Österreich gezahlten Steuer vom Vermögen entspricht.

Der anzurechnende Betrag darf jedoch in beiden Fällen den Teil der vor der Anrechnung ermittelten Steuer vom Einkommen oder vom Vermögen nicht übersteigen, der auf die Einkünfte, die in Österreich besteuert werden dürfen oder auf das Vermögen, das in Österreich besteuert werden darf, entfällt.

b) Einkünfte oder Vermögen einer in Moldau ansässigen Person, die nach dem Abkommen von der Besteuerung in Moldau auszunehmen sind, dürfen gleichwohl in Moldau bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen oder Vermögen der Person einbezogen werden.

Artikel 23

GLEICHBEHANDLUNG

(1) Staatsangehörige eines Vertragsstaats dürfen im anderen Vertragsstaat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen Staatsangehörige des anderen Staates unter gleichen Verhältnissen, insbesondere hinsichtlich der Ansässigkeit, unterworfen sind oder unterworfen werden können.

(2) Staatenlose, die in einem Vertragsstaat ansässig sind, dürfen in keinem Vertragsstaat einer Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen Staatsangehörige des betreffenden Staates unter gleichen Verhältnissen, insbesondere hinsichtlich der Ansässigkeit, unterworfen sind oder unterworfen werden können.

(3) Die Besteuerung einer Betriebstätte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, darf im anderen Staat nicht ungünstiger sein als die Besteuerung von Unternehmen des anderen Staates, die die gleiche Tätigkeit ausüben. Diese Bestimmung ist nicht so auszulegen, als verpflichte sie einen Vertragsstaat, den im anderen Vertragsstaat ansässigen Personen Steuerfreibeträge, -vergünstigungen und -ermäßigungen auf Grund des Personenstandes oder der Familienlasten zu gewähren, die er seinen ansässigen Personen gewährt.

(4) Sofern nicht Artikel 9 Absatz 1, Artikel 11 Absatz 7 oder Artikel 12 Absatz 6 anzuwenden ist, sind Zinsen, Lizenzgebühren und andere Entgelte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, bei der Ermittlung der steuerpflichtigen Gewinne dieses Unternehmens unter den gleichen Bedingungen wie Zahlungen an eine im erstgenannten Staat ansässige Person zum Abzug zuzulassen. Dementsprechend sind Schulden, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats gegenüber einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person hat, bei der Ermittlung des steuerpflichtigen Vermögens dieses Unternehmens unter den gleichen Bedingungen wie Schulden gegenüber einer im erstgenannten Staat ansässigen Person zum Abzug zuzulassen.

(5) Unternehmen eines Vertragsstaats, deren Kapital ganz oder teilweise unmittelbar oder mittelbar einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person oder mehreren solchen Personen gehört oder ihrer Kontrolle unterliegt, dürfen im erstgenannten Staat keiner Besteuerung noch damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen andere ähnliche Unternehmen des erstgenannten Staates unterworfen sind oder unterworfen werden können.

Artikel 24

VERSTÄNDIGUNGSVERFAHREN

(1) Ist eine Person der Auffassung, dass Maßnahmen eines Vertragsstaats oder beider Vertragsstaaten für sie zu einer Besteuerung führen oder führen werden, die diesem Abkommen nicht entspricht, so kann sie unbeschadet der nach dem innerstaatlichen Recht dieser Staaten vorgesehenen Rechtsmittel ihren Fall der zuständigen Behörde des Vertragsstaats, in dem sie ansässig ist, oder, sofern ihr Fall von Artikel 23 Absatz 1 erfasst wird, der zuständigen Behörde des Vertragsstaats unterbreiten, dessen Staatsangehöriger sie ist. Der Fall muss innerhalb von drei Jahren nach der ersten Mitteilung der Maßnahme unterbreitet werden, die zu einer dem Abkommen nicht entsprechenden Besteuerung führt.

(2) Hält die zuständige Behörde die Einwendung für begründet und ist sie selbst nicht in der Lage, eine befriedigende Lösung herbeizuführen, so wird sie sich bemühen, den Fall durch Verständigung mit der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaates so zu regeln, dass eine dem Abkommen nicht entsprechende Besteuerung vermieden wird. Die Verständigungsregelung ist ungeachtet der Fristen des innerstaatlichen Rechts der Vertragsstaaten durchzuführen.

(3) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten werden sich bemühen, Schwierigkeiten oder Zweifel, die bei der Auslegung oder Anwendung des Abkommens entstehen, in gegenseitigem Einvernehmen zu beseitigen. Sie können auch gemeinsam darüber beraten, wie eine Doppelbesteuerung in Fällen vermieden werden kann, die im Abkommen nicht behandelt sind.

(4) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten können zur Herbeiführung einer Einigung im Sinne der vorstehenden Absätze unmittelbar miteinander verkehren, gegebenenfalls auch durch eine aus ihnen oder ihren Vertretern bestehende gemeinsame Kommission.

Artikel 25

INFORMATIONSAUSTAUSCH

(1) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten tauschen die Informationen aus, die zur Durchführung dieses Abkommens erforderlich sind. Der Informationsaustausch ist durch Artikel 1 nicht eingeschränkt. Alle Informationen, die ein Vertragsstaat erhalten hat, sind ebenso geheim zu halten wie die auf Grund des innerstaatlichen Rechts dieses Staates beschafften Informationen und dürfen nur den Personen oder Behörden (einschließlich der Gerichte und der Verwaltungsbehörden) zugänglich gemacht werden, die mit der Veranlagung oder Erhebung, der Vollstreckung oder Strafverfolgung oder mit der Entscheidung von Rechtsmitteln hinsichtlich der unter dieses Abkommen fallenden Steuern befasst sind. Diese Personen oder Behörden dürfen die Informationen nur für diese Zwecke verwenden. Sie dürfen die Informationen in einem öffentlichen Gerichtsverfahren oder in einer Gerichtsentscheidung offen legen. Auch in einem solchen Fall darf die Vertraulichkeit personenbezogener Daten nur durchbrochen werden, soweit dies zur Wahrung überwiegender berechtigter Interessen eines anderen oder überwiegender öffentlicher Interessen notwendig ist.

(2) Absatz 1 ist nicht so auszulegen, als verpflichte er einen Vertragsstaat,

- a) Verwaltungsmaßnahmen durchzuführen, die von den Gesetzen oder der Verwaltungspraxis dieses oder des anderen Vertragsstaats abweichen;
- b) Informationen zu erteilen, die nach den Gesetzen oder im üblichen Verwaltungsverfahren dieses oder des anderen Vertragsstaats nicht beschafft werden können;
- c) Informationen zu erteilen, die ein Handels-, Industrie-, Gewerbe- oder Berufsgeheimnis oder ein Geschäftsverfahren preisgeben würden oder deren Erteilung dem Ordre public oder den von einem Staat gewährten Grundrechten, insbesondere auf dem Gebiete des Datenschutzes, widerspräche.

Artikel 26

MITGLIEDER DIPLOMATISCHER MISSIONEN UND KONSULARISCHER VERTRETUNGEN

Dieses Abkommen berührt nicht die steuerlichen Vorrechte, die den Mitgliedern diplomatischer Missionen und konsularischer Vertretungen nach den allgemeinen Regeln des Völkerrechts oder auf Grund besonderer Übereinkünfte zustehen.

Artikel 27

IN-KRAFT-TRETEN

(1) Jeder Vertragsstaat teilt dem anderen Vertragsstaat auf diplomatischem Weg den Abschluss der nach seinen Rechtsvorschriften für das In-Kraft-Treten dieses Abkommens erforderlichen Verfahren mit.

(2) Dieses Abkommen tritt sechzig Tage nach dem Zeitpunkt der späteren dieser Mitteilungen in Kraft und seine Bestimmungen finden Anwendung:

- a) in Bezug auf die an der Quelle einbehaltenen Steuern auf Einkünfte, die am oder nach dem 1. Jänner des Kalenderjahres bezogen werden, das jenem unmittelbar folgt, in dem das Abkommen in Kraft tritt;
- b) in Bezug auf andere Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, auf Steuerjahre, die am oder nach dem 1. Jänner des Kalenderjahres beginnen, das jenem unmittelbar folgt, in dem das Abkommen in Kraft tritt.

Artikel 28

KÜNDIGUNG

Dieses Abkommen bleibt in Kraft, solange es nicht von einem der Vertragsstaaten gekündigt wird. Jeder Vertragsstaat kann es spätestens sechs Monate vor dem Ende eines jeden Kalenderjahres nach Ablauf von fünf Jahren nach seinem In-Kraft-Treten schriftlich auf diplomatischem Weg kündigen. In diesem Fall findet das Abkommen nicht mehr Anwendung:

- a) in Bezug auf die an der Quelle einbehaltenen Steuern auf Einkünfte, die am oder nach dem 1. Jänner des Kalenderjahres bezogen werden, das dem Jahr der Kündigung unmittelbar folgt;
- b) in Bezug auf andere Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, auf Steuerjahre, die am oder nach dem 1. Jänner des Kalenderjahres beginnen, das dem Jahr der Kündigung unmittelbar folgt.

ZU URKUND DESSEN haben die Unterfertigten dieses Abkommen unterzeichnet.

GESCHEHEN zu Wien, am 29.4.2004, in zweifacher Ausfertigung, jede in deutscher, moldauischer und englischer Sprache, wobei jeder Text gleichermaßen authentisch ist. Sollten sich bei Anwendung oder Auslegung der Bestimmungen des Abkommens Abweichungen zeigen, geht der englische Text vor.

Für die Regierung
der Republik Österreich:

Dr. Alfred Finz

Für die Regierung
der Republik Moldau:

Zinaida Greceanii

PROTOKOLL

Im Zeitpunkt der Unterzeichnung des Abkommens zwischen der Regierung der Republik Österreich und der Regierung der Republik Moldau zur Vermeidung der Doppelbesteuerung und zur Verhinderung der Steuerumgehung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen sind die Unterzeichneten übereingekommen, dass die folgenden Bestimmungen einen integrierenden Bestandteil des Abkommens bilden:

Auslegung des Abkommens

Es gilt als vereinbart, dass den Bestimmungen des Abkommens, die nach den entsprechenden Bestimmungen des OECD-Musterabkommens auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen oder des Musterabkommens der Vereinten Nationen zwischen entwickelten Ländern und Entwicklungsländern abgefasst sind, allgemein dieselbe Bedeutung zukommt, die in den OECD-Kommentaren oder den Kommentaren der Vereinten Nationen dazu dargelegt wird. Die Vereinbarung im vorstehenden Satz gilt nicht hinsichtlich aller gegenteiligen Auslegungen, auf die sich die zuständigen Behörden nach In-Kraft-Treten des Abkommens geeinigt haben. Die Kommentare - die von Zeit zu Zeit überarbeitet werden können - stellen eine Auslegungshilfe dar. Im Fall einer unterschiedlichen Auslegung in den Kommentaren der OECD und der Vereinten Nationen wäre, falls erforderlich, eine einheitliche Auslegung in gegenseitigem Einvernehmen gemäß Artikel 24 zu suchen.

Zu Artikel 11

Einkünfte aus Rechten oder Forderungen mit Gewinnbeteiligung einschließlich der Einkünfte eines stillen Gesellschafters aus seiner Beteiligung als stiller Gesellschafter oder aus partiarischen Darlehen und Gewinnobligationen dürfen jedoch auch in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden.

In Bezug auf Österreich ist Artikel 11 Absatz 3 auch auf Darlehen anzuwenden, die von der Oesterreichischen Kontrollbank AG gewährt werden oder die mit einer Garantie der Oesterreichischen Kontrollbank AG als Bevollmächtigte der Republik Österreich ausgestattet sind.

ZU URKUND DESSEN haben die Unterfertigten dieses Protokoll unterzeichnet.

GESCHEHEN zu Wien, am 29.4.2004, in zweifacher Ausfertigung, jede in deutscher, moldauischer und englischer Sprache, wobei jeder Text gleichermaßen authentisch ist. Sollten sich bei Anwendung oder Auslegung der Bestimmungen des Protokolls Abweichungen zeigen, geht der englische Text vor.

Für die Regierung
der Republik Österreich:

Dr. Alfred Finz

Für die Regierung
der Republik Moldau:

Zinaida Greceanîi

[MOLDOVAN TEXT — TEXTE MOLDOVE]

CONVENȚIE

ÎNTRE

GUVERNUL REPUBLICII AUSTRIA

ȘI

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

**PENTRU EVITAREA DUBLEI IMPUNERI ȘI
PREVENIREA EVAZIUNII FISCALE CU PRIVIRE
LA IMPOZITELE PE VENIT ȘI PE PROPRIETATE**

Guvernul Republicii Austria și Guvernul Republicii Moldova,
dorind să încheie o Convenție pentru evitarea dublei impuneri și
prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe proprietate,
au convenit după cum urmează:

Articolul 1

PERSOANE VIZATE

Prezenta Convenție se va aplica persoanelor care sînt rezidente ale unui
sau al ambelor State Contractante.

Articolul 2

IMPOZITE VIZATE

1. Prezenta Convenție se va aplica impozitelor pe venit și pe proprietate,
percepute în numele unui Stat Contractant sau unităților sale administrativ-
teritoriale, sau autorităților locale, indiferent de modul în care sînt percepute.

2. Vor fi considerate ca impozite pe venit și pe proprietate toate
impozitele, percepute pe venitul total, pe proprietatea totală sau pe elementele de
venit sau de proprietate, inclusiv impozitele pe câștigurile din înstrăinarea
proprietății mobiliare sau imobiliare, impozitele pe sumele totale ale simbrilor
sau salariilor, plătite de către întreprinderi, precum și impozitele pe creșterea de
capital.

3. Impozitele existente asupra cărora se va aplica Convenția, în particular,
sînt:

a) în Austria:

- (i) impozitul pe venit;
- (ii) impozitul corporativ;
- (iii) impozitul funciar;
- (iv) impozitul pe întreprinderile agricole și silvice, și
- (v) impozitul pe valoarea fășiilor de pământ vacante;

b) în Moldova:

- (i) impozitul pe venit, și
- (ii) impozitul pe bunurile imobiliare.

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau
substanțial similare, care sînt percepute după data semnării Convenției, în plus,
sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale Statelor
Contractante se vor notifica reciproc asupra oricăror modificări importante
operate în legislațiile lor fiscale.

Articolul 3

DEFINIȚII GENERALE

1. În sensul prezentei Convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) termenii “un Stat Contractant” și “celălalt Stat Contractant” înseamnă Austria sau Moldova, după cum cere contextul;

b) termenul “Austria” înseamnă Republica Austria;

c) termenul “Moldova” înseamnă Republica Moldova și, utilizat în sens geografic, înseamnă teritoriul acesteia, cuprins între frontierele sale, alcătuit din sol, subsol, ape și spațiu aerian de deasupra solului și apelor, asupra căruia Republica Moldova își exercită suveranitatea și jurisdicția sa deplină și exclusivă, în conformitate cu legislația sa internă și cu dreptul internațional;

d) termenul “persoană” include o persoană fizică, o companie și orice altă asocieri de persoane;

e) termenul “companie” înseamnă orice asocieri corporativă sau orice entitate care este tratată, în scopuri fiscale, ca o asocieri corporativă;

f) termenul “întreprindere” se aplică persoanei care exercită orice activitate de afaceri;

g) termenii “întreprindere a unui Stat Contractant” și “întreprindere a celuilalt Stat Contractant” înseamnă, respectiv, o întreprindere, gestionată de un rezident al unui Stat Contractant și o întreprindere, gestionată de un rezident al celuilalt Stat Contractant;

h) termenul “trafic internațional” înseamnă orice transport cu o navă maritimă sau aeronavă, exploatată de o întreprindere a unui Stat Contractant, cu excepția cazului, când nava maritimă sau aeronava este exploatată numai între locurile situate în celălalt Stat Contractant;

i) termenul “autoritate competentă” înseamnă:

(i) în Austria: Ministrul federal al finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în Moldova: Ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

j) termenul “persoană națională” înseamnă:

- (i) orice persoană fizică care are cetățenia unui Stat Contractant;
- (ii) orice persoană juridică, societate sau asociație, care au primit un asemenea statut al lor, potrivit legislației în vigoare a unui Stat Contractant;

k) termenul “activitate de afaceri” include prestarea serviciilor profesionale și altor activități cu caracter independent.

2. În ce privește aplicarea Convenției la orice perioadă de timp de către un Stat Contractant, orice termen, care nu este definit în ea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, va avea înțelesul pe care îl are la acea perioadă de timp, potrivit legislației acestui Stat cu privire la impozitele la care se aplică Convenția, orice înțeles, potrivit legislației fiscale corespunzătoare a acestui Stat, va prevala asupra înțelesului atribuit termenului de alte legi ale acestui Stat.

Articolul 4 **REZIDENT**

1. În sensul prezentei Convenții, termenul “rezident al unui Stat Contractant” înseamnă orice persoană, care, potrivit legislației acestui Stat, este supusă impunerii acolo, potrivit domiciliului, reședinței, locului de înregistrare, locului de conducere ale sale sau oricărui alt criteriu de natură similară și, de asemenea, include acest Stat și orice unitate administrativ-teritorială sau autoritate locală a acestuia. Acest termen, totuși, nu va include orice persoană care este supusă impunerii fiscale în acest Stat numai în legătură cu veniturile realizate din sursele aflate în acest Stat sau proprietatea situată acolo.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor State Contractante, atunci statutul său va fi determinat după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a Statului în care ea are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă aceasta are o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele State, ea va fi considerată rezidentă numai a Statului cu care relațiile sale personale și economice sînt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă Statul, în care aceasta are centrul intereselor sale vitale, nu poate fi determinat sau dacă ea nu are o locuință permanentă la dispoziția sa în nici un Stat, ea va fi considerată rezidentă numai a Statului în care ea locuiește în mod obișnuit;

c) dacă aceasta locuiește în mod obișnuit în ambele State sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a Statului, a cărui cetățenie o are;

d) dacă aceasta are cetățenia ambelor State sau a nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor strădui să rezolve problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor State Contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă numai a Statului în care este situat locul conducerii sale efective.

Articolul 5 **REPREZENTANȚĂ PERMANENTĂ**

1. În sensul prezentei Convenții, termenul “reprezentanță permanentă” înseamnă un loc fix de afaceri prin care este exercitată, integral sau parțial, activitatea de afaceri a unei întreprinderi.

2. Termenul “reprezentanță permanentă”, în special, include:

- a) un loc de conducere;
- b) o filială;
- c) un birou;
- d) o fabrică;
- e) un atelier, și
- f) o mină, o sondă petrolieră sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcție sau un proiect de construcție, asamblare sau montaj constituie o reprezentanță permanentă numai dacă el continuă mai mult de douăsprezece luni.

4. Indiferent de prevederile precedente ale acestui articol, termenul “reprezentanță permanentă” va fi considerat, că nu include:

- a) utilizarea de instalații, exclusiv, în scopul depozitării, expunerii sau livrării produselor sau mărfurilor aparținând întreprinderii;
- b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv, în scopul depozitării, expunerii sau livrării;
- c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv, în scopul prelucrării de către altă întreprindere;
- d) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv, în scopul achiziționării produselor sau mărfurilor, sau colectării de informații pentru întreprindere;
- e) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv, în scopul exercitării pentru întreprindere a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;
- f) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv, pentru orice combinație de activități, specificate în subparagrafele de la a) la e), cu condiția, ca întreaga activitate a locului fix de afaceri, ce rezultă din această combinație, să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Indiferent de prevederile paragrafelor 1 și 2, când o persoană - alta decât un agent cu statut independent, căruia i se aplică prevederile paragrafului 6 - acționează în numele unei întreprinderi și are, și de regulă, utilizează într-un Stat Contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, atunci această întreprindere va fi considerată că are o reprezentanță permanentă în acest Stat, referitoare la orice activități pe care această persoană le exercită pentru întreprindere, cu excepția cazurilor, când activitățile acestei persoane sînt limitate de cele, specificate în paragraful 4, care fiind exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu transformă acest loc fix de afaceri într-o reprezentanță permanentă, potrivit prevederilor acestui paragraf.

6. O întreprindere nu va fi considerată, că are o reprezentanță permanentă într-un Stat Contractant, numai prin faptul, că aceasta exercită activitate de afaceri în acest Stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția, ca asemenea persoane să acționeze în cadrul activităților lor obișnuite.

7. Indiferent de prevederile precedente ale acestui articol, o întreprindere de asigurări a unui Stat Contractant, cu excepția cazurilor de reasigurare, va fi considerată că are o reprezentanță permanentă în celălalt Stat Contractant, dacă aceasta colectează prime de asigurări pe teritoriul aceluia celălalt Stat sau asigură riscuri situate acolo printr-o persoană, care nu este un agent cu statut independent.

8. Faptul, că o companie, care este rezidentă a unui Stat Contractant, controlează sau este controlată de o companie, care este rezidentă a celui alt Stat Contractant sau care exercită activitate de afaceri în acel celălalt Stat (fie, printr-o reprezentanță permanentă sau în alt mod), nu este suficient pentru a face una din aceste companii o reprezentanță permanentă a celeilalte.

Articolul 6

VENITUL DIN PROPRIETĂȚI IMOBILIARE

1. Venitul, realizat de un rezident al unui Stat Contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv venitul din agricultură sau din silvicultură), situate în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Termenul "proprietăți imobiliare" va avea înțelesul pe care îl are potrivit legislației Statului Contractant, în care proprietățile în cauză sînt situate. Termenul va include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și utilajul, utilizate în agricultură și silvicultură, drepturile, asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la plățile variabile sau fixe ca compensații pentru exploatarea sau concesiunea zăcămintelor minerale, izvoarelor și altor

resurse naturale; navele maritime, fluviale și acronavele nu vor fi considerate ca proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica venitului, realizat din utilizarea directă, darea în arendă sau utilizarea în orice altă formă a proprietăților imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se vor aplica, de asemenea, venitului din proprietățile imobiliare ale unei întreprinderi.

Articolul 7

PROFITURI DIN ACTIVITĂȚI DE AFACERI

1. Profiturile unei întreprinderi a unui Stat Contractant vor fi impuse numai în acest Stat, cu excepția cazului, când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt Stat, dar numai acea parte a lor care este atribuită acelei reprezentanțe permanente.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui Stat Contractant exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, atunci în fiecare Stat Contractant, acestei reprezentanțe permanente i se vor atribui profiturile care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea, a cărei reprezentanță permanentă ea este.

3. La determinarea profiturilor unei reprezentanțe permanente vor fi admise spre deducere cheltuielile efectuate pentru scopurile reprezentanței permanente, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare astfel suportate, indiferent de faptul, că s-au efectuat în Statul în care este situată reprezentanța permanentă sau în altă parte. Totuși, o asemenea deducere nu va fi admisă în privința sumelor, dacă există, plătite (altele decât pentru acoperirea cheltuielilor curente) de către reprezentanța permanentă către oficiul central al întreprinderii sau oricărui alte oficii ale sale, sub formă de royalty, onorarii sau alte plăți similare în schimbul utilizării brevetelor de invenții sau altor drepturi, sau sub formă de comisioane pentru serviciile specifice prestate sau pentru conducere, sau, cu excepția unei instituții bancare, sub formă de dobânzi pentru sumele de bani date cu împrumut reprezentanței permanente. În același mod, nu se va ține seama, la determinarea profiturilor unei reprezentanțe permanente, de sumele plătite (altele decât pentru acoperirea cheltuielilor curente) de către reprezentanța permanentă către oficiul central al întreprinderii sau oricărui alte oficii ale sale, sub formă de royalty, onorarii sau

alte plăți similare în schimbul utilizării brevetelor de invenții sau altor drepturi, sau sub formă de comisioane pentru servicii specifice prestate sau pentru conducere, sau, cu excepția unei instituții bancare, sub formă de dobânzi pentru sumele de bani date cu împrumut oficiului central al întreprinderii sau oricăror alte oficii ale sale.

4. În măsura, în care într-un Stat Contractant se obișnuiește ca profiturile, atribuite unei reprezentanțe permanente, să fie determinate în baza repartizării proporționale a profiturilor totale ale întreprinderii către diversele sale oficii, nimic în paragraful 2 nu va împiedica acest Stat Contractant să determine profiturile impozabile în baza unei asemenea repartizări obișnuite; metoda de repartizare adoptată va fi, totuși, aceea ca rezultatul să fie în conformitate cu principiile incluse în acest articol.

5. Nici un profit nu va fi atribuit unei reprezentanțe permanente din simplul motiv, că această reprezentanță permanentă achiziționează produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În sensul paragrafelor precedente ale prezentului articol, profiturile, atribuite reprezentanței permanente, vor fi determinate în fiecare an prin aceeași metodă, dacă nu există motiv temeinic și suficient de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit, care sînt tratate separat în alte articole ale prezentei Convenții, atunci prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile acestui articol.

8. Prevederile prezentului articol se vor aplica, de asemenea, profiturilor, realizate de orice partener din participarea sa într-o societate și în orice altă asociere de persoane, care este supusă aceluiași regim de impunere.

Articolul 8

TRANSPORTURI MARITIME ȘI AERIENE

1. Profiturile, realizate de un rezident al unui Stat Contractant din exploatarea în trafic internațional a navelor maritime sau aeronavelor vor fi impuse numai în acest Stat.

2. În sensul prezentului articol, profiturile din exploatarea în trafic internațional a navelor maritime sau aeronavelor includ:

a) profiturile din darea în arendă a navelor maritime sau aeronavelor fără echipaj; și

b) profiturile din utilizarea, menținerea sau darea în arendă a containerelor (inclusiv treilere și utilajul conex pentru transportarea containerelor), utilizate pentru transportarea produselor sau mărfurilor,

dacă asemenea arendă sau asemenea utilizare, menținere sau arendă este aferentă la exploatarea în trafic internațional a navelor maritime sau aeronavelor, după caz.

3. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica, de asemenea, profiturilor din participarea la un pool, o afacere în comun sau o agenție internațională de transporturi.

Articolul 9 **ÎNTEPRINDERI ASOCIATE**

1. Când:

a) o întreprindere a unui Stat Contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau capitalul unei întreprinderi a celui alt Stat Contractant, sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau capitalul unei întreprinderi a unui Stat Contractant și a unei întreprinderi a celui alt Stat Contractant,

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sînt legate în relațiile lor comerciale sau financiare prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci orice profituri, care fără aceste condiții ar fi fost calculate uneia din întreprinderi, dar nu au fost astfel calculate, datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acestei întreprinderi și impuse, în consecință.

2. Când un Stat Contractant include în profiturile unei întreprinderi a acestui Stat - și impune, în consecință - profiturile, asupra cărora o întreprindere a celui alt Stat Contractant a fost supusă impunerii în acel celălalt Stat și profiturile astfel calculate sînt profituri care ar fi fost calculate întreprinderii primului Stat menționat, dacă condițiile între două întreprinderi ar fi fost aceleași ca și cele, stabilite între întreprinderile independente, atunci acel celălalt Stat va proceda la o modificare corespunzătoare a sumei impozitului încasat acolo pe acele profituri, dacă acel celălalt Stat consideră modificarea justificată. La efectuarea acestei modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții și, în caz de necesitate, autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor consulta reciproc.

Articolul 10

DIVIDENDE

1. Dividendele, plătite de o companie rezidentă a unui Stat Contractant unui rezident al celui alt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant, a cărui rezidentă este compania plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă proprietarul beneficiar al dividendelor este un rezident al celui alt Stat Contractant, impozitul astfel perceput nu va depăși:

a) 5 la sută din suma brută a dividendelor, dacă proprietarul beneficiar este o companie (altă decât o societate), care deține, în mod direct, cel puțin 25 la sută din capitalul companiei plătitoare de dividende;

b) 15 la sută din suma brută a dividendelor în toate celelalte cazuri.

Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestor limitări.

Acest paragraf nu va afecta impunerea companiei în ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul “dividende”, cum este utilizat în acest articol, înseamnă veniturile din acțiuni, acțiunile “jouissance” sau drepturile “jouissance”, acțiunile industriei miniere, acțiunile de fondator sau alte drepturi, ce nu sînt titluri de creanță, participante la profituri, precum și veniturile din alte drepturi corporative, care sînt supuse aceluiași regim de impunere ca și veniturile din acțiuni, potrivit legislației Statului, a cărui rezidentă este compania distribuitor de profituri.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica, dacă proprietarul beneficiar al dividendelor, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant, a cărui rezidentă este compania plătitoare de dividende, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo și holdingul, în legătură cu care se plătesc dividendele, este efectiv legat de această reprezentanță permanentă. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7.

5. Când o companie rezidentă a unui Stat Contractant realizează profituri sau venituri din celălalt Stat Contractant, acel celălalt Stat nu poate supune nici unui impozit dividendele plătite de această companie, cu excepția cazului, când asemenea dividende sînt plătite unui rezident al celui alt Stat sau când holdingul, în legătură cu care se plătesc dividendele, este efectiv legat de o reprezentanță permanentă situată în acel celălalt Stat, nici să supună profiturile

nedistribuite ale companiei unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale companiei, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite constau integral sau parțial din profituri sau venituri ce provin din acel celălalt Stat.

Articolul 11

DOBÂNZI

1. Dobânzile, ce provin dintr-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celui alt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant din care provin și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă proprietarul beneficiar al dobânzilor este un rezident al celui alt Stat Contractant, impozitul astfel perceput nu va depăși 5 la sută din suma brută a dobânzilor. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limitări.

3. Indiferent de prevederile paragrafului 2, dobânzile menționate în paragraful 1 vor fi impuse numai în Statul Contractant, al cărui rezident este primitorul, dacă asemenea primitor este proprietarul beneficiar al dobânzilor și dacă asemenea dobânzi sînt plătite sau împrumutul, pentru care se plătesc dobânzile, este acordat, garantat sau asigurat de către Guvernul sau Banca Națională a unui Stat Contractant.

4. Termenul "dobânzi", cum este utilizat în acest articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare și de dreptul de participare la profiturile debitorului, și, în special, veniturile din hârtii de valoare de stat și veniturile din titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile, aferente acestor hârtii de valoare, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile calculate pentru plata cu întârziere nu vor fi considerate ca dobânzi în sensul acestui articol.

5. Prevederile paragrafelor 1, 2 și 3 nu se vor aplica, dacă proprietarul beneficiar al dobânzilor, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant, din care provin dobânzile, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo și titlurile de creanță, în legătură cu care se plătesc dobânzile, sînt efectiv legate de această reprezentanță permanentă. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7.

6. Dobânzile vor fi considerate că provin dintr-un Stat Contractant, când plătitorul este un rezident al acestui Stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie, că este sau nu un rezident al unui Stat Contractant, are într-un Stat Contractant o reprezentanță permanentă, în legătură cu care a apărut datoria, pentru care se plătesc dobânzile, și asemenea dobânzi se suportă de această reprezentanță

permanentă, atunci aceste dobânzi vor fi considerate că provin din Statul, în care este situată reprezentanța permanentă.

7. Când, datorită unei relații speciale existente între plătitor și proprietarul beneficiar sau între ambii și o oarecare terță persoană, suma dobânzilor, referitoare la titlul de creanță pentru care sînt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și proprietarul beneficiar, în lipsa acestei relații, prevederile acestui articol se vor aplica numai la ultima sumă menționată. În asemenea situație partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă, potrivit legislației fiecărui Stat Contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

Articolul 12

ROYALTY

1. Royalty, ce provin dintr-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celui alt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste royalty pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant din care provin și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă proprietarul beneficiar al royalty este un rezident al celui alt Stat Contractant, impozitul astfel perceput nu va depăși 5 la sută din suma brută a royalty. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limitări.

3. Termenul "royalty", cum este utilizat în acest articol, înseamnă plățile de orice natură, primite ca compensație pentru utilizarea sau concesiunea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv filme de cinema, orice brevet de invenții, produse soft, emblemă comercială, design sau model, plan, formulă secretă sau proces, sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă proprietarul beneficiar al royalty, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant din care provin royalty, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo și dreptul sau proprietatea, pentru care se plătesc royalty, este efectiv legată de această reprezentanță permanentă. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7.

5. Royalty vor fi considerate, că provin dintr-un Stat Contractant când plătitorul este un rezident al acestui Stat. Totuși, când plătitorul de royalty, fie, că este sau nu rezident al unui Stat Contractant, are într-un Stat Contractant o reprezentanță permanentă, în legătură cu care a apărut obligația de a plăti royalty, și asemenea royalty se suportă de această reprezentanță permanentă, atunci

aceste royalty vor fi considerate că provin din Statul, în care este situată reprezentanța permanentă.

6. Când, datorită unei relații speciale existente între plătitor și proprietarul beneficiar sau între ambii și o oarecare terță persoană, suma royalty, referitoare la utilizarea, dreptul sau informația pentru care sînt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și proprietarul beneficiar, în lipsa acestei relații, prevederile acestui articol se vor aplica numai la ultima sumă menționată. În asemenea situație partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă, potrivit legislației fiecărui Stat Contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

Articolul 13 **CÂȘTIGURI DE CAPITAL**

1. Câștigurile, realizate de un rezident al unui Stat Contractant din înstrăinarea proprietății imobiliare, specificată în articolul 6, și situată în celălalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Câștigurile din înstrăinarea proprietății mobiliare, ce face parte din proprietatea comercială a unei reprezentanțe permanente pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant, inclusiv câștigurile din înstrăinarea unei asemenea reprezentanțe permanente (separat sau cu întreaga întreprindere), pot fi impuse în acel celălalt Stat.

3. Câștigurile, realizate de o întreprindere a unui Stat Contractant din înstrăinarea navelor maritime sau aeronavelor exploatare în trafic internațional, sau proprietății mobiliare, ce ține de exploatarea acestor nave maritime sau aeronave vor fi impuse numai în acest Stat.

4. Câștigurile din înstrăinarea oricărei proprietăți, alta decât cea specificată în paragrafele 1, 2 și 3, vor fi impuse numai în Statul Contractant, a cărui rezidentă este persoana care înstrăinează.

Articolul 14 **VENITURI DIN MUNCA SALARIATĂ**

1. Sub rezerva prevederilor articolelor 15, 17 și 18, salariile, simbriile și alte remunerații similare, primite de un rezident al unui Stat Contractant în legătură cu munca salariată, vor fi impuse numai în acest Stat, cu excepția cazului, când munca salariată este exercitată în celălalt Stat Contractant. Dacă munca salariată este exercitată în acest mod, asemenea remunerații primite de acolo pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Indiferent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile, primite de un rezident al unui Stat Contractant în legătură cu munca salariată exercitată în celălalt Stat Contractant, vor fi impuse numai în primul Stat menționat, dacă:

a) primitorul este prezent în celălalt Stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 zile în orice perioadă de douăsprezece luni ce se începe sau se termină în anul fiscal dat, și

b) remunerațiile sînt plătite de un patron sau în numele unui patron, care nu este rezident al celui alt Stat, și

c) remunerațiile nu sînt suportate de o reprezentanță permanentă pe care patronul o are în celălalt Stat.

3. Indiferent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile primite în legătură cu munca salariată exercitată la bordul unei nave maritime sau aeronave exploatare în trafic internațional, pot fi impuse în Statul a cărui rezidentă este întreprinderea care exploatează nava maritimă sau aeronava.

Articolul 15

ONORARIILE DIRECTORILOR

Onorariile directorilor și alte plăți similare, primite de un rezident al unui Stat Contractant în calitate sa de membru al comitetului de conducere al unei companii, care este rezidentă a celui alt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

Articolul 16

ARTIȘTI ȘI SPORTIVI

1. Indiferent de prevederile articolelor 7 și 14, venitul, realizat de un rezident al unui Stat Contractant ca un artist de estradă, cum sînt artiștii de teatru, cinema, radio sau televiziune, sau un interpret muzical, sau ca un sportiv, din activitățile sale personale, exercitate în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Când venitul, în legătură cu activitățile personale, exercitate de un artist de estradă sau un sportiv în această calitate a sa, nu revine însuși artistului de estradă sau sportivului, ci unei alte persoane, acest venit, indiferent de prevederile articolelor 7 și 14, poate fi impus în Statul Contractant în care sînt exercitate activitățile artistului de estradă sau sportivului.

Articolul 17

PENSII

Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al articolului 18, pensiile și alte

remunerații similare, plătite unui rezident al unui Stat Contractant pentru munca salariată exercită în trecut, vor fi impuse numai în acest Stat.

Articolul 18 SERVICIUL PUBLIC

1. a) Salariile, simbriile și alte remunerații similare, altele decât pensia, plătite de un Stat Contractant sau o unitate administrativ-teritorială, sau o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui Stat sau unități, sau autorități, vor fi impuse numai în acest Stat.

b) Totuși, asemenea salarii, simbrii și alte remunerații similare vor fi impuse numai în celălalt Stat Contractant, dacă serviciile sînt prestate în acel Stat și persoana fizică este rezidentă a acelui Stat, care:

- (i) are cetățenia acelui Stat; sau
- (ii) nu a devenit rezidentă a acelui Stat, numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensie, plătită de sau din fondurile create de un Stat Contractant sau o unitate administrativ-teritorială, sau o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui Stat sau unități, sau autorități, va fi impusă numai în acest Stat.

b) Totuși, asemenea pensie va fi impusă numai în celălalt Stat Contractant, dacă persoana fizică este rezidentă și are cetățenia acelui Stat.

3. Prevederile articolelor 14, 15, 16 și 17 se vor aplica salariilor, simbriilor și altor remunerații similare, și pensiilor, pentru serviciile prestate, în legătură cu o activitate de afaceri, exercitată de un Stat Contractant sau o unitate administrativ-teritorială, sau o autoritate locală a acestuia.

Articolul 19 STUDENȚI

Plățile, primite de un student sau un stagiar care este sau a fost imediat înainte de a vizita un Stat Contractant, rezident al celuilalt Stat Contractant și care este prezent în primul Stat menționat, exclusiv, în scopul instruirii sau pregătirii sale, destinate pentru întreținerea, instruirea și pregătirea sa, nu vor fi impuse în acel prim Stat menționat, cu condiția, ca aceste plăți să provină din sursele aflate în afara acestui Stat.

Articolul 20

ALTE VENITURI

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui Stat Contractant, indiferent de sursa de proveniență, care nu sînt tratate în articolele precedente ale prezentei Convenții, vor fi impuse numai în acest Stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica veniturilor, altor decît veniturile din proprietăți imobiliare, așa cum sînt definite în paragraful 2 al articolului 6, dacă primitorul acestor venituri, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo și dreptul sau proprietatea, în legătură cu care venitul plătit, este efectiv legată de această reprezentanță permanentă. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7.

Articolul 21

PROPRIETATEA

1. Proprietatea, reprezentată de proprietăți imobiliare, cum este definită în articolul 6, deținută de un rezident al unui Stat Contractant și situată în celălalt Stat Contractant, poate fi impusă în acel celălalt Stat.

2. Proprietatea, reprezentată de proprietăți mobiliare, ce face parte din proprietatea comercială a unei reprezentanțe permanente, pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant, poate fi impusă în acel celălalt Stat.

3. Proprietatea, reprezentată de nave maritime și aeronave exploatate de o întreprindere a unui Stat Contractant în trafic internațional și de proprietăți mobiliare ce țin de exploatarea unor asemenea nave maritime sau aeronave, va fi impusă numai în acest Stat.

4. Toate celelalte elemente de proprietate ale unui rezident al unui Stat Contractant vor fi impuse numai în acest Stat.

Articolul 22

ELIMINAREA DUBLEI IMPUNERI

Dubla impunere va fi eliminată în felul următor:

1. În Austria:

a) Când un rezident al Austriei realizează venit sau deține proprietate care, în conformitate cu prevederile prezentei Convenții, poate fi impusă în

Moldova, Austria, sub rezerva prevederilor subparagrafelor b) și c), va scuti de impunere asemenea venit sau proprietate.

b) Când un rezident al Austriei realizează elemente de venit care, în conformitate cu prevederile articolelor 10, 11 și 12, pot fi impuse în Moldova, Austria va permite deducerea din impozitul pe venit al acestui rezident a sumei egale cu impozitul plătit în Moldova. Asemenea deducere, totuși, nu va depăși acea parte a impozitului, calculată până la acordarea deducerii, care este atribuită acestor elemente de venit realizate în Moldova.

c) Când, în conformitate cu orice prevedere a Convenției, venitul realizat sau proprietatea deținută de un rezident al Austriei este scutită de impunere în Austria, Austria poate, totuși, la calcularea sumei impozitului pe venitul sau proprietatea rămasă a acestui rezident, să ia în seamă venitul sau proprietatea scutită.

d) Prevederile subparagrafului a) nu se vor aplica venitului realizat sau proprietății, deținute de un rezident al Austriei, când Moldova aplică prevederile prezentei Convenții pentru a scuti de impunere asemenea venit sau proprietate sau aplică acestui venit prevederile paragrafului 2 al articolului 10, 11 sau 12.

2. În Moldova:

a) Când un rezident al Moldovei realizează venit sau deține proprietate care, în conformitate cu prevederile prezentei Convenții, poate fi impusă în Austria, Moldova va permite:

(i) deducerea din impozitul pe venit al acestui rezident a sumei egale cu impozitul pe venit, plătit în Austria;

(ii) deducerea din impozitul pe proprietate al acestui rezident a sumei egale cu impozitul pe proprietate, plătit în Austria.

Asemenea deducere în nici un caz, totuși, nu va depăși acea parte a impozitului pe venit sau impozitului pe proprietate, calculat până la acordarea deducerii, ce se atribuie venitului sau proprietății, după caz, care poate fi impusă în Austria.

b) Când, în conformitate cu orice prevedere a Convenției, venitul realizat sau proprietatea deținută de un rezident al Moldovei este scutită de impunere în Moldova, Moldova poate, totuși, la calcularea sumei impozitului pe venitul sau proprietatea rămasă a acestui rezident, să ia în seamă venitul sau proprietatea scutită.

Articolul 23

NEDISCRIMINAREA

1. Persoanele naționale ale unui Stat Contractant nu vor fi supuse în celălalt Stat Contractant nici unei impuneri sau obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile aferente la care sînt sau pot fi supuse persoanele naționale ale celui celălalt Stat, aflate în aceleași circumstanțe, în special, în privința reședinței.

2. Persoanele fără cetățenie, care sînt rezidente ale unui Stat Contractant, nu vor fi supuse în nici un Stat Contractant nici unei impuneri sau obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile aferente la care sînt sau pot fi supuse persoanele naționale ale Statului respectiv, aflate în aceleași circumstanțe, în special, în privința reședinței.

3. Impunerea unei reprezentanțe permanente, pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant, nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt Stat, decât impunerea stabilită întreprinderilor celui celălalt Stat, care exercită aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un Stat Contractant să acorde rezidenților celui alt Stat Contractant orice deduceri, înlesniri și scutiri cu titlu personal pe baza statutului civil sau obligațiilor familiale, în ce privește impunerea, pe care le acordă propriilor săi rezidenți.

4. Cu excepția cazului, când se aplică prevederile paragrafului 1 al articolului 9, paragrafului 7 al articolului 11 sau paragrafului 6 al articolului 12, dobânzile, royalty și alte plăți efectuate de o întreprindere a unui Stat Contractant unui rezident al celui alt Stat Contractant, vor fi deduse, în scopul determinării profiturilor impozabile ale acestei întreprinderi, în aceleași condiții, ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului Stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui Stat Contractant față de un rezident al celui alt Stat Contractant, vor fi deduse, în scopul determinării proprietății impozabile a acestei întreprinderi, în aceleași condiții, ca și cum ar fi fost contractate față de un rezident al primului Stat menționat.

5. Întreprinderile unui Stat Contractant al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau mai mulți rezidenți ai celui alt Stat Contractant, nu vor fi supuse în primul Stat menționat nici unei impuneri sau obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile aferente la care sînt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului Stat menționat.

Articolul 24

PROCEDURA AMIABILĂ

1. Când o persoană consideră, că din acțiunile unui sau ambelor State Contractante rezultă sau va rezulta pentru ea o impunere care nu este în conformitate cu prevederile prezentei Convenții, ea poate, indiferent de căile de atac, prevăzute de legislația internă a acestor State, să supună cazul său autorității competente a Statului Contractant a cărui rezidentă ea este sau, dacă cazul său cade sub incidența paragrafului 1 al articolului 23, a acelui Stat Contractant a cărui persoană națională ea este. Cazul trebuie să fie prezentat în decurs de trei ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă, că impunerea nu este în conformitate cu prevederile Convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația i se pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în stare să ajungă la o soluționare satisfăcătoare, să rezolve cazul de comun acord cu autoritatea competentă a celuilalt Stat Contractant, în scopul evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu Convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de orice perioadă de prescripție prevăzută de legislația internă a Statelor Contractante.

3. Autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor strădui să rezolve de comun acord orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării Convenției. De asemenea, acestea se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de Convenție.

4. Autoritățile competente ale Statelor Contractante pot comunica direct între ele, inclusiv prin intermediul unei comisii mixte, formate din ele însele sau reprezentanții săi, în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente.

Articolul 25

SCHIMB DE INFORMAȚII

1. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor face schimb de informații, necesare realizării prevederilor prezentei Convenții. Schimbul de informații nu este limitat de articolul 1. Orice informație primită de un Stat Contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația primită, potrivit legislației interne a acestui Stat, și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțele judecătorești și organele administrative) abilitate cu stabilirea sau perceperea, încasarea forțată sau urmărirea judiciară, sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele vizate de Convenție. Asemenea persoane sau autorități vor utiliza informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești publice sau în

deciziile judiciare. Chiar și în asemenea cazuri, confidențialitatea informației referitoare la persoană poate fi suspendată numai în măsura, în care aceasta este necesară pentru a apăra interesele predominante și legitime ale altei persoane sau interesele predominante publice.

2. Prevederile paragrafului 1, în nici un caz, nu vor fi interpretate ca impunând unui Stat Contractant obligația:

a) de a realiza măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative ale acestui sau ale celui alt Stat Contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi accesibile potrivit legislației sau în procesul administrării obișnuite a acestui sau a celui alt Stat Contractant;

c) de a furniza informații, care ar dezvălui orice secret de negoț, de afaceri, industrial, comercial sau profesional, sau un proces comercial sau informații a căror divulgare ar fi contrară politicii de stat (ordre public) sau drepturilor fundamentale acordate de un Stat, în special, în domeniul protecției informației.

Articolul 26

MEMBRII MISIUNILOR DIPLOMATICE ȘI POSTURILOR CONSULARE

Nimic în prezenta Convenție nu va afecta privilegiile fiscale ale membrilor misiunilor diplomatice sau posturilor consulare în virtutea normelor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor acordurilor speciale.

Articolul 27

INTRAREA ÎN VIGOARE

1. Fiecare dintre Statele Contractante va notifica celui alt, prin canale diplomatice, despre îndeplinirea procedurilor, cerute potrivit legislației sale, pentru intrarea în vigoare a prezentei Convenții.

2. Prezenta Convenție va intra în vigoare după șaiszeci de zile din data ultimei din notificări și prevederile sale vor avea efect:

a) cu referință la impozitele reținute la sursă, la venitul, realizat la sau după 1 ianuarie a anului calendaristic, imediat următor anului, în care Convenția a intrat în vigoare;

b) cu referință la celelalte impozite pe venit și pe proprietate, pentru orice an fiscal, ce se începe la sau după 1 ianuarie a anului calendaristic, imediat următor anului, în care Convenția a intrat în vigoare.

Articolul 28
DENUNȚAREA

Prezenta Convenție va rămâne în vigoare până la denunțare de către unul dintre Statele Contractante. Fiecare Stat Contractant poate denunța Convenția, prin canale diplomatice, înaintând o notă de denunțare, cu cel puțin șase luni până la finele oricărui an calendaristic, ce urmează după perioada de cinci ani de la data în care Convenția a intrat în vigoare. În asemenea situație Convenția va înceta să aibă efect:

a) cu referință la impozitele reținute la sursă, la venitul, realizat la sau după 1 ianuarie a anului calendaristic, imediat următor anului, în care a fost remisă nota de denunțare;

b) cu referință la celălalte impozite pe venit și pe proprietate, pentru orice an fiscal, ce se începe la sau după 1 ianuarie a anului calendaristic, imediat următor anului, în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta Convenție.

Întocmit la Viena la 29. aprilie 2004 în două exemplare originale, fiecare în limbile germană, moldovenească și engleză, ambele originale fiind egal autentice. În cazul apariției unor divergențe la aplicarea sau interpretarea prevederilor prezentei Convenții, textul în limba engleză va prevala.

**Pentru Guvernul
Republicii Austria:**

Alfred Finz m.p.

**Pentru Guvernul
Republicii Moldova**

Zinaida Grecianți m.p.

PROTOCOL

La momentul semnării Convenției între Guvernul Republicii Austria și Guvernul Republicii Moldova pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe proprietate, subsemnații au convenit, că următoarele prevederi vor forma o parte integră a Convenției:

Interpretarea Convenției

S-a convenit, că prevederile Convenției care sînt formulate conform prevederilor corespunzătoare ale Modelului OCDE al Convenției pe venit și pe capital sau Modelului Organizației Națiunilor Unite al Convenției pentru evitarea dublei impunerii între țările dezvoltate și în curs de dezvoltare, vor avea, în general, același înțeles, cum este exprimat în comentariile OCDE și ONU la acestea. Înțelegerea din propoziția precedentă nu se va aplica referitor la orice interpretare contrară, convenită de către autoritățile competente după intrarea în vigoare a Convenției. Comentariile - după cum ele pot fi periodic revizuite - constituie o modalitate de interpretare. În cazul unor diferende de interpretare, după cum sînt formulate în comentariile la Modelele OCDE și ONU, o interpretare comună urmează să fie găsită de comun acord, potrivit articolului 24, după caz.

Referitor la articolul 11

Venitul din drepturi sau titluri de creanță, participante la profituri, inclusiv venitul realizat de către o persoană din participarea sa în calitate de comanditar sau din împrumuturi și obligații de participare, poate fi, de asemenea, impus în Statul Contractant din care provine și potrivit legislației acestui Stat.

În cazul Austriei, articolul 11 paragraful 3 se va aplica, de asemenea, în legătură cu împrumutul acordat sau asigurat de o garanție eliberată de Oesterreichische Kontrollbank AG, care activează în numele Republicii Austria.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezentul Protocol.

Întocmit la Viena la 29. aprilie 2004 în două exemplare originale, fiecare în limbile germană, moldovenească și engleză, ambele originale fiind egal autentice. În cazul apariției unor divergențe la aplicarea sau interpretarea prevederilor prezentului Protocol, textul în limba engleză va prevala.

**Pentru Guvernul
Republicii Austria:**

Alfred Finz m.p.

**Pentru Guvernul
Republicii Moldova:**

Zinaida Grecianii m.p.

[TRANSLATION - TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE
D'AUTRICHE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE
MOLDOVA TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À
PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE
REVENU ET SUR LA FORTUNE

Le Gouvernement de la République d'Autriche et le Gouvernement de la République de Moldova, désireux de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents de l'un ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un État contractant, ou d'une de ses subdivisions administratives-territoriales ou collectivités locales, quel que soit le mode de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune tous les impôts sur le revenu total, sur la fortune totale ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant global des traitements et salaires payés par les entreprises ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts existants auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) en Autriche :

- i) l'impôt sur le revenu;
- ii) l'impôt sur les sociétés;
- iii) l'impôt foncier;
- iv) l'impôt sur les exploitations agricoles et forestières;
- v) la taxe sur la valeur des terrains non bâtis;

b) en Moldova :

- i) l'impôt sur le revenu, et
- ii) l'impôt sur les biens immobiliers.

4. La Convention s'applique également aux impôts de nature identique ou sensiblement analogue qui seraient institués après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient ou se substitueraient aux impôts actuels. Les autorités compétentes des États

contractants s'informent l'une l'autre des modifications appréciables apportées à leurs législations fiscales.

Article 3. Définitions générales

1. Aux fins de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) les expressions "un État contractant" et "l'autre État contractant" désignent l'Autriche ou Moldova, suivant le contexte;

b) le terme "Autriche" désigne la République d'Autriche;

c) le terme "Moldova" désigne la République de Moldova et, lorsqu'il est employé dans son sens géographique, comprend le territoire situé à l'intérieur des frontières de la République, composé du sol, du sous-sol, des eaux et de l'espace aérien au dessus du sol et des eaux, sur lequel la République de Moldova exerce sa souveraineté et sa juridiction absolues et exclusives, conformément à sa législation interne et au droit international;

d) le terme "personne" comprend une personne physique, une société et toute autre groupement de personnes;

e) le terme "société" désigne toute personne morale ou toute entité considérée comme une personne morale aux fins de l'impôt;

f) le terme "entreprise" s'applique à l'exploitation d'une affaire;

g) les expressions "entreprise d'un État contractant" et "entreprise de l'autre État contractant" désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant;

h) l'expression "trafic international" désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un État contractant, sauf si le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points du territoire de l'autre État contractant;

i) l'expression "autorité compétente" désigne :

i) en Autriche : le Ministre fédéral des finances ou son représentant autorisé;

ii) en Moldova : le Ministre des finances ou son représentant autorisé;

j) le terme "national" désigne :

i) toute personne physique possédant la nationalité d'un État contractant;

ii) toute personne morale, société de personnes ou association constitué conformément à la législation en vigueur dans un État contractant;

k) le terme "affaire" comprend l'exercice d'une profession et d'autres activités de caractère indépendant.

2. Aux fins de l'application de la présente Convention à tout moment par un État contractant, tout terme qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue à ce moment la législation de l'État concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, tout sens donné à ce terme par la législation fiscale applicable de cet État l'emportant sur le sens que lui attribuent d'autres lois dudit État.

Article 4. Résident

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression "résident d'un État contractant" désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt à raison de son domicile, de sa résidence, de son lieu d'immatriculation, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue. Cette expression comprend aussi cet État et toute subdivision administrative-territoriale ou collectivité locale dudit État. Elle ne s'applique toutefois pas à toute personne qui est assujettie à l'impôt dans cet État au titre seulement de revenus provenant de sources ou d'une fortune situés dans cet État.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) si cette personne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est réputée ne résider que dans l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) si l'État sur le territoire duquel cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer permanent d'habitation dans aucun des deux États, elle est réputée ne résider que dans l'État où elle séjourne habituellement;

c) si cette personne séjourne habituellement dans les deux États, ou si elle ne séjourne habituellement dans aucun d'eux, elle est réputée ne résider que dans l'État dont elle possède la nationalité;

d) si cette personne possède la nationalité des deux États ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants s'efforcent de régler la question d'un commun accord.

3. Si selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, elle est réputée résider dans l'État où son siège de direction effective est situé.

Article 5. Etablissement stable

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression "établissement stable" désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle l'entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" couvre notamment :

a) un siège de direction;

b) une succursale;

c) un bureau;

d) une usine;

e) un atelier; et

f) une mine, un puit de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de bâtiment ou un projet de construction, de montage ou d'installation ne constituent un établissement stable que si ce chantier ou ce projet ont une durée supérieure à douze mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, l'expression "établissement stable" n'est pas réputée comprendre :

a) l'utilisation d'une installation aux seules fins du stockage, de l'exposition ou de la livraison de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) le maintien d'un stock de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) le maintien d'un stock de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins du traitement par une autre entreprise;

d) le maintien d'une installation fixe d'affaires aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e) le maintien d'une installation fixe d'affaires aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) le maintien d'une installation fixe d'affaires aux seules fins d'exercer une combinaison quelconque des activités visées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires qui résulte de cette combinaison ait un caractère préparatoire ou auxiliaire;

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 lorsqu'une personne - autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant visé au paragraphe 6 - agit pour le compte d'une entreprise et qu'elle a, et exerce habituellement dans un État contractant le pouvoir de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est réputée avoir un établissement stable dans cet État pour ce qui est de toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limités à celles énumérées au paragraphe 4 et qui, exercées dans une installation fixe d'affaires, ne feraient pas de celle-ci un établissement stable au sens dudit paragraphe.

6. L'entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle exerce son activité dans cet État par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, si ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

7. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, une entreprise d'assurance d'un État contractant n'est pas considérée, sauf en cas de réassurance, comme ayant un établissement stable dans l'autre État contractant si elle collecte des primes d'assurance sur le territoire de cet autre État, ou si elle assure des risques qui y sont situés par l'intermédiaire d'une personne qui n'est pas un agent jouissant d'un statut indépendant.

8. Le fait qu'une société qui est un résident d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre État contractant, ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribut le droit de l'État contractant où les biens considérés sont situés. Elle désigne dans tous les cas les accessoires, le cheptel et l'équipement utilisé pour l'exploitation agricole et forestière, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements fixes ou variables pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre État par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre État, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, si une entreprise d'un État contractant exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque État contractant, à cet établissement stable, les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues, dans des conditions identiques ou analogues, et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses engagées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, que ce soit dans l'État où est situé cet établissement stable ou ailleurs. Toutefois, aucune déduction n'est admise pour les sommes qui seraient, le cas échéant, versées (à d'autres titres que le remboursement des frais encourus) par l'établissement stable au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses bureaux, comme redevances, honoraires ou autres paiements similaires pour l'usage de brevets ou d'autres droits, commissions pour services précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêt sur des sommes prêtées à l'établissement stable. De même, il n'est pas tenu compte, pour déterminer des bénéfices d'un établissement stable, des sommes versées à d'autres titres que le remboursement des frais encourus par l'établissement stable au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses bureaux, comme redevances, honoraires ou autres paiements similaires, pour l'usage de brevets ou d'autres droits, commissions pour services

précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêt sur des sommes prêtées au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses autres bureaux.

4. S'il est d'usage dans un État contractant de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition de l'ensemble des bénéfices de l'entreprise entre les diverses parties de celle-ci, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet État contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la méthode de répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes énoncés dans le présent article.

5. Aucun bénéfice est imputé à un établissement stable du seul fait que celui-ci a acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins d'application des dispositions précédentes du présent article, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions desdits articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

8. Les dispositions du présent article s'appliquent également aux bénéfices tirés par tout associé de sa participation à une société de personnes et à tout autre groupement de personnes assujetti au même traitement en matière d'impôts.

Article 8. Transports maritimes et aériens

1. Les bénéfices qu'un résident d'un État contractant tire de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international ne sont imposables que dans cet État.

2. Aux fins du présent article, les bénéfices provenant de l'exploitation en trafic international de navires ou d'aéronefs incluent :

- a) les bénéfices provenant de la location coque nue de navires ou d'aéronefs; et
- b) les bénéfices provenant de l'utilisation, de l'entretien et de la location de conteneurs (y compris les remorques et le matériel pour le transport de conteneurs) utilisés pour le transport de biens ou de marchandises lorsque cette utilisation, cet entretien ou cette location, selon le cas, sont occasionnés par l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, à une exploitation en commun ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Lorsque

- a) une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant, ou que

b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre entreprises indépendantes, les bénéfices qui auraient été réalisés par l'une des entreprises, mais qui n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État et impose en conséquence des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la Convention et, si nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes versés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui verse les dividendes est un résident, et selon la législation de cet État; mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) qui détient directement ou indirectement au moins 25 pour cent du capital de la société qui paie le dividende;

b) 15 pour cent du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

Les autorités compétentes des États contractants déterminent d'un commun accord le mode d'application de ces limites.

Les dispositions du présent paragraphe n'ont pas d'incidence sur l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme "dividendes" au sens du présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires, à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est résidente.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant, dont la société qui paie les dividendes est résidente, une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que la

participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à cet établissement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est résidente d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf si ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable situé dans cet autre État, ni prélever aucun impôt au titre de l'imposition des bénéfices non distribués même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou en revenus provenant de cet autre État.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables sur le territoire de cet autre État.

2. Toutefois, ces intérêts peuvent être aussi imposés sur le territoire de l'État contractant dont ils sont originaires conformément à la législation de cet État, mais si le bénéficiaire de ces intérêts est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi levé ne peut excéder 5 pour cent du montant brut des intérêts. Les autorités compétentes des États contractants déterminent d'un commun accord le mode d'application de cette limite.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts visés au paragraphe 1 sont imposables seulement dans l'État contractant dont la personne qui les reçoit est résidente si cette personne est le bénéficiaire effectif des intérêts et si ces intérêts sont payés par le Gouvernement ou par la Banque nationale d'un État contractant, ou si le prêt au titre duquel les intérêts sont payés a été accordé, garanti ou assuré par l'un de ces derniers.

4. Le terme "intérêts" au sens du présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus de fonds publics et d'obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalités de retard ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à cet établissement stable. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 s'appliquent.

6. Les intérêts sont réputés provenir d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable est situé.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif, ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispo-

sitions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant, compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et versées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État; mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 pour cent du montant brut des redevances. Les autorités compétentes des États contractants déterminent d'un commun accord le mode d'application de cette limite.

3. Le terme "redevances" au sens du présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques, de tout brevet, logiciel, marque de fabrique, dessin ou modèle, plan, formule ou procédé secrets, ou pour une information concernant une expérience industrielle, commerciale ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement audit établissement stable. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable pour lequel l'engagement donnant lieu aux redevances a été contracté et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où l'établissement stable est situé.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou entre l'un et l'autre et une tierce personne, le montant des redevances, compte tenu de l'utilisation du droit ou de l'information pour lesquelles elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de telles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chaque État contractant, compte dûment tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Plus values

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise), sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains provenant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international par une entreprise d'un État contractant, ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou de ces aéronefs, ne sont imposables que dans cet État.

4. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2 et 3 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 15, 17 et 18, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. Dans ce cas, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 du présent article, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans cet État si :

a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une ou plusieurs périodes n'excédant pas 183 jours au total au cours de toute période de douze mois commençant ou se terminant au cours de l'année fiscale considérée, et

b) les rémunérations sont payées par un employeur, ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État, et

c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable que l'employeur a dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international sont imposables dans l'État dont l'entreprise exploitant le navire ou l'aéronef est résidente.

Article 15. Tantièmes

Les tantièmes et autres rétributions similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration d'une société qui est un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 16. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 7 et 14, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre État.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste du spectacle ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7 et 14, dans l'État contractant où les activités de l'artiste du spectacle ou du sportif sont exercées.

Article 17. Pensions

Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 18, les pensions et autres rémunérations analogues versées à un résident d'un État contractant au titre de services antérieurs ne sont imposables que dans cet État.

Article 18. Fonction publique

1. a) Les traitements, salaires et autres rémunérations analogues autres que les pensions versés par un État contractant, une de ses subdivisions territoriales-administratives ou collectivités locales à une personne physique au titre de services rendus à cet État, à cette subdivision territoriale-administrative ou collectivité locale, ne sont imposables que dans cet État.

b) Toutefois, lesdites rémunérations ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont rendus dans cet État et que la personne physique est un résident de cet État qui :

- i) est un national de cet État, ou qui
- ii) n'est pas devenue un résident de cet État aux seules fins de fournir lesdits services.

2. a) Toute pension versée par un État contractant ou sur des fonds créés par un État contractant, une de ses subdivisions territoriales-administratives ou collectivités locales à une personne physique au titre de services rendus à cet État, cette subdivision ou collectivité locale ne sont imposables que dans ledit État.

b) Toutefois, cette pension n'est imposable que dans l'autre État contractant si la personne est un résident et un national de cet État.

3. Les dispositions des articles 14, 15, 16 et 17 s'appliquent aux traitements, salaires et autres rémunérations analogues et aux pensions au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale d'un État contractant, d'une de ces subdivisions territoriales-administratives ou collectivités locales.

Article 19. Etudiants

Les sommes qu'un étudiant ou un apprenti qui est ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à la seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation reçoit pour couvrir ses frais de séjour, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet État, à condition que lesdites sommes proviennent de sources extérieures à cet État.

Article 20. Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers, au sens du paragraphe 2 de l'article 6, si le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que le droit ou le bien générateur des revenus se rattache effectivement audit établissement stable. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

Article 21. Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6 que possède un résident d'un État contractant et qui sont situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

3. La fortune constituée par des navires et des aéronefs exploités en trafic international par une entreprise d'un État contractant et par des biens mobiliers utilisés pour l'exploitation de ces navires ou de ces aéronefs, n'est imposable que dans cet État.

4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État.

Article 22. Elimination de la double imposition

La double imposition est éliminée comme suit :

1. En Autriche :

a) lorsqu'un résident autrichien reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Moldova, l'Autriche exempte de l'impôt, sous réserve des dispositions des alinéas b) et c), ces revenus ou cette fortune.

b) Lorsqu'un résident autrichien tire des éléments de revenu qui, conformément aux dispositions des articles 10, 11 et 12, sont imposables en Moldova, l'Autriche accorde, sur l'impôt qu'elle perçoit sur les revenus de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt payé en Moldova. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt, calculé avant déduction, qui correspond à ces éléments de revenu provenant de Moldova.

c) Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la présente Convention, les revenus qu'un résident autrichien reçoit ou la fortune qu'il possède sont exonérés d'impôts en Autriche, celle-ci peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le solde des

revenus ou de la fortune de ce résident, prendre en compte les revenus ou la fortune exonérés.

d) Les dispositions de l'alinéa a) ne s'appliquent pas aux revenus reçus ou à la fortune possédée par un résident autrichien lorsque Moldova applique les dispositions de la présente Convention afin d'exonérer ces revenus ou cette fortune de l'impôt ou applique les dispositions du paragraphe 2 des articles 10, 11 ou 12 à ces revenus.

2. En Moldova :

a) Lorsqu'un résident de Moldova reçoit un revenu ou possède une fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, est imposable en Autriche, la République de Moldova autorise :

i) comme déduction de l'impôt sur les revenus de ce résident, un montant égal à l'impôt sur le revenu payé en Autriche;

ii) comme déduction de l'impôt sur la fortune de ce résident, un montant égal à l'impôt sur la fortune payé en Autriche.

Cette déduction ne doit cependant, en aucun cas, excéder la fraction de l'impôt sur le revenu ou de l'impôt sur la fortune, calculée avant déduction, qui est imputable, selon le cas, au revenu ou à la fortune qui sont imposables en Autriche.

b) Lorsque conformément à une disposition quelconque de la présente Convention, le revenu reçu ou la fortune possédée par un résident de Moldova est exonéré de l'impôt en Moldova, la République de Moldova peut néanmoins, en calculant le montant de l'impôt sur le solde du revenu ou de la fortune de ce résident, tenir compte du revenu ou de la fortune exonérés.

Article 23. Non-discrimination

1. Les nationaux d'un État contractant ne sont pas soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujetties les nationaux de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, notamment en matière de résidence.

2. Les apatrides qui sont des résidents d'un État contractant ne sont assujettis dans l'un ou l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujettis les nationaux de l'État concerné qui se trouvent dans la même situation, notamment en matière de résidence.

3. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant n'est pas établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements et déductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de familles qu'il accorde à ses propres résidents.

4. A moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 7 de l'article 11, ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payées par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État

contractant sont déductibles, aux fins de déterminer les bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État. De même, les dettes d'une entreprise d'un État contractant envers un résident de l'autre État contractant sont déductibles, aux fins de déterminer la fortune imposable de cette entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier État.

5. Les entreprises d'un État contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, ne sont soumises dans le premier État à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujetties les autres entreprises similaires du premier État.

Article 24. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 23, à celle de l'État contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à compter de la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme à la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elle peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement, y compris par l'intermédiaire d'une commission mixte, composée d'elles-mêmes ou de leurs représentants, en vue de parvenir à un accord au sens des paragraphes précédents.

Article 25. Echange d'informations

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention. L'échange de renseignements n'est pas limité par les dispositions de l'article premier. Les renseignements reçus par un État contractant, sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures

ou poursuites concernant ses impôts ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins, mais peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements. Même dans ces cas, il ne peut être dérogé au principe de la confidentialité des données personnelles que dans la mesure où cela est nécessaire pour sauvegarder des intérêts majeurs et légitimes d'une autre personne ou des intérêts majeurs d'ordre public.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant;

b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation, ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant;

c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel, ou un procédé commercial, ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public ou aux droits fondamentaux accordés par un État, notamment dans le domaine de la protection des données.

Article 26. Missions diplomatiques et postes consulaires

Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres de missions diplomatiques ou de postes consulaires, en vertu des règles générales du droit international ou de dispositions d'accords particuliers.

Article 27. Entrée en vigueur

1. Chacun des États contractants notifie à l'autre, par la voie diplomatique, l'accomplissement des formalités requises par sa législation pour l'entrée en vigueur de la présente Convention.

2. La présente Convention entrera en vigueur 60 jours après la date de la dernière de ces notifications et ses dispositions prendront effet :

a) en ce qui concerne les impôts retenus à la source, pour les revenus reçus à compter du 1er janvier de l'année civile suivant celle de l'entrée en vigueur de la Convention;

b) en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et sur la fortune, pour toute année d'imposition commençant le 1er janvier de l'année civile suivant celle de l'entrée en vigueur de la Convention, ou postérieurement.

Article 28. Dénonciation

La présente Convention demeurera en vigueur jusqu'à ce qu'elle soit dénoncée par l'un des États contractants. Chaque État contractant pourra dénoncer la Convention, par la voie diplomatique, au moyen d'un avis de dénonciation adressé six mois au moins avant la fin de toute année civile suivant une période de cinq ans à compter de la date de l'entrée en vigueur de la Convention. Dans ce cas, la Convention cessera de produire ses effets :

a) en ce qui concerne les impôts retenus à la source, pour les revenus reçus à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle de l'avis de dénonciation;

b) en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et sur la fortune, pour toute année d'imposition commençant le 1er janvier de l'année civile suivant celle de l'avis de dénonciation, ou postérieurement.

En foi de quoi, les soussignés, dûment habilités à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Vienne, le 29 avril 2004, en deux exemplaires originaux, chacun en langues allemande, moldave et anglaise, les deux originaux faisant également foi. En cas de divergence sur l'application ou l'interprétation des dispositions de la présente Convention, l'anglais prévaut.

Pour le Gouvernement de la République d'Autriche :

ALFRED FINZ

Pour le Gouvernement de la République de Moldova :

ZINAIDA GRECEANÏ

PROTOCOLE

Au moment de signer la Convention entre le Gouvernement de la République d'Autriche et le Gouvernement de la République de Moldova tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, les soussignés sont convenus que les dispositions suivantes feront partie intégrante de la Convention :

Interprétation de la Convention

Il est entendu que les dispositions de la Convention, qui sont élaborées conformément aux dispositions correspondantes du Modèle de convention de double imposition concernant le revenu et la fortune de l'OCDE ou du Modèle de convention des Nations Unies concernant les doubles impositions entre pays développés et pays en développement, devraient avoir généralement le même sens que celui indiqué dans les Commentaires sur les Modèles de l'OCDE ou des Nations Unies. L'accord visé dans la phrase qui précède ne s'applique pas dans le cas d'une interprétation contraire convenue par les autorités compétentes après l'entrée en vigueur de la Convention. Les Commentaires et les modifications qui pourraient leur être apportées de temps à autre constituent un moyen d'interprétation. En cas de divergence d'interprétation indiquée dans les Commentaires sur les Modèles de l'OCDE ou des Nations Unies, une interprétation commune devra être recherchée d'un commun accord, le cas échéant, conformément à l'article 24.

En ce qui concerne l'article 11

Les revenus provenant de droits ou créances assorties d'une clause de participation aux bénéfices, y compris les revenus touchés par un commanditaire au titre de sa participation en tant que commanditaire ou au titre de prêts ou d'obligations assortis d'une clause de participation, sont également imposables dans l'État contractant dont ils proviennent et conformément aux lois de cet État.

Dans le cas de l'Autriche, l'article 11, paragraphe 3 s'applique également en ce qui concerne les prêts consentis par la Oesterreichischen Kontrollbank AG agissant pour le compte de la République d'Autriche, ou couverts par une garantie émise par la dite banque.

En foi de quoi, les soussignés, dûment habilités à cet effet, ont signé le présent Protocole.

Fait à Vienne, le 29 avril 2004, en deux exemplaires originaux en langues allemande, moldave et anglaise chacun, les deux originaux faisant également foi. En cas de diver-

gences dans l'application ou l'interprétation des dispositions du présent Protocole, le texte anglais prévaut.

Pour le Gouvernement de la République d'Autriche :

ALFRED FINZ

Pour la République de Moldova :

ZINAIDA GRECEANÎI

No. 41828

**Austria
and
Mongolia**

Convention between the Republic of Austria and Mongolia with respect to taxes on income and on capital (with protocol). Vienna, 3 July 2003

Entry into force: *1 October 2004 by the exchange of instruments of ratification, in accordance with article 29*

Authentic texts: *English, German and Mongolian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Austria, 20 September 2005*

**Autriche
et
Mongolie**

Convention entre la République d'Autriche et la Mongolie en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Vienne, 3 juillet 2003

Entrée en vigueur : *1er octobre 2004 par échange des instruments de ratification, conformément à l'article 29*

Textes authentiques : *anglais, allemand et mongol*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Autriche, 20 septembre 2005*

[ENGLISH TEXT - TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE REPUBLIC OF AUSTRIA AND MONGOLIA
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Republic of Austria and Mongolia, desiring to conclude a Convention with respect to taxes on income and on capital,

Have agreed as follows:

Article 1. Persons covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes covered

(1) This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

(2) There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

(3) The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) in Austria:

- (i) the income tax (die Einkommensteuer);
- (ii) the corporation tax (die Körperschaftsteuer);
- (iii) the land tax (die Grundsteuer);
- (iv) the tax on agricultural and forestry enterprises (die Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben);
- (v) the tax on the value of vacant plots (die Abgabe vom Bodenwert bei unbebauten Grundstücken);

(hereinafter referred to as "Austrian tax");

b) in Mongolia:

- (i) the individual income tax;
 - (ii) the corporate income tax;
 - (iii) the property tax;
- (hereinafter referred to as "Mongolian tax").

(4) The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place

of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. General definitions

(1) For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Austria or Mongolia as the context requires;

b) the term "Austria" means the Republic of Austria;

c) the term "Mongolia" means, when used in a geographical sense, the territory of Mongolia and any area in which the tax law of Mongolia is in force insofar as Mongolia exercises in such area, in conformity with international law, sovereign rights to exploit its natural resources;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

h) the term "competent authority" means:

(i) in Austria: the Federal Minister of Finance or his authorised representative;

(ii) in Mongolia: the Minister of Finance or his authorised representative;

i) the term "national" means:

(i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

(ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State.

(2) As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4. Resident

(1) For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term,

however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

(2) Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to settle the question by mutual agreement.

(3) Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5. Permanent establishment

(1) For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

(2) The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop, and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

(3) A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.

(4) Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

(5) Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person has and habitually exercises in that State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

(6) An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

(7) The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income from Immovable Property

(1) Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats, aircraft shall not be regarded as immovable property.

(3) The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

(4) The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business profits

(1) The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

(2) Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

(3) In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

(4) Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

(5) No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

(6) For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

(7) Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

(8) The term "profits" as used in this Article includes the profits derived by any partner from his participation in a partnership and in any other body of persons which is treated in the same way for tax purposes, and in the case of Austria, from a participation in a sleeping partnership (*Stille Gesellschaft*) created under Austrian law.

Article 8. International transport

(1) Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

(2) Profits from the operation of boats engaged in inland waterways transport shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

(3) If the place of effective management of a shipping enterprise or of an inland waterways transport enterprise is aboard a ship or boat, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship or boat is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship or boat is a resident.

(4) The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated enterprises

(1) Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

(2) Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State -- and taxes accordingly -- profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

(1) Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State. However, such dividends

may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but the tax so charged shall not exceed

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the recipient is a company (excluding partnerships) which owns directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) in all other cases, 10 per cent of the gross amount of the dividends if the recipient is the beneficial owner of the dividends.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

(2) The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

(3) The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

(4) Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

(1) Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

(3) Notwithstanding the provisions of paragraph 2,

a) interest arising in Austria and paid to the Mongolian Government or to the Mongol Bank shall be exempt from Austrian tax;

b) interest arising in Mongolia and paid to the Government of Austria or the Oesterreichische Nationalbank shall be exempt from Mongolian tax;

c) interest paid in respect of a loan made by or covered by a guarantee issued by the Oesterreichische Kontrollbank AG acting on behalf of the Republic of Austria shall be exempt from Mongolian tax.

(4) The term "interest" as used in this Article means income from debt claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

(5) The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

(6) Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

(7) Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties

(1) Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and in accordance with the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties in the meaning of paragraph 4 subparagraph a) of this Article.

(3) However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and in accordance with the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties in the meaning of paragraph 4 subparagraph b) of this Article.

(4) The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for:

a) the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films;

b) any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

(5) The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

(6) Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision or local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

(7) Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Capital gains

(1) Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

(3) Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic, boats engaged in inland waterways transport or movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft or boats, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

(4) Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Independent Personal Services

(1) Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities or he is present in the other Contracting State for a period exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned. If he has such a fixed base, or remains in that State for the aforesaid period or periods the income may be taxed in that other State but only so much of it as is attributable to that fixed base or is derived in that other State during the aforesaid period or periods.

(2) The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent Personal Services

(1) Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19, and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

(2) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

(3) Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, or aboard a boat engaged in inland waterways transport, may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 16. Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Artistes and Sportsmen

(1) Notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

(2) Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

(3) The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities performed in a Contracting State by artistes or sportsmen if the visit to that State is substantially supported by public funds of one or both of the Contracting States or of political subdivisions or local authorities thereof. In such a case, the income is taxable only in that Contracting State of which the artiste or the sportsman is a resident.

Article 18. Pensions

(1) Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

(2) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions paid and other similar payments made under a public scheme which is part of the social security system or a special fund of a Contracting State, a political subdivision or a local authority thereof shall be taxable only in that Contracting State.

Article 19. Government service

(1) a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State;

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

(2) a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

(3) The provisions of paragraph 1 of this Article shall likewise apply in respect of remuneration paid to the Austrian Foreign Trade Commissioner in Mongolia and to the members of the staff of that Austrian Foreign Trade Commissioner.

(4) The provisions of Articles 15, 16, 17, and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. Teachers and Researchers

An individual who is, or immediately before visiting a Contracting State was, a resident of the other State and is present in the first-mentioned Contracting State, for the primary purpose of teaching, giving lectures or conducting research at a university, college, school or educational institution or scientific research institution accredited by the Government of the first-mentioned State shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State, for a period of two years from the date of his first arrival in the first-mentioned Contracting State, in respect of remuneration for such teaching, lectures or research.

Article 21. Students and Trainees

A student, business apprentice or trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training shall be exempt from tax in that first-mentioned State on the following payments or income received or derived by him for the purpose of his maintenance, education or training:

- a) payments derived from sources outside that Contracting State; and
- b) grants, scholarships or awards supplied by the Government, or a scientific, educational, cultural or non-profit making organization; and
- c) income derived from employment which he exercises in that Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned.

Article 22. Other income

(1) Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

(2) The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or

fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

(3) Income derived by a resident of a Contracting State from the other Contracting State under a legal claim to maintenance may not be taxed in the first-mentioned State if such income would be exempt from tax according to the laws of the other Contracting State.

Article 23. Capital

(1) Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

(2) Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

(3) Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic and by boats engaged in inland waterways transport, and by movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft and boats, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

(4) All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 24. Methods for the Elimination of Double Taxation

(1) In the case of Austria, double taxation shall be eliminated as follows:

a) Where a resident of Austria derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Mongolia, Austria shall, subject to the provisions of subparagraphs b) to e), exempt such income or capital from tax.

b) Where a resident of Austria derives items of income which, in accordance with the provisions of Articles 10, 11 and 12, may be taxed in Mongolia, Austria shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in Mongolia. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income derived from Mongolia.

c) For the purpose of the credit referred to in subparagraph b) of this paragraph the Mongolian tax shall be deemed to be 10 per cent of the gross amount in the case of income referred to in Article 10 paragraph 1 subparagraph b), Article 11 paragraph 2, Article 12 paragraphs 2 and 3.

d) Dividends in the sense of subparagraph a) of paragraph 1 of Article 10 paid by a company which is a resident of Mongolia to a company which is a resident of Austria shall be exempt from tax in Austria, subject to the relevant provisions of the domestic law of

Austria, however, notwithstanding any deviating minimum participation requirements provided for by that law.

e) Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of Austria is exempt from tax in Austria, Austria may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

(2) In the case of Mongolia, double taxation shall be eliminated as follows:

Where a resident of Mongolia derives income or owns capital from Austria the amount of tax that is payable in Austria in accordance with the provisions of this Convention may be deducted from the Mongolian tax imposed on that resident. The amount of the deduction, however, shall not exceed the amount of the Mongolian tax on that income or capital computed in accordance with the taxation laws and regulations of Mongolia.

Article 25. Non-discrimination

(1) Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

(2) The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

(3) Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 7 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

(4) Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

(5) The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 26. Mutual Agreement Procedure

(1) Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

(2) The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

(3) The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

(4) The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

(5) If it is not possible for the competent authorities to resolve difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention in course of the mutual agreement procedure according to the preceding paragraphs of this Article within a time limit of two years from the date on which the procedure was initiated, the case shall be presented, upon application of all taxpayers concerned, to an arbitration court by the competent authority of the Contracting State which has initiated the mutual agreement procedure. The arbitration court shall consist of one representative of each competent authority of the Contracting States and of one independent person from each Contracting State who shall be appointed from a list of arbitrators in the order of their ranking. The arbitrators shall elect another person as chairman who must possess the qualifications required for the appointment to the highest judicial offices in his country or be a juriconsult of recognized competence. Each State shall nominate five competent persons for the list of arbitrators. The taxpayer shall be heard before the arbitration court at his request. The arbitration court shall deliver its decision not more than six months from the date on which the matter was referred to it. The decision shall be binding with regard to the individual case on both Contracting States and all taxpayers concerned.

Article 27. Exchange of Information

(1) The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Even in such cases the confidentiality of person-related data may be waived only in so far as this is necessary to safeguard predominant and legitimate interests of another person or predominant public interests.

(2) In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*) or to the basic rights granted by a State, in particular in the area of data protection.

Article 28. Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29. Entry into Force

(1) This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged as soon as possible.

(2) The Convention shall enter into force on the first day of the third month next following that in which the exchange of instruments of ratification takes place and its provisions shall have effect in respect of taxes for any calendar year beginning after December 31 in the calendar year in which the exchange of instruments of ratification takes place.

Article 30. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving

written notice of termination on or before the thirtieth day of June in a calendar year after the fifth year from the date of entry into force of the Convention. In such event, the Convention shall cease to have effect in respect of the taxes for any calendar year beginning after December 31 in the calendar year in which the notice of termination has been given.

In witness whereof the Plenipotentiaries of the two Contracting States, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate in Vienna on the 3rd day of July 2003, in the English, German and Mongolian languages, each text being equally authentic. In case of divergency of interpretation, the English text shall prevail.

For the Republic of Austria:

DR. ALFRED FINZ

For Mongolia:

LUVSAN ERDENECHULLUN

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention between the Republic of Austria and Mongolia with respect to taxes on income and on capital, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention:

Interpretation of the Convention

It is understood that provisions of the Convention which are drafted according to the corresponding provisions of the OECD Model Convention on income and on capital or the United Nations Model Double Taxation Convention between Developed and Developing Countries shall generally be expected to have the same meaning as expressed in the OECD or UN Commentaries thereon. The understanding in the preceding sentence will not apply with respect to any contrary interpretation agreed to by the competent authorities after the entry into force of the Convention. The Commentaries -- as they may be revised from time to time -- constitute a means of interpretation in the sense of the Vienna Convention of 23 May 1969 on the Law of Treaties. In case of any divergence in the interpretation as expressed in the commentaries of the OECD and the UN Model, a common interpretation would have to be sought by mutual agreement according to Article 26, if necessary.

Ad Article 24 paragraph 1, subparagraph c:

It is understood that the provisions of that subparagraph will not apply if the form of a transaction giving rise for the application of those provisions was mainly chosen with a view to avoid taxes.

In witness whereof the Plenipotentiaries of the two Contracting States, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate in Vienna on the 3rd day of July 2003, in the English, German and Mongolian languages, each text being equally authentic. In the case of divergency between the texts the English text shall prevail.

For the Republic of Austria:

DR. ALFRED FINZ

For Mongolia:

LUVSAN ERDENECHULLUN

[GERMAN TEXT — TEXTE ALLEMAND]

**ABKOMMEN ZWISCHEN
DER REPUBLIK ÖSTERREICH UND DER MONGOLEI
AUF DEM GEBIETE DER STEUERN VOM EINKOMMEN
UND VOM VERMÖGEN**

Die Republik Österreich und die Mongolei, von dem Wunsche geleitet, ein Abkommen auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen abzuschließen,
haben Folgendes vereinbart:

**Artikel 1
UNTER DAS ABKOMMEN FALLENDE PERSONEN**

Dieses Abkommen gilt für Personen, die in einem Vertragsstaat oder in beiden Vertragsstaaten ansässig sind.

**Artikel 2
UNTER DAS ABKOMMEN FALLENDE STEUERN**

(1) Dieses Abkommen gilt, ohne Rücksicht auf die Art der Erhebung, für Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, die für Rechnung eines Vertragsstaats oder seiner Gebietskörperschaften erhoben werden.

(2) Als Steuern vom Einkommen und vom Vermögen gelten alle Steuern, die vom Gesamteinkommen, vom Gesamtvermögen oder von Teilen des Einkommens oder des Vermögens erhoben werden, einschließlich der Steuern vom Gewinn aus der Veräußerung beweglichen oder unbeweglichen Vermögens, der Lohnsummensteuern sowie der Steuern vom Vermögenszuwachs.

(3) Zu den bestehenden Steuern, für die das Abkommen gilt, gehören insbesondere
a) in Österreich:

- (i) die Einkommensteuer;
- (ii) die Körperschaftsteuer;
- (iii) die Grundsteuer;
- (iv) die Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben;
- (v) die Abgabe vom Bodenwert bei unbebauten Grundstücken

(im Folgenden als „österreichische Steuer“ bezeichnet);

b) in der Mongolei:

- (i) die Einkommensteuer;
- (ii) die Körperschaftsteuer;
- (iii) die Vermögensteuer

(im Folgenden als „mongolische Steuer“ bezeichnet).

(4) Das Abkommen gilt auch für alle Steuern gleicher oder im Wesentlichen ähnlicher Art, die nach der Unterzeichnung des Abkommens neben den bestehenden Steuern oder an deren Stelle erhoben werden. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten teilen einander die in ihren Steuergesetzen eingetretenen wesentlichen Änderungen mit.

**Artikel 3
ALLGEMEINE BEGRIFFSBESTIMMUNGEN**

(1) Im Sinne dieses Abkommens, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert,

- a) bedeuten die Ausdrücke „ein Vertragsstaat“ und „der andere Vertragsstaat“, je nach dem Zusammenhang, Österreich oder die Mongolei;

- b) bedeutet der Ausdruck „Österreich“ die Republik Österreich;
- c) bedeutet der Ausdruck „Mongolei“, im geografischen Sinn verwendet, das Hoheitsgebiet der Mongolei und jedes Gebiet, in dem die Steuergesetze der Mongolei in Kraft sind, soweit die Mongolei in diesem Gebiet in Übereinstimmung mit dem Völkerrecht Hoheitsrechte zur Ausbeutung von Bodenschätzen ausübt;
- d) umfasst der Ausdruck „Person“ natürliche Personen, Gesellschaften und alle anderen Personenvereinigungen;
- e) bedeutet der Ausdruck „Gesellschaft“ juristische Personen oder Rechtsträger, die für die Besteuerung wie juristische Personen behandelt werden;
- f) bedeuten die Ausdrücke „Unternehmen eines Vertragsstaats“ und „Unternehmen des anderen Vertragsstaats“, je nachdem, ein Unternehmen, das von einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird, oder ein Unternehmen, das von einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird;
- g) bedeutet der Ausdruck „internationaler Verkehr“ jede Beförderung mit einem Seeschiff oder Luftfahrzeug, das von einem Unternehmen mit tatsächlicher Geschäftsleitung in einem Vertragsstaat betrieben wird, es sei denn, das Seeschiff oder Luftfahrzeug wird ausschließlich zwischen Orten im anderen Vertragsstaat betrieben;
- h) bedeutet der Ausdruck „zuständige Behörde“
 - (i) in Österreich: den Bundesminister für Finanzen oder dessen bevollmächtigten Vertreter;
 - (ii) in der Mongolei: den Finanzminister oder dessen bevollmächtigten Vertreter;
- i) bedeutet der Ausdruck „Staatsangehöriger“
 - (i) jede natürliche Person, die die Staatsangehörigkeit eines Vertragsstaats besitzt;
 - (ii) jede juristische Person, Personengesellschaft und andere Personenvereinigung, die nach dem in einem Vertragsstaat geltenden Recht errichtet worden ist.

(2) Bei der Anwendung des Abkommens durch einen Vertragsstaat hat, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert, jeder im Abkommen nicht definierte Ausdruck die Bedeutung, die ihm im Anwendungszeitraum nach dem Recht dieses Staates über die Steuern zukommt, für die das Abkommen gilt, wobei die Bedeutung nach dem in diesem Staat anzuwendenden Steuerrecht den Vorrang vor einer Bedeutung hat, die der Ausdruck nach anderem Recht dieses Staates hat.

Artikel 4 ANSÄSSIGE PERSON

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „eine in einem Vertragsstaat ansässige Person“ eine Person, die nach dem Recht dieses Staates dort auf Grund ihres Wohnsitzes, ihres ständigen Aufenthalts, des Ortes ihrer Geschäftsleitung oder eines anderen ähnlichen Merkmals steuerpflichtig ist, und umfasst auch diesen Staat und seine Gebietskörperschaften. Der Ausdruck umfasst jedoch nicht eine Person, die in diesem Staat nur mit Einkünften aus Quellen in diesem Staat oder mit in diesem Staat gelegenen Vermögen steuerpflichtig ist.

(2) Ist nach Absatz 1 eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt Folgendes:

- a) Die Person gilt als nur in dem Staat ansässig, in dem sie über eine ständige Wohnstätte verfügt; verfügt sie in beiden Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, zu dem sie die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hat (Mittelpunkt der Lebensinteressen);
- b) kann nicht bestimmt werden, in welchem Staat die Person den Mittelpunkt ihrer Lebensinteressen hat, oder verfügt sie in keinem der Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, in dem sie ihren gewöhnlichen Aufenthalt hat;
- c) hat die Person ihren gewöhnlichen Aufenthalt in beiden Staaten oder in keinem der Staaten, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, dessen Staatsangehöriger sie ist;
- d) ist die Person Staatsangehöriger beider Staaten oder keines der Staaten, so werden sich die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten bemühen, die Frage in gegenseitigem Einvernehmen zu regeln.

(3) Ist nach Absatz 1 eine andere als eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, in dem sich der Ort ihrer tatsächlichen Geschäftsleitung befindet.

Artikel 5
BETRIEBSTÄTTE

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „Betriebsstätte“ eine feste Geschäftseinrichtung, durch die die Tätigkeit eines Unternehmens ganz oder teilweise ausgeübt wird.

(2) Der Ausdruck „Betriebsstätte“ umfasst insbesondere:

- a) einen Ort der Leitung,
- b) eine Zweigniederlassung,
- c) eine Geschäftsstelle,
- d) eine Fabrikationsstätte,
- e) eine Werkstätte und
- f) ein Bergwerk, ein Öl- oder Gasvorkommen, einen Steinbruch oder eine andere Stätte der Ausbeutung von Bodenschätzen.

(3) Eine Bauausführung oder Montage ist nur dann eine Betriebsstätte, wenn ihre Dauer zwölf Monate überschreitet.

(4) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels gelten nicht als Betriebsstätten:

- a) Einrichtungen, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung von Gütern oder Waren des Unternehmens benutzt werden;
- b) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung unterhalten werden;
- c) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten werden, durch ein anderes Unternehmen bearbeitet oder verarbeitet zu werden;
- d) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen Güter oder Waren einzukaufen oder Informationen zu beschaffen;
- e) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen andere Tätigkeiten auszuüben, die vorbereitender Art sind oder eine Hilfstätigkeit darstellen;
- f) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, mehrere der unter lit. a bis e genannten Tätigkeiten auszuüben, vorausgesetzt, dass die sich daraus ergebende Gesamttätigkeit der festen Geschäftseinrichtung vorbereitender Art ist oder eine Hilfstätigkeit darstellt.

(5) Ist eine Person - mit Ausnahme eines unabhängigen Vertreters im Sinne des Absatzes 6 - für ein Unternehmen tätig und besitzt sie in einem Vertragsstaat die Vollmacht, im Namen des Unternehmens Verträge abzuschließen, und übt sie die Vollmacht dort gewöhnlich aus, so wird das Unternehmen ungeachtet der Absätze 1 und 2 so behandelt, als habe es in diesem Staat für alle von der Person für das Unternehmen ausgeübten Tätigkeiten eine Betriebsstätte, es sei denn, diese Tätigkeiten beschränken sich auf die in Absatz 4 genannten Tätigkeiten, die, würden sie durch eine feste Geschäftseinrichtung ausgeübt, diese Einrichtung nach dem genannten Absatz nicht zu einer Betriebsstätte machen.

(6) Ein Unternehmen wird nicht schon deshalb so behandelt, als habe es eine Betriebsstätte in einem Vertragsstaat, weil es dort seine Tätigkeit durch einen Makler, Kommissionär oder einen anderen unabhängigen Vertreter ausübt, sofern diese Personen im Rahmen ihrer ordentlichen Geschäftstätigkeit handeln.

(7) Allein dadurch, dass eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft eine Gesellschaft beherrscht oder von einer Gesellschaft beherrscht wird, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort (entweder durch eine Betriebsstätte oder auf andere Weise) ihre Tätigkeit ausübt, wird keine der beiden Gesellschaften zur Betriebsstätte der anderen.

Artikel 6
EINKÜNFTE AUS UNBEWEGLICHEM VERMÖGEN

(1) Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unbeweglichem Vermögen (einschließlich der Einkünfte aus land- und forstwirtschaftlichen Betrieben) bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Der Ausdruck „unbewegliches Vermögen“ hat die Bedeutung, die ihm nach dem Recht des Vertragsstaats zukommt, in dem das Vermögen liegt. Der Ausdruck umfasst in jedem Fall das Zubehör zum unbeweglichen Vermögen, das lebende und tote Inventar land- und forstwirtschaftlicher Betriebe, die Rechte, für die die Vorschriften des Privatrechts über Grundstücke gelten, Nutzungsrechte an unbeweglichem Vermögen sowie Rechte auf veränderliche oder feste Vergütungen für die Ausbeutung oder das Recht auf Ausbeutung von Mineralvorkommen, Quellen und anderen Bodenschätzen; Schiffe und Luftfahrzeuge gelten nicht als unbewegliches Vermögen.

(3) Absatz 1 gilt für Einkünfte aus der unmittelbaren Nutzung, der Vermietung oder Verpachtung sowie jeder anderen Art der Nutzung unbeweglichen Vermögens.

(4) Die Absätze 1 und 3 gelten auch für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen eines Unternehmens und für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen, das der Ausübung einer selbständigen Arbeit dient.

Artikel 7

UNTERNEHMENSGEWINNE

(1) Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats dürfen nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, das Unternehmen übt seine Tätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus. Übt das Unternehmen seine Tätigkeit auf diese Weise aus, so dürfen die Gewinne des Unternehmens im anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser Betriebsstätte zugerechnet werden können.

(2) Übt ein Unternehmen eines Vertragsstaats seine Tätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus, so werden vorbehaltlich des Absatzes 3 in jedem Vertragsstaat dieser Betriebsstätte die Gewinne zugerechnet, die sie hätte erzielen können, wenn sie eine gleiche oder ähnliche Tätigkeit unter gleichen oder ähnlichen Bedingungen als selbständiges Unternehmen ausgeübt hätte und im Verkehr mit dem Unternehmen, dessen Betriebsstätte sie ist, völlig unabhängig gewesen wäre.

(3) Bei der Ermittlung der Gewinne einer Betriebsstätte werden die für diese Betriebsstätte entstandenen Aufwendungen, einschließlich der Geschäftsführungs- und allgemeinen Verwaltungskosten, zum Abzug zugelassen, gleichgültig, ob sie in dem Staat, in dem die Betriebsstätte liegt, oder anderswo entstanden sind.

(4) Soweit es in einem Vertragsstaat üblich ist, die einer Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne durch Aufteilung der Gesamtgewinne des Unternehmens auf seine einzelnen Teile zu ermitteln, schließt Absatz 2 nicht aus, dass dieser Vertragsstaat die zu steuernden Gewinne nach der üblichen Aufteilung ermittelt; die gewählte Gewinnaufteilung muss jedoch derart sein, dass das Ergebnis mit den Grundsätzen dieses Artikels übereinstimmt.

(5) Auf Grund des bloßen Einkaufs von Gütern oder Waren für das Unternehmen wird einer Betriebsstätte kein Gewinn zugerechnet.

(6) Bei der Anwendung der vorstehenden Absätze sind die der Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne jedes Jahr auf dieselbe Art zu ermitteln, es sei denn, dass ausreichende Gründe dafür bestehen, anders zu verfahren.

(7) Gehören zu den Gewinnen Einkünfte, die in anderen Artikeln dieses Abkommens behandelt werden, so werden die Bestimmungen jener Artikel durch die Bestimmungen dieses Artikels nicht berührt.

(8) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Gewinne“ umfasst auch Gewinne eines Gesellschafters aus seiner Beteiligung an einer Personengesellschaft und einer anderen steuerlich gleichbehandelten Personenvereinigung und im Fall Österreichs auch aus der Beteiligung an einer stillen Gesellschaft des österreichischen Rechts.

Artikel 8

Internationaler Verkehr

(1) Gewinne aus dem Betrieb von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

(2) Gewinne aus dem Betrieb von Schiffen, die der Binnenschifffahrt dienen, dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

(3) Befindet sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung eines Unternehmens der See- oder Binnenschifffahrt an Bord eines Schiffes, so gilt er als in dem Vertragsstaat gelegen, in dem der Heimathafen des Schiffes liegt, oder, wenn kein Heimathafen vorhanden ist, in dem Vertragsstaat, in dem die Person ansässig ist, die das Schiff betreibt.

(4) Absatz 1 gilt auch für Gewinne aus der Beteiligung an einem Pool, einer Betriebsgemeinschaft oder einer internationalen Betriebsstelle.

Artikel 9

VERBUNDENE UNTERNEHMEN

(1) Wenn

- a) ein Unternehmen eines Vertragsstaats unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder dem Kapital eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt ist oder
- b) dieselben Personen unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder dem Kapital eines Unternehmens eines Vertragsstaats und eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt sind

und in diesen Fällen die beiden Unternehmen in ihren kaufmännischen oder finanziellen Beziehungen an vereinbarte oder auferlegte Bedingungen gebunden sind, die von denen abweichen, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so dürfen die Gewinne, die eines der Unternehmen ohne diese Bedingungen erzielt hätte, wegen dieser Bedingungen aber nicht erzielt hat, den Gewinnen dieses Unternehmens zugerechnet und entsprechend besteuert werden.

(2) Werden in einem Vertragsstaat den Gewinnen eines Unternehmens dieses Staates Gewinne zugerechnet - und entsprechend besteuert -, mit denen ein Unternehmen des anderen Vertragsstaats in diesem Staat besteuert worden ist, und handelt es sich bei den zugerechneten Gewinnen um solche, die das Unternehmen des erstgenannten Staates erzielt hätte, wenn die zwischen den beiden Unternehmen vereinbarten Bedingungen die gleichen gewesen wären, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so nimmt der andere Staat eine entsprechende Änderung der dort von diesen Gewinnen erhobenen Steuer vor. Bei dieser Änderung sind die übrigen Bestimmungen dieses Abkommens zu berücksichtigen; erforderlichenfalls werden die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten einander konsultieren.

Artikel 10

DIVIDENDEN

(1) Dividenden, die von einer in einem Vertragsstaat ansässigen Gesellschaft an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, dürfen im anderen Staat besteuert werden. Diese Dividenden dürfen jedoch auch in dem Vertragsstaat, in dem die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber

- a) 5 vom Hundert des Bruttobetrags der Dividenden nicht übersteigen, wenn der Empfänger eine Gesellschaft (jedoch keine Personengesellschaft) ist, die unmittelbar über mindestens 10 vom Hundert des Kapitals der die Dividenden zahlenden Gesellschaft verfügt;

b) in allen anderen Fällen, 10 vom Hundert des Bruttobetrags der Dividenden nicht übersteigen, wenn der Empfänger der Dividenden der Nutzungsberechtigte ist.

Dieser Absatz berührt nicht die Besteuerung der Gesellschaft in Bezug auf die Gewinne, aus denen die Dividenden gezahlt werden.

(2) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Dividenden“ bedeutet Einkünfte aus Aktien, Genussaktien oder Genussscheinen, Kuxen, Gründeranteilen oder anderen Rechten - ausgenommen Forderungen - mit Gewinnbeteiligung sowie aus sonstigen Gesellschaftsanteilen stammende Einkünfte, die nach dem Recht des Staates, in dem die ausschüttende Gesellschaft ansässig ist, den Einkünften aus Aktien steuerlich gleichgestellt sind.

(3) Absatz 1 ist nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, in dem die die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene

festen Einrichtung ausübt und die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

(4) Bezieht eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft Gewinne oder Einkünfte aus dem anderen Vertragsstaat, so darf dieser andere Staat weder die von der Gesellschaft gezahlten Dividenden besteuern, es sei denn, dass diese Dividenden an eine im anderen Staat ansässige Person gezahlt werden oder dass die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu einer im anderen Staat gelegenen Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehört, noch Gewinne der Gesellschaft einer Steuer für nichtausgeschüttete Gewinne unterwerfen, selbst wenn die gezahlten Dividenden oder die nichtausgeschütteten Gewinne ganz oder teilweise aus im anderen Staat erzielten Gewinnen oder Einkünften bestehen.

Artikel 11

ZINSEN

(1) Zinsen, die aus einem Vertragsstaat stammen und an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Diese Zinsen dürfen jedoch auch in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Empfänger der Zinsen der Nutzungsberechtigte ist, 10 vom Hundert des Bruttobetrags der Zinsen nicht übersteigen.

(3) Ungeachtet des Absatzes 2 sind

- a) Zinsen, die aus Österreich stammen und an die mongolische Regierung oder die Mongol Bank gezahlt werden, von der österreichischen Steuer ausgenommen;
- b) Zinsen, die aus der Mongolei stammen und an die österreichische Regierung oder die österreichische Nationalbank gezahlt werden, von der mongolischen Steuer ausgenommen;
- c) Zinsen, die aus einem Kredit stammen, der von der Oesterreichischen Kontrollbank AG gewährt wird oder mit einer öffentlichen Garantie im Wege der Oesterreichischen Kontrollbank AG als Bevollmächtigte der Republik Österreich ausgestattet ist, von der mongolischen Steuer ausgenommen.

(4) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Zinsen“ bedeutet Einkünfte aus Forderungen jeder Art, auch wenn die Forderungen durch Pfandrechte an Grundstücken gesichert oder mit einer Beteiligung am Gewinn des Schuldners ausgestattet sind, und insbesondere Einkünfte aus öffentlichen Anleihen und aus Obligationen einschließlich der damit verbundenen Aufgelder und der Gewinne aus Lössanleihen. Zuschläge für verspätete Zahlung gelten nicht als Zinsen im Sinne dieses Artikels.

(5) Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, aus dem die Zinsen stammen, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Forderung, für die die Zinsen gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

(6) Zinsen gelten dann als aus einem Vertragsstaat stammend, wenn der Schuldner dieser Staat selbst, eine seiner Gebietskörperschaften oder eine in diesem Vertragsstaat ansässige Person ist. Hat aber der Schuldner der Zinsen, ohne Rücksicht darauf, ob er in einem Vertragsstaat ansässig ist oder nicht, in einem Vertragsstaat eine Betriebsstätte oder eine feste Einrichtung und ist die Schuld für die die Zinsen gezahlt werden, für Zwecke der Betriebsstätte oder der festen Einrichtung eingegangen worden und trägt die Betriebsstätte oder die feste Einrichtung die Zinsen, so gelten die Zinsen als aus dem Staat stammend, in dem die Betriebsstätte oder die feste Einrichtung liegt.

(7) Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Nutzungsberechtigten oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Zinsen, gemessen an der zu Grunde liegenden Forderung, den Betrag, den Schuldner und Nutzungsberechtigter ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 12

LIZENZGEBÜHREN

(1) Lizenzgebühren, die aus einem Vertragsstaat stammen und an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Diese Lizenzgebühren dürfen jedoch auch in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Empfänger der Lizenzgebühren der Nutzungsberechtigte ist, 10 vom Hundert des Bruttobetrags der Lizenzgebühren gemäß Absatz 4 lit. a nicht übersteigen.

(3) Diese Lizenzgebühren dürfen jedoch auch in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Empfänger der Lizenzgebühren der Nutzungsberechtigte ist, 5 vom Hundert des Bruttobetrags der Lizenzgebühren gemäß Absatz 4 lit. b nicht übersteigen.

(4) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Lizenzgebühren“ bedeutet Vergütungen jeder Art, die gezahlt werden für:

- a) die Benutzung oder für das Recht auf Benutzung von Urheberrechten an literarischen, künstlerischen oder wissenschaftlichen Werken, einschließlich kinematografischer Filme;
- b) Patente, Marken, Muster oder Modelle, Pläne, geheime Formeln oder Verfahren oder für die Mitteilung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Erfahrungen.

(5) Die Absätze 1, 2 und 3 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte in anderen Vertragsstaat, aus dem die Lizenzgebühren stammen, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Lizenzgebühren gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebstätte oder festen Einrichtung gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

(6) Lizenzgebühren gelten dann als aus einem Vertragsstaat stammend, wenn der Schuldner dieser Staat selbst, eine seiner Gebietskörperschaften oder eine in diesem Staat ansässige Person ist. Hat aber der Schuldner der Lizenzgebühren, ohne Rücksicht darauf, ob er in einem Vertragsstaat ansässig ist oder nicht, in einem Vertragsstaat eine Betriebstätte oder eine feste Einrichtung und ist die Verpflichtung, für die die Lizenzgebühren gezahlt werden, für Zwecke der Betriebstätte oder der festen Einrichtung eingegangen worden und trägt die Betriebstätte oder die feste Einrichtung die Lizenzgebühren, so gelten die Lizenzgebühren als aus dem Staat stammend, in dem die Betriebstätte oder feste Einrichtung liegt.

(7) Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Nutzungsberechtigten oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Lizenzgebühren, gemessen an der zu Grunde liegenden Leistung, den Betrag, den Schuldner und Nutzungsberechtigter ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 13

GEWINNE AUS DER VERÄUSSERUNG VON VERMÖGEN

(1) Gewinne, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus der Veräußerung unbeweglichen Vermögens im Sinne des Artikels 6 bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Gewinne aus der Veräußerung beweglichen Vermögens, das Betriebsvermögen einer Betriebstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, oder das zu einer festen Einrichtung gehört, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für die Ausübung einer selbständigen Arbeit im anderen Vertragsstaat zur Verfügung steht, einschließlich derartiger Gewinne, die bei der Veräußerung einer solchen Betriebstätte (allein oder mit dem übrigen Unternehmen) oder einer solchen festen Einrichtung erzielt werden, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(3) Gewinne aus der Veräußerung von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen, die im internationalen Verkehr betrieben werden, von Schiffen, die der Binnenschifffahrt dienen, und von beweglichem Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe oder Luftfahrzeuge dient, dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

(4) Gewinne aus der Veräußerung des in den Absätzen 1, 2 und 3 nicht genannten Vermögens dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Veräußerer ansässig ist.

Artikel 14

SELBSTÄNDIGE ARBEIT

(1) Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus einem freien Beruf oder aus sonstiger selbständiger Tätigkeit bezieht, dürfen nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, dass der Person im anderen Vertragsstaat für die Ausübung ihrer Tätigkeit eine feste Einrichtung zur Verfügung steht oder dass sie sich im anderen Vertragsstaat insgesamt länger als 183 Tage in dem betreffenden Kalenderjahr aufhält. Steht ihr eine solche feste Einrichtung zur Verfügung oder hält sie sich in diesem Staat für den genannten Zeitraum auf, so dürfen die Einkünfte im anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser festen Einrichtung zugerechnet werden können oder als sie im anderen Staat im genannten Zeitraum bezogen werden.

(2) Der Ausdruck „freier Beruf“ umfasst insbesondere die selbständig ausgeübte wissenschaftliche, literarische, künstlerische, erzieherische oder unterrichtende Tätigkeit sowie die selbständige Tätigkeit der Ärzte, Rechtsanwälte, Ingenieure, Architekten, Zahnärzte und Buchsachverständigen.

Artikel 15

UNSELBSTÄNDIGE ARBEIT

(1) Vorbehaltlich der Artikel 16, 18, 19 und 20 dürfen Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unselbständiger Arbeit bezieht, nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, die Arbeit wird im anderen Vertragsstaat ausgeübt. Wird die Arbeit dort ausgeübt, so dürfen die dafür bezogenen Vergütungen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Ungeachtet des Absatzes 1 dürfen Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person für eine im anderen Vertragsstaat ausgeübte unselbständige Arbeit bezieht, nur im erstgenannten Staat besteuert werden, wenn

- a) der Empfänger sich im anderen Staat insgesamt nicht länger als 183 Tage während des betreffenden Kalenderjahres aufhält und
- b) die Vergütungen von einem Arbeitgeber oder für einen Arbeitgeber gezahlt werden, der nicht im anderen Staat ansässig ist, und
- c) die Vergütungen nicht von einer Betriebsstätte oder einer festen Einrichtung getragen werden, die der Arbeitgeber im anderen Staat hat.

(3) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels dürfen Vergütungen für unselbständige Arbeit, die an Bord eines Seeschiffes oder Luftfahrzeuges das im internationalen Verkehr betrieben wird, oder an Bord eines Schiffes, das der Binnenschifffahrt dient, ausgeübt wird, in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

Artikel 16

AUFSICHTSRATS- UND VERWALTUNGSRATSVERGÜTUNGEN

Aufsichtsrats- oder Verwaltungsratsvergütungen und ähnliche Zahlungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person in ihrer Eigenschaft als Mitglied des Aufsichts- oder Verwaltungsrats einer Gesellschaft bezieht, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

Artikel 17

KÜNSTLER UND SPORTLER

(1) Ungeachtet der Artikel 7, 14 und 15 dürfen Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person als Künstler, wie Bühnen-, Film-, Rundfunk- und Fernsehkünstler sowie Musiker, oder als Sportler aus ihrer im anderen Vertragsstaat persönlich ausgeübten Tätigkeit bezieht, im anderen Staat besteuert werden.

(2) Fließen Einkünfte aus einer von einem Künstler oder Sportler in dieser Eigenschaft persönlich ausgeübten Tätigkeit nicht dem Künstler oder Sportler selbst, sondern einer anderen Person zu, so dürfen

diese Einkünfte ungeachtet der Artikel 7, 14 und 15 in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Künstler oder Sportler seine Tätigkeit ausübt.

(3) Die Absätze 1 und 2 sind auf Einkünfte, die ein Künstler oder Sportler aus einer in einem Vertragsstaat ausgeübten Tätigkeit bezieht, nicht anzuwenden, wenn der Aufenthalt in diesem Staat in erheblichem Umfang durch öffentliche Mittel eines Vertragsstaats oder beider Vertragsstaaten oder ihrer Gebietskörperschaften gefördert wird. In diesem Fall dürfen die Einkünfte nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Künstler oder Sportler ansässig ist.

Artikel 18

RUHEGEHÄLTER

(1) Vorbehaltlich des Artikels 19 Absatz 2 dürfen Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für frühere unselbständige Arbeit gezahlt werden, nur in diesem Staat besteuert werden.

(2) Ungeachtet des Absatzes 1 dürfen Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen, die nach einem öffentlichen Plan im Rahmen des Sozialversicherungssystems oder eines Sondervermögens eines Vertragsstaats oder einer seiner Gebietskörperschaften gezahlt werden, nur in diesem Vertragsstaat besteuert werden.

Artikel 19

ÖFFENTLICHER DIENST

(1) a) Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, ausgenommen Ruhegehälter, die von einem Vertragsstaat oder einer seiner Gebietskörperschaften an eine natürliche Person für die diesem Staat oder der Gebietskörperschaft geleisteten Dienste gezahlt werden, dürfen nur in diesem Staat besteuert werden.

b) Diese Gehälter, Löhne und ähnlichen Vergütungen dürfen jedoch nur im anderen Vertragsstaat besteuert werden, wenn die Dienste in diesem Staat geleistet werden und die natürliche Person in diesem Staat ansässig ist und

(i) ein Staatsangehöriger dieses Staates ist oder

(ii) nicht ausschließlich deshalb in diesem Staat ansässig geworden ist, um die Dienste zu leisten.

(2) a) Ruhegehälter, die von einem Vertragsstaat oder einer seiner Gebietskörperschaften oder aus einem von diesem Staat oder der Gebietskörperschaft errichteten Sondervermögen an eine natürliche Person für die diesem Staat oder der Gebietskörperschaft geleisteten Dienste gezahlt werden, dürfen nur in diesem Staat besteuert werden.

b) Diese Ruhegehälter dürfen jedoch nur im anderen Vertragsstaat besteuert werden, wenn die natürliche Person in diesem Staat ansässig ist und ein Staatsangehöriger dieses Staates ist.

(3) Absatz 1 gilt auch für Vergütungen, die dem österreichischen Handelsdelegierten in der Mongolei und den Mitgliedern dieser österreichischen Außenhandelsstelle gezahlt werden.

(4) Auf Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen und Ruhegehälter für Dienstleistungen, die im Zusammenhang mit einer gewerblichen Tätigkeit eines Vertragsstaats oder einer seiner Gebietskörperschaften erbracht werden, sind die Artikel 15, 16, 17 oder 18 anzuwenden.

Artikel 20

Lehrer und Forscher

Eine natürliche Person, die sich in einem Vertragsstaat hauptsächlich zu dem Zweck aufhält, um an einer Universität, einem College, einer Schule oder Bildungseinrichtung oder einem von der Regierung dieses Staates anerkannten Forschungsinstitut zu lehren, zu unterrichten oder zu forschen und die im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort unmittelbar vor ihrer Einreise in den erstgenannten Vertragsstaat ansässig war, ist im erstgenannten Vertragsstaat für einen Zeitraum von zwei Jahren ab dem Zeitpunkt ihrer ersten Ankunft im erstgenannten Vertragsstaat hinsichtlich der Einkünfte für diese Lehr-, Unterrichts- oder Forschungstätigkeit von der Steuer ausgenommen.

Artikel 21

STUDENTEN UND PRAKTIKANTEN

Ein Student, Lehrling oder Praktikant, der sich in einem Vertragsstaat ausschließlich zum Studium oder zur Ausbildung aufhält und der im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort unmittelbar vor seiner Einreise in den erstgenannten Vertragsstaat ansässig war, ist im erstgenannten Staat hinsichtlich folgender für seinen Unterhalt, sein Studium oder seine Ausbildung bestimmten Zahlungen oder dafür bezogenen Einkünfte von der Besteuerung ausgenommen:

- a) Zahlungen, die aus Quellen außerhalb dieses Vertragsstaates stammen; und
- b) Zuschüsse, Stipendien oder Preise, die er von der Regierung oder einer wissenschaftlichen, pädagogischen, kulturellen oder einer nicht auf Gewinn gerichteten Organisation erhält; und
- c) Einkünfte, die er für eine Beschäftigung erhält, die er in diesem Vertragsstaat insgesamt nicht länger als 183 Tage während des betreffenden Kalenderjahres ausübt.

Artikel 22

ANDERE EINKÜNFTE

(1) Einkünfte einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person, die in den vorstehenden Artikeln nicht behandelt wurden, dürfen ohne Rücksicht auf ihre Herkunft nur in diesem Staat besteuert werden.

(2) Absatz 1 ist auf andere Einkünfte als solche aus unbeweglichem Vermögen im Sinne des Artikels 6 Absatz 2 nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger im anderen Vertragsstaat eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Einkünfte gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebstätte oder festen Einrichtung gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

(3) Einkünfte auf Grund gesetzlicher Versorgungsrechtsansprüche, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus dem anderen Vertragsstaat bezieht, dürfen im erstgenannten Staat nicht besteuert werden, wenn sie nach dem Recht des anderen Vertragsstaats von der Besteuerung ausgenommen wären.

Artikel 23

VERMÖGEN

(1) Unbewegliches Vermögen im Sinne des Artikels 6, das einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person gehört und im anderen Vertragsstaat liegt, darf im anderen Staat besteuert werden.

(2) Bewegliches Vermögen, das Betriebsvermögen einer Betriebstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, oder das zu einer festen Einrichtung gehört, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für die Ausübung einer selbständigen Arbeit im anderen Vertragsstaat zur Verfügung steht, darf im anderen Staat besteuert werden.

(3) Seeschiffe und Luftfahrzeuge, die im internationalen Verkehr betrieben werden, und Schiffe, die der Binnenschifffahrt dienen, sowie bewegliches Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe oder Luftfahrzeuge dient, dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

(4) Alle anderen Vermögensteile einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person dürfen nur in diesem Staat besteuert werden.

Artikel 24

METHODEN ZUR VERMEIDUNG DER DOPPELBESTEUERUNG

(1) In Österreich wird die Doppelbesteuerung wie folgt vermieden:

- a) Bezieht eine in Österreich ansässige Person Einkünfte oder hat sie Vermögen und dürfen diese Einkünfte oder dieses Vermögen nach diesem Abkommen in der Mongolei besteuert werden, so nimmt Österreich vorbehaltlich der lit. b bis e diese Einkünfte oder dieses Vermögen von der Besteuerung aus.
- b) Bezieht eine in Österreich ansässige Person Einkünfte, die nach den Artikeln 10, 11 oder 12 in der Mongolei besteuert werden dürfen, so rechnet Österreich auf die vom Einkommen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der in der Mongolei gezahlten Steuer

- entspricht. Der anzurechnende Betrag darf jedoch den Teil der vor der Anrechnung ermittelten Steuer nicht übersteigen, der auf die aus der Mongolei bezogenen Einkünfte entfällt.
- c) Als anrechenbare mongolische Steuer im Sinne der lit. b dieses Absatzes gilt im Falle der in Artikel 10 Absatz 1 lit. b, Artikel 11 Absatz 2 und Artikel 12 Absätze 2 und 3 genannten Einkünfte ein Betrag von 10 vom Hundert des Bruttobetrags dieser Einkünfte.
 - d) Dividenden im Sinne des Artikels 10 Absatz 1 lit. a, die von einer in der Mongolei ansässigen Gesellschaft an eine in Österreich ansässige Gesellschaft gezahlt werden, sind, vorbehaltlich der entsprechenden Bestimmungen des innerstaatlichen Rechts Österreichs, aber ungeachtet allfälliger nach diesem Recht abweichender Mindestbeteiligungserfordernisse, in Österreich von der Besteuerung ausgenommen.
 - e) Einkünfte oder Vermögen einer in Österreich ansässigen Person, die nach dem Abkommen von der Besteuerung in Österreich auszunehmen sind, dürfen gleichwohl in Österreich bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen oder Vermögen der Person einbezogen werden.

(2) In der Mongolei wird die Doppelbesteuerung wie folgt vermieden:

Bezieht eine in der Mongolei ansässige Person Einkünfte aus Österreich oder hat sie Vermögen in Österreich, wird die Steuer, die nach diesem Abkommen in Österreich zu zahlen ist, auf die mongolische Steuer angerechnet, die von dieser ansässigen Person erhoben wird. Der anzurechnende Betrag darf jedoch den Betrag der mongolischen Steuer nicht übersteigen, der für diese Einkünfte oder dieses Vermögen nach den Steuergesetzen und Verordnungen der Mongolei ermittelt wird.

Artikel 25 **GLEICHBEHANDLUNG**

(1) Staatsangehörige eines Vertragsstaats dürfen im anderen Vertragsstaat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen Staatsangehörige des anderen Staates unter gleichen Verhältnissen, insbesondere hinsichtlich der Ansässigkeit, unterworfen sind oder unterworfen werden können. Diese Bestimmung gilt ungeachtet des Artikels 1 auch für Personen, die in keinem Vertragsstaat ansässig sind.

(2) Die Besteuerung einer Betriebstätte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, darf im anderen Staat nicht ungünstiger sein als die Besteuerung von Unternehmen des anderen Staates, die die gleiche Tätigkeit ausüben. Diese Bestimmung ist nicht so auszulegen, als verpflichte sie einen Vertragsstaat, den im anderen Vertragsstaat ansässigen Personen Steuerfreibeträge, -vergünstigungen und -ermäßigungen auf Grund des Personenstandes oder der Familienlasten zu gewähren, die er seinen ansässigen Personen gewährt.

(3) Sofern nicht Artikel 9 Absatz 1, Artikel 11 Absatz 7 oder Artikel 12 Absatz 7 anzuwenden ist, sind Zinsen, Lizenzgebühren und andere Entgelte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, bei der Ermittlung der steuerpflichtigen Gewinne dieses Unternehmens unter den gleichen Bedingungen wie Zahlungen an eine im erstgenannten Staat ansässige Person zum Abzug zuzulassen. Dementsprechend sind Schulden, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats gegenüber einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person hat, bei der Ermittlung des steuerpflichtigen Vermögens dieses Unternehmens unter den gleichen Bedingungen wie Schulden gegenüber einer im erstgenannten Staat ansässigen Person zum Abzug zuzulassen.

(4) Unternehmen eines Vertragsstaats, deren Kapital ganz oder teilweise unmittelbar oder mittelbar einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person oder mehreren solchen Personen gehört oder ihrer Kontrolle unterliegt, dürfen im erstgenannten Staat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen andere ähnliche Unternehmen des erstgenannten Staates unterworfen sind oder unterworfen werden können.

(5) Dieser Artikel gilt ungeachtet des Artikels 2 für Steuern jeder Art und Bezeichnung.

Artikel 26

VERSTÄNDIGUNGSVERFAHREN

(1) Ist eine Person der Auffassung, dass Maßnahmen eines Vertragsstaats oder beider Vertragsstaaten für sie zu einer Besteuerung führen oder führen werden, die diesem Abkommen nicht entspricht, so kann sie unbeschadet der nach dem innerstaatlichen Recht dieser Staaten vorgesehenen Rechtsmittel ihren Fall der zuständigen Behörde des Vertragsstaats, in dem sie ansässig ist, oder, sofern ihr Fall von Artikel 25 Absatz 1 erfasst wird, der zuständigen Behörde des Vertragsstaats unterbreiten, dessen Staatsangehöriger sie ist. Der Fall muss innerhalb von drei Jahren nach der ersten Mitteilung der Maßnahme unterbreitet werden, die zu einer dem Abkommen nicht entsprechenden Besteuerung führt.

(2) Hält die zuständige Behörde die Einwendung für begründet und ist sie selbst nicht in der Lage, eine befriedigende Lösung herbeizuführen, so wird sie sich bemühen, den Fall durch Verständigung mit der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats so zu regeln, dass eine dem Abkommen nicht entsprechende Besteuerung vermieden wird. Die Verständigungsregelung ist ungeachtet der Fristen des innerstaatlichen Rechts der Vertragsstaaten durchzuführen.

(3) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten werden sich bemühen, Schwierigkeiten oder Zweifel, die bei der Auslegung oder Anwendung des Abkommens entstehen, in gegenseitigem Einvernehmen zu beseitigen. Sie können auch gemeinsam darüber beraten, wie eine Doppelbesteuerung in Fällen vermieden werden kann, die im Abkommen nicht behandelt sind.

(4) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten können zur Herbeiführung einer Einigung im Sinne der vorstehenden Absätze unmittelbar miteinander verkehren, gegebenenfalls auch durch eine aus ihnen oder ihren Vertretern bestehende gemeinsame Kommission.

(5) Können Schwierigkeiten oder Zweifel, die bei der Auslegung oder Anwendung dieses Abkommens entstehen, von den zuständigen Behörden nicht im Verständigungsverfahren nach den vorstehenden Absätzen dieses Artikels innerhalb einer Frist von zwei Jahren ab der Verfahrenseinleitung beseitigt werden, ist der Fall über Antrag aller betroffenen Steuerpflichtigen von der zuständigen Behörde jenes Vertragsstaates, der das Verständigungsverfahren eingeleitet hat, einem Schiedsgericht zu unterbreiten. Dem Schiedsgericht gehört pro Vertragsstaat je ein Vertreter der zuständigen Behörde und je eine unabhängige Person an, die aus einer Liste von Schiedsrichtern in der Rangfolge ihrer Reihung bestellt wird. Die Schiedsrichter wählen eine weitere Person als Vorsitzenden, der die Voraussetzungen für die Ausübung höchstgerichtlicher Aufgaben in seinem Land erfüllen oder Jurist von allgemein bekannter Kompetenz sein muss. Jeder Staat ernannt fünf kompetente Personen für die Liste der Schiedsrichter. Der Steuerpflichtige wird auf sein Verlangen vor dem Schiedsgericht angehört. Das Schiedsgericht gibt seine Entscheidung binnen sechs Monaten ab, nachdem es befasst worden ist. Die Entscheidung ist hinsichtlich des Einzelfalles für beide Vertragsstaaten und alle betroffenen Steuerpflichtigen bindend.

Artikel 27

INFORMATIONSAUSTAUSCH

(1) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten tauschen die Informationen aus, die zur Durchführung dieses Abkommens erforderlich sind. Alle Informationen, die ein Vertragsstaat erhalten hat, sind ebenso geheim zu halten wie die auf Grund des innerstaatlichen Rechts dieses Staates beschafften Informationen und dürfen nur den Personen oder Behörden (einschließlich der Gerichte und der Verwaltungsbehörden) zugänglich gemacht werden, die mit der Veranlagung oder Erhebung, der Vollstreckung oder Strafverfolgung oder mit der Entscheidung von Rechtsmitteln hinsichtlich der unter das Abkommen fallenden Steuern befasst sind. Diese Personen oder Behörden dürfen die Informationen nur für diese Zwecke verwenden. Sie dürfen die Informationen in einem öffentlichen Gerichtsverfahren oder in einer Gerichtsentscheidung offen legen. Auch in einem solchen Fall darf die Vertraulichkeit personenbezogener Daten nur durchbrochen werden, so weit dies zur Wahrung überwiegender berechtigter Interessen eines anderen oder überwiegender öffentlicher Interessen notwendig ist.

(2) Absatz 1 ist nicht so auszulegen, als verpflichte er einen Vertragsstaat,

- a) Verwaltungsmaßnahmen durchzuführen, die von den Gesetzen und der Verwaltungspraxis dieses oder des anderen Vertragsstaats abweichen;
- b) Informationen zu erteilen, die nach den Gesetzen oder im üblichen Verwaltungsverfahren dieses oder des anderen Vertragsstaats nicht beschafft werden können;

- c) Informationen zu erteilen, die ein Handels-, Industrie-, Gewerbe- oder Berufsgeheimnis oder ein Geschäftsverfahren preisgeben würden oder deren Erteilung dem Ordre public oder den von einem Staat gewährten Grundrechten, insbesondere auf dem Gebiete des Datenschutzes, widerspräche.

Artikel 28

MITGLIEDER DIPLOMATISCHER MISSIONEN UND KONSULARISCHER VERTRETUNGEN

Dieses Abkommen berührt nicht die steuerlichen Vorrechte, die den Mitgliedern diplomatischer Missionen und konsularischer Vertretungen nach den allgemeinen Regeln des Völkerrechts oder auf Grund besonderer Übereinkünfte zustehen.

Artikel 29

IN-KRAFT-TRETEN

(1) Dieses Abkommen bedarf der Ratifikation; die Ratifikationsurkunden werden so bald wie möglich ausgetauscht.

(2) Dieses Abkommen tritt am ersten Tag des dritten Monats in Kraft, der dem Monat folgt, in dem der Austausch der Ratifikationsurkunden erfolgt ist, und seine Bestimmungen finden auf Steuern aller Kalenderjahre Anwendung, die nach dem 31. Dezember des Kalenderjahres beginnen, in dem der Austausch der Ratifikationsurkunden erfolgt ist.

Artikel 30

KÜNDIGUNG

Dieses Abkommen bleibt in Kraft, solange es nicht von einem Vertragsstaat gekündigt wird. Jeder Vertragsstaat kann es am oder vor dem 30. Juni eines jeden Kalenderjahres nach Ablauf von fünf Jahren nach seinem Inkrafttreten schriftlich auf diplomatischem Weg kündigen. In diesem Fall findet das Abkommen nicht mehr Anwendung auf Steuern aller Kalenderjahre, die nach dem 31. Dezember des Kalenderjahres beginnen, in dem die Kündigung erfolgt ist.

ZU URKUND DESSEN haben die hiezu gehörig Bevollmächtigten der beiden Vertragsstaaten dieses Abkommen unterzeichnet.

GESCHEHEN zu Wien, am 3. Juli 2003, in zweifacher Ausfertigung, jede in englischer, deutscher und mongolischer Sprache, wobei jeder Text gleichermaßen authentisch ist. Im Zweifel geht der englische Text vor.

Für die Republik Österreich:
Dr. Alfred Finz

Für die Mongolei:
Luvsan ERDENECHULLUN

PROTOKOLL

Im Zeitpunkt der Unterzeichnung des Abkommens zwischen der Republik Österreich und der Mongolei auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen sind die Unterfertigten übereingekommen, dass die folgenden Bestimmungen einen integrierenden Bestandteil des Abkommens bilden:

Auslegung des Abkommens

Es gilt als vereinbart, dass den Abkommensbestimmungen, die nach den entsprechenden Bestimmungen des OECD-Musterabkommens auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen oder dem Musterabkommen der Vereinten Nationen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung zwischen entwickelten Ländern und Entwicklungsländern abgefasst sind, allgemein dieselbe Bedeutung zukommt, die in den OECD-Kommentaren oder in den Kommentaren der Vereinten Nationen dazu dargelegt wird. Die Vereinbarung im vorstehenden Satz gilt nicht hinsichtlich aller gegenteiligen Auslegungen, auf die sich die zuständigen Behörden nach In-Kraft-Treten des Abkommens geeinigt haben. Die Kommentare - die von Zeit zu Zeit überarbeitet werden können - stellen eine Auslegungshilfe im Sinne des Wiener Übereinkommens über das Recht der Verträge vom 23. Mai 1969 dar. Im Fall einer unterschiedlichen Auslegung in den Kommentaren der OECD und der Vereinten Nationen wäre - falls erforderlich - eine einvernehmliche Auslegung im gegenseitigen Einvernehmen gemäß Artikel 26 zu suchen.

Zu Artikel 24 Absatz 1 lit. c:

Es gilt als vereinbart, dass diese Bestimmungen keine Anwendung finden, wenn die äußere Erscheinungsform einer geschäftlichen Transaktion, die zur Anwendung dieser Bestimmung führt, hauptsächlich zum Zwecke der Umgehung von Steuern gewählt wurde.

ZU URKUND DESSEN haben die hiezu gehörig bevollmächtigten Unterfertigten dieses Protokoll unterzeichnet.

GESCHEHEN zu Wien, am 3. Juli 2003, in zwei Urschriften, jede in englischer, deutscher und mongolischer Sprache, wobei alle Texte gleichermaßen authentisch sind. Im Zweifel geht der englische Text vor.

Für die Republik Österreich:
Dr. Alfred Finz

Für die Mongolei:
Luvsan ERDENECHULLUN

[MONGOLIAN TEXT — TEXTE MONGOL]

**ОРЛОГО БА ХӨРӨНГИЙН ТАТВАРЫН ТУХАЙ
БҮГД НАЙРАМДАХ АВСТРИ УЛС, МОНГОЛ УЛС
ХООРОНДЫН КОНВЕНЦ**

Бүгд Найрамдах Австри Улс болон Монгол Улс,
Орлого ба хөрөнгийн татварын тухай Конвенц байгуулахыг эрмэлзэн
Дараахь зүйлийг хэлэлцэн тохиров. Үүнд:

1 дүгээр зүйл. Хамаарагдах этгээд

Энэхүү Конвенц нь Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улс буюу тэдгээрийн аль нэгний нутаг дэвсгэрт байнга оршин суугч этгээдэд хамаарна.

2 дугаар зүйл. Хамаарагдах татварууд

1. Хэлэлцэн тохирогч Улс, түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгжээс орлого ба хөрөнгөд ногдуулж буй татварууд нь тэдгээрийг хэрхэн ногдуулж байгаа хэлбэрээс үл шалтгаалан энэхүү Конвенцид хамаарна.

2. Орлого ба хөрөнгөд ногдуулж буй татвар гэж нийт орлого буюу нийт хөрөнгө болон орлого буюу хөрөнгийн бүрэлдэхүүн хэсэгт ногдуулж буй бүх төрлийн татвар түүний дотор хөдлөх ба үл хөдлөх хөрөнгийн борлуулалтын орлого, аж ахуйн нэгжээс олгож буй цалин хөлсний нийт хэмжээнд болон хөрөнгийн үнэлгээний өсөлтөд ногдуулах татварыг хэлнэ.

3. Одоо хэрэглэгдэж байгаа, хамаарах татваруудад:

а) Австри Улсын хувьд:

- i) орлогын албан татвар (die Einkommensteuer);
- ii) аж ахуйн нэгжийн орлогын албан татвар (die Körperschaftsteuer);
- iii) газрын татвар (die Grundsteuer);
- iv) хөдөө аж ахуйн болон ойн аж ахуйн нэгжүүдийн татвар (die Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben);
- v) ашиглалтгүй газрын үнэлгээнд ногдуулах татвар (die Abgabe vom Bodenwert bei unbebauten Grundstücken);
(цаашид "Австрийн татвар" гэх)

б) Монгол Улсын хувьд:

- i) хүн амын орлогын албан татвар;
- ii) аж ахуйн нэгж, байгууллагын орлогын албан татвар;
- iii) үл хөдлөх эд хөрөнгийн албан татвар.
(цаашид "Монголын татвар" гэх)

4. Энэхүү Конвенц нь одоо хэрэглэгдэж буй, татваруудтай адил буюу үндсэндээ төстөй бөгөөд энэ Конвенцид гарын үсэг зурсанаас хойш тэдгээрийн оронд шинээр бий болсон, эсвэл нэмэлт байдлаар ногдуулсан татваруудад мөн адил хамаарна. Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд нь өөрсдийн холбогдох татварын хуулиудад орсон аливаа зарчмын өөрчлөлтийн талаар харилцан мэдэгдэнэ.

3 дугаар зүйл. Ерөнхий тодорхойлолт

1. Энэхүү Конвенцид доорхи нэр томъёог өөрөөр заагаагүй бол дараахь утгаар ойлгоно. Үүнд:

а) "Хэлэлцэн тохирогч Улс" болон "Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс" гэж тухайн заалтын утгаас хамааран Австри Улс болон Монгол Улсыг хэлнэ.

б) "Австри Улс" гэж Бүгд Найрамдах Австри Улсыг хэлнэ.

в) "Монгол Улс" гэж газар зүйн утгаар авч үзвэл, Монгол Улсын нутаг дэвсгэр бөгөөд Монгол Улсын татварын хууль үйлчлэх аливаа газар нутаг, түүнчлэн олон улсын эрх зүйн дагуу Монгол Улс өөрийн байгалийн баялгийг ашиглах бүрэн эрхээ хэрэгжүүлэх газар нутаг болон түүний нутаг дэвсгэр дээрх агаар мандлыг хэлнэ;

г) "этгээд" гэж хувь хүн, компани болон аливаа бусад этгээдийг хэлнэ;

д) "компани" гэж татварын утгаараа аж ахуйн нэгж хэмээн тооцогдох аливаа этгээд, аж ахуйн нэгжийг хэлнэ;

е) "Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж" болон "Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгж" гэж Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугч этгээдийн эрхэлдэг аж ахуйн нэгж болон Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугч этгээдийн эрхэлдэг аж ахуйн нэгжийг хэлнэ;

ё) "олон улсын тээвэр" гэж Хэлэлцэн тохирогч Улсад голлох удирдлага нь байрладаг аж ахуйн нэгжийн явуулж буй усан онгоц, нисэх онгоцны тээврийн аливаа үйл ажиллагааг хэлнэ. Харин зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь газар нутгийн хооронд хөлөг онгоц, нисэх онгоцоор хийх тээврийн үйл ажиллагаа үүнд үл хамаарна;

ж) "эрх бүхий байгууллага" гэж:

- i) Австри Улсын хувьд Холбооны Сангийн сайд буюу түүний эрх бүхий төлөөлөгчийг хэлнэ;
- ii) Монгол Улсын хувьд Санхүү, эдийн засгийн сайд буюу түүний эрх бүхий төлөөлөгчийг хэлнэ;

з) "харъяат" гэж:

- i) Хэлэлцэн тохирогч Улсын харъяат иргэн;
- ii) Хэлэлцэн тохирогч Улсад хүчин төгөлдөр үйлчилж буй хуулийн дагуу өөрийн статус бүхий аливаа хуулийн этгээд, нөхөрлөл эсвэл нэгтгэлийг хэлнэ.

2. Энэхүү Конвенцид тодорхойлоогүй аливаа нэр томъёог, Конвенцид өөрөөр заагаагүй бол, Конвенцид хамаарагдаж буй татвартай холбогдол бүхий Хэлэлцэн тохирогч Улсын тухайн үед хэрэглэгдэж буй хуульд заасан утгаар ойлгоно.

4 дүгээр зүйл. Байнга оршин суугч

1. Энэхүү Конвенцид "Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч" гэж тэр Улсын хуулийн дагуу оршин сууж, амьдарч буй болон тэр Улсад голлох

удирдлага нь байрлаж байгаа буюу байгуулагдсан, адилтгах бусад шалтгаанаар тухайн Улсад татвар төлөх үүрэгтэй аливаа этгээдийг хэлнэ. Гэхдээ энэхүү нэр томъёонд зөвхөн энэ Улсад бий болсон эх үүсвэрээс олсон орлого буюу тэнд байрладаг хөрөнгөд тэр Улсад татвар төлөх аливаа этгээдийг хамруулахгүй.

2. Энэхүү зүйлийн 1 дүгээр заалтын дагуу Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алинд нь байнга оршин суугч этгээдийн статусыг дараахь байдлаар тодорхойлно:

а) байнга амьдардаг орон гэр нь Хэлэлцэн тохирогч аль Улсад байгаагаар нь тэр Улсад байнга оршин суугч гэж тооцно; хэрэв уг этгээд нь Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алинд нь байнга амьдардаг орон гэртэй бол Хэлэлцэн тохирогч аль Улсад түүний хувийн ба эдийн засгийн харилцаа (язгуур эрх ашгийн төв) нь илүү ойр дөт байгаагаар нь тэндхийн байнга оршин суугч гэж тооцно;

б) хэрэв түүний язгуур эрх ашгийн төв бүхий Улсыг тодорхойлох аргагүй, эсвэл тэрээр Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алинд нь байнга амьдардаг орон гэргүй бол хэвшмэл байдалтайгаар оршин амьдардаг Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугч гэж тооцно;

в) хэрэв хувь этгээд нь Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алинд нь хэвшмэл байдлаар оршин амьдардаг, эсвэл алинд нь ч хэвшмэл байдлаар оршин амьдардаггүй бол түүнийг Хэлэлцэн тохирогч аль Улсын харъяат байгаагаар нь тэр Улсад байнга оршин суугч гэж тооцно;

г) хэрэв хувь этгээд нь Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алины нь харъяат эсвэл алиных нь ч харъяат биш бол тус асуудлыг Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд хамтран хэлэлцэж шийдвэрлэнэ.

3. Энэхүү зүйлийн 1 дүгээр заалтын дагуу хувь хүнээс бусад хуулийн этгээд Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алинд нь байнга оршдог бол түүний голлох удирдлага нь Хэлэлцэн тохирогч аль Улсад байрлаж байгаагаар нь тэр Улсын байнга оршин суугч гэж тооцно.

5 дугаар зүйл. Төлөөлөгчийн газар

1. Энэхүү Конвенцид "Төлөөлөгчийн газар" гэж аж ахуйн нэгж өөрийн үйл ажиллагаагаа бүхэлд нь буюу хэсэгчлэн явуулдаг бизнесийн байнгын байрлалыг хэлнэ.

2. "Төлөөлөгчийн газар" гэдэгт тухайлбал:

- а) аж ахуйг удирдан явуулж буй газар;
- б) салбар байгууллага;
- в) албан контор;
- г) үйлдвэр, завод;
- д) цех, тасаг болон

е) уурхай, газрын тос буюу байгалийн хийн цооног, ил уурхай буюу байгалийн аливаа бусад ашигт малтмал олборлож буй газар.

3. 12 сараас дээш хугацаагаар үргэлжлэх тухайн барилгын талбай дахь барилга байгууламж, угсралт буюу суурилуулалтын төслийн үйл ажиллагааг багтаана.

4. " Төлөөлөгчийн газар " гэдэгт дараахь үйл ажиллагааг үл хамааруулна. Үүнд:

а) аж ахуйн нэгж өөрийн бараа буюу эд агуурсыг хадгалах, үзүүлэх зорилгоор аливаа байгууламжийг ашиглах;

б) аж ахуйн нэгж өөрийн бараа буюу эд агуурсын нөөцийг зөвхөн хадгалах, үзүүлэх, нийлүүлэх зорилгоор байлгах;

в) аж ахуйн нэгж өөрийн бараа буюу эд агуурсын нөөцийг өөр аж ахуйн нэгжээр зөвхөн боловсруулалт хийлгэх зорилгоор байлгах;

г) аж ахуйн нэгж нь зөвхөн өөртөө зориулан бараа буюу эд агуурс худалдан авах эсвэл мэдээлэл цуглуулах зориулалтаар тогтмол ажлын байртай байх;

д) аж ахуйн нэгж нь зөвхөн өөртөө зориулан аливаа бусад бэлтгэх болон туслах шинж чанартай үйл ажиллагаа явуулах зорилгоор тогтмол ажлын байртай байх;

е) "а"-аас "д" хэсгүүдэд дурдсан үйл ажиллагааг нэгэн зэрэг явуулдаг тогтмол ажлын байр нь бэлтгэх буюу туслах шинж чанартай байвал тухайн тогтмол ажлын байрыг Төлөөлөгчийн газарт үл хамааруулна.

5. 1 болон 2 дугаар заалтыг үл харгалзан, 6 дугаар заалтад хамаарах бие даасан эрх бүхий төлөөлөгчөөс бусад этгээд Хэлэлцэн тохирогч Улсад Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгжийн нэрийн өмнөөс үйл ажиллагаа явуулж байгаа бөгөөд тухайн этгээдийн үйл ажиллагаа нь 4 дүгээр заалтаар хязгаарлагдахгүйгээр тухайн аж ахуйн нэгжийн нэрийн өмнөөс гэрээ хэлэлцээр байгуулах эрхийг байнга эдлэн тогтмол ажлын байрнаас үйл ажиллагаагаа явуулдаг бол түүнийг Хэлэлцэн тохирогч Улсад төлөөлөгчийн газартай гэж үзнэ.

6. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад брокер, үндсэн төлөөлөн-борлуулагч (комиссын төлөөлөгч), бие даасан эрх бүхий бусад төлөөлөгчдөөр дамжуулан үйл ажиллагаа явуулж байгаа нь түүнийг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад төлөөлөгчийн газартай гэж үзэх үндэс болохгүй бөгөөд тэдгээр этгээд нь өөрийн тогтсон чиглэлээр үйл ажиллагаагаа явуулдаг байх нь үүний нөхцөл болно.

7. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог компани нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршдог, эсвэл Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад үйл ажиллагаа (төлөөлөгчийн газраар дамжуулах буюу бусад аргаар) явуулдаг компанийг хянадаг эсвэл хяналтад байдаг нь эдгээр компанийг бие биеийнх нь төлөөлөгчийн газар гэж үзэх үндэс болохгүй.

6 дугаар зүйл. Үл хөдлөх хөрөнгийн орлого

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугчийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байрладаг үл хөдлөх хөрөнгөөс олсон орлогод (хөдөө аж ахуй болон ойн аж ахуйгаас олсон орлогыг оролцуулан) Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. "Үл хөдлөх хөрөнгө" гэдгийг тухайн хөрөнгө байрлаж буй Хэлэлцэн тохирогч Улсын хуульд заасны дагуу тодорхойлно. Аль ч тохиолдолд, уг нэр томъёонд үл хөдлөх хөрөнгөд дагалдах өмч, хөдөө аж ахуйн болон ойн аж ахуйд ашиглагдаж буй мал, тоног төхөөрөмж, газарт суурилагдсан хөрөнгөтөй холбоотой хуулийн үндэслэл бүхий эрх, бусдын үл хөдлөх хөрөнгийг эзэмшин ашиглах эрх, ашигт малтмалын нөөц, рашаан ус болон байгалийн бусад баялгийг ашигласны төлөө буюу ашиглах эрхийн төлөө төлөх байнгын бус болон тогтмол төлбөрийн эрхийг багтаана. Харин хөлөг онгоц, нисэх онгоц үл хөдлөх эд хөрөнгөд үл тооцогдоно.

3. Энэхүү зүйлийн 1 дүгээр заалт нь үл хөдлөх хөрөнгийг шууд ашиглах, бусдад түрээслүүлэх, эсвэл бусад аль ч хэлбэрээр ашиглах замаар олсон орлогод хамаарна.

4. Энэхүү зүйлийн 1 болон 3 дугаар заалт нь аж ахуйн нэгжийн үл хөдлөх хөрөнгө, түүнчлэн бие даасан хувийн үйлчилгээ үзүүлэхэд ашигласан үл хөдлөх хөрөнгөөс олсон орлогод хамаарна.

7 дугаар зүйл. Аж ахуйн үйл ажиллагааны ашиг

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын нутагт байрладаг төлөөлөгчийн газраар дамжуулан аж ахуйн үйл ажиллагаа эрхлээгүй тохиолдолд уг аж ахуйн нэгжийн ашигт зөвхөн тэр Улсад татвар ногдуулна. Хэрэв аж ахуйн нэгж нь дээр дурдсан байдлаар үйл ажиллагаа эрхэлж байвал уг аж ахуйн нэгжийн ашгийн зөвхөн тухайн байнгын төлөөлөгчийн газарт нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын нутагт байрладаг өөрийн төлөөлөгчийн газраар дамжуулан аж ахуйн үйл ажиллагаа эрхэлж буй тохиолдолд уг төлөөлөгчийн газар нь төлөөлж буй аж ахуйн нэгжтэйгээ бүрэн бие даасан байдлаар харилцан адил, эсвэл төстэй үйл ажиллагааг, адил буюу төстэй нөхцөлд эрхлэн явуулж олж болох байсан ашгийг энэхүү зүйлийн 3 дугаар заалтын дагуу уг төлөөлөгчийн газрын ашиг гэж Хэлэлцэн тохирогч Улс бүрийн хувьд тооцно.

3. Төлөөлөгчийн газрын ашгийг тодорхойлохдоо тус төлөөлөгчийн газрын аж ахуйн үйл ажиллагааг эрхлэн явуулахад өөрийн оршин байгаа Хэлэлцэн тохирогч Улс болон бусад Улсад зарцуулсан аж ахуйн зардлыг, үүнд: ерөнхий ба удирдлагын захиргааны зардлыг хасч тооцно.

4. Хэлэлцэн тохирогч Улсад аливаа аж ахуйн нэгж өөрийн салбарууддаа нийт ашгийг хуваарилдаг аргаар төлөөлөгчийн газрын ашгийг тодорхойлж хэвшсэн бол Хэлэлцэн тохирогч Улс энэ хэвшсэн аргаар татвар ногдох орлогыг тодорхойлоход энэхүү зүйлийн 2 дугаар заалт ямар ч тохиолдолд саад

болохгүй. Гэхдээ хэвшсэн аргаар орлогыг хуваарилсантай холбогдон гарах үр дүн нь энэхүү зүйлийн зарчмуудтай зөрчилдөхгүй байвал зохино.

5. Төлөөлөгчийн газар нь харьяалагдах аж ахуйн нэгждээ зориулан бараа буюу эд агуурс худалдан авсаныг үндэслэн уг төлөөлөгчийн газрыг ашиг олсонд тооцож үл болно.

6. Энэхүү зүйлийн өмнөх заалтуудад нийцүүлэн төлөөлөгчийн газарт хамаарах ашгийг тодорхойлохдоо өөрчлөх баттай үндэслэлгүй бол жилээс жилд тогтсон нэг арга хэрэглэнэ.

7. Хэрэв ашиг нь энэхүү Конвенцийн бусад зүйлд хамааралтай орлогын төрлийг өөртөө агуулсан бол тэдгээр зүйлийн заалтыг мөрдөхөд энэхүү зүйлийн заалтууд үл нөлөөлнө.

8. Энэ зүйлд заасан "ашиг" гэсэн тодорхойлолт нь нөхөрлөл болон түүнтэй адил байдлаар татварын тооцоо хийдэг хуулийн этгээдийн гишүүний олж буй ашиг, Австрийн хувьд, Австрийн хуулийн дагуу байгуулагдсан нөхөрлөлийн гишүүний ашгийг хамаарна.

8 дугаар зүйл. Олон улсын тээвэр

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн усан онгоц, нисэх онгоцны тээврийн хэрэгслээр олон улсын тээвэр хийж олсон ашигт зөвхөн тухайн аж ахуйн нэгжийн удирдлага нь байрладаг Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна.

2. Дотродын усан тээврийн үйл ажиллагаа явуулдаг усан онгоцнуудын олсон ашигт зөвхөн тухайн аж ахуйн нэгжийн удирдлага нь байрладаг Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна.

3. Хэрэв усан замын тээврийн байгууллагын голлох удирдлага нь хөлөг онгоцон дээрээ байрладаг бол энэхүү хөлөг онгоцны харъяалах боомт оршдог Хэлэлцэн тохирогч Улсад, хэрэв харъяалах боомт үгүй бол уг хөлөг онгоцны эзэмшигч байнга оршин сууж байгаа Хэлэлцэн тохирогч Улсад голлох удирдлага нь байрладаг гэж үзнэ.

4. 1 дүгээр заалт нь аж ахуйн хамсрал (pool), хамтарсан үйлдвэр болон олон улсын тээврийн ашиглалтын байгууллагын үйл ажиллагаанд оролцож олсон ашигт мөн хамаарна.

9 дүгээр зүйл. Хоршсон аж ахуйн нэгжүүд

1. Хэрэв:

а) Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгжийн удирдлага, хяналт болон хөрөнгөд шууд буюу шууд бусаар оролцдог, буюу

б) тухайн этгээдүүд Хэлэлцэн тохирогч Улсын болон Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгжийн аль алиных нь удирдлага, хяналт болон хөрөнгөд шууд буюу шууд бусаар оролцдог бол, тэдгээр хоёр нэгжийн хооронд тогтсон худалдаа, санхүүгийн харилцааны нөхцөл нь бие даасан аж

ахуйн нэгжүүдийн хоорондын харилцааны нөхцлөөс ялгаатай бөгөөд тухайн аль нэг аж ахуйн нэгжид ногдох ёстой аливаа ашиг дээрх ялгаатай нөхцлийн улмаас тооцогдоогүй байвал түүнийг уг аж ахуйн нэгжийн ашигт оруулан тооцож зохих журмын дагуу татвар ногдуулж болно.

2. Хэрэв Хэлэлцэн тохирогч Улс нь тухайн улсын аж ахуйн нэгжийн ашигт Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгжид ногдуулсан татварын ашгийг нэмж тооцсон бөгөөд нэмж тооцсон ашиг нь тухайн хоёр аж ахуйн нэгжүүд хоорондоо хамааралгүй байх тохиолдолд, Хэлэлцэн тохирогч эхний Улсын аж ахуйн нэгжийн ашиг байхаар бол, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс нь тухайн ашигт ногдуулсан татварын хэмжээнд зохих залруулга хийнэ. Ийм залруулгыг хийхдээ энэхүү Конвенцийн бусад заалтуудыг харгалзан үзэх бөгөөд шаардлагатай тохиолдолд Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд энэ талаар харилцан зөвлөлдөнө.

10 дугаар зүйл. Ногдол ашиг

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог компаниас Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугчид төлсөн ногдол ашигт нөгөө Улс татвар ногдуулж болно. Гэхдээ ногдол ашиг төлж буй компани байнга оршдог Хэлэлцэн тохирогч Улс тухайн ногдол ашигт өөрийн хууль тогтоомжийн дагуу татвар ногдуулж болох ба тухайн ногдуулах татварын хэмжээ нь дор дурдсан хувиас хэтэрч болохгүй:

а/ хэрэв ногдол ашиг хүртэгч нь нь ногдол ашиг төлж буй компанийн хөрөнгийн 10 хувийг шууд эзэмшдэг компани (нөхөрлөл бус) бол ногдол ашгийн нийт дүнгийн 5 хувиас;

б/ хэрэв ногдол ашиг хүртэгч нь тус ногдол ашгийн жинхэнэ эзэмшигч бол бусад бүх тохиолдолд ногдол ашгийн нийт дүнгийн 10 хувиас тус тус.

Энэхүү заалт нь тухайн компанийн ногдол ашиг төлөхөөс өмнөх ашигт ногдуулах татварт үл хамаарна.

2. Энэхүү зүйлд, "Ногдол ашиг" гэж хувьцааны ногдол ашиг, "жоуиссанс хувьцаа", "жоуиссанс эрх", өрийн нэхэмжлэлээс бусад хэлбэрээр ашигт оролцох эрх болон бусад эрхээс үүсэх орлого, мөн түүнчлэн ногдол ашгийн хуваарилалт хийж буй компанийн байнга оршдог Хэлэлцэн тохирогч Улсын хуулийн дагуу хувьцааны ногдол ашгийн нэгэн адилаар татварт хамруулдаг аж ахуйн эрхээс олох орлогыг хэлнэ.

3. Хэрэв ногдол ашгийн эрхийг жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог бөгөөд ногдол ашиг төлөгч компани байнга оршдог Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад төлөөлөгчийн газар буюу бие даасан хувийн үйлчилгээ эрхэлдэг тогтмол байраар дамжуулан аж ахуйн үйл ажиллагаа явуулдаг ба ногдол ашиг хүртэж байгаа нь хэрэг дээрээ энэ төлөөлөгчийн газар буюу тогтмол байр байгаатай шууд хамааралтай бол 1 дүгээр заалтыг баримтлахгүй. Энэ тохиолдолд 7 буюу 14 дүгээр зүйлийн аль тохиромжтойг хэрэглэнэ.

4. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог компани Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад ашиг буюу орлого олж байвал нөгөө Улс уг компаниас төлж буй ногдол ашигт татвар ногдуулахгүй байж болно. Энэ тохиолдолд тухайн ногдол

ашгийг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугчид төлсөн, эсвэл ногдол ашиг хүртэж байгаа нь хэрэг дээрээ Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад төлөөлөгчийн газар буюу тогтмол байр байгаагаар шууд хамааралтай бол татвар ногдуулж болно. Харин төлсөн ногдол ашиг эсвэл хуваарилагдахгүй ашиг нь тухайн нөгөө Улсад бий болсон орлого эсвэл ашгийг бүхэлд нь эсвэл хэсэгчлэн багтааж байлаа ч тухайн компаний хуваарилагдахгүй ашигт хамаарагдахгүй.

11 дүгээр зүйл. Хүү

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болж, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугч этгээдэд төлсөн хүүд нөгөө Улс татвар ногдуулж болно.

2. Гэхдээ хүү бий болсон Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрийн хуулийн дагуу уг хүүд татвар ногдуулж болох боловч хэрэв хүүгийн жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суудаг бол ногдуулах татварын хэмжээ нийт хүүгийн дүнгийн 10 хувиас хэтрэх ёсгүй.

3. 2 дугаар заалтыг үл харгалзан,

а/ Австри Улсад бий болж Монгол Улсын Засгийн газар болон Монгол Банкинд төлөгдсөн хүүг Австри Улсад татвараас чөлөөлнө;

б/ Монгол Улсад бий болж Австри Улсын Засгийн газар болон Oesterreichische Yндэсний Банкинд төлөгдсөн хүүг Монгол Улсад татвараас чөлөөлнө.

в/ Бүгд Найрамдах Австри Улсын нэрийн өмнөөс үйл ажиллагаа явуулж байгаа Oesterreichische Kontrollbank AG-ны зээл болон түүний баталгаатай холбоотой төлөгдсөн хүүг Монгол Улсад татвараас чөлөөлнө.

4. Энэхүү зүйлд тусгагдаж буй "хүү" гэсэн нэр томъёонд барьцаагаар баталгаажуулсан эсэх, зээлдэгчийн хөрөнгөнд оролцох эрхтэй эсэхийг үл харгалзан Засгийн газрын үнэт цаас зээллэгийн орлого, бүх төрлийн өрийн бичгийн орлого болон тухайн үнэт цаастай холбоотойгоор төлөгдөж буй шагнал урамшуулалын орлогуудыг хэлнэ. Хугацаа хожимдуулсны төлбөр нь энэ зүйлийн хувьд хүүд тооцогдохгүй.

5. Хэрэв хүү авах эрхийн жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог боловч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад төлөөлөгчийн газраараа дамжуулан үйл ажиллагаа явуулж, тэнд нь энэ хүү бий болж байгаа, эсвэл нөгөө Улсад оршдог тогтмол байрлалаас хувийн бие даасан үйлчилгээ эрхэлдэг бөгөөд хүү авах эрх нь тухайн төлөөлөгчийн газар буюу тогтмол байрлалтай холбоотой бол энэхүү зүйлийн 1 ба 2 дугаар заалтыг мөрдлөгө болгохгүй. Энэ тохиолдолд 7 болон 14 дүгээр зүйлийн заалтуудыг аль тохиромжтойг хэрэглэнэ.

6. Хүү төлөгч нь Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрөө, түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгж буюу уг Улсын байнга оршин суугч бол хүүг Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болсон гэж үзнэ. Нөгөө талаар Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч эсэхийг үл харгалзан хүүг төлөгч этгээд Хэлэлцэн тохирогч

Улсад төлөөлөгчийн газар, эсвэл товлосон газартай бөгөөд үүнтэй холбогдон хүү төлөгдөж, уг хүү энэ төлөөлөгчийн газарт эсвэл товлосон газарт бий болж байгаа бол дээрх төлөөлөгчийн газар, эсвэл товлосон газар оршиж байгаа Улсад хүү бий болсон гэж үзнэ.

7. Хэрэв хүү төлөгч болон хүү авах эрхийг жинхэнэ эзэмшигчийн хооронд мөн түүнчлэн тэдгээрийн болон ямар нэгэн хөндлөнгийн этгээдийн хоорондын онцлог харилцаанаас шалтгаалан төлж буй хүүгийн хэмжээ нь ийм харилцаа байхгүй байсан үед хүү төлөгч болон жинхэнэ эзэмшигч хоёр хоорондоо тохиролцож болох байсан хэмжээнээс хэтэрч байвал энэ зүйлийн заалтууд зөвхөн тохиролцож болох байсан хэмжээнд хамаарна. Энэ тохиолдолд хүүгийн төлбөрийн илүү гарсан зөрүүд Хэлэлцэн тохирогч Улс бүр өөрийн хуулийн дагуу энэхүү Конвенцийн бусад заалтыг харгалзан татвар ногдуулж болно.

12 дугаар зүйл. Эрхийн шимтгэл

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болж, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугчид төлж буй эрхийн шимтгэлд нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Гэхдээ Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болж байгаа эрхийн шимтгэлд тухайн улсын хуулийн дагуу татвар ногдуулж болох боловч уг эрхийн шимтгэлийг хүлээн авагч нь түүний жинхэнэ эзэмшигч мөн бол энэ зүйлийн 4 дүгээр заалтын "а" заалтад хамаарах эрхийн шимтгэлд ногдуулж буй татвар нь эрхийн шимтгэлийн нийт хэмжээний 10 хувиас хэтрэх ёсгүй.

3. Гэхдээ Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болж байгаа эрхийн шимтгэлд тухайн улсын хуулийн дагуу татвар ногдуулж болох боловч уг эрхийн шимтгэлийг хүлээн авагч нь түүний жинхэнэ эзэмшигч мөн бол энэ зүйлийн 4 дүгээр заалтын "б" заалтад хамаарах эрхийн шимтгэлд ногдуулж буй татвар нь эрхийн шимтгэлийн нийт дүнгийн 5 хувиас хэтрэх ёсгүй.

4. Энэхүү зүйлд хэрэглэгдэж буй "эрхийн шимтгэл" гэсэн нэр томъёонд дараахь зүйлүүдтэй холбоотойгоор хийгдэж буй аливаа төлбөрүүд хамаарна:

а/ уран зохиол, урлаг, шинжлэх ухааны бүтээл түүний дотор киноны зохиогчийн эрхийг ашиглах, ашиглах эрхтэй холбоотой төлбөрүүд;

б/ патент, барааны тэмдэг болон дизайн, модель, зураг төсөл болон нууц томъёолол буюу процессийг ашигласан буюу ашиглах эрх эдэлсэн, буюу үйлдвэр, худалдаа буюу шинжлэх ухааны туршлагатай холбогдсон мэдээлэл.

5. Хэрэв эрхийн шимтгэлийг жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог боловч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газраар дамжуулан үйл ажиллагаагаа явуулдаг бөгөөд тэнд энэхүү орлого бий болж байгаа, эсвэл Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад оршдог товлосон газраар дамжуулан бие даасан хувийн үйлчилгээ хийдэг түүнчлэн эрхийн шимтгэлийн төлбөр авах эрх буюу хөрөнгө нь хэрэг дээрээ энэхүү төлөөлөгчийн газар, эсвэл товлосон газарт шууд хамааралтай бол энэхүү зүйлийн 1, 2 ба 3 дугаар заалтыг баримтлахгүй. Энэ тохиолдолд 7 буюу 14 дүгээр зүйлийн аль тохиромжтойг хэрэглэнэ.

6. Эрхийн шимтгэл төлөгч нь Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрөө, түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгж буюу уг Улсын байнга оршин суугч бол уг эрхийн шимтгэлийг Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болсон гэж үзнэ. Нөгөө талаар Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суудаг эсэхийг үл харгалзан эрхийн шимтгэлийн төлбөр төлөгч этгээд уг Хэлэлцэн тохирогч Улсад төлөөлөгчийн газар эсвэл товлосон газраар дамжуулан эрхийн шимтгэлийн төлбөр төлөх үүрэг хүлээдэг бол тэрхүү төлөөлөгчийн газар эсвэл товлосон газрын оршиж байгаа Улсад эрхийн шимтгэлийг бий болсон гэж үзнэ.

7. Эрхийн шимтгэлийн төлбөр төлөх болон авах эрхийг жинхэнэ эзэмшигчид буюу тэдгээрийн болон бусад хөндлөнгийн этгээдийн хоорондын онцлог харилцаанаас шалтгаалан төлөгдсөн эрхийн шимтгэлийн хэмжээ нь ийм харилцаа байхгүй тохиолдолд түүнийг төлөгч ба жинхэнэ эзэмшигч хоёрын хоорондоо тохиролцож болох байсан хэмжээнээс хэтэрвэл энэхүү зүйлийн заалтууд зөвхөн тохиролцож болох байсан хэмжээнд хамаарна. Энэ тохиолдолд төлбөрийн илүү гарсан зөрүүд энэхүү Конвенцийн бусад заалтыг харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улс бүр өөрийн хуулийн дагуу татвар ногдуулна.

13 дугаар зүйл. Хөрөнгө борлуулсны орлого

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байгаа 6 дугаар зүйлд хамаарах үл хөдлөх хөрөнгийг худалдаж борлуулснаас олсон орлогод нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газрын үйл ажиллагаанд ашиглагддаг хөдлөх хөрөнгийн зарим хэсэг буюу Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчаас Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад бие даасан хувийн үйлчилгээ явуулах зорилгоор ашиглаж буй товлосон газарт харъяалагдах хөдлөх хөрөнгийг худалдаж борлуулснаас орох орлого, мөн түүнчлэн ийм төлөөлөгчийн газар (дангаар эсвэл бүх аж ахуйн газрын хамт) буюу ийм товлосон газрыг худалдаж борлуулснаас орох орлогод нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

3. Олон улсын шугамд ашиглагдаж буй усан онгоц, нисэх онгоц, дотоодын усан замын тээврийн үйл ажиллагаа явуулж буй усан онгоцууд буюу эдгээр усан онгоц, нисэх онгоцны үйл ажиллагаанд хамаарагдах хөдлөх хөрөнгө худалдаж борлуулснаас олсон орлогод зөвхөн тухайн аж ахуйн нэгжийн голлох удирдлага байрладаг Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна.

4. 1, 2 болон 3 дугаар заалтуудад дурдсанаас бусад аливаа хөрөнгийг борлуулснаас олсон орлогод зөвхөн борлуулагч байнга оршин суугч улсад татвар ногдуулна.

14 дүгээр зүйл. Бие даасан хувийн үйлчилгээ

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугчаас мэргэжлийн үйлчилгээ үзүүлсэн, эсвэл бие даасан шинжтэй аливаа бусад үйл ажиллагаа эрхлэн олсон орлогод зөвхөн тухайн Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна. Гэхдээ дараахь нөхцөлд уг орлогод Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс татвар ногдуулж болно. Хэрэв байнга оршин суугч нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад өөрийн үйл ажиллагааг явуулахад байнга ашиглаж болох тогтмол ажлын байртай бол Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс түүний орлогын зөвхөн тухайн

тогтмол ажлын байртай холбоотой хэсэгт татвар ногдуулж болно. Хэрэв байнга оршин суугчийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад нийт байсан хугацаа нь тухайн хуанлийн жилийн 183 өдрөөс давсан бол Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад энэ хугацаанд явуулсан үйл ажиллагаанд ногдох орлогод Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. "Мэргэжлийн үйлчилгээ" гэж шинжлэх ухаан, уран зохиол, соёл урлаг, боловсрол болон багшлах бие даасан үйл ажиллагаа, түүнчлэн эмч, мэс засалч, хууль, инженер, архитекторч, шүдний эмч болон нягтлан бодогч нарын бие даасан үйл ажиллагааг хэлнэ.

15 дугаар зүйл. Бие даасан бус хувийн үйлчилгээ

1. Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад ажил үйлчилгээ эрхлээгүйгээс бусад тохиолдолд Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн ажил хийж авсан цалин хөлс болон түүнтэй адилтгах бусад шагнал урамшилд 16, 18, 19 болон 20 дугаар зүйлд заасанчлан зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч тухайн Улсад татвар ногдуулна. Хэрэв ажил үйлчилгээг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад гүйцэтгэж байгаа бол тэрхүү ажил үйлчилгээнээс олсон шагнал урамшилд нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Энэхүү зүйлийн 1 дүгээр заалтыг үл харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улсын оршин суугч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад гүйцэтгэж буй ажил үйлчилгээний хөлсөнд олгосон цалин урамшилд Хэлэлцэн тохирогч эхний Улсад дор дурдсан нөхцөлд татвар ногдуулна:

а) цалин урамшил авагч нь 183 өдрөөс илүүгүй хугацаагаар Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байсан бол, мөн

б) цалин урамшлыг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суудаггүй ажил олгогч өөрөө, эсвэл түүний нэрийн өмнөөс төлсөн бол, мөн

в) цалин урамшлыг ажил олгогчийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газар буюу товлосон газар нь төлөөгүй бол.

3. Энэхүү зүйлийн өмнөх заалтуудыг үл харгалзан, Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжээс олон улсын шугамд тээвэр хийж буй хөлөг онгоц, нисэх онгоц дотоодын усан тээврийн үйл ажиллагаа явуулдаг усан онгоцонд ажилласантай холбоотойгоор төлөгдөж буй цалин урамшуулалд тухайн аж ахуйн нэгжийн голлох удирдлага нь байрладаг Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулж болно.

16 дугаар зүйл. Захирлуудын цалин урамшил

Хэлэлцэн тохирогч Улсын оршин суугч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь компанийн Захирлуудын зөвлөл болон түүнтэй адилтгах байгууллагын гишүүний хувьд авсан цалин болон түүнтэй адилтгах бусад төрлийн шагнал урамшилд нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

17 дугаар зүйл. Урлагийн ажилтнууд ба тамирчид

1. 7, 14 ба 15 дугаар зүйлийн заалтуудыг үл харгалзан, Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугч театр, кино жүжигчин, радио буюу

телевизийн урлагийн ажилтан, хөгжимчин буюу тамирчин Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад хувийн тоглолт хийж олсон орлогод Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. 7, 14 ба 15 дугаар зүйлийн заалтуудыг үл харгалзан, урлагийн ажилтан, тамирчны олсон орлого өөрт нь биш бусад этгээдэд ногдож байгаа тохиолдолд уг орлогод тоглолт болсон тухайн Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна.

3. Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улс эсвэл аль нэг Улс, тэдгээрийн засаг захиргааны нэгж, орон нутгийн засаг захиргааны улсын сангаас тухайн улсад хийж буй тоглолтыг санхүүжүүлж байвал жүжигчин тамирчдын тоглолтоос олсон орлогыг энэхүү зүйлийн 1 ба 2 дугаар заалтуудад хамааруулахгүй. Энэ тохиолдолд тухайн орлогод зөвхөн жүжигчид, тамирчдийн байнга оршин суудаг Улсад татвар ногдуулна.

18 дугаар зүйл. Тэтгэвэр

1. 19 дүгээр зүйлийн 2 дугаар заалтын дагуу Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугч этгээдийн урьд хийж байсан ажилтай нь холбоотой олгосон тэтгэвэр болон түүнтэй адилтгах бусад төлбөрт зөвхөн тухайн Улсад татвар ногдуулна.

2. 1 дүгээр заалтыг үл харгалзан, Хэлэлцэн тохирогч Улс, түүний засаг захиргааны нэгж, орон нутгийн засаг захиргааны харьяа улсын нийгмийн даатгалын систем болон тусгай сангуудын бүрэлдхүүн хэсэг болох улсын сангаас төлж буй тэтгэвэр болон адитгах бусад төлбөрүүдэд зөвхөн тухайн Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна.

19 дүгээр зүйл. Засгийн газрын алба

1.

а) Хэлэлцэн тохирогч Улсын Засгийн газар буюу түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгжээс тэр Улсын Засгийн газар буюу түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгжид алба хашиж байсны хувьд хувь хүнд олгох тэтгэврээс бусад цалин, хөдөлмөрийн хөлс, түүнтэй адитгах бусад урамшилд зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч тухайн Улсад татвар ногдуулна.

б) гэхдээ хэрэв уг ажил үйлчилгээг Хэлэлцэн тохирогч Улсад гүйцэтгэсэн бөгөөд уг хувь хүн нь мөн тэр Улсын байнга оршин суугч бол дараахь тохиолдолд түүнд олгох цалин, хөдөлмөрийн хөлс, түүнтэй адитгах бусад урамшуулалд зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулна. Уг хувь хүн:

- i) тухайн Улсын харъяат бол;
- ii) гагцхүү алба хаших үүднээс тухайн Улсын байнга оршин суугч болоогүй бол.

2.

а) Хэлэлцэн тохирогч Улс буюу түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгжид алба хашиж байсны хувьд хувь хүнд Хэлэлцэн тохирогч Улс буюу түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгжийн сангаас олгосон аливаа тэтгэвэрт зөвхөн тэр Улсад татвар ногдуулна.

б) гэхдээ хэрэв уг ажил үйлчилгээг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад гүйцэтгэсэн бөгөөд уг хувь хүн нь мөн тэр Улсын байнга оршин суугч бол түүнд олгох цалин урамшуулалд зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулна.

3. Монгол улс дахь Австрийн Гадаад Худалдааны төлөөлөгч болон тухайн төлөөлөгчийн газрын ажилтнуудад төлж буй цалин урамшуулалд энэ зүйлийн 1 дүгээр заалт мөн адил хамаарна.

4. Хэлэлцэн тохирогч Улс буюу түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгжээс аж ахуйн үйл ажиллагаа явуулахтай холбоотой алба хаасны хувьд олгосон цалин, хөдөлмөрийн хөлс, адитгах бусад урамшуулал болон тэтгэвэрт 15, 16, 17 ба 18 дугаар зүйлийн заалтууд хамаарна.

20 дугаар зүйл. Багш нар болон судлаачид

Хэлэлцэн тохирогч Улсын Засгийн газраар магадлан итгэмжлэгдсэн их сургууль, коллеж, сургууль, боловсролын байгууллагууд болон эрдэм шинжилгээний хүрээлэнгүүдэд хичээл заах, лекц унших буюу судалгаа хийх үндсэн зорилгоор Хэлэлцэн тохирогч Улсад ирэхийнхээ өмнө Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын оршин суугч байсан хувь хүний хичээл зааж, судалгаа хийж олсон аливаа орлогыг Хэлэлцэн тохирогч эхний Улсад хоёр жилийн хугацаагаар татвараас чөлөөлнө. Тухайн хувь хүний Хэлэлцэн тохирогч Улсад ирсэн өдрөөс эхлэн татвараас чөлөөлөх хоёр жилийн хугацааг эхлэн тооцно.

21 дүгээр зүйл. Оюутнууд ба дадлага хийгчид

Хэлэлцэн тохирогч Улсад ирэхийнхээ өмнө Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугч байсан Хэлэлцэн тохирогч Улсад гагцхүү суралцах, дадлага хийх зорилгоор ирсэн оюутан, сурагч, дадлага хийгчийн өөрийгөө тэжээх, суралцах буюу дадлага хийхэд зарцуулах түүний дараахь орлогыг Хэлэлцэн тохирогч эхний Улсад татвараас чөлөөлнө.

а/ тухайн төлбөр нь Хэлэлцэн тохирогч тухайн Улсын гаднах эх үүсвэрээс хийгдэж байвал;

б/ Засгийн газар, шинжлэх ухаан, боловсрол, соёлын болон ашгийн төлөө бус байгууллагын тусламж, тэтгэлэг, шагнал байвал;

в/ хуанлийн жилийн дүнгээр нийтдээ 183 хоногоос хэтрэхгүй хугацаанд Хэлэлцэн тохирогч тухайн Улсад ажил хийж олсон орлого.

22 дугаар зүйл. Бусад орлого

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугчийн олж буй бөгөөд аль нэгэн газраас бий болсон, энэхүү Конвенцийн өмнөх зүйлүүдэд хөндөгдөөгүй аливаа орлогод зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна.

2. Хэрэв орлого олгогч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч бөгөөд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газраараа дамжуулан үйл ажиллагаа явуулж байгаа буюу Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь товлосон газраар дамжуулан бие даасан хувийн үйлчилгээ үзүүлж байгаа бөгөөд уг орлоготой холбогдсон эрх ба эд хөрөнгө нь энэ төлөөлөгчийн газар буюу товлосон газартай шууд холбоотой бол 6 дугаар зүйлийн 2 дугаар заалтад тодорхойлогдсон үл хөдлөх хөрөнгийн орлогоос бусад орлогын хувьд энэхүү зүйлийн 1 дүгээр заалтыг баримтлахгүй. Энэ тохиолдолд 7 буюу 14 дүгээр зүйлийн аль тохиромжтойг хэрэглэнэ.

3. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн хуулийн дагуу Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсаас олж буй орлого нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын татварын хуулийн дагуу татвараас чөлөөлөгдөхөөр байвал Хэлэлцэн тохирогч эхний Улсад татвар ногдуулахгүй байж болно.

23 дугаар зүйл. Хөрөнгө

1. 6 дугаар зүйлд заасан үл хөдлөх хөрөнгөөр илэрхийлэгдсэн, Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугчийн, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байдаг хөрөнгөнд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Аж ахуйн нэгжийн байнгын төлөөлөгчийн газрын үйл ажиллагааны хөрөнгийн зарим хэсгийг бүрдүүлэгч хөдлөх хөрөнгөөр илэрхийлэгдсэн буюу бие даасан хувийн үйлчилгээ явуулах зорилгоор ашиглаж буй товлосон газарт харъяалагдах хөдлөх хөрөнгөөр илэрхийлэгдсэн хөрөнгөд төлөөлөгчийн газар буюу товлосон газар байрладаг Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулж болно.

3. Олон улсын шугамд ашиглагдаж буй усан онгоц, нисэх онгоц, дотоодын усан замын тээврийн үйл ажиллагаа эрхэлдэг усан онгоц болон болон уг усан онгоц, нисэх онгоцны үйл ажиллагаанд хамаарагдах хөдлөх хөрөнгөд зөвхөн тухайн аж ахуйн нэгжийн голлох удирдлага байрладаг Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна.

4. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн бусад бүх төрлийн хөрөнгөнд зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч тухайн Улсад татвар ногдуулна.

24 дүгээр зүйл. Давхар татварыг арилгах аргууд

1. Австри Улсын хувьд давхар татварыг дараахь байдлаар арилгана:

а) Австри Улсын байнга оршин суугч энэхүү Конвенцийн заалтуудын дагуу Монгол Улсад татвар ногдуулах орлого олж, эсвэл хөрөнгө эзэмшиж байвал Австри улс "б"-гээс "д" заалтуудын дагуу тухайн орлого болон хөрөнгийг татвараас чөлөөлнө.

б) Австри Улсын байнга оршин суугч 10, 11, ба 12 дугаар зүйлийн дагуу Монгол Улсад татвар ногдуулах орлого олж байвал Австри Улс тухайн оршин суугчийн орлогод ногдуулах татвараас Монгол Улсад төлсөн татвартай тэнцүү хэмжээний татварыг хасч тооцно. Гэхдээ тухайн хасалт нь Монгол Улсад бий болсон орлоготой холбоотой дээрх хасалтыг хийхээс өмнө тооцсон татварын хэмжээнээс хэтэрч болохгүй.

в) Энэ заалтын "б" заалтад дурдсан хасалт хийхэд 10 дугаар зүйлийн 1 дэх заалтын "б" заалт, 11 дүгээр зүйлийн 2 дахь заалт, 12 дугаар зүйлийн 2 болон 3 дахь заалтуудад дурдсан орлогын хувьд Монголд ногдуулах татвар нь 10 хувь байна.

г) 10 дугаар зүйлийн 1 дэх заалтын "а" заалтад дурдсан Монгол Улсад оршин суугч аж ахуйн нэгжээс Австри Улсад оршин суугч аж ахуйн нэгжид төлсөн ногдол ашгийг Австри Улсын дотоодын хуулийн холбогдох заалтуудын дагуу Австри Улсад татвараас чөлөөлнө.

д) Энэхүү Конвенцийн дагуу Австри Улсад байнга оршин суугчийн олж буй орлого болон эзэмшиж буй хөрөнгө нь Австри Улсад татвараас чөлөөлөгдсөн бол тухайн оршин суугчийн үлдэх орлого буюу хөрөнгөд татвар ногдуулахдаа чөлөөлөгдсөн орлого болон хөрөнгийг оруулж тооцно.

2. Монгол Улсын хувьд татварын давхардлыг дараах байдлаар арилгана:

Монгол Улсад оршин суугч энэхүү Конвенцийн дагуу Австри Улсад татвар ногдуулах орлого олж, эсвэл хөрөнгө эзэмшиж байвал тухайн байнга оршин суугчид Монгол Улсад ногдуулах татвараас Австри Улсад төлсөн татварыг хасч тооцож болно. Гэхдээ тус хасалт нь Монгол Улсын татварын хууль тогтоомжийн дагуу тооцогдсон орлогын болон хөрөнгийн татварын хэмжээнээс хэтэрч болохгүй.

25 дугаар зүйл. Ялгаварлан гадуурхах явдал гаргахгүй байх

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын харъяат Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар төлөх болон түүнтэй холбоотой бусад шаардлагын хувьд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын харъяатаас татварын адилгүй буюу илүү хүндрэлтэй нөхцөлд байх ёсгүй.

2. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байрладаг төлөөлөгчийн газрын татвар төлөх нөхцлийг нөгөө Улсын түүнтэй адилтгах төрлийн үйл ажиллагаа явуулдаг аж ахуйн нэгжийн татвар төлөх нөхцлөөс доогуур байлгаж болохгүй. Энэ заалт нь Хэлэлцэн тохирогч Улс нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугчдыг иргэний эрх, гэр бүлийн хариуцлагын хувьд өөрийн байнга оршин суугчийн хувьд татвараас чөлөөлөх, хөнгөлөх, багасгах эрх эдлүүлэх ёстой гэсэн утгаар хэрэглэгдэхгүй.

3. 9 дүгээр зүйлийн 1 дэх заалт, 11 дүгээр зүйлийн 7 дугаар заалт, 12 дугаар зүйлийн 7 дугаар заалтыг хэрэглэхээс бусад тохиолдолд Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн татвар ногдох ашгийг тодорхойлохдоо тухайн аж ахуйн нэгжээс Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугч этгээдэд төлж буй хүү, эрхийн шимтгэл болон бусад төлбөрийг эхний Улсын байнга оршин суугч этгээдэд төлсөнтэй адил нөхцлөөр хасч хөнгөлнө. Үүний нэгэн адилаар, Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн татвар ногдох хөрөнгийг тодорхойлохдоо тухайн аж ахуйн нэгжээс Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугчид төлсөн аливаа өрийг эхэнд дурдсан Улсын байнга оршин суугчийн хувьд тохиролцсонтой адил нөхцлөөр хасч тооцно.

4. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн хөрөнгийг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугч нэг буюу хэсэг этгээд шууд буюу

шууд бусаар бүхэлд нь, эсвэл хэсэгчлэн өмчилж буюу хянаж байвал Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрийн адил төрлийн үйл ажиллагаа явуулж буй аж ахуйн нэгжийн татвар төлөх буюу түүнтэй холбоотой шаардлагаас өөр буюу илүү хүндрэлтэй байдалд оруулах хариуцлага ногдуулахгүй.

5. 2-р зүйлийн заалтуудыг үл харгалзан энэ зүйлийн заалтууд нь бүх төрлийн татварт хэрэглэгдэнэ.

26 дугаар зүйл. Харилцан тохирох журам

1. Хэрэв хувь этгээд Хэлэлцэн тохирогч аль нэг Улс буюу хоёр Улс хоёулаа энэхүү Конвенцид тусгагдаагүй татвар түүнд ногдуулсан буюу ногдуулах боллоо гэж үзвэл тухайн Улсуудын дотоодын хууль тогтоомжийн заалтуудыг үл харгалзан өөрийн байнга оршин суугаа Хэлэлцэн тохирогч Улсынхаа эрх бүхий байгууллагад буюу хэрэв тухайн тохиолдол нь 25 дугаар зүйлийн 1 дүгээр заалтад хамаарч байвал өөрийн харъяат Хэлэлцэн тохирогч Улсад гомдлоо гаргаж болно. Гомдлыг энэхүү Конвенцид тусгагдаагүй татвар ногдуулж байна гэж анх мэдсэнээс хойш 3 жилийн дотор гаргана.

2. Гомдлыг нотлож хангалттай шийдвэр гаргах боломжгүй бол Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын эрх бүхий байгууллага энэхүү Конвенцид тусгагдаагүй татвар ногдуулахгүй байх зорилгоор харилцан тохирох бүх арга хэмжээ авна. Аливаа тохиролцоог Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын хууль тогтоомжийн цаг хугацааны хязгаарлалтыг үл харгалзан хэрэгжүүлнэ.

3. Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд нь энэхүү Конвенцийн хэрэглэх болон тайлбарлахад үүсэх аливаа хүндрэлтэй болон эргэлзээтэй асуудлуудыг харилцан тохирох замаар шийдвэрлэхийг эрмэлзэнэ. Мөн түүнчлэн энэхүү Конвенцид тусгагдаагүй орлогыг давхар татвараас чөлөөлөх асуудлыг тэд харилцан зөвлөлдөж болно.

4. Өмнөх заалтуудын талаар тохиролцоонд хүрэх зорилгоор Хэлэлцэн тохирогч улсуудын эрх бүхий байгууллагууд хоорондоо шууд харьцаж болохоос гадна талуудын төлөөлөгчдөөс бүрдсэн хамтарсан комисс байгуулан ажиллаж болно.

5. Энэхүү Конвенцийн тайлбар болон хэрэгжилттэй холбоотой үүссэн асуудлыг хэрэв энэ зүйлийн өмнөх заалтуудын дагуу эрх бүхий байгууллагууд харилцан тохиролцох замаар хэрэг үүсгэсэн өдрөөс хойш 2 жилийн хугацаанд шийдвэрлэх боломжгүй бол Хэлэлцэн тохирогч Улсын эрх бүхий байгууллага нь харилцан тохиролцох журмын дагуу байгуулсан арбитрын шүүхэд асуудлыг шийдвэрлүүлэхээр шилжүүлнэ. Арбитрын шүүхэд Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын эрх бүхий байгууллага бүрээс нэг нэг төлөөлөгч, Хэлэлцэн тохирогч Улс бүрээс нэг нэг бие даасан хараат бус арбиторчийг оролцуулна. Арбиторчид нь тухайн орны шүүхийн дээд байгууллагад ажиллаж байгаа буюу хүлээн зөвшөөрөгдсөн эрх мэдэл бүхий хуулийн зөвлөх өөр нэг хүнийг даргаар томилно. Улс тус бүр арбиторчийн жагсаалтад эрх бүхий 5 хүний нэрийг дэвшүүлнэ. Татвар төлөгчийн хүсэлтээр арбитрийн шүүх хурал болохоос өмнө түүнд энэ тухай мэдэгдэнэ. Арбитрийн шүүх нь өөрийн шийдвэрийг хэрэг хэлэлцсэн өдрөөс хойш 6 сарын дотор гаргана. Шийдвэр нь хэрэг тус бүрийн хувьд нийт татвар төлөгч болон Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алинд заавал биелэгдэх ёстой.

27 дугаар зүйл. Харилцан мэдээлэл солилцох

1. Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын эрх бүхий байгууллагууд энэхүү Конвенцийн заалтуудыг хэрэгжүүлэхэд шаардагдах мэдээллийг харилцан солилцож байна. Хэлэлцэн тохирогч Улс Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсаас хүлээн авсан мэдээллийг Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрийн улсын мэдээлэл хадгалах хуулийн дагуу нууцалж зөвхөн энэхүү Конвенцид хамаарагдах татварын хэмжээг тогтоох буюу хураахтай холбогдсон этгээдүүд, эрх барих байгууллагуудад (шүүх, захиргааны байгууллагыг оролцуулан) мэдэгдэх эрхтэй. Тэдгээр этгээд буюу эрх барих байгууллагууд нь уг мэдээллийг зөвхөн энэхүү зорилгод ашиглана. Түүнчлэн тэд дээрх мэдээллийг олон нийтийн шүүхийн протокол, шүүхийн шийдвэрт тусгаж болно. Тухайн хүнтэй холбоотой мэдээллийн нууцлал нь өөр хувь хүний үндсэн болон хууль эрх зүйн ашиг сонирхол эсвэл нийгмийн үндсэн эрх ашгийг хөндөхөөр байвал түүнийг нийтэд мэдээлэхгүй.

2. 1 дүгээр зүйлийн заалтууд нь ямарч тохиолдолд Хэлэлцэн тохирогч Улсад дараахь үүргийг хүлээлгэх ёсгүй:

а) Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын хууль тогтоомж, захиргааны хэм хэмжээнд харшлах захиргааны арга хэмжээ хэрэгжүүлэх;

б) Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын хууль тогтоомж болон захиргааны ердийн үйл ажиллагааны дагуу олж үл болох мэдээлэл буюу баримт бичгээр хангах;

в) аливаа худалдаа, бизнес, аж үйлдвэр, арилжааны буюу мэргэжлийн нууц, худалдааны процессийн талаарх мэдээлэл нь Хэлэлцэн тохирогч Улсын нийгмийн бодлого, үндсэн эрх ялангуяа мэдээлэл хадгалах эрхтэй зөрчилдөхөөр байвал тийм мэдээллээр хангах

28 дугаар зүйл. Дипломат ба консулын ажилтнууд

Энэхүү Конвенц нь олон улсын эрх зүйн ерөнхий хэм хэмжээ болон тусгай хэлэлцээрийн заалтуудын дагуу дипломат ба консулын ажилтнуудын санхүүгийн эрх дархыг үл хөндөнө.

29 дүгээр зүйл. Хүчин төгөлдөр болох

1. Энэхүү Конвенц нь соёрхон батлагдах ёстой бөгөөд хоёр Тал соёрхон баталсан Батламж жуух бичгийг аль болох түргэн хугацаанд харилцан солилцоно.

2. Энэхүү Конвенц нь түүнийг соёрхон баталсан тухай ноот бичиг харилцан солилцсон сараас эхлэн дараагийн 3 дахь сарын 1-ны өдрөөс эхлэн хүчин төгөлдөр болох бөгөөд соёрхон баталсан тухай ноот бичиг харилцан солилцсон хуанлийн жилийн 12 дугаар сарын 31-ны өдрийн дараагийн хуанлийн жилийн татваруудтай холбогдолтой заалтууд нь хэрэгжиж эхэлнэ.

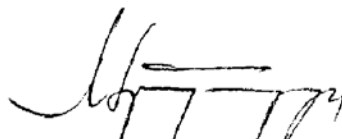
30 дугаар зүйл. Дуусгавар болох

Энэхүү Конвенцийг Хэлэлцэн тохирогч аль нэг Улс цуцлах хүртэл хүчин төгөлдөр мөрдөнө. Энэхүү Конвенц хүчин төгөлдөр болсноос хойш 5 жилийн дараахь хуанлийн жил дуусахаас 6 сараас өмнө уг Конвенцийг цуцлах тухайгаа Хэлэлцэн тохирогч аль ч Улс дипломат шугамаар бичгээр мэдэгдэж дуусгавар болгож болно. Энэ тохиолдолд энэхүү Конвенцийг дуусгавар болгох тухай мэдэгдэл өгсөн жилийн 12 дугаар сарын 31-ний дараагийн хуанлийн жилийн татваруудын хувьд Конвенц нь дуусгавар болно.

Энэхүү Конвенцийг Вена хотноо 2003 оны 7 дугаар сарын-ны өдөр герман, монгол, англи, хэлээр тус бүр хоёр эх хувь үйлдсэн бөгөөд эх бичвэрүүд нь адил хүчинтэй байна. Энэхүү Хэлэлцээрийг тайлбарлахад зөрүү гарвал англи хэлээрх эх бичвэрийг баримтлана.

**БҮГД НАЙРАМДАХ АВСТРИ
УЛСЫГ ТӨЛӨӨЛЖ**

МОНГОЛ УЛСЫГ ТӨЛӨӨЛЖ

ПРОТОКОЛ

Орлого ба хөрөнгийн татварын тухай Бүгд Найрамдах Австри Улс, Монгол Улсын хооронд байгуулах Конвенцид гарын үсэг зурах үед Талууд дараах зүйлүүдийг тус Конвенцийн салшгүй хэсэг гэж харилцан тохиролцсон болно.

Конвенцийг тайлбарлах нь

Орлого ба хөрөнгийн татварын тухай Эдийн Засгийн Хамтын Ажиллагаа Хөгжлийн Байгууллагын (ЭЗХАХБ) болон Хөгжиж буй орон болон Хөгжингүй орны хооронд байгуулах Давхар татварын Конвенцийн Нэгдсэн Үндэсний Байгууллагын (НҮБ) татварын гэрээний үлгэрчилсэн загваруудын холбогдох заалтуудын дагуу байгуулсан энэхүү Конвенцийн заалтууд нь ерөнхийдөө ЭЗХАХБ болон НҮБ-ын гэрээний үлгэрчилсэн загварын тайлбарт дурдсантай ижил утгатай байна. Энэхүү Конвенц хүчин төгөлдөр болсоноос хойш эрх бүхий байгууллагууд хоорондоо харилцан тохиролцсон тайлбарын хувьд өмнөх өгүүлбэр үйлчлэхгүй. Тайлбар нь 1969 оны 5 дугаар сарын 23-ны өдрийн Олон Улсын Гэрээний тухай Венийн Конвенцийн агуулгын дагуу тайлбар тодруулга хийх нэг хэрэгсэл бөгөөд энэ нь тодорхой цаг хугацаанд өөрчлөгдөж байдаг. Хэрэв ЭЗХАХБ болон НҮБ-ын гэрээний үлгэрчилсэн загварын тайлбарууд нь өөр өөр байвал 26 дугаар зүйлийн дагуу талууд харилцан тохиролцож нэгдмэл тайлбар хийнэ.

24 дүгээр зүйлийн 1 дэх заалтын "в" заалтын нэмэлт:

Хэрэв тухайн үйлдэл нь үндсэндээ татвараас зайлсхийх зорилготойгоор хийгдсэн бол тус заалт энд үйлчлэхгүй.

Дээр дурдсаныг нотолж, Хэлэлцэн тохирогч хоёр Талын зохих ёсоор эрх олгогдсон этгээд энэхүү Конвенцид гарын үсэг зурав.

Энэхүү Конвенцийг Вена хотноо 2003 оны 7 дугаар сарын-ны өдөр герман, монгол, англи хэлээр тус бүр хоёр эх хувь үйлдсэн бөгөөд эх бичвэрүүд нь адил хүчинтэй байна. Энэхүү Протоколыг тайлбарлахад зөрүү гарвал англи хэлээрх эх бичвэрийг баримтлана.

БҮГД НАЙРАМДАХ АВСТРИ
УЛСЫГ ТӨЛӨӨЛЖ

МОНГОЛ УЛСЫГ ТӨЛӨӨЛЖ

[TRANSLATION — TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE LA RÉPUBLIQUE D'AUTRICHE ET LA MONGOLIE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

La République d'Autriche et la Mongolie, désireuses de conclure une Convention relative aux impôts sur le revenu et sur la fortune,

Sont convenues de ce qui suit :

Article premier. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont résidentes de l'un des États contractants ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune levés au nom d'un État contractant ou de l'une de ses subdivisions politiques et de ses collectivités locales, selon quelque mode que ce soit.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu ou sur la fortune tous les impôts sur le revenu total, la fortune totale ou des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur la plus-value lors de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur la masse salariale des entreprises et les impôts sur la plus-value du capital.

3. Les impôts existants auxquels s'applique la présente Convention sont notamment :

a. en Autriche :

- i. l'impôt sur le revenu (die Einkommensteuer);
- ii. l'impôt sur les sociétés (die Körperschaftsteuer);
- iii. l'impôt foncier (die Grundsteuer);
- iv. l'impôt sur les exploitations agricoles ou forestières (die Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben);
- v. la taxe sur la valeur des terrains non bâtis (die Abgabe vom Bodenwert bei unbebauten Grundstücken);

(ci-après dénommés "l'impôt autrichien");

b. en Mongolie :

- i. l'impôt sur le revenu;
- ii. l'impôt sur les sociétés;
- iii. l'impôt foncier;

(ci-après dénommés "l'impôt mongolien").

4. La Convention s'applique également aux impôts de nature identique ou analogue qui seront institués après sa signature et qui s'ajouteront ou se substitueront aux impôts exis-

tants. Les autorités compétentes des États contractants se notifieront les modifications appréciables apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. Définitions générales

1. Aux fins de la présente Convention et à moins que le contexte n'exige une définition différente :

a. les expressions "un État contractant" et "l'autre État contractant" désignent l'Autriche ou la Mongolie selon le contexte;

b. le terme "Autriche" désigne la République d'Autriche;

c. le terme "Mongolie" désigne, lorsqu'il est utilisé au sens géographique, le territoire de la Mongolie et toute zone sur laquelle s'applique la loi fiscale de la Mongolie dans la mesure où la Mongolie exerce sur ladite zone, conformément au droit international, des droits souverains relatifs à l'exploitation de ses ressources naturelles;

d. le terme "personne" désigne une personne physique, une société ou toute autre association de personnes;

e. le terme "société" désigne toute personne morale ou toute autre entité considérée comme personne morale aux fins de l'imposition;

f. l'expression "entreprise d'un État contractant" et l'expression "entreprise de l'autre État contractant" désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et une entreprise exploitant par un résident de l'autre État contractant;

g. l'expression "trafic international" tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé sur le territoire d'un État contractant, sauf si le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points du territoire de l'autre État contractant;

h. l'expression "autorité compétente" désigne :

i. en Autriche, le Ministre fédéral des finances ou son représentant autorisé;

ii. en Mongolie, le Ministre des finances ou son représentant autorisé;

i. le terme "ressortissant" désigne :

i. toute personne physique possédant la nationalité d'un État contractant;

ii. toute personne morale, société ou association de personnes constituée selon la législation en vigueur dans un État contractant.

2. Aux fins d'application de la Convention par un État contractant, tous termes ou expressions qui ne sont pas définis dans la Convention et à moins que le contexte ne l'exige autrement ont le sens attribué par le droit fiscal applicable de cet État de préférence à la signification donnée audit terme ou à ladite expression par d'autres lois dudit État.

Article 4. Résident

1. Aux fins de la présente Convention, on entend par "résident d'un État contractant" une personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt sur le territoire de celui-ci en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de

toute autre caractéristique analogue et inclut aussi ledit État et ses subdivisions politiques ou ses autorités locales. Toutefois, cette expression ne s'applique pas aux personnes qui sont assujetties à l'impôt sur le territoire dudit État contractant uniquement pour les revenus provenant de sources ou d'éléments de fortune situés sur ce territoire.

2. Si, selon les dispositions du paragraphe 1 du présent Article, une personne physique est résidente des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a. cette personne est réputée résidente seulement de l'État sur le territoire duquel elle a son foyer d'habitation permanent; si elle a un foyer d'habitation permanent sur le territoire des deux États contractants, elle est réputée résidente seulement de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b. si l'État sur le territoire duquel cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé ou si cette personne ne dispose de foyer d'habitation permanent sur le territoire d'aucun des deux États, elle est réputée résidente de l'État sur le territoire duquel elle séjourne habituellement;

c. si cette personne séjourne habituellement sur le territoire des deux États ou si elle ne séjourne habituellement sur le territoire d'aucun d'eux, elle est réputée résider seulement sur le territoire de l'État dont elle possède la nationalité;

d. si cette personne possède la nationalité des deux États ou ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants règlent la question d'un commun accord.

3. Une personne autre qu'une personne physique qui est résidente des deux États contractants au sens des dispositions du paragraphe 1 du présent Article est réputée résider exclusivement sur le territoire de l'État sur le territoire duquel son siège de direction effective est situé.

Article 5. Établissement stable

1. Aux fins de la présente Convention, on entend par "établissement stable" une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. Cette expression peut désigner notamment :

a. un siège de direction;

b. une succursale;

c. un bureau;

d. une usine;

e. un atelier;

f. une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction ou de montage ne constitue un "établissement stable" que s'il a une durée supérieure à douze mois.

4. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 à 3 du présent Article, l'expression "établissement stable" ne désigne pas :

a. des installations servant uniquement à l'entreposage, l'exposition ou la livraison de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise;

b. des biens ou marchandises de l'entreprise maintenus aux seules fins de l'entreposage, de l'exposition ou de la livraison;

c. des biens ou marchandises de l'entreprise maintenus aux seules fins d'être transformés par une autre entreprise;

d. une installation fixe d'affaires maintenue aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e. une installation fixe d'affaires maintenue aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, d'autres activités de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f. une installation fixe d'affaires maintenue aux seules fins d'exercer une combinaison des activités visées aux alinéas a. à e. du présent paragraphe, à condition que les activités globales de ladite installation fixe aient un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent Article, si habituellement une personne autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant visé au paragraphe 6 du présent Article agit sur le territoire d'un État contractant au nom d'une entreprise de l'autre État contractant, ladite entreprise est considérée comme ayant un établissement stable sur le territoire de cet État pour toutes les activités que cette personne exerce habituellement, à moins que ces activités se limitent à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 du présent Article et qui, exercées dans une base fixe d'affaires, ne confèreraient pas à cette base fixe le caractère d'un établissement stable au sens dudit paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable sur le territoire d'un État contractant du seul fait qu'elle exerce son activité sur ce territoire par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant, pourvu que ces personnes agissent dans le cadre de leur activité régulière.

7. Qu'une société d'un État contractant contrôle ou soit contrôlée par une société qui est résidente de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (par l'intermédiaire ou non d'un établissement stable) ne suffit pas, en soi, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) situés sur le territoire de l'autre État contractant sont imposables sur ce territoire.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant où les biens considérés sont situés. Elle désigne en tout cas des accessoires, du cheptel et des équipements des exploitations agricoles et forestières, des droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et des droits à des paiements variables ou fixes au titre de l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent Article s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 du présent Article s'appliquent aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que sur le territoire de cet État, à moins que l'entreprise n'exerce son activité sur le territoire de l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, ses bénéfices sont imposables sur le territoire de l'autre État, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3 du présent Article, si une entreprise d'un État contractant exerce son activité sur le territoire de l'autre État par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, sont imputés à cet établissement stable, sur le territoire de chaque État contractant, les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont elle constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'État où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, sur le territoire d'un État contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition de l'ensemble des bénéfices de l'entreprise entre les diverses parties de celle-ci, aucune disposition du paragraphe 2 du présent Article n'empêche cet État de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes énoncés dans le présent Article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du simple fait que celui-ci a acheté des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins de l'application des dispositions des paragraphes 1 à 5 du présent Article, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode à moins qu'il n'existe des motifs suffisants de procéder autrement.

7. Si les bénéfices incluent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas modifiées par celles du présent Article.

8. Le terme "bénéfices" employé dans le présent Article s'entend, entre autres, des bénéfices retirés par tout associé de sa participation à une société de personnes et à tout autre groupe de personnes traité comme telle en matière fiscale et, dans le cas de l'Autriche,

de sa participation à titre de commanditaire (Stille Gesellschaft) conformément au droit autrichien.

Article 8. Transports internationaux

1. Les bénéfices de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international ne sont imposables que sur le territoire de l'État contractant où est situé le siège de direction effective de l'entreprise.

2. Les bénéfices de l'exploitation de bateaux de la navigation intérieure ne sont imposables que sur le territoire de l'État contractant où est situé le siège de direction effective de l'entreprise.

3. Si le siège de direction effective d'une entreprise de navigation maritime ou intérieure est à bord d'un navire ou d'un bateau, il est réputé situé sur le territoire de l'État contractant où se trouve le port d'attache du navire ou du bateau ou, à défaut de port d'attache, sur le territoire de l'État contractant dont l'exploitant du navire ou du bateau est résident.

4. Les dispositions du paragraphe 1 du présent Article s'appliquent aussi aux bénéfices de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Si

a. une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant, ou

b. les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant,

et si, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être à cause de ces conditions peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et être imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État et impose en conséquence des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État et que les bénéfices ainsi inclus auraient pu être réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui a été perçu. Pour déterminer cet ajustement il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État. Toutefois, ils sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui verse les dividendes est un résident, et selon la législation dudit État; toutefois, l'impôt ainsi établi ne peut dépasser :

a. 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (à l'exclusion d'un partenariat) qui détient directement au moins 10 pour cent du capital de la société qui verse les dividendes;

b. dans tous les autres cas, 10 pour cent du montant brut des dividendes si la personne qui les reçoit en est le bénéficiaire effectif.

Le présent paragraphe n'a pas d'effet sur l'imposition de la société au titre des bénéfices servant au paiement des dividendes.

2. Le terme "dividendes" employé dans le présent Article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires, à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est résidente.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent Article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société qui paie les dividendes est résidente, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à cet établissement ou à cette base. Dans ces cas, les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14, suivant le cas, sont applicables.

4. Lorsqu'une société qui est résidente d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf si ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situé dans cet autre État, ni prélever aucun impôt au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et versés à un résident de l'autre État contractant sont imposables sur le territoire de cet autre État.

2. Toutefois, lesdits intérêts peuvent être aussi imposés sur le territoire de l'État contractant dont ils sont originaires conformément à la législation de cet État, mais si la personne qui les reçoit en est le bénéficiaire effectif l'impôt ne pourra pas dépasser 10 pour cent du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2,

a. les intérêts provenant de l'Autriche et versés au Gouvernement mongolien ou à la Banque de la Mongolie sont exonérés de l'impôt autrichien;

b. les intérêts provenant de la Mongolie et versés au Gouvernement de l'Autriche ou à la Oesterreichische Nationalbank sont exonérés de l'impôt mongolien;

c. les intérêts versés au titre d'un prêt consenti ou garanti par la Oesterreichische Kontrollbank AG agissant au nom de la République d'Autriche sont exonérés de l'impôt mongolien.

4. Le terme "intérêts" employé dans le présent Article désigne le revenu des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus de fonds publics et d'obligations d'emprunts y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalisations pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent Article.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent Article ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. En pareil cas, les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14, suivant le cas, sont applicables.

6. Les intérêts sont réputés provenir d'un État contractant lorsque le débiteur est ledit État, une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou un résident dudit État. Toutefois, si le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non résident d'un État contractant, a sur le territoire d'un État contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base fixe est situé.

7. Si, en raison de relations spéciales entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou entre l'un et l'autre et des tiers, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent Article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et versées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, elles sont également imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, mais si les redevances sont versées au bénéficiaire effectif, l'impôt ne peut dépasser 10 pour cent du montant brut des redevances au sens de l'alinéa a du paragraphe 4 du présent Article.

3. Toutefois, lesdites redevances sont également imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, mais si les paiements sont effectués au bénéficiaire effectif des redevances, l'impôt ne dépassera pas 5 pour cent du montant brut des redevances au sens de l'alinéa b du paragraphe 4 du présent Article.

4. Le terme "redevances" tel qu'il est utilisé dans le présent Article désigne les paiements de toute nature effectués pour :

a. l'usage ou le droit à l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique y compris les films cinématographiques;

b. les brevets, marques de fabrique, dessins ou modèles, plan, formule ou procédé secrets ainsi que pour l'usage d'informations ayant trait à une expérience dans le domaine industriel, commercial et scientifique.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement audit établissement stable ou à ladite base fixe. Dans ces cas, les dispositions de l'Article 7 et de l'Article 14, selon le cas, sont applicables.

6. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est ledit État, l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou un résident dudit État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, possède dans un État contractant un établissement stable ou une base fixe pour lesquels l'engagement donnant lieu aux redevances a été contracté et qui supportent la charge desdites redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où sont situés l'établissement stable ou la base fixe.

7. Lorsqu'en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou entre l'un et l'autre et une tierce personne, le montant des redevances, compte tenu de l'utilisation, du droit ou de l'information pour lesquels elles sont payées dépasse celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent Article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chaque État contractant, compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation des biens immobiliers visés à l'Article 6 et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers faisant partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant dans l'autre État contractant, ou de biens mobiliers appartenant à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains provenant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international, de bateaux servant à la navigation intérieure ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation desdits navires, aéronefs ou bateaux, ne sont imposables que dans l'État contractant où est situé le siège de direction effective de l'entreprise.

4. Les gains provenant de l'aliénation de tout autre bien que ceux qui sont visés aux paragraphes 1, 2 et 3 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est résident.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités à caractère indépendant ne sont imposables que dans cet État à moins qu'il ne dispose dans l'autre État contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités ou qu'il soit présent dans l'autre État contractant pendant une période dépassant au total 183 jours pendant l'année civile concernée. Dans ces cas, lesdits revenus sont également imposables dans l'autre État contractant, mais uniquement à concurrence de la fraction imputable à ladite base fixe ou produite dans cet autre État pendant la période susmentionnée.

2. L'expression "profession libérale" désigne notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des Articles 16, 18, 19 et 20 de la présente Convention, les salaires, traitements ou autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé sur le territoire de l'autre État contractant et, en pareil cas, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 du présent Article, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé sur le territoire de l'autre État ne sont imposables que dans le premier État si :

a. le bénéficiaire séjourne sur le territoire de l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas en tout 183 jours au cours de l'année civile considérée,

b. la rémunération est payée par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas résident de l'autre État, et

c. la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a sur le territoire de l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes qui précèdent, les rémunérations d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international ou d'un bateau exploité pour la navigation intérieure sont imposables dans l'État contractant sur le territoire duquel est situé le siège de direction effective de l'entreprise.

Article 16. Tantièmes

Les tantièmes et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration d'une société qui est résidente de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 17. Artistes du spectacle et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des Articles 7, 14 et 15 de la présente Convention, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités exercées sur le territoire de l'autre État en tant qu'artiste du spectacle, par exemple acteur du théâtre ou de cinéma ou artiste de radiodiffusion ou de télévision ou musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions des Articles 7, 14 et 15 de la présente Convention, les revenus d'activités qui sont exercées par un artiste du spectacle ou un sportif personnellement et en cette qualité et sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, sont imposables dans l'État contractant sur le territoire duquel ces activités sont exercées.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus tirés d'activités exercées au cours d'une visite dans un État contractant par des artistes du spectacle ou par des sportifs si ladite visite est en grande partie financée par des fonds publics de l'un des États contractants ou des deux États contractants ou l'une de leurs subdivisions politiques ou collectivités locales. Dans ce cas, les revenus en question ne sont imposables que dans l'État contractant dont les artistes du spectacle ou les sportifs sont résidents.

Article 18. Pensions

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'Article 19, les pensions et autres rémunérations similaires versées à un résident d'un État contractant au titre d'un emploi antérieur ne sont imposables que dans cet État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les pensions et autres paiements similaires versés au titre d'un programme national faisant partie du régime de sécurité sociale ou d'un fonds spécial d'un État contractant, de l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, ne sont imposables que dans ledit État contractant.

Article 19. Fonction publique

1. a. Les salaires, traitements et autres rémunérations qui ne sont pas des pensions et qui sont versées par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique au titre de l'exercice d'une fonction publique pour ledit État ou ladite subdivision ou collectivité ne sont imposables que dans cet État.

b. Toutefois, lesdites rémunérations ne sont imposables que dans l'autre État contractant si la fonction a été exercée sur le territoire de cet État et si la personne en question est un résident dudit État qui :

- i. est un ressortissant dudit État; ou
- ii. n'est pas devenue résidente uniquement aux fins d'exercer ladite fonction.

2. a. Toute pension payée par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou pour prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision ou collectivité ne sont imposables que dans cet État.

b. Toutefois, ces pensions ne sont imposables dans l'autre État contractant que si la personne physique en question est résidente ou ressortissant de cet État.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent Article s'appliquent également aux rémunérations payées à l'Attaché commercial de l'Autriche en Mongolie et aux membres de son personnel.

4. Les dispositions des Articles 15, 16, 17 et 18 s'appliquent aux traitements, salaires et autres rémunérations et pensions payés au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20. Enseignants et chercheurs

Un professeur, enseignant ou chercheur effectuant une visite temporaire dans un État contractant dans le seul objectif d'enseigner ou d'effectuer des travaux de recherche dans une université, un collège ou autre institution d'enseignement reconnue dans ledit État contractant et qui est ou était immédiatement avant cette visite un résident de l'autre État contractant sera exonéré d'impôt dans le premier État contractant mentionné pendant une période ne dépassant pas deux ans à partir de la date de sa première visite d'enseignant, professeur ou chercheur, en ce qui concerne la rémunération de ses activités, à condition que ladite rémunération soit imposée dans l'autre État contractant.

Article 21. Étudiants et Stagiaires

Un étudiant, stagiaire ou apprenti qui est ou qui était immédiatement avant sa visite dans un État contractant un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État mentionné aux seules fins de poursuivre son éducation et sa formation sera exonéré dans le premier État mentionné de l'impôt sur les paiements ou revenus ci-après qui sont perçus ou reçus par lui en vue de ses frais d'entretien, d'éducation ou de formation :

- a. les paiements provenant de sources extérieures audit État contractant; et
- b. les bourses, allocations ou prix reçus du Gouvernement ou d'une organisation scientifique, éducative, culturelle ou à but non lucratif; et
- c. les paiements découlant d'un emploi salarié exercé dans ledit État contractant pendant une période ou des périodes ne dépassant pas au total 183 jours dans l'année civile concernée.

Article 22. Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels que définis au paragraphe 2 de l'Article 6, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus se rattache effectivement à cet établissement stable ou cette base fixe. Dans ce cas, les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14, suivant le cas, sont applicables.

3. Les revenus qu'un résident d'un État contractant reçoit de l'autre État contractant au titre d'une pension alimentaire ne sont pas imposables dans le premier État contractant tant que ces revenus sont exonérés de l'impôt conformément à la législation de l'autre État contractant.

Article 23. Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers que possède un résident d'un État contractant et qui sont situés dans l'autre État contractant, est imposable dans cet autre État.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre État.

3. La fortune constituée par des navires ou des aéronefs exploités en trafic international ou des bateaux exploités pour la navigation intérieure par une entreprise qui est un résident d'un État contractant et par des biens mobiliers consacrés à l'exploitation de ces navires, aéronefs ou bateaux, n'est imposable que dans cet État.

4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État.

Article 24. Méthodes d'élimination de la double imposition

1. Dans le cas de l'Autriche, la double imposition sera éliminée comme suit :

a. Lorsqu'un résident de l'Autriche reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Mongolie, l'Autriche, sous réserve des dispositions des alinéas b. à e., exempte de l'impôt lesdits revenus ou ladite fortune.

b. Lorsqu'un résident de l'Autriche tire des éléments de revenus qui, selon les dispositions des Articles 10, 11 et 12, sont imposables en Mongolie, l'Autriche accorde sur l'impôt qu'elle perçoit sur les revenus dudit résident une déduction d'un montant égal à l'impôt payé

en Mongolie. Toutefois, cette déduction ne doit pas dépasser la fraction de l'impôt, calculée avant la déduction, qui correspond auxdits éléments de revenus provenant de la Mongolie.

c. Aux fins du crédit visé à l'alinéa b. du présent paragraphe, l'impôt mongolien représentera 10 pour cent du montant brut dans le cas du revenu visé à l'alinéa b. du paragraphe 1 de l'Article 10, au paragraphe 2 de l'Article 11, et aux paragraphes 2 et 3 de l'Article 12.

d. Au sens de l'alinéa a. du paragraphe 1 de l'Article 10, les dividendes versés par une entreprise résidente de la Mongolie à une entreprise résidente de l'Autriche sont exonérés de l'impôt en Autriche, sous réserve des dispositions pertinentes de la législation autrichienne mais nonobstant les éventuelles conditions particulières de ladite législation en matière de participation minimale.

e. Lorsque conformément à une disposition quelconque de la présente Convention les revenus qu'un résident autrichien perçoit ou la fortune qu'il possède sont exonérés d'impôts en Autriche, l'Autriche peut toutefois, pour calculer le montant de l'impôt sur le solde des revenus de la fortune de ce résident tenir compte des revenus ou de la fortune exonérés.

2. Dans le cas de la Mongolie, la double imposition sera éliminée comme suit :

Lorsqu'un résident de la Mongolie reçoit de l'Autriche des revenus ou possède de la fortune en Autriche qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Autriche, le montant de l'impôt payé en Autriche est déduit de l'impôt que doit payer en Mongolie ledit résident. Toutefois, le montant de cette déduction ne dépassera pas le montant de l'impôt mongolien sur ledit revenu ou ladite fortune, calculé conformément à la législation fiscale de la Mongolie.

Article 25. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujettis les ressortissants de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, notamment en matière de résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'Article premier, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant n'est pas établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements et déductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

3. À moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'Article 9, du paragraphe 7 de l'Article 11 ou du paragraphe 7 de l'Article 12 ne soient applicable, les intérêts, redevances et autres paiements versés par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, aux fins de déterminer les bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État. De même, les dettes d'une entreprise d'un État contractant envers un résident de l'autre État contractant sont déductibles, aux fins de déterminer la fortune imposable de cette entrepri-

se, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier État.

4. Les entreprises d'un État contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, ne sont soumises dans le premier État à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujetties les autres entreprises similaires du premier État.

5. Les dispositions du présent Article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'Article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 26. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'Article 25, à celle de l'État contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à partir de la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention.

2. Si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, l'autorité compétente s'efforce de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles y compris par l'entremise d'un comité mixte composé desdites autorités ou de leurs représentants en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents.

5. Si les autorités compétentes ne parviennent pas à résoudre les difficultés ou doutes quant à l'interprétation ou à l'application de la présente Convention au cours de la procédure amiable conformément aux paragraphes précédents du présent Article dans une période de deux ans à partir de la date à laquelle la procédure a été lancée, la question sera présentée, sur demande de tous les contribuables intéressés, à un tribunal d'arbitrage par l'autorité compétente de l'État contractant ayant lancé la procédure amiable. Le tribunal d'arbitrage sera composé d'un représentant de chaque autorité compétente des États contractants et d'une personne indépendante nommée par chaque État contractant et choisie sur la liste d'arbitres suivant un ordre établi. Les arbitres choisiront le président du tribunal qui doit posséder les qualifications requises pour accéder aux postes les plus élevés des autorités judiciaires de son pays ou qui doit être un juriste dont la compétence est reconnue. Chaque

État désignera cinq personnes qui figureront sur la liste des arbitres. Le contribuable, à sa demande, fera une déposition devant le tribunal d'arbitrage, lequel fera connaître sa décision au plus tard six mois à partir de la date à laquelle la question a été portée devant lui. La décision aura force exécutoire, s'agissant du cas considéré par les deux pays contractants et tous les contribuables concernés.

Article 27. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention. Les renseignements reçus par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins, mais peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements. Même dans ces cas, la confidentialité des données personnelles sera maintenue sauf s'il s'agit de protéger les intérêts légitimes et importants d'autres personnes ou l'intérêt public.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

a. de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant;

b. de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant;

c. de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public ou aux droits fondamentaux accordés par un État, notamment en matière de protection des données.

Article 28. Membres de missions diplomatiques et consulaires

Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres de missions diplomatiques ou de postes consulaires en vertu des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords particuliers.

Article 29. Entrée en vigueur

1. La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront échangés dans les meilleurs délais.

2. La présente Convention entrera en vigueur le premier jour du troisième mois suivant celui au cours duquel a eu lieu l'échange d'instruments de ratification et ses dispositions

s'appliqueront aux impôts ayant trait à toute année civile commençant après le 31 décembre de l'année civile au cours de laquelle a eu lieu l'échange d'instruments de ratification.

Article 30. Dénonciation

La présente Convention restera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un État contractant. Chacun des États contractants pourra, par la voie diplomatique dénoncer la présente Convention par notification écrite jusqu'au 30 juin de toute année civile à partir de la cinquième année suivant la date d'entrée en vigueur de la Convention. Dans ce cas, la Convention cessera de s'appliquer aux impôts pour toute année civile à partir du 31 décembre de l'année suivant immédiatement celle de la notification de dénonciation.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des deux États contractants, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait en double exemplaire à Vienne le 3 juillet 2003, dans les langues anglaise, allemande et mongole, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour la République d'Autriche :

ALFRED FINZ

Pour la Mongolie :

LUVSAN ERDENECHULLUN

PROTOCOLE

Lors de la signature de la Convention entre la République d'Autriche et la Mongolie en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, les soussignés sont convenus des dispositions suivantes, qui font partie intégrante de la Convention.

Interprétation de la Convention

Il est entendu que les dispositions de la Convention qui sont élaborées conformément aux dispositions correspondantes du Modèle de Convention de double imposition concernant le revenu et la fortune de l'OCDE ou du Modèle de Convention des Nations Unies concernant les doubles impositions entre pays développés et pays en développement, devraient avoir généralement la même signification que celle exprimée dans les Commentaires sur les Modèles de l'OCDE ou des Nations Unies. L'accord visé dans la phrase qui précède ne s'applique pas dans le cas d'une interprétation contraire convenue par les autorités compétentes après l'entrée en vigueur de la Convention. Les Commentaires et les modifications qui pourraient leur être apportées de temps à autre représentent un moyen d'interprétation au sens de la Convention de Vienne du 23 mai 1969 relative à la Loi des Traités. En cas de divergence d'interprétation telle qu'indiquée dans les Commentaires sur les Modèles de l'OCDE et des Nations Unies, une interprétation commune devra être recherchée, le cas échéant, par consentement mutuel conformément à l'Article 26.

Ad Article 24, paragraphe 1, alinéa c :

Il est entendu que les dispositions de cet alinéa ne s'appliquent pas si le mode adopté pour une transaction donnant lieu à l'application desdites dispositions a été choisi exclusivement en vue d'éviter l'imposition.

En foi de quoi les Plénipotentiaires des deux États contractants, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Protocole.

Fait en double exemplaire à Vienne le 3 juillet 2003 dans les langues anglaise, allemande et mongole, chaque texte faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation entre les textes, le texte anglais prévaudra.

Pour la République d'Autriche :

ALFRED FINZ

Pour la Mongolie :

LUVSAN ERDENECHULLUN

No. 41829

**Austria
and
Kuwait**

Agreement between the Government of the Republic of Austria and the Government of the State of Kuwait for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital and for the fostering of economic relations (with protocol). Vienna, 13 June 2002

Entry into force: *1 March 2004 by the exchange of instruments of ratification, in accordance with article 30*

Authentic texts: *Arabic, German and English*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Austria, 13 September 2005*

**Autriche
et
Koweït**

Accord entre le Gouvernement de la République d'Autriche et le Gouvernement de l'État du Koweït tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune et à promouvoir les relations économiques (avec protocole). Vienne, 13 juin 2002

Entrée en vigueur : *1er mars 2004 par échange des instruments de ratification, conformément à l'article 30*

Textes authentiques : *arabe, allemand et anglais*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Autriche, 13 septembre 2005*

٧ - فيما يتعلق بالمادتين ١٥ و ١٩ :

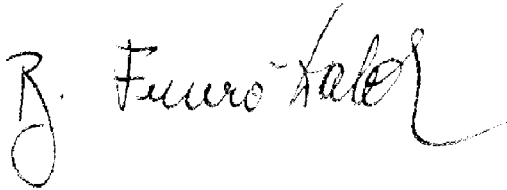
يعنى المواطنون الكويتيون العاملون في الخطوط الجوية الكويتية وفي السفن المملوكة من قبل الحكومة من الضريبة النمساوية التي تفرض على مكافآتهم التي يتم اكتسابها في النمسا ، ويعنى العاملون في المشروعات النمساوية العاملة في مجال النقل الجوي الدولي من الضريبة الكويتية التي تفرض على مكافآتهم التي يتم اكتسابها في الكويت شريطة أن يكونوا مواطنين نمساويين .

إثباتاً لذلك قام الموقعون أدناه ، المفوضون حسب الأصول ، بتوقيع هذا البروتوكول .

حرر في فيينا من أصلين في هذا اليوم (التالي) من شهر ^{ربيع الآخر} ١٤٢٣ هـ الموافق ليوم الثلاثاء من شهر ~~سبتمبر~~ ٢٠٠٢م باللغات العربية والألمانية والإنجليزية ، وتكون كل النصوص الثلاث ذات حجية متساوية ، وفي حالة الاختلاف ، يسود النص الإنجليزي .

عن حكومة جمهورية النمسا

عن حكومة دولة الكويت

٣ - فيما يتعلق بالمواد ٥ و ٧ و ٩ :

يمكن أن تنسب فقط إلى موقع بناء أو مشروع إنشاء أو تركيب أو تشييد أو تجميع فسي الدولة المتعاقدة التي يقع فيها موقع البناء أو مشروع الإنشاء أو التركيب ، تلك الأرباح الناتجة عن نشاط موقع البناء أو مشروع الإنشاء أو التركيب أو التشييد أو التجميع ذاته وهذا يعني على وجه الخصوص :

أ) الأرباح التي تنشأ عن توريد بضائع ، سواء ارتبطت بهذا النشاط أو باستقلال عنه ، بواسطة المنشأة الدائمة الرئيسية أو أي منشأة أخرى للمشروع أو الطرف الثالث ، لا تنسب إلى موقع البناء أو مشروع الإنشاء أو التركيب أو التشييد أو التجميع ؛

ب) الأرباح التي تنشأ من التخطيط وأعمال المشروع والتصميم والأبحاث وكذلك الخدمات الفنية التي يؤديها مقيم بإحدى الدولتين المتعاقبتين لموقع بناء أو مشروع إنشاء أو تركيب أو تشييد وتجميع يقع في تلك الدولة المتعاقدة الأخرى فإنه ، طالما كانت تلك الأنشطة تنفذ خارج الدولة المتعاقدة الأخرى ، لا تنسب إلى موقع البناء أو مشروع الإنشاء أو التركيب أو التشييد أو التجميع .

٤ - فيما يتعلق بالمادة ٧ :

فيما يتعلق بالفقرة ١ من هذه المادة ، تعتبر المدفوعات ، أيًا كان نوعها ، التي يتم استلامها كمقابل لاستخدام أو الحق في استخدام معدات صناعية أو تجارية أو علمية أو كمقابل لمعلومات تتعلق بخبرة صناعية أو تجارية أو علمية ، أرباحاً لمشروع تنطبق عليها أحكام المادة ٧ .

٥ - فيما يتعلق بالمادة ٨ :

الأرباح الناتجة عن تشغيل السفن العاملة في عمليات صيد الأسماك أو التعميق أو أنشطة السحب تعامل كدخل ضمن نطاق الفقرة ١ من هذه المادة .

٦ - فيما يتعلق بالمادة ٩ :

تطبق المادة ٩ بغض النظر عن أحكام القوانين المحلية ، شريطة تقديم دليل جوهري مقبول وأن يتم تحديد الأرباح وفق العرف الدولي .

بروتوكول

إن حكومة دولة الكويت وحكومة جمهورية النمسا عند التوقيع في فيينا في هذا اليوم المتماثل من شهر ٤٢٣ هـ ، الموافق ليوم الثلاثاء من شهر ديسمبر ٢٠٠٤ م على اتفاقية لتجنب الازدواج الضريبي ومنع التهرب المالي فيما يتعلق بالضرائب على الدخل ورأس المال وتعزيز العلاقات الاقتصادية ، قد اتفقتا على الأحكام التالية التي تشكل جزءاً لا يتجزأ من الاتفاقية المذكورة .

١ - بالإشارة إلى المادة ٤ :

تم الاتفاق على أن المؤسسات الحكومية في الكويت ضمن ما تعنيه الفقرة الفرعية (جـ) من الفقرة ٢ من هذه المادة هي الكيانات القانونية المنشأة حسب القانون العام والتي تمتلكها بالكامل وتهيمن عليها دولة الكويت :

- بنك الكويت المركزي ،
- المؤسسات العامة ،
- الهيئات ،
- الوكالات الحكومية ،
- المؤسسات الخيرية والعلمية ،
- صناديق الإنماء .

مع مراعاة أحكام الفقرة الفرعية (جـ) من الفقرة ٢ من هذه المادة ، فإن مؤسسات أخرى يمكن الاعتراف بها كمؤسسات حكومية .

٢ - فيما يتعلق بالمادة ٥ :

أ (من المفهوم ، فيما يتعلق بالفقرة ٥ من هذه المادة أو الوكيل المستقل هو الشخص الذي يقوم بعمل ويوقع عقود باسمه ولا يتصرف بالنيابة عن مشروع بأية طريقة أيضاً كانت ، وتتم ممارسة السلطة في إبرام العقود باسم مشروع أيضاً عندما يتصرف عدة أشخاص بموجب تفويض لصالح المشروع .

ب (يجب على الشخص وفقاً لما تعنيه الفقرة ٦ أن يكون مستقلاً قانونياً واقتصادياً عن المشروع ، كما يجب أن يعمل في النطاق المعتاد لأعماله عندما يعمل نيابة عن المشروع .

(أ) فيما يتعلق بالضررائب المخصومة عند المنبع ، على المبالغ المستحقة الدفع بعد يوم ٣١ ديسمبر من السنة التي قدم فيها الإخطار ؛

(ب) فيما يتعلق بالضررائب الأخرى ، على الفترات الضريبية التي تبدأ بعد يوم ٣١ ديسمبر من السنة التي قدم فيها الإخطار .

إثباتاً لذلك قام الموقعون أدناه ، المفوضون حسب الأصول ، بتوقيع هذه الاتفاقية .

خبرت في فيينا من أصلين في هذا اليوم الثاني من شهر ربيع الآخر ١٤٢٣ هـ الموافق ليوم الثالث عشر من شهر مارس ٢٠٠٢ م باللغات العربية والألمانية والإنجليزية ، وتكون كل النصوص الثلاث ذات حجية متساوية ، وفي حالة الاختلاف ، يسود النص الإنجليزي .

عن حكومة جمهورية النمسا

عن حكومة دولة الكويت

J. Ferencsik

الحسين

مادة ٢٩

القواعد

تقوم السلطات المختصة في كل دولة متعاقدة بوضع القواعد اللازمة لتنفيذ أحكام هذه الاتفاقية وفق ممارسات تلك الدولة .

مادة ٣٠

النفاذ

١ - تخضع هذه الاتفاقية للتصديق عليها وفقاً للمتطلبات الدستورية للدولتين المتعاقبتين ويتم تبادل وثائق التصديق في الكويت .

٢ - تصبح هذه الاتفاقية سارية المفعول من تاريخ أول يوم للشهر الثالث الذي يلي التاريخ الذي تم فيه تبادل وثائق التصديق وتسري أحكامها :

(أ) فيما يتعلق بالضرائب المخصومة عند المنبع ، على المبالغ المستحقة الدفع في أو بعد الأول من يناير من السنة التالية التي يتم فيها دخول الاتفاقية حيز النفاذ ،

(ب) فيما يتعلق بالضرائب الأخرى ، على الفترات الضريبية التي تبدأ في أو بعد الأول من يناير من السنة التالية التي يتم فيها دخول الاتفاقية حيز النفاذ .

مادة ٣١

مدة الاتفاقية

تظل هذه الاتفاقية سارية المفعول لمدة خمس سنوات وتستمّر بعد ذلك سارية المفعول لمدة أو لمدد مماثلة ما لم يخطر أي من الدولتين المتعاقبتين الدولة الأخرى خطياً عن نيتها إنهاء الاتفاقية قبل ستة شهور من انتهاء المدة الأولى أو أي مدة لاحقة ، وفي هذه الحالة لا تنطبق الاتفاقية :

(ج) بتقديم معلومات من شأنها إثناء أي أسرار تتعلق بالتجارة أو العمل أو الصناعة أو المعاملات التجارية أو المهنية أو العمليات التجارية أو معلومات قد يكون الكشف عنها مخالفاً للسياسة العامة (النظام العام) .

مادة ٢٧

الامتيازات الدبلوماسية والقنصلية

١ - لن يؤثر أي نص في هذه الاتفاقية على الامتيازات المالية الممنوحة لأعضاء البعثات الدبلوماسية أو الهيئات القنصلية أو المنظمات الدولية بموجب القواعد العامة للقانون الدولي أو أحكام اتفاقيات خاصة .

٢ - بالرغم من أحكام المادة ٤ ولأغراض هذه الاتفاقية فالفرد العضو في بعثة دبلوماسية أو هيئة قنصلية تابعة لدولة متعاقدة يكون مقرها في الدولة المتعاقدة الأخرى أو في دولة ثالثة يعتبر ، لأغراض هذه الاتفاقية ، مقيماً في الدولة التي أوفدته إذا كان :

أ) لا يخضع ، حسب القانون الدولي ، للضريبة في الدولة المستقبلية فيما يتعلق بالدخل من مصادر خارج تلك الدولة المتعاقدة ،

ب) يخضع في الدولة المرسله لنفس الالتزامات الضريبية على دخله الخارجي التي يخضع لها مقيم تلك الدولة .

مادة ٢٨

أحكام متنوعة

١ - يتم الاتفاق المتبادل بين السلطات المختصة في الدولتين المتعاقبتين على الترتيبات المتعلقة بكيفية تنفيذ ما تضمنته المواد السابقة من قيود وإعفاءات .

٢ - لن تؤثر هذه الاتفاقية على حقوق المقيمين في دولة متعاقدة في الاستفادة من الحوافز الضريبية وحوافز الاستثمارات والإعفاءات والعلاوات التي توفرها الدولة المتعاقدة الأخرى وفقاً لقوانينها المحلية ولوائحها وممارساتها الإدارية .

٢ - يتعين على السلطة المختصة ، إذا بدأ لها الاعتراض مسوغاً وإذا لم تكن هي ذاتها قادرة على التوصل إلى حل مرض ، أن تسعى إلى تسوية القضية عن طريق الاتفاق المتبادل مع السلطة المختصة بالدولة المتعاقدة الأخرى بقصد تجنب فرض ضريبة لا تتفق مع هذه الاتفاقية . وأي اتفاق يتم التوصل إليه يجب تطبيقه دون النظر لأي مُدد زمنية تفرضها القوانين المحلية التابعة للدولتين المتعاقبتين .

٣ - يتعين على السلطات المختصة في الدولتين المتعاقبتين أن تسعى عن طريق الاتفاق المتبادل لتذليل أية صعوبات أو شكوك تنشأ فيما يتعلق بتفسير أو تطبيق هذه الاتفاقية . كما يجوز لهما التشاور فيما بينهما لإزالة الازدواج الضريبي في الحالات التي ترد في هذه الاتفاقية .

٤ - يجوز للسلطات المختصة في الدولتين المتعاقبتين أن تتصل مع بعضها البعض مباشرة بغرض التوصل إلى اتفاق ينجم مع مضمون الفقرات المتقدمة .

مادة ٢٦

تبادل المعلومات

١ - يتعين على السلطات المختصة في الدولتين المتعاقبتين أن تتبادل المعلومات اللازمة لتنفيذ أحكام هذه الاتفاقية . وتعامل أي معلومات تتلقاها دولة متعاقدة باعتبارها سرية على نفس النحو الذي تعامل به المعلومات التي يتم الحصول عليها وفقاً للقوانين الداخلية لتلك الدولة ، ولا يتم إفشائها إلا للأشخاص أو السلطات (بما في ذلك المحاكم والهيئات الإدارية) التي تعمل في مجال تقدير أو تحصيل أو التنفيذ أو إقامة الدعوى فيما يختص ، أو ما يتعلق بالثبوت في الطعون المتعلقة ، بالضرائب المشمولة بهذه الاتفاقية . ولا يستخدم مثل هؤلاء الأشخاص أو السلطات تلك المعلومات إلا لمثل هذه الأغراض . ويجوز لهم إفشاء المعلومات في إجراءات المحكمة العلنية أو في الأحكام القضائية .

٢ - لا يجوز بأي حالة تفسير أحكام الفقرة ١ بما يؤدي إلى إلزام دولة متعاقدة :

أ) بتنفيذ إجراءات إدارية مخالفة للقوانين أو الممارسات الإدارية بتلك الدولة أو الدولة المتعاقدة الأخرى ؛

ب) بتقديم معلومات لا يمكن الحصول عليها بموجب القوانين أو السنظم الإدارية الاعتيادية فيها أو في الدولة المتعاقدة الأخرى ؛

خاصة أو إعفاءات وخصومات لأغراض الضريبة بسبب الوضع المدني أو المسؤولية العائلية التي تمنحها لمقيميها .

٣ - المشروعات التابعة لدولة متعاقدة والتي يمتلك أو يهيمن على رأسمالها كلياً أو جزئياً بطريقة مباشرة أو غير مباشرة ، واحد أو أكثر من المقيمين في الدولة المتعاقدة الأخرى لا تخضع في الدولة المذكورة أولاً لأية ضريبة أو متطلبات تتعلق بها تكون مغايرة أو أكثر عبثاً من الضريبة والمتطلبات المتعلقة بها والتي تخضع أو يجوز أن تخضع لها مشروعات مماثلة في تلك الدولة المذكورة أولاً .

٤ - بالرغم من أحكام الفقرات ١ و ٢ و ٣ ، لن يؤثر ما جاء في هذه المادة على حق أي من الدولتين المتعاقدين في منح إعفاء أو تخفيض ضريبي طبقاً لقوانينها المحلية أو لوائحها أو ممارساتها الإدارية لمواطنيها المقيمين في تلك الدولة المتعاقدة ، إلا أن هذا الإعفاء أو التخفيض لن ينطبق على حصص رأس المال التي يمتلكها مقيمون في الدولة المتعاقدة الأخرى في الشركات .

٥ - يجب أن لا يُفسر ما جاء في هذه المادة على أنه يفرض إلزاماً قانونياً على دولة متعاقدة بأن تشمل المقيمين في الدولة المتعاقدة الأخرى بميزات أي معاملة أو تفضيل أو امتياز قد تمنحها لأية دولة أخرى أو للمقيمين فيها بموجب تكوين اتحاد جمركي أو اتحاد اقتصادي أو اتفاقيات خاصة ، أو منطقة تجارة حرة أو بموجب أي ترتيب إقليمي أو شبه إقليمي يتعلق إجمالاً أو أساساً بحركة رأس المال و/أو الضريبة التي قد تكون الدولة المتعاقدة المذكورة أولاً طرفاً فيها .

٦ - بالرغم من أحكام المادة ٢ فإن أحكام هذه المادة تنطبق على جميع أنواع وأشكال الضرائب .

مادة ٢٥

إجراءات الاتفاق المتبادل

١ - حيثما يعتبر شخص أن إجراءات إحدى أو كلتا الدولتين المتعاقدين تؤدي أو سوف تؤدي بالنسبة له إلى فرض ضريبة لا تتفق مع هذه الاتفاقية يجوز له بصرف النظر عن وسائل المعالجة المنصوص عليها في القوانين الداخلية لكلتا الدولتين ، أن يعرض قضيته أمام السلطة المختصة التابعة للدولة المتعاقدة التي يقيم فيها .

الدخل لذلك المقيم يعادل الضريبة المدفوعة في الكويت . على أن لا يتعدى هذا الخصم ذلك الجزء من الضريبة المحسوبة قبل منح الخصم المنسوب إلى بنود الدخل تلك المكتسبة من الكويت .

جـ) حيثما يتم ، بموجب أي حكم من أحكام هذه الاتفاقية ، إعفاء الدخل المكتسب أو رأس مال الذي يملكه مقيم في النمسا من الضريبة في النمسا ، يجوز للنمسا عندما تقدر مجموع الضرائب على باقي الدخل أو رأس المال لهذا المقيم أن تضع في الاعتبار الدخل أو رأس المال المعفي .

د) لأغراض الفقرة الفرعية ب) ، فإن ضريبة الزكاة للكويتية المذكورة في الفقرة ٣ من المادة ٢ تعتبر ضريبة على الدخل .

٤ - في حالة الكويت، يتم تجنب الازدواج الضريبي كالآتي :

إذا كان مقيم في الكويت يمتلك بنود دخل ورأس مال تخضع للضريبة في النمسا ، يجوز للكويت أن تفرض الضريبة على بنود الدخل تلك ويجوز لها أن تمنح خصم مقابل الضرائب التماثلية وفقاً لأحكام قانونها المحلي .

في مثل هذه الحالة تقوم الكويت بالخصم من تلك الضرائب المحسوبة بهذه الطريقة ، ضريبة الدخل المدفوعة في النمسا لكن بقدر لا يزيد عن نسبة الضريبة الكويتية المذكورة أعلاه التي تتحملها بنود الدخل تلك بالنسبة للدخل الكلي .

مادة ٢٤

عدم التمييز

١ - لا يخضع مواطنو دولة متعاقدة في الدولة المتعاقدة الأخرى لأية ضريبة أو أية متطلبات تتعلق بها تكون مغايرة أو أكثر عبثاً من الضريبة أو المتطلبات المتعلقة بها والتي يخضع أو يجوز أن يخضع لها مواطنو تلك الدولة الأخرى في نفس الظروف .

٢ - يجب أن لا تفرض ضريبة على منشأة دائمة لمشروع تابع لدولة متعاقدة في الدولة المتعاقدة الأخرى بطريقة تكون أقل رعاية عما يفرض في تلك الدولة الأخرى على مشروع تابع لتلك الدولة الأخرى ويمارس نفس الأنشطة . يجب أن لا يفسر هذا النص على أنه يلزم الدولة المتعاقدة بأن تمنح مقيمي الدولة المتعاقدة الأخرى أية علاوات

مادة ٢٢

رأس المال

- ١ - يجوز أن يخضع رأس المال الممثل في الأموال غير المنقولة والمشار إليها في المادة ٦، والتي يمتلكها مقيم في دولة متعاقدة وتقع في الدولة المتعاقدة الأخرى للضريبة في تلك الدولة الأخرى .
- ٢ - يجوز أن يخضع رأس المال الممثل في أموال منقولة انتمى تشكل جزءاً من ممتلكات تجارية لمنشأة دائمة يمتلكها مشروع تابع لدولة متعاقدة في الدولة المتعاقدة الأخرى أو رأس المال المتمثل في أموال منقولة خاصة بمركز ثابت يتوفر لمقيم من دولة متعاقدة في الدولة المتعاقدة الأخرى لغرض أداء خدمات شخصية مستقلة للضريبة في تلك الدولة الأخرى .
- ٣ - يخضع رأس المال الممثل في السفن والطائرات العاملة في مجال النقل الدولي ورأس المال الممثل في الأموال المنقولة الخاصة بتشغيل تلك السفن أو الطائرات ، للضريبة فقط في الدولة المتعاقدة التي يقع فيها مركز الإدارة الفعلي للمشروع .
- ٤ - تخضع كافة العناصر الأخرى لرأس المال الخاص بمقيم في دولة متعاقدة للضريبة فقط في تلك الدولة .

مادة ٢٣

إلغاء الازدواج الضريبي

- ١ - يستمر تحديد الضرائب وفقاً للقوانين النافذة في أي من الدولتين المتعاقبتين ما لم تنص أحكام هذه الاتفاقية على خلاف ذلك .
- ٢ - من المتفق عليه أن يتم تجنب الازدواج الضريبي بناءً على الفقرات التالية لهذه المادة .
- ٣ - في حالة النمسا يتم تجنب الازدواج الضريبي كالآتي :
 - أ) حيث يكتسب مقيم في النمسا دخلاً أو يمتلك رأس مالاً يجوز إخضاعه للضريبة في الكويت بموجب أحكام هذه الاتفاقية ، فإن النمسا تعفى هذا الدخل أو رأس المال من الضريبة مع مراعاة أحكام الفقرتين الفرعيتين (ب) و (ج) .
 - ب) إذا اكتسب مقيم في النمسا بند دخل يجوز إخضاعها للضريبة في الكويت وفق أحكام الفقرة ٢ من المادة ١٢ ، فإن النمسا تسمح بخصم مبلغ من الضريبة على

ج - كونه حاصل على منحة أو مصروف أو مكافأة من منظمة خيرية أو دينية أو علمية أو تعليمية لغرض أساسي وهو الدراسة أو البحث ،

د - كونه عضواً في برنامج تعاون فني انضمت إليه حكومة تلك الدولة المتعاقدة ،

والذي يكون أو كان مباشرة قبل زيارته لتلك الدولة مقيماً في الدولة المتعاقدة الأخرى ، يعفى من الضريبة في الدولة المتعاقدة المذكورة أو لا فيما يتعلق بالمدفوعات التي تصله من الخارج لغرض الإعاشة أو التعليم أو التدريب .

٣ - الطالب أو المتدرب المهني الذي يكون أو كان مقيماً في دولة متعاقدة ويتسلم مكافأة لقاء وظيفة يقوم بها في الدولة المتعاقدة الأخرى لفترة أو لفترات لا تتجاوز في مجموعها ١٨٣ يوماً في السنة المالية المعنية ، لن يخضع للضريبة في تلك الدولة الأخرى إذا كانت الوظيفة مرتبطة ارتباطاً مباشراً بدراسته أو تدريبه .

مادة ٢١

الدخل الآخر

١ - بنود دخل المقيم في دولة متعاقدة ، أياً كان منشأها ، والتي لم تتناولها المواد السابقة من هذه الاتفاقية ، تخضع للضريبة فقط في تلك الدولة .

٢ - لا تطبق أحكام الفقرة ١ على الدخل ، خلاف الدخل من الأموال غير المنقولة حسبما عرفت في الفقرة ٢ من المادة ٦ إذا كان المستفيد من هذا الدخل كونه مقيماً في دولة متعاقدة يزاول عملاً في الدولة المتعاقدة الأخرى عن طريق منشأة دائمة تقع فيها ، أو يؤدي في تلك الدولة الأخرى خدمات شخصية مستقلة من مركز ثابت يقع فيها ، ويكون الحق أو الملكية التي يدفع بسببها هذا الدخل مرتبطة ارتباطاً فعلياً بمثل تلك المنشأة الدائمة أو المركز الثابت . في هذه الحالة فإن أحكام المادة ٧ أو المادة ١٤ تنطبق حسبما تكون الحالة .

مادة ١٩

الخدمات الحكومية

١ - المكافآت بما في ذلك المعاشات التقاعدية التي تدفعها دولة متعاقدة أو قسم سياسي فرعي أو سلطة محلية أو مؤسسة تابعة لها ، إلى فرد مقابل خدمات يؤديها إلى تلك الدولة أو القسم السياسي أو السلطة أو المؤسسة العامة ، تخضع للضريبة فقط في تلك الدولة . ومع ذلك فإن هذه المكافآت تخضع للضريبة فقط في الدولة المتعاقدة الأخرى إذا تم أداء هذه الخدمات في تلك الدولة ، وكان الفرد مقيماً في تلك الدولة وكان أحد مواطني تلك الدولة وليس من مواطني الدولة المذكورة أولاً .

٢ - تنطبق أحكام المواد ١٥ و ١٦ و ١٨ على المكافآت والمعاشات التقاعدية المدفوعة مقابل تأدية خدمات مرتبطة بأعمال تمت مزاولتها من قبل دولة متعاقدة أو قسم سياسي فرعي أو سلطة محلية أو مؤسسة عامة تابعة لها .

٣ - تنطبق أحكام الفقرة ١ أيضاً على المكافآت التي تدفع بموجب برنامج مساعدة إنمائية تابع لدولة متعاقدة أو لقسم سياسي فرعي أو سلطة محلية تابعة لها ، من أموال تقدمها خصيصاً لذلك الغرض تلك الدولة أو القسم السياسي الفرعي أو السلطة المحلية ، إلى اختصاصي أو متطوع منتدب إلى الدولة المتعاقدة الأخرى بموافقة تلك الدولة الأخرى .

مادة ٢٠

المدرسون والطلاب والمندوبون

١ - الفرد الذي يزور دولة متعاقدة تلبية لدعوته أو لدعوة من جامعة أو كلية أو مدرسة أو متحف أو أي معهد ثقافي في تلك الدولة أو بموجب برنامج رسمي للتبادل الثقافي لمدة لا تزيد عن السنتين فقط لغرض التدريس أو إلقاء محاضرات أو إجراء الأبحاث في هذه المؤسسة ويكون أو كان مباشرة قبل هذه الزيارة مقيماً في الدولة المتعاقدة الأخرى ، يعفى من الضرائب في الدولة المذكورة أولاً فيما يتعلق بالمكافآت التي يحصل عليها مقابل ذلك النشاط شريطة أن يستلم هذه المكافآت من خارج تلك الدولة .

٢ - الفرد الذي يتواجد في دولة متعاقدة فقط

أ) لكونه طالب في جامعة أو كلية أو مدرسة في تلك الدولة المتعاقدة ،

ب) كونه مندوب مهني ،

مادة ١٧

الفنانون والرياضيون

- ١ - على الرغم من أحكام المواد ٧ و ١٤ و ١٥، فإن الدخل الذي يكتسبه مقيم في دولة متعاقدة بصفته فناناً كممثل مسرحي أو سينمائي أو إذاعي أو تليفزيوني أو موسيقياً أو رياضياً من أنشطته الشخصية التي مارسها بهذه الصفة في الدولة المتعاقدة الأخرى يجوز إخضاعه للضريبة في تلك الدولة الأخرى .
- ٢ - حيثما يستحق دخل مقابل أنشطة شخصية زاولها فنان أو رياضي بصفته المذكورة وكان ذلك الدخل ليس للفنان أو الرياضي نفسه ، ولكن لشخص آخر فإن ذلك الدخل ، وبالرغم من أحكام المواد ٧ و ١٤ و ١٥ يجوز إخضاعه للضريبة في الدولة المتعاقدة التي تمت فيها ممارسة أنشطة الفنان أو الرياضي .
- ٣ - لا تنطبق أحكام الفقرتين ١ و ٢ إذا كانت زيارة الفنانين أو الرياضيين إلى دولة متعاقدة مدعوماً كلياً أو جزئياً من الأموال العامة للدولة المتعاقدة الأخرى أو قسم سياسي فرعي أو سلطة محلية تابعة لها .

مادة ١٨

المعاشات التقاعدية والمرتببات العمرية

- ١ - مع مراعاة أحكام الفقرة ١ من المادة ١٩ ، فإن المعاشات التقاعدية والمرتببات العمرية والمكافآت الأخرى المماثلة التي تدفع لمقيم في دولة متعاقدة مقابل خدمة سابقة تخضع للضريبة فقط في تلك الدولة .
 - ٢ - تخضع المرتببات العمرية للضريبة فقط في الدولة المتعاقدة التي يقيم فيها المستفيد .
 - ٣ - حسب استخدامها في هذه المادة :
- أ) تعني عبارة " المعاشات التقاعدية والمكافآت الأخرى المماثلة " مدفوعات دورية تدفع بعد التقاعد مقابل وظيفة سابقة أو على شكل تعويض عن إصابات حدثت فيما يتصل بخدمة سابقة وتشمل مدفوعات من صندوق التأمينات الاجتماعية لدولة متعاقدة ؛
- ب) تعني عبارة " مرتببات عمرية " مبلغاً محدداً يستحق الدفع بصورة دورية وفي أوقات محددة خلال سنوات الحياة أو خلال فترة محددة أو يمكن تحديدها بموجب التزام بتسديد المبالغ مقابل تعويض كاتب وكامل من المال أو ما يعادله .

مادة ١٥

الخدمات الشخصية التابعة

١ - مع مراعاة أحكام المواد ١٦ و ١٨ و ١٩ ، فإن المرتبات والأجور والمكافآت الأخرى المماثلة التي يكتسبها مقيم في الدولة المتعاقدة فيما يتعلق بوظيفة ، تخضع للضريبة فقط في تلك الدولة ما لم تزاوِل الوظيفة في الدولة المتعاقدة الأخرى فإذا نُمت مزاوِلَة الوظيفة على ذلك النحو فإنه يجوز إخضاع المكافآت المكتسبة منها للضريبة في تلك الدولة الأخرى .

٢ - بالرغم من أحكام الفقرة ١ ، فإن المكافآت التي يكتسبها مقيم في دولة متعاقدة فيما يتعلق بوظيفة تتم ممارستها في الدولة المتعاقدة الأخرى تخضع للضريبة فقط في الدولة المذكورة أولاً وذلك إذا :

أ) تواجد المستلم للمكافأة في الدولة الأخرى لفترة أو فترات لا تتجاوز في مجموعها ١٨٣ يوماً في السنة المالية المعنية ،

ب) دفعت المكافأة من قبل أو نيابة عن صاحب عمل غير مقيم في الدولة الأخرى ،

ج - لم تتحمل المكافآت منشأة دائمة أو مركز ثابت يملكه صاحب العمل في الدولة الأخرى .

٣ - بالرغم من الأحكام السابقة لهذه المادة ، فإن المكافآت المكتسبة من وظيفة تزاوِل على متن سفينة أو طائرة يتم تشغيلها في مجال النقل الدولي تخضع للضريبة فقط في الدولة المتعاقدة التي يقع فيها مركز الإدارة الفعلي للمشروع .

مادة ١٦

أتعاب أعضاء مجلس الإدارة

أن أتعاب أعضاء مجالس الإدارات والمدفوعات المماثلة التي يكتسبها مقيم في دولة متعاقدة بصفته عضواً في مجلس إدارة لشركة مقيمة في الدولة المتعاقدة الأخرى تخضع للضريبة فقط في الدولة المذكورة أولاً .

مادة ١٣

الأرباح الرأسمالية

- ١ - يجوز أن تخضع الأرباح التي يحتفظها مقيم في دولة متعاقدة من نقل ملكية الأموال غير المنقولة المشار إليها في المادة ٦ والتي تقع في الدولة المتعاقدة الأخرى للضريبة في تلك الدولة الأخرى .
- ٢ - الأرباح الناتجة من نقل ملكية الأموال المنقولة التي تشكل جزءاً من الممتلكات التجارية لمنشأة دائمة يملكها مشروع تابع لدولة متعاقدة في الدولة المتعاقدة الأخرى أو الأموال المنقولة المتعلقة بمركز ثابت يتوفر لمقيم من دولة متعاقدة في الدولة المتعاقدة الأخرى لغرض أداء خدمات شخصية مستقلة ، بما في ذلك الأرباح التي تنشأ من نقل ملكية مثل هذه المنشأة الدائمة (وحدها أو مع المشروع كله) أو مثل هذا المركز الثابت ، يجوز إخضاعها للضريبة في تلك الدولة الأخرى .
- ٣ - الأرباح الناتجة من نقل ملكية السفن أو الطائرات العاملة في مجال النقل الدولي أو الأموال المنقولة المتعلقة بتشغيل مثل هذه السفن أو الطائرات تخضع للضريبة فقط في الدولة المتعاقدة التي يقع فيها مركز الإدارة الفعلي للمشروع .
- ٤ - الأرباح الناتجة من نقل الملكية لأي أموال غير تلك المشار إليها في الفقرات ١ ، ٢ و ٣ ، تخضع للضريبة فقط في الدولة المتعاقدة التي يقيم فيها المتصرف في الملكية .

مادة ١٤

الخدمات الشخصية المستقلة

- ١ - يخضع الدخل الذي يكتبه مقيم في دولة متعاقدة فيما يتعلق بالخدمات المهنية أو أنشطته أخرى ذات طبيعة مستقلة للضريبة فقط في تلك الدولة ما لم يكن لذلك المقيم مركز ثابت متاح له بصفة منتظمة في الدولة المتعاقدة الأخرى لغرض أداء أنشطته . فإن كان له مثل هذا المركز الثابت ، يجوز إخضاع الدخل للضريبة في الدولة الأخرى ولكن فقط بالقدر الذي ينسب إلى ذلك المركز الثابت .
- ٢ - تشمل " عبارة الخدمات المهنية " بوجه خاص الأنشطة العلمية أو الأدبية أو الفنية أو التربوية أو التعليمية المستقلة وكذلك الأنشطة المستقلة التي يزاولها الأطباء والمحامون والمهندسون والمعماريون وأطباء الأسنان والمحاسبون والأنشطة المشابهة .

مادة ١٢

الاتاوات

- ١ - يجوز أن تخضع الاتاوات التي تنشأ في دولة متعاقدة وتدفع إلى مقيم في الدولة المتعاقدة الأخرى للضريبة في تلك الدولة الأخرى .
- ٢ - ومع ذلك ، يجوز أن تخضع أيضاً تلك الاتاوات للضريبة في الدولة المتعاقدة التي تنشأ فيها وفقاً لقانون تلك الدولة ، ولكن إذا كان المستلم هو المالك المنتفع من الاتاوات فإن الضريبة المفروضة يجب ألا تزيد عن ١٠ بالمائة من إجمالي قيمة تلك الاتاوات .
- ٣ - يعني مصطلح " الاتاوات " حسب استخدامه في هذه المادة المدفوعات من أي نسوع المستلمة كمقابل لاستعمال أو حق استعمال أي نشر عمل أدبي أو فني أو علمي بما في ذلك الأفلام السينمائية ، وأي براءة اختراع أو علامة تجارية ، أو تصميم أو نموذج أو مخطط أو تركيبة أو عملية إنتاجية سرية .
- ٤ - لا تطبق أحكام الفقرتين ١ و ٢ إذا كان المالك المنتفع من الاتاوات كونه مقيماً في دولة متعاقدة يزاول نشاطاً في الدولة المتعاقدة الأخرى التي نشأت فيها الاتاوات عن طريق منشأة دائمة تقع فيها ، أو يؤدي في تلك الدولة الأخرى خدمات شخصية مستقلة من مركز ثابت يقع فيها ، وكان الحق أو الملكية اللذان تدفع عنهما الاتاوات يرتبطان ارتباطاً فعلياً بهذه المنشأة الدائمة أو المركز الثابت في مثل هذه الحالة تطبق أحكام المادة ٧ أو المادة ١٤ ، حسبما تكون الحالة .
- ٥ - تعتبر الاتاوات قد نشأت في دولة متعاقدة إذا كان الدافع هي الدولة نفسها أو قسم سياسي فرعي لها أو سلطة محلية خاصة بها أو مقيم تابع لتلك الدولة . ومع ذلك إذا كان الشخص الدافع للاتاوات ، سواء كان مقيماً أو غير مقيم في دولة متعاقدة ، يملك في دولة متعاقدة منشأة دائمة أو مركزاً ثابتاً ، وكان الالتزام بدفع الاتاوات يرتبط بهما ، وتتحمل تلك المنشأة الدائمة أو المركز الثابت عبء دفع الاتاوات فإن هذه الاتاوات تعتبر عندئذ قد نشأت في الدولة التي تقع فيها المنشأة الدائمة أو المركز الثابت .
- ٦ - حيثما يتبين ، بسبب علاقة خاصة بين الدافع والمالك المنتفع أو بينهما الاثنين معاً وبين شخص آخر ، أن قيمة الاتاوات ، مع مراعاة الاستعمال أو الحق أو المعلومات ، التي تدفع مقابل له قد تجاوزت القيمة التي كان من الممكن أن يتم الاتفاق عليها بين الدافع والمالك المنتفع في غياب مثل هذه العلاقة ، فلا تطبق أحكام هذه المادة إلا على القيمة الأخيرة المذكورة . وفي مثل هذه الحالة ، يظل الجزء الزائد من المدفوعات خاضعاً للضريبة وفقاً لقوانين كل من الدولتين المتعاقبتين مع وجوب مراعاة الأحكام الأخرى لهذه الاتفاقية .

مادة ١١

الفائدة

١ - تخضع الفائدة التي تنشأ في دولة متعاقدة وتدفع إلى مقيم في الدولة المتعاقدة الأخرى للضريبة في تلك الدولة الأخرى فقط إذا كان هذا المقيم هو المالك المنتفع من الفائدة .

٢ - يعني مصطلح " الفائدة " حسب استخدامه في هذه المادة الدخل الناشئ من مطالبات الديون بكافة أنواعها ، سواء كانت مضمونة أو غير مضمونة برهن وسواء كانت تحمل حق المساهمة في أرباح المدين أم لا تحمل هذا الحق ، وعلى وجه الخصوص الدخل من الأوراق المالية الحكومية والدخل من السندات أو سندات الدين ، بما في ذلك علاوات الإصدار والجوائز المرتبطة بتلك الأوراق المالية أو السندات أو سندات الدين .

٣ - لا تطبق أحكام الفقرة ١ إذا كان المالك المنتفع من الفائدة ، كونه مقيماً في دولة متعاقدة، يزاول نشاطاً في الدولة المتعاقدة الأخرى التي تنشأ فيها الفائدة ، من خلال منشأة دائمة تقع فيها ، أو يباشر في تلك الدولة الأخرى خدمات شخصية مستقلة من مركز ثابت يقع فيها وتكون المديونية التي تدفع عنها الفائدة مرتبطة ارتباطاً فعلياً بتلك المنشأة الدائمة أو المركز الثابت . في هذه الحالة تطبق أحكام المادة ٧ أو المادة ١٤ ، حسبما تكون الحالة .

٤ - تعتبر الفائدة قد نشأت في دولة متعاقدة ، عندما يكون دافع الفائدة هو الدولة نفسها أو فرع سياسي لها ، أو سلطة محلية خاصة بها أو مقيم تابع لتلك الدولة . غير أنه حيثما كان للشخص الذي يدفع الفائدة سواء كان مقيماً في دولة متعاقدة أم غير مقيماً فيها منشأة دائمة أو مركزاً ثابتاً في دولة متعاقدة ، وكانت المديونية التي تدفع عنها الفائدة مرتبطة بالمنشأة الدائمة أو المركز الثابت وتحملت تلك المنشأة الدائمة أو المركز الثابت عبء هذه الفائدة ، فإن مثل هذه الفائدة تعتبر عندئذ قد نشأت في الدولة التي تقع فيها المنشأة الدائمة أو المركز الثابت .

٥ - حيثما يتبين ، بسبب علاقة خاصة بين الدافع والمالك المنتفع أو بينهما الاثنان معاً وبين شخص آخر أن قيمة الفائدة ، مع مراعاة المطالبة بالدين التي تدفع عنها ، تتجاوز القيمة التي يمكن أن يكون قد تم الاتفاق عليها بين الدافع والمالك المنتفع في غياب مثل هذه العلاقة ، عندئذ تطبق أحكام هذه المادة على القيمة المذكورة الأخيرة فقط . وفي مثل هذه الحالة يظل الجزء الزائد من المدفوعات خاضعاً للضريبة وفقاً لقوانين كل من الدولتين المتعاقدين مع وجوب مراعاة الأحكام الأخرى الواردة في هذه الاتفاقية .

عند تحديد ذلك التعديل يجب مراعاة الأحكام الأخرى لهذه الاتفاقية ، وتجري السلطات المختصة في الدولتين مشاورات فيما بينهما إذا كان ذلك ضرورياً .

مادة ١٠

أرباح الأسهم

١ - تخضع أرباح الأسهم التي تدفعها شركة مقيمة في دولة متعاقدة إلى مقيم في الدولة المتعاقدة الأخرى للضريبة فقط في تلك الدولة الأخرى .

٢ - تعني عبارة " أرباح الأسهم " حسب استخدامها في هذه المادة :

أ) الأرباح من الأسهم ومن ضمنها الدخل من الأسهم وأسهم الانتفاع أو حقوق الانتفاع أو أسهم التعدين وأسهم المؤسسين أو حقوق الأسهم الأخرى ، التي لا تمثل مطالبات ديون ، المساهمة في الأرباح ،

ب) أي دخل آخر خاضع لنفس المعاملة الضريبية مثل الدخل من الأسهم بموجب قوانين الدولة التي تعتبر الشركة الموزعة مقيمة فيها .

٣ - لا تنطبق أحكام الفقرة ١ إذا كان المالك المنتفع من أرباح الأسهم ، كونه مقيماً في دولة متعاقدة ، يزاوّل عملاً في الدولة المتعاقدة الأخرى التي تقيم فيها الشركة الدافعة لأرباح الأسهم من خلال منشأة دائمة تقع فيها ، أو يؤدي في تلك الدولة الأخرى خدمات شخصية مستقلة من مركز ثابت فيها وكانت الملكية التي تدفع بسببها أرباح الأسهم مرتبطة ارتباطاً فعلياً بهذه المنشأة الدائمة أو المركز الثابت . في مثل هذه الحالة تطبق أحكام المادة ٧ أو المادة ١٤ حسبما تكون الحالة .

٤ - حيثما تصل شركة مقيمة في دولة متعاقدة على أرباح أو دخل في الدولة المتعاقدة الأخرى ، فإنه لا يجوز لتلك الدولة الأخرى أن تفرض أية ضريبة على أرباح الأسهم التي تدفعها الشركة إلا بقدر ما يدفع من أرباح الأسهم هذه إلى مقيم في تلك الدولة الأخرى أو بالتقدير الذي تكون فيه الملكية التي تدفع بسببها أرباح الأسهم مرتبطة ارتباطاً فعلياً بمنشأة دائمة أو مركز ثابت يقع في تلك الدولة الأخرى . ولا يجوز لها أيضاً إخضاع الأرباح غير الموزعة للشركة للضريبة التي تفرض على الأرباح غير الموزعة تتكون كلياً أو جزئياً من أرباح أو دخل ناشئ في تلك الدولة الأخرى .

مادة ٨

النقل البحري والجوي

- ١ - تخضع الأرباح الناتجة من تشغيل سفن أو طائرات في حركة النقل الدولي للضريبة فقط في الدولة المتعاقدة التي يقع فيها مركز الإدارة الفعلي للمشروع .
- ٢ - إذا كان مركز الإدارة الفعلي لمشروع ملاحى يقع على متن سفينة ، فإنه يعتبر عندئذ واقعاً في الدولة المتعاقدة التي يقع فيها موطن ميناء السفينة أو ، إن لم يوجد مثل هذا الميناء ، فيعتبر واقعاً في الدولة المتعاقدة التي يقيم فيها مشغل السفينة .
- ٣ - تطبق أحكام الفقرة ١ أيضاً على الأرباح الناتجة من المشاركة في اتحاد أو عمل مشترك أو وكالة تشغيل دولية .

مادة ٩

المشروعات المشتركة

- ١ - حيثما
 - أ) يساهم مشروع تابع لدولة متعاقدة بصورة مباشرة أو غير مباشرة في إدارة أو الهيمنة على أو في رأسمال مشروع تابع للدولة المتعاقدة الأخرى ،
 - ب) يساهم نفس الأشخاص بصورة مباشرة أو غير مباشرة في إدارة أو الهيمنة على أو في رأسمال مشروع تابع لدولة متعاقدة ومشروع تابع في الدولة المتعاقدة الأخرى ،
 وفي أي من الحالتين ، إذا وضعت أو فرضت شروطاً فيما بين المشروعين في علاقاتهما التجارية أو المالية تختلف عن تلك التي يمكن وضعها بين مشروعين مستقلين ، فإن أية أرباح لم يكن ليتم تحقيقها إلا بسبب وجود هذه الشروط ، فإنه ، يجوز تضمينها في أرباح هذا المشروع وإخضاعها للضريبة تبعاً لذلك .
- ٢ - إذا أدرجت إحدى الدولتين المتعاقدتين ضمن أرباح مشروع تابع لها - وأخضعتها للضريبة تبعاً لذلك - أرباح مشروع تابع للدولة الأخرى الخاضعة للضريبة في تلك الدولة الأخرى وكانت الأرباح التي تم إدراجها على هذا النحو أرباحاً كان من الممكن أن تتحقق لمشروع تابع للدولة المذكورة أولاً إذا كانت الشروط الموضوعية بين المشروعين نفسها تلك التي يمكن أن توضع بين مشروعين مستقلين ، فإن على الدولة الأخرى أن تقوم بإجراء التعديل الملائم لمبلغ الضريبة المفروضة على هذه الأرباح .

قائمة فيها . فإذا باشر المشروع نشاطاً كالمذكور أنفاً فإنه يجوز فرض الضريبة على أرباح المشروع في الدولة المتعاقدة الأخرى ولكن فقط بالقدر الذي يمكن أن ينسب إلى تلك المنشأة الدائمة .

٢ - مع مراعاة أحكام الفقرة ٣، حيثما يباشر مشروع تابع لدولة متعاقدة نشاطاً في الدولة المتعاقدة الأخرى عن طريق منشأة دائمة قائمة فيها ، تنسب في كل دولة متعاقدة إلى تلك المنشأة الدائمة الأرباح التي يمكن أن يتوقع لها تحقيقها فيما لو كان مشروعاً متميزاً ومستقلاً يباشر نفس الأنشطة أو أنشطة مشابهة في نفس الظروف أو في ظروف مشابهة ويتعامل بصورة مستقلة تماماً مع المشروع الذي يعتبر منشأة دائمة له .

٣ - عند تحديد أرباح منشأة دائمة ، يسمح بخصم المصروفات المتكبدة لأغراض المنشأة الدائمة بما في ذلك المصروفات التنفيذية والإدارية العمومية سواء تم تكديدها في الدولة التي توجد فيها المنشأة الدائمة أو في أي مكان آخر . على الرغم من أي قيود منصوص عليها في القوانين الداخلية شريطة أن تكون المصروفات المسموح بخصمها متوافقة مع الأعراف الدولية .

٤ - إذا جرى العرف في دولة متعاقدة على تحديد الأرباح التي تنسب إلى منشأة دائمة على أساس تقسيم نسبي للأرباح الكلية للمشروع على مختلف أقسامه ، فإن أحكام الفقرة ٢ لا تمنع تلك الدولة المتعاقدة من تحديد الأرباح التي ستخضع للضريبة على أساس مثل هذا التقسيم النسبي الذي جرى عليه العرف غير أن طريقة التقسيم النسبي المتبعة يجب أن تؤدي إلى نتيجة تتفق مع المبادئ المتضمنة في هذه المادة .

٥ - لا تنسب أرباح لمنشأة دائمة استناداً إلى مجرد قيام تلك المنشأة الدائمة بشراء سلع أو بضائع للمشروع .

٦ - لأغراض الفقرات السابقة ، تحدد الأرباح التي تنسب للمنشأة الدائمة بنفس الطريقة عاماً بعد عام ما لم يوجد سبب قوي وكاف للعمل بغير ذلك .

٧ - حيثما تشمل الأرباح على عناصر للدخل التي تمت معالجتها على حدة في مواد أخرى من هذه الاتفاقية ، فإن أحكام تلك المواد لن تتأثر بأحكام هذه المادة .

٧ - أن كون شركة مقيمة في دولة متعاقدة تهيمن على شركة أو تهيمن عليها شركة مقيمة في الدولة المتعاقدة الأخرى أو تزاوُل عملاً في تلك الدولة الأخرى (سواء من خلال منشأة دائمة أو خلافه) ، فإن ذلك الواقع لا يجعل في حد ذاته أي من الشركتين منشأة دائمة للشركة الأخرى .

مادة ٦

الدخل من الأموال غير المنقولة

- ١ - الدخل الذي يحصل عليه مقيم في دولة متعاقدة من الأموال غير المنقولة (بما في ذلك الدخل من الزراعة أو الأحراج) الكائنة في الدولة المتعاقدة الأخرى ، يجوز إخضاعه للضريبة في تلك الدولة الأخرى .
- ٢ - يكون لعبارة " الأموال غير المنقولة " المعنى الوارد لها وفقاً لقانون الدولة المتعاقدة التي توجد بها الأموال المعنية . وعلى أية حال ، فإن العبارة تشمل على الملكية الملحقة بالأموال غير المنقولة ، والماشية والآلات المستخدمة في الزراعة والأحراج ، والحقوق التي تطبق بشأنها أحكام القانون العام المتعلقة بملكية الأراضي ، وحق الانتفاع بالأموال غير المنقولة والحقوق في المدفوعات المتغيرة أو الثابتة كمقابل الاستغلال أو الحق في استغلال الترسبات المعدنية ومصادر المياه وغيرها من الموارد الطبيعية الأخرى ، لا تعتبر السفن والزوارق والطائرات من الأموال غير المنقولة .
- ٣ - تطبق أحكام الفقرة ١ على الدخل الناتج من الاستخدام المباشر للأموال غير المنقولة أو من تأجيرها أو استغلالها بأي شكل آخر .
- ٤ - تطبق أحكام الفقرتين ١ و ٣ أيضاً على الدخل من الأموال غير المنقولة لمشروع ، وعلى الدخل من الأموال غير المنقولة المستخدمة لأداء خدمات شخصية مستقلة .

مادة ٧

أرباح الأعمال

- ١ - تخضع الأرباح الصناعية أو التجارية لمشروع تابع لدولة متعاقدة للضريبة فقط في تلك الدولة ما لم يمارس المشروع نشاطاً في الدولة المتعاقدة الأخرى عن طريق منشأة دائمة

٣ - أي موقع بناء أو مشروع إنشاء أو تركيب أو تشييد أو تجميع بشكل منشأة دائمة فقط في حال استمراره لمدة تزيد عن تسعة أشهر .

٤ - بالرغم من الأحكام المتقدمة لهذه المادة ، فإن مصطلح " المنشأة الدائمة " يعتبر غير شامل للآتي :

أ) استخدام التسهيلات فقط لغرض تخزين أو عرض أو تسليم سلع أو بضائع مملوكة للمشروع ؛

ب) الاحتفاظ بمخزون من سلع أو بضائع مملوكة للمشروع فقط لغرض التخزين أو العرض أو التسليم ؛

ج -) الاحتفاظ بمخزون من سلع أو بضائع مملوكة للمشروع فقط لغرض تصنيعها بواسطة مشروع آخر ؛

د) الاحتفاظ بمقر ثابت للعمل فقط لغرض مزاوله أي نشاط آخر ذو طبيعة تحضيرية أو مساعدة للمشروع ؛

هـ -) الاحتفاظ بمقر ثابت للعمل فقط لأي جمع بين الأنشطة المذكورة في الفقرات الفرعية من أ) إلى د) شريطة أن يكون مجمل النشاط بالمقر الثابت للعمل الناتج عن هذا الجمع ذي طبيعة تحضيرية أو مساعدة .

٥ - إذا عمل شخص في إحدى الدولتين المتعاقبتين لصالح أو نيابة عن مشروع تابع للدولة المتعاقدة الأخرى - خلاف وكيل ذو وضع مستقل والذي تنطبق عليه الفقرة ٦ ، فإنه يعتبر منشأة دائمة في الدولة المذكورة أولاً ، إذا توفر أحد الشرطين :

أ) كان لديه وعادة يزاول في الدولة المذكورة أولاً سلطة عامة للتفاوض وإبرام العقود لصالح أو نيابة عن ذلك المشروع ؛

ب) لم يكن لديه مثل هذه السلطة لكنه يحتفظ في الدولة المذكورة أولاً بمخزون من بضائع أو سلع يمتلكها ذلك المشروع والتي منها يقوم هذا الشخص بشكل منظم بتسليم بضائع أو سلع لصالح ذلك المشروع أو نيابة عنه .

٦ - لا يعتبر أن يكون لمشروع تابع لدولة متعاقدة منشأة دائمة في الدولة المتعاقدة ، لمجرد أنه يزاول العمل في تلك الدولة المتعاقدة الأخرى من خلال سمسار أو وكيل عام بالعمولة أو أي وكيل آخر ذي وضع مستقل شريطة أن يكون تصرف هؤلاء الأشخاص في النطاق المعتاد لأعمالهم . ومع ذلك، إذا كرست كل أنشطة ذلك الوكيل أو كلها تقريباً لصالح ذلك المشروع ، فإنه لن يعتبر وكيلًا ذا وضع مستقل ضمن ما تعنيه هذه الفقرة .

٣ - حيثما يكون فرداً ما وفقاً لأحكام الفقرة ١ من هذه المادة مقيماً في كلتا الدولتين المتعاقبتين ، فإن وضعه عندئذ سيحدد كالآتي :

- أ) يعتبر مقيماً فقط في الدولة التي يتوفر له سكن دائم بها ؛
 - ب) إذا توفر له سكن دائم في كلتا الدولتين ، فيعتبر مقيماً فقط في الدولة التي تكون علاقاته الشخصية والاقتصادية بها أوثق (مركز المصالح الحيوية) ؛
 - ج) إذا لم يكن ممكناً تحديد الدولة التي بها مركز مصالحه الحيوية ، أو لم يتوفر له سكن دائم في أي من الدولتين ، يعتبر مقيماً فقط في الدولة التي له فيها إقامة معتادة ؛
 - د) إذا كانت له إقامة معتادة في كلتا الدولتين ، أو لم تكن له إقامة معتادة بأي منهما ، فيعتبر مقيماً فقط في الدولة التي يكون من مواطنيها ؛
- ٤ - حيث يعتبر وفقاً لأحكام الفقرة ١ شخصاً ما ، خلاف الفرد ، مقيماً في كلتا الدولتين المتعاقبتين ، فإنه يعتبر مقيماً فقط في الدولة التي يقع فيها مركز إدارته الفعلي .

مادة ٥

المنشأة الدائمة

- ١ - لأغراض هذه الاتفاقية ، تعني عبارة " المنشأة الدائمة " المقر الثابت للعمل الذي يتم من خلاله مزاوله نشاط المشروع كلياً وجزئياً .
- ٢ - تشمل عبارة " المنشأة الدائمة " بوجه خاص :
 - أ) مركز الإدارة ؛
 - ب) فرع ؛
 - ج) مكتب ؛
 - د) مصنع ؛
 - هـ) ورشة ؛
 - و) منجم ، أو بئر نفط أو غاز ، أو محجر أو أي مكان آخر لاستخراج الموارد الطبيعية .

٢ - بالنسبة للكويت ، أي فرد حائز على الجنسية الكويتية وكذلك أي شخص قانوني أو شركة تضامن أو جمعية تستمد وضعها هذا من القوانين النافذة في الكويت ؛

ج (تعني عبارة " النقل الدولي " أي نقل بواسطة سفينة أو طائرة يتولى تشغيلها مشروع يوجد مركز إدارته الفعلي في دولة متعاقدة ، ما عدا الحالات التي يتم فيها تشغيل السفينة أو الطائرة فقط فيما بين أماكن تقع في الدولة المتعاقدة الأخرى ؛

ط (تعني عبارة " السلطة المختصة "

(١) في حالة النمسا وزير المالية الفدرالي أو ممثله المفوض ؛

(٢) في حالة الكويت وزير المالية أو ممثله المفوض .

٢ - فيما يخص تطبيق الاتفاقية من قبل دولة متعاقدة ، فإن أي مصطلح لم يرد له تعريف فيها وما لم يقتض سياق النص خلافاً لذلك ، يكون لها نفس معناه بموجب قانون تلك الدولة المتعاقدة فيما يتعلق بالضرائب التي تطبق عليها الاتفاقية .

مادة ٤

المقيم

١ - لأغراض هذه الاتفاقية ، تعني عبارة " مقيم في دولة متعاقدة " :

أ (في حالة النمسا ، أي شخص بموجب قوانين ضرائب النمسا يخضع للضريبة فيها بسبب موطنه أو إقامته المعتادة أو مركز إدارته أو أي معيار آخر ذو طبيعة مماثلة ؛

ب (في حالة دولة الكويت ، الفرد الذي له موطن في الكويت ، وأي شركة يتم تأسيسها في الكويت .

٢ - لأغراض الفقرة ١ السابقة

أ (تعتبر جمهورية النمسا وأقسامها السياسية الفرعية مقيماً في النمسا ؛

ب (تعتبر دولة الكويت مقيماً في الكويت ؛

ج (المؤسسات الحكومية يتم اعتبارها ، حسب انتسابها ، مقيمة في النمسا أو في الكويت . كما تعتبر كمؤسسة حكومية أية مؤسسة تم إنشاؤها بواسطة الحكومة من أجل وظائف عامة والمتعارف عليها لهذا النحو عن طريق الاتفاق المتبادل فيما بين السلطات المختصة في الدولتين المتعاقبتين .

(٤) الضريبة المفروضة وفقاً لقانون دعم العمالة الوطنية .

(مشاراً إليها فيما بعد بـ " الضريبة الكويتية ") .

٤ - تطبق هذه الاتفاقية أيضاً على أية ضرائب مماثلة أو مشابهة في جوهرها للضرائب التي قد تفرض بعد تاريخ توقيع الاتفاقية بالإضافة إلى الضرائب القائمة أو بدلاً عنها . وتخطر السلطات المختصة في الدولتين المتعاقبتين بعضهما البعض بالتغييرات الجوهرية التي يتم إجرائها على القوانين الضريبية لكل منهما .

مادة ٣

تعريف عامة

١ - لأغراض هذه الاتفاقية ، ما لم يقتض سياق النص خلاف ذلك :

أ) (يعني مصطلح " الكويت " دولة الكويت بما في ذلك أي منطقة خارج البحر الإقليمي تحددت أو يجوز تحديدها وفقاً للقانون الدولي كمنطقة يمكن أن تمارس فيها الكويت حقوق سيادة أو ولاية بموجب قوانين الكويت ؛

ب) (يعني مصطلح " النمسا " جمهورية النمسا ؛

جـ) (يعني مصطلح " دولة متعاقدة " و " الدولة المتعاقدة الأخرى " النمسا أو الكويت أو حسبما يقتضي سياق النص ؛

د) (يشمل مصطلح " شخص " فرد وشركة وأي كيان آخر من الأشخاص ؛

هـ) (يعني مصطلح " شركة " أي شخص اعتباري أو أي كيان يعامل كشخص اعتباري لأغراض الضريبة ؛

و) (تعني عبارتاً " مشروع تابع لدولة متعاقدة " و " مشروع تابع للدولة المتعاقدة الأخرى " على التوالي مشروع يباشره مقيم في دولة متعاقدة ومشروع يباشره مقيم في الدولة المتعاقدة الأخرى ؛

ز) (يعني مصطلح " مواطن " :

١ - بالنسبة للنمسا كل الأفراد الحائزين على الجنسية النمساوية وكذلك أي شخص قانوني أو شركة تضامن أو جمعية تستمد وضعها هذا من القوانين النافذة في النمسا ؛

مادة ١

النطاق الشخصي

تطبق هذه الاتفاقية على الأشخاص المقيمين في إحدى الدولتين المتعاقبتين أو كليهما .

مادة ٢

الضرائب التي تشملها الاتفاقية

١ - تطبق هذه الاتفاقية على الضرائب على الدخل وعلى رأس المال المفروضة لصالح دولة متعاقدة أو قسم سياسي فرعي أو سلطة محلية تتبع لها ، بغض النظر عن الطريقة التي تفرض بها .

٢ - تعتبر من الضرائب على الدخل وعلى رأس المال كافة الضرائب المفروضة على إجمالي الدخل أو على إجمالي رأس المال أو عناصر الدخل أو على عناصر رأس المال بما في ذلك الضرائب على الأرباح الناتجة عن نقل ملكية الأموال المنقولة أو غير المنقولة وكذلك الضرائب على زيادة قيمة رأس المال .

٣ - الضرائب الحالية التي تطبق عليها هذه الاتفاقية هي بوجه خاص :

(أ) في النمسا :

(١) ضريبة الدخل ؛

(٢) ضريبة الشركات ؛

(٣) ضريبة الأراضي ؛

(٤) الضريبة على المشروعات الزراعية ومشروعات الأحراج ؛ و

(٥) الضريبة على قيمة الأراضي الفضاء .

(مشاراً إليها فيما بعد بـ " الضريبة النمساوية ") ؛

(ب) في الكويت :

(١) ضريبة دخل الشركات ؛

(٢) المساهمة من صافي أرباح الشركات المساهمة التي تدفع إلى مؤسسة الكويت

للتقدم العلمي ؛

(٣) الزكاة ؛ و

اتفاقية
بين
حكومة دولة الكويت
و
حكومة جمهورية النمسا

لتجنب الازدواج الضريبي ومنع التهرب المالي
فيما يتعلق بالضرائب على الدخل ورأس المال
ولتعزيز العلاقات الاقتصادية

إن حكومة دولة الكويت وحكومة جمهورية النمسا رغبة منهما في تنمية علاقاتهما الاقتصادية
المتبادلة عن طريق إزالة العوائق المالية .

قد اتفقتا على ما يلي :

[GERMAN TEXT — TEXTE ALLEMAND]

Abkommen

zwischen der Regierung der Republik Österreich und der Regierung des Staates Kuwait zur Vermeidung der Doppelbesteuerung und zur Verhinderung der Steuerumgehung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen und zur Belebung der wirtschaftlichen Beziehungen

DIE REGIERUNG DER REPUBLIK ÖSTERREICH UND DIE REGIERUNG DES STAATES KUWAIT, von dem Wunsche geleitet, ihre wirtschaftlichen Beziehungen durch den Abbau steuerlicher Hindernisse zu fördern,

sind wie folgt übereingekommen:

Artikel 1

PERSÖNLICHER GELTUNGSBEREICH

Dieses Abkommen gilt für Personen, die in einem Vertragsstaat oder in beiden Vertragsstaaten ansässig sind.

Artikel 2

UNTER DAS ABKOMMEN FALLENDEN STEUERN

1. Dieses Abkommen gilt, ohne Rücksicht auf die Art der Erhebung, für Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, die für Rechnung eines Vertragsstaats oder einer seiner Gebietskörperschaften erhoben werden.

2. Als Steuern vom Einkommen und vom Vermögen gelten alle Steuern, die vom Gesamteinkommen, vom Gesamtvermögen oder von Teilen des Einkommens oder des Vermögens erhoben werden, einschließlich der Steuern vom Gewinn aus der Veräußerung beweglichen oder unbeweglichen Vermögens sowie der Steuern vom Vermögenszuwachs.

3. Zu den bestehenden Steuern, für die dieses Abkommen gilt, gehören insbesondere:

a) in Österreich:

- i) die Einkommensteuer;
 - ii) die Körperschaftsteuer;
 - iii) die Grundsteuer;
 - iv) die Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben und
 - v) die Abgabe vom Bodenwert bei unbebauten Grundstücken;
- (im Folgenden als „österreichische Steuer“ bezeichnet);

b) im Staat Kuwait:

- i) die Körperschaftsteuer;
- ii) der Beitrag vom Reingewinn der Aktiengesellschaften, der an die kuwaitische Stiftung zur Förderung der Wissenschaft (Kuwait Foundation for Advancement of Science (KFAS) zu zahlen ist;
- iii) der Zakat und
- iv) die Steuer gemäß dem innerstaatlichen Gesetz über die Förderung der Arbeitnehmer;

(im Folgenden als „kuwaitische Steuer“ bezeichnet).

4. Das Abkommen gilt auch für alle Steuern gleicher oder im Wesentlichen ähnlicher Art, die nach der Unterzeichnung des Abkommens neben den bestehenden Steuern oder an deren Stelle erhoben werden. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten teilen einander die in ihren Steuergesetzen eingetretenen wesentlichen Änderungen mit.

Artikel 3

ALLGEMEINE BEGRIFFSBESTIMMUNGEN

1. Im Sinne dieses Abkommens, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert,

- a) bedeutet der Ausdruck „Österreich“ die Republik Österreich;
 - b) bedeutet der Ausdruck „Kuwait“ den Staat Kuwait und schließt jedes Gebiet außerhalb des Küstenmeeres mit ein, das in Übereinstimmung mit dem Völkerrecht nach den kuwaitischen Rechtsvorschriften als ein Gebiet bezeichnet wurde oder bezeichnet werden kann, in dem Kuwait Hoheitsrechte oder Rechtsprechung ausüben darf;
 - c) bedeutet der Ausdruck „ein Vertragsstaat“ und „der andere Vertragsstaat“, je nach dem Zusammenhang, Österreich oder Kuwait;
 - d) bedeutet der Ausdruck „Person“ natürliche Personen, Gesellschaften und alle anderen Personenvereinigungen;
 - e) bedeutet der Ausdruck „Gesellschaft“ juristische Personen oder Rechtsträger, die für die Besteuerung wie juristische Personen behandelt werden;
 - f) bedeuten die Ausdrücke „Unternehmen eines Vertragsstaats“ und „Unternehmen des anderen Vertragsstaats“, je nachdem, ein Unternehmen, das von einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird, oder ein Unternehmen, das von einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird;
 - g) bedeutet der Ausdruck „Staatsangehöriger“:
 - i) in Bezug auf Österreich alle natürlichen Personen, die die österreichische Staatsbürgerschaft besitzen sowie alle juristischen Personen, Personengesellschaften und andere Personenvereinigungen, die nach dem in Österreich geltenden Recht errichtet worden sind;
 - ii) in Bezug auf Kuwait alle natürlichen Personen, die die Staatsangehörigkeit Kuwaits besitzen, sowie alle juristischen Personen, Personengesellschaften und andere Personenvereinigungen, die nach dem in Kuwait geltenden Recht errichtet worden sind;
 - h) bedeutet der Ausdruck „internationaler Verkehr“ jede Beförderung mit einem Seeschiff oder Luftfahrzeug, das von einem Unternehmen mit tatsächlicher Geschäftsleistung in einem Vertragsstaat betrieben wird, es sei denn, das Seeschiff oder Luftfahrzeug wird ausschließlich zwischen Orten im anderen Vertragsstaat betrieben;
 - i) bedeutet der Ausdruck „zuständige Behörde“:
 - i) in Österreich den Bundesminister für Finanzen oder dessen bevollmächtigten Vertreter;
 - ii) in Kuwait den Minister der Finanzen oder dessen bevollmächtigten Vertreter.
2. Bei der Anwendung des Abkommens durch einen Vertragsstaat hat, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert, jeder im Abkommen nicht definierte Ausdruck die Bedeutung, die ihm nach dem Recht dieses Staates über die Steuern zukommt, für die das Abkommen gilt.

Artikel 4 **ANSÄSSIGE PERSONEN**

1. Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „eine in einem Vertragsstaat ansässige Person“:
- a) in Österreich eine Person, die nach österreichischem Recht auf Grund ihres Wohnsitzes, ihres ständigen Aufenthalts, des Ortes ihrer Geschäftsleitung oder eines anderen ähnlichen Merkmals steuerpflichtig ist;
 - b) in Kuwait eine natürliche Person, die ihren Wohnsitz in Kuwait hat und eine Gesellschaft, die in Kuwait errichtet worden ist.
2. Im Sinne des vorstehenden Absatzes 1
- a) gelten die Republik Österreich und ihre Gebietskörperschaften als in Österreich ansässige Personen;
 - b) gilt der Staat Kuwait als eine in Kuwait ansässige Person;
 - c) gelten öffentliche Einrichtungen gemäß ihrer Zugehörigkeit als in Österreich oder in Kuwait ansässige Personen. Als öffentliche Einrichtung gilt jede Einrichtung, die von der Regierung eines der Vertragsstaaten zur Erfüllung öffentlicher Aufgaben geschaffen worden ist und von den zuständigen Behörden der Vertragsstaaten in gegenseitigem Einvernehmen als solche anerkannt wird.
3. Ist nach Absatz 1 eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt Folgendes:
- a) Die Person gilt als nur in dem Staat ansässig, in dem sie über eine ständige Wohnstätte verfügt;

- b) verfügt sie in beiden Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, zu dem sie die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hat (Mittelpunkt der Lebensinteressen);
 - c) kann nicht bestimmt werden, in welchem Staat die Person den Mittelpunkt ihrer Lebensinteressen hat, oder verfügt sie in keinem der Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, in dem sie ihren gewöhnlichen Aufenthalt hat;
 - d) hat die Person ihren gewöhnlichen Aufenthalt in beiden Staaten oder in keinem der Staaten, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, dessen Staatsangehöriger sie ist.
4. Ist nach Absatz 1 dieses Artikels eine andere als eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, in dem sich der Ort ihrer tatsächlichen Geschäftsleitung befindet.

Artikel 5

BETRIEBSTÄTTE

1. Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „Betriebstätte“ eine feste Geschäftseinrichtung, durch die die Tätigkeit eines Unternehmens ganz oder teilweise ausgeübt wird.
2. Der Ausdruck „Betriebstätte“ umfasst insbesondere:
- a) einen Ort der Leitung,
 - b) eine Zweigniederlassung,
 - c) eine Geschäftsstelle,
 - d) eine Fabrikationsstätte,
 - e) eine Werkstätte und
 - f) ein Bergwerk, ein Öl- oder Gasvorkommen, einen Steinbruch oder eine andere Stätte der Ausbeutung von Bodenschätzen.
3. Eine Bauausführung, Einrichtung oder Montage ist nur dann eine Betriebstätte, wenn ihre Dauer neun Monate überschreitet.
4. Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels gelten nicht als Betriebstätten:
- a) Einrichtungen, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung von Gütern oder Waren des Unternehmens benutzt werden;
 - b) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung unterhalten werden;
 - c) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten werden, durch ein anderes Unternehmen bearbeitet oder verarbeitet zu werden;
 - d) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen andere Tätigkeiten auszuüben, die vorbereitender Art sind oder eine Hilfstätigkeit darstellen;
 - e) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, mehrere der unter den Buchstaben a bis d genannten Tätigkeiten auszuüben, vorausgesetzt, dass die sich daraus ergebende Gesamttätigkeit der festen Geschäftseinrichtung vorbereitender Art ist oder eine Hilfstätigkeit darstellt.
5. Eine Person - mit Ausnahme eines unabhängigen Vertreters im Sinne des Absatzes 6 -, die in einem Vertragsstaat für ein Unternehmen des anderen Vertragsstaats tätig ist, gilt als Betriebstätte im erstgenannten Staat, wenn
- a) sie im erstgenannten Staat über eine umfassende Vollmacht verfügt, für das Unternehmen Verträge zu verhandeln und abzuschließen, und sie die Vollmacht dort gewöhnlich ausübt, oder
 - b) sie über keine solche Vollmacht verfügt, jedoch im erstgenannten Staat Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens zur regelmäßigen Auslieferung für das Unternehmen unterhält.
6. Ein Unternehmen eines Vertragsstaates wird nicht schon deshalb so behandelt, als habe es eine Betriebstätte im anderen Vertragsstaat, weil es im anderen Vertragsstaat seine Tätigkeit durch einen Makler, Kommissionär oder einen anderen unabhängigen Vertreter ausübt, sofern diese Personen im Rahmen ihrer ordentlichen Geschäftstätigkeit handeln. Wenn die Tätigkeit dieses Vertreters jedoch ausschließlich oder überwiegend diesem Unternehmen gewidmet ist, gilt er nicht als unabhängiger Vertreter im Sinne dieses Absatzes.

7. Allein dadurch, dass eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft eine Gesellschaft beherrscht oder von einer Gesellschaft beherrscht wird, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort (entweder durch eine Betriebsstätte oder auf andere Weise) ihre Tätigkeit ausübt, wird keine der beiden Gesellschaften zur Betriebsstätte der anderen.

Artikel 6

EINKÜNFTE AUS UNBEWEGLICHEM VERMÖGEN

1. Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unbeweglichem Vermögen (einschließlich der Einkünfte aus land- und forstwirtschaftlichen Betrieben) bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

2. Der Ausdruck „unbewegliches Vermögen“ hat die Bedeutung, die ihm nach dem Recht des Vertragsstaats zukommt, in dem das Vermögen liegt. Der Ausdruck umfasst in jedem Fall das Zubehör zum unbeweglichen Vermögen, das lebende und tote Inventar land- und forstwirtschaftlicher Betriebe, die Rechte, für die die Vorschriften des Privatrechts über Grundstücke gelten, Nutzungsrechte an unbeweglichem Vermögen sowie Rechte auf veränderliche oder feste Vergütungen für die Ausbeutung oder das Recht auf Ausbeutung von Mineralvorkommen, Quellen und anderen Bodenschätzen; Schiffe und Luftfahrzeuge gelten nicht als unbewegliches Vermögen.

3. Absatz 1 gilt für Einkünfte aus der unmittelbaren Nutzung, der Vermietung oder Verpachtung sowie jeder anderen Art der Nutzung unbeweglichen Vermögens.

4. Die Absätze 1 und 3 gelten auch für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen eines Unternehmens und für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen, das der Ausübung einer selbständigen Arbeit dient.

Artikel 7

UNTERNEHMENSGEWINNE

1. Gewerbliche oder kaufmännische Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats dürfen nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, das Unternehmen übt seine Tätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus. Übt das Unternehmen seine Tätigkeit auf diese Weise aus, so dürfen die Gewinne des Unternehmens im anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser Betriebsstätte zugerechnet werden können.

2. Übt ein Unternehmen eines Vertragsstaats seine Tätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus, so werden vorbehaltlich des Absatzes 3 in jedem Vertragsstaat dieser Betriebsstätte die Gewinne zugerechnet, die sie hätte erzielen können, wenn sie eine gleiche oder ähnliche Tätigkeit unter gleichen oder ähnlichen Bedingungen als selbständiges Unternehmen ausgeübt hätte und im Verkehr mit dem Unternehmen, dessen Betriebsstätte sie ist, völlig unabhängig gewesen wäre.

3. Bei der Ermittlung der Gewinne einer Betriebsstätte werden die für diese Betriebsstätte entstandenen Aufwendungen, einschließlich der Geschäftsführungs- und allgemeinen Verwaltungskosten, ungeachtet der Begrenzungen nach innerstaatlichem Recht zum Abzug zugelassen, gleichgültig, ob sie in dem Staat, in dem die Betriebsstätte liegt, oder anderswo entstanden sind, vorausgesetzt, ihr Abzug entspricht der internationalen Praxis.

4. Soweit es in einem Vertragsstaat üblich ist, die einer Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne durch Aufteilung der Gesamtgewinne des Unternehmens auf seine einzelnen Teile zu ermitteln, schließt Absatz 2 nicht aus, dass dieser Vertragsstaat die zu besteuern den Gewinne nach der üblichen Aufteilung ermittelt; die gewählte Gewinnaufteilung muss jedoch derart sein, dass das Ergebnis mit den Grundsätzen dieses Artikels übereinstimmt.

5. Auf Grund des bloßen Einkaufs von Gütern oder Waren für das Unternehmen wird einer Betriebsstätte kein Gewinn zugerechnet.

6. Bei der Anwendung der vorstehenden Absätze sind die der Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne jedes Jahr auf dieselbe Art zu ermitteln, es sei denn, dass ausreichende Gründe dafür bestehen, anders zu verfahren.

7. Gehören zu den Gewinnen Einkünfte, die in anderen Artikeln dieses Abkommens behandelt werden, so werden die Bestimmungen jener Artikel durch die Bestimmungen dieses Artikels nicht berührt.

Artikel 8

SEESCHIFFFAHRT UND LUFTFAHRT

1. Gewinne aus dem Betrieb von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

2. Befindet sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung eines Unternehmens der Seeschiffahrt an Bord eines Schiffes, so gilt er als in dem Vertragsstaat gelegen, in dem der Heimathafen des Schiffes liegt, oder, wenn kein Heimathafen vorhanden ist, in dem Vertragsstaat, in dem die Person ansässig ist, die das Schiff betreibt.

3. Absatz 1 gilt auch für Gewinne aus der Beteiligung an einem Pool, einer Betriebsgemeinschaft oder einer internationalen Betriebsstelle.

Artikel 9

VERBUNDENE UNTERNEHMEN

1. Wenn

- a) ein Unternehmen eines Vertragsstaats unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder dem Kapital eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt ist oder
- b) dieselben Personen unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder dem Kapital eines Unternehmens eines Vertragsstaats und eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt sind

und in diesen Fällen die beiden Unternehmen in ihren kaufmännischen oder finanziellen Beziehungen an vereinbarte oder auferlegte Bedingungen gebunden sind, die von denen abweichen, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, dürfen die Gewinne, die eines der Unternehmen ohne diese Bedingungen erzielt hätte, wegen dieser Bedingungen aber nicht erzielt hat, den Gewinnen dieses Unternehmens zugerechnet und entsprechend besteuert werden.

2. Werden in einem der Vertragsstaaten den Gewinnen eines Unternehmens dieses Staates Gewinne zugerechnet - und entsprechend besteuert -, mit denen ein Unternehmen des anderen Staates in diesem Staat besteuert worden ist, und handelt es sich bei den zugerechneten Gewinnen um solche, die das Unternehmen des erstgenannten Staates erzielt hätte, wenn die zwischen den beiden Unternehmen vereinbarten Bedingungen die gleichen gewesen wären, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so nimmt der andere Staat eine entsprechende Änderung der dort von diesen Gewinnen erhobenen Steuer vor. Bei dieser Änderung sind die übrigen Bestimmungen dieses Abkommens zu berücksichtigen; erforderlichenfalls werden die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten einander konsultieren.

Artikel 10

DIVIDENDEN

1. Dividenden, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, dürfen nur im anderen Staat besteuert werden.

2. Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Dividenden“ bedeutet:

- a) Dividenden auf Aktien einschließlich Einkünfte aus Aktien, Genussaktien oder Genussscheinen, Kuxen, Gründeranteilen oder anderen Aktienrechten - ausgenommen Forderungen - mit Gewinnbeteiligung und
- b) andere Einkünfte, die nach dem Recht des Staates, in dem die ausschüttende Gesellschaft ansässig ist, den Einkünften aus Aktien steuerlich gleichgestellt sind.

3. Absatz 1 ist nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, in dem die die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

4. Bezieht eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft Gewinne oder Einkünfte aus dem anderen Vertragsstaat, so darf dieser andere Staat weder die von der Gesellschaft gezahlten Dividenden

besteuern, es sei denn, dass diese Dividenden an eine im anderen Staat ansässige Person gezahlt werden oder dass die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu einer im anderen Staat gelegenen Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehört, noch Gewinne der Gesellschaft einer Steuer für nichtausgeschüttete Gewinne unterwerfen, selbst wenn die gezahlten Dividenden oder die nichtausgeschütteten Gewinne ganz oder teilweise aus im anderen Staat erzielten Gewinnen oder Einkünften bestehen.

Artikel 11

ZINSEN

1. Zinsen, die aus einem Vertragsstaat stammen und an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, dürfen, wenn diese Person der Nutzungsberechtigte der Zinsen ist, nur im anderen Staat besteuert werden.

2. Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Zinsen“ bedeutet Einkünfte aus Forderungen jeder Art, auch wenn die Forderungen durch Pfandrechte an Grundstücken gesichert oder mit einer Beteiligung am Gewinn des Schuldners ausgestattet sind, und insbesondere Einkünfte aus öffentlichen Anleihen und aus Obligationen einschließlich der damit verbundenen Aufgelder und der Gewinne aus Losanleihen.

3. Absatz 1 ist nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, aus dem die Zinsen stammen, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Forderung, für die die Zinsen gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

4. Zinsen gelten dann als aus einem Vertragsstaat stammend, wenn der Schuldner dieser Staat selbst, eine seiner Gebietskörperschaften oder eine in diesem Staat ansässige Person ist. Hat aber der Schuldner der Zinsen, ohne Rücksicht darauf, ob er in einem Vertragsstaat ansässig ist oder nicht, in einem Vertragsstaat eine Betriebsstätte oder eine feste Einrichtung und ist die Schuld, für die die Zinsen gezahlt werden, für Zwecke der Betriebsstätte oder der festen Einrichtung eingegangen worden und trägt die Betriebsstätte oder die feste Einrichtung die Zinsen, so gelten die Zinsen als aus dem Staat stammend, in dem die Betriebsstätte oder die feste Einrichtung liegt.

5. Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Nutzungsberechtigten oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Zinsen, gemessen an der zugrundeliegenden Forderung, den Betrag, den Schuldner und Nutzungsberechtigter ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 12

LIZENZGEBÜHREN

1. Lizenzgebühren, die aus einem Vertragsstaat stammen und an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

2. Diese Lizenzgebühren dürfen jedoch auch in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Empfänger der Lizenzgebühren der Nutzungsberechtigte ist, 10 vom Hundert des Bruttobetrags der Lizenzgebühren nicht übersteigen.

3. Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Lizenzgebühren“ bedeutet Vergütungen jeder Art, die für die Benutzung oder für das Recht auf Benutzung von Urheberrechten an literarischen, künstlerischen oder wissenschaftlichen Werken, einschließlich kinematografischer Filme, von Patenten, Marken, Mustern oder Modellen, Plänen, geheimen Formeln oder Verfahren gezahlt werden.

4. Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, aus dem die Lizenzgebühren stammen, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Lizenzgebühren gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

5. Lizenzgebühren gelten dann als aus einem Vertragsstaat stammend, wenn der Schuldner dieser Staat selbst, eine seiner Gebietskörperschaften oder eine in diesem Staat ansässige Person ist. Hat aber der Schuldner der Lizenzgebühren, ohne Rücksicht darauf, ob er in einem Vertragsstaat ansässig ist oder

nicht, in einem Vertragsstaat eine Betriebsstätte oder eine feste Einrichtung und ist die Verpflichtung zur Zahlung der Lizenzgebühren für Zwecke der Betriebsstätte oder der festen Einrichtung eingegangen worden und trägt die Betriebsstätte oder die feste Einrichtung die Lizenzgebühren, so gelten die Lizenzgebühren als aus dem Staat stammend, in dem die Betriebsstätte oder die feste Einrichtung liegt.

6. Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Nutzungsberechtigten oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Lizenzgebühren, gemessen an der zugrundeliegenden Leistung, den Betrag, den Schuldner und Nutzungsberechtigter ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 13

GEWINNE AUS DER VERÄUSSERUNG VON VERMÖGEN

1. Gewinne, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus der Veräußerung unbeweglichen Vermögens im Sinne des Artikels 6 bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

2. Gewinne aus der Veräußerung beweglichen Vermögens, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, oder das zu einer festen Einrichtung gehört, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für die Ausübung einer selbständigen Arbeit im anderen Vertragsstaat zur Verfügung steht, einschließlich derartiger Gewinne, die bei der Veräußerung einer solchen Betriebsstätte (allein oder mit dem übrigen Unternehmen) oder einer solchen festen Einrichtung erzielt werden, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

3. Gewinne aus der Veräußerung von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen, die im internationalen Verkehr betrieben werden, und von beweglichem Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe oder Luftfahrzeuge dient, dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

4. Gewinne aus der Veräußerung des in den Absätzen 1, 2 und 3 nicht genannten Vermögens dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Veräußerer ansässig ist.

Artikel 14

SELBSTÄNDIGE ARBEIT

1. Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus einem freien Beruf oder aus sonstiger selbständiger Tätigkeit bezieht, dürfen nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, dass der Person im anderen Vertragsstaat für die Ausübung ihrer Tätigkeit gewöhnlich eine feste Einrichtung zur Verfügung steht. Steht ihr eine solche feste Einrichtung zur Verfügung, so dürfen die Einkünfte im anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser festen Einrichtung zugerechnet werden können.

2. Der Ausdruck „freier Beruf“ umfasst insbesondere die selbständig ausgeübte wissenschaftliche, literarische, künstlerische, erzieherische oder unterrichtende Tätigkeit sowie die selbständige Tätigkeit der Ärzte, Rechtsanwälte, Ingenieure, Architekten, Zahnärzte und Buchsachverständigen und ähnliche Tätigkeiten.

Artikel 15

UNSELBSTÄNDIGE ARBEIT

1. Vorbehaltlich der Artikel 16, 18 und 19 dürfen Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unselbständiger Arbeit bezieht, nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, die Arbeit wird im anderen Vertragsstaat ausgeübt. Wird die Arbeit dort ausgeübt, so dürfen die dafür bezogenen Vergütungen im anderen Staat besteuert werden.

2. Ungeachtet des Absatzes 1 dürfen Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person für eine im anderen Vertragsstaat ausgeübte unselbständige Arbeit bezieht, nur im erstgenannten Staat besteuert werden, wenn

- a) der Empfänger sich im anderen Staat insgesamt nicht länger als 183 Tage während des betreffenden Steuerjahres aufhält und

- b) die Vergütungen von einem Arbeitgeber oder für einen Arbeitgeber gezahlt werden, der nicht im anderen Staat ansässig ist, und
- c) die Vergütungen nicht von einer Betriebsstätte oder einer festen Einrichtung getragen werden, die der Arbeitgeber im anderen Staat hat.

3. Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels dürfen Vergütungen für unselbständige Arbeit, die an Bord eines Seeschiffes oder Luftfahrzeuges, das im internationalen Verkehr betrieben wird, ausgeübt wird, in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

Artikel 16

AUFSICHTSRATS- UND VERWALTUNGSRATSVERGÜTUNGEN

Aufsichtsrats- oder Verwaltungsratsvergütungen und ähnliche Zahlungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person in ihrer Eigenschaft als Mitglied des Aufsichtsrats- oder Verwaltungsrats einer Gesellschaft bezieht, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist, dürfen nur im erstgenannten Staat besteuert werden.

Artikel 17

KÜNSTLER UND SPORTLER

1. Ungeachtet der Artikel 7, 14 und 15 dürfen Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person als Künstler, wie Bühnen-, Film-, Rundfunk- und Fernsehkünstler sowie Musiker, oder als Sportler aus ihrer im anderen Vertragsstaat persönlich ausgeübten Tätigkeit bezieht, im anderen Staat besteuert werden.

2. Fließen Einkünfte aus einer von einem Künstler oder Sportler in dieser Eigenschaft persönlich ausgeübten Tätigkeit nicht dem Künstler oder Sportler selbst, sondern einer anderen Person zu, so dürfen diese Einkünfte ungeachtet der Artikel 7, 14 und 15 in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Künstler oder Sportler seine Tätigkeit ausübt.

3. Die Absätze 1 und 2 gelten nicht, wenn der Aufenthalt der Künstler oder Sportler in einem Vertragsstaat ganz oder in wesentlichem Umfang aus öffentlichen Kassen des anderen Vertragsstaats oder einer seiner Gebietskörperschaften gefördert wird.

Artikel 18

RUHEGEHÄLTER UND RENTEN

1. Vorbehaltlich des Artikels 19 Absatz 1 dürfen Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für frühere unselbständige Arbeit gezahlt werden, nur in diesem Staat besteuert werden.

2. Renten dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Berechtigte ansässig ist.

3. Im Sinne dieses Artikels:

- a) bedeutet der Ausdruck „Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen“ wiederkehrende Zahlungen im Ruhestand für frühere unselbständige Arbeit oder Entschädigungen für Schadensfälle im Zusammenhang mit der früheren unselbständigen Arbeit, einschließlich Zahlungen aus der Sozialversicherung eines Vertragsstaats;
- b) bedeutet der Ausdruck „Renten“ bestimmte Beträge, die regelmäßig und zu bestimmten Zeit auf Lebenszeit oder während eines bestimmten oder bestimmbar Zeitraums auf Grund einer Verpflichtung zahlbar sind, die diese Zahlungen als Gegenleistung eine in Geld oder Geldeswert erbrachte angemessene Leistung vorsieht.

Artikel 19

ÖFFENTLICHER DIENST

1. Vergütungen, einschließlich Ruhegehälter, die von einem Vertragsstaat, einer seiner Gebietskörperschaften oder einer seiner Körperschaften des öffentlichen Rechts an eine natürliche Person für die diesem Staat, der Gebietskörperschaft oder der Körperschaft des öffentlichen Rechts geleisteten Dienste gezahlt werden, dürfen nur in diesem Staat besteuert werden. Diese Vergütungen dürfen jedoch

nur im anderen Vertragsstaat besteuert werden, wenn die Dienste in diesem Staat geleistet werden, die natürliche Person in diesem Staat ansässig, Staatsangehöriger dieses Staates und nicht Staatsangehöriger des erstgenannten Staates ist.

2. Auf Vergütungen und Ruhegehälter für Dienstleistungen, die im Zusammenhang mit einer gewerblichen Tätigkeit eines Vertragsstaats, einer seiner Gebietskörperschaften oder seiner Körperschaften des öffentlichen Rechts erbracht werden, sind die Artikel 15, 16 und 18 anzuwenden.

3. Absatz 1 gilt auch für Vergütungen, die im Rahmen eines Entwicklungshilfeprogramms eines Vertragsstaats oder einer seiner Gebietskörperschaften aus Mitteln, die ausschließlich von diesem Staat oder einer seiner Gebietskörperschaften bereitgestellt werden, an Fachkräfte oder freiwillige Helfer gezahlt werden, die in den anderen Vertragsstaat mit dessen Zustimmung entsandt worden sind.

Artikel 20

LEHRER, STUDENTEN UND ANDERE IN AUSBILDUNG STEHENDE PERSONEN

1. Eine natürliche Person, die sich auf Einladung eines Vertragsstaats oder einer Universität, Hochschule oder Schule, eines Museums oder einer anderen kulturellen Einrichtung dieses Vertragsstaats oder im Rahmen eines amtlichen Kulturaustauschprogramms in diesem Staat höchstens zwei Jahre lang lediglich zur Ausübung einer Lehrtätigkeit, zum Halten von Vorlesungen oder zur Ausübung einer Forschungstätigkeit bei dieser Einrichtung aufhält und die im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort unmittelbar vor der Einreise in den erstgenannten Staat ansässig war, ist im erstgenannten Staat mit ihren für diese Tätigkeit bezogenen Vergütungen von der Steuer befreit, vorausgesetzt, dass diese Vergütungen von außerhalb dieses Staates bezogen werden.

2. Eine natürliche Person, die sich in einem Vertragsstaat lediglich als

- a) Student einer Universität, Hochschule oder Schule in diesem Vertragsstaat,
- b) Lehrling,
- c) Empfänger eines Zuschusses, Unterhaltsbeitrags oder Stipendiums einer religiösen, mildtätigen, wissenschaftlichen oder pädagogischen Organisation vornehmlich zum Studium oder zu Forschungsarbeiten oder
- d) Mitarbeiter eines Programms der technischen Zusammenarbeit, an dem die Regierung dieses Vertragsstaats beteiligt ist,

aufhält und die im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort unmittelbar vor der Einreise in den erstgenannten Staat ansässig war, ist mit den für ihren Unterhalt, ihr Studium oder ihre Ausbildung bestimmten Überweisungen aus dem Ausland im erstgenannten Vertragsstaat von der Steuer befreit.

3. Vergütungen, die ein Student, Praktikant oder Lehrling, der in einem Vertragsstaat ansässig ist oder vorher dort ansässig war, für eine Beschäftigung erhält, die er in dem anderen Staat insgesamt nicht länger als 183 Tage während des betreffenden Steuerjahres ausübt, werden in dem anderen Staat nicht besteuert, wenn die Beschäftigung im unmittelbaren Zusammenhang mit seinen Studien oder seiner Ausbildung steht.

Artikel 21

ANDERE EINKÜNFTE

1. Einkünfte einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person, die in den vorstehenden Artikeln nicht behandelt wurden, dürfen ohne Rücksicht auf ihre Herkunft nur in diesem Staat besteuert werden.

2. Absatz 1 ist auf andere Einkünfte als solche aus unbeweglichem Vermögen im Sinne des Artikels 6 Absatz 2 nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger im anderen Vertragsstaat eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Einkünfte gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

Artikel 22

VERMÖGEN

1. Unbewegliches Vermögen im Sinne des Artikels 6, das einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person gehört und im anderen Vertragsstaat liegt, darf im anderen Staat besteuert werden.

2. Bewegliches Vermögen, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, oder das zu einer festen Einrichtung gehört, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für die Ausübung einer selbstständigen Arbeit im anderen Vertragsstaat zur Verfügung steht, darf im anderen Staat besteuert werden.

3. Seeschiffe und Luftfahrzeuge, die im internationalen Verkehr betrieben werden, sowie bewegliches Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe oder Luftfahrzeuge dient, dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

4. Alle anderen Vermögensteile einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person dürfen nur in diesem Staat besteuert werden.

Artikel 23

VERMEIDUNG DER DOPPELBESTEuerung

1. Die in beiden Vertragsstaaten geltenden Gesetze bleiben für die Besteuerung in den beiden Vertragsstaaten maßgebend, soweit dieses Abkommen nicht gegenteilige Vorschriften enthält.

2. Es besteht Übereinstimmung, dass die Doppelbesteuerung entsprechend den nachstehenden Absätzen dieses Artikels vermieden wird.

3. In Österreich wird die Doppelbesteuerung wie folgt vermieden:

a) Bezieht eine in Österreich ansässige Person Einkünfte oder hat sie Vermögen und dürfen diese Einkünfte oder dieses Vermögen nach diesem Abkommen in Kuwait besteuert werden, so nimmt Österreich vorbehaltlich der Buchstaben b und c diese Einkünfte oder dieses Vermögen von der Besteuerung aus.

b) Bezieht eine in Österreich ansässige Person Einkünfte, die nach Artikel 12 Absatz 2 in Kuwait besteuert werden dürfen, so rechnet Österreich auf die vom Einkommen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der in Kuwait gezahlten Steuer entspricht. Der anzurechnende Betrag darf jedoch den Teil der vor der Anrechnung ermittelten Steuer nicht übersteigen, der auf die aus Kuwait bezogenen Einkünfte entfällt;

c) Einkünfte oder Vermögen einer in Österreich ansässigen Person, die nach dem Abkommen von der Besteuerung in Österreich auszunehmen sind, dürfen gleichwohl in Österreich bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen oder Vermögen der Person einbezogen werden.

d) Bei Anwendung des Buchstaben b gilt die in Artikel 2 Absatz 3 genannte kuwaitische Steuer Zakat als Einkommensteuer.

4. In Kuwait wird die Doppelbesteuerung wie folgt vermieden:

Bezieht eine in Kuwait ansässige Person Einkünfte, die in Österreich der Besteuerung unterliegen, oder hat sie Vermögen, das in Österreich der Besteuerung unterliegt, darf Kuwait diese Einkünfte besteuern und kann für die österreichische Steuer in Übereinstimmung mit seinem innerstaatlichen Recht Entlastung gewähren.

Kuwait darf in diesem Fall auf die so berechneten Steuern die in Österreich gezahlte Einkommensteuer anrechnen, aber mit einem Betrag, der den Teil der vorgenannten kuwaitischen Steuer nicht übersteigt, der auf diese Einkünfte im Verhältnis zum Gesamtbetrag der der Steuer unterliegenden Einkünfte entfällt.

Artikel 24

GLEICHBEHANDLUNG

1. Staatsangehörige eines Vertragsstaats dürfen im anderen Vertragsstaat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen Staatsangehörige des anderen Staates unter gleichen Verhältnissen unterworfen sind oder unterworfen werden können.

2. Die Besteuerung einer Betriebsstätte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, darf im anderen Staat nicht ungünstiger sein als die Besteuerung von Unternehmen des anderen Staates, die die gleiche Tätigkeit ausüben. Diese Bestimmung ist nicht so auszulegen, als verpflichte sie einen Vertragsstaat, den im anderen Vertragsstaat ansässigen Personen Steuerfreibeträge, -

vergünstigungen und -ermäßigungen auf Grund des Personenstandes oder der Familienlasten zu gewähren, die er seinen ansässigen Personen gewährt.

3. Unternehmen eines Vertragsstaats, deren Kapital ganz oder teilweise unmittelbar oder mittelbar einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person oder mehreren solchen Personen gehört oder ihrer Kontrolle unterliegt, dürfen im erstgenannten Staat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen andere ähnliche Unternehmen des erstgenannten Staates unterworfen sind oder unterworfen werden können.

4. Ungeachtet der Absätze 1, 2 und 3 berührt dieser Artikel nicht das Recht der beiden Vertragsstaaten, in Übereinstimmung mit ihrem innerstaatlichen Recht oder der Verwaltungsübung eigenen Staatsangehörigen, die in diesem Vertragsstaat ansässig sind, eine Steuerbefreiung oder -herabsetzung zu gewähren. Eine solche Befreiung oder Herabsetzung gilt jedoch nicht für jenen Teil des Kapitals von Gesellschaften, der Personen gehört, die Staatsangehörige des anderen Vertragsstaats sind.

5. Dieser Artikel ist nicht so auszulegen, als verpflichte er einen Vertragsstaat, die Vorteile einer Behandlung, einer Bevorzugung oder eines Vorrechtes auf die im anderen Vertragsstaat ansässigen Personen auszudehnen, die einem anderen Vertragsstaat oder seinen dort ansässigen Personen auf Grund der Errichtung einer Zollunion, Wirtschaftsunion, Sonderübereinkommen, Freihandelszone oder auf Grund von regionalen oder subregionalen Übereinkommen gewährt werden, die sich ausschließlich oder überwiegend auf den Kapitalverkehr und/oder das Steuerwesen beziehen, denen der erstgenannte Staat angehört.

6. Dieser Artikel gilt ungeachtet des Artikels 2 für Steuern jeder Art und Bezeichnung.

Artikel 25

VERSTÄNDIGUNGSVERFAHREN

1. Ist eine Person der Auffassung, dass Maßnahmen eines Vertragsstaats oder beider Vertragsstaaten für sie zu einer Besteuerung führen oder führen werden, die diesem Abkommen nicht entspricht, so kann sie unbeschadet der nach dem innerstaatlichen Recht dieser Staaten vorgesehenen Rechtsmittel ihren Fall der zuständigen Behörde des Vertragsstaats unterbreiten, in dem sie ansässig ist.

2. Hält die zuständige Behörde die Einwendung für begründet und ist sie selbst nicht in der Lage, eine befriedigende Lösung herbeizuführen, so wird sie sich bemühen, den Fall durch Verständigung mit der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats so zu regeln, dass eine dem Abkommen nicht entsprechende Besteuerung vermieden wird. Die Verständigungsregelung ist ungeachtet der Fristen des innerstaatlichen Rechts der Vertragsstaaten durchzuführen.

3. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten werden sich bemühen, Schwierigkeiten oder Zweifel, die bei der Auslegung oder Anwendung dieses Abkommens entstehen, in gegenseitigem Einvernehmen zu beseitigen. Sie können auch gemeinsam darüber beraten, wie eine Doppelbesteuerung in Fällen vermieden werden kann, die im Abkommen nicht behandelt sind.

4. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten können zur Herbeiführung einer Einigung im Sinne der vorstehenden Absätze unmittelbar miteinander verkehren.

Artikel 26

INFORMATIONSAUSTAUSCH

1. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten tauschen die Informationen aus, die zur Durchführung dieses Abkommens erforderlich sind. Alle Informationen, die ein Vertragsstaat erhalten hat, sind ebenso geheim zu halten wie die auf Grund des innerstaatlichen Rechts dieses Staates beschafften Informationen und dürfen nur den Personen oder Behörden (einschließlich der Gerichte und der Verwaltungsbehörden) zugänglich gemacht werden, die mit der Veranlagung oder Erhebung, der Vollstreckung oder Strafverfolgung oder mit der Entscheidung von Rechtsmitteln hinsichtlich der unter das Abkommen fallenden Steuern befasst sind. Diese Personen oder Behörden dürfen die Informationen nur für diese Zwecke verwenden. Sie dürfen die Informationen in einem öffentlichen Gerichtsverfahren oder in einer Gerichtsentscheidung offen legen.

2. Absatz 1 ist nicht so auszulegen, als verpflichte er einen Vertragsstaat,

- a) Verwaltungsmaßnahmen durchzuführen, die von den Gesetzen und der Verwaltungspraxis dieses oder des anderen Vertragsstaats abweichen;

- b) Informationen zu erteilen, die nach den Gesetzen oder im üblichen Verwaltungsverfahren dieses oder des anderen Vertragsstaats nicht beschafft werden können;
- c) Informationen zu erteilen, die ein Handels-, Industrie-, Gewerbe- oder Berufsgeheimnis oder ein Geschäftsverfahren preisgeben würden oder deren Erteilung dem Ordnung widerspräche (ordre public).

Artikel 27

DIPLOMATISCHE UND KONSULARISCHE VORRECHTE

1. Dieses Abkommen berührt nicht die steuerlichen Vorrechte, die den Mitgliedern diplomatischer Missionen konsularischer Vertretungen sowie internationaler Organisationen nach den allgemeinen Regeln des Völkerrechts oder auf Grund besonderer Abkommen zustehen.

2. Ungeachtet des Artikels 4 gilt eine natürliche Person, die Mitglied einer diplomatischen Mission oder einer konsularischen Vertretung eines Vertragsstaats ist, die im anderen Vertragsstaat oder in einem dritten Staat gelegen ist, für Zwecke dieses Abkommens als im Entsendestaat ansässig, wenn sie

- a) nach dem Völkerrecht im Empfangsstaat mit Einkünften aus Quellen außerhalb dieses Staates nicht besteuert wird und
- b) im Entsendestaat den gleichen Verpflichtungen bezüglich der Steuer von ihrem Welteinkommen unterworfen ist wie die in diesem Staat ansässige Personen.

Artikel 28

VERSCHIEDENES

1. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten regeln in gegenseitigem Einvernehmen, wie die in den vorstehenden Artikeln vorgesehenen Begrenzungen und Befreiungen durchzuführen sind.

2. Dieses Abkommen berührt nicht die Rechte der in einem Vertragsstaat ansässigen Personen in Bezug auf die vom anderen Vertragsstaat in Übereinstimmung mit seinem innerstaatlichen Recht und der Verwaltungsübung vorgesehenen steuerlichen Förderungsmaßnahmen, Investitionsbegünstigungen, Befreiungen und Freibeträgen.

Artikel 29

DURCHFÜHRUNGSBESTIMMUNGEN

Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten können in Übereinstimmung mit der Verwaltungsübung die erforderlichen Durchführungsbestimmungen zum Abkommen erlassen.

Artikel 30

IN-KRAFT-TRETEN

1. Dieses Abkommen bedarf der Ratifikation in Übereinstimmung mit den verfassungsmäßigen Erfordernissen der beiden Vertragsstaaten; die Ratifikationsurkunden werden in Kuwait ausgetauscht.

2. Dieses Abkommen tritt am ersten Tag des dritten Monats, der dem Monat folgt, in dem der Austausch der Ratifikationsurkunden stattgefunden hat, in Kraft, und seine Bestimmungen finden Anwendungen:

- a) in Bezug auf die an der Quelle einbehaltenen Steuern für Beträge, die am oder nach den 1. Jänner des Jahres gezahlt werden, das dem Jahr unmittelbar folgt, in dem das Abkommen in Kraft tritt;
- b) in Bezug auf andere Steuern auf Besteuerungszeiträume, die am oder nach dem 1. Jänner des Jahres beginnen, das dem Jahr unmittelbar folgt, in dem das Abkommen in Kraft tritt.

Artikel 31

GELTUNGSDAUER

1. Dieses Abkommen bleibt für fünf Jahre in Kraft; danach bleibt es für einen gleichartigen Zeitraum oder gleichartige Zeiträume in Kraft, es sei denn, beide Vertragsstaaten unterrichten einander gegenseitig

schriftlich sechs Monate vor Ablauf des ersten oder jedes nachfolgenden Zeitraums, dass sie die Absicht haben, das Abkommen zu kündigen. In diesem Fall findet das Abkommen nicht mehr Anwendung:

- a) in Bezug auf die an der Quelle einbehaltenen Steuern auf Beträge, die nach dem 31. Dezember des Jahres zahlbar sind, in dem die Mitteilung erfolgt ist.
- b) in Bezug auf andere Steuern auf Besteuerungszeiträume, die nach dem 31. Dezember des Jahres beginnen, in dem die Mitteilung erfolgt ist.

ZU URKUND DESSEN haben die hiezu gehörig bevollmächtigten Unterfertigten dieses Abkommen unterzeichnet.

GESCHEHEN zu Wien, am 13. Juni 2002, welcher dem 2. Rabi II 1423 H entspricht, in deutscher, arabischer und englischer Sprache, wobei alle Texte gleichermaßen authentisch sind. Bei unterschiedlicher Auslegung ist der englische Wortlaut maßgebend.

**Für die Regierung
der Republik Österreich**
Benita Ferrero-Waldner

**Für die Regierung
des Staates Kuwait**
Youssef Hamad Al-Ibrahim

Protokoll

Die Regierung der Republik Österreich und die Regierung des Staates Kuwait haben anlässlich der Unterzeichnung des Abkommens zur Vermeidung der Doppelbesteuerung und zur Verhinderung der Steuerumgehung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen und zur Belebung der wirtschaftlichen Beziehungen in Wien am 13. Juni 2002, welcher dem 2. Rabi II 1423 H entspricht, die nachstehenden Bestimmungen vereinbart, die ein integrierender Bestandteil des Abkommens sind:

1. Zu Artikel 4:

Es besteht Einvernehmen darüber, dass als öffentliche Einrichtung Kuwaits im Sinn des Absatzes 2 Buchstabe c dieses Artikels die folgenden juristischen Personen des öffentlichen Rechts zu verstehen sind, die vollständig im Eigentum des Staates Kuwait stehen und von ihm beherrscht werden:

- die Zentralbank von Kuwait (the Central Bank of Kuwait)
- öffentliche Körperschaften,
- Behörden,
- Regierungsstellen,
- Stiftungen,
- Entwicklungsfonds.

Vorbehaltlich des Absatzes 2 Buchstabe c dieses Artikels können weitere Einrichtungen als öffentliche Einrichtungen anerkannt werden.

2. Zu Artikel 5:

a) Es gilt als vereinbart, dass betreffend Absatz 5 dieses Artikels ein unabhängiger Vertreter eine Person ist, die Geschäfte und Verträge im eigenen Namen abschließt und nicht auf irgendeine Art für ein Unternehmen handelt; eine Vollmacht, im Namen eines Unternehmens Verträge abzuschließen, wird auch dann gewöhnlich ausgeübt, wenn verschiedene Personen auf Grund einer Vollmacht für das Unternehmen tätig sind.

b) Eine Person im Sinne des Absatzes 6 muss sowohl rechtlich als auch wirtschaftlich von dem Unternehmen unabhängig sein und im Rahmen seiner ordentlichen Geschäftstätigkeit handeln, wenn sie für das Unternehmen tätig ist.

3. Zu den Artikeln 5, 7 und 9:

Einer Bauausführung, Einrichtung oder Montage dürfen in dem Vertragsstaat, in dem sich die Bauausführung, Einrichtung oder Montage befindet, nur die Gewinne zugerechnet werden, die aus der Bauausführung, Einrichtung oder Montage selbst stammen. Das bedeutet, dass insbesondere

- a) Gewinne, die aus einer mit dieser Tätigkeit in Zusammenhang stehenden oder davon unabhängigen Warenlieferung der Hauptbetriebsstätte oder einer anderen Betriebsstätte des Unternehmens oder eines Dritten stammen, der Bauausführung, Einrichtung oder Montage nicht zuzurechnen sind;
- b) Gewinne, die aus Planungs-, Projektierungs-, Konstruktions- oder Forschungsarbeiten, sowie aus technischen Dienstleistungen stammen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person für eine Bauausführung, Einrichtung oder Montage im anderen Staat erbringt, dieser Bauausführung, Einrichtung oder Montage nicht zuzurechnen sind, soweit diese Tätigkeiten außerhalb des anderen Vertragsstaats ausgeübt werden.

4. Zu Artikel 7:

In Bezug auf Absatz 1 dieses Artikels gelten Vergütungen jeder Art für die Benutzung oder das Recht auf Benutzung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Ausrüstungen oder Vergütungen für die Mitteilung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Erfahrungen als Unternehmensgewinne, auf die Artikel 7 anzuwenden ist.

5. Zu Artikel 8:

Gewinne aus dem Betrieb von Seeschiffen, die beim Fischfang, für Baggerarbeiten oder für den Schleppdienst eingesetzt sind, fallen unter Absatz 1 dieses Artikels.

6. Zu Artikel 9:

Artikel 9 ist ungeachtet des innerstaatlichen Rechts anzuwenden, sofern ein annehmbarer eindeutiger Beweis erbracht werden kann und die Festsetzung der Gewinne internationaler Praxis entspricht.

7. Zu den Artikeln 15 und 19:

Angestellte der „Kuwait Airways“ und von Schiffen, die im Eigentum der öffentlichen Hand stehen, sind, sofern sie Staatsangehörige Kuwaits sind, von der österreichischen Steuer auf Vergütungen, die in Österreich erzielt werden, befreit; Angestellte österreichischer Unternehmen, die in der internationalen Luftfahrt tätig sind, sind von der kuwaitischen Steuer auf Vergütungen, die in Kuwait erzielt werden, befreit, sofern sie österreichische Staatsangehörige sind.

ZU URKUND DESSEN haben die hiezu gehörig bevollmächtigten Unterfertigten dieses Protokoll unterzeichnet.

Geschehen zu Wien in zwei Urschriften am 13. Juni 2002, welcher dem 2. Rabi II 1423 H entspricht, in deutscher, arabischer und englischer Sprache, wobei alle Texte gleichermaßen authentisch sind. Bei unterschiedlicher Auslegung ist der englische Wortlaut maßgebend.

Für die Regierung der Republik Österreich

Benita Ferrero-Waldner

Für die Regierung des Staates Kuwait

Youssef Hamad Al-Ibrahim

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
AUSTRIA AND THE GOVERNMENT OF THE STATE OF KUWAIT FOR
THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION
OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND
ON CAPITAL AND FOR THE FOSTERING OF ECONOMIC RELATIONS

The Government of the Republic of Austria and the Government of the State of Kuwait;

Desiring to promote their mutual economic relations by removing fiscal obstacles,
Have agreed as follows:

Article 1. Personal Scope

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes Covered

1. This Agreement shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State, a political subdivision or local authority thereof, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which this Agreement shall apply are in particular:

a) in Austria:

- (1) the income tax (die Einkommensteuer);
 - (2) the corporation tax (die Koerperschaftsteuer);
 - (3) the land tax (die Grundsteuer);
 - (4) the tax on agricultural and forestry enterprises (die Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben); and
 - (5) the tax on the value of vacant plots (die Abgabe vom Bodenwert bei unbebauten Grundstuecken);
- (hereinafter referred to as "Austrian tax");

b) in Kuwait:

- (1) the corporate income tax;
- (2) the contribution from the net profits of shareholding companies payable to the Kuwait Foundation for Advancement of Science (KFAS);

- (3) the Zakat; and
- (4) the tax subjected according to the supporting of national employee law; (hereinafter referred to as "Kuwaiti tax").

4. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. General Definitions

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - a) The term "Kuwait" means the State of Kuwait and includes any area beyond the territorial sea which in accordance with international law has been or may be designated under the laws of Kuwait as an area in which Kuwait may exercise sovereign rights or jurisdiction;
 - b) the term "Austria" means the Republic of Austria;
 - c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Austria or Kuwait, as the context requires;
 - d) the term "person" includes an individual and a company and any other body of persons;
 - e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - g) the term "national" means:
 - (1) in respect of Austria all individuals possessing the nationality of Austria and any legal person, partnership and association deriving its status as such from the laws in force in Austria;
 - (2) in respect of Kuwait any individual possessing the nationality of Kuwait and any legal person, partnership and association deriving its status as such from the law in force in Kuwait;
 - h) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - i) the term "competent authority" means:
 - (1) in the case of Austria the Federal Minister of Finance or his authorised representative;
 - (2) in the case of Kuwait the Minister of Finance or his authorised representative.

2. As regards the application of the Agreement by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Agreement applies.

Article 4. Resident

1. For the purpose of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means:

a) in the case of Austria, any person who, under the tax laws of Austria is liable to taxation therein by reason of his domicile, habitual abode, place of management or any other criterion of a similar nature;

b) in the case of Kuwait, an individual who has his domicile in Kuwait and a company which is incorporated in Kuwait.

2. For the purposes of paragraph 1 above:

a) The Republic of Austria and its political subdivisions shall be deemed to be a resident of Austria;

b) The State of Kuwait shall be deemed to be a resident of Kuwait;

c) government institutions shall be deemed, according to affiliation, to be a resident of Austria or of Kuwait. Any institution shall be deemed to be a government institution which has been created by the government of public functions and which is recognized as such by mutual agreement of the competent authorities of the Contracting States.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him;

b) if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

c) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

d) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national.

4. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which its place of effective management is situated.

Article 5. Permanent Establishment

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop; and
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site, construction, installation, erection or assembly project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than nine months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to d), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. A person acting in one of the Contracting States for or on behalf of an enterprise of the other Contracting State - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - shall be deemed to be a permanent establishment in the first-mentioned State, if

- a) he has, and habitually exercises, in the first-mentioned State a general authority to negotiate and conclude contracts for or on behalf of such enterprise, or
- b) he has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to such enterprise from which such person regularly delivers goods or merchandise for or on behalf of such enterprise.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other Contracting State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on

business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats, and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business Profits

1. The industrial or commercial profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other Contracting State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere, notwithstanding any limitation domestic law, provided that the expenses are deducted in accordance with international practice.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be custom-

ary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purpose of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. Shipping and Air Transport

1. Profits derived from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits derived from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated Enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where one of the Contracting States includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had

to the other provisions of the Agreement and the competent authorities of the States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

2. The term "dividends" as used in this Article means:

a) dividends on shares including income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other shares rights, not being debt-claims, participating in profits, and

b) other income which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

1. Any interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State if such resident is the beneficial owner of the interest.

2. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premium and prizes attaching to such securities, bonds or debentures.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such per-

manent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the law of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of such royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13. Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in the other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Independent Personal Services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists, accountants and similar activities.

Article 15. Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting

State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 16. Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State shall be taxed only in the first-mentioned State.

Article 17. Artistes and Athletes

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the visit of entertainers or athletes to a Contracting State is supported wholly or substantially from public funds of the other Contracting State, a political subdivision or a local authority thereof.

Article 18. Pensions and Annuities

1. Subject to the provisions of paragraph 1 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. Annuities shall only be taxed in the Contracting State in which the beneficiary is a resident.

3. As used in this Article:

a) the term "pensions and other similar remuneration" means periodic payments made after retirement in consideration of past employment or by way of compensation for injuries received in connection with past employment including payments from social security funds of a Contracting State;

b) the term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life, or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 19. Government Service

1. Remuneration including pensions paid by a Contracting State, a political subdivision, a local authority or a corporation of public law thereof to an individual in respect of services rendered to that State, subdivision, authority or public law corporation shall be taxable only in that State. However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State, if the services are rendered in that State, if the individual is a resident of that State, a national of that State and not a national of the first-mentioned State.

2. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions paid in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State, a political subdivision, a local authority or a corporation of public law thereof.

3. The provisions of paragraph 1 shall likewise apply in respect of remuneration paid, under a development assistance programme of a Contracting State, a political subdivision or a local authority, out of funds exclusively supplied by that State, political subdivision or local authority, to a specialist or volunteer seconded to the other Contracting State with the consent of that other State.

Article 20. Teachers, Students and Trainees

1. An individual who visits a Contracting State at the invitation of that State or of a university, college, school, museum or other cultural institution of that State or under an official programme of cultural exchange for a period not exceeding two years solely for the purpose of teaching, giving lectures or carrying out research at such institution and who is, or was immediately before that visit, a resident of the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned State on his remuneration for such activity, provided that such remuneration is derived by him from outside that State.

2. An individual who is present in a Contracting State solely

a) as a student at a university, college or school in that Contracting State,

b) as a business apprentice,

c) as the recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study or research from a religious, charitable, scientific or educational organization, or

d) as a member of a technical cooperation programme entered into by the Government of that Contracting State, and who is, or was immediately before visiting that State, a resident of the other Contracting State, shall be exempt from tax in the first-mentioned Con-

tracting State in respect of remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education or training.

3. Remuneration which a student or business apprentice who is or was formerly a resident of a Contracting State derives from an employment which he exercises in the other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the fiscal year concerned shall not be taxed in that other State if the employment is directly related to his studies or apprenticeship.

Article 21. Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22. Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 23. Elimination of Double Taxation

1. The laws in force in either of the Contracting States shall continue to govern the taxation in the respective Contracting States except where provisions to the contrary are made in this Agreement.

2. It is agreed that double taxation shall be avoided in accordance with the following paragraphs of this Article.

3. In the case of Austria, double taxation shall be avoided as follows:

a) Where a resident of Austria derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Kuwait, Austria shall, subject to the provisions of sub-paragraphs b) and c), exempt such income or capital from tax.

b) Where a resident of Austria derives items of income which, in accordance with the provision of paragraph 2 of Article 12 may be taxed in Kuwait, Austria shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in Kuwait. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given which is attributable to such items of income derived from Kuwait.

c) Where in accordance with any provision of this Agreement income derived or capital owned by a resident of Austria is exempt from tax in Austria, Austria may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

d) For the purposes of sub-paragraph b), the Kuwaiti tax Zakat mentioned in paragraph 3 of Article 2 shall be considered an income tax.

4. In the case of Kuwait double taxation shall be avoided as follows:

If a resident of Kuwait owns items of income and capital which are taxable in Austria, Kuwait may tax these items of income and may give relief for the Austrian taxes suffered in accordance with the provisions of its domestic law.

In such a case, Kuwait may deduct from the taxes so calculated the income tax paid in Austria but in an amount not exceeding that proportion of the aforesaid Kuwaiti tax which such items of income bear to the entire income.

Article 24. Non-Discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State, carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected re-

quirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1, 2 and 3, nothing in this Article shall affect the right of either Contracting State to grant an exemption or reduction of taxation in accordance with its domestic laws, regulations or administrative practices to its own nationals who are residents of that Contracting State. Such exemption or reduction, however, shall not apply in respect of such proportion of the capital of companies owned by persons who are nationals of the other Contracting State.

5. Nothing in this Article shall be construed as imposing a legal obligation on a Contracting State to extend to the residents of the other Contracting State, the benefit of any treatment, preference or privilege which may be accorded to any other Contracting State or its residents by virtue of the formation of a customs union, economic union, special agreements, a free trade area or by virtue of any regional or sub-regional arrangement relating wholly or mainly to movement of capital and/or taxation to which the first-mentioned Contracting State may be a party.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25. Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26. Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained

under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by this Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practices of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 27. Diplomatic and Consular Privileges

1. Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of a diplomatic mission, a consular post or an international organization under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

2. Notwithstanding the provisions of Article 4 an individual who is a member of a diplomatic mission or a consular post of a Contracting State which is situated in the other Contracting State or in a third state shall be deemed for the purposes of this Agreement to be a resident of the sending State if:

a) in accordance with international law he is not liable to tax in the receiving State in respect of income from sources outside that State, and

b) he is liable in the sending State to the same obligations in relation to tax on his world income as are residents of that State.

Article 28. Miscellaneous

1. The competent authorities of the Contracting States shall mutually agree on arrangements concerning the manner in which the limitations and exemptions contained in the foregoing Articles are to be implemented.

2. This Agreement shall not affect the right of the residents of a Contracting State to benefit from tax and investment incentives, exemptions and allowances provided for by the other Contracting State in accordance with its domestic laws, regulations and administrative practices.

Article 29. Regulations

The competent authorities of each Contracting State, in accordance with the practices of that State, may prescribe regulations necessary to carry out the provisions of this Agreement.

Article 30. Entry into Force

1. This Agreement shall be subject to ratification in accordance with the constitutional requirements of the two Contracting States and the instruments of ratification shall be exchanged at Kuwait.

2. This Agreement shall enter into force on the first day of the third month next following that in which the exchange of the instruments of ratification takes place and shall have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, for amounts paid on or after the first day of January of the year next following that in which the Agreement enters into force;

b) in respect of other taxes for taxable periods, beginning on or after the first day of January of the year next following that in which the Agreement enters into force.

Article 31. Duration

This Agreement shall remain in force for a period of five years and shall continue in force thereafter for a similar period or periods unless either Contracting State notifies the other in writing, six months before the expiry of the initial or any subsequent period, of its intention to terminate the Agreement. In such event, the Agreement shall cease to have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, to amounts payable after 31st of December of the year in which the notice is given;

b) in respect of other taxes for taxable periods, beginning after 31st of December of the year in which the notice is given.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Agreement.

Done at Vienna in two originals, 13th day of June 2002, corresponding to this day of 2nd Rabi II 1423 H, in the German, Arabic and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergency, the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Austria:

BENITA FERRERO-WALDNER

For the Government of the State of Kuwait:

YOUSSEF HAMAD AL-IBRAHIM

PROTOCOL

The Government of the Republic of Austria and the Government of the State of Kuwait on signing at Vienna on 13th day of June 2002, corresponding to 2nd day of Rabi II 1423 H, the Agreement for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income and Capital and for the Fostering of Economic Relations have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the said Agreement.

1. With reference to Article 4:

It is agreed that government institutions of Kuwait within the meaning of sub-paragraph c) of paragraph 2 of this Article are the following corporate entities created under public law which are wholly owned and controlled by the State of Kuwait:

- the Central Bank of Kuwait,
- public corporations,
- authorities,
- government agencies,
- foundations,
- development funds.

Subject to the provisions of sub-paragraph c) of paragraph 2 of this Article further institutions can be recognized as government institutions.

2. With respect to Article 5:

a) It is understood that, with reference to paragraph 5 of this Article an independent agent is a person who does business and signs contracts in his own name and does not act on behalf of an enterprise in whatsoever manner; and an authority to conclude contracts in the name of an enterprise is also exercised where different persons are acting under an authority for the enterprise.

b) A person in the meaning of paragraph 6 must be both legally and economically independent of the enterprise and must act in the ordinary course of his business when acting on behalf of the enterprise.

3. With reference to Articles 5, 7 and 9

Only those profits may be attributed to a building site, construction, installation, erection or assembly project in the Contracting State in which the building site, construction, installation, erection or assembly project is located which result from the activity of the building site, construction, installation, erection or assembly project itself. This means that in particular:

a) profits which arise from a delivery of goods made, whether in connection with this activity or independently of it, by the principal permanent establishment or another permanent establishment of the enterprise or a third party shall not be attributed to the building site, construction, installation, erection or assembly project;

b) profits arising from planning, project work, design or research as well as technical services which a resident of one Contracting State performs for the building site, construction, installation, erection or assembly project located in the other Contracting State shall, so far as these activities are performed outside the other Contracting State, not be attributed to that building site, construction, installation, erection or assembly project.

4. With respect to Article 7:

In respect of paragraph 1 of this Article, payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience, shall be deemed to be profits of an enterprise to which the provisions of Article 7 apply.

5. With respect to Article 8:

Profits from the operation of vessels engaged in fishing, dredging or hauling activities shall be treated as income falling under paragraph 1 of this Article.

6. With respect to Article 9:

Article 9 is applicable irrespective of the provisions of the internal laws, provided that acceptable substantial evidence is given and the determining of the profits is in accordance with international practice.

7. With respect to Article 15 and 19:

Employees of Kuwait Airways and government owned ships who are nationals of Kuwait shall be exempt from Austrian tax levied on their remuneration earned in Austria; employees of Austrian enterprises engaged in international air transport shall be exempt from Kuwaiti tax levied on their remuneration earned in Kuwait, provided they are Austrian nationals.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Vienna in two originals, 13th day of June 2002, corresponding to this 2nd day of Rabi II 1423 H, in the German, Arabic and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergency, the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Austria:

BENITA FERRERO-WALDNER

For the Government of the State of Kuwait:

YOUSSEF HAMAD AL-IBRAHIM

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE
D'AUTRICHE ET LE GOUVERNEMENT DE L'ÉTAT DU KOWEÏT TEN-
DANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVA-
SION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA
FORTUNE ET À PROMOUVOIR LES RELATIONS ÉCONOMIQUES

Le Gouvernement de la République d'Autriche et le Gouvernement de l'État du Koweït;

Désireux de promouvoir leurs relations économiques mutuelles en levant des obstacles fiscaux,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. Personnes visées

Le présent Accord s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1. Le présent Accord s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un État contractant, d'une de ses subdivisions ou collectivités locales, quel que soit le mode de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune tous les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale, ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers et les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique le présent Accord sont notamment :

a) en Autriche :

- 1) l'impôt sur le revenu (die Einkommensteuer);
 - 2) l'impôt sur les sociétés (die Koerperschaftsteuer);
 - 3) l'impôt foncier (die Grundsteuer);
 - 4) l'impôt sur les exploitations agricoles et forestières (die Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben); et
 - 5) l'impôt sur la valeur des terrains non bâtis (die Abgabe vom Bodenwert bei unbebauten Grundstuecken);
- (ci-après dénommés "l'impôt autrichien")

b) au Koweït :

1. L'impôt sur le revenu des sociétés;

2. La contribution sur les bénéfices nets payables au profit de la Kuwait Foundation for Advancement of Science (KFAS);

3) Le Zakat; et

4) La taxe due en vertu de la loi nationale relative à l'aide aux salariés; (ci-après dénommés "l'impôt koweïtien").

4. L'Accord s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature du présent Accord et qui s'ajouteraient ou se substitueraient aux impôts actuels. Les autorités compétentes des États contractants se communiquent toutes modifications substantielles apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. Définitions générales

1. Aux fins du présent Accord, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) Le terme "Koweït" désigne l'État du Koweït et comprend toute zone située au-delà de la mer territoriale qui, conformément au droit international, a été ou serait désigné, en vertu de la législation du Koweït, comme une zone sur laquelle le Koweït peut exercer ses droits souverains ou sa juridiction.

b) Le terme "Autriche" désigne la République d'Autriche.

c) Les expressions "un État contractant" et "l'autre État contractant" désignent l'Autriche ou le Koweït, selon le contexte;

d) Le terme "personne" désigne une personne physique, une société et toute autre groupe de personnes;

e) Le terme "société" désigne une personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins de l'impôt;

f) Les expressions "entreprise d'un État contractant" et "entreprise de l'autre État contractant" désignent une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant.

g) Le terme "national" désigne :

1). s'agissant de l'Autriche, toute personne physique possédant la nationalité autrichienne et toute personne morale, société de personnes et association constituée conformément à la législation en vigueur en Autriche;

2). S'agissant du Koweït, toute personne physique possédant la nationalité koweïtienne et toute personne morale, société de personnes, et association constituée conformément à la législation koweïtienne;

h) l'expression "trafic international" désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans un État contractant, sauf si le navire ou l'aéronef est exploité uniquement entre des points situés dans l'autre État contractant;

i) Le terme "autorité compétente" désigne :

1). dans le cas de l'Autriche, le Ministre fédéral des finances ou son représentant autorisé;

2). dans le cas du Koweït, le Ministre des finances ou son représentant autorisé.

2. Aux fins d'application de l'Accord par un État contractant, tout terme qui n'y est pas défini a le sens que lui attribue le droit de cet État contractant concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4. Résident

1. Aux fins du présent Accord, l'expression "résident d'un État contractant" désigne :

a) dans le cas de l'Autriche, toute personne qui, selon la législation fiscale autrichienne, y est assujettie à l'impôt à raison de son domicile, de son lieu de séjour habituel, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue;

b) dans le cas du Koweït, une personne physique qui a son domicile au Koweït et une société qui est immatriculée au Koweït.

2. Aux fins du paragraphe 1 ci-dessus :

a) la République d'Autriche et ses subdivisions politiques sont réputées être un résident de l'Autriche;

b) l'État du Koweït est réputé être un résident du Koweït;

c) les institutions publiques sont réputées être un résident de l'Autriche ou du Koweït, selon leur pays d'appartenance. Est réputée être une institution publique toute institution qui a été créée par les pouvoirs publics et qui est reconnue en tant que telle d'un commun accord par les autorités compétentes des États contractants.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1 du présent article, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) cette personne est réputée être un résident seulement de l'État dans lequel elle dispose d'un foyer d'habitation permanent;

b) si cette personne a un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est réputée être un résident seulement de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

c) si l'État dans lequel cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer permanent d'habitation dans aucun État, elle est réputée être un résident seulement de l'État dans lequel elle séjourne habituellement;

d) si cette personne séjourne habituellement dans les deux États ou dans aucun d'eux, elle est réputée être un résident seulement de l'État dont elle possède la nationalité.

4. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1 du présent article, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, elle est réputée être un résident seulement de l'État contractant dans lequel son siège de direction effective est situé.

Article 5. Etablissement stable

1. Aux fins du présent Accord, l'expression "établissement stable" désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" comprend notamment :

- a) un siège de direction;
- b) une succursale;
- c) un bureau;
- d) une usine;
- e) un atelier; et
- f) une mine, un puit de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de bâtiment, un projet de construction, d'installation, d'édification ou de montage ne constitue un établissement stable que s'il a une durée supérieure à 9 mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, l'expression "établissement stable" n'est pas réputée inclure :

- a) l'utilisation d'installations aux seules fins du stockage, de l'exposition ou de la livraison de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise;
- b) le maintien d'un stock de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;
- c) le maintien d'un stock de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins du traitement par une autre entreprise;
- d) le maintien d'une installation fixe d'affaires aux seules fins de l'exercice, pour l'entreprise, de toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;
- e) le maintien d'une installation fixe d'affaires aux seules fins de toute combinaison des activités visées aux alinéas a) à d), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de cette combinaison ait un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Une personne - autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6- agissant dans l'un des États contractants pour ou pour le compte d'une entreprise de l'autre État contractant est réputé être un établissement stable situé dans le premier État si

a) elle dispose dans le premier État du pouvoir général de négocier et de conclure des contrats pour ou pour le compte de cette entreprise, et qu'elle exerce habituellement, ou si

b) elle ne dispose pas d'un tel pouvoir, mais conserve habituellement dans le premier État un stock de biens ou de marchandises appartenant à cette entreprise à partir duquel elle livre régulièrement des biens ou des marchandises pour ou pour le compte de cette entreprise.

6. Une entreprise d'un État contractant n'est pas réputée avoir un établissement stable dans l'autre État contractant du seul fait qu'elle exerce une activité industrielle ou commerciale par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent où

jouissant d'un statut indépendant, pourvu que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité. Toutefois, quand les activités de cet agent sont exercées exclusivement ou presque exclusivement pour le compte de cette entreprise, il est considéré comme un agent jouissant d'un statut indépendant au sens du présent paragraphe.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre État contractant, ou qu'elle exerce son activité dans cet autre État (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou autrement), ne suffit pas en lui-même à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tout cas les accessoires, le cheptel et l'équipement des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers, les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus de l'exploitation directe et la location ou de l'utilisation sous toute autre forme de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices industriels et commerciaux d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Dans ce cas, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre État contractant, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, chaque État contractant attribue à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques, analogues dans des conditions identiques ou analogues, et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par l'établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'État contrac-

tant où l'établissement stable est situé, soit ailleurs, nonobstant les limites prévues par le droit interne, à condition que les dépenses soient déduites conformément à la pratique internationale.

4. S'il est d'usage dans un État contractant de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet État contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage. La méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles du présent Accord, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. Transport maritime et aérien

1. Les bénéfices provenant de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international ne sont imposables que dans l'État contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

2. Si le siège de direction effective d'une entreprise de navigation est situé à bord d'un navire, ce siège est réputé situé dans l'État contractant où se trouve le port d'attache de ce navire, ou à défaut de port d'attache, dans l'État contractant dont l'exploitant du navire est un résident.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Lorsque

a) une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant, ou que

b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise d'un autre État contractant

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises, sont dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, n'étaient ces

conditions, auraient été réalisés, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État- et impose en conséquence - des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposé dans cet autre État, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu dûment compte des autres dispositions du présent Accord et, si besoin est, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant ne sont imposables que dans cet autre État.

2. Le terme "dividendes" au sens du présent article désigne :

a) les dividendes provenant d'actions, y compris les revenus provenant d'actions et bons de jouissance, de parts de mine, parts de fondateur ou d'autres parts sociales, à l'exception des créances, assorties de participation aux bénéfices, et

b) les autres revenus soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est un résident.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident soit une activité industrielle et commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à cet établissement stable ou à cette base fixe. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 sont applicables.

4. Lorsqu'une société qui est un résident d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État, ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe située dans cet autre État, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou en revenus provenant de cet autre État.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant ne sont imposables dans cet autre État que si le résident est le bénéficiaire effectif des intérêts.

2. Le terme "intérêts" au sens du présent article désigne le revenu des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus de fonds publics et d'obligations d'emprunts, y compris les primes et les lots attachés à ces titres.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Ces intérêts sont réputés provenir de l'État où l'établissement stable ou la base fixe est située.

4. Les intérêts sont réputés provenir d'un État contractant lorsque le débiteur est ledit État, une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou un résident dudit État. Toutefois, si le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non résident d'un État contractant, a sur le territoire d'un État contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base fixe est situé.

5. Si, en raison de relations spéciales entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou entre l'un et l'autre et des tiers, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent Article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces redevances sont également imposables dans l'État contractant dont elles proviennent, et conformément au droit de cet État, mais si celui qui les reçoit en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi perçu ne doit pas excéder 10 pour cent du montant brut desdites redevances.

3. Le terme "redevances" au sens du présent article désigne les rémunérations de toute nature reçues pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques et de tout brevet, marque de fabrique, dessin ou modèle, plan, formule ou procédé secrets.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache

effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, selon le cas, sont applicables.

5. Les redevances sont réputées provenir d'un État contractant si elles sont dues par l'État lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet État. Toutefois, si elles sont dues par une personne, résidente ou non d'un État contractant, qui a dans l'État contractant un établissement stable ou une base fixe pour lesquels l'engagement donnant lieu aux redevances a été contracté et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont réputées provenir de l'État contractant où l'établissement stable ou la base fixe sont situés.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou entre l'un et l'autre et une tierce personne, le montant des redevances, compte tenu de l'usage du droit ou de l'information pour lesquels elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant, compte dûment tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 13. Plus-values

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant ou de biens mobiliers appartenant à une base fixe dont dispose un résident d'un État contractant dans l'autre État contractant pour y exercer une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains provenant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs ne sont imposables que dans l'État contractant où est situé le siège de la direction effective de l'entreprise.

4. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2 et 3 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est résident.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet État à moins qu'il dispose régulièrement d'une base fixe dans l'autre État contractant pour y exercer ses activités. Dans ce cas, les revenus sont imposables dans l'autre État pour autant seulement qu'ils sont imputables à cette base fixe.

2. L'expression "profession libérale" comprend notamment les activités scientifiques, littéraires, artistiques, éducatives ou pédagogiques indépendantes, ainsi que les activités in-

dépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes, comptables et activités similaires.

Article 15. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18 et 19, les traitements, salaires et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant tire d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé sur le territoire de l'autre État contractant. Dans ce cas, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si :

a) le bénéficiaire séjourne sur le territoire de l'autre État pour une période ou des périodes n'excédant pas 183 jours au total au cours de l'année fiscale considérée, et

b) les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État, et

c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe dont l'employeur dispose dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international ne sont imposables que dans l'État contractant où est situé le siège de la direction effective de l'entreprise.

Article 16. Tantièmes

Les tantièmes et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration d'une société qui est un résident de l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 7, 14, et 15, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées sur le territoire de l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un acteur de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou en tant qu'un musicien ou sportif, sont imposables dans cet autre État.

2. Lorsque les revenus d'activités exercées personnellement par un artiste du spectacle ou un sportif en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus, sont imposables nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'État contractant sur le territoire duquel les activités de l'artiste du spectacle ou du sportif sont exercées.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne sont pas applicables si le séjour des artistes ou des sportifs dans un État contractant est financé en totalité ou en grande partie sur les

fonds publics de l'autre État contractant, d'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 18. Pensions et rentes

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 1 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations similaires payées à un résident d'un État contractant au titre de services passés ne sont imposables que dans cet État.

2. Les rentes ne sont imposables que dans l'État contractant dont le bénéficiaire est un résident.

3. Au sens du présent article :

a) l'expression "pensions et autres rémunérations similaires" désigne des paiements périodiques effectués après la mise à la retraite au titre d'un emploi antérieur ou en compensation de dommages subis dans le cadre d'un emploi antérieur et englobe les paiements des fonds de sécurité sociale d'un État contractant.

b) le terme "rentes" désigne une somme prédéterminée payable périodiquement à échéances fixes, à la vie durant ou pendant un laps de temps déterminé ou déterminable, en exécution d'un engagement d'effectuer les paiements en échange d'une pleine et adéquate contre-valeur en argent ou en son équivalent.

Article 19. Fonction publique

1. Les rémunérations, y compris les pensions, payées par un État contractant, ou l'une de ses subdivisions politiques, collectivités locales ou sociétés de droit public à une personne physique au titre de services rendus à cet État, subdivision, collectivité ou société de droit public ne sont imposables que dans cet État. Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont rendus dans cet État, si la personne physique est un résident de cet État, un national de cet État et non un national du premier État.

2. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux rémunérations et aux pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale d'un État contractant, d'une de ses subdivisions politiques, collectivités locales ou sociétés de droit public.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux rémunérations payées dans le cadre d'un programme d'assistance au développement d'un État contractant, d'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, sur des fonds fournis exclusivement par ledit État, une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, à un spécialiste ou à un volontaire détaché auprès de l'autre État contractant avec le consentement de cet autre État.

Article 20. Enseignants, étudiants et stagiaires

1. Une personne physique qui séjourne dans un État contractant à l'invitation dudit État ou d'une université, d'un collège, d'un établissement d'enseignement, d'un musée ou autre institution culturelle dudit État, ou dans le cadre d'un programme officiel d'échanges cultu-

rels, pour une période n'excédant pas deux ans aux seules fins d'enseigner, de donner des conférences ou de faire des recherches dans une telle institution et qui est, ou qui était immédiatement avant le séjour, un résident de l'autre État contractant est exonéré d'impôt dans le premier État sur ses rémunérations au titre de cette activité, à condition que ces rémunérations proviennent de sources extérieures à cet État.

2. Une personne physique qui séjourne dans un État contractant uniquement

a) en tant qu'étudiant dans une université, collège ou établissement d'enseignement dans ledit État contractant,

b) en tant qu'apprenti dans une entreprise industrielle ou commerciale,

c) en tant que bénéficiaire d'une subvention, d'une allocation ou d'un prix afin essentiellement de faire des études ou des recherches auprès d'une organisation religieuse, philanthropique, scientifique ou éducative, ou

d) en tant que membre d'un programme de coopération technique auquel participe le gouvernement dudit État contractant, et qui est, ou qui était immédiatement avant de séjourner dans cet État, un résident de l'autre État contractant, est exonéré d'impôt dans le premier État contractant pour ce qui est des sommes reçues de l'étranger pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation.

3. Les rémunérations qu'un étudiant ou un apprenti dans une entreprise industrielle ou commerciale qui est, ou qui était précédemment un résident d'un État contractant, tire d'un emploi salarié qu'il exerce dans l'autre État contractant pendant une période ou des périodes n'excédant pas 183 jours total au cours de l'année fiscale considérée n'est pas imposable dans cet autre État si l'emploi se rattache directement à ses études ou à son apprentissage.

Article 21. Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents du présent Accord, ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus, autre que les revenus de biens immobiliers au sens du paragraphe 2 de l'article 6, si le bénéficiaire de ces revenus, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession libérale au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus se rattache effectivement à cet établissement stable ou à cette base fixe. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, selon le cas, sont applicables.

Article 22. Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6 que possède un résident d'un État contractant et qui sont situés dans l'autre État contractant est imposable dans cet autre État.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou par des biens mobiliers appartenant à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour y exercer une profession libérale, sont imposables dans cet autre État.

3. La fortune constituée par des navires ou des aéronefs exploités en trafic international et par des biens mobiliers utilisés pour l'exploitation de ces navires ou aéronefs ne sont imposables que dans l'État contractant où le siège de la direction effective de l'entreprise est situé.

4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État.

Article 23. Elimination de la double imposition

1. Sauf dispositions contraires du présent Accord, l'imposition continue à être régie dans chaque État contractant par la législation en vigueur dans cet État.

2. Il est convenu d'éviter la double imposition conformément aux dispositions du paragraphe suivant du présent article.

3. Dans le cas de l'Autriche, la double imposition est évitée comme suit :

a) Lorsqu'un résident autrichien tire des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions du présent Accord, est imposable au Koweït, l'Autriche exonère ces revenus ou cette fortune de l'impôt, sous réserve des dispositions des alinéas b) et c).

b) Lorsqu'un résident autrichien tire des revenus qui sont imposables au Koweït, conformément au paragraphe 2 de l'article 12, l'Autriche admet en déduction de l'impôt sur les revenus de ce résident un montant égal à l'impôt payé au Koweït. Cette déduction ne doit cependant pas excéder la fraction de l'impôt calculé avant déduction, qui correspond à ces éléments de revenu provenant du Koweït.

c) Lorsque, conformément à une quelconque disposition du présent Accord, les revenus que tire un résident autrichien ou la fortune qu'il possède sont exonérés d'impôt en Autriche, celle-ci peut néanmoins, en calculant le montant de l'impôt sur le revenu ou sur la fortune restante de ce résident, prendre en compte (tenir compte) du revenu ou de la fortune exonérés d'impôt.

d) Aux fins de l'alinéa b), l'impôt Zakat koweïtien visé au paragraphe 3 de l'article 2 est considéré comme un impôt sur le revenu.

4. Dans le cas du Koweït, la double imposition est évitée comme suit :

Lorsqu'un résident du Koweït possède des éléments de revenu et de la fortune imposable en Autriche, le Koweït peut imposer ces éléments de revenu et accorder un abattement tenant compte des impôts payés en Autriche, conformément aux dispositions de sa législation interne.

En pareil cas, le Koweït peut déduire des impôts ainsi calculés l'impôt sur le revenu acquitté en Autriche, à condition que le montant de la déduction n'excède pas la fraction de l'impôt koweïtien susmentionné qui correspond au rapport entre ces éléments de revenu et le revenu total.

Article 24. Non-discrimination

1. Les nationaux d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujettis les nationaux de cet autre État qui se trouvent dans la même situation.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant n'est pas établie dans cet autre État de façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État qui exercent la même activité. Cette disposition ne saurait être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements et déductions d'impôt en fonction de la situation et des charges familiales qu'il accord à ses propres résidents.

3. Les entreprises d'un État contractant dont le capital est, en totalité ou en partie, détenu ou contrôlé, directement ou indirectement, par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant ne sont soumises dans le premier État à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être soumises d'autres entreprises similaires du premier État.

4. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3, aucune disposition du présent article ne peut être interprétée comme portant atteinte au droit qu'a un des États contractant d'accorder une exemption ou réduction d'impôt, conformément à ses lois, règlements et pratiques administratives internes, à ses propres nationaux qui sont des résidents dudit État. Cette exemption ou cette réduction, toutefois, ne s'applique pas à la fraction du capital de sociétés détenues par des personnes qui sont des nationaux de l'autre État contractant.

5. Aucune disposition du présent article ne saurait être interprétée comme imposant à un État contractant l'obligation légale d'étendre aux résidents de l'autre État contractant le bénéfice de tout traitement, préférence ou privilège qu'il peut accorder à tout autre État contractant ou à ses résidents en vertu d'une union douanière, d'une union économique, d'accords spéciaux, d'une zone de libre-échange ou en vertu de tout accord régional ou sous-régional ayant trait entièrement ou principalement aux mouvements de capitaux et/ou à l'imposition auquel le premier État contractant peut être partie.

6. Nonobstant les dispositions de l'article 2, les dispositions du présent article s'appliquent aux impôts de toute nature et de toute description.

Article 25. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non-conforme aux dispositions du présent Accord, elle peut indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est résident.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une

imposition non conforme au présent Accord. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de l'Accord par voie d'accord amiable. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par l'Accord.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord au sens des paragraphes précédents.

Article 26. Echange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions du présent Accord. Les renseignements reçus par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en l'application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernés par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par le présent Accord, ou par les décisions sur les recours y relatifs. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins, mais peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques, de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant;

b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant;

c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 27. Privilèges diplomatiques et consulaires

1. Aucune disposition du présent Accord ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres d'une mission diplomatique, d'un poste consulaire ou d'une organisation internationale en vertu des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords particuliers.

2. Nonobstant les dispositions de l'article 4, une personne physique qui est un membre d'une mission diplomatique ou d'un poste consulaire d'un État contractant qui est situé dans l'autre État contractant ou dans un État tiers est réputée être un résident de l'État accréditant aux fins du présent Accord si :

a) conformément au droit international, elle n'est pas assujettie dans l'État accréditaire à l'impôt sur les revenus de sources situées en dehors de cet État, et

b) elle est soumise dans l'État accréditant aux mêmes obligations en matière d'impôt sur ses revenus à travers le monde que les résidents de cet État.

Article 28. Divers

1. Les autorités compétentes des États contractants arrêtent d'un commun accord les modalités de la mise en oeuvre des limites d'exemption figurant dans les articles précédents.

2. Le présent Accord ne porte pas atteinte au droit qu'ont les résidents d'un État contractant de bénéficier des incitations, exemptions et allocations prévues en matière fiscale et en matière d'investissement par l'autre État contractant conformément à ses lois, à ses règlements et à ses pratiques administratives internes.

Article 29. Réglementation

Les autorités compétentes de chaque État contractant peuvent, conformément à leurs pratiques respectives, édicter les règles nécessaires à l'application des dispositions du présent Accord.

Article 30. Entrée en vigueur

1. Le présent Accord sera soumis à ratification conformément aux formalités constitutionnelles des deux États contractants, les instruments de ratification seront échangés au Koweït.

2. Le présent Accord entrera en vigueur le premier jour du troisième mois suivant celui au cours duquel l'échange des instruments de ratification a lieu et produira ses effets :

a) en ce qui concerne les impôts retenus à la source, pour les montants payés à compter du premier janvier de l'année suivant celle de l'entrée en vigueur de l'Accord;

b) en ce qui concerne les autres impôts, pour les périodes d'imposition commençant le premier janvier de l'année suivant celle de l'entrée en vigueur de l'Accord, ou postérieurement.

Article 31. Durée

Le présent Accord restera en vigueur pour une période de cinq ans et continuera à produire ses effets ensuite pour une ou plusieurs périodes similaires, à moins que l'un des États contractants n'informe l'autre par écrit, six mois avant l'expiration de la période initiale ou de toute période ultérieure, de son intention de dénoncer l'Accord. Dans ce cas, l'Accord cessera de produire ses effets :

a) en ce qui concerne les impôts retenus à la source, pour les montants payables après le 31 décembre de l'année au cours de laquelle le préavis est donné;

b) en ce qui concerne les autres impôts, pour les périodes d'imposition à compter du 31 décembre de l'année au cours de laquelle le préavis est donné.

En foi de quoi, les soussignés, dûment habilités à cet effet, ont signé le présent Accord.

Fait à Vienne, en deux exemplaires originaux, le 13 juin 2002, correspondant au deuxième jour de Rabi II 1423 année de l'Hégire, en langues allemande, arabe et anglaise, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence, le texte anglais prévaut.

Pour le Gouvernement de la République d'Autriche :

BENITA FERRERO-WALDNER

Pour le Gouvernement de l'État du Koweït :

YOUSSEF HAMAD AL-IBRAHIM

PROTOCOLE

Le Gouvernement de la République d'Autriche et le Gouvernement de l'État de Koweït, lors de la signature à Vienne le 13 juin 2002, date correspondant au deuxième jour de Rabi II 1423 année de l'Hégire, de l'Accord tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en ce qui concerne les impôts sur le revenu et sur la fortune et à promouvoir les relations économiques sont convenues des dispositions suivantes qui forment partie intégrante dudit Accord.

1. En ce qui concerne l'article 4 :

Il est convenu que les institutions publiques du Koweït au sens de l'alinéa c) du paragraphe 2 de cet article sont les personnes morales de droit public suivantes qui sont entièrement détenues et contrôlées par l'État du Koweït :

- la Banque centrale du Koweït,
- les sociétés publiques,
- les autorités,
- les organismes gouvernementaux,
- les fondations,
- les fonds de développement.

Sous réserve des dispositions de l'alinéa c) du paragraphe 2 de cet article, d'autres institutions pourront être reconnues comme étant des institutions publiques.

2. En ce qui concerne l'article 5 :

a) Il est entendu, à propos du paragraphe 5 de cet article, qu'un agent indépendant est une personne qui a une activité commerciale ou industrielle, qui signe des contrats en son propre nom et qui n'agit en aucune manière pour le compte d'une entreprise, et que le pouvoir de conclure des contrats au nom d'une entreprise est également exercé lorsque des personnes différentes agissent pour l'entreprise en vertu d'un pouvoir.

b) une personne au sens du paragraphe 6 doit être à la fois légalement et économiquement indépendante de l'entreprise et agir dans le cadre de son activité ordinaire quand elle agit pour le compte de l'entreprise.

3. En ce qui concerne les articles 5, 7 et 9

Seuls peuvent être imputés à un chantier de construction, à un projet de construction, d'installation, d'édification ou de montage dans l'État contractant où ceux-ci sont situés les bénéfices qui résultent de l'activité du chantier de construction, du projet de construction, d'installation, d'édification ou de montage. Cela signifie notamment que :

a) les bénéfices provenant d'une livraison de marchandises faite, en relation avec cette activité ou de manière indépendante, par le principal établissement stable ou autre établis-

sement stable de l'entreprise ou d'un tiers, ne seront pas imputés au chantier de construction, ou au projet de construction, d'installation, d'édification ou de montage.

b) les bénéfices découlant d'un travail de planification, de projet, de dessin ou de recherche ainsi que les services techniques qu'un résident d'un État contractant fournit au chantier de construction ou au projet de construction, d'installation, d'édification ou de montage situé dans l'autre État contractant, ne seront pas imputés, pour autant que ces activités soient exercées en dehors de l'autre État contractant, à ce chantier de construction, ou à ce projet de construction, d'installation, d'édification ou de montage.

4. En ce qui concerne l'article 7 :

S'agissant du paragraphe 1 de cet article, les paiements de toute nature reçus pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique ou pour des informations concernant des expériences industrielles, commerciales ou scientifiques sont réputés être des bénéfices d'une entreprise à laquelle s'appliquent les dispositions de l'article 7.

5. En ce qui concerne l'article 8 :

Les bénéfices provenant de l'exploitation de navires se livrant à des activités de pêche, de dragage ou de touage sont considérés comme des revenus tombant sous le coup des dispositions du paragraphe 1 de cet article.

6. En ce qui concerne l'article 9 :

Les dispositions de l'article 9 sont applicables indépendamment des dispositions des législations internes, à condition de fournir des preuves solides et acceptables et que les bénéfices soient déterminés conformément à la pratique internationale.

7. En ce qui concerne les articles 15 et 19 :

Les employés de Kuwait Airways et des navires appartenant à l'État qui sont des nationaux du Koweït sont exonérés de l'impôt autrichien frappant les rémunérations reçues au titre d'un travail effectué en Autriche; les employés des entreprises autrichiennes de transport aérien international sont exemptés de l'impôt koweïtien frappant la rémunération reçue au titre d'un travail effectué au Koweït, s'ils sont des nationaux autrichiens.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Protocole.

Fait à Vienne en deux exemplaires originaux, le 13 juin 2002, correspondant au deuxième jour de Rabi II 1423 année de l'Hégire en langues allemande, arabe et anglaise, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence, le texte anglais prévaut.

Pour le Gouvernement de la République d'Autriche :

BENITA FERRERO-WALDNER

Pour le Gouvernement de l'État de Koweït :

YOUSSEF HAMAD AL-IBRAHIM

No. 41830

**Austria
and
Islamic Republic of Iran**

Agreement between the Government of the Republic of Austria and the Government of the Islamic Republic of Iran for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital (with protocol). Vienna, 11 March 2002

Entry into force: *11 July 2004 by the exchange of instruments of ratification, in accordance with article 28*

Authentic texts: *English, German and Persian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Austria, 13 September 2005*

**Autriche
et
République islamique d'Iran**

Accord entre le Gouvernement de la République d'Autriche et le Gouvernement de la République islamique d'Iran tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Vienne, 11 mars 2002

Entrée en vigueur : *11 juillet 2004 par échange des instruments de ratification, conformément à l'article 28*

Textes authentiques : *anglais, allemand et persan*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Autriche, 13 septembre 2005*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
AUSTRIA AND THE GOVERNMENT OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF
IRAN FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION WITH
RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Government of the Republic of Austria and the Government of the Islamic Republic of Iran, desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital,

Have agreed as follows:

Article 1. Persons covered

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes covered

(1) This Agreement shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

(2) There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

(3) The existing taxes to which the Agreement shall apply are in particular:

- a) in the Republic of Austria:
 - (i) the income tax;
 - (ii) the corporation tax;
 - (iii) the land tax;
 - (iv) the tax on agricultural and forestry enterprises;
 - (v) the tax on the value of vacant plots;
- b) in the Islamic Republic of Iran:
 - (i) the income tax;
 - (ii) the property tax.

(4) The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

Article 3. General definitions

- (1) For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
- a)
 - (i) the term "Republic of Austria" means the territory under the sovereignty and/or jurisdiction of the Republic of Austria;
 - (ii) the term "Islamic Republic of Iran" means the territory under the sovereignty and/or jurisdiction of the Islamic Republic of Iran;
 - b) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
 - c) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
 - d) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - e) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - f) the term "competent authority" means:
 - (i) in the Republic of Austria: the Federal Minister of Finance or his authorized representative;
 - (ii) in the Islamic Republic of Iran: the Minister of Economic Affairs and Finance or his authorized representative;
 - g) the term "national" means:
 - (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State.
- (2) As regards the application of the Agreement by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that State concerning the taxes to which the Agreement applies.

Article 4. Resident

- (1) For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.
- (2) Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if he is a national of neither of the States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to settle the question by mutual agreement.

(3) Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5. Permanent establishment

(1) For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

(2) The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop, and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of exploration, exploitation and/or extraction of natural resources.

(3) A building site, a construction, assembly or installation project, including supervisory activities connected therewith, constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.

(4) Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

(5) Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person -- other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies -- is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

(6) An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he shall not be considered an agent of an independent status if the transactions between the agent and the enterprise were not made under arm's length conditions.

(7) The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income from immovable property

(1) Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources, including oil or gas wells and quarries. Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

(3) The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

(4) The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business profits

(1) The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

(2) Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

(3) In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

(4) Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

(5) No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

(6) For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

(7) Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. Shipping and air transport

Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.

Article 9. Associated enterprises

(1) Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

(2) Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State -- and taxes accordingly -- profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

(1) Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 10 percent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

(3) The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

(4) The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are

paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

(5) Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

(1) Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the interest.

(3) Notwithstanding the provisions of paragraph 2, any such interest referred to in paragraph 1 shall be taxable only in the Contracting State of which the recipient is a resident, if such recipient is the beneficial owner of the interest and if such interest is paid:

a) to a Contracting State, other governmental institutions, municipalities, central banks or other banks wholly owned by a Contracting State;

b) on a loan of whatever kind granted, insured or guaranteed by a public institution for purposes of promoting exports;

c) in connection with the sale on credit of any industrial, commercial or scientific equipment;

d) on any loan of whatever kind granted by a bank.

(4) The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

(5) The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

(6) Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

(7) Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12. Royalties

(1) Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties.

(3) The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films and recordings for radio and television, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment.

(4) The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

(5) Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the right of property giving rise to the royalties is effectively connected, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

(6) Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having

regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13. Capital gains

(1) Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

(3) Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that Contracting State.

(4) Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Independent personal services

(1) Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

(2) The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent personal services

(1) Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

(2) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

(3) Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration paid by an enterprise of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed only in that Contracting State.

Article 16. Directors' fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities performed in a Contracting State by artistes or sportsmen if the visit to that State is wholly or mainly supported by funds of the other State or political subdivisions or local authorities thereof or by an institution which is recognised as a non-profit institution. In such a case, the income is taxable only in the Contracting State in which the person is a resident.

Article 18. Pensions

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 19. Government service

(1) a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

(2) a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

(3) The provisions of paragraph 1 of this Article shall likewise apply in respect of remuneration paid to the Foreign Trade Commissioners of the Contracting States and to the members of their staff.

(4) The provisions of Articles 15, 16, 17, and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. Students

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21. Other income

(1) Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

(2) The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or

fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

(3) Income derived by a resident of a Contracting State from the other Contracting State under a legal claim to maintenance may not be taxed in the first-mentioned State if such income would be exempt from tax according to the laws of the other Contracting State.

Article 22. Capital

(1) Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

(2) Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

(3) Capital represented by ships and aircraft operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft shall be taxable only in that Contracting State.

(4) All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 23. Elimination of double taxation

(1) In the Republic of Austria double taxation shall be eliminated as follows:

a) Where a resident of the Republic of Austria derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in the Islamic Republic of Iran, the Republic of Austria shall, subject to the provisions of subparagraphs b) to c) and paragraph 3, exempt such income or capital from tax.

b) Where a resident of the Republic of Austria derives items of income which, in accordance with the provisions of Articles 10, 11 and 12, may be taxed in the Islamic Republic of Iran, the Republic of Austria shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in the Islamic Republic of Iran. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income derived from the Islamic Republic of Iran.

c) The provisions of subparagraph a) shall not apply to income derived or capital owned by a resident of the Republic of Austria where the Islamic Republic of Iran applies the provisions of this Agreement to exempt such income or capital from tax or applies the provisions of paragraph 2 of Article 10, 11 or 12 to such income.

(2) In the Islamic Republic of Iran double taxation shall be eliminated as follows:

Where a resident of the Islamic Republic of Iran derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in the Republic of Austria, the Islamic Republic of Iran shall allow:

a) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in the Republic of Austria;

b) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to capital tax paid in the Republic of Austria.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the tax as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in the Republic of Austria.

(3) Where in accordance with any provision of the Agreement income derived or capital owned by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

Article 24. Non-Discrimination

(1) Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

(2) The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

(3) Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

(4) Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

(5) The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25. Mutual agreement procedure

(1) Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

(2) The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

(3) The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

(4) The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. The competent authorities, through consultations, may develop appropriate procedures, conditions, methods and techniques for the implementation of the mutual agreement procedure provided for in this Article.

Article 26. Exchange of information

(1) The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to the taxes covered by this Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

(2) In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 27. Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28. Entry into force

(1) This Agreement shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged as soon as possible.

(2) The Agreement shall enter into force sixty days after the date on which the exchange of instruments of ratification will have taken place and its provisions shall have effect in respect of taxes for any fiscal year beginning in the calendar year next following that in which the exchange of instruments of ratification will have taken place.

Article 29. Termination

This Agreement shall remain in force until it is terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following the period of five years from the date on which the Agreement enters into force. In such event, the Agreement shall cease to have effect in respect of the taxes for any fiscal year beginning in the calendar year next following that in which the notice of termination has been given.

In witness whereof the undersigned, duly authorized thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

Done in duplicate in Vienna on the 11th day of March 2002, corresponding to the 20th day of Esfand 1380 solar Hijra , in the German, Persian and English languages, each text being equally authentic. In case of any divergence the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Austria:

KARL-HEINZ GRASSER

For the Government of the Islamic Republic of Iran:

ESHAQ JAHANGIRI

PROTOCOL

At the moment of signing the Agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital, this day concluded between the Government of the Republic of Austria and the Government of the Islamic Republic of Iran, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Agreement.

1. With reference to paragraph 3 of Article 17

It is understood that paragraph 3 shall also apply to legal entities which carry on orchestras or theatres as well as to members of such cultural entities if such legal entities substantially are non-profit entities and if this is certified by the competent authority of the State of residence.

2. With reference to paragraph 3 of Article 21

The income mentioned in this paragraph shall not be taken into consideration when applying the exemption with progression method.

In witness whereof the undersigned, duly authorized thereto, by their respective Governments, have signed this Protocol.

Done in duplicate in Vienna on the 11th day of March 2002, corresponding to the 20th day of Esfand 1380 solar Hijra , in the German, Persian and English languages, each text being equally authentic. In case of any divergence the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Austria:

KARL-HEINZ GRASSER

For the Government of the Islamic Republic of Iran:

ESHAQ JAHANGIRI

[GERMAN TEXT — TEXTE ALLEMAND]

Abkommen

zwischen der Regierung der Republik Österreich und der Regierung der Islamischen Republik Iran zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen samt Protokoll

Die Regierung der Republik Österreich und die Regierung der Islamischen Republik Iran, von dem Wunsche geleitet, ein Abkommen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen abzuschließen, haben Folgendes vereinbart:

Artikel 1

UNTER DAS ABKOMMEN FALLENDE PERSONEN

Dieses Abkommen gilt für Personen, die in einem Vertragsstaat oder in beiden Vertragsstaaten ansässig sind.

Artikel 2

UNTER DAS ABKOMMEN FALLENDE STEUERN

(1) Dieses Abkommen gilt, ohne Rücksicht auf die Art der Erhebung, für Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, die für Rechnung eines Vertragsstaats oder seiner Gebietskörperschaften erhoben werden.

(2) Als Steuern vom Einkommen und vom Vermögen gelten alle Steuern, die vom Gesamteinkommen, vom Gesamtvermögen oder von Teilen des Einkommens oder des Vermögens erhoben werden, einschließlich der Steuern vom Gewinn aus der Veräußerung beweglichen oder unbeweglichen Vermögens, der Lohnsummensteuern sowie der Steuern vom Vermögenszuwachs.

(3) Zu den bestehenden Steuern, für die das Abkommen gilt, gehören insbesondere

a) in der Republik Österreich:

- i) die Einkommensteuer;
- ii) die Körperschaftsteuer;
- iii) die Grundsteuer;
- iv) die Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben;
- v) die Abgabe vom Bodenwert bei unbebauten Grundstücken;

b) in der Islamischen Republik Iran:

- i) die Einkommensteuer;
- ii) die Vermögensteuer.

(4) Das Abkommen gilt auch für alle Steuern gleicher oder im Wesentlichen ähnlicher Art, die nach der Unterzeichnung des Abkommens neben den bestehenden Steuern oder an deren Stelle erhoben werden. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten teilen einander die in ihren Steuergesetzen eingetretenen bedeutsamen Änderungen mit.

Artikel 3

ALLGEMEINE BEGRIFFSBESTIMMUNGEN

(1) Im Sinne dieses Abkommens, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert,

a)

- i) bedeutet der Ausdruck „Republik Österreich“ das Gebiet, welches unter der Souveränität und/oder der Jurisdiktion der Republik Österreich steht;
- ii) bedeutet der Ausdruck „Islamische Republik Iran“ das Gebiet, welches unter der Souveränität und/oder der Jurisdiktion der Islamischen Republik Iran steht;

b) umfasst der Ausdruck „Person“ natürliche Personen, Gesellschaften und alle anderen Personenvereinigungen;

c) bedeutet der Ausdruck „Gesellschaft“ juristische Personen oder Rechtsträger, die für die Besteuerung wie juristische Personen behandelt werden;

- d) bedeuten die Ausdrücke „Unternehmen eines Vertragsstaats“ und „Unternehmen des anderen Vertragsstaats“, je nachdem, ein Unternehmen, das von einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird, oder ein Unternehmen, das von einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird;
 - e) bedeutet der Ausdruck „internationaler Verkehr“ jede Beförderung mit einem Seeschiff oder Luftfahrzeug, das von einem Unternehmen eines Vertragsstaats betrieben wird, es sei denn, das Seeschiff oder Luftfahrzeug wird ausschließlich zwischen Orten im anderen Vertragsstaat betrieben;
 - f) bedeutet der Ausdruck „zuständige Behörde“
 - i) in der Republik Österreich: den Bundesminister für Finanzen oder dessen bevollmächtigten Vertreter;
 - ii) in der Islamischen Republik Iran: den Minister für Wirtschaft und Finanzen oder dessen bevollmächtigten Vertreter.
 - g) bedeutet der Ausdruck „Staatsangehöriger“
 - i) jede natürliche Person, die die Staatsangehörigkeit eines Vertragsstaats besitzt;
 - ii) jede juristische Person, Personengesellschaft und andere Personenvereinigung, die nach dem in einem Vertragsstaat geltenden Recht errichtet worden ist;
- (2) Bei der Anwendung des Abkommens durch einen Vertragsstaat hat, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert, jeder im Abkommen nicht definierte Ausdruck die Bedeutung, die ihm nach dem Recht dieses Staates über die Steuern zukommt, für die das Abkommen gilt.

Artikel 4

ANSÄSSIGE PERSON

- (1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „eine in einem Vertragsstaat ansässige Person“ eine Person, die nach dem Recht dieses Staates dort auf Grund ihres Wohnsitzes, ihres ständigen Aufenthalts, des Ortes ihrer Geschäftsleitung oder eines anderen ähnlichen Merkmals steuerpflichtig ist, und umfasst auch diesen Staat und seine Gebietskörperschaften. Der Ausdruck umfasst jedoch nicht eine Person, die in diesem Staat nur mit Einkünften aus Quellen in diesem Staat oder mit in diesem Staat gelegenen Vermögen steuerpflichtig ist.
- (2) Ist nach Absatz 1 eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt Folgendes:
- a) Die Person gilt als nur in dem Staat ansässig, in dem sie über eine ständige Wohnstätte verfügt; verfügt sie in beiden Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, zu dem sie die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hat (Mittelpunkt der Lebensinteressen);
 - b) kann nicht bestimmt werden, in welchem Staat die Person den Mittelpunkt ihrer Lebensinteressen hat, oder verfügt sie in keinem der Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, in dem sie ihren gewöhnlichen Aufenthalt hat;
 - c) hat die Person ihren gewöhnlichen Aufenthalt in beiden Staaten oder in keinem der Staaten, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, dessen Staatsangehöriger sie ist;
 - d) ist die Person Staatsangehöriger keines der Staaten, so werden sich die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten bemühen, die Frage in gegenseitigem Einvernehmen zu regeln.
- (3) Ist nach Absatz 1 eine andere als eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, in dem sich der Ort ihrer tatsächlichen Geschäftsleitung befindet.

Artikel 5

BETRIEBSTÄTTE

- (1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „Betriebsstätte“ eine feste Geschäftseinrichtung, durch die die Tätigkeit eines Unternehmens ganz oder teilweise ausgeübt wird.
- (2) Der Ausdruck „Betriebsstätte“ umfasst insbesondere:
- a) einen Ort der Leitung,
 - b) eine Zweigniederlassung,
 - c) eine Geschäftsstelle,
 - d) eine Fabrikationsstätte,
 - e) eine Werkstätte und

- f) ein Bergwerk, ein Öl- oder Gasvorkommen, einen Steinbruch oder eine andere Stätte der Erforschung und/oder der Ausbeutung von Bodenschätzen.
- (3) Eine Bauausführung oder Montage, einschließlich der damit verbundenen Überwachungstätigkeiten, ist nur dann eine Betriebsstätte, wenn ihre Dauer zwölf Monate überschreitet.
- (4) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels gelten nicht als Betriebsstätten:
- a) Einrichtungen, die ausschließlich zur Lagerung oder Ausstellung von Gütern oder Waren des Unternehmens benutzt werden;
 - b) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zur Lagerung oder Ausstellung unterhalten werden;
 - c) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten werden, durch ein anderes Unternehmen bearbeitet oder verarbeitet zu werden;
 - d) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen Güter oder Waren einzukaufen oder Informationen zu beschaffen;
 - e) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen andere Tätigkeiten auszuüben, die vorbereitender Art sind oder eine Hilfstätigkeit darstellen;
 - f) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, mehrere der unter den Buchstaben a bis e genannten Tätigkeiten auszuüben, vorausgesetzt, dass die sich daraus ergebende Gesamttätigkeit der festen Geschäftseinrichtung vorbereitender Art ist oder eine Hilfstätigkeit darstellt.
- (5) Ist eine Person - mit Ausnahme eines unabhängigen Vertreters im Sinne des Absatzes 6 - für ein Unternehmen tätig und besitzt sie in einem Vertragsstaat die Vollmacht, im Namen des Unternehmens Verträge abzuschließen, und übt sie die Vollmacht dort gewöhnlich aus, so wird das Unternehmen ungeachtet der Absätze 1 und 2 so behandelt, als habe es in diesem Staat für alle von der Person für das Unternehmen ausgeübten Tätigkeiten eine Betriebsstätte, es sei denn, diese Tätigkeiten beschränken sich auf die in Absatz 4 genannten Tätigkeiten, die, würden sie durch eine feste Geschäftseinrichtung ausgeübt, diese Einrichtung nach dem genannten Absatz nicht zu einer Betriebsstätte machen.
- (6) Ein Unternehmen wird nicht schon deshalb so behandelt, als habe es eine Betriebsstätte in einem Vertragsstaat, weil es dort seine Tätigkeit durch einen Makler, Kommissionär oder einen anderen unabhängigen Vertreter ausübt, sofern diese Personen im Rahmen ihrer ordentlichen Geschäftstätigkeit handeln. Ein Vertreter wird jedoch nicht als unabhängiger Vertreter angesehen, wenn er seine Tätigkeit ausschließlich oder überwiegend für dieses Unternehmen ausübt und die Geschäftsbeziehungen zwischen dem Vertreter und dem Unternehmen nicht den Bedingungen des Fremdvergleichs entsprechen.
- (7) Allein dadurch, dass eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft eine Gesellschaft beherrscht oder von einer Gesellschaft beherrscht wird, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort (entweder durch eine Betriebsstätte oder auf andere Weise) ihre Tätigkeit ausübt, wird keine der beiden Gesellschaften zur Betriebsstätte der anderen.

Artikel 6

EINKÜNFTE AUS UNBEWEGLICHEM VERMÖGEN

- (1) Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unbeweglichem Vermögen (einschließlich der Einkünfte aus land- und forstwirtschaftlichen Betrieben) bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, dürfen im anderen Staat besteuert werden.
- (2) Der Ausdruck „unbewegliches Vermögen“ hat die Bedeutung, die ihm nach dem Recht des Vertragsstaats zukommt, in dem das Vermögen liegt. Der Ausdruck umfasst in jedem Fall das Zubehör zum unbeweglichen Vermögen, das lebende und tote Inventar land- und forstwirtschaftlicher Betriebe, die Rechte, für die die Vorschriften des Privatrechts über Grundstücke gelten. Nutzungsrechte an unbeweglichem Vermögen sowie Rechte auf veränderliche oder feste Vergütungen für die Ausbeutung oder das Recht auf Ausbeutung von Mineralvorkommen, Quellen und anderen Bodenschätzen, einschließlich Öl- oder Gasvorkommen und Steinbrüche. Schiffe und Luftfahrzeuge gelten nicht als unbewegliches Vermögen.
- (3) Absatz 1 gilt für Einkünfte aus der unmittelbaren Nutzung, der Vermietung oder Verpachtung sowie jeder anderen Art der Nutzung unbeweglichen Vermögens.

(4) Die Absätze 1 und 3 gelten auch für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen eines Unternehmens und für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen, das der Ausübung einer selbständigen Arbeit dient.

Artikel 7

UNTERNEHMENSGEWINNE

(1) Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats dürfen nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, das Unternehmen übt seine Tätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus. Übt das Unternehmen seine Tätigkeit auf diese Weise aus, so dürfen die Gewinne des Unternehmens im anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser Betriebsstätte zugerechnet werden können.

(2) Übt ein Unternehmen eines Vertragsstaats seine Tätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus, so werden vorbehaltlich des Absatzes 3 in jedem Vertragsstaat dieser Betriebsstätte die Gewinne zugerechnet, die sie hätte erzielen können, wenn sie eine gleiche oder ähnliche Tätigkeit unter gleichen oder ähnlichen Bedingungen als selbständiges Unternehmen ausgeübt hätte und im Verkehr mit dem Unternehmen, dessen Betriebsstätte sie ist, völlig unabhängig gewesen wäre.

(3) Bei der Ermittlung der Gewinne einer Betriebsstätte werden die für diese Betriebsstätte entstandenen Aufwendungen, einschließlich der Geschäftsführungs- und allgemeinen Verwaltungskosten, zum Abzug zugelassen, gleichgültig, ob sie in dem Staat, in dem die Betriebsstätte liegt, oder anderswo entstanden sind.

(4) Soweit es in einem Vertragsstaat üblich ist, die einer Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne durch Aufteilung der Gesamtgewinne des Unternehmens auf seine einzelnen Teile zu ermitteln, schließt Absatz 2 nicht aus, dass dieser Vertragsstaat die zu steuernden Gewinne nach der üblichen Aufteilung ermittelt; die gewählte Gewinnaufteilung muss jedoch derart sein, dass das Ergebnis mit den Grundsätzen dieses Artikels übereinstimmt.

(5) Auf Grund des bloßen Einkaufs von Gütern oder Waren für das Unternehmen wird einer Betriebsstätte kein Gewinn zugerechnet.

(6) Bei der Anwendung der vorstehenden Absätze sind die der Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne jedes Jahr auf dieselbe Art zu ermitteln, es sei denn, dass ausreichende Gründe dafür bestehen, anders zu verfahren.

(7) Gehören zu den Gewinnen Einkünfte, die in anderen Artikeln dieses Abkommens behandelt werden, so werden die Bestimmungen jener Artikel durch die Bestimmungen dieses Artikels nicht berührt.

Artikel 8

SEESCHIFFFAHRT UND LUFTFAHRT

Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats aus dem Betrieb von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr dürfen nur in diesem Vertragsstaat besteuert werden.

Artikel 9

VERBUNDENE UNTERNEHMEN

(1) Wenn

- a) ein Unternehmen eines Vertragsstaats unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder dem Kapital eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt ist oder
- b) dieselben Personen unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder dem Kapital eines Unternehmens eines Vertragsstaats und eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt sind

und in diesen Fällen die beiden Unternehmen in ihren kaufmännischen oder finanziellen Beziehungen an vereinbarte oder auferlegte Bedingungen gebunden sind, die von denen abweichen, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so dürfen die Gewinne, die eines der Unternehmen ohne diese Bedingungen erzielt hätte, wegen dieser Bedingungen aber nicht erzielt hat, den Gewinnen dieses Unternehmens zugerechnet und entsprechend besteuert werden.

(2) Werden in einem Vertragsstaat den Gewinnen eines Unternehmens dieses Staates Gewinne zugerechnet - und entsprechend besteuert -, mit denen ein Unternehmen des anderen Vertragsstaats in diesem Staat besteuert worden ist, und handelt es sich bei den zugerechneten Gewinnen um solche, die das Un-

ternehmen des erstgenannten Staates erzielt hätte, wenn die zwischen den beiden Unternehmen vereinbarten Bedingungen die gleichen gewesen wären, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so nimmt der andere Staat eine entsprechende Änderung der dort von diesen Gewinnen erhobenen Steuer vor. Bei dieser Änderung sind die übrigen Bestimmungen dieses Abkommens zu berücksichtigen; erforderlichenfalls werden die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten einander konsultieren.

Artikel 10

DIVIDENDEN

(1) Dividenden, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Diese Dividenden dürfen jedoch auch in dem Vertragsstaat, in dem die die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Nutzungsberechtigte der Dividenden eine in dem anderen Vertragsstaat ansässige Person ist, nicht übersteigen:

a) 5 vom Hundert des Bruttobetrags der Dividenden, wenn der Nutzungsberechtigte eine Gesellschaft (jedoch keine Personengesellschaft) ist, die unmittelbar über mindestens 25 vom Hundert des Kapitals der die Dividenden zahlenden Gesellschaft verfügt;

b) 10 vom Hundert des Bruttobetrags der Dividenden in allen anderen Fällen.

Dieser Absatz berührt nicht die Besteuerung der Gesellschaft in Bezug auf die Gewinne, aus denen die Dividenden gezahlt werden.

(3) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Dividenden“ bedeutet Einkünfte aus Aktien, Genussaktien oder Genussscheinen, Kuxen, Gründeranteilen oder anderen Rechten - ausgenommen Forderungen - mit Gewinnbeteiligung sowie Einkünfte, die nach dem Recht des Staates, in dem die ausschüttende Gesellschaft ansässig ist, den Einkünften aus Aktien steuerlich gleichgestellt sind.

(4) Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, in dem die die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

(5) Bezieht eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft Gewinne oder Einkünfte aus dem anderen Vertragsstaat, so darf dieser andere Staat weder die von der Gesellschaft gezahlten Dividenden besteuern, es sei denn, dass diese Dividenden an eine im anderen Staat ansässige Person gezahlt werden oder dass die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu einer im anderen Staat gelegenen Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehört, noch Gewinne der Gesellschaft einer Steuer für nichtausgeschüttete Gewinne unterwerfen, selbst wenn die gezahlten Dividenden oder die nichtausgeschütteten Gewinne ganz oder teilweise aus im anderen Staat erzielten Gewinnen oder Einkünften bestehen.

Artikel 11

ZINSEN

(1) Zinsen, die aus einem Vertragsstaat stammen und an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Diese Zinsen dürfen jedoch auch in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Nutzungsberechtigte der Zinsen eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person ist, 5 vom Hundert des Bruttobetrags der Zinsen nicht übersteigen.

(3) Ungeachtet des Absatzes 2 dürfen die im Absatz 1 genannten Zinsen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Empfänger ansässig ist, wenn der Empfänger der Nutzungsberechtigte der Zinsen ist und wenn diese Zinsen

a) an einen Vertragsstaat, an andere öffentliche Einrichtungen, an Gemeinden, an die Zentralbanken oder an andere Banken, die zur Gänze einem Vertragsstaat gehören,

b) für ein Darlehen jeder Art, das von einer öffentlichen Einrichtung zum Zwecke der Exportförderung gewährt, besichert oder garantiert wird,

c) im Zusammenhang mit dem Verkauf gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Ausrüstungen auf Kredit oder

d) für ein von einer Bank gewährtes Darlehen jeder Art
gezahlt werden

(4) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Zinsen“ bedeutet Einkünfte aus Forderungen jeder Art, auch wenn die Forderungen durch Pfandrechte an Grundstücken gesichert oder mit einer Beteiligung am Gewinn des Schuldners ausgestattet sind, und insbesondere Einkünfte aus öffentlichen Anleihen und aus Obligationen einschließlich der damit verbundenen Aufgelder und der Gewinne aus Losanleihen. Zuschläge für verspätete Zahlung gelten nicht als Zinsen im Sinne dieses Artikels.

(5) Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, aus dem die Zinsen stammen, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Forderung, für die die Zinsen gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

(6) Zinsen gelten dann als aus einem Vertragsstaat stammend, wenn der Schuldner eine in diesem Staat ansässige Person ist. Hat aber der Schuldner der Zinsen, ohne Rücksicht darauf, ob er in einem Vertragsstaat ansässig ist oder nicht, in einem Vertragsstaat eine Betriebsstätte oder eine feste Einrichtung und ist die Schuld, für die die Zinsen gezahlt werden, für Zwecke der Betriebsstätte oder der festen Einrichtung eingegangen worden und trägt die Betriebsstätte oder die feste Einrichtung die Zinsen, so gelten die Zinsen als aus dem Staat stammend, in dem die Betriebsstätte oder die feste Einrichtung liegt.

(7) Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Nutzungsberechtigten oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Zinsen, gemessen an der zugrundeliegenden Forderung, den Betrag, den Schuldner und Nutzungsberechtigter ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 12

LIZENZGEBÜHREN

(1) Lizenzgebühren, die aus einem Vertragsstaat stammen und an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Diese Lizenzgebühren dürfen jedoch auch in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Nutzungsberechtigte der Lizenzgebühren eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person ist, 5 vom Hundert des Bruttobetrags der Lizenzgebühren nicht übersteigen.

(3) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Lizenzgebühren“ bedeutet Vergütungen jeder Art, die für die Benutzung oder für das Recht auf Benutzung von Urheberrechten an literarischen, künstlerischen oder wissenschaftlichen Werken, einschließlich kinematographischer Filme sowie Aufzeichnungen für Rundfunk und Fernsehen, von Patenten, Marken, Mustern oder Modellen, Plänen, geheimen Formeln oder Verfahren oder für die Mitteilung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Erfahrungen oder für die Benutzung oder das Recht auf Benutzung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Ausrüstungen gezahlt werden.

(4) Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, aus dem die Lizenzgebühren stammen, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Lizenzgebühren gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

(5) Lizenzgebühren gelten dann als aus einem Vertragsstaat stammend, wenn der Schuldner eine in diesem Staat ansässige Person ist. Hat aber der Schuldner der Lizenzgebühren, ohne Rücksicht darauf, ob er in einem Vertragsstaat ansässig ist oder nicht, in einem Vertragsstaat eine Betriebsstätte oder eine feste Einrichtung und sind die Rechte oder Vermögenswerte, die zur Zahlung der Lizenzgebühren Anlass geben, tatsächlich wirtschaftlich mit der Betriebsstätte oder der festen Einrichtung verbunden und trägt die Betriebsstätte oder die feste Einrichtung die Lizenzgebühren, so gelten die Lizenzgebühren als aus dem Staat stammend, in dem die Betriebsstätte oder die feste Einrichtung liegt.

(6) Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Nutzungsberechtigten oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Lizenzgebühren, gemessen an der zugrundeliegenden Leistung, den Betrag, den Schuldner und Nutzungsberechtigter ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 13

GEWINNE AUS DER VERÄUSSERUNG VON VERMÖGEN

(1) Gewinne, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus der Veräußerung unbeweglichen Vermögens im Sinne des Artikels 6 bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Gewinne aus der Veräußerung beweglichen Vermögens, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, oder das zu einer festen Einrichtung gehört, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für die Ausübung einer selbständigen Arbeit im anderen Vertragsstaat zur Verfügung steht, einschließlich derartiger Gewinne, die bei der Veräußerung einer solchen Betriebsstätte (allein oder mit dem übrigen Unternehmen) oder einer solchen festen Einrichtung erzielt werden, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(3) Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats aus der Veräußerung von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen, die im internationalen Verkehr betrieben werden, und von beweglichem Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe oder Luftfahrzeuge dient, dürfen nur in diesem Vertragsstaat besteuert werden.

(4) Gewinne aus der Veräußerung des in den Absätzen 1, 2 und 3 nicht genannten Vermögens dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Veräußerer ansässig ist.

Artikel 14

SELBSTÄNDIGE ARBEIT

(1) Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus einem freien Beruf oder aus sonstiger selbständiger Tätigkeit bezieht, dürfen nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, dass der Person im anderen Vertragsstaat für die Ausübung ihrer Tätigkeit gewöhnlich eine feste Einrichtung zur Verfügung steht. Steht ihr eine solche feste Einrichtung zur Verfügung, so dürfen die Einkünfte im anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser festen Einrichtung zugerechnet werden können.

(2) Der Ausdruck „freier Beruf“ umfasst insbesondere die selbständig ausgeübte wissenschaftliche, literarische, künstlerische, erzieherische oder unterrichtende Tätigkeit sowie die selbständige Tätigkeit der Ärzte, Rechtsanwälte, Ingenieure, Architekten, Zahnärzte und Buchsachverständigen.

Artikel 15

EINKÜNFTE AUS UNSELBSTÄNDIGER ARBEIT

(1) Vorbehaltlich der Artikel 16, 18 und 19 dürfen Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unselbständiger Arbeit bezieht, nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, die Arbeit wird im anderen Vertragsstaat ausgeübt. Wird die Arbeit dort ausgeübt, so dürfen die dafür bezogenen Vergütungen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Ungeachtet des Absatzes 1 dürfen Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person für eine im anderen Vertragsstaat ausgeübte unselbständige Arbeit bezieht, nur im erstgenannten Staat besteuert werden, wenn

- a) der Empfänger sich im anderen Staat insgesamt nicht länger als 183 Tage innerhalb eines Zeitraums von 12 Monaten, der während des betreffenden Kalenderjahres beginnt oder endet, aufhält und
- b) die Vergütungen von einem Arbeitgeber oder für einen Arbeitgeber gezahlt werden, der nicht im anderen Staat ansässig ist, und
- c) die Vergütungen nicht von einer Betriebsstätte oder einer festen Einrichtung getragen werden, die der Arbeitgeber im anderen Staat hat.

(3) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels dürfen Vergütungen, die von einem Unternehmen eines Vertragsstaats für unselbständige Arbeit gezahlt werden, die an Bord eines Seeschif-

fes oder Luftfahrzeuges, das im internationalen Verkehr betrieben wird, ausgeübt wird, nur in diesem Vertragsstaat besteuert werden.

Artikel 16

AUFSICHTSRATS- UND VERWALTUNGSRATSVERGÜTUNGEN

Aufsichtsrats- oder Verwaltungsratsvergütungen und ähnliche Zahlungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person in ihrer Eigenschaft als Mitglied des Aufsichts- oder Verwaltungsrats einer Gesellschaft bezieht, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

Artikel 17

KÜNSTLER UND SPORTLER

(1) Ungeachtet der Artikel 7, 14 und 15 dürfen Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person als Künstler, wie Bühnen-, Film-, Rundfunk- und Fernsehkünstler sowie Musiker, oder als Sportler aus ihrer im anderen Vertragsstaat persönlich ausgeübten Tätigkeit bezieht, im anderen Staat besteuert werden.

(2) Fließen Einkünfte aus einer von einem Künstler oder Sportler in dieser Eigenschaft persönlich ausgeübten Tätigkeit nicht dem Künstler oder Sportler selbst, sondern einer anderen Person zu, so dürfen diese Einkünfte ungeachtet der Artikel 7, 14 und 15 in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Künstler oder Sportler seine Tätigkeit ausübt.

(3) Die Absätze 1 und 2 gelten nicht für Einkünfte aus der von Künstlern oder Sportlern in einem Vertragsstaat ausgeübten Tätigkeit, wenn der Aufenthalt in diesem Staat ganz oder überwiegend aus öffentlichen Mitteln des anderen Staates oder einer seiner Gebietskörperschaften oder von einer als gemeinnützig anerkannten Einrichtung unterstützt wird. In diesem Fall dürfen die Einkünfte nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem die Person ansässig ist.

Artikel 18

RUHEGEHÄLTER

Vorbehaltlich des Artikels 19 Absatz 2 dürfen Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für frühere unselbständige Arbeit gezahlt werden, nur in diesem Staat besteuert werden.

Artikel 19

ÖFFENTLICHER DIENST

(1) a) Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, ausgenommen Ruhegehälter, die von einem Vertragsstaat oder einer seiner Gebietskörperschaften an eine natürliche Person für die diesem Staat oder der Gebietskörperschaft geleisteten Dienste gezahlt werden, dürfen nur in diesem Staat besteuert werden.

b) Diese Gehälter, Löhne und ähnlichen Vergütungen dürfen jedoch nur im anderen Vertragsstaat besteuert werden, wenn die Dienste in diesem Staat geleistet werden und die natürliche Person in diesem Staat ansässig ist und

i) ein Staatsangehöriger dieses Staates ist oder

ii) nicht ausschließlich deshalb in diesem Staat ansässig geworden ist, um die Dienste zu leisten.

(2) a) Ruhegehälter, die von einem Vertragsstaat oder einer seiner Gebietskörperschaften oder aus einem von diesem Staat oder der Gebietskörperschaft errichteten Sondervermögen an eine natürliche Person für die diesem Staat oder der Gebietskörperschaft geleisteten Dienste gezahlt werden, dürfen nur in diesem Staat besteuert werden.

b) Diese Ruhegehälter dürfen jedoch nur im anderen Vertragsstaat besteuert werden, wenn die natürliche Person in diesem Staat ansässig ist und ein Staatsangehöriger dieses Staates ist.

(3) Absatz 1 dieses Artikels gilt auch für Vergütungen, die den Handelsdelegierten und den Mitgliedern der Außenhandelsstellen der Vertragsstaaten gezahlt werden.

(4) Auf Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen und Ruhegehälter für Dienstleistungen, die im Zusammenhang mit einer gewerblichen Tätigkeit eines Vertragsstaats oder einer seiner Gebietskörperschaften erbracht werden, sind die Artikel 15, 16, 17 oder 18 anzuwenden.

Artikel 20
STUDENTEN

Zahlungen, die ein Student, Praktikant oder Lehrling, der sich in einem Vertragsstaat ausschließlich zum Studium oder zur Ausbildung aufhält und der im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort unmittelbar vor der Einreise in den erstgenannten Staat ansässig war, für seinen Unterhalt, sein Studium oder seine Ausbildung erhält, dürfen im erstgenannten Staat nicht besteuert werden, sofern diese Zahlungen aus Quellen außerhalb dieses Staates stammen.

Artikel 21
ANDERE EINKÜNFTE

(1) Einkünfte einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person, die in den vorstehenden Artikeln nicht behandelt wurden, dürfen ohne Rücksicht auf ihre Herkunft nur in diesem Staat besteuert werden.

(2) Absatz 1 ist auf andere Einkünfte als solche aus unbeweglichem Vermögen im Sinne des Artikels 6 Absatz 2 nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger im anderen Vertragsstaat eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Einkünfte gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

(3) Einkünfte auf Grund gesetzlicher Versorgungsrechtsansprüche, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus dem anderen Vertragsstaat bezieht, dürfen im erstgenannten Staat nicht besteuert werden, wenn sie nach dem Recht des anderen Vertragsstaats von der Besteuerung ausgenommen wären.

Artikel 22
VERMÖGEN

(1) Unbewegliches Vermögen im Sinne des Artikels 6, das einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person gehört und im anderen Vertragsstaat liegt, darf im anderen Staat besteuert werden.

(2) Bewegliches Vermögen, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, oder das zu einer festen Einrichtung gehört, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für die Ausübung einer selbständigen Arbeit im anderen Vertragsstaat zur Verfügung steht, darf im anderen Staat besteuert werden.

(3) Seeschiffe und Luftfahrzeuge, die von einem Unternehmen eines Vertragsstaats im internationalen Verkehr betrieben werden, sowie bewegliches Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe oder Luftfahrzeuge dient, dürfen nur in diesem Vertragsstaat besteuert werden.

(4) Alle anderen Vermögensteile einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person dürfen nur in diesem Staat besteuert werden.

Artikel 23
VERMEIDUNG DER DOPPELBESTEuerung

(1) In der Republik Österreich wird die Doppelbesteuerung wie folgt vermieden:

- a) Bezieht eine in der Republik Österreich ansässige Person Einkünfte oder hat sie Vermögen und dürfen diese Einkünfte oder dieses Vermögen nach diesem Abkommen in der Islamischen Republik Iran besteuert werden, so nimmt die Republik Österreich vorbehaltlich der Buchstaben b und c und des Absatzes 3 diese Einkünfte oder dieses Vermögen von der Besteuerung aus.
- b) Bezieht eine in der Republik Österreich ansässige Person Einkünfte, die nach den Artikeln 10, 11 und 12 in der Islamischen Republik Iran besteuert werden dürfen, so rechnet die Republik Österreich auf die vom Einkommen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der in der Islamischen Republik Iran gezahlten Steuer entspricht. Der anzurechnende Betrag darf jedoch den Teil der vor der Anrechnung ermittelten Steuer nicht übersteigen, der auf die aus der Islamischen Republik Iran bezogenen Einkünfte entfällt.
- c) Buchstabe a gilt nicht für Einkünfte oder Vermögen einer in der Republik Österreich ansässigen Person, wenn die Islamische Republik Iran dieses Abkommen so anwendet, dass die Islamische Republik Iran diese Einkünfte oder dieses Vermögen von der Besteuerung ausnimmt oder Absatz 2 des Artikels 10, 11 oder 12 auf diese Einkünfte anwendet.

(2) In der Islamischen Republik Iran wird die Doppelbesteuerung wie folgt vermieden:

Bezieht eine in der Islamischen Republik Iran ansässige Person Einkünfte oder hat sie Vermögen und dürfen diese Einkünfte oder dieses Vermögen nach diesem Abkommen in der Republik Österreich besteuert werden, so rechnet die Islamische Republik Iran

- a) auf die vom Einkommen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der in der Republik Österreich gezahlten Steuer vom Einkommen entspricht;
- b) auf die vom Vermögen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der in der Republik Österreich gezahlten Steuer vom Vermögen entspricht.

Der anzurechnende Betrag darf jedoch in beiden Fällen den Teil der vor der Anrechnung ermittelten Steuer vom Einkommen oder vom Vermögen nicht übersteigen, der auf die Einkünfte, die in der Republik Österreich besteuert werden dürfen, oder auf das Vermögen, das dort besteuert werden darf, entfällt.

(3) Einkünfte oder Vermögen einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person, die nach dem Abkommen von der Besteuerung in diesem Staat auszunehmen sind, dürfen gleichwohl in diesem Staat bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen oder Vermögen der Person einbezogen werden.

Artikel 24

GLEICHBEHANDLUNG

(1) Staatsangehörige eines Vertragsstaats dürfen im anderen Vertragsstaat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen Staatsangehörige des anderen Staates unter gleichen Verhältnissen, insbesondere hinsichtlich der Ansässigkeit, unterworfen sind oder unterworfen werden können. Diese Bestimmung gilt ungeachtet des Artikels 1 auch für Personen, die in keinem Vertragsstaat ansässig sind.

(2) Die Besteuerung einer Betriebsstätte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, darf im anderen Staat nicht ungünstiger sein als die Besteuerung von Unternehmen des anderen Staates, die die gleiche Tätigkeit ausüben. Diese Bestimmung ist nicht so auszulegen, als verpflichte sie einen Vertragsstaat, den im anderen Vertragsstaat ansässigen Personen Steuerfreibeträge, -vergünstigungen und -ermäßigungen auf Grund des Personenstandes oder der Familienlasten zu gewähren, die er seinen ansässigen Personen gewährt.

(3) Sofern nicht Artikel 9 Absatz 1, Artikel 11 Absatz 7 oder Artikel 12 Absatz 6 anzuwenden ist, sind Zinsen, Lizenzgebühren und andere Entgelte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, bei der Ermittlung der steuerpflichtigen Gewinne dieses Unternehmens unter den gleichen Bedingungen wie Zahlungen an eine im erstgenannten Staat ansässige Person zum Abzug zuzulassen. Dementsprechend sind Schulden, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats gegenüber einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person hat, bei der Ermittlung des steuerpflichtigen Vermögens dieses Unternehmens unter den gleichen Bedingungen wie Schulden gegenüber einer im erstgenannten Staat ansässigen Person zum Abzug zuzulassen.

(4) Unternehmen eines Vertragsstaats, deren Kapital ganz oder teilweise unmittelbar oder mittelbar einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person oder mehreren solchen Personen gehört oder ihrer Kontrolle unterliegt, dürfen im erstgenannten Staat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen andere ähnliche Unternehmen des erstgenannten Staates unterworfen sind oder unterworfen werden können.

(5) Dieser Artikel gilt ungeachtet des Artikels 2 für Steuern jeder Art und Bezeichnung.

Artikel 25

VERSTÄNDIGUNGSVERFAHREN

(1) Ist eine Person der Auffassung, dass Maßnahmen eines Vertragsstaats oder beider Vertragsstaaten für sie zu einer Besteuerung führen oder führen werden, die diesem Abkommen nicht entspricht, so kann sie unbeschadet der nach dem innerstaatlichen Recht dieser Staaten vorgesehenen Rechtsmittel ihren Fall der zuständigen Behörde des Vertragsstaats, in dem sie ansässig ist, oder, sofern ihr Fall von Artikel 24 Absatz 1 erfasst wird, der zuständigen Behörde des Vertragsstaats unterbreiten, dessen Staatsangehöriger sie ist. Der Fall muss innerhalb von drei Jahren nach der ersten Mitteilung der Maßnahme unterbreitet werden, die zu einer dem Abkommen nicht entsprechenden Besteuerung führt.

(2) Hält die zuständige Behörde die Einwendung für begründet und ist sie selbst nicht in der Lage, eine befriedigende Lösung herbeizuführen, so wird sie sich bemühen, den Fall durch Verständigung mit der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats so zu regeln, dass eine dem Abkommen nicht entsprechende Besteuerung vermieden wird. Die Verständigungsregelung ist ungeachtet der Fristen des innerstaatlichen Rechts der Vertragsstaaten durchzuführen.

(3) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten werden sich bemühen, Schwierigkeiten oder Zweifel, die bei der Auslegung oder Anwendung des Abkommens entstehen, in gegenseitigem Einvernehmen zu beseitigen. Sie können auch gemeinsam darüber beraten, wie eine Doppelbesteuerung in Fällen vermieden werden kann, die im Abkommen nicht behandelt sind.

(4) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten können zur Herbeiführung einer Einigung im Sinne der vorstehenden Absätze unmittelbar miteinander verkehren. Die zuständigen Behörden können gegebenenfalls durch Beratungen geeignete Verfahren, Bedingungen, Methoden und Techniken für die Anwendung des in diesem Artikel vorgesehenen Verständigungsverfahrens festlegen.

Artikel 26

INFORMATIONSAUSTAUSCH

(1) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten tauschen die Informationen aus, die zur Durchführung dieses Abkommens erforderlich sind. Der Informationsaustausch ist durch Artikel 1 nicht eingeschränkt. Alle Informationen, die ein Vertragsstaat erhalten hat, sind ebenso geheim zu halten wie die auf Grund des innerstaatlichen Rechts dieses Staates beschafften Informationen und dürfen nur den Personen oder Behörden (einschließlich der Gerichte und der Verwaltungsbehörden) zugänglich gemacht werden, die mit der Veranlagung oder Erhebung, der Vollstreckung oder Strafverfolgung oder mit der Entscheidung von Rechtsmitteln hinsichtlich der unter das Abkommen fallenden Steuern befasst sind. Diese Personen oder Behörden dürfen die Informationen nur für diese Zwecke verwenden. Sie dürfen die Informationen in einem öffentlichen Gerichtsverfahren oder in einer Gerichtsentscheidung offen legen.

(2) Absatz 1 ist nicht so auszulegen, als verpflichte er einen Vertragsstaat,

- a) Verwaltungsmaßnahmen durchzuführen, die von den Gesetzen und der Verwaltungspraxis dieses oder des anderen Vertragsstaats abweichen;
- b) Informationen zu erteilen, die nach den Gesetzen oder im üblichen Verwaltungsverfahren dieses oder des anderen Vertragsstaats nicht beschafft werden können;
- c) Informationen zu erteilen, die ein Handels-, Industrie-, Gewerbe- oder Berufsgeheimnis oder ein Geschäftsverfahren preisgeben würden oder deren Erteilung dem Ordre public widerspräche.

Artikel 27

MITGLIEDER DIPLOMATISCHER MISSIONEN UND KONSULARISCHER VERTRETUNGEN

Dieses Abkommen berührt nicht die steuerlichen Vorrechte, die den Mitgliedern diplomatischer Missionen und konsularischer Vertretungen nach den allgemeinen Regeln des Völkerrechts oder auf Grund besonderer Übereinkünfte zustehen.

Artikel 28

IN-KRAFT-TRETEN

(1) Dieses Abkommen bedarf der Ratifikation; die Ratifikationsurkunden werden so bald wie möglich ausgetauscht.

(2) Dieses Abkommen tritt sechzig Tage nach Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft und seine Bestimmungen finden für alle Steuerjahre Anwendung, die nach dem Kalenderjahr beginnen, in dem der Austausch der Ratifikationsurkunden erfolgt ist.

Artikel 29

KÜNDIGUNG

Dieses Abkommen bleibt in Kraft, solange es nicht von einem Vertragsstaat gekündigt wird. Jeder Vertragsstaat kann es spätestens sechs Monate vor Ablauf eines jeden Kalenderjahres nach Ablauf von fünf Jahren nach seinem In-Kraft-Treten auf diplomatischem Weg kündigen. In diesem Fall findet das

Abkommen nicht mehr Anwendung auf Steuerjahre, die nach dem Kalenderjahr beginnen, in dem die Kündigung erfolgt ist.

ZU URKUND DESSEN haben die hiezu gehörig Bevollmächtigten der beiden Vertragsstaaten dieses Abkommen unterzeichnet.

GESCHEHEN zu Wien, am 11. März 2002, der dem 20 Esfand 1380 entspricht, in zweifacher Ausfertigung, jede in deutscher, persischer und englischer Sprache, wobei jeder Text gleichermaßen authentisch ist. Im Falle von Abweichungen geht der englische Text vor.

Für die Regierung
der Republik Österreich:

Karl-Heinz GRASSER

Für die Islamische Republik
Iran:

Eshag JAHANGIRI

PROTOKOLL

Im Zeitpunkt der Unterzeichnung des Abkommens zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, das heute zwischen der Regierung der Republik Österreich und der Regierung der Islamischen Republik Iran abgeschlossen wurde, sind die Gefertigten übereingekommen, dass die folgenden Bestimmungen einen integrierenden Bestandteil dieses Abkommens bilden.

1. Zu Artikel 17 Absatz 3

Es besteht Einvernehmen, dass Absatz 3 auch für die Trägerkörperschaften von Orchestern und Theatern sowie für die Mitglieder solcher Kulturträger gilt, wenn diese Trägerkörperschaften auf Dauer im Wesentlichen ohne Gewinnerzielung tätig sind und dies durch die zuständige Behörde im Ansässigkeitsstaat bestätigt wird.

2. Zu Artikel 21 Absatz 3

Die in dieser Bestimmung angeführten Einkünfte sind bei Ermittlung des Progressionsvorbehalts außer Ansatz zu lassen.

ZU URKUND DESSEN haben die hiezu gehörig Bevollmächtigten der beiden Vertragsstaaten dieses Protokoll unterzeichnet.

GESCHEHEN am 11. März 2002, der dem 20 Esfand 1380 entspricht, in zweifacher Ausfertigung, jede in deutscher, persischer und englischer Sprache, wobei jeder Text gleichermaßen authentisch ist. Im Falle von Abweichungen geht der englische Text vor.

Für die Regierung
der Republik Österreich:

Karl-Heinz GRASSER

Für die Islamische Republik
Iran:

Eshag JAHANGIRI

پروتکل

در زمان امضاء موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف در مورد مالیاتهای پردرآمد و سرمایه، که در این تاریخ بین دولت جمهوری اتریش و دولت جمهوری اسلامی ایران منعقد گردیده، امضاء کنندگان زیر موافقت نمودند که مقررات مشروحه ذیل جزء لاینفک موافقتنامه می باشد.

۱- راجع به بند ۳ ماده ۱۷:

بدیهی است که بند ۳ در مورد اشخاص حقوقی که اقدام به برگزاری ارکستر یا تاترها می نمایند، و همچنین اعضاء اینگونه مؤسسات فرهنگی نیز نافذ خواهد بود مشروط برآنکه اساسا مؤسساتی غیر انتفاعی بوده و این امر توسط مقام صلاحیتدار دولت محل اقامت ایشان تایید شده باشد.

۲- راجع به بند ۳ ماده ۲۱:

در صورتی که معافیت به روش تصاعدی اعمال شود، درآمد مذکور در این بند منظور نخواهد شد.

امضاء کنندگان زیر که از طرف دولت متبوع خود مجاز می باشند، این پروتکل را امضاء نمودند.

این پروتکل در در دو نسخه در تاریخ هجری شمسی برابر با میلادی به زبانهای آلمانی، فارسی و انگلیسی تنظیم گردید که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار است. در صورت اختلاف متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

از طرف دولت
جمهوری اسلامی ایران

از طرف دولت
جمهوری اتریش

۲- این موافقتنامه شصت روز پس از تاریخ مبادله اسناد تصویب ، قوت قانونی خواهد یافت و مقررات آن در مورد مالیاتهای مربوط به هرسال مالی که متعاقب سال تقویمی ای که اسناد تصویب مبادله شده، آغاز گردد نافذ خواهد بود.

ماده ۲۹

فسخ

این موافقتنامه تا زمانی که توسط یک دولت متعاهد فسخ نشده لازم الاجرا خواهد بود . هریک از دولتهای متعاهد می تواند این موافقتنامه را از طریق مجاری سیاسی ، با ارایه یادداشت فسخ ، حداقل شش ماه قبل از پایان هرسال تقویمی بعد از دوره پنجساله از تاریخی که موافقتنامه لازم الاجرا میگردد ، فسخ نماید . در این صورت مقررات این موافقتنامه در مورد مالیاتهای مربوط به هرسال مالی که متعاقب سال تقویمی ای که یادداشت فسخ تسلیم شده است، آغاز گردد اعمال نخواهد شد .

امضاء کنندگان زیر که از طرف دولت متبوع خود مجاز می باشند ، این موافقتنامه را امضاء نمودند .

این موافقتنامه در در دو نسخه در تاریخ هجری شمسی برابر با میلادی به زبانهای آلمانی ، فارسی و انگلیسی تنظیم گردید که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار است . در صورت اختلاف، متن انگلیسی حاکم خواهد بود .

از طرف دولت
جمهوری اسلامی ایران

از طرف دولت
جمهوری اتریش

تصمیم گیری می کنند، فاش خواهد شد. اشخاص یا مقامات یادشده، اطلاعات را فقط برای چنین مقاصدی مورد استفاده قرار خواهند داد. آنان میتوانند این اطلاعات را در جریان دادرسی های علنی دادگاهها یا طی تصمیمات قضایی فاش سازند.

۲- مقررات بند (۱) در هیچ مورد بنحوی تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاقد را وادار سازد :

الف : اقدامات اداری خلاف قوانین و رویه اداری خود یا دولت متعاقد دیگر اتخاذ نماید .

ب : اطلاعاتی را فراهم نماید که طبق قوانین یا روش اداری متعارف خود یا دولت متعاقد دیگر قابل تحصیل نیست .

پ : اطلاعاتی را فراهم نماید که منجر به افشای هر نوع اسرار تجاری، شغلی، صنعتی، بازرگانی یا حرفه ای یا فرآیند تجاری شود یا افشای آن خلاف خط مشی عمومی (نظم عمومی) باشد .

ماده ۲۷

اعضای هیاتهای نمایندگی و ماموریتهای سیاسی و مناصب کنسولی

مقررات این موافقتنامه بر امتیازات مالی اعضای هیاتهای نمایندگی و ماموریتهای سیاسی یا مناصب کنسولی که بموجب قواعد عمومی حقوق بین الملل یا مقررات موافقتنامه های خاص از آن برخوردار می باشند ، تاثیری نخواهد گذاشت .

ماده ۲۸

لازم الاجرا شدن

۱- این موافقتنامه تصویب و اسناد تصویب آن در اسرع وقت مبادله خواهد شد.

۲- اگر مقام صلاحیتدار اعتراض را موجه بیابد ولی خود نتواند به راه حل مناسبی برسد، برای اجتناب از اخذ مالیاتی که مطابق این موافقتنامه نمی باشد، خواهد کوشید که از طریق توافق متقابل با مقام صلاحیتدار دولت متعاقد دیگر موضوع را فیصله دهد. هرگونه توافقی که حاصل شود، علی رغم هرگونه محدودیتهای زمانی موجود در قوانین داخلی دولتهای متعاقد لازم الاجرا خواهد بود.

۳- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاقد تلاش خواهند کرد که کلیه مشکلات یا شبهات ناشی از تفسیر یا اجرای این موافقتنامه را با توافق دو حانبه فیصله دهند. ایشان همچنین می توانند به منظور حذف مالیات مضاعف در مواردی که در این موافقتنامه پیش بینی نشده است با یکدیگر مشورت کنند.

۴- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاقد می توانند بمنظور حصول توافق در موارد بندهای پیشین، مستقیماً با یکدیگر ارتباط حاصل کنند. مقامات صلاحیتدار با مشورت یکدیگر، آیین ها، شرایط، روش ها و فنون مقتضی را برای اجرای آیین توافق دوجانبه مندرج در این ماده فراهم می آورند.

ماده ۲۶

تبادل اطلاعات

۱- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاقد اطلاعات ضروری برای اجرای مقررات این موافقتنامه را مبادله خواهند کرد. مفاد ماده (۱) موجب تحدید تبادل اطلاعات مزبور نمی شود. هر نوع اطلاعاتی که به وسیله یک دولت متعاقد دریافت می شود، به همان شیوه ای که اطلاعات بدست آمده تحت قوانین داخلی آن دولت نگهداری می شود به صورت محرمانه تلقی خواهد شد، و فقط برای اشخاص یا مقامات (از جمله دادگاهها و مراجع اداری) که به امر تشخیص، وصول، اجرا یا پیگیری اشتغال دارند یا در مورد پژوهش خواهیهای مربوط به مالیات های مشمول این موافقتنامه

مقیم دولت متعاهد دیگر از لحاظ تعیین میزان درآمد مشمول مالیات آن موسسه، تحت همان شرایطی قابل کسر خواهد بود که چنانچه به مقیم دولت نخست پرداخت شده بود. همچنین هرگونه دین موسسه یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر از لحاظ تعیین میزان سرمایه مشمول مالیات آن موسسه، تحت همان شرایطی قابل کسر خواهد بود که اگر دیون مربوط به مقیم دولت نخست تحمیل می شد.

۴- موسسات یک دولت متعاهد که سرمایه آنها کلاً یا جزئاً بطور مستقیم یا غیر مستقیم در مالکیت یا در کنترل یک یا چند مقیم دولت متعاهد دیگر می باشد، در دولت نخست مشمول هیچگونه مالیات یا الزامات مربوط به آن، که سنگینتر یا غیر از مالیات و الزاماتی است که سایر موسسات مشابه در آن دولت نخست مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند شد.

۵- علی رغم مقررات ماده ۲، مقررات این ماده نسبت به انواع مالیاتها از هر نوع وماهیت نافذ خواهد بود.

ماده ۲۵

آئین توافق دوجانبه

۱- در صورتی که شخصی براین نظر باشد که اقدامات یک یا هر دو دولت متعاهد در مورد وی از لحاظ مالیاتی منتج به نتایجی شده یا خواهد شد که منطبق با مقررات این موافقتنامه نمی باشد، صرف نظر از طرق احقاق حق پیش بینی شده در قوانین ملی دولتهای مزبور، میتواند اعتراض خود را به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که مقیم آن است، یا چنانچه مورد او مشمول بند (۱) ماده (۲۴) باشد به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که تبعه آن است، تسلیم نماید. اعتراض باید ظرف سه سال از تاریخ نخستین اطلاع از اقدامی که به اعمال مالیات مغایر با مقررات این موافقتنامه منتهی شده تسلیم شود.

مع ذالک در هریک از دو مورد ، اینگونه کسورات نباید از میزان مالیاتی که پیش از کسر ، در جمهوری اتریش حسب مورد به درآمد یا سرمایه تعلق می گرفته ، بیشتر باشد .

۳- در صورتی که طبق هریک از مقررات این موافقتنامه درآمد حاصل یا سرمایه متعلق به مقیم یک دولت متعاهد از مالیات آن دولت معاف باشد، دولت مزبور میتواند علیرغم معافیت، در محاسبه مالیات برباقی مانده درآمد یا سرمایه این مقیم ، درآمد یا سرمایه معاف شده را منظور کند .

ماده ۲۴

عدم تبعیض

۱- اتباع یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر ، مشمول هیچگونه مالیات یا الزامات مربوط به آن که سنگینتر یا غیر از مالیات یا الزاماتی است که اتباع آن دولت دیگر، بویژه افرادمقیم، تحت همان شرایط مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند ، نخواهند بود . علیرغم مقررات ماده (۱)، این مقررات شامل اشخاصی که مقیم یک یا هر دو دولت متعاهد نیستند نیز خواهد بود .

۲- مالیاتی که از مقر دایم موسسه یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر اخذ می شود نباید از مالیات موسسات آن دولت متعاهد دیگر که همان فعالیت ها را انجام می دهند نامساعدتر باشد این مقررات به گونه ای تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاهدراواذارسازد که هر نوع مزایای شخصی، بخشودگی و تخفیف مالیاتی را که به علت احوال شخصیه یا مسئولیتهای خانوادگی به اشخاص مقیم خود اعطاء می نماید به اشخاص مقیم دولت متعاهد دیگر نیز اعطاء کند .

۳- بجز در مواردی که مقررات بند (۱) ماده (۹)، بند (۷) ماده (۱۱) یا بند (۶) ماده (۱۲) اعمال می شود، هزینه های مالی ، حق الامتیاز و سایر هزینه های پرداختی توسط موسسه یک دولت متعاهد به

الف) - در صورتی که مقیم جمهوری اتریش درآمدی حاصل کند یا سرمایه ای داشته باشد که طبق مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات دولت جمهوری اسلامی ایران شود، جمهوری اتریش بارعایت مقررات جزء های (ب و پ) و بند (۳) درآمدها سرمایه مزبور را از مالیات معاف خواهد کرد.

ب) - در صورتی که مقیم جمهوری اتریش اقلامی از درآمد حاصل کند که طبق مقررات مواد (۱۰، ۱۱ و ۱۲) مشمول مالیات جمهوری اسلامی ایران شود، جمهوری اتریش اجازه خواهد داد مبلغی برابر با مالیات پرداختی در جمهوری اسلامی ایران، از مالیات بردرآمد آن مقیم کسر شود. مع ذلک این گونه کسورات نباید از میزان مالیاتی که پیش از کسر به این اقلام درآمد حاصل از جمهوری اسلامی ایران تعلق می گرفته، بیشتر باشد.

پ) - در مواردی که جمهوری اسلامی ایران طبق مفاد این موافقتنامه درآمد یا سرمایه ای را از مالیات معاف کند، یا مقررات بند (۲) مواد (۱۰، ۱۱ و ۱۲) را اعمال نماید، مقررات بند الف نسبت به درآمد حاصله یا سرمایه متعلقه مقیم جمهوری اتریش، مجری نخواهد بود.

۲- در جمهوری اسلامی ایران مالیات مضاعف به روش زیر حذف خواهد شد:

در صورتی که مقیم جمهوری اسلامی ایران درآمدی حاصل کند یا سرمایه ای داشته باشد که طبق مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات دولت جمهوری اتریش شود، جمهوری اسلامی ایران اجازه خواهد داد:

الف : مبلغی برابر با مالیات بر درآمد پرداختی در جمهوری اتریش، از مالیات بردرآمد آن مقیم کسر شود.

ب : مبلغی برابر با مالیات بر سرمایه پرداختی در جمهوری اتریش، از مالیات بر سرمایه آن مقیم کسر شود.

۳- درآمد حاصله توسط مقیم یک دولت متعاهد از دولت متعاهد دیگر بموجب دعوی حقوقی بابت هزینه زندگی (نفقه)، مشروط بر آنکه درآمد مزبور طبق قوانین دولت متعاهد دیگر از پرداخت مالیات معاف باشد، مشمول مالیات دولت نخست نخواهد شد.

ماده ۲۲ سرمایه

۱- سرمایه متشکل از اموال غیرمنقول مذکور در ماده (۶) که متعلق به مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر واقع شده، مشمول مالیات آن دولت دیگر می شود.

۲- سرمایه متشکل از اموال منقولی که بخشی از وسایل کسب و کار مقرر دایمی که موسسه یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر دارد می باشد یا اموال منقولی که متعلق به پایگاه ثابتی است که در اختیار مقیم یک دولت متعاهد بمنظور انجام خدمات شخصی مستقل در دولت متعاهد دیگر می باشد، مشمول مالیات آن دولت دیگر می شود.

۳- سرمایه متشکل از کشتیها و وسایل نقلیه هوایی، مورد استفاده توسط مؤسسه یک دولت متعاهد در حمل و نقل بین المللی و همچنین اموال منقول مرتبط با استفاده از این کشتیها و وسایل نقلیه هوایی، فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

۴- کلیه موارد دیگر سرمایه مقیم یک دولت متعاهد فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

ماده ۲۳ آئین حذف مالیات مضاعف

۱- در جمهوری اتریش مالیات مضاعف به روش زیر حذف خواهد شد:

۴- در مورد حقوق دستمزد و سایر حق الزحمه های مشابه و مقرری های بازنشستگی بابت خدمات ارائه شده در خصوص فعالیتهای تجاری که یک دولت متعاهد، تقسیم فرعی سیاسی یا مقام محلی آن انجام میدهد مقررات مواد (۱۵، ۱۶، ۱۷ و ۱۸) مجری خواهد بود.

ماده ۲۰

محصلین

وجوهی که محصل یا کارآموزی که مقیم یک دولت متعاهد باشد یا بلافاصله قبل از حضور در دولت متعاهد دیگر مقیم آن دولت بوده و صرفاً بسنطور تحصیل یا کارآموزی در دولت متعاهد دیگر بسر می برد، برای مخارج زندگی، تحصیل یا کارآموزی خود دریافت می دارد، مشمول مالیات آن دولت دیگر نخواهد بود، مشروط برآنکه پرداختهای مزبور از منابع خارج از آن دولت دیگر حاصل شود.

ماده ۲۱

سایر درآمدها

- ۱- اقلام درآمد مقیم یک دولت متعاهد که در مواد قبلی این موافقتنامه مورد حکم قرار نگرفته است، در هرکجا که حاصل شود، صرفاً مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.
- ۲- به استثنای درآمد حاصل از اموال غیر منقول به نحوی که در بند (۲) ماده (۶) تعریف شده است، هرگاه دریافت کننده درآمد، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر از طریق مقر دایم واقع در آن به کسب و کار بپردازد یا از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که درآمد در خصوص آن حاصل شده است با این مقر دایم یا پایگاه ثابت بنحو موثری مرتبط باشد، مقررات بند (۱) مجری نخواهد بود. دراین صورت حسب مورد مقررات مواد (۷) و (۱۴) اعمال خواهد شد.

ماده ۱۹

خدمات دولتی

الف) حقوق، دستمزد و سایر حق الزحمه های مشابه پرداختی باستثناء حقوق بازنشستگی، توسط یک دولت متعاقد یا تقسیم فرعی سیاسی یا مقام محلی آن به شخص حقیقی بابت خدمات انجام شده برای آن دولت، تقسیم فرعی سیاسی یا مقام محلی فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

ب) معذالک، در صورتی که خدمات در دولت متعاقد دیگر و توسط شخص حقیقی مقیم آن دولت انجام شود، این حق الزحمه ها فقط مشمول مالیات دولت متعاقد دیگر خواهد بود، مشروط بر آنکه آن شخص مقیم :

- تابع آن دولت دیگر بوده یا
- صرفاً برای ارایه خدمات مزبور، مقیم آن دولت نشده باشد .

-۲-

الف) حقوق بازنشستگی پرداختی توسط یک دولت متعاقد و یا از محل صندوق ایجاد شده از طرف آن دولت، تقسیم فرعی سیاسی یا مقام محلی آن به فردی در خصوص خدماتی که برای آن دولت، تقسیم فرعی و یا مقام محلی مزبور انجام داده است ، فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

ب) معذالک، در صورتی که شخص مزبور مقیم و تبعه آن دولت باشد، این حقوق بازنشستگی فقط در آن دولت متعاقد دیگر مشمول مالیات خواهد بود.

۳- مقررات بند ۱ این ماده نسبت به الزحمه های پرداختی درمورد اعضای کمیسیون بازرگانی خارجی دولتهای متعاقد و کارکنان آنها نیز مجری خواهد بود.

ماده ۱۷

هنرمندان و ورزشکاران

۱- درآمدی که مقیم یک دولت متعاقد بعنوان هنرمند، از قبیل هنرمند تاتر، سینما، رادیو یا تلویزیون، یا موسیقیدان، یا بعنوان ورزشکار بابت فعالیتهای شخصی خود در دولت متعاقد دیگر حاصل می نماید، علیرغم مقررات مواد (۷)، (۱۴) و (۱۵) مشمول مالیات آن دولت دیگر می شود.

۲- در صورتی که درآمد مربوط به فعالیتهای شخصی هنرمند یا ورزشکار در سمت خود به آن هنرمند یا ورزشکار تعلق نگرفته و عاید شخص دیگری شود، آن درآمد، علیرغم مقررات مواد (۷)، (۱۴) و (۱۵) مشمول مالیات دولت متعاهدی می شود که فعالیتهای هنرمند یا ورزشکار در آن انجام می گردد.

۳- درآمدی که هنرمند یا ورزشکار بابت فعالیتهای خود در یک دولت متعاقد کسب می نماید در صورتی که هزینه های مسافرت وی به آن کشور کلا یا عمدتاً از محل بودجه عمومی دولت دیگر، تقسیمات فرعی سیاسی یا مقام محلی آن یا مؤسسه ای که رسماً مؤسسه ای غیرانتفاعی شناخته شده باشد تامین گردد، از شمول بندهای (۱) و (۲) این ماده مستثنی می باشد. در این صورت درآمد مزبور فقط در دولت متعاقد محل اقامت ایشان مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۱۸

حقوق بازنشستگی

با رعایت مفاد بند (۲) ماده (۱۹) حقوق بازنشستگی و سایر وجوه مشابه پرداختی به مقیم یک دولت متعاقد به ازای خدمات گذشته فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

مگر آنکه استخدام در دولت متعاهد دیگر انجام شود که در این صورت حق الزحمه حاصل از آن مشمول مالیات آن دولت دیگر می شود .

۲- علیرغم مقررات بند (۱) ، حق الزحمه مقیم یک دولت متعاهد به سبب استخدامی که در دولت متعاهد دیگر انجام شده فقط مشمول مالیات دولت نخست خواهد بود مشروط بر آنکه :

الف : جمع مدتی که دریافت کننده در یک یا چند نوبت در دولت دیگر بسر برده است از (۱۸۳) روز، در دوره دوازده ماهه ای که در سال مالی مربوط شروع یا خاتمه می یابد تجاوز نکند، و

ب : حق الزحمه توسط یا از طرف کارفرمایی که مقیم دولت دیگر نیست پرداخت شود، و

پ : پرداخت حق الزحمه بر عهده مقر دایم یا پایگاه ثابتی نباشد که کارفرما در دولت دیگر دارد.

۳- علیرغم مقررات یادشده در این ماده، حق الزحمه پرداختی توسط موسسه یک دولت متعاهد ، در زمینه استخدام در کشتی یا وسایط نقلیه هوایی مورد استفاده در حمل و نقل بین المللی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود .

ماده ۱۶

حق الزحمه مدیران

حق الزحمه مدیران و پرداختهای مشابه دیگری که مقیم یک دولت متعاهد بلحاظ سمت خود بعنوان عضو هیات مدیره شرکت مقیم دولت متعاهد دیگر تحصیل می نماید ، مشمول مالیات آن دولت دیگر می شود .

مقرر داریم (به تنهایی یا همراه با کل موسسه) یا پایگاه ثابت مزبور ، مشمول مالیات آن دولت دیگر می شود .

۳- عواید حاصل توسط موسسه یک دولت متعاهد از نقل و انتقال کشتی ها یا وسایط نقلیه هوایی مورد استفاده در حمل و نقل بین المللی یا اموال منقول مرتبط با استفاده از این کشتی ها یا وسایط نقلیه هوایی، فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

۴- عواید ناشی از نقل و انتقال هر مالی به غیر از موارد مذکور در بندهای (۱) ، (۲) و (۳) فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی که انتقال دهنده مقیم آن است خواهد بود .

ماده ۱۴

خدمات شخصی مستقل

۱- درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد بسبب خدمات حرفه ای یا سایر فعالیت های مستقل ، فقط در آن دولت مشمول مالیات خواهد بود مگر آنکه این شخص بمنظور ارایه فعالیت های خود بطور منظم پایگاه ثابتی در دولت متعاهد دیگر در اختیار داشته باشد که در این صورت این درآمد فقط تا حدودی که مربوط به آن پایگاه ثابت باشد، مشمول مالیات دولت دیگر خواهد بود .

۲- اصطلاح ” خدمات حرفه ای ” بویژه شامل فعالیت های مستقل علمی ، ادبی ، هنری ، پرورشی ، آموزشی و همچنین فعالیت های مستقل پزشکان، وکلای دادگستری، مهندسان، معماران ، دندانپزشکان و حسابداران می باشد .

ماده ۱۵

خدمات شخصی غیر مستقل

۱- با رعایت مقررات مواد (۱۶ ، ۱۸ و ۱۹) ، حقوق، مزد و سایر حق الزحمه های مشابه ای که مقیم یک دولت متعاهد به سبب استخدام دریافت می دارد فقط مشمول مالیات همان دولت می باشد.

۵- حق الامتیاز در یک دولت متعاهد در صورتی حاصل شده تلقی خواهد شد که پرداخت کننده مقیم آن دولت باشد. مع ذالک در صورتی که، شخص پرداخت کننده حق الامتیاز (خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد) در یک دولت متعاهد دارای مقر دایم یا پایگاه ثابتی باشد که حق یا اموال موجد حق الامتیاز بنحوی موثر یا آن مقر دایم یا پایگاه ثابت ارتباط داشته و پرداخت حق الامتیاز بر عهده مقر دایم یا پایگاه ثابت مذکور باشد حق الامتیاز در دولت متعاهدی حاصل شده تلقی خواهد شد که مقر دایم یا پایگاه ثابت مزبور در آن واقع است.

۶- چنانچه به سبب وجود رابطه ای خاص میان پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها با شخص دیگری، مبلغ حق الامتیازی که با در نظر گرفتن استفاده، حق استفاده یا اطلاعاتی که بابت آنها حق الامتیاز پرداخت می شود، از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت کننده و مالک منافع توافق می شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیرالذکر مجری خواهد بود. در اینگونه موارد، قسمت مزاد پرداختی طبق قوانین هریک از دولتهای متعاهد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات باقی خواهد ماند.

ماده ۱۳

عواید سرمایه ای

۱- عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از نقل و انتقال اموال غیر منقول مذکور در ماده (۶) که در دولت متعاهد دیگر قرار دارد، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می شود.

۲- عواید ناشی از نقل و انتقال اموال منقوئی که بخشی از وسایل کسب و کار مقر دایم موسسه یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگری باشد، یا اموال منقول متعلق به پایگاه ثابتی که در اختیار مقیم یک دولت متعاهد بمنظور انجام خدمات شخصی مستقل در دولت متعاهد دیگر می باشد، شامل عواید ناشی از نقل و انتقال

پرداختی، طبق قوانین هریک از دولتهای متعاقد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۱۲

حق الامتیازها

- ۱- حق الامتیازهایی که در یک دولت متعاقد حاصل و به مقیم دولت متعاقد دیگر پرداخت شده، مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می شود.
- ۲- مع ذالک، این حق الامتیازها ممکن است در دولت متعاهدی که حاصل شده طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه مالک منافع حق الامتیاز مقیم دولت متعاقد دیگر باشد، مالیات متعلقه بیش از (۵) درصد مبلغ ناخالص حق الامتیاز نخواهد بود.
- ۳- اصطلاح "حق الامتیاز" در این ماده به هر نوع وجوه دریافت شده در ازای استفاده یا حق استفاده از هر نوع حق چاپ و انتشار آثار ادبی، هنری یا علمی از جمله فیلمهای سینمایی و نوارهای رادیویی و تلویزیونی، هرگونه حق انحصاری اختراع، علامت تجاری، طرح یا نمونه، نقشه، فرمول یا فرایند سری، یا اطلاعات مربوط به تجارب صنعتی، بازرگانی یا علمی، یا استفاده یا حق استفاده از تجهیزات صنعتی، بازرگانی یا علمی، اطلاق می شود.
- ۴- هرگاه مالک منافع حق الامتیاز، مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگر که حق الامتیاز حاصل می شود از طریق مقردایم، فعالیت شغلی داشته باشد، یا در دولت متعاقد دیگر از طریق پایگاه ثابت خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که حق الامتیاز نسبت به آنها پرداخت می شود بطور موثری با این مقر دایم یا پایگاه ثابت ارتباط داشته باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) اعمال نخواهد شد. در این صورت حسب مورد، مقررات مواد (۷) یا (۱۴) مجری خواهد بود.

وثیقه و یا متضمن حق مشارکت در منافع بدهکار باشد یا نباشد ، و بخصوص درآمد ناشی از اوراق بهادار دولتی و درآمد ناشی از اوراق قرضه یا سهام قرضه شامل حق بیمه و جوایز متعلق به اوراق بهادار، اوراق قرضه یا سهام قرضه مزبور اطلاق می گردد . جریمه های تأخیر تادیه از لحاظ این ماده هزینه های مالی محسوب نخواهد شد .

۵- هرگاه مالک منافع هزینه های مالی ، مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگری که هزینه های مالی در آنجا حاصل شده از طریق مقر دایم فعالیت شغلی داشته باشد یا در دولت متعاقد دیگر از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و مطالبات دینی که هزینه های مالی از بابت آن پرداخت می شود بطور موثر مربوط به این مقر دایم یا پایگاه ثابت باشد ، مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده اعمال نخواهد شد . در این صورت حسب مورد ، مقررات مواد (۷) یا (۱۴) مجری خواهد بود .

۶- هزینه های مالی در صورتی در یک دولت متعاقد حاصل شده تلقی خواهد گردید که پرداخت کننده فردی مقیم آن دولت باشد . مع ذلک ، در صورتی که شخص پرداخت کننده هزینه های مالی ، خواه مقیم یک دولت متعاقد باشد یا نباشد، در یک دولت متعاقد و در ارتباط یا دینی که هزینه های مالی به آن تعلق می گیرد دارای مقر دایم یا پایگاه ثابت بوده و پرداخت این هزینه های مالی بر عهده آن مقر دایم یا پایگاه ثابت باشد، در این صورت چنین تلقی خواهد شد که هزینه های مالی مذکور، در دولت محل وقوع مقر دایم یا پایگاه ثابت حاصل شده است.

۷- در صورتی که بدلیل وجود رابطه خاص بین پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها و شخص دیگری، مبلغ هزینه های مالی که در مورد مطالبات دینی پرداخت می شود از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت کننده و مالک منافع توافق می شد بیشتر باشد ، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیر الذکر اعمال خواهد شد . در این مورد ، قسمت مازاد

واقع در آن دولت متعاهد دیگر باشد) ، و منافع تقسیم نشده شرکت را نیز مشمول مالیات نخواهد کرد ، حتی اگر سود سهام پرداختی یا منافع تقسیم نشده ، کلاً یا جزئاً از منافع یا درآمد حاصل در آن دولت دیگر تشکیل شود .

ماده ۱۱

هزینه های مالی

۱- هزینه های مالی حاصل در یک دولت متعاهد که به مقیم دولت متعاهد دیگر پرداخت شده مشمول مالیات آن دولت دیگر می شود .

۲- مع ذلک، این هزینه های مالی ممکن است در دولت متعاهدی که حاصل شده و طبق قوانین آن نیز مشمول مالیات شود ، ولی چنانچه مالک منافع هزینه های مالی، مقیم دولت متعاهد دیگر باشد، مالیات متعلقه از (۵) درصد مبلغ ناخالص هزینه های مالی تجاوز نخواهد کرد .

۳- علیرغم مقررات بند (۲)، هزینه های مالی مذکور در بند فقط در دولت متعاهدی که دریافت کننده مقیم آن است مشمول مالیات خواهد بود مشروط بر آنکه دریافت کننده مالک منافع هزینه های مالی بوده و هزینه ها در موارد زیر پرداخت شده باشد:

الف) به یک دولت متعاهد، سایر موسسات دولتی، شهرداریها ، بانک مرکزی و سایر بانکهایی که کلاً متعلق به یک دولت متعاهد می باشند،

ب) هر نوع وام که به منظور تشویق صادرات توسط مؤسسات عمومی اعطاء، تضمین یا بیمه می شود،

پ) در خصوص فروش اعتباری تجهیزات علمی، بازرگانی و صنعتی باشد،

ت) هر نوع وام اعطایی توسط یک بانک.

۴- اصطلاح " هزینه های مالی " بنحوی که در این ماده بکار رفته است به درآمد ناشی از هر نوع مطالبات دینی اعم از آنکه دارای

الف) ۵ درصد مبلغ ناخالص سود سهام در صورتی که مالک منافع شرکتی (به استثنای مشارکتها) باشد که مستقیماً حداقل ۲۵ درصد سرمایه شرکت پرداخت کننده سود سهام را در اختیار داشته باشد.

ب) ۱۰ درصد مبلغ ناخالص سود سهام در کلیه سایر موارد. تجاوز نخواهد کرد.

این بند تأثیری بر مالیات شرکت در مورد منافی که سود سهام از محل آن پرداخت می شود نخواهد گذاشت.

۳- اصطلاح "سود سهام" در این ماده اطلاق می شود به درآمد حاصل از سهام، سهام منافع یا حقوق سهام منافع، سهام معادن، سهام موسسین یا سایر حقوق (باستثنای مطالبات دیون، مشارکت در منافع) و نیز درآمدی که طبق قوانین دولت محل اقامت شرکت تقسیم کننده درآمد مشمول همان رفتار مالیاتی است که در مورد درآمد حاصل از سهام اعمال می گردد.

۴- هرگاه مالک منافع سود سهام، مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگر که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است، از طریق مقر دایم واقع در آن، به فعالیت شغلی بپردازد یا از پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاقد دیگر خدمات شخصی مستقل انجام دهد و سهامی که از بابت آن سود سهام پرداخت می شود بطور موثر مرتبط با این مقر دایم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱ و ۲) جاری نخواهد بود. در این صورت، مقررات مواد (۷) یا (۱۴)، حسب مورد، مجری خواهد بود.

۵- در صورتی که شرکت مقیم یک دولت متعاقد، منافع یا درآمدی از دولت متعاقد دیگر تحصیل کند، آن دولت متعاقد دیگر هیچ نوع مالیاتی بر سود سهام پرداختی توسط این شرکت وضع نخواهد کرد (بغیر از مواقعی که این سود سهام به مقیم آن دولت متعاقد دیگر پرداخت شود یا مواقعی که سهامی که بابت آن سود سهام پرداخت می شود بطور موثر مرتبط با مقر دایم یا پایگاه ثابت

ب : اشخاصی واحد بطور مستقیم یا غیر مستقیم در مدیریت کنترل یا سرمایه موسسه یک دولت متعاهد و موسسه دولت متعاهد دیگر مشارکت داشته باشند.

و شرایط مورد توافق یا مقرر در روابط تجاری یا مالی بین این دو موسسه ، متفاوت از شرایطی باشد که بین موسسات مستقل برقرار است ، در آن صورت هرگونه درآمدی که باید عاید یکی از این موسسات می شد ، ولی بعثت آن شرایط ، عاید نشده است می تواند جزء درآمد آن موسسه منظور شده و مشمول مالیات متعلقه شود .

۲- در صورتی که یک دولت متعاهد درآمدهایی که در دولت متعاهد دیگر بابت آنها از موسسه آن دولت متعاهد دیگر مالیات اخذ شده ، جزء درآمدهای موسسه خود منظور و آنها را مشمول مالیات کند ، و درآمد مزبور درآمدی باشد که چنانچه شرایط استقلال بین دو موسسه حاکم بود ، عاید موسسه دولت نخست می شد ، در این صورت آن دولت دیگر درمیزان مالیات متعلقه بر آن درآمد ، تعدیل مناسبی بعمل خواهد آورد . در تعیین چنین تعدیلاتی سایر مقررات این موافقتنامه باید لحاظ شود و مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد در صورت لزوم با یکدیگر مشورت خواهند کرد .

ماده ۱۰

سود سهام

۱- سود سهام پرداختی توسط شرکت مقیم یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر مشمول مالیات آن دولت دیگر می شود .

۲- مع ذلک این سود سهام ممکن است در دولت متعاهدی که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است و طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود ، ولی در صورتی که مالک منافع سود سهام ، مقیم دولت متعاهد دیگر باشد، مالیات متعلقه از:

۵- صرف آنکه مقرر دایم برای موسسه جنس یا کالا خریداری می‌کند، موجب منظور داشتن درآمد برای آن مقرر دایم نخواهد بود.

۶- از لحاظ مقررات بندهای پیشین درآمد منظور شده برای مقرر دایم سال به سال به روش یکسان تعیین خواهد شد، مگر آنکه دلیلی مناسب و کافی برای اعمال روش دیگر وجود داشته باشد.

۷- در صورتی که درآمد شامل اقلامی از درآمد باشد که طبق سایر مواد این موافقتنامه حکم جداگانه ای دارد، مفاد این ماده خدشه ای به مقررات آن مواد وارد نخواهد آورد.

ماده ۸

کشتیرانی و حمل و نقل هوایی

درآمد حاصل توسط موسسه یک دولت متعاهد بابت استفاده از کشتی‌ها یا وسایط نقلیه هوایی، در حمل و نقل بین المللی فله مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

ماده ۹

موسسات شریک

۱- در صورتی که :

الف : موسسه یک دولت متعاهد بطور مستقیم یا غیر مستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه موسسه دولت متعاهد دیگر مشارکت داشته باشد،

۴- مقررات بندهای (۱ و ۳) این ماده در مورد درآمد ناشی از امور غیر منقول موسسه و درآمد ناشی از اموال غیر منقول مورد استفا، برای انجام خدمات شخصی مستقل نیز جاری خواهد شد .

ماده ۷

درآمدهای تجاری

۱- درآمد موسسه یک دولت متعاهد فقط مشمول مالیات همار دولت خواهد بود مگر اینکه این موسسه از طریق مقرر دایم واقع د دولت متعاهد دیگر امور تجاری خود را انجام دهد. چنانچه موسسه از طریق مزبور به کسب و کار بپردازد درآمدآر موسسه فقط تا حدودی که مرتبط با مقرر دایم مذکور باشد ، مشمول مالیات دولت دیگر می شود .

۲- با رعایت مقررات بند (۳)، در صورتی که موسسه یک دولت متعاهد از طریق مقرر دایم واقع در دولت متعاهد دیگر فعالیت نماید ، آن مقرر دایم در هریک از دو دولت متعاهد ، دارای درآمدی تلقی می شود که اگر بصورت موسسه ای متمایز و مجزا و کاملاً مستقل از موسسه ای که مقرر دایم آن است به فعالیتهای نظیر یا مشابه در شرایط نظیر یا مشابه اشتغال داشت ، می توانست تحصیل کند .

۳- در تعیین درآمد مقرر دایم ، هزینه های قابل قبول از جمله هزینه های اجرایی و هزینه های عمومی اداری که برای مقاصد آن مقرر دایم تخصیص یافته باشند، کسر خواهد شد ، اعم از آنکه در دولتی که مقرر دایم در آن واقع شده است، انجام پذیرد، یا در جای دیگر.

۴- چنانچه در یک دولت متعاهد روش متعارف برای تعیین درآمد قابل تخصیص به مقرر دایم براساس تسهیم کل درآمد موسسه به بخشهای مختلف آن باشد ، مقررات بند (۲) مانع بکاربردن روش تسهیمی متعارف آن دولت متعاهد ، برای تعیین درآمد مشمول مالیات نخواهد شد . در هر حال نتیجه روش تسهیمی متخذه باید با اصول این ماده تطابق داشته باشد .

یافته باشد، چنانچه معاملات بین این عامل و آن موسسه در شرایط استقلال انجام نگیرد، او بعنوان عامل دارای وضعیت مستقل قلمداد نخواهد شد.

۷- صرف اینکه شرکت مقیم یک دولت متعاقد، شرکت مقیم و در فعال در دولت متعاقد دیگر را کنترل می کند و یا تحت کنترل آر قرار دارد یا در آن دولت دیگر فعالیت تجاری انجام میدهد (خواه از طریق مقر دایم و خواه بنحو دیگر) بخودی خود برای اینکه یکی از آنها مقر دایم دیگری محسوب شود، کافی نخواهد بود.

ماده ۶

درآمد حاصل از اموال غیر منقول

۱- درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاقد از اموال غیر منقول واقع در دولت متعاقد دیگر (از جمله درآمد حاصل از کشاورزی یا جنگلداری) مشمول مالیات آن دولت دیگر خواهد بود.

۲- اصطلاح "اموال غیر منقول" دارای همان تعریفی است که در قوانین دولت متعهده که اموال مزبور در آن قرار دارد، آمده است. این اصطلاح بهر حال شامل ملحقیات مربوط به اموال غیر منقول، احشام و اسباب و ادوات مورد استفاده در کشاورزی و جنگلداری، حقوقی که مقررات قوانین عام راجع به مالکیت اراضی، در مورد آنها اعمال میگردد، حق انتفاع از اموال غیر منقول و حقوق مربوط به پرداختهای ثابت یا متغیر درازای کار یا حق انجام کار، ذخایر معدنی، سرچشمه ها و سایر منابع طبیعی از جمله نفت، گاز و معدن سنگ خواهد بود. کشتی ها و وسایط نقلیه هوایی بعنوان اموال غیر منقول محسوب نخواهند شد.

۳- مقررات بند (۱) این ماده نسبت به درآمد حاصل از استفاده مستقیم، اجاره یا هر شکل دیگر استفاده از اموال غیر منقول جاری خواهد بود.

پ : نگهداری کالا یا اجناس متعلق به موسسه ، صرف
بمنظور فراوری آنها توسط موسسه دیگر .

ت : نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً بمنظور خرید
کالاها یا اجناس ، یا گردآوری اطلاعات برای آن موسسه .

ث : نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً بمنظور انجام
فعالیت هایی که برای آن موسسه دارای جنبه تمهیدی یا
کمکی باشد .

ج : نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً بمنظور ترکیبی از
فعالیت های مذکور در جزء های (الف) تا (ث) ، بشرط آنکه
فعالیت کلی محل ثابت شغلی حاصل از این ترکیب ،
دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد .

۵- علیرغم مقررات بندهای (۱ و ۲) در صورتی که شخصی (غیر از
عاملی که دارای وضعیت مستقل بوده و مشمول بند (۶) است) در
یک دولت متعاهد از طرف موسسه ای فعالیت کند و دارای اختیار
انعقاد قرار داد بنام آن موسسه باشد و اختیار مزبور را به طور معمول
اعمال کند، آن موسسه در مورد فعالیت هایی که این شخص برای آن
انجام می دهد، در آن دولت دارای مقر دایم تلقی خواهد شد
مگر آنکه فعالیت های شخص مزبور محدود به موارد مذکور در بند (۴)
باشد، که در این صورت آن فعالیت ها چنانچه از طریق محل ثابت
کسب و کار نیز انجام گیرند بموجب مقررات بند مذکور، این محل
ثابت کسب و کار را به مقر دایم تبدیل نخواهد کرد .

۶- موسسه یک دولت متعاهد صرفاً به سبب آنکه در دولت متعاهد
دیگر از طریق حق عملکرد ، دلال یا هر عامل مستقل دیگری به
انجام امور می پردازد ، در آن دولت متعاهد دیگر دارای مقر دایم
تلقی نخواهد شد مشروط بر آنکه عملیات اشخاص مزبور در جریان
عادی کسب و کار آنان صورت گیرد . معذالک ، هرگاه فعالیت های
چنین عاملی به طور کامل یا تقریباً کامل به آن موسسه تخصیص

ماده ۵

مقر دایم

۱- از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح "مقر دایم" به محل ثابتی اطلاق می شود که از طریق آن ، فعالیتهای یک موسسه کلا یا جزئی انجام می گردد .

۲- اصطلاح " مقر دایم" بویژه شامل موارد زیر است :

الف : محل اداره

ب : شعبه

پ : دفتر

ت : کارخانه

ث : کارگاه و

ج : معدن، چاه نفت یا گاز ، معدن سنگ یا هر محل دیگری
اکتشاف ، استخراج و یا بهره برداری از منابع طبیعی .

۳- کارگاه ساختمانی ، پروژه ساخت ، سوار کردن و یا نصب ساختمان یا فعالیتهای مربوط به سرپرستی و نظارت مرتبط با آن ، "مقر دایم" محسوب می شوند ولی فقط در صورتی که این کارگاه، پروژه یا فعالیتها بیش از (۱۲) ماه استقرار یا ادامه داشته باشد.

۴- علیرغم مقررات قبلی این ماده ، انجام فعالیت های مشروحه زیر بعنوان فعالیت از طریق "مقر دایم" تلقی نخواهد شد :

الف : استفاده از تسهیلات ، صرفاً بمنظور انبار کردن ، نمایش اجناس یا کالاهای متعلق به موسسه .

ب : نگهداری کالا یا اجناس متعلق به موسسه ، صرفاً بمنظور انبار کردن یا نمایش

مشمول مالیات آن دولت باشد و همچنین این اصطلاح شامل آن دولت، تقسم فرعی سیاسی یا مقام محلی خواهد بود. با وجود این اصطلاح مزبور شامل شخصی نخواهد بود که صرفاً بلحاظ سرمایه و یا کسب درآمد از منابع واقع در آن دولت مشمول مالیات آن دولت می شود.

۲- در صورتی که حسب مقررات بند (۱) این ماده شخص حقیقی، مقیم هر دو دولت متعاقد باشد، وضعیت او بشرح زیر تعیین خواهد شد :

الف : او فقط مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن، محل سکونت دایمی در اختیار دارد. اگر او در هر دو دولت محل سکونت دایمی در اختیار داشته باشد، فقط مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن علایق شخصی و اقتصادی بیشتری دارد (مرکز منافع حیاتی).

ب : هرگاه نتوان دولتی را که وی در آن مرکز منافع حیاتی دارد تعیین کرد، یا چنانچه او در هیچ یک از دو دولت، محل سکونت دایمی در اختیار نداشته باشد، فقط مقیم دولت متعاهدی تلقی خواهد شد که معمولاً در آنجا بسر می برد.

پ : هرگاه او معمولاً در هر دو دولت متعاقد بسر برد یا در هیچ یک بسر نبرد، فقط مقیم دولتی تلقی میشود که تابعیت آنرا دارد.

ث : هرگاه او تابعیت هیچ یک از دو دولت متعاقد را نداشته باشد، موضوع با توافق مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاقد حل و فصل خواهد شد.

۳- در صورتی که حسب مقررات بند (۱) شخصی غیر از شخص حقیقی، مقیم هر دو دولت متعاقد باشد، آن شخص، صرفاً مقیم دولتی تلقی خواهد شد که محل مدیریت مؤثر وی در آن واقع است.

ج : " حمل و نقل بین المللی " به هر گونه حمل و نقل توسط کشتی یا وسیله نقلیه هوایی که توسط موسسه یک دولت متعاقد انجام می گردد اطلاق می شود. باستثنای مواردی که کشتی یا وسایط نقلیه هوایی صرفاً برای حمل و نقل بین نقاط واقع در دولت متعاقد دیگر استفاده شود .

ج : " مقام صلاحیتدار " :
- در مورد جمهوری اسلامی ایران به وزیر امور اقتصادی و دارایی یا نماینده مجاز او،
- در مورد جمهوری اتریش به وزیر دارایی فدرال یا نماینده مجاز اطلاق می شود.

ح : " تبعه " اطلاق میشود به:
۱- هر شخص حقیقی که تابعیت یکی از دولتهای متعاقد را داشته باشد،
۲- هر شخص حقوقی، مشارکتی یا اتحادیه که وضعیت قانونی خود را بموجب قوانین جاری در یک دولت متعاقد کسب نماید.

۲- در اجرای این موافقتنامه توسط یک دولت متعاقد ، هر اصطلاحی که تعریف نشده باشد ، دارای معنای بکار رفته در قوانین آن دولت متعاقد راجع به مالیاتهای موضوع این موافقتنامه است ، بجز مواردی که اقتضای سیاق عبارت به گونه ای دیگر باشد .

ماده ۴

مقیم

۱- از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح " مقیم یک دولت متعاقد " به هر شخصی اطلاق می شود که بموجب قوانین آن دولت متعاقد ، از حیث اقامتگاه ، محل سکونت ، محل مدیریت یا بجهات مشابه دیگر

- مالیات بر دارایی

۴- این موافقتنامه شامل مالیاتهایی که نظیر یا دراساس مشابه مالیاتهای موجود بوده و بعد از تاریخ امضای این موافقتنامه به آنها اضافه و یا بجای آنها وضع شود نیز خواهد بود. مقامات صلاحیتدار دولتهای متعاقد، یکدیگر را از هر تغییر مهمی که در قوانین مالیاتی مربوط به آنها حاصل شود، مطلع خواهند نمود.

ماده ۳

تعاریف کلی

۱- از لحاظ این موافقتنامه، جز در مواردی که سیاق عبارت مفهوم دیگری را اقتضا نماید معانی اصطلاحات به قرار زیر است:

الف :

- "جمهوری اسلامی ایران" به مناطق تحت حاکمیت و یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران اطلاق می شود.

- "جمهوری اتریش" به به مناطق تحت حاکمیت و یا صلاحیت جمهوری اتریش اطلاق می شود.

ب : "شخص" اطلاق می شود به شخص حقیقی، شرکت یا هر مجموعه دیگری از افراد،

پ : "شرکت" اطلاق می شود به هر شخص حقوقی یا هر واحدی که از لحاظ مالیاتی بعنوان شخص حقوقی محسوب می شود.

ت : "موسسه یک دولت متعاقد" و "موسسه دولت متعاقد دیگر" به ترتیب به موسسه ای که به وسیله مقیم یک دولت متعاقد و موسسه ای که به وسیله مقیم دولت متعاقد دیگر اداره می گردد اطلاق می شود.

با تمایل به انعقاد موافقتنامه ای بمنظور اجتناب از اخذ مالیات، مضاعف درمورد مالیاتهای بردرآمد و سرمایه، بشرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱

اشخاص مشمول موافقتنامه

این موافقتنامه ناظر بر اشخاصی است که مقیم یکی از دولتهای متعاقد با هردو آنها باشند .

ماده ۲

مالیاتهای موضوع موافقتنامه

۱- این موافقتنامه شامل مالیات بر درآمد و مالیات بر سرمایه است که صرفنظر از نحوه اخذ آنها ، از سوی یک دولت متعاقد، تقسیمات فرعی سیاسی با مقامات محلی آنها وضع می گردد .

۲- مالیات بر درآمد و سرمایه عبارت است از کلیه مالیاتهای برکل درآمد و کل سرمایه یا اجزای درآمد و سرمایه ازجمله مالیات درآمد های حاصل از نقل وانتقال اموال منقول یا غیرمنقول، مالیات برکل مبالغ دستمزد یا حقوق پرداختی توسط موسسات و همچنین مالیات بر افزایش ارزش سرمایه .

۳- مالیاتهای موجود مشمول این موافقتنامه عبارتند از :

الف : درمورد جمهوری اتریش:

- مالیات بردرآمد،
- مالیات شرکت،
- مالیات بر اراضی،
- مالیات برمؤسسات کشاورزی وجنگلداری ،
- مالیات برمحللهای خالی

ب : درمورد جمهوری اسلامی ایران :

- مالیات بر درآمد

بسمه تعالی

موافقتنامه

بین دولت جمهوری اتریش

و

دولت جمهوری اسلامی ایران

بمنظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف

درمورد مالیات بر درآمد و سرمایه

دولت جمهوری اتریش

و

دولت جمهوری اسلامی ایران

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE
D'AUTRICHE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE
ISLAMIQUE D'IRAN TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION
EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

Le Gouvernement de la République d'Autriche et le Gouvernement de la République islamique d'Iran, désireux de conclure un accord en vue d'éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. Personnes visées

Le présent Accord s'applique aux personnes qui sont résidentes de l'un des États contractants ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1. Le présent Accord s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune levés, selon quelque mode que ce soit, pour le compte d'un des États contractants ou d'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune tous les impôts sur le revenu total, la fortune totale ou des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur la plus-value lors de l'aliénation des biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur la masse salariale des entreprises et les impôts sur la plus-value du capital.

3. Les impôts existants visés par le présent Accord notamment :

a. en République d'Autriche :

- i. l'impôt sur le revenu;
- ii. l'impôt sur les sociétés;
- iii. l'impôt foncier;
- iv. l'impôt sur les exploitations agricoles et forestières;
- v. l'impôt sur la valeur des terrains non bâtis;

b. en République islamique d'Iran :

- i. l'impôt sur le revenu;
- ii. l'impôt foncier.

4. Le présent Accord s'applique également aux impôts de nature identique ou sensiblement similaire institués après la date de signature de l'Accord et qui s'ajouteraient ou se substitueraient aux impôts actuels. Les autorités compétentes des États contractants se notifieront les modifications substantielles apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. Définitions générales

1. Aux fins du présent Accord, à moins que le contexte ne requière une interprétation différente :

a.

i. l'expression "République d'Autriche" désigne le territoire sur lequel la République d'Autriche exerce ses droits souverains et/ou sa juridiction;

ii. l'expression "République islamique d'Iran" désigne le territoire sur lequel la République islamique d'Iran exerce ses droits souverains et/ou sa juridiction;

b. le terme "personne" désigne une personne physique, une société ou toute autre association de personnes;;

c. le terme "société " désigne toute personne morale ou toute entité considérée comme personne morale à des fins fiscales;

d. l'expression "entreprise d'un État contractant" et l'expression "entreprise de l'autre État contractant" désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant;

e. l'expression "trafic international" désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un État contractant, sauf si le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points du territoire de l'autre État contractant;

f. l'expression "autorité compétente" désigne :

i. en République d'Autriche, le Ministre fédéral des finances ou son représentant autorisé;

ii. en République islamique d'Iran, le Ministre des affaires économiques et des finances ou son représentant autorisé;

g. le terme "ressortissant" désigne :

i. toute personne physique possédant la nationalité d'un État contractant;

ii. toute personne morale, société ou association de personnes constituée conformément à la législation en vigueur dans un État contractant.

2. Aux fins d'application du présent Accord par un État contractant, tout terme qui n'y est pas défini a le sens que lui attribue le droit fiscal applicable de cet État, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4. Résident

1. Aux fins du présent Accord, on entend par "résident d'un État contractant" une personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt sur le territoire de celui-ci en raison de son domicile, de sa résidence permanente, de son siège de direction ou de toute autre caractéristique analogue et inclut aussi ledit État et ses subdivisions politiques ou collectivités locales. Toutefois, cette expression ne s'applique pas aux personnes qui sont assujetties à l'impôt sur le territoire dudit État contractant uniquement pour les revenus provenant de sources ou d'éléments de fortune situés sur ce territoire.

2. Si, selon les dispositions du paragraphe 1 du présent Article, une personne physique est résidente des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a. cette personne est réputée résidente seulement de l'État sur le territoire duquel elle a son foyer d'habitation permanent; si elle a un foyer d'habitation permanent sur le territoire des deux États contractants, elle est réputée résidente seulement de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b. si l'État sur le territoire duquel cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé ou si cette personne ne dispose de foyer d'habitation permanent sur le territoire d'aucun des deux États, elle est réputée résidente de l'État sur le territoire duquel elle séjourne habituellement;

c. si cette personne séjourne habituellement sur le territoire des deux États ou si elle ne séjourne habituellement sur le territoire d'aucun d'eux, elle est réputée résider seulement sur le territoire de l'État dont elle possède la nationalité;

d. si cette personne ne possède la nationalité d'aucun des États contractants, les autorités compétentes des États contractants règlent la question d'un commun accord.

3. Une personne autre qu'une personne physique qui est résidente des deux États contractants au sens des dispositions du paragraphe 1 du présent Article est réputée résider sur le territoire de l'État où son siège de direction effective est situé.

Article 5. Établissement stable

1. Aux fins du présent Accord, on entend par "établissement stable" une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. Cette expression peut désigner notamment :

a. un siège de direction;

b. une succursale;

c. un bureau;

d. une usine;

e. un atelier;

f. une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction ou de montage ne constitue un "établissement stable" que s'il a une durée supérieure à douze mois.

4. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 à 3 du présent Article, l'expression "établissement stable" ne désigne pas :

a. des installations servant uniquement à l'entreposage, l'exposition ou la livraison de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise;

b. des biens ou marchandises de l'entreprise maintenus aux seules fins de l'entreposage, de l'exposition ou de la livraison;

c. des biens ou marchandises de l'entreprise maintenus aux seules fins d'être transformés par une autre entreprise;

d. une installation fixe d'affaires maintenue aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e. une installation fixe d'affaires maintenue aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, d'autres activités de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f. une installation fixe d'affaires maintenue aux seules fins d'exercer une combinaison des activités visées aux alinéas a. à e. du présent paragraphe, à condition que les activités résultant de ladite combinaison aient un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent Article, si une personne autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant visé au paragraphe 6 du présent Article agit sur le territoire d'un État contractant pour une entreprise de l'autre État contractant et y possède le pouvoir de conclure des contrats au nom de cette entreprise, ladite entreprise est considérée comme ayant un établissement stable sur le territoire de cet État pour toutes les activités que cette personne exerce, à moins que ces activités se limitent à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 du présent Article et qui, exercées dans une base fixe d'affaires, ne confèreraient pas à cette base fixe le caractère d'un établissement stable au sens dudit paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable sur le territoire d'un État contractant du seul fait qu'elle exerce son activité sur ce territoire par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant, pourvu que ces personnes agissent dans le cadre de leur activité régulière. Toutefois, lorsque ledit agent agit entièrement ou presque au nom de ladite entreprise, il ne sera pas considéré comme un agent indépendant s'il n'a pas été tenu à distance par l'entreprise lors des transactions entre ledit agent et ladite entreprise.

7. Qu'une société d'un État contractant contrôle ou soit contrôlée par une société qui est résidente de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (par l'intermédiaire ou non d'un établissement stable) ne suffit pas, en soi, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) situés sur le territoire de l'autre État contractant sont imposables sur ce territoire.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant sur le territoire duquel les biens considérés sont situés. Elle désigne en tout cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes au titre de l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles, y compris les puits de pétrole ou de gaz et les carrières. Les navires et les aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent Article s'appliquent aux revenus provenant de l'utilisation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 du présent Article s'appliquent aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que sur le territoire de cet État, à moins que l'entreprise n'exerce son activité sur le territoire de l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, ses bénéfices sont imposables sur le territoire de l'autre État, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3 du présent Article, si une entreprise d'un État contractant exerce son activité sur le territoire de l'autre État par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé à cet établissement stable, sur le territoire de chaque État contractant, les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont elle constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'État où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, sur le territoire d'un État contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition de l'ensemble des bénéfices de l'entreprise entre les diverses parties de celle-ci, aucune disposition du paragraphe 2 du présent Article n'empêche cet État de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes énoncés dans le présent Article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du simple fait que celui-ci a acheté des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins de l'application des dispositions des paragraphes précédents du présent Article, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode à moins qu'il n'existe des motifs suffisants de procéder autrement.

7. Si les bénéfices incluent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles du présent Accord, les dispositions de ces articles ne sont pas modifiées par celles du présent Article.

Article 8. Transports maritimes et aériens

Les profits qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international ne sont imposables que dans ledit État contractant.

Article 9. Entreprises associées

1. Si

a. une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant, ou

b. soit les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant,

et dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être à cause de ces conditions peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et être imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État et impose en conséquence des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État et que les bénéfices ainsi inclus auraient pu être réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre les entreprises indépendantes, l'autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui a été perçu. Pour déterminer cet ajustement il est tenu compte des autres dispositions du présent Accord et, si nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est résidente d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables sur le territoire de cet autre État.

2. Toutefois, lesdits dividendes sont aussi imposables sur le territoire de l'État contractant dont la société distributrice est résidente et selon la législation de cet État; mais si la personne qui perçoit les dividendes en tant que bénéficiaire effectif est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a. 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'un associé) qui détient directement 25 pour cent au moins du capital de la société distributrice des dividendes;

b. 10 pour cent du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

Le présent paragraphe n'a pas d'effet sur l'imposition de la société au titre des bénéfices servant au paiement des dividendes.

3. Le terme "dividendes", tel qu'il est utilisé dans le présent Article désigne le revenu provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de fondateurs ou autres droits, à l'exception des créances, ainsi que les revenus soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est résidente.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent Article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre

État contractant dont la société qui paie les dividendes est résidente, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à cet établissement ou à cette base. Dans ces cas, les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14, suivant le cas, sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est résidente d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf si ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situé dans cet autre État, ni prélever aucun impôt au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables sur le territoire de cet autre État.

2. Toutefois, ils peuvent aussi être imposés dans l'État contractant dont ils sont originaires conformément à la législation dudit État; mais si le bénéficiaire de ces intérêts est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ne devra pas dépasser 5 pour cent du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts visés au paragraphe 1 ne seront imposables que dans l'État contractant dont le bénéficiaire effectif est un résident et si lesdits intérêts sont versés :

a. à un État contractant, à d'autres institutions gouvernementales, municipalités, banques centrales ou autres banques ayant pour seul actionnaire un État contractant;

b. à titre d'un prêt de quelque nature que ce soit accordé, assuré ou garanti par une institution publique dans le but de promouvoir les exportations;

c. en relation avec la vente à crédit de tout équipement industriel, commercial ou scientifique;

d. pour tout prêt de quelque nature que ce soit octroyé par une banque.

4. Le terme "intérêts" employé dans le présent Article désigne le revenu des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus de fonds publics et d'obligations d'emprunts y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalisations pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent Article.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent Article ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts se rattache

effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. En pareil cas, les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14, suivant le cas, sont applicables.

6. Les intérêts sont réputés provenir d'un État contractant lorsque le débiteur réside sur le territoire de cet État. Toutefois, si le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non résident d'un État contractant, a sur le territoire d'un État contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base fixe est situé.

7. Si, en raison de relations spéciales entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou entre l'un et l'autre et des tiers, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent Article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant de l'un des États contractants et payées à un résident de l'autre État contractant peuvent être imposées dans cet autre État.

2. Toutefois, ces redevances peuvent également être imposées dans l'État contractant de provenance et conformément à la législation de cet État, étant entendu que, si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut dépasser 5 pour cent du montant brut des redevances.

3. Le terme "redevances" tel qu'il est employé dans le présent Article désigne les paiements de toute nature perçus pour l'usage, ou la concession de l'usage, d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques, et les enregistrements pour les émissions radiophoniques ou télévisées, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secret, ou pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique, ou pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont les redevances proviennent une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe. En pareil cas, les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14, selon le cas, sont applicables.

5. Les redevances sont réputées provenir d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable ou une base fixe pour lequel l'engagement donnant lieu aux redevances a été contracté et qui supporte

la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État dans lequel l'établissement stable ou la base fixe est situé.

6. Lorsque, en raison des relations particulières existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou de relations que l'un et l'autre entretiennent avec un tiers, le montant des redevances payées, au titre de l'usage, du droit ou des informations, dépasse le montant qui aurait été convenu entre le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de telles relations, les dispositions du présent Article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En pareil cas, la part excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chaque État contractant, compte étant dûment tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 13. Plus-values

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation des biens immobiliers visés à l'Article 6 et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers faisant partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou de biens mobiliers appartenant à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains tirés par une entreprise d'un État contractant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à leur exploitation ne sont imposables que dans ledit État contractant.

4. Les gains provenant de la cession de tous biens ou autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2 et 3 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités à caractère indépendant ne sont imposables que dans cet État à moins que ladite personne ne dispose habituellement dans l'autre État contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. Dans ce cas, le revenu peut être imposé dans l'autre État à concurrence de la fraction des revenus qui est imputable à ladite base fixe.

2. L'expression "profession libérale" comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des Articles 16, 18 et 19 du présent Accord, les salaires, traitements ou autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi

ne soit exercé sur le territoire de l'autre État contractant et, en pareil cas, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 du présent Article, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé sur le territoire de l'autre État ne sont imposables que dans le premier État si :

a. le bénéficiaire séjourne sur le territoire de l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas en tout 183 jours au cours de l'année civile considérée,

b. la rémunération est payée par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas résident de l'autre État, et

c. la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a sur le territoire de l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions qui précèdent, la rémunération versée par une entreprise d'un État contractant pour un emploi exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international n'est imposable que dans ledit État contractant.

Article 16. Tantièmes

Les tantièmes et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration d'une société qui est résidente de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 17. Artistes du spectacle et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des Articles 7, 14 et 15 du présent Accord, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités exercées sur le territoire de l'autre État en tant qu'artiste du spectacle, par exemple acteur de théâtre ou de cinéma ou artiste de radiodiffusion ou de télévision ou musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions des Articles 7, 14 et 15 du présent Accord, les revenus d'activités qui sont exercées par un artiste du spectacle ou un sportif personnellement et en cette qualité et sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, sont imposables dans l'État contractant sur le territoire duquel ces activités sont exercées.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus tirés d'activités exercées au cours d'une visite dans un État contractant par des artistes du spectacle ou par des sportifs si ladite visite est en totalité ou en grande partie financée par des fonds publics de l'un des États contractants ou des deux États contractants ou l'une de leurs subdivisions territoriales ou collectivités locales ou par une institution reconnue comme étant à but non lucratif. Dans ce cas, le revenu n'est imposable que dans l'État contractant dont la personne est un résident.

Article 18. Pensions

Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'Article 19, les pensions et autres rémunérations similaires versées à un résident d'un État contractant au titre d'un emploi antérieur ne sont imposables que dans cet autre État.

Article 19. Fonction publique

1. a. Les salaires, traitements et autres rémunérations qui ne sont pas des pensions et qui sont versés par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique au titre de l'exercice d'une fonction publique pour ledit État ou ladite subdivision ou collectivité ne sont imposables que dans cet État.

b. Toutefois, lesdites rémunérations ne sont imposables que dans l'autre État contractant si la fonction a été exercée sur le territoire de cet État et si la personne en question est un résident dudit État qui :

i. est un ressortissant dudit État; ou

ii. n'est pas devenue résidente uniquement aux fins d'exercer ladite fonction.

2. a. Toute pension payée par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision ou collectivité ne sont imposables que dans cet État.

b. Toutefois, ces pensions ne sont imposables dans l'autre État contractant que si la personne physique en question est résidente ou ressortissant de cet État.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent Article s'appliqueront également aux rémunérations versées aux attachés commerciaux des États contractants et aux membres de leur personnel.

4. Les dispositions des Articles 15, 16, 17 et 18 s'appliquent aux traitements, salaires et autres rémunérations de même nature ainsi qu'aux pensions en ce qui concerne les services rendus en relation avec une activité commerciale ou industrielle exercée par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20. Étudiants

Les sommes qu'un étudiant ou un apprenti qui est ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État mentionné à seules fins d'y poursuivre ses études ou sa formation reçoit afin d'assurer son entretien, son éducation ou sa formation ne sont pas imposables dans cet État à condition de provenir de sources extérieures audit État.

Article 21. Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents du présent Accord ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels que définis au paragraphe 2 de l'Article 6, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus se rattache effectivement à cet établissement stable ou cette base fixe. Dans ce cas, les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14, suivant le cas, sont applicables.

3. Les revenus tirés par un résident d'un État contractant de l'autre État contractant au titre d'une pension alimentaire ne sont pas imposables dans le premier État contractant si ces revenus sont exonérés de l'impôt conformément à la législation de l'autre État contractant.

Article 22. Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'Article 6 que possède un résident d'un État contractant et qui sont situés dans l'autre État contractant, est imposable dans cet autre État.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre État.

3. La fortune constituée par des navires ou des aéronefs exploités en trafic international par une entreprise d'un État contractant et par des biens mobiliers consacrés à l'exploitation de ces navires ou de ces aéronefs, n'est imposable que dans cet État.

4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État.

Article 23. Élimination de la double imposition

1. Dans le cas de l'Autriche, la double imposition sera éliminée comme suit :

a. Lorsqu'un résident de l'Autriche reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions du présent Accord, sont imposables en République islamique d'Iran, l'Autriche, sous réserve des dispositions des alinéas b. à c. et du paragraphe 3, exempte de l'impôt lesdits revenus ou ladite fortune.

b. Lorsqu'un résident de l'Autriche tire des éléments de revenus qui, selon les dispositions des Articles 10, 11 et 12, sont imposables en République islamique d'Iran, l'Autriche accorde sur l'impôt qu'elle perçoit sur les revenus dudit résident une déduction d'un montant égal à l'impôt payé en République islamique d'Iran. Toutefois, cette déduction ne doit pas dépasser la fraction de l'impôt, calculée avant la déduction, qui correspond auxdits éléments de revenus provenant de la République islamique d'Iran.

c. Les dispositions de l'alinéa a. ne s'appliquent pas aux revenus qu'un résident de la République d'Autriche reçoit ou à la fortune qu'il possède lorsque la République islamique

d'Iran applique les dispositions du présent Accord dans le but d'exempter ledit revenu ou ladite fortune de l'impôt ou lorsqu'elle applique les dispositions du paragraphe 2 des Articles 10, 11 ou 12 audit revenu.

2. En République islamique d'Iran, la double imposition sera évitée comme suit :

Lorsqu'un résident de la République islamique d'Iran reçoit un revenu ou possède une fortune qui, conformément aux dispositions du présent Accord est imposable en République d'Autriche, la République islamique d'Iran autorise :

a. en déduction de l'impôt sur le revenu dudit résident, un montant égal à l'impôt sur le revenu payé en République d'Autriche;

b. en déduction de l'impôt sur la fortune dudit résident, un montant égal à l'impôt sur la fortune payé en République d'Autriche.

Dans les deux cas, la déduction ne dépassera pas la partie de l'impôt, calculée avant la déduction, qui est imputable, selon le cas au revenu ou à la fortune pouvant être imposable en République d'Autriche.

3. Lorsque conformément à toute disposition du présent Accord le revenu reçu ou la fortune possédée par un résident d'un État contractant est exonéré de l'impôt dans ledit État, ce dernier peut, pour le calcul du montant de l'impôt à prélever sur le solde du revenu ou de la fortune dudit résident, tenir compte du revenu ou de la fortune bénéficiant de l'exonération.

Article 24. Non-Discrimination

1. Les ressortissants d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujettis les ressortissants de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, notamment en matière de résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'Article premier, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant n'est pas établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements et déductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

3. À moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'Article 9, du paragraphe 7 de l'Article 11 ou du paragraphe 6 de l'Article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres paiements versé par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, aux fins de déterminer les bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État. De même, les dettes d'une entreprise d'un État contractant envers un résident de l'autre État contractant sont déductibles, aux fins de déterminer la fortune imposable de cette entrepri-

se, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier État.

4. Les entreprises d'un État contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, ne sont soumises dans le premier État à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujetties les autres entreprises similaires du premier État.

5. Les dispositions du présent Article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'Article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 25. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'Article 24, à celle de l'État contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à partir de la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme au présent Accord. L'Accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de l'Accord. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par l'Accord.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles y compris par l'entremise d'un comité mixte composé desdites autorités ou de leurs représentants en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents. Les autorités compétentes, dans le cadre de consultations peuvent établir les procédures, conditions, méthodes et techniques appropriées pour mettre en oeuvre la procédure amiable prévue dans le présent Article.

Article 26. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions du présent Accord, sans les restrictions prévues à l'Article premier. Les renseignements reçus par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernés par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés

par l'Accord, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins, mais peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

a. de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant;

b. de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant;

c. de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 27. Membres de missions diplomatiques et consulaires

Aucune disposition du présent Accord ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres de missions diplomatiques ou de postes consulaires en vertu des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords particuliers.

Article 28. Entrée en vigueur

1. Le présent Accord sera ratifié et les instruments de ratification seront échangés dans les meilleurs délais.

2. Le présent Accord entrera en vigueur soixante jours après la date de l'échange d'instruments de ratification et ses dispositions s'appliqueront aux impôts ayant trait à toute année civile commençant après le 31 décembre de l'année civile au cours de laquelle a eu lieu l'échange d'instruments de ratification.

Article 29. Dénonciation

Le présent Accord reste en vigueur jusqu'à sa dénonciation par un État contractant. Chacun des États contractants peut le dénoncer par la voie diplomatique sur notification d'au moins six mois avant la fin de toute année civile suivant la période de cinq ans à partir de la date à laquelle l'Accord entre en vigueur. Dans ce cas, l'Accord cessera de produire ses effets sur les impôts sur le revenu ou la fortune se rapportant à l'année fiscale à partir de l'année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle la notification de dénonciation a été donnée.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet par leurs Gouvernements respectifs ont signé le présent Accord.

Fait en double exemplaire à Vienne le 11 mars 2002 qui correspond au 20e jour de Esfand 1380 solar Hijra, dans les langues allemande, perse et anglaise, chaque texte faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République d'Autriche :

KARL-HEINZ GRASSER

Pour le Gouvernement de la République islamique d'Iran :

ESHAQ JAHANGIRI

PROTOCOLE

À la signature de l'Accord entre le Gouvernement de la République d'Autriche et le Gouvernement de la République islamique d'Iran tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, les soussignés sont convenus que les dispositions ci-après font partie intégrante de l'Accord :

1. En ce qui concerne le paragraphe 3 de l'Article 17

Il est entendu que le paragraphe 3 s'applique aux entités qui gèrent les orchestres ou les théâtres et aux membres desdites entités culturelles si ces dernières constituent des organismes en grande partie à but non lucratif et si l'autorité compétente de l'État de résidence desdites entités le confirme.

2. En ce qui concerne le paragraphe 3 de l'Article 21

Le revenu mentionné ne sera pas pris en compte lorsque l'exonération est appliquée par la méthode progressive.

En foi de quoi les soussignés, dûment autorisés à cet effet par leurs Gouvernements respectifs ont signé le présent Protocole.

Fait en double exemplaire à Vienne le 11 mars 2002 qui correspond au 20e jour de Esfand 1380 solar Hijra, dans les langues allemande, perse et anglaise, chaque texte faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République d'Autriche :

KARL-HEINZ GRASSER

Pour le Gouvernement de la République islamique d'Iran :

ESHAQ JAHANGIRI

No. 41831

**Austria
and
Libyan Arab Jamahiriya**

Agreement between the Republic of Austria and the Great Socialist People's Libyan Arab Jamahiriya for the promotion and protection of investments. Vienna, 18 June 2002

Entry into force: *1 January 2004 by the exchange of instruments of ratification, in accordance with article 25*

Authentic texts: *Arabic, English and German*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Austria, 13 September 2005*

**Autriche
et
Jamahiriya arabe libyenne**

Accord entre la République d'Autriche et la Grande Jamahiriya arabe libyenne populaire et socialiste relatif à la promotion et à la protection des investissements. Vienne, 18 juin 2002

Entrée en vigueur : *1er janvier 2004 par échange des instruments de ratification, conformément à l'article 25*

Textes authentiques : *arabe, anglais et allemand*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Autriche, 13 septembre 2005*

المادة (24)

الاستشارات

كل طرف من الاطراف المتعاقدة يجوز له ان يقترح على الطرف المتعاقد الاخر استشارات حول أي امر يتعلق بهذه الاتفاقية. هذه الاستشارات سوف تتخذ في أي زمان ومكان يتم الاتفاق عليه عبر القنوات الدبلوماسية.

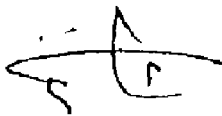
المادة (25)

يخول الاتفاقية حين التنفيذ ونفاذها وفترة صلاحيتها

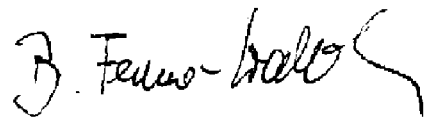
1. تخضع هذه الاتفاقية للتصديق عليها وتسري وتصبح نافذة في اول يوم من الشهر الثالث الذي يلي الشهر الذي تم معه تبادل وثائق للتصديق الرسمي عليها.
2. تظل هذه الاتفاقية نافذة لمدة عشر سنوات ويتم تمديدها بعد ذلك لمدة غير محددة غير انه يجوز ليطالها كتابيا عبر القنوات الدبلوماسية من أي مسن الاطراف المتعاقدة بموجب اخطار منته سنة قبل انتهاء صلاحيتها.
3. فيما يتعلق بالاستثمارات التي تتم قبل تاريخ انتهاء صلاحية هذه الاتفاقية فلان الاحكام من (1) الى (23) من هذه الاتفاقية تبقى لفترة 10 سنوات من تاريخ انتهاء الاتفاقية الحالية.

تم تحرير هذه الاتفاقية في مدينة فينا بتاريخ 2002/6/18 إفرنجي الموافق 1370/6/18 و.ر. باللغات الألمانية والعربية والإنجليزية ، وتعتبر كافة هذه النصوص ذات قوة قانونية متساوية، وفي حالة وجود خلاف حول التفسير يرجح النص المتوارد باللغة الإنجليزية.

عن
الجمهورية العربية الليبية الشعبية
الاشتراكية المعظمي
أمين اللجنة الشعبية العامة للاقتصاد والتجارة

عن
جمهورية النمسا
وزير الشؤون الخارجية

- ج. التعويض المالي عن أي خسائر أو أضرار لمستثمر الطرف المتعاقد المطالب أو استثماراته.
- د. أي شكل آخر من أشكال التنفيذ الذي يمنح بشأن حكم ضد الطرف المتعاقد الذي وافق عليه، بما في ذلك الانصاف العيني لصالح المستثمر.
2. الحكم الصادر سوف يكون نهائياً وناقذا لأطراف النزاع.

المادة (21)

التكاليف

يلتزم أي طرف متعاقد في سداد تكاليف منطوية في الدعاوى تكاليف المحكمة يتم سدادها شراكة بين الاطراف المتعاقدة باستثناء حالة قيام المحكمة باصدار توجيه بان يتم سدادها بصورة مختلفة.

المادة (22)

تنفيذ الاحكام

الاحكام المالية الممنوحة التي لا تتم مراعاتها خلال سنة واحدة من تاريخ منح الحكم يجب العمل على تنفيذها من خلال المحاكم التابعة لاي من الاطراف المتعاقدة ذات الاختصاص فيما يتعلق بالطرف العاجز المقصر.

الباب الثالث: أحكام ختامية

المادة (23)

تطبيق الاتفاقية

1. تطبق هذه الاتفاقية على الاستثمارات التي تتم داخل أراضي أي من الاطراف المتعاقدة طبقاً لتشريعاته من قبل مستثمري الطرف المتعاقد الاخر قبل وبعد ان تدخل هذه الاتفاقية حيز التنفيذ ونفاذها.
2. لا يتم تطبيق هذه الاتفاقية على مطالب الدعاوى التي يتم تسويتها او الدعاوى التي يتم رفعها قبل دخولها حيز التنفيذ وتصبح نافذة.

المعاهدة بإبلاغ الطرف الآخر موضحا رغبته في تقديم النزاع الى محكمة التحكيم والتي يتم تعيين رئيسها خلال شهرين إضافيين.

2. في حالة عدم مراعاة الفترات الواردة والمحددة في الفقرة (1) من هذه المادة يجوز لأي من أطراف التعاقد، وفي انعدام أي ترتيب في الخصوص، دعوة رئيس محكمة العدل الدولية في القيام باتخاذ التعيينات الضرورية، اذا كان رئيس محكمة العدل الدولية هو مواطن من جنسية أي من طرفي التعاقد او منع من ممارسة مهامه المذكورة اعلاه يقوم نائب الرئيس او في حالة عدم قدرته يباشر أي عضو بمحكمة العدل الدولية بلمه في الاقدمية تلك المهام وبموجب نفس الشروط في القيام باجراء التعيينات الضرورية.
3. أعضاء محكمة التحكيم يجب ان يكونوا أشخاصا مستقلين وغير متحيزين.

المادة (19)

القانون المطبق والاحكام البديلة

1. تقوم محكمة التحكيم باتخاذ قرار في النزاعات طبقا لهذه الاتفاقية والاحكام القانونية القابلة للتطبيق ومبادئ القانون الدولي.
2. باستثناء حالة اقرار الاطراف خلاف ذلك فان المحكمة الدائمة الخاصة بالاحكام الاختيارية للتحكيم حول تحكيم النزاعات سوف يتم تطبيقه على الامور التي تحكمها نصوص احكام هذا الجزء.

المادة (20)

الاحكام

1. تقوم المحكمة بعرض النتائج القانونية والحقائق التي توصلت اليها في الاحكام الممنوحة مع ابداء الاسباب لذلك ويجوز لها بناء على طلب الطرف المتعاقد اصدار الاحكام في الاشكال الخاصة على النحو التالي:-
 - أ. اقرار بان فعل الطرف المتعاقد يعتبر مخالفة لالتزاماته بموجب هذه الاتفاقية.
 - ب. لية توصية يقدمها الطرف المتعاقد في تصرفه بمراعاة التزاماته بموجب هذه الاتفاقية.

2. أي طرف متعاقد عليه توفير وسائل للتنفيذ الفعال للاحكام الممنوحة الصادرة بموجب هذه المادة وعليه تنفيذ أي حكم يصدر في دعوى يكون طرفاً فيها وذلك دون تأخير.

الجزء الثاني: تسوية النزاعات بين الاطراف المتعاقدة.

المادة (16)

النطاق والاستشارات والوساطة والصلح

النزاعات التي تنشأ بين الاطراف المتعاقدة بشأن تفسير أو تطبيق هذه الاتفاقية، وبقدر المستطاع، يتم تسويتها ودباً أو عبر التشاور أو الوساطة أو الصلح.

المادة (17)

رفع الدعاوى القضائية

1. بناء على طلب أي من طرفي التعاقد فإن أي نزاع ينشأ حول تفسير أو تطبيق هذه الاتفاقية يمكن تقديمه الى محكمة تحكيم للفصل فيه خلال مدة أقصاها 60 يوماً بعد ارسال اخطار الطلب للطرف المتعاقد الآخر.
2. أي طرف متعاقد لا يمكنه رفع شكوى قضائية بموجب هذا الجزء حول نزاع يخص مخالفة حقوق أي مستثمر يكون هذا المستثمر قد عرضه للتحكيم بموجب الجزء الأول من الفصل الثاني الوارد في هذه الاتفاقية، باستثناء حالة عجز الطرف المتعاقد الآخر في مراعاة والامثال للحكم الصادر بشأن ذلك النزاع أو القضايا (الدعاوى) التي تكون قد انتهت دون إيجاد حل من قبل محكمة تحكيم تفصل في دعوى مستثمر.

المادة (18)

تشكيل المحكمة

1. يتم تأسيس محكمة التحكيم الخاصة على النحو التالي:
أي طرف من الاطراف المتعاقدة يقوم بتعيين عضو واحد ويقوم هذان العضوان بالاتفاق على اختيار دولة ثالثة تسند اليها مهام الرئيس، هؤلاء الاعضاء سوف يتم تعيينهم خلال شهرين من تاريخ قيام احد الاطراف

المادة (13)**التعويض**

يمنع أي طرف متعاقد من التأكيد على سبيل الدفاع أو الرد على مطالب الشكوى أو الحق في إسقاط أو لاي سبب آخر ان التعويض أو أي تعويضات أخرى عن كافة أو جزء من الاضرار المزعمة قد تم استلامها أو سوف يتم استلامها بموجب عقد تعويض أو ضمان أو تأمين.

المادة (14)**القانون الواجب التطبيق**

1. أي محكمة يتم تأسيسها بموجب هذا الجزء سوف تقرر في النزاع طبقا لهذه الاتفاقية والقوانين والاحكام والمبادئ الخاصة بالقانون الدولي.
2. مسائل النزاع بموجب المادة 8 يتم اقرارها في انعدام أي اتفاقية أخرى طبقا للقوانين الخاصة بالطرف المتعاقد، طرف النزاع أو بموجب تفويض أو اتفاقية واحكام القانون الدولي القابلة للتطبيق.

المادة (15)**الاحكام الممنوحة والتنفيذ**

1. الاحكام الممنوحة والتي تشمل على حكم ممنوح لفائدة سوف تكون نهائية وملزمة لأطراف النزاع ويمكن ان تنص على أشكال النفاذ الآتية:-
 - أ. اقرار بان الطرف المتعاقد قد عجز عن مراعاة التزاماته بموجب هذه الاتفاقية.
 - ب. التعويض المالي الذي يشمل على الفائدة من وقت الخسارة أو الضرر الذي تم تكبده وحتى زمن السداد.
 - ج. الانصاف عينيا في حالات ملائمة شريطة ان يقوم الطرف المتعاقد بدفع تعويض مالي بدلا عن ذلك اذا كان الانصاف غير قابل للتطبيق.
 - د. اتفاق أطراف النزاع على أي شكل من أشكال الحلول.

- ب. طبقا لإجراءات فض تسوية النزاعات المتفق عليها مسبقا والقابلية للتطبيق.
- ج. أو وفقا بنصوص هذه المادة الى:-
- (I) المركز الدولي لتسوية نزاعات الاستثمار (أكسيد) والذي تم تأسيسه بموجب معاهدة تسوية نزاعات الاستثمار بين الدول والمواطنين التابعين لدول أخرى (معاهدة أكسيد) اذا كسان الطرف المتعاقد الذي يتبع له المستثمر والطرف المتعاقد طرف النزاع كلاهما أطراف موقعة على معاهدة أكسيد.
- (II) المركز بموجب الاحكام التي تحكم وتنظم التسهيلات الإضافية للدعوى الادارية من قبل امانة المركز اذا كان المستثمر التسليع للطرف المتعاقد او الطرف المتعاقد طرف بالنزاع ولكن ليس كلاهما موقعا وعضوا في اتفاقية (أكسيد).
- (III) الى محكم وحيد أو الى محكمة تحكيم يتم تأسيسها بموجب أحكام التحكيم التابعة للجنة الأمم المتحدة للقانون التجاري الدولي (أونسترال).
- (IV) غرفة التجارة الدولية بواسطة محكم وحيد او محكمة خاصة بموجب أحكام التحكيم.

المادة (12)

موافقة الطرف المتعاقد

1. أي طرف متعاقد يوافق دون شروط في احالة النزاع أمام التحكيم الدولي طبقا لهذا الجزء غير انه يجوز عدم تقديم أي نزاع للتحكيم الدولي إذا قامت محكمة محلية تابعة لأي من طرفي المتعاقد بإصدار قرار حول النزاع.
2. الموافقة المشار إليها في الفقرة (1) تتضمن استبعاد اقتضاء ضرورة ان الحلول الادارية والقضائية يجب الوصول الى أقصى حد لإمكاناتها.

المادة (9) رفض الفوائد

أي طرف متعاقد يجوز له رفض الفوائد بموجب هذه الاتفاقية الخاصة بأي مستثمر تابع للطرف المتعاقد الآخر والخاص باستثماراته إذا كان المستثمرين لأي طرف غير متعاقد يمتلكون أو يشرفون على المستثمر المذكور أو لا وإن ذلك المستثمر ليست له أنشطة وأعمال جوهرية في أراضي الطرف المتعاقد الذي يتم انشاؤها وناسيها بناء على قانونه.

الفصل الثاني: تسوية النزاعات الجزء الأول: تسوية النزاعات الناشئة بين المستثمر والطرف المتعاقد

المادة (10) تطبيق التطبيق

هذا الجزء يطبق على النزاعات التي تنشأ بين أحد الاطراف المتعاقدة وأي مستثمر تابع للطرف المتعاقد الآخر فيما يخص أي مخالفة مزعومة لأي التزام من جانب الأول بموجب هذه الاتفاقية ويحدثت خسائر أو أضرار للمستثمر أو لاستثماراته.

المادة (11) وسائل التسوية والفترات الزمنية

1. لحل النزاعات المتعلقة باستثمارات بين طرف متعاقد ومستثمر لطرف متعاقد آخر بموجب هذه الاتفاقية فانه من الواجب إجراء مشاورات بين الاطراف المعنية.
2. إذا لم تسفر هذه المشاورات عن حل خلال فترة ثلاثة أشهر من تاريخ طلب إجراء المشاورات فعندئذ يمكن للمستثمر رفع النزاع إلى:
 - أ. المحاكم المختصة أو الادارية التابعة من طرف المتعاقد، طرف النزاع.

- ج. للمستخلصات التي يتم دفعها بموجب عقد بما في ذلك اتفاقية القروض.
 د. عوائد المبيعات أو التصفية لكافة أو جزء من الاستثمارات.
 هـ. للمستخلصات الخاصة بالتعويض بموجب المواد (4) و (5).
 و. المستخلصات الناشئة عن تسوية أي نزاع.
 ز. المكاسب والمكافآت الخاصة بالمستخدمين التي تم جلبهم من الخارج فيما يرتبط بالاستثمار.
2. يلتزم أي طرف متعاقد بأن يضمن بأن التحويلات يتم تنفيذها بحرية الى عملة قابلة للتحويل بناء على أسعار الصرف السارية عند تاريخ التحويل داخل أراضي الطرف الذي يتم فيه تنفيذ التحويل.

المادة (7)

إحلال الديون

في حالة قيام أي طرف متعاقد أو وكالته المعنية من طرفه بسداد بموجب تعويض أو ضمان أو عقد تأمين خاص باستثمار ناقد لمستثمر في أراضي الطرف المتعاقد الآخر، يقوم الأخير بالاعتراف دون مساس بكافة حقوق المستثمر بموجب الفصل الثاني، الجزء الأول تخصيص أي حقوق أو شكوى خاصة بهذا المستثمر الى للطرف المتعاقد الاول أو لوكالته التي يحددها الطرف السابق أو وكالته التي يحددها في ممارسة أي حلول لهذه الحقوق والشكاوي المطلوبة بذات المدى مثل حق سلفة.

المادة (8)

التزامات أخرى

1. يلتزم كل طرف متعاقد في احترام ومراعاة أي التزام يتعهد به فيما يخص الاستثمارات المحددة للمستثمرين التابعين للطرف المتعاقد الآخر.
2. اذا كانت قوانين أي طرف متعاقد أو التزاماته بموجب القانون الدولي القسائم حاليا أو الذي يتم وضعه بعد ذلك من جانب الأطراف المتعاقدة بالإضافة الى الاتفاقية الحالية تنص على أحكام، سواء كانت عامة أم محددة تعطي حق الاستثمار للمواطنين أو المؤسسات التابعة للطرف المتعاقدا الآخر تمنح بموجبها معاملة أكثر امتيازاً من تلك التي توفرها الاتفاقية الحالية فإن هذه الأحكام، والى المدى الذي تكون فيه أكثر امتيازاً سوف تكون هي النافذة ولها الأولوية على الاتفاقية.

المادة (5)

التعويض عن الأضرار

1. أي مستثمر تابع لأي طرف متعاقد يتكبد خسارة فيما يتعلق باستثماراته داخل أراضي الطرف المتعاقد الآخر بسبب الحرب أو أي نزاع مسلح آخر أو نسبة لفرض أحكام الطوارئ أو في حالة الثورة أو التمرد أو العصيان المدني أو أي حدث مماثل أو في حالة القضاء والقدر أو لدى حدوث الظروف القاهرة داخل أراضي الطرف المتعاقد الآخر، سوف يمنع من جانب الطرف المتعاقد الآخر فيما يتعلق بالاموال المستردة والتعويض أو أية تسوية أخرى، معاملة لا تقل عن المعاملة التي تمنح لمستثمريه أو المستثمرين من الدول الأخرى، أيهما يكون أفضل للمستثمر.
2. أي مستثمر تابع لأي طرف متعاقد يتكبد خسائر ينتج عنها ما يلي في الحالات الواردة في الفقرة (1):-

- أ. مصادرة استثماراته أو جزء منها من طرف قوات أو سلطات الطرف المتعاقد الآخر.
- ب. انهيار استثماراته أو جزء منها بواسطة قوات أو سلطات الطرف المتعاقد الآخر والذي لا يكون ضروريا في ذلك الوضع سوف يمنع في جميع الحالات من جانب الطرف المتعاقد الحق في استرداد أمواله أو في التعويض والذي كون عاجلا في الحالتين وملائما وفعالا ويكون التعويض وفقا للمادة 4 (2) و (3).

المادة (6)

التحويلات

1. يضمن كل طرف متعاقد لمستثمري الطرف الآخر، حرية التحويل والمدفوعات المتعلقة باستثماراته في الخارج بحرية بدون تأخير وسوف تشمل بصفة خاصة على:-

 - أ. رأس المال الأساسي والقيم الإضافية من أجل الحفاظ على الاستثمار وزيادته.
 - ب. العوائد.

ب. أي اتفاقية دولية أو ترتيب قانوني دولي أو تشريع محلي فيما يخص الرسوم الضريبية.

المادة (4)

نزع الملكية والتعويض

1- أي طرف متعاقد يلتزم بعدم مصادرة أو تأميم الاستثمارات الخاصة بمستثمري الطرف المتعاقد الآخر سواء مباشرة أو بطريقة غير مباشرة أو يقوم باتخاذ إجراءات ذات تأثير مماثل (يشار إليها هنا أثناء المصادرة) بامتناء ما يلي:-

- أ. لغرض المصلحة العامة.
- ب. على أساس عدم التمييز.
- ج. طبقاً للإجراءات القانونية السليمة.
- د. وتكون مصحوبة بسداد التعويض العادل والملائم والفعال طبقاً لنصوص المواد (2) و (3) الواردة هنا أدناه.

2-

- أ. يلتزم البلد المضيف بدفع فروقات سعر الصرف في حالة وجود تأخير في التعويض المستحق.
- ب. يتم احتساب التعويض على أساس القيمة السوقية للعادلة للاستثمار مباشرة في اليوم السابق لليوم الذي اتخذت فيه التدابير أو أعلن فيها للعموم.
- ج. ينبغي أن تكون قيمة التعويض قابلة للتحويل وبحرية إلى البلد المحدد من قبل المتضرر بنفس العملة أو أي عملة أخرى يقبلها المتضرر.
- د. تشمل قيمة التعويض الفائدة التجارية وفقاً لسعر الصرف السائد بحيث يتم احتسابها من تاريخ نزع الملكية حتى تاريخ السداد.

3-

للمستثمر المتضرر من المصادرة الحق في المطالبة بحقوقه الاستثمارية أمام السلطات المختصة بما فيها رفع دعوى قضائية أو أي جهة مستقلة لدى الطرف المتعاقد.

- 2- أي تغيير في الشكل الذي يتم فيه استثمار الأصول أو يعاد فيه استثمارها لا يؤثر على طبيعتها باعتبارها استثمارات، شريطة أن يتم هذا التعديل وفقاً للقوانين واللوائح السائدة لدى الطرف المتعاقد الذي تم الاستثمار داخل أراضيه.

المادة (3)

معاملة الاستثمارات

- 1- يلتزم كل طرف متعاقد في أن يعطى الاستثمارات الخاصة بالمستثمرين التابعين للطرف المتعاقد الآخر معاملة عادلة ومنصفة وحماية وضمان كاملين.
 - 2- أي طرف من الأطراف المتعاقدة يلتزم في القيام بنشر أو توفير إمكانية نشر قوانينه ولوائحه وإجراءاته بسرعة بالاضافة الى الاتفاقيات الدولية التي تؤثر على تنفيذ هذه الاتفاقية.
 - 3- يلتزم كلا الطرفين بعدم اتخاذ أي إجراءات غير معقولة أو تمييزية من شأنها إعاقة إدارة أو أعمال أو صيانة أو استخدام أو تصفية أو بيع أو التمتع بالاستثمار الخاص بالمستثمرين التابعين للطرف المتعاقد الآخر.
 - 4- يمنح كل من الطرفين المتعاقدين للمستثمرين التابعين للطرف المتعاقد الآخر واستثماراتهم معاملة لا تقل عن تلك الممنوحة لمستثمريه واستثماراته الخاصة أو الى المستثمرين التابعين لأي بلد يكون طرف ثالث أو لاستثماراته فيما يتعلق بالإدارة أو التشغيل أو الصيانة أو الاستخدام أو التمتع أو بيع أو تصفية الاستثمار، أيهما يكون أفضل للمستثمر.
 - 5- لا يفسر أي حكم من أحكام هذه الاتفاقية على أنه ملزم للطرف المتعاقد في اسناد أي منفعة في المعاملة الحالية أو المستقبلية أو الأفضلية أو الامتياز الناتج مما يلي تجاه المستثمرين التابعين للطرف المتعاقد الآخر أو تجاه استثماراتهم:-
- أ. أي عضوية في منطقة التجارة الحرة واتحاد الجمارك والسوق المشتركة والسوق الاقتصادي المشترك أو أي اتفاقية استثمار بين العديد من الأطراف.

- د. مطالب الشكاوي الخاصة بالمال أو مطالب الشكوى المتعلقة بالاداء بموجب عقد ذو قيمة اقتصادية.
- و. حقوق الملكية الفكرية كما هو منصوص عليها في الاتفاقيات بين العديد من الجهات.
- ز. وفقا للاتفاقيات التي تم ابرامها تحت رعاية المنظمة الدولية لحماية الملكية، بما في ذلك حقوق الملكية الصناعية وحقوق الطباعة والعلامات التجارية والبراءات والتصميمات الصناعية والعمليات الصناعية الفنية وحق المعرفة الفنية والاسرار التجارية والاسماء التجارية وكذلك حقوق الاستفاد.
- ح. أي ملكية للاموال المنقولة وغير المنقولة من حقوق الملكية وحقوق الملكية التابعة لها مثل الرهونات العقارية أو الامتيازات أو التعهدات أو حقوق الانتفاع.

3- كلمة (مؤسسة) تعني شخص قانوني تم تأسيسه وإنشاؤه بموجب القوانين النافذة الخاصة بالطرف المتعاقد وسواء كانت ملكية خاصة أو ملكية عامة بما في ذلك الهيئات التجارية أو مؤسسات الائتمان أو التشاركيات أو استثمار مشترك أو جمعية.

4- كلمة (عوائد) تعني حصيلة القيمة للاستثمار وبصفة خاصة الارباح والفوائد وعائدات رأس المال وحصص الارباح والاتاوات والعلاوات ورسوم التراخيص والتكاليف الاخرى.

5- كلمة (اقليم) تعني فيما يخص أي طرف من اطراف التعاقد كامل الاراضي التي ينفرد احد الطرفين المتعاقدين بالولاية عليها، وتشمل المنطقة الاقتصادية الخالصة بما في ذلك قاع البحر، والمجال الجوي مما يمارس عليها حقوق السيادة بموجب القانون الدولي.

المادة (2)

تشجيع وقبول الاستثمارات

1- يلتزم كل طرف متعاقد بتشجيع وقبول استثمارات المستثمرين التابعين للطرف المتعاقد الاخر طبقا لقوانينه ولوائحه.

الفصل الأول: الأحكام العامة

المادة (1)

التعريفات

لأغراض هذه الاتفاقية:

- 1- مصطلح (المستثمر التابع للطرف المتعاقد) يعني ما يلي:
 - أ. أي شخص طبيعي يحمل جنسية الطرف المتعاقد وفقا للقانون النافذ.
 - ب. أي مؤسسة يتم إنشاؤها وتأسيسها كما ينبغي وفقا للقانون النافذ للطرف المتعاقد والذي يباشر مزاولة أو يمتلك استثمارات داخل أراضي الطرف المتعاقد الآخر.
- 2- مصطلح (الاستثمار من جانب مستثمر تابع للطرف المتعاقد) يعني أي نوع من الأصول داخل أراضي أحد الأطراف المتعاقدة تكون مملوكة أو تحت رقابة أي مستثمر تابع للطرف المتعاقد الآخر سواء مباشرة أو عن طريق غير مباشر، بما في ذلك:-
 - أ. أي مؤسسة يتم إنشاؤها وتأسيسها كما ينبغي بموجب القانون النافذ للطرف المتعاقد الأول.
 - ب. الأسهم والسندات وأشكال الأسهم العادية في المؤسسة من أي مؤسسة وفقا لما يشار إليه في الفقرة الفرعية (أ) وكافة الحقوق التي تنشأ عنها.
 - ج. للسندات وسندات الدين والقروض وأشكال الدين والحقوق الأخرى التي تنشأ عنها.
 - د. أي حقوق سواء كانت ممنوحة قانونا أو بموجب عقد بما فيسي ذلك العقود للتنفيذ بتسليم مفتاح والامتيازات والرخص والتصاريح والأنون الخاصة في الالتزام في القيام بنشاط اقتصادي.

[ARABIC TEXT — TEXTE ARABE]

اتفاقية لتشجيع وحماية الاستثمارات

بين الجماهيرية العربية الليبية الشعبية الاشتراكية العظمى

و

جمهورية النمسا

ان الجماهيرية العربية الليبية الشعبية الاشتراكية العظمى وجمهورية النمسا
ويشار اليهما فيما بعد بالاطراف المتعاقدة ورغبة منهما في خلق الظروف الملائمة
لإرساء التعاون الاقتصادي للواسع فيما بينهما.

والتزاما وتعهدا منهما بان تعزيز وحماية الاستثمارات من شأنه تقوية وتسهيل
هذه الاستثمارات وبهذا تتحقق المساهمة الهامة في تطوير العلاقات الاقتصادية.

وإدراكا منهما لضرورة تعزيز وتطوير التشجيع والحماية المتبادلة
للاستثمارات في كلا البلدين بما يكفل تنشيط التعاون الاقتصادي بين البلدين.

فقد اتفقا على ما يلي:

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE REPUBLIC OF AUSTRIA AND THE GREAT SOCIALIST PEOPLE'S LIBYAN ARAB JAMAHIRIYA FOR THE PRO- MOTION AND PROTECTION OF INVESTMENTS

The Republic of Austria and the Great Socialist People's Libyan Arab Jamahiriya hereinafter referred to as "Contracting Parties",

Desiring to create favourable conditions for greater economic cooperation between the Contracting Parties,

Recognizing that the promotion and protection of investments may strengthen the readiness for such investments and hereby make an important contribution to the development of economic relations,

Have agreed as follows:

CHAPTER ONE. GENERAL PROVISIONS

Article 1. Definitions

For the purpose of this Agreement

(1) "investor of a Contracting Party" means:

- (a) with its applicable law; or
- (b) an enterprise constituted or organised under the applicable law of a Contracting Party;

making or having made an investment in the other Contracting Party's territory.

(2) "investment by an investor of a Contracting Party" means every kind of asset in the territory of one Contracting Party, owned or controlled, directly or indirectly, by an investor of the other Contracting Party, including:

- (a) an enterprise constituted or organised under the applicable law of the first Contracting Party;
- (b) shares, stocks and other forms of equity participation in an enterprise as referred to in subparagraph (a), and rights derived therefrom;
- (c) bonds, debentures, loans and other forms of debt and rights derived therefrom;
- (d) any right whether conferred by law or contract, including turnkey contracts, concessions, licences, authorisations or permits to undertake an economic activity;
- (e) claims to money and claims to performance pursuant to a contract having an economic value;
- (f) intellectual property rights as defined in the multilateral agreements concluded under the auspices of the World Intellectual Property Organisation, including industrial property rights, copyright, trademarks, patents, industrial designs and technical processes, know-how, trade secrets, trade names and goodwill;

(g) any other tangible or intangible, movable or immovable property, or any related property rights, such as leases, mortgages, liens, pledges or usufructs.

(3) "enterprise" means a legal person or any entity constituted or organised under the applicable law of a Contracting Party and whether private or government owned or controlled, including a corporation, trust, partnership, sole proprietorship, branch, joint venture or association.

(4) "returns" means the amounts yielded by an investment and, in particular, profits, interests, capital gains, dividends, royalties, licence fees and other fees.

(5) "territory" means with respect to each Contracting Party the land territory, internal waters, maritime and airspace under its sovereignty, including the exclusive economic zone and the continental shelf where the Contracting Party exercises, in conformity with international law, sovereign rights and jurisdiction.

Article 2. Promotion and Admission of Investments

(1) Each Contracting Party shall, according to its laws and regulations, promote and admit investments by investors of the other Contracting Party.

(2) Any alteration of the form in which assets are invested or reinvested shall not affect their character as an investment provided that such alteration is in accordance with the laws and regulations of the Contracting Party in whose territory the investment was made.

Article 3. Treatment of Investments

(1) Each Contracting Party shall accord to investments by investors of the other Contracting Party fair and equitable treatment and full and constant protection and security.

(2) A Contracting Party shall not impair by unreasonable or discriminatory measures the management, operation, maintenance, use, enjoyment, sale and liquidation of an investment by investors of the other Contracting Party.

(3) Each Contracting Party shall accord to investors of the other Contracting Party and to their investments treatment no less favourable than that it accords to its own investors and their investments or to investors of any third country and their investments with respect to the management, operation, maintenance, use, enjoyment, sale and liquidation of an investment, whichever is more favourable to the investor.

(4) No provision of this Agreement shall be construed as to oblige a Contracting Party to extend to the investors of the other Contracting Party and to their investments the present or future benefit of any treatment, preference or privilege resulting from

(a) any membership in a free trade area, customs union, common market, economic community or any multilateral agreement on investment;

(b) any international agreement, international arrangement or domestic legislation regarding taxation.

(5) Each Contracting Party shall promptly publish, or otherwise make publicly available, its laws, regulations, procedures as well as international agreements which may affect the operation of the Agreement.

Article 4. Expropriation and Compensation

(1) A Contracting Party shall not expropriate or nationalise directly or indirectly an investment of an investor of the other Contracting Party or take any measures having equivalent effect (hereinafter referred to as "expropriation") except:

- (a) for a purpose which is in the public interest,
- (b) on a non-discriminatory basis,
- (c) in accordance with due process of law, and
- (d) accompanied by payment of prompt, adequate and effective compensation in accordance with paragraphs (2) and (3) below.

(2) Compensation shall:

(a) be paid without delay. In case of delay any exchange rate loss arising from this delay shall be borne by the host country.

(b) be equivalent to the fair market value of the expropriated investment immediately before the expropriation occurred. The fair market value shall not reflect any change in value occurring because the expropriation had become publicly known earlier.

(c) be paid and made freely transferable to the country designated by the claimants concerned and in the currency of the country of which the claimants are nationals or in any freely convertible currency accepted by the claimants.

(d) include interest at a commercial rate established on a market basis for the currency of payment from the date of expropriation until the date of actual payment.

(3) An investor of a Contracting Party which claims to be affected by expropriation by the other Contracting Party shall have the right to prompt review of its case, including the valuation of its investment and the payment of compensation in accordance with the provisions of this Article, by a judicial authority or another competent and independent authority of the latter Contracting Party.

Article 5. Compensation for Losses

(1) An investor of a Contracting Party who has suffered a loss relating to its investment in the territory of the other Contracting Party due to war or to other armed conflict, state of emergency, revolution, insurrection, civil disturbance, or any other similar event, or acts of God or force majeure, in the territory of the latter Contracting Party, shall be accorded by the latter Contracting Party, as regards restitution, indemnification, compensation or any other settlement, treatment no less favourable than that which it accords to its own investors or to investors of any third state, whichever is most favourable to the investor.

(2) An investor of a Contracting Party who in any of the events referred to in paragraph (1) suffers loss resulting from:

(a) requisitioning of its investment or part thereof by the forces or authorities of the other Contracting Party, or

(b) destruction of its investment or part thereof by the forces or authorities of the other Contracting Party, which was not required by the necessity of the situation, shall in any case be accorded by the latter Contracting Party restitution or compensation which in either case shall be prompt, adequate and effective and, with respect to compensation, shall be in accordance with Article 4 (2) and (3).

Article 6. Transfers

(1) Each Contracting Party shall guarantee that all payments relating to an investment by an investor of the other Contracting Party may be freely transferred into and out of its territory without delay. Such transfers shall include, in particular:

- (a) the initial capital and additional amounts to maintain or increase an investment;
- (b) returns;
- (c) payments made under a contract including a loan agreement;
- (d) proceeds from the sale or liquidation of all or any part of an investment;
- (e) payments of compensation under Articles 4 and 5;
- (f) payments arising out of the settlement of a dispute.

(2) Transfers shall be made in a freely convertible currency at the rate of exchange applicable on the date of transfer pursuant to the exchange regulations in force of the Contracting Party in whose territory the investment was made.

Article 7. Subrogation

If a Contracting Party or its designated agency makes a payment under an indemnity, guarantee or contract of insurance given in respect of an investment by an investor in the territory of the other Contracting Party, the latter Contracting Party shall recognize without prejudice to the rights of the investor under Chapter Two Part One the assignment of any right or claim of such investor to the former Contracting Party or its designated agency and the right of the former Contracting Party or its designated agency to exercise by virtue of subrogation any such right and claim to the same extent as its predecessor in title.

Article 8. Other Obligations

(1) Each Contracting Party shall observe any obligation it may have entered into with regard to specific investments by investors of the other Contracting Party.

(2) If the laws of either Contracting Party or obligations under international law existing at present or established hereafter between the Contracting Parties in addition to the present Agreement contain rules, whether general or specific, entitling investments by nationals or enterprises of the other Contracting Party to a treatment more favourable than is provided for by the present Agreement, such rules shall to the extent that they are more favourable prevail over the present Agreement.

Article 9. Denial of Benefits

A Contracting Party may deny the benefits of this Agreement to an investor of the other Contracting Party and to its investments, if investors of a Non-Contracting Party own or control the first mentioned investor and that investor has no substantial business activity in the territory of the Contracting Party under whose law it is constituted or organized.

CHAPTER TWO. DISPUTE SETTLEMENT

PART ONE: SETTLEMENT OF DISPUTES BETWEEN AN INVESTOR
AND A CONTRACTING PARTY

Article 10. Scope and Standing

This Part applies to disputes between a Contracting Party and an investor of the other Contracting Party concerning an alleged breach of an obligation of the former under this Agreement which causes loss or damage to the investor or his investment.

Article 11. Means of Settlement, Time Periods

(1) For the purpose of solving disputes with respect to investments between a Contracting Party and an investor of the other Contracting Party concerning an alleged breach of an obligation under this Agreement consultation shall take place between the parties concerned.

(2) If these consultations do not result in a solution within three months from the date of request for consultations, the investor may submit the dispute:

(a) to the competent courts or administrative tribunals of the Contracting Party in whose territory the investment has been made;

(b) in accordance with any applicable previously agreed dispute settlement procedure; or

(c) in accordance with this Article to:

(i) the International Centre for Settlement of Investment Disputes ("the Centre"), established pursuant to the Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of Other States ("the ICSID Convention"), if the Contracting Party of the investor and the Contracting Party, party to the dispute, are both parties to the ICSID Convention;

(ii) the Centre under the rules governing the Additional Facility for the Administration of Proceedings by the Secretariat of the Centre, if the Contracting Party of the investor or the Contracting Party, party to the dispute, but not both, is a party to the ICSID Convention;

(iii) an ad hoc arbitration tribunal established under the Arbitration Rules of the United Nations Commission on International Trade Law ("UNCITRAL");

(iv) the International Chamber of Commerce, by a sole arbitrator or an ad hoc tribunal under its rules of arbitration.

Article 12. Contracting Party Consent

(1) Each Contracting Party hereby gives its unconditional consent to the submission of a dispute to international arbitration in accordance with this Part.

(2) The consent referred to in paragraph (1) implies the renunciation of the requirement that the internal administrative or juridical remedies should be exhausted.

Article 13. Indemnification

A Contracting Party shall not assert as a defence, counter-claim, right of set-off or for any other reason, that indemnification or other compensation for all or part of the alleged damages has been received or will be received pursuant to an indemnity, guarantee or insurance contract.

Article 14. Applicable Law

(1) A tribunal established under this Part shall decide the dispute in accordance with this Agreement and applicable rules and principles of international law.

(2) Issues in dispute under Article 8 shall be decided, absent other agreement, in accordance with the law of the Contracting Party, party to the dispute, the law governing the authorization or agreement and such rules of international law as may be applicable.

Article 15. Awards and Enforcement

(1) Arbitration awards, which may include an award of interest, shall be final and binding upon the parties to the dispute and may provide the following forms of relief:

(a) a declaration that the Contracting Party has failed to comply with its obligations under this Agreement;

(b) pecuniary compensation, which shall include interest from the time the loss or damage was incurred until time of payment;

(c) restitution in kind in appropriate cases, provided that the Contracting Party may pay pecuniary compensation in lieu thereof where restitution is not practicable; and

(d) with the agreement of the parties to the dispute, any other form of relief.

(2) Each Contracting Party shall make provision for the effective enforcement of awards made pursuant to this Article and shall carry out without delay any such award issued in a proceeding to which it is party.

PART TWO. SETTLEMENT OF DISPUTES BETWEEN THE CONTRACTING PARTIES

Article 16. Scope, Consultations, Mediation and Conciliation

Disputes between the Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Agreement shall, as far as possible, be settled amicably or through consultations, mediation or conciliation.

Article 17. Initiation of Proceedings

(1) At the request of either Contracting Party a dispute concerning the interpretation or application of this Agreement may be submitted to an arbitral tribunal for decision not earlier than 90 days after such request has been notified to the other Contracting Party.

(2) A Contracting Party may not initiate proceedings under this Part for a dispute regarding the infringement of rights of an investor which that investor has submitted to arbitration under Part One of Chapter Two of this Agreement, unless the other Contracting Party has failed to abide by and comply with the award rendered in that dispute or those proceedings have terminated without resolution by an arbitral tribunal of the investor's claim.

Article 18. Formation of the Tribunal

(1) The arbitral tribunal shall be constituted ad hoc as follows:

Each Contracting Party shall appoint one member and these two members shall agree upon a national of a third state as their chairman. Such members shall be appointed within two (2) months from the date one Contracting Party has informed the other Contracting Party of its intention to submit the dispute to an arbitral tribunal, the chairman of which shall be appointed within two (2) further months.

(2) If the periods specified in paragraph (1) of this Article are not observed, either Contracting Party may, in the absence of any relevant arrangement, invite the President of the International Court of Justice to make the necessary appointments. If the President of the International Court of Justice is a national of either of the Contracting Parties or if he/she is otherwise prevented from discharging the said function, the Vice-President or in case of his/her inability the member of the International Court of Justice next in seniority should be invited under the same conditions to make the necessary appointments.

(3) Members of an arbitral tribunal shall be independent and impartial.

Article 19. Applicable Law, Default Rules

(1) The arbitral tribunal will decide disputes in accordance with this Agreement and the applicable rules and principles of international law.

(2) Unless the parties to the dispute decide otherwise, the Permanent Court of Arbitration Optional Rules for Arbitrating Disputes shall apply to matters not governed by other provisions of this Part.

Article 20. Awards

(1) The tribunal, in its award, shall set out its findings of law and fact, together with the reasons therefore, and may, at the request of a Contracting Party, award the following forms of relief:

(a) a declaration that an action of a Contracting Party is in contravention of its obligations under this Agreement;

(b) a recommendation that a Contracting Party brings its actions into conformity with its obligations under this Agreement;

(c) pecuniary compensation for any loss or damage to the requesting Contracting Party's investor or its investment; or

(d) any other form of relief to which the Contracting Party against whom the award is made consents, including restitution in kind to an investor.

(2) The arbitration award shall be final and binding upon the parties to the dispute.

Article 21. Costs

Each Contracting Party shall pay the cost of its representation in the proceedings. The cost of the tribunal shall be paid for equally by the Contracting Parties unless the tribunal directs that they be shared differently.

Article 22. Enforcement

Pecuniary awards which have not been complied with within one year from the date of the award may be enforced in the courts of either Contracting Party with jurisdiction over assets of the defaulting Party.

CHAPTER THREE. FINAL PROVISIONS

Article 23. Application of the Agreement

(1) This Agreement shall apply to investments made in the territory of either Contracting Party in accordance with its legislation by investors of the other Contracting Party prior as well as after the entry into force of this Agreement.

(2) This Agreement shall not apply to claims which have been settled or procedures which have been initiated prior to its entry into force.

Article 24. Consultations

Each Contracting Party may propose to the other Contracting Party consultations on any matter relating to this Agreement. These consultations shall be held at a place and at a time agreed upon through diplomatic channels.

Article 25. Entry into Force and Duration

(1) This Agreement is subject to ratification and shall enter into force on the first day of the third month that follows the month during which the instruments of ratification have been exchanged.

(2) This Agreement shall remain in force for a period of ten years; it shall be extended thereafter for an indefinite period and may be denounced in writing through diplomatic channels by either Contracting Party giving twelve months' notice.

(3) In respect of investments made prior to the date of termination of the present Agreement the provisions of Articles 1 to 23 of the present Agreement shall continue to be effective for a further period of ten years from the date of termination of the present Agreement.

Done in duplicate at Vienna, on 18/06/2002, which corresponds to the 18/06/1370, in the German, Arabic and English languages, all texts being equally authentic. In case of difference of interpretation the English text shall prevail.

For the Republic of Austria:

BENITA FERRERO-WALDNER

For the Great Socialist People's Libyan Arab Jamahiriya:

SHUKRI GHANEM

[GERMAN TEXT — TEXTE ALLEMAND]

Abkommen

zwischen der Republik Österreich und der Großen Sozialistischen Libysch-Arabischen Volks-Dschamahirija über die Förderung und den Schutz von Investitionen

Die Republik Österreich und die Große Sozialistische Libysch-Arabisch Volks-Dschamahirija,
im Folgenden „Vertragsparteien“ genannt,

VON DEM WUNSCH GELEITET, günstige Voraussetzungen für eine größere wirtschaftliche Zusammenarbeit zwischen den Vertragsparteien zu schaffen,

IN DER ERKENNTNIS, dass die Förderung und der Schutz von Investitionen die Bereitschaft zur Vornahme derartiger Investitionen stärken und dadurch einen wichtigen Beitrag zur Entwicklung der Wirtschaftsbeziehungen leisten können,

SIND WIE FOLGT ÜBEREINGEKOMMEN:

KAPITEL EINS: ALLGEMEINE BESTIMMUNGEN

ARTIKEL 1

Definitionen

Für die Zwecke dieses Abkommens

(1) bezeichnet der Begriff „Investor einer Vertragspartei“

- a) eine natürliche Person, die in Übereinstimmung mit ihren anwendbaren Rechtsvorschriften Staatsangehöriger einer Vertragspartei ist, oder
- b) ein Unternehmen, das gemäß den anwendbaren Rechtsvorschriften einer Vertragspartei gegründet wurde oder organisiert ist,

und im Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei eine Investition tätigt oder getätigt hat.

(2) bezeichnet der Begriff „Investition durch einen Investor einer Vertragspartei“ alle Vermögenswerte im Hoheitsgebiet einer Vertragspartei, die direkt oder indirekt im Eigentum oder unter der Kontrolle eines Investors der anderen Vertragspartei stehen, einschließlich:

- a) eines Unternehmens, das gemäß den anwendbaren Rechtsvorschriften der erstgenannten Vertragspartei gegründet wurde oder organisiert ist;
- b) Anteilsrechte, Aktien und andere Arten von Beteiligungen an einem Unternehmen gemäß lit. a und daraus abgeleitete Rechte;
- c) Obligationen, Schuldverschreibungen, Darlehen und andere Forderungen und daraus abgeleitete Rechte;
- d) durch Gesetz oder Vertrag übertragene Rechte einschließlich Bauverträge für schlüsselfertige Projekte, Konzessionen, Lizenzen, Ermächtigungen oder Genehmigungen einer wirtschaftlichen Tätigkeit nachzugehen;
- e) Ansprüche auf Geld und Ansprüche auf eine vertraglich vereinbarte Leistung, die einen wirtschaftlichen Wert hat;
- f) geistige Schutzrechte, wie sie in den im Rahmen der Weltorganisation für Geistiges Eigentum abgeschlossenen multilateralen Abkommen definiert wurden, einschließlich gewerbliche Eigentumsrechte, Urheberrechte, Handelsmarken, Erfinderpatepte, gewerbliche Modelle und technische Verfahren, Know-how, Handelsgeheimnisse, Handelsnamen und Goodwill;
- g) jedes sonstige Eigentum an körperlichen und unkörperlichen, beweglichen und unbeweglichen Vermögenswerten sowie alle damit verbundenen Eigentumsrechte wie Vermietungs- und Verpachtungsverhältnisse, Hypotheken, Zurückbehaltungsrechte, Pfandrechte oder Nutzungsrechte.

(3) bezeichnet der Begriff „Unternehmen“ eine juristische Person oder jedes Rechtssubjekt, das gemäß den anwendbaren Rechtsvorschriften einer Vertragspartei gegründet wurde oder organisiert ist und in Privat- oder Staatseigentum oder unter privater oder staatlicher Kontrolle steht, einschließlich

Kapitalgesellschaften, Trusts, Personengesellschaften, Einzelunternehmen, Zweigniederlassungen, Joint Ventures oder Vereinigungen.

(4) bezeichnet der Begriff „Erträge“ die **Beträge**, die eine Investition erbringt, und zwar insbesondere Gewinne, Zinsen, Kapitalzuwächse, Dividenden, Tantiemen, Lizenzgebühren und andere Entgelte.

(5) bezeichnet der Begriff „Hoheitsgebiet“ in Hinblick auf jede Vertragspartei das Festland, die Binnengewässer, Hoheitsgewässer und den Luftraum in ihrer Hoheitsgewalt, einschließlich der ausschließlichen Wirtschaftszone und des Festlandssockels, über die die Vertragspartei in Übereinstimmung mit dem Völkerrecht souveräne Rechte und Zuständigkeit ausübt.

ARTIKEL 2

Förderung und Zulassung von Investitionen

(1) Jede Vertragspartei fördert und lässt Investitionen von Investoren der anderen Vertragspartei in Übereinstimmung mit ihren Gesetzen und Rechtsvorschriften zu.

(2) Jede Änderung der Art und Weise, in der Vermögenswerte investiert oder reinvestiert werden, beeinträchtigt nicht ihre Eigenschaft als Investition, vorausgesetzt, dass eine derartige Änderung in Übereinstimmung mit den Gesetzen und Rechtsvorschriften der Vertragspartei, in deren Hoheitsgebiet die Investition getätigt wurde, erfolgt.

ARTIKEL 3

Behandlung von Investitionen

(1) Jede Vertragspartei gewährt Investitionen durch Investoren der anderen Vertragspartei eine gerechte und billige Behandlung sowie vollen und dauerhaften Schutz und Sicherheit.

(2) Keine Vertragspartei beeinträchtigt durch unangemessene oder diskriminierende Maßnahmen die Verwaltung, den Betrieb, die Instandhaltung, die Nutzung, den Genuss, die Veräußerung und die Liquidation einer Investition durch Investoren der anderen Vertragspartei.

(3) Jede Vertragspartei gewährt Investoren der anderen Vertragspartei und deren Investitionen hinsichtlich der Verwaltung, des Betriebs, der Instandhaltung, der Nutzung, des Genusses, der Veräußerung und der Liquidation einer Investition, je nachdem, was für den Investor günstiger ist, eine nicht weniger günstige Behandlung als ihren eigenen Investoren und deren Investitionen oder Investoren dritter Staaten und deren Investitionen.

(4) Keine Bestimmung dieses Abkommens ist dahingehend auszulegen, dass sie eine Vertragspartei verpflichtet, den Investoren der anderen Vertragspartei und deren Investitionen den gegenwärtigen oder künftigen Vorteil einer Behandlung, einer Präferenz oder eines Privilegs einzuräumen, welcher sich ergibt aus

- a) der Mitgliedschaft in einer Freihandelszone, einer Zollunion, einem gemeinsamen Markt, einer Wirtschaftsgemeinschaft oder einem multilateralen Investitionsabkommen,
- b) einem internationalen Abkommen, einer internationalen Vereinbarung oder innerstaatlichen Rechtsvorschrift über Steuerfragen.

(5) Jede Vertragspartei veröffentlicht unverzüglich ihre Gesetze, Rechtsvorschriften, Verfahren sowie internationale Vereinbarungen, die die Wirksamkeit dieses Abkommens beeinflussen können oder macht diese in anderer Form öffentlich zugänglich.

ARTIKEL 4

Enteignung und Entschädigung

(1) Eine Vertragspartei darf Investitionen eines Investors der anderen Vertragspartei weder direkt noch indirekt enteignen oder verstaatlichen oder sonstige Maßnahmen mit gleicher Wirkung (im Folgenden „Enteignung“ genannt) ergreifen, ausgenommen:

- a) zu einem Zweck von öffentlichem Interesse,
- b) auf der Grundlage der Nichtdiskriminierung,
- c) auf Grund eines rechtmäßigen Verfahrens und

- d) in Verbindung mit einer umgehenden, angemessenen und effektiven Entschädigungszahlung in Übereinstimmung mit den nachstehenden Absätzen 2 und 3.

(2) Die Entschädigung

- a) wird ohne Verzögerung geleistet. Kommt es zu einer Verzögerung, trägt das Gastland die auf Grund der Verzögerung entstandenen Kursverluste.
- b) hat dem gerechten Marktwert der enteigneten Investition unmittelbar vor der Durchführung der Enteignung zu entsprechen. Der gerechte Marktwert beinhaltet keine Wertveränderungen auf Grund der Tatsache, dass die Enteignung früher öffentlich bekannt wurde.
- c) ist in das von den betroffenen Anspruchswern bezeichnete Land frei transferierbar und wird in der Währung des Landes, dessen Staatsangehörige die Anspruchswern sind oder in jeder frei konvertierbaren Währung, die von den Anspruchswern akzeptiert wird, geleistet.
- d) beinhaltet Zinsen vom Zeitpunkt der Enteignung bis zum Zeitpunkt der tatsächlichen Zahlung zum handelsüblichen Zinssatz, berechnet auf der Marktbasis der Währung, in der die Zahlung erfolgt.

(3) Ein Investor einer Vertragspartei, der behauptet, von der Enteignung durch die andere Vertragspartei betroffen zu sein, hat das Recht, den Fall, einschließlich der Bewertung seiner Investition und die Entschädigungszahlung in Übereinstimmung mit den Bestimmungen dieses Artikels durch ein richterliches oder anderes zuständiges und unabhängiges Organ der letztgenannten Vertragspartei umgehend überprüfen zu lassen.

ARTIKEL 5

Entschädigung für Verluste

(1) Ein Investor einer Vertragspartei, der im Zusammenhang mit seiner Investition im Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei auf Grund eines Krieges oder anderen bewaffneten Konfliktes, eines Notstands, einer Revolution, eines Aufstands, ziviler Unruhen oder eines sonstigen ähnlichen Ereignisses oder höherer Gewalt im Hoheitsgebiet der letztgenannten Vertragspartei einen Verlust erleidet, erfährt hinsichtlich Rückerstattung, Entschädigung, Schadenersatz oder anderer Regelung durch die letztgenannte Vertragspartei eine nicht weniger günstige Behandlung als jene, die sie ihren eigenen Investoren oder Investoren eines Drittstaates gewährt, je nachdem, welche die günstigste für den Investor ist.

(2) Ein Investor einer Vertragspartei, der bei einem in Absatz 1 genannten Ereignis einen Verlust erleidet durch:

- a) Beschlagnahme seiner Investition oder eines Teiles davon durch die Streitkräfte oder Organe der anderen Vertragspartei oder
- b) Zerstörung seiner Investition oder eines Teiles davon durch die Streitkräfte oder Organe der anderen Vertragspartei, die unter den gegebenen Umständen nicht erforderlich war,

erhält auf jeden Fall durch die letztgenannte Vertragspartei eine Rückerstattung oder Entschädigung, die in jedem Fall umgehend, angemessen und effektiv sein muss und, was die Entschädigung betrifft, in Übereinstimmung mit Artikel 4 Absatz 2 und 3 erfolgt.

ARTIKEL 6

Transfers

(1) Jede Vertragspartei garantiert, dass sämtliche Zahlungen in Zusammenhang mit einer Investition eines Investors der anderen Vertragspartei ohne Verzögerung in ihr und aus ihrem Hoheitsgebiet frei transferiert werden können. Diese Transfers umfassen insbesondere:

- a) das Anfangskapital und zusätzliche Beträge zur Aufrechterhaltung oder Ausweitung einer Investition;
- b) Erträge;
- c) Zahlungen auf Grund von Verträgen einschließlich Darlehensverträgen;
- d) Erlöse aus der vollständigen oder teilweisen Veräußerung oder Liquidation einer Investition;
- e) Entschädigungszahlungen gemäß den Artikeln 4 und 5;
- f) Zahlungen auf Grund einer Streitbeilegung.

(2) Transfers erfolgen in einer frei konvertierbaren Währung zu dem gemäß den Devisenbestimmungen der Vertragspartei, in deren Hoheitsgebiet die Investition getätigt wurde, am Tag des Transfers geltenden Wechselkurs.

ARTIKEL 7

Eintrittsrecht

Leistet eine Vertragspartei oder eine von ihr hierzu ermächtigte Institution auf Grund einer Schadloshaltung, Garantie oder eines Versicherungsvertrages für eine Investition durch einen Investor im Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei eine Zahlung, so anerkennt die letztgenannte Vertragspartei unbeschadet der Rechte des Investors gemäß Kapitel Zwei, Teil Eins die Übertragung aller Rechte und Ansprüche dieses Investors auf die erstgenannte Vertragspartei oder die von ihr hierzu ermächtigte Institution sowie das Recht der erstgenannten Vertragspartei oder der von ihr hierzu ermächtigten Institution, alle diese Rechte und Ansprüche auf Grund des Eintrittsrechts im gleichen Umfang wie ihr Rechtsvorgänger auszuüben.

ARTIKEL 8

Andere Verpflichtungen

(1) Jede Vertragspartei hält jede Verpflichtung ein, die sie hinsichtlich spezieller Investitionen durch Investoren der anderen Vertragspartei eingegangen ist.

(2) Enthalten die Rechtsvorschriften einer Vertragspartei oder völkerrechtliche Verpflichtungen, die derzeit neben diesem Abkommen zwischen den Vertragsparteien bestehen oder in Zukunft begründet werden, allgemeine oder spezielle Regelungen, durch die Investitionen von Staatsangehörigen oder Unternehmen der anderen Vertragspartei eine günstigere Behandlung als nach diesem Abkommen zu gewähren ist, so gehen diese Regelungen dem vorliegenden Abkommen insoweit vor, als sie günstiger sind.

ARTIKEL 9

Nichtgewährung von Vorteilen

Eine Vertragspartei kann einem Investor der anderen Vertragspartei und dessen Investitionen die Vorteile aus diesem Abkommen verwehren, wenn Investoren eines Staates, der nicht Vertragspartei ist, ein Eigentumsrecht oder eine Kontrolle über den erstgenannten Investor ausüben und dieser Investor im Hoheitsgebiet der Vertragspartei, nach deren Rechtsvorschriften er gegründet wurde oder organisiert ist, keine entscheidende Geschäftstätigkeit ausübt.

KAPITEL ZWEI: BEILEGUNG VON STREITIGKEITEN

TEIL EINS: Beilegung von Streitigkeiten zwischen einem Investor und einer Vertragspartei

ARTIKEL 10

Geltungsbereich und Befugnisse

Dieser Teil gilt für Streitigkeiten zwischen einer Vertragspartei und einem Investor der anderen Vertragspartei über eine behauptete Nichteinhaltung einer Verpflichtung aus diesem Abkommen seitens der Erstgenannten, wodurch für den Investor oder seine Investition Verlust oder Schaden entsteht.

ARTIKEL 11

Mittel zur Beilegung von Streitigkeiten, Fristen

(1) Zur Beilegung von Investitionsstreitigkeiten zwischen einer Vertragspartei und einem Investor der anderen Vertragspartei über eine behauptete Nichteinhaltung einer Verpflichtung aus diesem Abkommen, finden zwischen den betreffenden Parteien Konsultationen statt.

- (2) Führen diese Konsultationen nicht innerhalb von drei Monaten ab dem Zeitpunkt, zu dem ein Antrag auf Konsultationen gestellt wurde, zu einer Lösung, kann der Investor die Streitigkeit unterbreiten:
- a) den zuständigen Gerichten oder Verwaltungsgerichten der Vertragspartei, in deren Hoheitsgebiet die Investition getätigt wurde,
 - b) gemäß einem anwendbaren, vorher vereinbarten Streitbeilegungsverfahren oder
 - c) in Übereinstimmung mit diesem Artikel
 - i) dem Internationalen Zentrum zur Beilegung von Investitionsstreitigkeiten („das Zentrum“), welches auf Grund des Übereinkommens zur Beilegung von Investitionsstreitigkeiten zwischen Staaten und Angehörigen anderer Staaten („ICSID Konvention“) eingerichtet wurde, wenn sowohl die Vertragspartei des Investors als auch die an der Streitigkeit beteiligte Vertragspartei Mitglied der ICSID Konvention ist,
 - ii) dem Zentrum gemäß den Regeln der Zusatzfazilität für die Verwaltung von Verfahren durch das Sekretariat des Zentrums, wenn entweder die Vertragspartei des Investors oder die an der Streitigkeit beteiligte Vertragspartei, aber nicht beide Parteien Mitglied der ICSID Konvention sind,
 - iii) einem Ad-hoc-Schiedsgericht, das auf Grund der Schiedsregeln der Kommission der Vereinten Nationen für Internationales Handelsrecht („UNCITRAL“) eingerichtet wird,
 - iv) der Internationalen Handelskammer durch einen Einzelschiedsrichter oder ein Ad-hoc-Schiedsgericht gemäß ihren Schiedsregeln.

ARTIKEL 12

Zustimmung der Vertragsparteien

- (1) Jede Vertragspartei erklärt hiermit ihre uneingeschränkte Zustimmung, eine Streitigkeit einem internationalen Schiedsverfahren gemäß diesem Teil zu unterwerfen.
- (2) Die in Absatz 1 genannte Zustimmung beinhaltet den Verzicht auf das Erfordernis, dass die Rechtsmittel im innerstaatlichen Verwaltungs- oder Gerichtsverfahren erschöpft sind.

ARTIKEL 13

Schadenersatz

Eine Vertragspartei macht nicht als Einwand, Gegenforderung, Aufrechnung oder aus einem anderen Grund geltend, dass eine Entschädigung oder andere Form von Schadenersatz bezüglich des gesamten behaupteten Schadens oder eines Teiles davon auf Grund einer Schadloshaltung, Garantie oder eines Versicherungsvertrages geleistet wurde oder geleistet wird.

ARTIKEL 14

Anwendbares Recht

- (1) Ein gemäß diesem Teil eingerichtetes Gericht entscheidet über die Streitigkeit in Übereinstimmung mit diesem Abkommen sowie den anwendbaren Regeln und Grundsätzen des Völkerrechts.
- (2) Strittige Angelegenheiten gemäß Artikel 8 werden in Ermangelung einer anderen Vereinbarung in Übereinstimmung mit den Rechtsvorschriften der an der Streitigkeit beteiligten Vertragspartei, den Rechtsvorschriften über die Genehmigung oder Vereinbarung und den anwendbaren Regeln des Völkerrechts geregelt.

ARTIKEL 15

Schiedsurteile und Vollstreckung

- (1) Schiedsurteile, die einen Anspruch von Zinsen beinhalten können, sind für die Streitparteien endgültig und bindend und können Rechtsschutz in folgender Form gewähren:
- a) eine Erklärung, dass die Vertragspartei ihre Verpflichtungen gemäß diesem Abkommen nicht erfüllt hat,

- b) Entschädigung in Geld einschließlich Zinsen von dem Zeitpunkt, zu dem der Verlust oder Schaden auftrat, bis zum Zeitpunkt der Zahlung,
- c) in geeigneten Fällen Rückerstattung in Form von Sachleistungen, vorausgesetzt, dass die Vertragspartei, wenn eine Rückerstattung nicht möglich ist, stattdessen Entschädigung in Geld leisten kann, sowie
- d) mit Zustimmung der Streitparteien Rechtsschutz in jeder anderen Form.

(2) Jede Vertragspartei sorgt für die wirksame Vollstreckung von Schiedsurteilen gemäß diesem Artikel und setzt jedes in einem Verfahren, in dem sie Partei ist, ergangene derartige Schiedsurteil unverzüglich durch.

TEIL ZWEI: Beilegung von Streitigkeiten zwischen den Vertragsparteien

ARTIKEL 16

Geltungsbereich, Konsultationen, Vermittlungs- und Vergleichsverfahren

Streitigkeiten zwischen den Vertragsparteien über die Auslegung oder Anwendung dieses Abkommens werden, soweit wie möglich, auf freundschaftlichem Weg oder durch Konsultationen, Vermittlungs- oder Vergleichsverfahren beigelegt.

ARTIKEL 17

Einleitung von Verfahren

(1) Auf Antrag einer Vertragspartei kann eine Streitigkeit über die Auslegung oder Anwendung dieses Abkommens nicht früher als 90 Tage, nachdem die andere Vertragspartei von diesem Antrag in Kenntnis gesetzt wurde, einem Schiedsgericht zur Entscheidung unterbreitet werden.

(2) Eine Vertragspartei kann auf Grund einer Streitigkeit in Hinblick auf die Verletzung von Rechten eines Investors, die dieser Investor einem Schiedsverfahren gemäß Teil Eins dieses Kapitels unterworfen hat, kein Verfahren gemäß diesem Teil einleiten, es sei denn, dass die andere Vertragspartei es verabsäumt hat, das in dieser Streitigkeit ergangene Schiedsurteil zu befolgen bzw. einzuhalten oder dass das Verfahren ohne eine Entscheidung eines Schiedsgerichts über die Ansprüche des Investors eingestellt wurde.

ARTIKEL 18

Bildung des Schiedsgerichts

(1) Das Schiedsgericht konstituiert sich ad hoc auf folgende Weise:

Jede Vertragspartei bestellt ein Mitglied und diese beiden Mitglieder einigen sich auf einen Staatsangehörigen eines Drittstaates als Vorsitzenden. Die Mitglieder werden innerhalb von zwei (2) Monaten ab dem Zeitpunkt, zu dem eine Vertragspartei die andere Vertragspartei von ihrer Absicht in Kenntnis gesetzt hat, die Streitigkeit einem Schiedsgericht zu unterwerfen, bestellt, der Vorsitzende ist innerhalb von weiteren zwei (2) Monaten zu bestellen.

(2) Werden die in Absatz 1 festgelegten Fristen nicht eingehalten, kann jede Vertragspartei in Ermangelung einer relevanten Vereinbarung den Präsidenten des Internationalen Gerichtshofes ersuchen, die erforderlichen Ernennungen vorzunehmen. Besitzt der Präsident des Internationalen Gerichtshofes die Staatsangehörigkeit einer der beiden Vertragsparteien oder ist er aus einem anderen Grund verhindert, diese Funktion auszuüben, so ist der Vizepräsident oder im Falle seiner Verhinderung, das nächstdienstälteste Mitglied des Internationalen Gerichtshofes unter denselben Bedingungen zu ersuchen, die erforderlichen Ernennungen vorzunehmen.

(3) Die Mitglieder eines Schiedsgerichts sind unabhängig und unparteiisch.

ARTIKEL 19

Anwendbares Recht, Unterlassungsbestimmungen

(1) Das Schiedsgericht entscheidet über Streitigkeiten in Übereinstimmung mit diesem Abkommen und den anwendbaren Regeln und Grundsätzen des Völkerrechts.

(2) Sofern die Streitparteien nichts anderes bestimmen, gilt für Angelegenheiten, die nicht unter andere in diesem Teil enthaltene Bestimmungen fallen, die freiwillige Verfahrensordnung für Schiedsverfahren des Ständigen Schiedshofs.

ARTIKEL 20

Schiedsurteile

(1) Das Schiedsgericht legt in seinem Schiedsurteil seine Rechts- und Tatsachenfeststellungen samt ihren Begründungen dar und kann auf Verlangen einer Vertragspartei Rechtsschutz in folgender Form gewähren:

- a) eine Erklärung, dass eine Handlung einer Vertragspartei eine Zuwiderhandlung gegen ihre Verpflichtungen gemäß diesem Abkommen darstellt,
- b) eine Empfehlung, dass eine Vertragspartei ihre Handlungen mit ihren Verpflichtungen gemäß diesem Abkommen in Einklang bringen möge,
- c) eine Entschädigung in Geld für Verluste oder Schaden, die der Investor der antragstellenden Vertragspartei oder seine Investition erlitten hat, oder
- d) jede sonstige Form des Rechtsschutzes, dem die Vertragspartei, gegen die das Schiedsurteil ergeht, zustimmt, einschließlich Rückerstattung in Form von Sachleistungen an einen Investor.

(2) Das Schiedsurteil ist für die Streitparteien endgültig und bindend.

ARTIKEL 21

Kosten

Jede Vertragspartei trägt die Kosten ihrer Vertretung im Verfahren. Die Kosten des Schiedsgerichts tragen die Vertragsparteien zu gleichen Teilen, sofern das Schiedsgericht nicht eine andere Aufteilung der Kosten festlegt.

ARTIKEL 22

Vollstreckung

Schiedssprüche, durch die Geldmittel zuerkannt werden und die nicht innerhalb eines Jahres ab dem Zeitpunkt des Schiedsspruches eingehalten wurden, können in den Gerichten einer der beiden Vertragsparteien, die die Zuständigkeit besitzen, über Vermögenswerte der säumigen Partei zu entscheiden, vollstreckt werden.

KAPITEL DREI: SCHLUSSBESTIMMUNGEN

ARTIKEL 23

Anwendung des Abkommens

(1) Dieses Abkommen gilt für Investitionen, die im Hoheitsgebiet einer der beiden Vertragsparteien gemäß ihren Rechtsvorschriften von Investoren der anderen Vertragspartei sowohl vor als auch nach dem In-Kraft-Treten dieses Abkommens vorgenommen wurden oder werden.

(2) Dieses Abkommen gilt nicht für Ansprüche, die bereits geregelt wurden oder Verfahren, die vor seinem In-Kraft-Treten eingeleitet wurden.

ARTIKEL 24

Konsultationen

Jede Vertragspartei kann der anderen Vertragspartei Konsultationen über jede mit diesem Abkommen in Zusammenhang stehende Frage vorschlagen. Diese Konsultationen werden an einem Ort und zu einem Zeitpunkt, der auf diplomatischem Wege vereinbart wurde, abgehalten.

ARTIKEL 25

In-Kraft-Treten und Dauer

(1) Dieses Abkommen bedarf der Ratifikation und tritt am ersten Tag des dritten Monats in Kraft, der auf den Monat folgt, in welchem die Ratifikationsurkunden ausgetauscht worden sind.

(2) Dieses Abkommen bleibt für einen Zeitraum von zehn Jahren in Kraft; danach wird es auf unbestimmte Zeit verlängert und kann von jeder Vertragspartei unter Einhaltung einer Kündigungsfrist von zwölf Monaten schriftlich auf diplomatischem Wege gekündigt werden.

(3) Für Investitionen, die vor dem Zeitpunkt des Außer-Kraft-Tretens dieses Abkommens getätigt worden sind, gelten die Bestimmungen der Artikel 1 bis 23 dieses Abkommens noch für einen weiteren Zeitraum von zehn Jahren vom Zeitpunkt des Außer-Kraft-Tretens des Abkommens an.

GESCHEHEN zu Wien, am 18/06/2002, der dem 18/06/1370 entspricht, in zwei Urschriften in deutscher, arabischer und englischer Sprache, wobei jeder Text gleichermaßen authentisch ist. Im Falle unterschiedlicher Auslegung geht der englische Text vor.

Für die Republik Österreich:

Benita FERRERO-WALDNER

Für die Große Sozialistische Libysch-Arabishe
Volks-Dschamahirija:

Shukri GHANEM

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LA RÉPUBLIQUE D'AUTRICHE ET LA GRANDE JAMAHIRIYA ARABE LIBYENNE POPULAIRE ET SOCIALISTE RELATIF À LA PROMOTION ET À LA PROTECTION DES INVESTISSEMENTS

Le Gouvernement de la République d'Autriche et la Grande Jamahiriya arabe libyenne populaire et socialiste (ci-après dénommés les "Parties contractantes"),

Désireux de créer des conditions favorables à une coopération économique accrue entre les Parties contractantes,

Reconnaissant que la promotion et la protection des investissements peuvent renforcer la disponibilité desdits investissements et apporter ainsi une contribution importante au développement des relations économiques,

Sont convenus de ce qui suit :

CHAPITRE PREMIER : DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article premier. Définitions

Aux fins du présent Accord:

1. Le terme "investisseur d'une Partie contractante" désigne :

a) Toute personne physique qui a la nationalité d'une Partie contractante en vertu des lois applicables de cette Partie contractante; ou

b) Une entreprise constituée ou organisée conformément aux lois applicables d'une Partie contractante;

Effectuant ou ayant effectué un investissement sur le territoire de l'autre Partie contractante.

2. Le terme "investissement par un investisseur d'une Partie contractante" désigne les avoirs de toute nature détenus ou contrôlés, directement ou indirectement, sur le territoire d'une Partie contractante, par un investisseur de l'autre Partie contractante, et notamment:

a) Une entreprise constituée ou organisée selon la législation applicable de la première Partie contractante;

b) Les actions et autres formes de participation dans une entreprise telles que visées à l'alinéa a) et les droits qui en découlent;

c) Les obligations, prêts et autres formes de créances et les droits qui en découlent;

d) Les droits au titre de contrats, notamment les contrats clés en main, autorisations ou permis d'entreprendre une activité économique;

e) Les créances monétaires et droits à prestation en vertu d'un contrat ayant une valeur économique;

f) Les droits de propriété intellectuelle et industrielle tels que définis dans les accords multilatéraux conclus sous les auspices de l'Organisation mondiale de la propriété intellec-

tuelle, notamment droits d'auteur, marque de commerce, brevets, modèles industriels et procédés techniques, savoir-faire, secrets commerciaux, marques de fabrique et clientèle;

g) Tout autre bien tangible ou intangible, meuble ou immeuble ou tous autres droits de propriété connexes tels que baux, hypothèques, gages, nantissements ou usufruits.

3. Le terme "entreprise" désigne une personne morale ou toute autre entité constituée ou organisée selon la législation applicable d'une Partie contractante, à des fins lucratives ou non, détenue ou contrôlée par des intérêts privés ou publics, notamment une société, une fiducie, une société de personnes, une entreprise individuelle, une coentreprise, ou autre association.

4. Le terme "revenus" désigne les montants rapportés par un investissement et notamment, les bénéfices, les intérêts, les plus-values, les dividendes, les redevances, les licences et les honoraires.

5. Le terme "territoire" désigne, en ce qui concerne chacune des Parties contractantes, le territoire terrestre, les eaux intérieures et l'espace maritime et aérien placés sous sa souveraineté, y compris la zone économique exclusive du plateau continental sur lesquels la Partie contractante exerce, conformément au droit international, ses droits souverains et sa juridiction.

Article 2. Promotion et administration des investissements

1. Chaque Partie contractante favorise et accueille les investissements des investissements de l'autre Partie contractante conformément à ses lois et règlements.

2. Tout changement consistant à investir ou à réinvestir des valeurs en capital ne porte nullement atteinte au statut juridique de celui-ci en tant qu'investissement à condition que le changement soit effectué conformément aux dispositions légales de la Partie contractante sur le territoire de laquelle ledit investissement est effectué.

Article 3. Traitement des investissements

1. Chaque Partie contractante accorde aux investisseurs de l'autre Partie contractante et à leurs investissements un traitement juste et équitable et une protection et une sécurité pleines et constantes.

2. Une Partie contractante n'entravera pas par des mesures abusives ou discriminatoires la gestion, l'exploitation, l'entretien, l'utilisation, la jouissance, la vente et la liquidation d'un investissement par les investisseurs de l'autre Partie contractante.

3. Chaque Partie contractante accorde aux investisseurs de l'autre Partie contractante et à leurs investissements un traitement non moins favorable que celui qu'elle accorde à ses propres investisseurs et à leurs investissements ou aux investisseurs de tout pays tiers et à leurs investissements, en matière de gestion, d'exploitation, d'entretien, d'utilisation, de jouissance, de vente, de liquidation d'un investissement, le traitement le plus favorable à l'investisseur prévalant.

4. Aucune disposition du présent Accord ne sera interprétée comme obligeant une Partie contractante à accorder aux investisseurs de l'autre Partie contractante et à leurs investissements le bénéfice actuel ou futur de tout traitement, préférence ou privilège en vertu :

a) D'une zone de libre-échange, d'une union douanière, d'un marché commun, d'une communauté économique ou d'un accord multilatéral sur l'investissement;

b) D'un accord international, d'un arrangement international ou d'une législation intérieure portant sur la fiscalité.

5. Chaque Partie contractante publie dans les moindres délais ou met publiquement à disposition de toute autre manière, ses lois, règlements, procédures et ses jugements administratifs et décisions judiciaires d'application générale ainsi que les accords internationaux lui pourraient avoir une incidence sur la mise en oeuvre de l'Accord.

Article 4. Expropriation et indemnisation

1. Une Partie contractante ne pourra directement ou indirectement exproprier ou nationaliser un investissement d'un investisseur de l'autre Partie contractante, ou prendre une mesure ayant un effet équivalent (ci-après dénommée "expropriation"), si ce n'est :

a) Pour des raisons d'intérêt public;

b) Sur une base non discriminatoire;

c) En conformité avec l'application régulière de la loi; et

d) Moyennant un versement rapide, adéquat et effectif d'une indemnité conformément aux paragraphes 2 et 3 ci-dessous.

2. L'indemnité :

a) Sera versée sans délai. Si le versement de l'indemnité est retardé, toute perte au change résultant de ce délai sera à la charge du pays hôte;

b) Sera équivalente à la juste valeur marchande de l'investissement exproprié immédiatement avant que l'expropriation n'ait lieu. La juste valeur marchande ne tiendra compte d'aucun changement de valeur résultant du fait que l'expropriation envisagée avait été conclue auparavant du public;

c) Sera versée et librement transférable dans un compte de banque étranger désigné par les requérants concernés et dans la monnaie du pays dont les requérants sont ressortissants ou dans une toute autre monnaie librement convertible convenue par les requérants et la Partie contractante hôte;

d) Comprendra les intérêts au taux commercial établi sur la base du marché pour la monnaie de paiement, courant de la date d'expropriation jusqu'à la date du versement effectif.

3. L'application régulière de la loi comprend le droit d'un investisseur d'une Partie contractante qui prétend être affecté par l'expropriation de la part de l'autre Partie contractante, à un examen rapide de son cas, notamment l'évaluation de son investissement et le versement de l'indemnité conformément aux dispositions du présent article, par une autorité judiciaire ou toute autre autorité compétente et indépendante de cette autre Partie contractante.

Article 5. Indemnisation pour pertes

1. Un investisseur d'une Partie contractante dont les investissements sur le territoire de l'autre Partie contractante subissent des pertes du fait d'une guerre ou autre conflit armé, d'une révolution, d'une insurrection, de troubles civils, d'un état d'urgence ou de tout autre événement similaire sur le territoire de l'autre Partie contractante, bénéficie de la part de cette autre Partie contractante d'un traitement non moins favorable que celui qu'elle accorde à ses propres investisseurs ou aux investisseurs d'un État tiers, en ce qui concerne la restitution, l'indemnisation, le dédommagement ou toute autre forme de règlement, le traitement le plus favorable à l'investisseur prévalant.

2. Un investisseur d'une Partie contractante qui subit des pertes du fait des événements mentionnés au paragraphe 1 :

a) Du fait de la réquisition totale ou partielle de ses biens par les forces armées ou les autorités de cette Partie contractante; ou

b) Du fait de la destruction totale ou partielle de ses biens par les forces armées ou les autorités de cette Partie contractante, qui ne s'avérerait pas nécessaire compte tenu de la nécessité de la situation a droit en tout état de cause à une restitution ou à une indemnisation qui, dans un cas comme dans l'autre, doit être prompte, adéquate et effective de ladite Partie contractante dans des conditions conformes aux paragraphes (2) et (3) de l'article 4.

Article 6. Transferts

1. Chaque Partie contractante veille à ce que tous les paiements liés à un investissement, par un investisseur de l'autre Partie contractante, soient librement transférés sans délai et depuis son territoire. Ces transferts portent notamment sur :

a) Le montant initial du capital et les montants supplémentaires nécessaires au maintien et à l'augmentation d'un investissement;

b) les bénéfices;

c) les paiements au titre d'un contrat ou d'un accord de prêt;

d) le produit de la vente ou de la liquidation totale ou partielle d'un investissement;

e) les paiements au titre d'une indemnisation conformément aux dispositions des articles 4 et 5;

f) les paiements découlant du règlement d'un différend.

2. Les transferts doivent être effectués en une monnaie librement convertible au taux de change du marché en cours à la date du transfert dans le territoire de la Partie contractante où l'investissement est effectué.

Article 7. Subrogation

Si une Partie contractante ou son organisme désigné effectue un paiement au titre d'une indemnisation, d'une garantie ou d'un contrat d'assurance contre les risques non commerciaux qu'elle a accordés pour un investissement par un investisseur sur le territoire de l'autre Partie contractante, cette autre Partie contractante reconnaît, sans préjudice des droits de

l'investisseur en vertu de la première partie du chapitre deux, le transfert des droits ou de la revendication dudit investisseur à la première Partie contractante ou à son organisme désigné et le droit de la première Partie contractante ou de son organisme désigné d'exercer lesdits droits ou de faire ladite revendication par voie de subrogation dans la même mesure que son prédécesseur en titre.

Article 8. Autres obligations

1. Chaque Partie contractante s'acquitte de toutes autres obligations qu'elle a contractées concernant les investissements spécifiques effectués sur son territoire par les investisseurs le l'autre Partie contractante.

2. Si en vertu de la législation de l'une des Parties contractantes ou d'obligations de droit international qui existent ou viendraient à exister entre les Parties contractantes en sus du présent Accord, une disposition générale ou particulière stipule d'accorder aux investissements réalisés par les investisseurs de l'autre Partie contractante un traitement plus favorable que ne le prévoit le présent Accord, ladite disposition l'emportera sur le présent Accord dans la mesure où elle est plus favorable.

Article 9. Refus d'accorder des avantages

Une Partie contractante peut refuser d'accorder les avantages prévus au présent Accord à un investisseur de l'autre Partie contractante et à ses investissements, si les investisseurs d'une Partie non contractante détiennent ou contrôlent l'investisseur susmentionné et que celui-ci n'exerce aucune activité commerciale significative dans le territoire de la Partie contractante en vertu des lois de laquelle il est constitué ou organisé.

CHAPITRE DEUX. RÈGLEMENT DE DIFFÉRENDS

PREMIÈRE PARTIE. RÈGLEMENT DES DIFFÉRENDS ENTRE UN INVESTISSEUR
ET UNE PARTIE CONTRACTANTE

Article 10. Etendue et statut

Cette partie s'applique aux différends entre une Partie contractante et un investisseur le l'autre Partie contractante concernant un manquement allégué à une obligation de cette autre Partie contractante découlant du présent Accord qui cause une perte ou un dommage pour l'investisseur ou son investissement.

Article 11. Moyens de règlement, délais

1. Dans le but de résoudre un différend concernant des investissements entre une Partie contractante et un investisseur de l'autre Partie contractante concernant le non respect d'une obligation selon les termes du présent Accord, des consultations doivent s'engager entre les Parties concernées.

2. Si les consultations n'aboutissent pas à une solution dans un délai de trois mois à compter de la date de la demande de consultations, l'investisseur peut soumettre le différend :

a) aux tribunaux judiciaires ou administratifs compétents de la Partie contractante sur le territoire de laquelle l'investissement a été effectué;

b) à une procédure de règlement des différends applicable convenue auparavant; ou

c) conformément au présent article, devant:

i) Le Centre international pour le règlement des différends relatifs aux investissements (le "Centre"), établi en vertu de la Convention pour le règlement des différends relatifs aux investissements entre les États et ressortissants d'autres États (la "Convention du CIRDI"), si la Partie contractante de l'investisseur et la Partie contractante partie au différend sont l'une et l'autre parties à la convention du CIRDI;

ii) Le Centre en vertu du Règlement régissant le Mécanisme supplémentaire pour l'administration de procédures par le Secrétariat du Centre, si la Partie contractante de l'investisseur ou la Partie contractante partie au différend, mais pas l'une et l'autre, est partie à la Convention du CIRDI;

iii) un tribunal arbitral constitué pour la circonstance conformément au Règlement d'arbitrage de la Commission des Nations Unies pour le droit commercial international (CNUDCI);

iv) La Chambre de commerce internationale par un arbitre unique ou un tribunal arbitral constitué pour la circonstance conformément à ses règles d'arbitrage.

Article 12. Consentement de la Partie contractante

1. Chaque Partie contractante donne par les présentes son consentement inconditionnel à la soumission d'un différend à l'arbitrage international conformément à la présente partie.

2. Le consentement visé au paragraphe 1 implique la renonciation à l'exigence selon laquelle les voies de recours administratives ou judiciaires internes ont été épuisées.

Article 13. Indemnisation

Une Partie contractante ne pourra pas alléguer, à des fins de défense, de demande reconventionnelle, de compensation ou autres fins, qu'une indemnité ou autre compensation pour la totalité ou une partie des pertes ou dommages allégués a été reçue ou sera reçue au titre d'un contrat d'indemnisation, d'assurance ou de garantie.

Article 14. Droit applicable

1. Un tribunal établi en vertu de la présente partie règle les différends conformément au présent Accord et aux règles et principes de droit international applicables.

2. Les questions relatives au différend en vertu de l'article 8 sont réglées, en l'absence le tout autre accord, conformément à la législation de la Partie contractante partie au diffé-

rend, la loi régissant l'autorisation ou l'accord et les règles de droit international qui peuvent être applicables.

Article 15. Sentences et exécution

1. Les formes de réparation accordées par les sentences arbitrales, qui peuvent inclure une sentence d'intérêt, sont définitives et ont force exécutoire pour les parties au différend et peuvent consister :

a) En une déclaration que la Partie contractante a manqué de se conformer à ses obligations découlant du présent Accord;

b) En une compensation pécuniaire, qui comprendra les intérêts courant de la date à laquelle la perte ou le dommage a été subi jusqu'à la date de paiement;

c) En une restitution en nature, le cas échéant, étant entendu que la Partie contractante leur payer une compensation pécuniaire en lieu et place lorsque la restitution en nature n'est pas la pratique; et

d) Avec l'accord des parties au différend, tout autre forme de mesure de redressement.

2. Chacune des Parties contractantes prend des dispositions pour l'exécution effective des décisions rendues conformément au présent article et exécute sans délai toute décision rendue dans une procédure dont elle est partie.

PARTIE DEUX. RÈGLEMENT DE DIFFÉRENDS ENTRE LES PARTIES CONTRACTANTES

Article 16. Etendue, consultations, médiation et conciliation

Les différends entre les Parties contractantes concernant l'interprétation ou l'application du présent Accord sont, dans toute la mesure du possible, réglés à l'amiable ou par voie de consultations, de médiation ou de conciliation.

Article 17. Introduction de procédures

1. À la demande de l'une ou l'autre des Parties contractantes, un différend concernant l'interprétation ou l'application du présent Accord peut être soumis à un tribunal arbitral aux fins de décision au plus tôt quatre-vingt-dix (90) jours après que ladite demande ait été notifiée à l'autre Partie contractante.

2. Une Partie contractante n'engagera pas de procédure en vertu de la présente partie au titre d'un différend concernant la violation des droits d'un investisseur pour laquelle cet investisseur a engagé des procédures en vertu de la première partie du chapitre deux du présent Accord, à moins que l'autre Partie contractante n'ait manqué de respecter la décision rendue dans ce différend ou de s'y conformer.

Article 18. Constitution du tribunal

1. Le tribunal arbitral sera constitué pour la circonstance comme suit :

Chaque Partie contractante désignera un membre du tribunal. Ces deux membres choisiront un ressortissant d'un État tiers qui, sur approbation des deux Parties contractantes, sera nommé président du tribunal. Ces membres seront nommés dans un délai de deux mois à partir de la date à laquelle une des Parties contractantes a informé l'autre de son intention de soumettre le différend à l'arbitrage. Le président est nommé dans les deux mois suivant la date de la désignation des deux autres membres.

2. Si dans les délais stipulés au paragraphe 1 du présent article, les désignations n'ont pas été effectuées, l'une ou l'autre des Parties contractantes peut, en l'absence d'autres accords, inviter le Président de la Cour internationale de Justice à procéder aux désignations nécessaires. Si le Président est ressortissant de l'une ou l'autre des Parties contractantes, ou s'il est empêché par toute autre raison de remplir cette fonction, le membre de la Cour internationale de Justice suivant dans l'ordre d'ancienneté, qui n'est pas ressortissant de l'une ou l'autre des Parties contractantes est invité à procéder aux désignations nécessaires.

3. Les membres d'un tribunal arbitral sont indépendants et impartiaux.

Article 19. Droit applicable, règles en cas de non exécution

1. Le tribunal arbitral règle les différends conformément au présent Accord et aux règles et principes applicables du droit international.

2. A moins que les parties au différend n'en décident autrement les Règles facultatives applicables à l'arbitrage des différends de la Cour permanente d'arbitrage s'appliquent aux questions non régies par les autres dispositions de la présente partie.

Article 20. Sentences

1. Le tribunal arbitral, dans sa sentence, spécifie ses conclusions sur les points de fait et de droit, ainsi que les raisons de ces conclusions et peut, à la demande d'une Partie contractante :

a) Déclarer qu'une action d'une Partie contractante est en violation de ses obligations découlant du présent Accord;

b) Recommander qu'une Partie contractante mette ses actions en conformité avec ses obligations découlant du présent Accord;

c) Accorder une compensation pécuniaire pour toute perte ou dommage à l'investisseur requérant de la Partie contractante ou à ses investissements; ou

d) Accorder toute autre forme de réparation à laquelle consent la Partie contractante à l'encontre de laquelle la sentence est rendue, y compris la restitution en nature à un investisseur.

2. La sentence arbitrale est définitive et a force exécutoire pour les parties au différend.

Article 21. Frais

Chaque Partie contractante assume les frais de son propre membre du tribunal et de sa représentation dans la procédure. Les frais du Président et les frais résiduels du tribunal sont

répartis également entre les Parties contractantes, à moins que le tribunal ne décide qu'ils soient répartis différemment.

Article 22. Exécution

Les sentences pécuniaires non respectées dans un délai d'un an à compter de la date à laquelle elles ont été prononcé et peuvent être exécutées par les tribunaux de l'une ou de l'autre Partie contractante ayant juridiction sur les avoirs de la Partie en défaut.

CHAPITRE TROIS. DISPOSITIONS FINALES

Article 23. Application de l'Accord

1. Le présent Accord s'applique aux investissements effectués sur le territoire de l'une des Parties contractantes conformément à sa législation par des investisseurs de l'autre Partie contractante avant comme après l'entrée en vigueur du présent Accord.

2. Le présent Accord ne s'applique pas aux revendications qui ont été réglées ou aux procédures qui ont été engagées avant son entrée en vigueur.

Article 24. Consultations

Chaque Partie contractante peut proposer à l'autre Partie contractante des consultations sur toute question en lice au présent Accord. Ces consultations se tiendront en un lieu et à un moment convenus par voie diplomatique.

Article 25. Entrée en vigueur et durée

1. Le présent Accord doit être soumis à ratification. Il entre en vigueur le premier jour du troisième mois suivant le mois durant lequel les instruments de ratification ont été échangés.

2. Le présent Accord restera en vigueur pendant une période initiale de dix (10) ans. Il sera prorogé par la suite pour une période indéterminée, à moins que l'une des Parties contractantes ne le dénonce par écrit douze (12) mois à l'avance par la voie diplomatique.

3. En ce qui concerne les investissements effectués avant la cessation du présent Accord, les dispositions des articles 1 à 23 du présent Accord resteront en vigueur pendant une période de dix (10) ans à compter de la date d'expiration.

Fait à Vienne le 18 juin 2002 qui correspond au 18/06/1370 en double exemplaire, en langues allemande, arabe et anglaise, chacun des textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République d'Autriche:

BENITA FERRERO-WALDNER

Pour la Grande Jamahiriya arabe libyenne populaire et socialiste:

SHUKRI GHANEM

No. 41832

**Austria
and
Slovakia**

Agreement between the Government of the Republic of Austria and the Government of the Slovak Republic on scientific and technological cooperation. Vienna, 18 February 2004

Entry into force: *1 December 2004 by notification, in accordance with article 9*

Authentic texts: *English, German and Slovak,*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Austria, 13 September 2005*

**Autriche
et
Slovaquie**

Accord entre le Gouvernement de la République d'Autriche et le Gouvernement de la République slovaque relatif à la coopération scientifique et technologique. Vienne, 18 février 2004

Entrée en vigueur : *1er décembre 2004 par notification, conformément à l'article 9*

Textes authentiques : *anglais, allemand et slovaque*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Autriche, 13 septembre 2005*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF AUSTRIA AND THE GOVERNMENT OF THE SLOVAK REPUBLIC ON SCIENTIFIC AND TECHNOLOGICAL COOPERATION

The Government of the Republic of Austria and the Government of the Slovak Republic hereinafter referred to as "Parties",

Recognising that the scientific-technological cooperation on the basis of mutual benefit and equality is one of the most important bases of the relationship between the Parties and at the same time an element to secure the stability in Europe,

With regard to the positive experience gained thanks to the good neighbourhood relationship in the field of scientific-technological cooperation between the Parties and the necessity to improve this relationship for mutual benefit,

Taking into account the rapid growth of the scientific-technological knowledge as well as the internationalisation of science and technology,

Wishing to improve the cooperation between the Parties in the field of science and technology according to the political, economic and social conditions, especially in connection with the processes of integration in Europe,

Accepting the importance to improve the coordination of the Austrian-Slovak relationship in the fields of science and technology,

Have agreed as follows:

Article 1

The Parties shall support in accordance with the national laws and on the basis of mutual benefit, the development of the scientific-technological cooperation in consideration of the national priorities in the fields of science and technology.

Article 2

(1) The Parties shall encourage and support the development of direct scientific-technological cooperation between national institutions, Academies of Sciences, schools of higher education, research centres for science and technology as well as enterprises and other institutions.

(2) The Parties shall support the participation of scientists as well as experts of the two countries on joint projects in the framework of existing and future European and international programmes in conformity with their respective national laws.

Article 3

The cooperation provided for in Article 1 shall comprise especially:

1. Exchange of scientific and technological information, documentation and

publications;

2. Exchange of scientists and experts within bilateral projects approved by the Parties to implement the scientific-technological cooperation;

3. Exchange of scientists and experts for consultations, symposia and special studies;

4. Realisation and support of joint scientific-technological events and other scientific programmes in considering initiatives of multilateral character with the possibility to mutually provide scientific material, scientific instruments and equipment.

Article 4

(1) According to this Agreement there is no direct financial transaction between the Parties. For joint projects provided for in Article 3, each Party shall cover the travel costs for persons they will send and the accommodation costs for persons they will receive and they will be helpful, if necessary, to find an adequate housing.

(2) The financial support for the bilateral projects shall be used mainly for the mobility of scientists and experts and in appropriate level for current expenses of the projects.

(3) The organisations of the sending Parties shall assure that the scientists and experts are sufficiently insured for health.

Article 5

(1) For implementation of this Agreement the Parties shall establish a Joint Committee for scientific and technological cooperation.

(2) The tasks of the Joint Committee shall be mainly:

1. Discussion of basic questions regarding scientific-technological areas;

2. Recommendations on the field of cooperation;

3. Evaluation recommended forms of cooperation;

4. Recommendations to the responsible institutions of the Parties for conducting of the cooperation;

5. Evaluation of the scientific-technological cooperation.

(3) The Joint Committee can, if necessary, establish task forces for defined areas of the cooperation as well as invite experts to the meetings of the Joint Commission.

(4) The Joint Committee shall meet alternately in Slovakia or in Austria at a date set by both Parties normally once a year but at least every two years.

(5) The working language in the Joint Committee will be English.

Article 6

The intellectual property rights arising from the cooperative activities under this Agreement shall be regulated by implementing arrangements between the cooperating organisations of the Parties. Intellectual property protection shall be subject to the interna-

tional agreements on intellectual property law, which are in force for both the Slovak Republic and the Republic of Austria and to the national laws in force.

Article 7

(1) Responsible for the implementation of this Agreement in Slovakia is the Ministry of Education of the Slovak Republic and in Austria the Federal Ministry of Education, Science and Culture.

(2) Among the tasks for implementation according to Article 1 are the following:

1. Call for proposals according to Article 3, Sub-Article 2,
2. Evaluation of the proposals,
3. Selection and approval of the projects.

Article 8

The Parties shall consult each other through diplomatic notes if any disputes concerning the interpretation or the implementation of this Agreement arise.

Article 9

(1) This Agreement shall enter into force on the first day of the third month, which follows the month, in which the Parties have informed each other in writing through diplomatic notes, that their national requirements for the entry into force have been fulfilled.

(2) This Agreement shall remain in force for an indefinite period of time. Each Party can notify at any time its intention to terminate this Agreement in writing through diplomatic notes. The termination of this Agreement shall be effective within six months from the date of the abovementioned notification.

(3) This Agreement may be modified or amended only upon the consent of both Parties in writing.

(4) The repeal of this Agreement shall not affect joint projects based on this Agreement and not finished at the time of repeal.

Done at Vienna on this day of 18. 2. 2004, in two original copies, each in German, Slovak and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergences of interpretation, the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Austria:

ELISABETH GEHRER

Federal Minister of Education, Science and Culture

For the Government of the Slovak Republic:

MARTIN FRONC

Minister of Education

[GERMAN TEXT — TEXTE ALLEMAND]

ABKOMMEN

**zwischen der Regierung der Republik Österreich und der Regierung der Slowakischen
Republik
über wissenschaftlich-technische Zusammenarbeit**

Die Regierung der Republik Österreich und die Regierung der Slowakischen Republik, im
Folgenden Vertragsparteien genannt,

überzeugt davon, dass die wissenschaftlich-technische Zusammenarbeit auf Basis der
Gegenseitigkeit und Gleichberechtigung eine der wichtigsten Grundlagen der
Beziehungen zwischen den Vertragsparteien bildet und zugleich ein Element zur
Sicherung der Stabilität Europas darstellt,

im Hinblick auf die in den gutnachbarlichen wissenschaftlich-technischen
Beziehungen zwischen den Vertragsparteien gewonnene positive Erfahrung und die
Notwendigkeit der Vervollkommnung dieser Beziehungen zu beiderseitigem Nutzen,

unter Berücksichtigung der raschen Erweiterung des wissenschaftlichen und
technischen Wissens sowie der Internationalisierung von Wissenschaft und
Technologie,

von dem Wunsche geleitet, die Zusammenarbeit zwischen den Vertragsparteien auf
dem Gebiet der Wissenschaft und Technologie entsprechend den politischen,
wirtschaftlichen und sozialen Bedingungen, insbesondere im Zusammenhang mit den
Integrationsprozessen in Europa durchzuführen,

in Anerkennung der Wichtigkeit einer verbesserten Koordination der österreichisch-
slowakischen Beziehungen auf den Gebieten der Wissenschaft und der Technologie,

sind wie folgt übereingekommen:

Artikel 1

Die Vertragsparteien unterstützen in Übereinstimmung mit innerstaatlichen Rechtsvorschriften und auf der Grundlage der Gegenseitigkeit die Entwicklung der wissenschaftlich-technischen Zusammenarbeit unter Berücksichtigung der jeweils festgelegten staatlichen Prioritäten in Wissenschaft und Forschung.

Artikel 2

- (1) Die Vertragsparteien fördern und unterstützen die Entwicklung direkter wissenschaftlich-technischer Beziehungen zwischen ihren staatlichen Einrichtungen, den Akademien der Wissenschaften, den Hochschuleinrichtungen und Forschungszentren, den Forschungs- und Technologieinstituten sowie zwischen Unternehmen und anderen Institutionen.
- (2) Die Vertragsparteien unterstützen gemäß ihren nationalen Gesetzen die Teilnahme von Wissenschaftlerinnen und Wissenschaftlern sowie Expertinnen und Experten beider Länder an gemeinsamen Projekten im Rahmen bestehender und zukünftiger europäischer und internationaler Programme.

Artikel 3

Die in Artikel 1 vorgesehene Zusammenarbeit soll insbesondere folgende Formen umfassen:

1. Austausch wissenschaftlich-technischer Informationen, Dokumentationen und Veröffentlichungen;
2. Austausch von Wissenschaftlerinnen bzw. Wissenschaftlern und Expertinnen bzw. Experten im Rahmen bilateraler, von den Vertragsparteien genehmigter Projekte zur Durchführung der wissenschaftlich-technischen Zusammenarbeit;
3. gegenseitige Entsendung von Wissenschaftlerinnen und Wissenschaftlern sowie Expertinnen und Experten zum Zweck der Durchführung von Beratungen, Vorträgen und Spezialstudien;
4. Durchführung und Unterstützung gemeinsamer wissenschaftlich-technischer Veranstaltungen und sonstiger wissenschaftlicher Programme unter Berücksichtigung von Initiativen multilateralen Charakters mit der Möglichkeit, gegenseitig Forschungsmaterial, wissenschaftliche Geräte und Ausrüstungen zur Verfügung zu stellen.

Artikel 4

- (1) Nach diesem Abkommen findet kein Zahlungsverkehr zwischen den Vertragsparteien statt. Jeder Vertragsstaat übernimmt bei gemeinsamen Projekten gemäß Artikel 3 für die von ihm entsandten Personen die Reisekosten, für die von ihm empfangenen Personen die Aufenthaltskosten und unterstützt die empfangenen Personen bei Bedarf bei der Beschaffung einer angemessenen Unterkunft. .
- (2) Die finanzielle Unterstützung für bilaterale Projekte soll hauptsächlich für die Mobilität der Wissenschaftlerinnen und Wissenschaftler sowie Expertinnen und Experten und in angemessener Höhe für laufende Projektausgaben verwendet werden.
- (3) Die entsendenden Organisationen der Vertragsstaaten stellen sicher, dass die entsandten Wissenschaftlerinnen und Wissenschaftler sowie Expertinnen und Experten ausreichend krankenversichert sind.

Artikel 5

- (1) Zur Beratung aller Fragen der Durchführung dieses Abkommens setzen die Vertragsparteien eine Gemischte Kommission für wissenschaftlich-technische Zusammenarbeit ein.
- (2) Die Aufgaben der Gemischte Kommission sind insbesondere:
 1. Beratung grundsätzlicher Fragen der wissenschaftlich-technischen Zusammenarbeit;
 2. Empfehlungen für die Gebiete der Zusammenarbeit;
 3. Prüfung der Vorschläge für die verschiedenen Formen der Zusammenarbeit;
 4. Ausarbeitung von Empfehlungen an die zuständigen Stellen der Vertragsstaaten zur Realisierung der Zusammenarbeit;
 5. Evaluierung der wissenschaftlich-technischen Zusammenarbeit.
- (3) Die Gemischte Kommission kann nach Bedarf Arbeitsgruppen für konkrete Bereiche der Zusammenarbeit einsetzen sowie Expertinnen und Experten zu den Kommissionstagungen beziehen.
- (4) Die Gemischte Kommission tritt in der Regel einmal im Jahr, zumindest jedoch alle zwei Jahre abwechselnd in einem der beiden Vertragsstaaten zu einem gemeinsam vereinbarten Termin zusammen.
- (5) Die Arbeitssprache der Gemischten Kommission ist Englisch.

Artikel 6

Der Schutz des geistigen Eigentums für gemeinsame Tätigkeiten im Rahmen dieses Abkommens wird durch Vereinbarungen zwischen den zusammenarbeitenden Organisationen der Vertragsparteien geregelt. Der Schutz des geistigen Eigentums unterliegt den internationalen Abkommen über den gesetzlichen Schutz des geistigen Eigentums, die sowohl für die Republik Österreich als auch für die Slowakische Republik in Geltung stehen sowie den geltenden innerstaatlichen Rechtsvorschriften.

Artikel 7

- (1) Die österreichische Seite nennt das Österreichische Bundesministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur und die slowakische Seite das Ministerium für Erziehung der Slowakischen Republik als jene Behörde, die jeweils für die Durchführung dieses Abkommens auf nationaler Ebene zuständig ist.
- (2) Zur Durchführung im Sinne des Absatz 1 zählen insbesondere folgende Maßnahmen:
1. Ausschreibung für Bewerbungen gemäß Artikel 3, Ziffer 2;
 2. Evaluierung der Anträge;
 3. Projektauswahl und –genehmigung.

Artikel 8

Die Vertragsparteien konsultieren einander auf diplomatischem Weg, falls bei der Zusammenarbeit Schwierigkeiten über die Auslegung oder Anwendung dieses Abkommens auftreten.

Artikel 9

- (1) Dieses Abkommen tritt am ersten Tag des dritten Monats in Kraft, der auf den Monat folgt, in dem die Vertragsparteien einander schriftlich auf diplomatischem Weg mitgeteilt haben, dass ihre jeweiligen innerstaatlichen Voraussetzungen für das Inkrafttreten erfüllt sind.

- (2) Dieses Abkommen wird auf unbestimmte Zeit geschlossen. Das Abkommen kann jederzeit unter Einhaltung einer sechsmonatigen Kündigungsfrist von jeder Vertragspartei schriftlich auf diplomatischem Wege gekündigt werden.
- (3) Dieses Abkommen kann nur im Einvernehmen beider Parteien geändert beziehungsweise ergänzt werden. Änderungen beziehungsweise Ergänzungen bedürfen der schriftlichen Form.
- (4) Das Außerkrafttreten des vorliegenden Abkommens zieht nicht die Beendigung gemeinsamer Arbeiten, die auf seiner Grundlage durchgeführt werden und zum Zeitpunkt des Außerkrafttretens nicht abgeschlossen sind, nach sich.

Geschehen zu Wien, am 18. 2. 2004 in zwei Urschriften, jede in deutscher, slowakischer und englischer Sprache, wobei alle Sprachfassungen gleichermaßen authentisch sind. Im Falle divergierender Interpretationen des Inhalts des Abkommens gilt der Text in englischer Sprache.

Für die Regierung
der Republik Österreich:

Elisabeth Gehrler
Bundesministerin für Bildung,
Wissenschaft und Kultur

Für die Regierung der
Slowakischen Republik:

Martin Fronc
Minister für Bildung

[SLOVAK TEXT — TEXTE SLOVAQUE]

DOHODA

medzi

**vládou Republiky Rakúsko a vládou Slovenskej republiky
o vedecko-technickej spolupráci**

Vláda Republiky Rakúsko a vláda Slovenskej republiky (ďalej len „zmluvné strany“),

v presvedčení, že vedecko-technická spolupráca na základe vzájomnosti a rovnoprávnosti tvorí jeden z najdôležitejších základov vzťahov medzi zmluvnými stranami a súčasne predstavuje prvok na zabezpečenie stability v Európe,

s ohľadom na pozitívne skúsenosti získané vďaka dobrým susedským vzťahom v oblasti vedecko-technickej spolupráce medzi zmluvnými stranami a potrebu rozvíjania týchto vzťahov k obojstrannému prospechu,

pri zohľadnení rýchleho rozšírenia vedecko-technického poznania a internacionalizácie vedy a techniky,

so želaním zlepšovať spoluprácu medzi zmluvnými stranami v oblasti vedy a techniky, ktorá bude zodpovedať politickým, hospodárskym a sociálnym podmienkam, osobitne v súvislosti s integračnými procesmi v Európe,

s uznaním dôležitosti zlepšenej koordinácie slovensko-rakúskych vzťahov v oblasti vedy a techniky,

sa dohodli takto:

Článok 1

Zmluvné strany budú podporovať v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a na základe vzájomného prospechu rozvoj vedecko-technickej spolupráce s ohľadom na štátne priority v oblasti vedy a techniky.

Článok 2

(1) Zmluvné strany budú podnecovať a podporovať rozvoj priamej vedecko-technickej spolupráce medzi štátnymi inštitúciami, akadémiami vied, vysokými školami a vedecko-výskumnými centrami ako aj medzi podnikmi a inými inštitúciami.

(2) Zmluvné strany budú podporovať participáciu vedcov ako aj expertov obidvoch krajín na spoločných projektoch v rámci terajších a budúcich európskych a medzinárodných programov v súlade s ich vnútroštátnymi právnymi predpismi.

Článok 3

Spolupráca podľa článku 1 bude zahŕňať najmä:

1. Výmenu vedecko-technických informácií, dokumentácie a publikácií;
2. Výmenu vedcov a expertov v rámci bilaterálnych projektov schválených zmluvnými stranami na realizáciu vedecko-technickej spolupráce;
3. Výmenu vedcov a expertov na konzultácie, sympóziá a špeciálny výskum;
4. Realizáciu a podporu spoločných vedecko-technických podujatí a ostatných vedeckých programov pri zohľadnení iniciatív multilaterálneho charakteru s možnosťou vzájomného poskytovania si vedeckého materiálu, vedeckých prístrojov a vybavenia.

Článok 4

(1) Podľa tejto dohody nevzniká medzi zmluvnými stranami žiaden priamy platobný styk. V prípade riešenia spoločných projektov v zmysle článku 3 každá zmluvná strana hradí cestovné náklady za vysielané osoby a pobytové náklady

prijímaným osobám a bude v prípade potreby nápomocná pri hľadaní adekvátneho ubytovania.

(2) Finančná podpora pre bilaterálne projekty bude použitá hlavne na mobilitu vedcov a expertov a v primeranej miere na bežné výdavky projektov.

(3) Organizácie zmluvných strán vysielajúce expertov zabezpečia, že títo vedci a experti budú adekvátne zdravotne poistení.

Článok 5

(1) Na vykonávanie tejto dohody vytvoria zmluvné strany Zmiešanú komisiu pre vedecko-technickú spoluprácu.

(2) Úlohou zmiešanej komisie bude hlavne:

1. viesť diskusiu o základných otázkach týkajúcich sa oblastí vedy a techniky;
2. odporúčanie na oblasti spolupráce;
3. hodnotenie navrhnutých foriem spolupráce;
4. odporúčanie pre zodpovedné organizácie zmluvných strán na uskutočňovanie spolupráce;
5. vyhodnocovanie vedecko-technickej spolupráce.

(3) Zmiešaná komisia môže v prípade potreby ustanoviť pracovné skupiny pre určené oblasti spolupráce, ako aj pozvať expertov na zasadnutia zmiešanej komisie.

(4) Zmiešaná komisia sa bude stretávať striedavo v Rakúsku a na Slovensku v termíne určenom obidvomi zmluvnými stranami spravidla raz ročne, ale najmenej každé dva roky.

(5) Pracovným jazykom zmiešanej komisie bude anglický jazyk.

Článok 6

Práva duševného vlastníctva vzniknuté na základe aktivít spolupráce podľa tejto dohody budú upravené vykonávacími dohodami medzi spolupracujúcimi organizáciami zmluvných strán. Ochrana duševného vlastníctva sa bude riadiť medzinárodnými dohodami o ochrane duševného vlastníctva, ktorými sú viazané Republika Rakúsko a Slovenská republika a vnútroštátnymi právnymi predpismi.

Článok 7

(1) Zodpovedným za vykonávanie tejto dohody je v Republike Rakúsko Spolkové ministerstvo pre vzdelávanie, vedu a kultúru a v Slovenskej republike Ministerstvo školstva Slovenskej republiky.

(2) Opatreniami na implementáciu v zmysle článku 1 sú:

1. výzva na podávanie projektov v zmysle článku 3 ods. 2,
2. vyhodnotenie projektov,
3. výber a schválenie projektov.

Článok 8

Akékoľvek vzniknuté sporné záležitosti týkajúce sa výkladu alebo vykonávania tejto dohody budú vzájomne konzultované prostredníctvom diplomatických nót.

Článok 9

(1) Táto dohoda nadobúda platnosť prvým dňom tretieho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom si zmluvné strany vzájomne písomne prostredníctvom diplomatických nót oznámili, že vnútroštátne požiadavky pre nadobudnutie platnosti dohody boli splnené.

(2) Táto dohoda sa uzatvára na dobu neurčitú. Každá zmluvná strana je oprávnená písomne prostredníctvom diplomatických nót oznámiť svoj zámer vypovedať túto dohodu. Vypovedanie tejto dohody bude účinné do šiestich mesiacov od dátumu vyššie uvedenej notifikácie.

(3) Táto dohoda môže byť menená alebo dopĺňovaná iba na základe súhlasu oboch zmluvných strán písomnou formou.

(4) Ukončenie platnosti tejto dohody neovplyvní projekty vzniknuté na základe tejto dohody, ktoré neboli dokončené v čase ukončenia jej platnosti.

Dané vo Viedni dňa 18. 2. 2004, v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v nemeckom, slovenskom a anglickom jazyku, pričom všetky jazykové znenia sú rovnako autentické. V prípade rozdielných výkladov obsahu dohody platí text v anglickom jazyku.

Za vládu Republiky Rakúsko:

Za vládu Slovenskej republiky:

Elisabeth Gehrler,
spolková ministerka školstva,
vedy a kultúry

Martin Fronc
minister školstva

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE D'AUTRICHE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE SLOVAQUE RELATIF À LA COOPÉRATION SCIENTIFIQUE ET TECHNOLOGIQUE

Le Gouvernement de la République d'Autriche et le Gouvernement de la République slovaque, dénommés ci-après "les Parties",

Reconnaissant que la coopération scientifique et technique sur la base de l'égalité et du respect mutuel forme l'une des bases essentielles des relations entre les Parties et qu'elle représente un élément important pour la stabilité de l'Europe;

Eu égard aux résultats positifs des relations de bon voisinage entre les Parties dans les domaines scientifique et technique et à la nécessité d'approfondir celles-ci pour un bénéfice mutuel,

Prenant en considération la rapide croissance des connaissances scientifiques et techniques ainsi que de l'internationalisation des sciences et des technologies;

Guidés par la volonté de réaliser la coopération entre les Parties dans les domaines scientifique et technique en accord avec les nouvelles conditions politiques, économiques et sociales prévalant en Europe;

Reconnaissant l'importance que revêt une meilleure coordination des relations austro-slovaques dans les domaines scientifique et technique;

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

Les Parties encouragent, en respectant les réglementations juridiques en vigueur et sur la base de la réciprocité, le développement de la coopération scientifique et technique dans des secteurs choisis d'un commun accord et en prenant en considération les différentes priorités dans les domaines scientifique et technique.

Article 2

1) Les Parties encouragent et appuient le développement des relations directes dans les domaines scientifique et technique entre les institutions officielles, les académies des sciences, les universités et les centres de recherche scientifique, les instituts de recherche technologique ainsi qu'entre les entreprises et d'autres institutions des deux pays.

2) Les Parties appuient la participation à l'élaboration de projets communs relevant d'actuels ou de futurs programmes européens et internationaux, de scientifiques et d'experts des Parties dans le cadre des possibilités offertes par leur législation.

Article 3

La coopération mentionnée à l'article premier porte en particulier sur les formes suivantes :

1. L'échange d'informations, de documents et de publications dans les domaines scientifique et technique;
2. L'échange de scientifiques et d'experts dans le cadre d'accords bilatéraux ayant obtenu l'assentiment des Parties pour mettre en oeuvre la coopération scientifique et technique;
3. L'échange de scientifiques et d'experts pour des consultations, des symposiums et des études spéciales;
4. La réalisation, ainsi que l'assistance qui leur est fournie, de manifestations communes dans les domaines scientifique et technique et d'autres programmes scientifiques, en prenant en considération des initiatives à caractère multilatéral, avec la possibilité de se fournir réciproquement du matériel de recherche, des appareils scientifiques et des installations.

Article 4

1) Aucun versement financier n'est effectué aux termes du présent Accord. En ce qui concerne les projets communs mentionnés à l'article 3, chaque Partie prend en charge les frais de voyage des personnes qu'elle a envoyées et les frais de séjour des personnes qu'elle reçoit et les aidera, si c'est nécessaire à trouver des logements appropriés.

2) L'appui financier pour des projets bilatéraux servira tout d'abord à assurer la mobilité des scientifiques et des experts et, à un niveau approprié servira aux dépenses courantes pour les projets.

3) Les institutions des Parties d'envoi devront s'assurer que les scientifiques et les experts disposent d'une couverture médicale suffisante en matière d'assurance.

Article 5

1) Afin d'appliquer le présent Accord, les Parties mettent en place une Commission mixte pour la coopération scientifique et technique.

2) Cette Commission mixte est chargée notamment de :

1. discuter les questions de base relatives aux domaines scientifique et technique;
2. faire des recommandations dans le domaine de la coopération;
3. Evaluer les formes de coopération recommandée;
4. faire des recommandations aux institutions responsables des Parties pour la conduite de la coopération;
5. Evaluer la coopération scientifique et technique.

3) La Commission peut, si c'est nécessaire établir des groupes d'étude dans des domaines définis de la coopération et inviter des experts aux réunions de la Commission mixte.

4) La Commission mixte se réunit par alternance en Slovaquie ou en Autriche à des dates décidées d'un commun accord, en général une fois par an ou au moins une fois tous les deux ans.

5) La langue de travail de la Commission mixte est l'anglais.

Article 6

Les droits de propriété intellectuelle découlant des activités de coopération selon les termes de l'Accord seront réglés par la mise en oeuvre des arrangements entre les organisations de coopération des Parties. La protection de la propriété intellectuelle est sujette à des accords internationaux sur la propriété intellectuelle en vigueur en Slovaquie et en Autriche et aux lois nationales en vigueur.

Article 7

1) Le Ministère de l'éducation de la République slovaque et le Ministère fédéral de l'éducation de la République d'Autriche ont la responsabilité de la mise en oeuvre du présent Accord.

2) Les mesures pour la mise en oeuvre du présent Accord sont les suivantes en vertu de l'article 1 :

1. Demandes de propositions conformément au paragraphe 2 de l'article 3,
2. Evaluation des propositions,
3. Sélection et approbation des projets.

Article 8

Les Parties se consultent par la voie diplomatique dans les cas où apparaissent des difficultés relatives à l'interprétation ou à l'application du présent Accord.

Article 9

1) Le présent Accord entre en vigueur le premier jour du troisième mois qui suit le mois où les Parties se sont informées mutuellement par la voie diplomatique que les conditions nationales respectives afférentes à l'entrée en vigueur sont remplies.

2) L'Accord est conclu pour une durée indéfinie. Chacune des Parties peut par une note diplomatique exprimer son intention de dénoncer le présent Accord. La dénonciation est effective six mois après la notification susmentionnée.

3) Le présent Accord peut être modifié ou amendé avec le consentement écrit des deux Parties.

4) La dénonciation du présent Accord ne met pas fin aux projets communs qui sont basés sur cet instrument et qui ne sont pas terminés au moment de ladite dénonciation.

Fait à Vienne le 18 février 2004 en deux exemplaires originaux, chacun en langues allemande, slovaque et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République d'Autriche :
Le Ministre fédéral de l'éducation, de la science et de la culture,
ELISABETH GEHRER

Pour le Gouvernement de la République slovaque :
Le Ministre de l'éducation,
MARTIN FRONC

No. 41833

**France
and
Argentina**

Agreement between the Government of the French Republic and the Government of the Argentine Republic on the promotion of a clean development mechanism as provided in article 12 of the Kyoto Protocol. Buenos Aires, 15 April 2004

Entry into force: *15 April 2004 by signature, in accordance with article 7*

Authentic texts: *French and Spanish*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *France, 14 September 2005*

**France
et
Argentine**

Accord entre le Gouvernement de la République française et le Gouvernement de la République argentine pour la promotion du mécanisme pour un développement propre prévu par l'article 12 du Protocole de Kyoto. Buenos Aires, 15 avril 2004

Entrée en vigueur : *15 avril 2004 par signature, conformément à l'article 7*

Textes authentiques : *français et espagnol*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *France, 14 septembre 2005*

[FRENCH TEXT — TEXTE FRANÇAIS]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE
ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE ARGENTINE POUR LA
PROMOTION DU MÉCANISME POUR UN DÉVELOPPEMENT PROPRE
PRÉVU PAR L'ARTICLE 12 DU PROTOCOLE DE KYOTO

Le Gouvernement de la République française, désigné ci-après comme la Partie française,

Le Gouvernement de la République argentine, désigné ci-après comme la Partie argentine,

Rappelant que la République française et la République argentine sont Parties à la Convention Cadre des Nations Unies sur les Changements Climatiques (CCNUCC) et que chacun a déposé un instrument d'approbation ou d'adhésion au Protocole de Kyoto en vue de devenir Partie au Protocole de Kyoto lors de son entrée en vigueur,

Vu l'article 12 du Protocole de Kyoto, la Décision 17 adoptés par la 7ème Conférence des Parties (17/CP.7) à la CCNUCC sur les modalités et procédures de mise en oeuvre du Mécanisme pour un Développement Propre (MDP),

S'engageant à tenir compte de toute décision relative à la mise en oeuvre de l'article 12 du Protocole de Kyoto, qui pourrait être adoptée par la Conférence des Parties (CdP), la Conférence des Parties agissant comme réunion des Parties (CdP/RdP) ou par le Conseil Exécutif MDP lors d'une de leurs prochaines sessions,

Anticipant l'entrée en vigueur du Protocole de Kyoto,

Considérant que la participation au Mécanisme pour un Développement Propre est volontaire et qu'elle implique une coopération mutuelle et équilibrée,

Considérant que la promotion du MDP, prévu par l'article 12 du Protocole de Kyoto, apportera une contribution efficace au développement durable et à la réduction des émissions de gaz à effet de serre,

Désireux d'exprimer une volonté politique de mettre en oeuvre une coopération durable en matière de lutte contre le changement climatique, en favorisant la mise en oeuvre rapide, efficace et effective du MDP,

Sont convenus de ce qui suit :

Article 1. Objectif

L'objectif de cet Accord est de favoriser la réalisation, impliquant des opérateurs français, de projets de réduction d'émissions de gaz à effet de serre et de séquestration en Argentine et le transfert à des opérateurs français de la part agréée des unités certifiées de réduction d'émissions résultant de ces projets, conformément à l'article 12 du Protocole de Kyoto.

Ces projets seront conçus de façon à contribuer au développement durable en Argentine et mis en oeuvre dans un esprit de partenariat entre les Parties.

Article 2. Champ d'application

Les décisions relatives à l'approbation d'un projet et au transfert des unités correspondantes de réduction certifiée des émissions (UCRE) se feront conformément à la décision 17/CP.7 et aux décisions ultérieures prises sur ce thème par les CdP, la CdP/RdP ou le Conseil exécutif du MDP, et seront, en particulier, soumises à l'approbation préalable des Parties.

Les Parties argentine et française se tiendront mutuellement informées des dispositions prises pour remplir les obligations prévues par les accords de Marrakech pour engager des projets MDP, notamment en ce qui concerne la désignation de l'autorité nationale compétente.

Cet Accord couvre la période comprise entre 2004 et la fin de la première période d'engagement prévue par le Protocole de Kyoto (2012). La limitation de cette période ne remet toutefois pas en cause la possibilité de comptabiliser les réductions d'émission à partir de l'année 2000, conformément à l'article 12.10 du Protocole de Kyoto, ni les réductions d'émission au-delà de 2012, selon les décisions adoptées par la CdP/RdP relatives aux périodes d'engagements ultérieures.

Article 3. Contribution de la Partie française

La Partie française, en consultation avec la Partie argentine, contribuera au développement et à la mise en oeuvre rapide des projets MDP en Argentine :

- en favorisant la participation d'opérateurs français au développement et à la mise en oeuvre de projets MDP en Argentine, notamment en les informant sur le portefeuille de projets de l'Argentine en matière de réductions d'émission et de séquestration,
- en apportant conseils et appuis aux participants du projet, sur des thèmes, comme les méthodologies d'évaluation des réductions d'émission, qui peuvent ralentir le bon développement des projets MDP;
- en facilitant, le cas échéant, le rachat des Unités Certifiées de Réduction d'Emission résultant de ces projets par des acheteurs potentiels.

Article 4. Obligation de la Partie argentine

La Partie argentine contribuera au développement et à la mise en oeuvre rapide de projets MDP, conformément à sa politique générale en la matière :

- en appuyant les participants intéressés dans l'identification et la formulation de projets de réduction d'émission et de séquestration;
- en approuvant formellement les projets remplissant les critères nationaux et conformes à l'article 12.5 du Protocole de Kyoto et aux décisions ultérieures correspondantes;
- en diffusant les informations et expériences pertinentes relatives aux scénarios de référence dans le pays hôte, aux méthodes de suivi des émissions et autres enjeux liés;
- en informant les opérateurs et autorités françaises de son portefeuille de projets de réduction d'émission et de séquestration.

Article 5. Coordination entre les Parties

Dans les deux mois qui suivront la signature de l'Accord, les Parties argentine et française désigneront des représentants de l'autorité nationale pour constituer des points de contact direct sur tous les sujets relatifs à sa mise en oeuvre.

Article 6. Coopération sur d'autres sujets liés au changement climatique

S'appuyant sur la coopération engagée dans le secteur forestier, les deux Parties conviennent de poursuivre leur collaboration, en prenant en compte toutes décisions futures sur les modalités et procédures relatives à l'utilisation des terres, le changement d'utilisation et les activités forestières sous l'article 12 qui doivent être adoptées à la CdP ou la CdP/RdP durant ses sessions futures.

Un renforcement de la coopération dans d'autres domaines du changement climatique est envisagé, par exemple en ce qui concerne les sujets en discussion dans le cadre de l'UNFCCC.

Article 7

Le présent Accord entre en vigueur dès la date de signature et expire à la fin de la première période d'engagement du Protocole de Kyoto. L'Accord est renouvelable. L'une des Parties peut cesser d'appliquer le présent Accord si elle en informe par écrit et par voie diplomatique l'autre Partie six mois avant la date de cessation de l'application, pour elle, du présent Accord.

Le présent Accord peut être modifié et complété par les Parties d'un commun accord exprimé par écrit.

La réalisation des projets MDP qui auront été agréés par les Parties pendant la période d'application du présent Accord et la validité des Unités Certifiées de Réduction d'Emissions générées par ces projets ne seront pas affectées par la dénonciation du présent Accord.

Fait à Buenos Aires, le 15 avril 2004, en double exemplaire, chacun en langue française et espagnole, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République française :

L'Ambassadeur de France en Argentine,

FRANCIS LOTT

Pour le Gouvernement de la République argentine :

Le Secrétaire d'État à l'Environnement et au Développement durable,

DR. ATILIO ARMANDO SAVINO

[SPANISH TEXT — TEXTE ESPAGNOL]

**Acuerdo Bilateral de Cooperación
entre el Gobierno de la República Francesa
y el Gobierno de la República Argentina
sobre el Mecanismo de Desarrollo Limpio (MDL)
en el marco del Artículo 12 del Protocolo Kyoto**

El Gobierno de la República Francesa, en adelante referido como la Parte francesa,

El Gobierno de la República Argentina, en adelante referido como la Parte argentina,

Considerando que la República Francesa y la República Argentina son Partes de la Convención Marco de las Naciones Unidas sobre Cambio Climático (CMNUCC) y que cada una de estas Partes ha depositado su respectivo instrumento de ratificación del Protocolo de Kyoto para ser Parte de éste cuando entre en vigor,

Considerando el Artículo 12 del Protocolo de Kyoto, la Decisión 17/CP.7 adoptados por la Conferencia de las Partes de la CMNUCC sobre modalidades y procedimientos para la implementación de proyectos MDL,

Comprometiéndose a tener en cuenta toda decisión relativa a la puesta en marcha del artículo 12 del Protocolo de Kyoto, sobre las modalidades y procedimientos, que pueda ser adoptada por las futuras sesiones de la Conferencia de las Partes (CP), la Conferencia de las Partes actuando como Reunión de las Partes (CP / RP) o por la Junta Ejecutiva del MDL,

Anticipándonos a la entrada en vigor del Protocolo de Kyoto,

Reconociendo que la participación en los proyectos de Mecanismo de Desarrollo Limpio (MDL) es voluntaria e implica cooperación mutua en igualdad de condiciones,

Considerando que la promoción del MDL bajo el Artículo 12 del Protocolo de Kyoto dará como resultado una contribución eficiente al desarrollo sostenible y a la reducción de gases de efecto invernadero,

Deseosos de expresar la voluntad política de desarrollar un proceso duradero de cooperación en el área de cambio climático; facilitando una pronta, eficiente y efectiva implementación del MDL,

Han llegado al siguiente Acuerdo:

Artículo 1

Objetivo

El objetivo del presente Acuerdo es facilitar el desarrollo e implementación, con la participación de operadores franceses, de proyectos de reducción y captura de emisiones de gases de efecto invernadero en Argentina; y la transferencia a los operadores franceses de la fracción acordada de Reducciones Certificadas de las Emisiones resultado de esas actividades, en concordancia con el Artículo 12 del Protocolo de Kyoto.

Estos proyectos serán diseñados para contribuir al desarrollo sostenible en Argentina y ser implementados con un espíritu de cooperación entre las Partes.

Artículo 2

Ámbito de Aplicación

Las decisiones relativas a la aprobación de un proyecto y de la transferencia de las unidades correspondientes a Reducciones Certificadas de las Emisiones (RCE) se harán de conformidad con la Decisión 17/CP.7 y las futuras decisiones tomadas por la CP, la CP / RP o por la Junta Ejecutiva del MDL, y estarán, en particular, sometidas a la aprobación previa entre las Partes.

Las Partes argentina y francesa se mantendrán mutuamente informadas sobre las disposiciones adoptadas para cumplir con las obligaciones previstas por los acuerdos de Marrakech para comprometer proyectos de MDL incluyendo sus decisiones sobre la designación de la Autoridad Nacional del MDL.

Este Acuerdo abarca el periodo comprendido entre el año 2004 y el fin del primer periodo de compromiso previsto por el Protocolo de Kyoto (2012). La limitación de este periodo, sin embargo, no imposibilita la contabilización de reducciones de emisiones a partir del año 2000, de conformidad con el artículo 12.10 del Protocolo de Kyoto ni las reducciones de emisiones posteriores al año 2012, dependiendo de las decisiones adoptadas por la CP / RP relativas a futuros periodos de compromiso.

Artículo 3

Contribución de la Parte francesa

La Parte francesa, en consulta con la Parte argentina, contribuirá al pronto desarrollo e implementación de los proyectos del MDL, así:

- Favoreciendo la participación de operadores franceses en la puesta en marcha de proyectos MDL en Argentina, incluyendo la divulgación al

interior de las compañías francesas, del portafolio argentino de proyectos de reducción y captura de emisiones;

- En aportar lineamientos y apoyo a los participantes de proyectos, sobre temas tales como las metodologías de evaluación de las reducciones de emisiones, que pueden afectar la implementación de proyectos MDL
- Facilitando, cuando sea apropiado, la recompra por parte de potenciales compradores, de las Reducciones Certificadas de las Emisiones resultado de los proyectos.

Artículo 4

Contribución de la Parte argentina

La Parte argentina contribuirá al desarrollo y a la pronta puesta en marcha de proyectos del MDL, conforme a su política general en la materia :

- Apoyando a los participantes de proyectos interesados en la identificación y formulación de proyectos de reducción y captura de emisiones;
- Aprobando formalmente los proyectos que cumplan con los requisitos nacionales en concordancia con el artículo 12.5 y las posteriores decisiones del Protocolo de Kyoto;
- Difundiendo la información y experiencias pertinentes relativas a líneas base relacionadas con el país anfitrión, a las metodologías de monitoreo y otros asuntos relacionados;
- Informando a los operadores y autoridades francesas de su portafolio de proyectos de reducción y captura de emisiones.

Artículo 5

Coordinación entre las Partes

En un plazo de dos meses posterior a la firma del Acuerdo, las Partes francesa y argentina designarán a los representantes de las autoridades nacionales, que se constituirán en los puntos de contacto directos, en todos los asuntos relacionados con su puesta en marcha.

Artículo 6

Cooperación en otras áreas de cambio climático

Teniendo en cuenta la cooperación previa en actividades forestales, las Partes acuerdan continuar su colaboración, teniendo en cuenta las futuras decisiones sobre modalidades y procedimientos relativas a actividades de uso de la tierra, cambio de uso de la tierra y silvicultura bajo el artículo 12, que sean adoptadas por la CP o la CP / RP durante sus sesiones futuras.

Se espera reforzar la cooperación en otras áreas de cambio climático, p. ej. en relación con los actuales temas de discusión relevantes en el marco de la CMNUCC.

Artículo 7

El presente Acuerdo entra en vigor a partir de la fecha de firma y expira a fines del primer período de compromiso del Protocolo de Kyoto. El Acuerdo es renovable. Una de las Partes puede detener la aplicación del presente Acuerdo si informa por escrito y por vía diplomática a la otra Parte seis meses antes de la fecha de la cesación de la aplicación del presente Acuerdo.

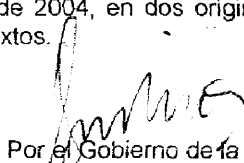
El presente Acuerdo puede ser modificado y completado por las Partes de común acuerdo y expresado por escrito.

La realización de los proyectos MDL que habrán sido aceptados por las Partes durante el período de aplicación del presente Acuerdo y la validez de las Unidades de Reducción de Emisiones generadas por estos proyectos no serán afectadas por la ruptura del presente Acuerdo.

Dado en Buenos Aires, el 15 de abril de 2004, en dos originales, en idioma español y francés, dando fe de ambos textos.

Por el Gobierno de la
República Francesa

Por el Gobierno de la
República Argentina

[TRANSLATION - TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE FRENCH
REPUBLIC AND THE GOVERNMENT OF THE ARGENTINE REPUBLIC
ON THE PROMOTION OF A CLEAN DEVELOPMENT MECHANISM AS
PROVIDED IN ARTICLE 12 OF THE KYOTO PROTOCOL

The Government of the French Republic, hereinafter referred to as the French Party,

The Government of the Argentine Republic, hereinafter referred to as the Argentine
Party,

Recalling that the French Republic and the Argentine Republic are Parties to the
United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) and that each has
deposited an instrument of approval of or accession to the Kyoto Protocol with a view to
becoming a Party thereto upon its entry into force,

In the light of article 12 of the Kyoto Protocol and Decision 17 adopted by the Seventh
Conference of the Parties (17/CP.7) to UNFCCC on modalities and procedures for a clean
development mechanism (CDM),

Committed to taking into account any decision relating to article 12 of the Kyoto Pro-
tocol that may be adopted by the Conference of the Parties (COP), the Conference of the
Parties serving as the meeting of the Parties (COP/MOP) or the CDM Executive Board at
one of their next sessions,

Anticipating the entry into force of the Kyoto Protocol,

Considering that CDM participation is voluntary and that it involves mutual and bal-
anced cooperation,

Considering that CDM promotion, as provided in article 12 of the Kyoto Protocol, will
make an effective contribution to sustainable development and to the reduction of green-
house gas emissions,

Desiring to express a political will to achieve lasting cooperation concerning the fight
against climate change by promoting rapid, efficient and effective CDM implementation,

Have agreed as follows:

Article 1. Purpose

The purpose of this Agreement is to promote the implementation, with the involve-
ment of French operators, of greenhouse gas emission reduction and sequestration projects
in Argentina and the transfer to French operators of the agreed part of the certified emission
reduction units resulting from such projects, in conformity with article 12 of the Kyoto Pro-
tocol.

These projects shall be designed in such a manner as to contribute to sustainable de-
velopment in Argentina and implemented in a spirit of partnership between the two Parties.

Article 2. Scope of implementation

Decisions relating to the approval of a project and the transfer of the corresponding certified emission reduction units (CERUs) shall be made in accordance with Decision 17/CP.7 and subsequent decisions on this matter taken by COP, COP/MOP or the CDM Executive Board and shall, in particular, be subject to the prior approval of the Parties.

The Argentine and French Parties shall keep each other informed about measures taken to fulfil the obligations provided for in the Marrakesh Agreements for the launching of CDM projects, particularly as regards the designation of the competent national authority.

This Agreement shall cover the period between 2004 and the end of the first commitment period provided for in the Kyoto Protocol (2012). The limitation of this period shall not, however, rule out the possibility of accruing emission reductions from the year 2000, in accordance with article 12.10 of the Kyoto Protocol, or emission reductions beyond 2012, in accordance with the decisions adopted by COP/MOP relating to subsequent commitment periods.

Article 3. Contribution of the French Party

The French Party, in consultation with the Argentine Party, shall contribute to the rapid development and implementation of CDM projects in Argentina by:

- fostering the participation of French operators in the development and implementation of CDM projects in Argentina, in particular by informing them about Argentina's portfolio of emission reduction and sequestration projects;
- providing advice and support to project participants on matters, such as methodologies for the assessment of emission reductions, that may impede the efficient development of CDM projects;
- facilitating, where necessary, the repurchase of certified emission reduction units resulting from such projects by potential buyers.

Article 4. Obligations of the Argentine Party

The Argentine Party shall contribute to the rapid development and implementation of CDM projects, in accordance with its general policy on the matter by:

- supporting the interested participants in identifying and formulating emission reduction and sequestration projects;
- formally approving projects that fulfil the national criteria and comply with article 12.5 of the Kyoto Protocol and subsequent corresponding decisions;
- disseminating relevant information and experiences relating to the reference scenarios in the host country, the methods for monitoring emissions and other related issues;
- informing the French operators and authorities of its portfolio of emission reduction and sequestration projects.

Article 5. Coordination between the Parties

In the two months which follow the signature of the Agreement, the Argentine and French Parties shall designate representatives of the national authority as focal points for all matters relating to its implementation.

Article 6. Cooperation on other matters relating to climate change

Based on the cooperation initiated in the forestry sector, the two Parties agree to pursue their collaboration by taking into account all future decisions on modalities and procedures relating to land use, change of use and forestry activities under article 12 that are to be adopted at COP or COP/MOP during future sessions.

A strengthening of cooperation in other areas of climate change is envisaged, for example concerning the subjects under discussion within the context of UNFCCC.

Article 7

This Agreement shall enter into force as of the date of signature and shall expire at the end of the first Kyoto Protocol commitment period. The Agreement shall be renewable. Either Party may cease to implement the present Agreement if it so informs the other Party in writing and through the diplomatic channel six months before the date on which, for it, implementation of the present Agreement ceases.

The present Agreement may be amended and supplemented by the Parties by mutual consent expressed in writing.

Neither the execution of CDM projects approved by the Parties during the period of implementation of the present Agreement nor the validity of the certified emission reduction units generated by such projects shall be affected by the denunciation of the present Agreement.

Done in Buenos Aires, on 15 April 2004, in two copies in the French and Spanish languages, both texts being equally authentic.

For the Government of the French Republic:

FRANCIS LOTT

Ambassador of France to Argentina

For the Government of the Argentine Republic:

DR. ATILIO ARMANDO SAVINO

Secretary of State for the Environment and Sustainable Development

No. 41834

**France
and
Slovenia**

Agreement between the Government of the French Republic and the Government of the Republic of Slovenia on the status and operation of cultural centres. Ljubljana, 17 October 2001

Entry into force: *1 August 2004 by notification, in accordance with article 17*

Authentic texts: *French and Slovene*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *France, 14 September 2005*

**France
et
Slovénie**

Accord entre le Gouvernement de la République française et le Gouvernement de la République de Slovénie relatif au statut et au fonctionnement des centres culturels. Ljubljana, 17 octobre 2001

Entrée en vigueur : *1er août 2004 par notification, conformément à l'article 17*

Textes authentiques : *français et slovène*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *France, 14 septembre 2005*

[FRENCH TEXT — TEXTE FRANÇAIS]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE SLOVÉNIE RELATIF AU STATUT ET AU FONCTIONNEMENT DES CENTRES CULTURELS

Le Gouvernement de la République française et le Gouvernement de la République de Slovénie, dénommés ci-après les Parties,

Considérant l'attachement des peuples français et slovène à la promotion de leurs cultures, de leurs langues et de la diversité culturelle,

Considérant l'Accord de coopération culturelle, éducative, scientifique et technique entre le Gouvernement de la République française et le Gouvernement de la République de Slovénie, en date du 6 novembre 1992,

Conformément au Chapitre III, Paragraphe 1er du Procès verbal de la deuxième session de la Commission mixte franco-slovène sur la coopération éducative, culturelle, scientifique et technique, signé le 24 avril 1997 à Ljubljana,

Sont convenus des dispositions suivantes :

Article 1

Le Gouvernement de la République française a créé à Ljubljana un Institut français. Le Gouvernement de la République de Slovénie a la capacité, en vertu du principe de réciprocité, d'ouvrir un centre culturel en France. Au titre du présent Accord, le terme "centres" s'applique à l'institut français de Ljubljana et au centre culturel slovène à Paris.

Article 2

Les centres ont pour mission de contribuer au développement des relations entre la République française et la République de Slovénie dans les domaines de la culture, des échanges artistiques, de l'enseignement, de la coopération universitaire, de la science, de la technique et de la communication, notamment audiovisuelle. Les centres font connaître directement au public les réalisations des Parties dans ces différents domaines.

Article 3

Le centre français est placé sous l'autorité de l'Ambassade de France en République de Slovénie, le centre slovène est placé sous l'autorité de l'Ambassade de la République de Slovénie en France.

Article 4

Les activités des centres comprennent :

- l'organisation de manifestations culturelles, pédagogiques, scientifiques et techniques en France et en Slovénie, ainsi que de conférences, colloques et autres rencontres,
- la présentation de films et de documents audiovisuels,
- l'accueil, à l'occasion de manifestations organisées par le centre, de scientifiques, conférenciers et artistes du pays d'envoi,
- l'information sur la vie culturelle, les activités scientifiques et techniques du pays d'envoi,
- l'entretien d'une bibliothèque et d'une médiathèque permettant la consultation et le prêt de livres, journaux, revues et de tout autre document écrit ou audiovisuel à caractère culturel, pédagogique, scientifique et technique,
- la publication et la diffusion de programmes d'information, de catalogues et autres documents à caractère culturel, pédagogique, scientifique et technique,
- l'enseignement et la pédagogie des langues, l'initiation à la civilisation du pays d'envoi.

Après accord entre les Parties, les centres peuvent participer à d'autres activités répondant aux objectifs du présent Accord ou en prendre l'initiative.

Article 5

Les centres exercent leurs activités dans le respect du droit interne de l'Etat d'accueil, et conformément aux dispositions du présent Accord.

Article 6

D'un commun accord entre les Parties, les centres ont la faculté d'organiser leurs activités à l'extérieur de leurs locaux.

Article 7

Les Parties garantissent l'accès sans entrave du public aux activités des centres, qu'elles aient lieu ou non dans leurs locaux, et veillent à ce que les centres puissent informer le public de leurs activités par tous les moyens disponibles.

Article 8

Les centres sont des organismes d'Etat. Ils ont la personnalité juridique de l'Etat d'envoi et disposent de la capacité de passer dans l'Etat d'accueil les actes nécessaires à leur fonctionnement.

Article 9

Les centres n'ont pas de but lucratif.

Dans les conditions fixées au présent Accord et dans le respect de la réglementation en vigueur dans l'Etat d'accueil, les centres peuvent :

- percevoir des droits d'entrée pour les manifestations qu'ils organisent, des droits d'inscription à leurs cours de langues, ou d'autres droits liés aux activités des centres relevant du présent Accord afin de couvrir leurs frais de fonctionnement,

- vendre des catalogues, affiches, programmes, livres, disques, documents et matériels didactiques en relation directe avec les manifestations qu'ils organisent, dans le respect de la réglementation internationale sur la protection de la propriété intellectuelle.

Article 10

Le régime fiscal des centres et de leur personnel est réglé par la législation de l'Etat d'accueil, sous réserve des dispositions pertinentes de la Convention entre la France et la Yougoslavie du 28 mars 1974 tendant à éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur les revenus (ensemble un protocole) qui continue à s'appliquer, conformément à l'échange de lettres des 28 mars et 25 mai 1994, jusqu'à l'entrée en vigueur d'une nouvelle convention en la matière entre la République française et la République de Slovénie.

Article 11

Les centres bénéficient, dans le respect du principe de réciprocité et de la réglementation en vigueur dans l'Etat d'accueil, de l'exonération des droits de douane et autres droits et taxes dus au titre de l'importation :

- des biens mobiliers, matériels et fournitures de bureau, y compris des équipements informatiques nécessaires à leur fonctionnement administratif courant,

- des catalogues, affiches, programmes, livres, disques, matériels audiovisuels et didactiques et autres objets visés par l'article 9 du présent Accord, sous réserve que leur importation ne porte pas atteinte aux règles d'une distribution commerciale normale,

- des films destinés à être visionnés ou projetés dans les locaux des centres ou dans des lieux extérieurs dans le cadre des manifestations organisées par eux.

Les biens cités ci-dessus ne peuvent être prêtés, loués, mis en gage ou vendus que dans les conditions fixées par les autorités compétentes de l'Etat d'accueil, conformément à la réglementation douanière et fiscale en vigueur dans cet Etat.

Article 12

Chacune des Parties nomme le personnel de ses centres.

D'un commun accord entre les Parties, le directeur peut être membre du personnel diplomatique des missions diplomatiques.

L'effectif des personnels des centres est fixé d'un commun accord.

Les Parties s'informent mutuellement du recrutement des personnels des centres, ainsi que de la prise et de la fin de leurs fonctions.

Article 13

Les personnels des centres, nationaux de l'Etat d'envoi et séjournant de façon temporaire dans l'Etat d'accueil, et les personnes à leur charge au regard de la sécurité sociale de l'Etat d'envoi, sont soumis à la législation du travail et au régime de sécurité sociale en vigueur dans l'Etat d'envoi.

Article 14

Chaque Partie permet aux membres du personnel des centres de l'autre Partie d'importer, dans le respect de la réglementation en vigueur, en exonération de droits de douane, impôts et autres taxes, dans un délai d'un an à partir de leur prise de fonctions, leurs mobiliers, effets personnels et véhicule automobile, en cours d'usage, et de les réexporter à l'issue de leur mission au centre. Cette exonération ne vaut que pour la durée de leurs fonctions au sein des centres.

Les objets cités ci-dessus ne peuvent être prêtés, loués, mis en gage ou vendus par les membres du personnel de l'Etat d'envoi qu'aux conditions fixées par la réglementation douanière et fiscale en vigueur dans l'Etat d'accueil.

Les dispositions du présent article ne sont pas applicables aux membres du personnel des centres culturels qui sont ressortissants ou résidents permanents de l'Etat d'accueil.

Article 15

Chaque Partie s'engage à faciliter, dans le respect du principe de réciprocité et de sa législation en vigueur, la délivrance des titres de séjour dans l'Etat d'accueil aux membres du personnel du centre de l'autre Partie qui ne font pas partie du personnel diplomatique, ainsi qu'à leur conjoint et à leurs enfants à charge pendant la durée des fonctions de l'agent au sein du centre.

Article 16

Tout différend relatif à l'interprétation et à l'application du présent Accord est réglé par voie de négociations entre les Parties.

Article 17

Le présent Accord est conclu pour une durée de 5 ans. Il est renouvelable tacitement par périodes de 5 ans.

Chacune des Parties notifie à l'autre l'accomplissement des procédures constitutionnelles requises en ce qui la concerne pour l'entrée en vigueur du présent Accord, qui prend effet le premier jour du deuxième mois suivant la date de réception de la seconde notification.

Il peut être dénoncé à tout moment par l'une des Parties par notification écrite transmise par voie diplomatique, moyennant un préavis de 6 mois.

En foi de quoi, les représentants des Parties, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Accord et y ont apposé leur sceau.

Fait à Ljubljana, le 17 octobre 2001, en deux exemplaires, chacun en langues française et slovène, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de République française :

L'Ambassadeur de France,

OLIVIER DE LA BAUME

Pour le Gouvernement de la République de Slovénie :

Le Sous-secrétaire d'Etat,

TANJA OREL- STURM

SPORAZUM
MED
VLADO FRANCOSKE REPUBLIKE
IN
VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE
O POLOŽAJU IN DELOVANJU
KULTURNIH CENTROV

Vlada Francoske republike in Vlada Republike Slovenije, v nadaljnjem besedilu pogodbenici, sta se,

ob upoštevanju zavzemanja francoskega in slovenskega naroda za širjenje njihovih kultur, jezikov in kulturne raznolikosti,

ob upoštevanju Sporazuma o sodelovanju v kulturi, izobraževanju, znanosti in tehniki med Vlado Francoske republike in Vlado Republike Slovenije z dne 6. novembra 1992,

skladno s prvim odstavkom III. poglavja Zapisnika drugega zasedanja francosko-slovenske mešane komisije o sodelovanju v izobraževanju, kulturi, znanosti in tehniki, podpisanega 24. aprila 1997 v Ljubljani,

sporazumeli o naslednjih določbah:

1. člen

Vlada Francoske republike je v Ljubljani ustanovila Francoski inštitut. Vlada Republike Slovenije ima pravico, da na podlagi načela vzajemnosti v Franciji odpre kulturni center. Za namene tega sporazuma se izraz »centra« uporablja za Francoski inštitut v Ljubljani in za slovenski kulturni center v Parizu.

2. člen

Naloga centrov je prispevati k razvoju odnosov med Francosko republiko in Republiko Slovenijo v kulturi, umetniških izmenjavah, izobraževanju, sodelovanju med univerzami, znanosti, tehniki in komunikacijah, predvsem avdiovizualnih. Centra neposredno obveščata javnost o dosežkih ene in druge pogodbenice na različnih področjih.

3. člen

Za francoski center je pristojno Veleposlaništvo Francije v Republiki Sloveniji. Za slovenski center je pristojno Veleposlaništvo Republike Slovenije v Franciji.

4. člen

Dejavnosti centrov obsegajo:

- organizacijo kulturnih, pedagoških, znanstvenih in tehničnih prireditev ter konferenc, simpozijev in drugih srečanj v Franciji in Sloveniji,
- predstavitev filmov in avdiovizualnih dokumentov,
- sprejem znanstvenikov, predavateljev na konferencah in umetnikov iz države pošiljateljice na prireditvah, ki jih organizira center,
- obveščanje o kulturnem življenju, znanstveni in tehnični dejavnosti države pošiljateljice,
- vzdrževanje knjižnice in mediateke, kjer je mogoče dobiti podatke in si sposoditi knjige, časopise, revije in vse druge pisne ali avdiovizualne dokumente kulturne, pedagoške, znanstvene in tehnične narave,
- objavljane in pošiljanje informativnih programov, katalogov in drugih dokumentov kulturne, pedagoške, znanstvene in tehnične narave,
- poučevanje ter metodika in didaktika jezika, uvod v civilizacijo države pošiljateljice.

Če se pogodbenici tako dogovorita, lahko centra sodelujeta pri drugih dejavnostih v skladu z nameni tega sporazuma ali zanje prevzameta pobudo.

5. člen

Centra opravljata svoje dejavnosti ob upoštevanju notranjega prava države sprejemnice in v skladu z določbami tega sporazuma.

6. člen

Če se pogodbenici tako dogovorita, lahko centra organizirata svoje dejavnosti tudi zunaj svojih prostorov.

7. člen

Pogodbenici zagotavljata neoviran dostop javnosti do svojih dejavnosti ne glede na to, ali te potekajo v prostorih centrov ali v drugih prostorih, in skrbita za to, da lahko centra obveščata javnost o svojih dejavnostih z vsemi sredstvi, ki so na voljo.

8. člen

Centra sta državni instituciji. Sta pravni osebi države pošiljateljice in sta v državi sprejemnici pooblaščenca sprejemati akte, potrebne za njuno delovanje.

9. člen

Centra se ne ukvarjata s pridobitno dejavnostjo.

V skladu s pogoji, določenimi v tem sporazumu, ter ob upoštevanju predpisov, ki veljajo v državi sprejemnici, lahko centra:

- pobirata vstopnino za prireditve, ki jih organizirata, zaračunata vpisnino za jezikovne tečaje ali druge prispevke za dejavnosti iz tega sporazuma za kritje svojih stroškov delovanja,
- prodajata kataloge, plakate, programe, knjige, plošče, didaktično gradivo in pripomočke, ki se neposredno uporabljajo za izvedbo prireditev v njuni organizaciji, ob upoštevanju mednarodnih predpisov o varstvu intelektualne lastnine.

10. člen

Za centra in njuno osebje velja davčni režim, kot ga predpisuje zakonodaja države sprejemnice, ob upoštevanju ustreznih določb iz Sporazuma med Republiko Francijo in SFR Jugoslavijo z dne 28. marca 1974 o preprečevanju dvojnega obdavčevanja na področju davka na dohodek, s protokolom, ki se v skladu z izmenjavo pism z dne 28. marca in 25. maja 1994 še naprej uporablja do uveljavitve novega takega sporazuma med Francosko republiko in Republiko Slovenijo.

11. člen

Centra sta na podlagi vzajemnosti in ob spoštovanju predpisov, ki veljajo v državi sprejemnici, oproščena plačila carinskih ter drugih dajatev in davkov, ki sta jih dolžna plačati pri uvozu:

- premičnin, opreme in pisarniških potrebščin, vključno z računalniško opremo za svoje tekoče pisarniško delovanje,
- katalogov, plakatov, programov, knjig, plošč, avdiovizualnih in didaktičnih pripomočkov in drugih predmetov, omenjenih v 9. členu tega sporazuma, pod pogojem, da tak uvoz ni v nasprotju z običajno trgovsko distribucijo,
- filmov, namenjenih za ogled ali predvajanje v prostorih centrov ali zunaj njihovih prostorov v okviru prireditev, ki jih organizirata.

Navedeni predmeti se v državi sprejemnici ne smejo izposojati, dajati v najem, zastavljati ali prodajati drugače kot pod pogoji, ki jih v skladu s svojimi veljavnimi carinskimi in davčnimi predpisi določijo pristojni organi države sprejemnice.

12. člen

Vsaka pogodbenica imenuje osebje svojega centra.

Po dogovoru med pogodbenicama je direktor centra lahko član diplomatskega osebja diplomatskih predstavništev.

Število članov osebja centrov se določi z medsebojnim dogovorom.

Pogodbenici se medsebojno obveščata o zaposlovanju novega osebja centrov kakor tudi o prevzemu in prenehanju njegovih dolžnosti.

13. člen

Za osebje centrov, ki ima državljanstvo države pošiljateljice, in začasno prebiva v državi sprejemnici, in njegove vzdrževane družinske člane, za katere velja socialno zavarovanje države pošiljateljice, veljata delovna zakonodaja in sistem socialnega varstva države pošiljateljice.

14. člen

Vsaka pogodbenica dovoli članom osebja centrov druge pogodbenice, da lahko ob upoštevanju veljavnih predpisov v enem letu od prevzema dolžnosti brez plačila carinskih, davčnih in drugih dajatev uvozijo svoje pohoštvo, predmete za osebno rabo in svoj osebni avto, ki jih imajo v uporabi, in jih zopet izvozijo, ko njihova zadolžitev v centru preneha. Ta oprostitev velja le za čas opravljanja dolžnosti v okviru centra.

Navedenih predmetov osebje države pošiljateljice v državi sprejemnici ne sme izposojati, dajati v najem, zastavljati ali prodajati drugače kot pod pogoji, določenimi s carinskimi in davčnimi predpisi, ki veljajo v državi sprejemnici.

Določbe tega člena se ne uporabljajo za tiste člane osebja kulturnih centrov, ki so državljani države sprejemnice ali imajo v njej stalno prebivališče.

15. člen

Vsaka pogodbenica se obvezuje, da bo na podlagi vzajemnosti ter v skladu s svojo veljavno zakonodajo poenostavila postopek izdaje dovoljenj za prebivanje v državi sprejemnici članom osebja centra druge pogodbenice, ki niso člani diplomatskega osebja, in njihovim zakoncem in nepreskrbljenim otrokom, ki med opravljanjem nalog uslužbenca centra živijo z njim v skupnem gospodinjstvu, za čas njegove zaposlitve v centru.

16. člen

Vsi spori, ki se nanašajo na razlago in uporabo tega sporazuma, se rešujejo s pogajanji med pogodbenicama.

17. člen

Sporazum se sklene za pet let. Molče se podaljšuje za nadaljnja petletna obdobja.

Vsaka pogodbenica uradno obvesti drugo pogodbenico, da so izpolnjeni njeni predpisani ustavni postopki za začetek veljavnosti tega sporazuma, ki začne veljati prvi dan drugega meseca po datumu prejema zadnjega obvestila.

Vsaka pogodbenica ga lahko kadar koli pisno odpove po diplomatski poti s šestmesečnim odpovednim rokom.

V potrditev tega sta predstavnika pogodbenic, pravilno pooblaščen v ta namen, podpisala ta sporazum in nanj odtisnila svoj žig.

Sestavljeno v Ljubljani dne 17. oktobra 2001 v dveh izvodih, vsak od njiju v francoskem in slovenskem jeziku, pri čemer sta besedili enako verodostojni.

Za Vlado
Francoske republike

Olivier de La Baume
Veleposlanik Francije

Za Vlado
Republike Slovenije

Tanja Orel-Šturm
Državna podsekretarka

[TRANSLATION - TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE FRENCH
REPUBLIC AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
SLOVENIA ON THE STATUS AND OPERATION OF CULTURAL CENTRES

The Government of the French Republic and the Government of the Republic of Slovenia, hereinafter referred to as the Parties,

Having regard to the interest of the French and Slovene peoples in promoting their cultures, their languages and cultural diversity,

Having regard to the Agreement on Cultural, Educational, Scientific and Technical Cooperation between the Government of the French Republic and the Government of the Republic of Slovenia of 6 November 1992,

In accordance with section III, paragraph 1, of the record of the second session of the Franco-Slovene Joint Commission on Educational, Cultural, Scientific and Technical Cooperation, signed on 24 April 1997 at Ljubljana,

Have agreed as follows:

Article 1

The Government of the French Republic has established a French Institute in Ljubljana. The Government of the Republic of Slovenia is entitled, by virtue of the principle of reciprocity, to open a cultural centre in France. Under this Agreement, the term "centres" applies to the French Institute in Ljubljana and to the Slovene cultural centre in Paris.

Article 2

The task of the centres shall be to contribute to the development of relations between the French Republic and the Republic of Slovenia in the fields of culture, artistic exchanges, education, university cooperation, science, technology and communication, in particular audio-visual communication. The centres shall acquaint the public directly with the achievements of each of the Parties in those different fields.

Article 3

The French centre shall be under the authority of the Embassy of France in the Republic of Slovenia and the Slovene centre shall be under the authority of the Embassy of the Republic of Slovenia in France.

Article 4

The activities of the centres shall include:

- Organizing cultural, educational, scientific and technological events and conferences, seminars and other meetings in France and Slovenia;
- Showing films and audio-visual materials;
- Receiving scientists, lecturers and artistes from the sending country in connection with events organized by the centres;
- Disseminating information on the cultural life and the scientific and technological activities of the sending country;
- Maintaining a library and a media centre for the consultation and lending of books, newspapers, magazines and other written and audio-visual materials of a cultural, educational, scientific and technical nature;
- Publishing and distributing information bulletins, catalogues and other materials of a cultural, educational, scientific and technical nature;
- Teaching the language and language-teaching methods of the sending country and introductory courses on its civilization.

Upon agreement between the Parties, the centres may participate in, or initiate, other activities that are consistent with the purposes of this Agreement.

Article 5

The centres shall carry out their activities in accordance with the domestic legislation of the host State and with the provisions of this Agreement.

Article 6

By mutual agreement between the Parties, the centres may organize activities outside their premises.

Article 7

The Parties shall guarantee unimpeded public access to the activities of the centres, whether or not they take place on their premises, and shall ensure that the centres are able to inform the public of their activities by all available means.

Article 8

The centres shall be State bodies. They shall have the legal personality of the sending State and shall be entitled to conclude in the receiving State any contracts or agreements necessary for their operation.

Article 9

The centres shall seek no financial gain.

In accordance with the terms of this Agreement and with the regulations in force in the host State, the centres may:

-- Charge for admission to their events, enrolment in their language courses and other activities offered by the centres in accordance with this Agreement, in order to cover their operating expenses;

-- Sell catalogues, posters, programmes, books, sound recordings, educational documents and materials directly related to the events organized by them, in accordance with international regulations on the protection of intellectual property.

Article 10

The tax status of the centres and their staff shall be governed by the laws of the host State, subject to the applicable provisions of the Convention between France and Yugoslavia for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income, signed on 28 March 1974 (together with a Protocol) which shall continue to apply, in accordance with the exchange of letters of 28 March and 25 May 1994, until the entry into force of a new convention on the subject between the French Republic and the Republic of Slovenia.

Article 11

In accordance with the principle of reciprocity and the regulations in force in the host State, the centres shall be exempt from customs duties and other duties and taxes incurred in respect of the importation of:

-- Movable property, office equipment and supplies, including computer equipment, necessary for their routine administrative operations;

-- Catalogues, posters, programmes, books, sound recordings, audio-visual and educational materials and other items covered under article 9 of this Agreement, provided that their importation does not violate the regulations for normal commercial distribution;

-- Films intended to be viewed or screened on the premises of the centres or elsewhere in connection with events organized by them.

The aforementioned items shall not be lent, leased, given as security or sold except under the conditions established by the authorities of the host State in accordance with the customs and tax regulations in force in that State.

Article 12

Each Party shall appoint the staff of its centres.

By mutual agreement between the Parties, the director may be a member of the diplomatic staff of the diplomatic missions.

The size of the staff of the centres shall be established by mutual agreement.

The Parties shall inform each other of the recruitment of staff for the centres as well as of the effective date of their employment and of the cessation of their service.

Article 13

Staff members of the centres who are nationals of the sending State and residing temporarily in the receiving State, together with their dependants under the social security system of the sending State, shall be subject to the labour legislation and social security system in force in the sending State.

Article 14

Subject to the regulations in force, each Party shall permit the staff of the centres of the other Party to import free of duty, tax or other fees, within one year from the effective date of employment, their furniture, personal effects and motor vehicle in use at the time, and to re-export those items at the end of their service. This exemption shall be valid only for the period of their service in the centres.

The aforementioned items shall not be lent, leased, given as security or sold by staff from the sending State except under the conditions established by the authorities of the host State in accordance with the customs and tax regulations in force in that State.

The provisions of this article shall not apply to any staff of the cultural centres who are nationals or permanent residents of the host State.

Article 15

Each Party undertakes to facilitate, in accordance with the principle of reciprocity and with its domestic legislation in force, the issuance of residence permits for staff of the centre of the other Party who are not members of the diplomatic corps, and for their spouses and dependent children, entitling them to live in the host State for the period of the staff member's service at the centre.

Article 16

Any questions concerning the interpretation or application of this Agreement shall be settled by means of negotiations between the Parties.

Article 17

This Agreement shall remain in force for a period of five years and shall be renewed by tacit agreement for successive periods of five years.

Each Party shall notify the other Party of the completion of the constitutional procedures required for the entry into force of this Agreement, which shall take effect on the first day of the second month following receipt of the second of the two notifications.

It may be denounced at any time by either of the Parties, subject to six months' notice in writing, transmitted through the diplomatic channel.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Agreement and have thereto appended their seals.

Done at Ljubljana, on 17 October 2001, in duplicate in the French and Slovene languages, both texts being equally authentic.

For the Government of the French Republic:

OLIVIER DE LA BAUME
Ambassador of France

For the Government of the Republic of Slovenia:

TANJA OREL-STURM
Under-Secretary of State

No. 41835

**France
and
Monaco**

Agreement between the Government of the French Republic and the Government of the Principality of Monaco on the inclusion of Monegasque fire-fighters in French rescue teams during operations by the latter outside French territory, in the event of a natural disaster or major technological accident. Monaco, 21 May 2004

Entry into force: *21 May 2004 by signature, in accordance with article 10*

Authentic text: *French*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *France, 14 September 2005*

**France
et
Monaco**

Accord entre le Gouvernement de la République française et le Gouvernement de la Principauté de Monaco sur l'intégration de sapeurs-pompiers monégasques dans les équipes de secours françaises lors de leurs interventions hors du territoire français, en cas de catastrophes naturelles ou d'accidents technologiques majeurs. Monaco, 21 mai 2004

Entrée en vigueur : *21 mai 2004 par signature, conformément à l'article 10*

Texte authentique : *français*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *France, 14 septembre 2005*

[FRENCH TEXT — TEXTE FRANÇAIS]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE
ET LE GOUVERNEMENT DE LA PRINCIPAUTÉ DE MONACO SUR
L'INTÉGRATION DE SAPEURS-POMPIERS MONÉGASQUES DANS
LES ÉQUIPES DE SECOURS FRANÇAISES LORS DE LEURS INTER-
VENTIONS HORS DU TERRITOIRE FRANÇAIS, EN CAS DE
CATASTROPHES NATURELLES OU D'ACCIDENTS TECHNOLOGI-
QUES MAJEURS

Le Gouvernement de la République française, et le Gouvernement de la Principauté de Monaco, ci-après dénommés les Parties,

Conscients des besoins de formation permanente des équipes de secours, et des nécessités d'échanger les expériences de leurs spécialistes dans le domaine de la protection civile, ainsi que dans celui de la prévention et de la gestion des situations d'urgence,

Se référant à l'Accord entre le Gouvernement de la République française et le Gouvernement de la Principauté de Monaco relatif à l'assistance mutuelle entre les services français et monégasques de secours et de protection civile, signé à Paris le 16 avril 1970,

Sont convenus de ce qui suit :

Article 1

La Partie française accepte le principe de la participation d'éléments des sapeurs-pompiers de la Principauté de Monaco aux interventions, hors du territoire français, de ses équipes de secours relevant de la Sécurité civile, à l'occasion de catastrophes naturelles ou d'accidents technologiques majeurs.

La définition et la composition des équipes et des moyens monégasques pouvant être intégrés dans les équipes et moyens français seront appréciées ponctuellement par le ministre de l'Intérieur, de la Sécurité intérieure et des Libertés locales de la République française, et le conseiller du Gouvernement pour l'Intérieur de la Principauté de Monaco, en charge de l'application du présent Accord.

Article 2

La Partie monégasque s'engage, lors de catastrophes naturelles ou d'accidents technologiques majeurs intervenus dans des pays ayant sollicité l'aide ou l'assistance de la France, à manifester par écrit, sous toute forme appropriée, ses intentions de participer aux opérations de secours dans des délais suffisamment courts permettant leur prise en compte.

Article 3

La Partie française apprécie, après avoir recherché l'agrément des autorités du pays requérant son aide ou son assistance, et en fonction des disponibilités de ses moyens de trans-

port (aériens notamment), la possibilité d'accepter ou non la participation des équipes monégasques qui lui aura été demandée.

Article 4

Les organismes habilités à adresser et à traiter une demande de participation pour le compte des autorités visées à l'article 1 du présent Accord sont :

-- pour la France, le Centre Opérationnel de Gestion Interministérielle des Crises de la Direction de la défense et de la sécurité Civiles (COGIC) :

téléphone : 00.33.1.56.04.72.40

télécopie : 00.33.1.47.90.09.07

adresse électronique : ddsc-centretrans@interieur.gouv.fr

-- pour la Principauté de Monaco, le Corps des Sapeurs-Pompiers de Monaco :

téléphone : +377.93.30.19.45

télécopie : +377.93.15.60.07

adresse électronique: CTA-COND@gouv.mc

La demande de participation doit être adressée par écrit, sous toute forme appropriée, et comporter le volume en personnel et matériel susceptibles de composer l'élément d'intervention.

Article 5

En cas de réponse positive de la Partie française, la Partie monégasque fait connaître par écrit, sous toute forme appropriée :

-- la composition du détachement mis à disposition (grades, noms, prénoms, fonctions et numéros de passeports),

-- le volume, poids et conditionnement des matériels et équipements emportés.

La Partie française informe ensuite la Partie monégasque par écrit, sous toute forme appropriée, des date, heure et lieu d'embarquement du détachement monégasque si celui-ci peut emprunter les mêmes moyens de transport que les équipes de secours françaises.

Dans l'éventualité où le détachement monégasque ne pourrait emprunter les mêmes moyens de transport que ceux retenus par les équipes de secours françaises, la Partie monégasque informe la Partie française des date, heure, et lieu de débarquement du détachement monégasque.

Article 6

Les Parties conviennent que dès lors que la France est engagée dans une opération d'assistance sollicitée par un pays tiers, cette opération et l'ensemble des personnels et moyens mis conjointement en oeuvre sont placés sous l'autorité du chef de détachement d'assistance français.

A l'arrivée du détachement monégasque sur les lieux d'exécution de la mission d'assistance, une réunion est organisée avec le chef du détachement français afin de fixer les modalités conjointes d'opérations.

Article 7

Dès lors qu'un pays requiert l'assistance française en cas de catastrophes naturelles ou d'accidents technologiques majeurs dans le cadre d'un accord bilatéral, et accepte l'intégration d'un détachement monégasque dans les équipes de secours envoyées par la France, les dispositions de l'accord bilatéral s'appliquent également au détachement monégasque.

Article 8

La participation d'un détachement monégasque à des opérations de secours conduites par la Partie française, emporte l'adhésion de la Partie monégasque aux conditions de remboursement des dépenses engagées, comme à celles ayant trait à la prise en charge des dépenses ou indemnisations liées à un décès ou à un accident corporel subi par un membre de l'équipe d'assistance, telles que précisées dans l'accord bilatéral évoqué à l'article 7 du présent Accord.

La Partie monégasque renonce à formuler toute réclamation à l'encontre de la Partie française en cas de préjudice subi dans le cadre d'une opération d'assistance ou à l'occasion d'un accident de transport survenu lors d'un acheminement organisé par celle-ci.

Les dommages causés intentionnellement ou par négligence grave par un membre du détachement monégasque sont indemnisés par la Partie monégasque.

Article 9

Le présent Accord est conclu pour une durée indéterminée. Il reste en vigueur jusqu'à ce que l'une des Parties le dénonce, par voie diplomatique, avec un préavis de six mois.

Tout différend relatif à l'interprétation ou à l'application du présent Accord est réglé par voie de négociations entre les Parties.

Article 10

Le présent Accord entrera en vigueur à la date de sa signature par les deux Parties.

Fait à Monaco, le 21 Mai 2004, en deux exemplaires originaux, en langue française.

Pour le Gouvernement de la République française :
Le Préfet, Directeur de la Défense
et de la Sécurité civiles au Ministère de l'Intérieur,
CHRISTIAN DE LAVERNÉE

Pour le Gouvernement de la Principauté de Monaco :
Le Conseiller du Gouvernement pour l'Intérieur,
PHILIPPE DESLANDES

[TRANSLATION - TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE FRENCH
REPUBLIC AND THE GOVERNMENT OF THE PRINCIPALITY OF MO-
NACO ON THE INCLUSION OF MONEGASQUE FIRE-FIGHTERS IN
FRENCH RESCUE TEAMS DURING OPERATIONS BY THE LATTER
OUTSIDE FRENCH TERRITORY, IN THE EVENT OF A NATURAL
DISASTER OR MAJOR TECHNOLOGICAL ACCIDENT

The Government of the French Republic and the Government of the Principality of Monaco, hereinafter referred to as the Parties,

Mindful of the need for ongoing training of rescue teams and of the need to share the experiences of their specialists in the areas of civil defence and prevention and management of emergencies,

Referring to the Agreement on mutual assistance between the French and Monegasque relief and civil defence services, signed at Paris on 16 April 1970,

Have agreed as follows:

Article 1

The French Party agrees to the principle that members of the fire-fighting services of the Principality of Monaco shall take part in operations, outside French territory, of its rescue teams falling under the authority of the civil defence service, in the event of a natural disaster or major technological accident.

The definition and make-up of the Monegasque teams and resources that may be included in the French teams and resources shall be assessed on a case-by-case basis by the Minister of the Interior, Internal Security and Local Liberties of the French Republic and the Government Councillor of the Interior of the Principality of Monaco, who are responsible for the implementation of this Agreement.

Article 2

The Monegasque Party undertakes, in the event of a natural disaster or major technological accident occurring in a country that has requested aid or assistance from France, to give notice in writing, in an appropriate form of its intention to participate in the rescue operations, sufficiently promptly for this intention to be taken into account.

Article 3

After seeking the approval of the authorities of the country that has requested its aid or assistance, the French Party shall decide, taking into account the means of transport (including air transport) that it has available, whether or not it can agree to the participation of Monegasque teams that has been requested.

Article 4

The bodies authorized to submit and to handle a request for participation, on behalf of the authorities referred to in article 1 of this Agreement, shall be:

-- For France, the Centre Opérationnel de Gestion Interministérielle des Crises (COGIC - Operational Centre for Interministerial Crisis Management) of the Direction de la défense et de la sécurité civiles (Directorate for Civil Defence and Security):

Telephone: 00.33.1.56.04.72.40

Fax: 00.33.1.47.90.09.07

E-mail: ddsc-centretrans@interieur.gouv.fr

-- For the Principality of Monaco, the Corps des Sapeurs-Pompiers de Monaco (Fire Brigade of Monaco):

Telephone: +377.93.30.19.45

Fax: +377.93.15.60.07

E-mail: CTA-COND@gouv.mc

The request for participation shall be made in writing, in an appropriate form, and shall specify the number of personnel and the quantity of resources that would be provided for the operation.

Article 5

If the French Party's response is in the affirmative, the Monegasque Party shall communicate in writing, in an appropriate form:

-- details of the members of the detachment being provided (rank, first and family name, function and passport number),

-- the size, weight and packaging of material and equipment being brought by the detachment.

The French Party shall then inform the Monegasque Party in writing, in an appropriate form, of the date, time and place of embarkation of the Monegasque detachment, if it is possible for the latter to use the same means of transport as the French rescue teams.

If it is not possible for the Monegasque detachment to use the same means of transport as the French rescue teams, the Monegasque Party shall inform the French Party of the date, time and place of embarkation of the Monegasque detachment.

Article 6

The Parties agree that once France engages in an assistance operation requested by a third country, the operation and all the personnel and resources jointly provided by the two Parties shall be placed under the authority of the head of the French assistance detachment.

Once the Monegasque detachment arrives at the location where the assistance mission is to take place, a meeting shall be organized with the head of the French detachment in order to lay down the joint operational procedures.

Article 7

If a country requests French assistance in the event of a natural disaster or major technological accident within the framework of a bilateral agreement, and agrees to the inclusion of a Monegasque detachment in the rescue teams sent by France, the provisions of that bilateral agreement shall also apply to the Monegasque detachment.

Article 8

Participation of a Monegasque detachment in rescue operations undertaken by the French Party shall imply acceptance by the Monegasque Party of the conditions for reimbursement of expenditures incurred, as well as those having to do with coverage of expenses or compensation related to death or personal injury to a member of the assistance team, as set forth in the bilateral agreement referred to in article 7 of this Agreement.

The Monegasque Party undertakes to make no claim against the French Party for injury suffered within the context of an assistance operation or in a transport accident occurring during travel organized by the latter.

The Monegasque Party shall pay compensation for any damage caused by a member of the Monegasque detachment, whether intentionally or as a result of negligence.

Article 9

This Agreement shall be concluded for an indefinite period. It shall remain in force until such time as either Party denounces it through the diplomatic channel, giving six months advance notice.

Any dispute relating to the interpretation or implementation of this Agreement shall be resolved through negotiation between the Parties.

Article 10

This Agreement shall enter into force on the date on which it is signed by both Parties.

Done at Monaco, on 21 May 2004, in duplicate, in the French language.

For the Government of the French Republic:

CHRISTIAN DE LAVERNÉE

Prefect, Ministry of the Interior, Internal Security and Local Liberties

For the Government of the Principality of Monaco:

PHILIPPE DESLANDES

Minister of the Interior

No. 41836

**Lithuania
and
Uzbekistan**

**Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the
Government of the Republic of Uzbekistan on cooperation in rail transport.
Tashkent, 20 February 1997**

Entry into force: *9 December 1999 by notification, in accordance with article 11*

Authentic texts: *Lithuanian, Russian and Uzbek*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 9 September 2005*

**Lituanie
et
Ouzbékistan**

**Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de
la République d'Ouzbékistan relatif à la coopération en matière de transport
ferroviaire . Tashkent, 20 février 1997**

Entrée en vigueur : *9 décembre 1999 par notification, conformément à l'article 11*

Textes authentiques : *lituanien, russe et ouzbek*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 9 septembre 2005*

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
IR
UZBEKISTANO RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

S U S I T A R I M A S

**DĖL BENDRADARBIAVIMO GELEŽINKELIŲ
TRANSPORTO SRITYJE**

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Uzbekistano Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos "Šalimis",

remdamosi abipusės pagarbos ir lygiateisiškumo principais,

patvirtindamos neatimamą nuosavybės teisę į geležinkelių transportą,

atsižvelgdamos į keleivių ir krovinių vežiojimų nepaprastą svarbą tiek tarp Šalių, tiek į trečiąsias šalis,

įvertindamos abiejų valstybių geležinkelių transporto koordinavimo ir bendros veiklos reikšmę;

s u s i t a r ė:

1 straipsnis

Abiejų Šalių valstybių geležinkelių transporto funkcinė veikla, riedmenų, techninės įrangos gamyba ir priežiūra, darbo sąlygų ir eismo saugumo užtikrinimas, vežimo darbų organizavimas, krovinių saugumas, geležinkelių transporto sąveika su paslaugų naudotojais ir kitomis transporto rūšimis - visa tai atliekama pagal galiojančius Šalių normatyvus.

2 straipsnis

Keleivių ir krovinių vežiojimui geležinkelių transportu Šalys susitarė vadovautis tarptautiniais geležinkelių transporto susitarimais ir konvencijomis, kurių dalyvės jos yra. Šalys pasilieka teisę sudarinėti geležinkelių transporto susitarimus su trečiosiomis šalimis, nepažeisdamos kitos Šalies pagrindinių interesų.

3 straipsnis

Vienos Šalies keleiviai įvažiuoja į kitos Šalies teritoriją ir išvažiuoja iš jos per veikiančius tarptautinius valstybės sienos kirtimo punktus, kurie nustatyti atitinkamais susitarimais.

Vienos Šalies keleiviai, būdami kitos Šalies teritorijoje, privalo laikytis valstybės, kurios teritorijoje jie yra, įstatymų ir normų, taip pat atvykimo ir vykimo tranzitu taisyklių, nustatytų užsienio valstybių piliečiams.

4 straipsnis

Šalys pripažino būtinybę koordinuoti tarifų politiką. Tarifai ir atsiskaitymų tvarka tarptautiniame susisiekiame geležinkeliais nustatomi specialiais susitarimais tarp Šalių geležinkelių.

5 straipsnis

Šalys pagal nacionalinius įstatymus ir galiojančias tarptautines taisykles sudarys būtinas sąlygas, kad Šalių keleiviai, kroviniai ir riedmenys būtų netrukdomai vežami tiek tarp abiejų valstybių, tiek ir tranzitu per jų teritorijas į trečiąsias šalis. Operatyviam tranzitinių vežiojimų klausimų sprendimui Šalys viena kitos teritorijose gali steigti savo atstovybes.

6 straipsnis

Šalių geležinkelių įmonės ir organizacijos bei materialinio techninio tiekimo žinybos pagal susitartus kiekius užtikrins technikos, įrangos, atsarginių dalių ir materialinių išteklių abipusį tiekimą geležinkelių poreikiams tenkinti.

7 straipsnis

Šalys informuos viena kitą apie geležinkelių transporto darbuotojų socialinių klausimų sprendimą.

8 straipsnis

Šalys geležinkelių transporte padės įgyvendinti mokslinį techninį progresą ir savo veiksmus koordinuoti abipusiai naudingais pagrindais.

9 straipsnis

Šalys bendradarbiaus ruošdamos inžinierius, technikus, taip pat kitus geležinkelio profesijų kadrus, rengdamos būtinus reikalavimus jų ruošimui. Tuo tikslu bus reguliariai keičiamasi specialistais, būtina informacija ir medžiaga.

10 straipsnis

Visi ginčytini klausimai, kilę dėl šio Susitarimo aiškinimo bei taikymo, bus sprendžiami Šalių bendros komisijos derybose ir konsultacijose. Jei Šalys nesusitaria derybų keliu, tai ginčas toliau sprendžiamas diplomatiniais kanalais.

Klausimai dėl šio Susitarimo pakeitimo ir papildymo bus sprendžiami Šalių bendros komisijos derybose. Šio Susitarimo pakeitimai ir papildymai bus įforminami protokolais, kurie yra neatskiriama Susitarimo dalis.

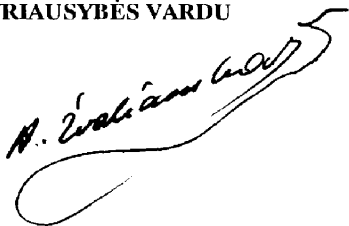
11 straipsnis

Šis Susitarimas įsigalios nuo paskutinio raštiško pranešimo gavimo dienos, kai Šalys diplomatiniais kanalais praneš viena kitai, kad įvykdyti visi jų vidaus teisės reikalavimai, būtini Susitarimui įsigaliooti.

Susitarimas sudarytas 5 (penkeriems) metams. Jei nė viena iš Šalių ne vėliau kaip prieš 6 (šešis) mėnesius iki minėto penkerių metų termino pabaigos neperspės kitos Šalies, kad ketina nutraukti šį Susitarimą, jis laikomas pratęstu neribotam laikui ir galios iki tol, kol viena iš Šalių jį nutrauks, prieš 6 (šešis) mėnesius apie tai perspėdama kitą Šalį.

Sudaryta Taškente 1997 m. vasario 22 d. dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių, uzbekų ir rusų kalbomis, visiems tekstams turint vienodą galią. Kilus nesutarimams traktuojant šio Susitarimo tekstą, remiamasi tekstu rusų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

UZBEKISTANO RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ

между Правительством Литовской Республики и Правительством Республики Узбекистан о сотрудничестве в области железнодорожного транспорта

Правительство Литовской Республики и Правительство Республики Узбекистан, именуемые в дальнейшем Стороны, основываясь на принципах равноправия и взаимного уважения, подтверждая неотъемлемое право собственности на железнодорожный транспорт, учитывая исключительную важность перевозок пассажиров и грузов как между Сторонами, так и в третьи страны, придавая значение координации и совместной деятельности железнодорожного транспорта обоих государств, согласились о нижеследующем:

Статья 1

Функциональная деятельность железнодорожного транспорта государств обеих Сторон, а также изготовление и содержание подвижного состава, технических средств, обеспечение безопасности движения и условий труда, организация перевозочной работы, сохранность грузов, взаимодействие железнодорожного транспорта с пользователями его услуг и с другими видами транспорта осуществляется по действующим правовым актам Сторон.

Статья 2

Перевозки грузов и пассажиров железнодорожным транспортом Стороны осуществляют в соответствии с международными соглашениями и конвенциями в области железнодорожного транспорта, участниками которых они являются.

Стороны оставляют за собой право заключить соглашение в области железнодорожного транспорта с третьими странами, не затрагивая основополагающие интересы другой Стороны.

Статья 3

Пассажиры одной Стороны въезжают на территорию другой Стороны и выезжают из нее через действующие международные государственные пограничные пункты пересечения, которые установлены соответствующими соглашениями.

Пассажиры одной Стороны, находящиеся на территории другой Стороны, должны соблюдать законы и нормы того государства, на территории которого они находятся, а также правила прибывания и следования транзитом, установленные для граждан иностранных государств.

Статья 4

Стороны признали необходимым координировать тарифную политику. Тарифы и порядок расчетов в международном железнодорожном сообщении устанавливается специальными соглашениями между железными дорогами Сторон.

Статья 5

Каждая из Сторон обеспечит в рамках национального законодательства и действующих международных правил необходимые условия для беспрепятственной перевозки пассажиров, грузов, проезда подвижного состава как между обоими государствами, так и транзитом по их территориям в третьи страны. Для оперативного решения вопросов транзитных перевозок Стороны могут открывать на территориях друг друга свои представительства.

Статья 6

Предприятия и организации, органы материально – технического снабжения железных дорог Сторон обеспечат взаимную поставку техники, оборудования, запасных частей и материальных ресурсов для нужд железнодорожного транспорта в договорных объемах.

Статья 7

Стороны будут информировать друг друга в области решения социальных вопросов работников железнодорожного транспорта.

Статья 8

Стороны будут способствовать развитию научно – технического прогресса на железнодорожном транспорте и координировать свои действия на взаимовыгодной основе.

Статья 9

Стороны будут сотрудничать в области обучения инженеров, техников, а также других кадров железнодорожных профессий и разработки необходимых требований к уровню их подготовки. В этих целях будет осуществляться регулярный обмен специалистами, необходимой информацией и материалами.

Статья 10

Все спорные вопросы, возникающие в результате толкования и применения настоящего Соглашения, будут решаться путем переговоров и консультаций Смешанной комиссии Сторон. Если Стороны не достигают на переговорах соглашения, то спор будет решаться по дипломатическим каналам.

Вопросы о дополнении и изменении настоящего Соглашения будут решаться путем переговоров Смешанной комиссии Сторон. Изменения и дополнения настоящего Соглашения будут оформляться протоколами, которые являются неотъемлемой частью Соглашения.

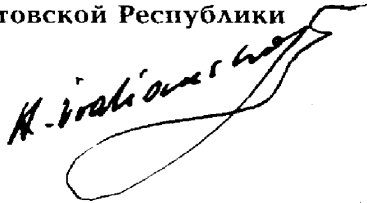
Статья 11

Настоящее Соглашение вступает в силу со дня последнего письменного уведомления, когда Стороны по дипломатическим каналам известят друг друга о выполнении ими внутригосударственных процедур, необходимых для вступления в силу Соглашения.

Соглашение заключено на 5 (пять) лет. Если ни одна из Сторон не менее чем за 6 (шесть) месяцев до истечения упомянутого пятилетнего срока не уведомит другую Сторону о своем намерении прекратить действие настоящего Соглашения, оно считается продленным на неопределенный срок и будет действовать до тех пор, пока одна из Сторон его не денонсирует, уведомив об этом другую Сторону за 6 (шесть) месяцев.

Совершено в городе Ташкенте "20" февраля 1997 года в двух экземплярах, каждый на литовском, узбекском и русском языках, причём все тексты имеют одинаковую силу. В случае возникновения разногласий в толковании текста настоящего Соглашения за основу принимается текст на русском языке.

За Правительство
Литовской Республики

A stylized handwritten signature in black ink, likely belonging to a Lithuanian official.

За Правительство
Республики Узбекистан

A stylized handwritten signature in black ink, likely belonging to an Uzbek official.

[UZBEK TEXT — TEXTE OUZBEK]

**Литва Республикаси Ҳукумати
ва Ўзбекистон Республикаси Ҳукумати
ўртасида темир йўл транспорти соҳасида
ҳамкорлик тўғрисида**

Б И Т И М

Литва Республикаси Ҳукумати ва Ўзбекистон Республикаси Ҳукумати, бундан кейин Томонлар деб аталувчилар,
ўзаро ҳурмат ва тенг ҳуқуқлилиқ тамойилларига асосланиб,
темир йўл транспортига эгалик ҳуқуқининг дахлсизлигини тасдиқлаб,

Томонлар ўртасида ҳамда учинчи давлатлар орасида юк ва йўловчиларни ташиш ўта муҳимлигини ҳисобга олиб,
иккала давлат темир йўл транспортининг биргаликдаги фаолияти ва координациясига аҳамият бериб,
қуйидагилар тўғрисида келишдилар:

1-модда

Икки давлат темир йўлларининг фаолияти, ҳамда ҳаракатдаги состав, техникавий воситаларни тайёрлаш ва сақлаш, ҳаракат хавфсизлигини ва меҳнат шароитлари билан таъминлаш, ташиш ишларини ташкил қилиш, юкларни сақлаш, темир йўл транспортининг унинг хизматидан фойдаланувчилар ва бошқа транспорт турлари билан ўзаро алоқаси Томонларнинг амалдаги ҳуқуқий актлари бўйича амалга оширилади.

2-модда

Йўловчи ва юкларни темир йўл транспорти билан ташиш Томонлар тарафидан, ўзлари иштирокчилари бўлиб ҳисобланган, темир йўл транспорти соҳасидаги халқаро конвенциялар ва битимларга биноан амалга оширилади.

Томонлар, иккинчи Томоннинг асосий манфаатларига дахл қилмай, учинчи давлат билан темир йўл транспорти соҳасида битим тузиш ҳуқуқига эга.

3-модда

Биринчи Томон йўловчилари иккинчи Томон ҳудудига тегишли битимлар асосида белгиланган амалдаги халқаро давлатлар чегараларининг кесишув жойлари орқали кирадилар ва чиқадилар.

Бир Томон йўловчилари иккинчи Томон ҳудудида бўлган пайтда, шу давлат қонун ва меъёрларини, ҳамда чет эл давлатлари фуқаролари учун белгиланган транзит ҳолда бориш-келиш қоидаларига риоя қилишлари керак.

4-модда

Томонлар тариф сиёсатини мувофиқлаштиришни зарур деб тан оладилар. Халқаро темир йўл алоқаларидаги тарифлар ва ҳисоб-китоб тартиби Томонлар темир йўллари ўртасидаги махсус битимлар билан белгиланади.

5-модда

Томонларнинг ҳар бири миллий қонунчилиги ва амалдаги халқаро қоидалар доирасида йўловчиларни, юкларни ташишга, ҳаракатдаги составнинг иккала давлат ўртасида, шунингдек улар ҳудудлари орқали учинчи давлатларга ўтишига зарур шароитлар билан таъминлайдилар. Транзит ташишлар масалаларини тезкор ҳал қилиш учун Томонлар бир-бирларининг ҳудудларида ўз ваколатхоналарини очишлари мумкин.

6-модда

Томонлар темир йўлларининг корхона ва ташкилотлари, моддий-техникавий таъминот органлари темир йўл транспорти эҳтиёжлари учун келишилган ҳажмда моддий ресурслар ва эҳтиёт қисмлар, асбоб-ускуна, техникани ўзаро етказиб беришни таъминлайдилар.

7-модда

Томонлар бир-бирларига темир йўл транспорти ходимларининг ижтимоий масалаларини ҳал этиш соҳасида ахборот бериб турадилар.

8-модда

Томонлар темир йўл транспорти илмий-техникавий тараққиётига ёрдам берадилар ва ўзаро фойдали асосда ўз фаолиятларини мувофиқлаштирадилар.

9-модда

Томонлар муҳандислар, техниклар, шунингдек бошқа темир йўл касблари ходимларини ўқитиш ва уларни тайёрлаш даражасига зарур бўлган талабларни ишлаб чиқиш соҳасида ҳамкорлик қилинади. Бу мақсадларда мутахассислар, зарур ахборот ва материаллар билан мунтазам алмашиб турилади.

10-модда

Ушбу Битимни талқин қилиш ва қўллаш натижасида пайдо бўладиган ҳамма мунозарали масалалар Томонларнинг Қўшма комиссияси маслаҳатлашувлари ва музокалари йўли билан ҳал этилади. Агар Томонлар музокаларда бир фикрга эриша олмасалар, мунозара дипломатик йўллар бўйича ҳал этилади.

Ушбу Битимга қўшимча ва ўзгартиришлар киритиш тўғрисидаги масалалар Томонларнинг Қўшма комиссияси музокаралари йўли билан ҳал этилади. Ушбу Битимнинг ўзгартириш ва қўшимчалари Битимнинг ажралмас қисми ҳисобланган протоколлар билан расмийлаштирилади.

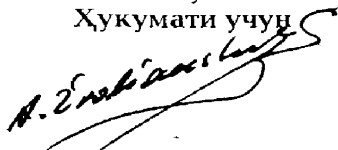
11-модда

Ушбу Битим, Томонлар дипломатик каналлар бўйича Битим кучга кириши учун уларнинг ҳамма давлат ички талаблари бажарилганлиги тўғрисида бир-бирларини хабардор қилган охириги ёзма билдиришнома юборилган кундан бошлаб кучга киради.

Битим 5 (беш) йилга тузилган. Агар Томонларнинг ҳеч бири ушбу беш йиллик муддат тугашидан 6 (олти) ой олдин бошқа Томонни ушбу Битим фаолиятини тугатиш нияти тўғрисида хабардор қилмаса, у номуъалум муддатга узайтирилган ҳисобланади ва Томонларнинг бири иккинчисини уни бекор қилишдан 6 (олти) ой аввал бу ҳақда хабардор қилмагунча фаолиятини давом эттираверади.

Тошкент шаҳрида 1997 йил "20" февралда икки нусхада, ҳар бири литва, ўзбек ва рус тилларида тузилди, бунда ҳамма матнлар бир хил кучга эга. Ушбу Битим матнини талқин қилишда келишмовчиликлар юзага келган ҳолларда рус тилидаги матн асос қилиб олинади.

Литва Республикаси
Ҳукумати учун

Ўзбекистон Республикаси
Ҳукумати учун

[TRANSLATION - TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
UZBEKISTAN ON COOPERATION IN RAIL TRANSPORT

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Uzbekistan, hereinafter referred to as "the Parties",

On the basis of the principles of equality and mutual respect,

Reaffirming the inalienable right of ownership of rail transport,

Bearing in mind the vital importance of the transport of passengers and cargo both between the Parties and to third countries,

Attaching importance to coordination and joint activities with respect to the rail transport of the two States,

Have agreed as follows:

Article 1

The operation of rail transport in the two Parties, the manufacture and maintenance of rolling stock and technical equipment, measures for the safety of railway operations and of working conditions, the organization of transport operations, measures for the safety of cargo, and interaction between the railways and both the users of their services and other means of transport shall be carried out in accordance with the laws in force in each Party.

Article 2

The transport of cargo and passengers by rail shall be carried out by the Parties in accordance with the international agreements and conventions on rail transport to which they are parties.

The Parties reserve the right to conclude agreements on rail transport with third countries that do not affect the fundamental interests of the other Party.

Article 3

Passengers from either Party shall enter and depart from the territory of the other Party through functioning international State border crossings established by appropriate agreements.

Passengers from either Party who are situated in the territory of the other Party shall comply with the laws and regulations of the State in whose territory they are situated and with the regulations for residence and transit established for nationals of foreign States.

Article 4

The Parties have deemed it necessary to coordinate tariff policies. Tariffs and settlement procedures with respect to international rail transport shall be established by special agreements between the railways of the Parties.

Article 5

Each of the Parties shall, within the framework of national law and the international regulations in force, ensure the necessary conditions for the unimpeded transport of passengers and cargo and the movement of rolling stock both between the two States and in transit through their territories to third countries. For the purpose of expeditious resolution of transit transport issues, the Parties may open representations in each other's territory.

Article 6

Enterprises, organizations and agencies that supply materials and equipment for the railways in the two Parties shall carry out reciprocal deliveries of agreed quantities of hardware, equipment, spare parts and material resources to meet rail transport needs.

Article 7

The Parties shall inform each other of developments in addressing social issues relating to railway staff.

Article 8

The Parties shall foster scientific and technical progress in rail transport and shall co-ordinate their activities for mutual benefit.

Article 9

The Parties shall cooperate with regard to the training of engineers, technicians and other railway staff and the elaboration of the necessary requirements for their level of training. To this end, regular exchanges of specialists, requisite information and materials shall take place.

Article 10

All disputes arising from the interpretation or application of this Agreement shall be resolved through negotiations and consultation in the Joint Commission of the Parties. If the Parties do not reach agreement in negotiations, the dispute shall be resolved through diplomatic channels.

Issues relating to additions and amendments to this Agreement shall be addressed through negotiations in the Joint Commission of the Parties. Amendments and additions to

this Agreement shall be submitted in the form of protocols, which shall constitute an integral part of the Agreement.

Article 11

This Agreement shall enter into force on the date of the last written notification through diplomatic channels by which the Parties inform each other that they have carried out the domestic procedures necessary for the entry into force of the Agreement.

This Agreement shall be concluded for a period of five years. If neither of the Parties notifies the other of its intention to terminate the Agreement at least six months before the expiry of the aforementioned five-year period, the Agreement shall be considered extended for an indefinite period and shall remain in force until such time as either Party denounces it, having notified the other Party six months in advance of its intention to do so.

Done at Tashkent on 20 February 1997 in three originals, each in the Lithuanian, Uzbek and Russian languages, all texts being equally authentic. In the event of any divergence of interpretation, the Russian text shall prevail.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Uzbekistan:

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE
LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE
D'OUZBÉKISTAN RELATIF À LA COOPÉRATION EN MATIÈRE DE
TRANSPORT FERROVIAIRE

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Ouzbékistan, ci-après dénommés "les Parties";

Se fondant sur les principes de l'égalité et du respect mutuel;

Confirmant le droit imprescriptible à la propriété du transport ferroviaire;

Considérant l'importance extrême des transports de passagers et de marchandises, tant entre les Parties que dans des pays tiers;

Attachant de l'importance à la coordination et aux activités conjointes en matière de transport ferroviaire des deux États;

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

Les activités fonctionnelles de transport ferroviaire des États des deux Parties, ainsi que la fabrication et l'entretien du matériel roulant, les moyens techniques, la garantie de la sécurité du trafic et des conditions de travail, l'organisation du travail de transport, la conservation du fret, l'interaction du transport ferroviaire avec les utilisateurs de ses services et les autres moyens de transport, s'effectuent conformément aux actes juridiques en vigueur des Parties.

Article 2

Les Parties effectuent les transports de marchandises et de passagers en transport ferroviaire conformément aux accords et conventions internationaux en matière de transport ferroviaire auxquels elles sont parties.

Les Parties se réservent le droit de conclure tout accord en matière de transport ferroviaire avec des pays tiers, sans préjudice des intérêts fondamentaux de l'autre Partie.

Article 3

Les passagers d'une Partie entrent sur le territoire de l'autre Partie et en ressortent à travers des points de passage des frontières internationales de l'État de cette Partie, établis par des accords correspondants.

Les passagers d'une Partie se trouvant sur le territoire de l'autre Partie sont tenus de respecter les lois et normes de l'État sur le territoire duquel ils se trouvent, ainsi que les règles régissant la destination et l'itinéraire de transit, établies pour les ressortissants d'États étrangers.

Article 4

Les Parties ont estimé indispensable de coordonner une politique tarifaire. Les tarifs et règles de paiement en trafic ferroviaire sont établis par des accords distincts entre les compagnies de chemin de fer des Parties.

Article 5

Chacune des Parties garantit, dans le cadre de sa législation nationale et des règlements internationaux en vigueur, les conditions nécessaires à la libre circulation des passagers et des marchandises et au passage du matériel roulant, tant entre leurs États respectifs qu'en transit par leur territoire pour se rendre dans des pays tiers. Aux fins d'une résolution efficace des questions de transports en transit, les Parties peuvent ouvrir leurs représentations respectives sur le territoire l'une de l'autre.

Article 6

Les entreprises et organisations chargées de l'approvisionnement matériel et technique des chemins de fer des Parties pourvoient à la fourniture mutuelle des moyens techniques, de l'équipement, des pièces de rechange et des ressources matérielles pour les besoins du transport ferroviaire, dans les quantités contractuellement convenues.

Article 7

Les Parties s'informeront réciproquement en ce qui concerne la résolution des questions sociales relatives aux travailleurs du transport ferroviaire.

Article 8

Les Parties favoriseront le développement du progrès scientifique et technique du transport ferroviaire et coordonneront leur action sur une base mutuellement avantageuse.

Article 9

Les Parties coopéreront à l'instruction des ingénieurs, techniciens et autres cadres des professions du transport ferroviaire, ainsi qu'à l'élaboration des exigences indispensables au niveau de leur formation. À ces fins, un échange régulier de spécialistes, d'informations et matériels nécessaires aura lieu.

Article 10

Toutes les questions litigieuses découlant de l'interprétation et de l'application du présent Accord seront réglées par voie de négociations et de consultations de la Commission mixte des Parties. Si les Parties ne parviennent pas à un accord par voie de négociations, le litige sera réglé via les canaux diplomatiques.

Les questions relatives à l'amendement et aux modifications du présent Accord seront réglées par voie de négociations de la Commission mixte des Parties. Les modifications et amendements au présent Accord seront établis par des protocoles qui feront partie intégrante du présent Accord.

Article 11

Le présent Accord entre en vigueur à dater du jour de la dernière notification écrite, soit lorsque les Parties se seront mutuellement avisées par la voie diplomatique que les procédures internes requises pour son entrée en vigueur ont été accomplies.

L'Accord est conclu pour une période de 5 (cinq) ans. Si aucune des Parties ne notifie à l'autre, au plus tard six mois avant l'expiration du délai quinquennal susmentionné, son intention de mettre fin à l'effet du présent Accord, celui-ci sera considéré comme prolongé pour une durée indéterminée et restera en vigueur tant qu'une des Parties ne l'aura pas dénoncé, via notification à l'autre Partie dans un délai de 6 (six) mois.

Fait à Tachkent le 20 février 1997 en deux exemplaires, chacun en langue lituanienne, ouzbek et russe, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence d'opinion quant à l'interprétation du texte du présent Accord, le texte russe prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République d'Ouzbékistan :

No. 41837

**Lithuania
and
Uzbekistan**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Uzbekistan concerning cooperation in the field of tourism. Vilnius, 7 June 1995

Entry into force: *23 December 1996 by notification, in accordance with article 10*

Authentic texts: *Lithuanian, Russian and Uzbek*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 9 September 2005*

**Lituanie
et
Ouzbékistan**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Ouzbékistan à la coopération dans le domaine du tourisme. Vilnius, 7 juin 1995

Entrée en vigueur : *23 décembre 1996 par notification, conformément à l'article 10*

Textes authentiques : *lituanien, russe et ouzbek*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 9 septembre 2005*

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR
UZBEKISTANO RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

S U S I T A R I M A S

DĖL BENDRADARBIAVIMO TURIZMO SRITYJE

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Respublikos Uzbekistano Vyriausybė (toliau vadinamos Šalimis),
siekdamos toliau plėtoti draugiškus santykius,
pripažindamos svarbią turizmo reikšmę ekonominei, socialinei ir kultūrinei pažangai,
sudarant palankias sąlygas turizmo vystymui ir geresniam susipažinimui su abiejų valstybių gyvenimu,
vadovaudamosi bendru suinteresuotumu plėtoti bendradarbiavimą turizmo srityje, susitarė:

1 straipsnis

Šalys dės pastangas plėtoti bendradarbiavimą turizmo srityje, siekiant supažindinti abiejų valstybių piliečius su ekonomikos, socialinio vystymo, kultūros pasiekimais, gamta ir įžymybėmis, taip pat abiejų valstybių tautų istorijos paminklais ir kultūros tradicijomis.

2 straipsnis

Šalys bendradarbiaus užsienio turizmo vystymo srityje lygiateisiškumo bei abipusio suinteresuotumo pagrindais, ir, atsižvelgdamos į galiojančius įstatymus ir kitus teisės aktus, sieks supaprastinti turistų atvykimo ir išvykimo formalumus tarp abiejų valstybių.

3 straipsnis

Šalys tarpininkaus, keičiantis pažangia patirtimi visose užsienio ir vidaus turizmo srityse, skatins bendradarbiavimą tarp abiejų Šalių

vyriausybinių turizmo struktūrų ir kitų įstaigų bei organizacijų, suinteresuotų turizmu ir jo vystymu.

4 straipsnis

Šalys tarpininkaus platinant turistinę informaciją, publikuojant reklaminę medžiagą, keičiantis informacija, parodomis, filmais, organizuojant ir vykdant įvairius simpoziumus ir seminarus.

5 straipsnis

Šalys teiks abipusę pagalbą apmokant turizmo įmonių personalą, tarpininkaus turizmo įstaigoms keičiantis specialistų grupėmis, prisidės suinteresuotoms organizacijoms kuriant bendras įmones ir įgyvendinant kitus turizmo sferos investicinius projektus.

6 straipsnis

Per atitinkamas turizmo įstaigas Šalys keisis nuomonėmis dėl bendradarbiavimo ir darbo patirties tarptautinėse turizmo organizacijose.

7 straipsnis

Šalys, siekdamos efektyviau bendradarbiauti turizmo srityje, tarpininkaus, kuriant abiejose valstybėse turizmo atstovybes.

8 straipsnis

Šalys, esant būtinumui, konsultuos ir sudarys darbo grupes spręsti klausimus, susijusius su šio Susitarimo įgyvendinimu. Darbo grupės siūlys priemones Susitarimo įgyvendinimui.

9 straipsnis

Šalys nustato šias valstybines institucijas, atsakingas už šio Susitarimo įgyvendinimą:

Lietuvos pusė: Valstybinį turizmo departamentą

Uzbekistano pusė: Nacionalinę kompaniją "Uzbekturizm".

10 straipsnis

Šalys pasikeičia notomis apie juridinių procedūrų, susijusių su tarptautinio susitarimo įsigaliojimu, nustatytų pasirašančių valstybių įstatymais, atlikimą.

Šio Susitarimo įsigaliojimo data yra laikoma diena, kurią yra gautas oficialus antrosios Šalies pranešimas apie Susitarimo pasirašymo patvirtinimą.

Šis Susitarimas galioja penkerius metus. Jo galiojimas pratęsiamas tolesniems penkerių metų laikotarpiams, jeigu nė viena iš Šalių prieš šešis mėnesius iki Susitarimo termino pabaigos raštiškai neinformuoja kitos Šalies apie savo ketinimus nutraukti šį susitarimą.

Šio Susitarimo nutraukimas nesukliudys užbaigti bet kurią bendrą veiklą, pradėtą jo pagrindu ir nebaigtą įvykdyti iki šio Susitarimo galiojimo pasibaigimo.

Susitarimas pasirašytas Vilniuje 1995 m. birželio mėn. ⁷ d. dviem egzemplioriais lietuvių, uzbekų ir rusų kalbomis. Abu egzemplioriai turi vienodą teisinę galią. Iškilus nesutarimams dėl Susitarimo aiškinimo, Šalys vadovaujasi tekstu rusų kalba.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

Uzbekistano Respublikos
Vyriausybės vardu

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ МЕЖДУ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ ЛИТОВСКОЙ РЕСПУБЛИКИ И ПРАВИТЕЛЬСТВОМ РЕСПУБЛИКИ УЗБЕКИСТАН О СОТРУДНИЧЕСТВЕ В ОБЛАСТИ ТУРИЗМА

Правительство Литовской Республики и Правительство Республики Узбекистан, (в дальнейшем - Стороны), руководствуясь стремлением к дальнейшему развитию дружественных отношений, принимая во внимания важную роль туризма в экономическом, социальном и культурном прогрессе,

в целях создания благоприятных условий для развития туризма и лучшего ознакомления с жизнью обоих государств, исходя из взаимного интереса расширения сотрудничества в области туризма, согласились о нижеследующем:

Статья 1

Стороны будут способствовать расширению сотрудничества в области туризма в целях ознакомления граждан обоих государств с достижениями в области экономики, социального развития, культуры, с природой и достопримечательностями, а также с историческими памятниками и культурными традициями народов обеих стран.

Статья 2

Стороны будут сотрудничать в области развития иностранного туризма на основе равноправия и взаимной выгоды и, основываясь на действующих законах и других правовых актах, будут стремиться к упрощению формальностей туристского движения между обоими государствами.

Статья 3

Стороны будут способствовать обмену опытом во всех областях иностранного и внутреннего туризма содействовать сотрудничеству между правительственными структурами по туризму обоих государств, а также между другими организациями и учреждениями, заинтересованными вопросами туризма и его развития.

Статья 4

Стороны будут содействовать распространению информации, связанной с туризмом, путем публикации рекламных материалов, обмена информацией,

печатными изданиями, выставками, фильмами и проведением различных симпозиумов и семинаров.

Статья 5

Стороны будут оказывать взаимную помощь в обучении персонала туристических предприятий и содействовать обмену специалистами соответствующих учреждений по туризму, способствовать заинтересованным организациям в создании совместных предприятий и в реализации других инвестиционных проектов в сфере туризма.

Статья 6

Стороны через соответствующие туристские учреждения будут осуществлять обмен мнениями о сотрудничестве, опытом работы по деятельности в международных туристских организациях.

Статья 7

Стороны, в целях более эффективного сотрудничества в области туризма, будут содействовать открытию туристских представительств соответственно в обеих странах и будут оказывать посильную помощь в их деятельности.

Статья 8

Стороны, в случае необходимости, будут проводить консультации и создавать рабочие группы по вопросам, связанным с осуществлением настоящего Соглашения, и с этой целью будут предлагать меры, направленные на его выполнение.

Статья 9

Стороны определяют следующие государственные учреждения, ответственные за реализацию настоящего соглашения:

Литовская сторона: Государственный департамент по туризму,

Узбекская сторона: Национальная Компания "Узбектуризм".

Статья 10

Стороны обмениваются нотами о выполнении правовых процедур, предусмотренных национальными законодательствами каждой из Сторон, в отношении вступления в силу международных договоров. Датой вступления в силу настоящего Соглашения является дата получения последней ноты.

Настоящее Соглашение будет действовать в течении пяти лет. Действие настоящего Соглашения автоматически продлевается на очередные пятилетние периоды, если ни одна из Сторон не уведомит в письменной форме другую

Сторону, за шесть месяцев до истечения соответствующего срока, о своем намерении прекратить действие настоящего Соглашения.

Прекращение действия данного Соглашения не повлияет на завершение любой совместной деятельности, предпринятой в его рамках и полностью не выполненной на момент окончания действия настоящего Соглашения.

Совершено в городе Вильнюсе "4" июня 1995 года в двух экземплярах, каждый на литовском, узбекском и русском языках, при этом все тексты имеют одинаковую юридическую силу. В случае возникновения разногласий в толковании положений настоящего Соглашения, Стороны будут руководствоваться текстом на русском языке.

ЗА
ПРАВИТЕЛЬСТВО
ЛИТОВСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

ЗА
ПРАВИТЕЛЬСТВО
РЕСПУБЛИКИ УЗБЕКИСТАН

[UZBEK TEXT — TEXTE OUZBEK]

**Литва Республикаси Ҳукумати ва Ўзбекистон
Республикаси Ҳукумати уртасида туризм
соҳасида ҳамкорлик туғрисида
Битим**

Литва Республикаси Ҳукумати ва Ўзбекистон Республикаси Ҳукумати, (бундан кейин-Томонлар),

дустона муносабатларни янада ривожлантириш ниятига амал қилиб, иқтисодий, ижтимоий ва маданий тараққиётда туризмнинг муҳим аҳамиятини эътиборга олиб,

туризмни ривожлантириш ва иккала давлат ҳаёти билан яқиндан танишиш учун қулай шароитларни яратиш мақсадида,

туризм соҳасида ҳамкорликни кенгайтиришнинг ўзаро манфаатлилигидан келиб чиқиб,

қуйидагилар туғрисида келишиб олдилар:

1-модда

Томонлар иккала давлат фуқароларини иккала мамлакат халқларининг иқтисод, ижтимоий ривожланиш, маданият соҳасидаги ютуқлари, табиати ва диққатга сазовор жойлари, шунингдек, тарихий ёдгорликлари ва маданий анъаналари билан таништириш мақсадида туризм соҳасида ҳамкорликни кенгайтиришга кўмаклашадилар.

2-модда

Томонлар тенг ҳуқуқлилиқ ва ўзаро фойда асосида чет эл туризмининг ривожлантириш соҳасида ҳамкорлик қиладилар ва амалдаги қонун ва бошқа ҳуқуқий актлар асосида иккала давлат уртасида туристлар ҳаракатининг расмийлаштирилиши соддалаштиришга интиладилар.

3-модда

Томонлар чет эл ва ички туризмнинг барча соҳаларида тажриба алмашишга ёрдам берадилар, иккала давлатнинг туризм бўйича ҳукумат тизимлари уртасидаги, шунингдек, туризм ва уни ривожлантириш ма-

салаларидан манфаатдор бўлган бошқа ташкилотлар ва муассасалар уртасидаги ҳамкорликка кумаклашадилар.

4-модда

Томонлар туризм билан боғлиқ ахборотнинг реклама материалларини нашр қилиш, ахборот, матбуот нашрлари, кургазмалар, фильмлар билан алмашиш ҳамда турли симпозиумлар ва семинарлар ўтказиш йўли билан тарқалишига кумаклашадилар.

5-модда

Томонлар туристик корхоналар ходимларини ўқитишга ўзаро ёрдам кўрсатадилар ва туризм бўйича тегишли муассасалар мутахассислари билан алмашувга кумаклашадилар, манфаатдор ташкилотларга туризм бўйича қўшма корхоналар тузишга ва бошқа сармоявий лойиҳаларни амалга оширишга ёрдам берадилар.

6-модда

Томонлар тегишли туристик муассасалар орқали ҳамкорлик, халқаро туристик ташкилотлардаги фаолият бўйича иш тажрибаси тўғрисида фикр алмашадилар.

7-модда

Томонлар туризм соҳасида янада самарали ҳамкорлик қилиш мақсадида тегишлича иккала мамлакатда туристик ваколатхоналарнинг очилишига кумаклашадилар ва уларнинг фаолиятига баҳоли қудрат ёрдам кўрсатадилар.

8-модда

Томонлар зарурат бўлганда ушбу Битимни амалга ошириш билан боғлиқ масалалар бўйича маслаҳатлашувлар ўтказишадилар ва ишчи гуруҳлари тузадиладар ҳамда шу мақсадларда унинг бажарилишига қаратилган чораларни таклиф қиладиладар.

9-модда

Томонлар ушбу Битимнинг бажарилиши учун қуйидаги давлат муассасаларини масъул қилиб белгилайдилар:

Литва Томони: Туризм бўйича давлат департаменти.

Ўзбек томони: "Ўзбектуризм" миллий компанияси

10-модда

Томонлар халқаро шартномаларнинг кучга кириши бўйича Томонлар ҳар бирининг миллий қонунчилигида қўзда тутилган ҳуқуқий процедураларнинг бажарилгани тўғрисида ноталар билан алмашадилад. Сўнгги нота олинган сана ушбу Битимнинг кучга кириш санаси бўлиб ҳисобланади.

Ушбу Битим беш йил давомида амал қилади.

Агар Томонларнинг ҳеч бири бошқа Томонни ушбу Битимнинг амал қилишини тўхтатиш тўғрисидаги ўз нияти тўғрисида тегишли муддат тугашидан олти ой илгари хабардор қилмаса, ушбу Битимнинг амал қилиши навбатдаги беш йиллик муддатларга ўз-ўзидан узайтирилади.

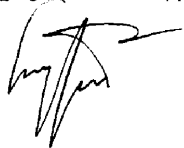
Ушбу Битим амал қилишининг тугатилиши унинг доираларида бошланган ва ушбу Битим амал қилишининг тугаш дақиқасига келиб бажарилмаган ҳар қандай қўшма фаолиятнинг тугалланишига таъсир қилмайди.

Бильнюс шаҳрида 1995 йил " 7 "июнда икки нусхада, ҳар бири латиш, ўзбек ва рус тилларида тузилди, бунда барча матнлар бир хил ҳуқуқий кучга эга.

Ушбу Битим қоидаларини талқин этишда тафовутлар юзага келса, Томонлар рус тилидаги матнга амал қиладилад.

Литва Республикаси

Ҳукумати номидан

Ўзбекистон Республикаси

Ҳукумати номидан

[TRANSLATION - TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
UZBEKISTAN CONCERNING COOPERATION IN THE FIELD OF
TOURISM

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Uzbekistan (hereinafter referred to as "the Parties"),

Guided by the desire to further develop friendly relations,

Bearing in mind the important role of tourism in economic, social and cultural progress,

With a view to creating favourable conditions for the development of tourism and the improvement of knowledge of the populations of both States,

Acting out of mutual interest in the expansion of cooperation in the field of tourism,

Have agreed as follows:

Article 1

The Parties shall facilitate the expansion of cooperation in the field of tourism with an eye to acquainting the citizens of both States with the achievements of the other State in economics, social development and culture and with its natural environment and sights, as well as with the historical monuments and cultural traditions of the peoples of both countries.

Article 2

The Parties shall cooperate in the development of foreign tourism on the basis of equal rights and mutual interest and, in compliance with prevailing law and other legal enactments, shall endeavour to simplify the procedures for the travel of tourists between the two States.

Article 3

The Parties shall facilitate the exchange of experience in all spheres of foreign and domestic tourism and shall promote cooperation between the tourism-related governmental structures of the two States, as well as between other organizations and institutions having an interest in tourism and its development.

Article 4

The Parties shall promote the dissemination of information on tourism by means of advertising and exchanges of information, printed matter, exhibitions and films and by holding various symposia and seminars.

Article 5

The Parties shall assist each other in the training of the staff of tourism enterprises and shall promote the exchange of experts from relevant tourism facilities, as well as help interested organizations to establish joint ventures and to implement other investment projects in the field of tourism.

Article 6

The Parties shall, through their respective tourism institutions, effect an exchange of views on cooperation and of their experience with regard to operations in international tourism organizations.

Article 7

The Parties shall, with an eye to cooperating more effectively in the field of tourism, promote the opening of official tourism offices in both countries on a reciprocal basis and shall facilitate their operation as much as possible.

Article 8

The Parties shall, when necessary, hold consultations and establish working groups on matters relating to the implementation of this Agreement and shall, for that purpose, propose measures geared to its implementation.

Article 9

The Parties shall designate the following State institutions as being responsible for implementing this Agreement:

For Lithuania: the State Department of Tourism

For Uzbekistan: the national company Uzbekturizm.

Article 10

The Parties shall exchange notes on the completion of the legal procedures prescribed by the national legislation of each Party concerning the entry into force of international treaties. The date of the entry into force of this Agreement shall be the date of receipt of the last such note. This Agreement shall remain in force for five years. This Agreement shall be automatically renewed for further five-year periods, unless one of the Parties notifies the

other Party in writing six months before the expiry of the relevant period of its intention to terminate this Agreement.

The termination of this Agreement shall not affect the completion of any joint activity undertaken under the Agreement and not yet completed at the time of termination of this Agreement.

Done at Vilnius on 7 June 1995 in two copies, each in the Lithuanian, Uzbek and Russian languages, all texts being equally authentic. In the event of any differences in the interpretation of the provisions of this Agreement, the Parties shall be guided by the Russian text.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Uzbekistan:

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE
LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE
D'OUZBÉKISTAN RELATIF À LA COOPÉRATION DANS LE DOMAINE
DU TOURISME

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Ouzbékistan, (ci-après dénommés "les Parties"),

Animés du désir d'élargir leur relation amicale,

Conscients de l'importance du rôle du tourisme dans le développement économique, social et culturel,

Dans le but de créer des conditions favorables au développement du tourisme et de favoriser les contacts entre les populations des deux États,

Sur la base de l'intérêt mutuel s'agissant de développer la coopération dans le domaine du tourisme,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

Les Parties encourageront l'expansion de leur coopération dans le domaine du tourisme afin de familiariser les populations de chaque État avec les progrès économiques, le développement social et la culture de l'autre État et avec son environnement naturel et ses sites ainsi qu'avec ses monuments historiques et les traditions culturelles de son peuple.

Article 2

Les Parties coopéreront dans le domaine du développement du tourisme étranger sur la base de l'égalité des droits et de l'avantage mutuel et, en se fondant sur leurs lois et règlements existants, s'efforceront de simplifier les formalités de voyage des touristes entre les deux États.

Article 3

Les Parties favoriseront les échanges d'expériences dans tout domaine du tourisme étranger aussi bien qu'intérieur ainsi que la coopération entre les organismes de tourisme officiels des deux États ainsi qu'entre les organismes et institutions intéressés par les questions ayant trait au tourisme et à son développement.

Article 4

Les Parties favoriseront la diffusion d'informations relatives au tourisme par la publicité, par des échanges d'informations, des documents, expositions et films, et en organisant divers congrès et séminaires.

Article 5

Les Parties se fourniront assistance pour la formation du personnel des entreprises touristiques, encourageront les échanges d'experts appartenant aux agences touristiques pertinentes et aideront les organismes intéressés à établir des co-entreprises et à réaliser d'autres projets d'investissements dans le domaine du tourisme.

Article 6

Les Parties, par l'entremise de leurs agences touristiques correspondantes, procèderont à des échanges de vues sur la coopération et leur expérience concernant le fonctionnement d'organisations touristiques internationales.

Article 7

Les Parties, afin d'améliorer l'efficacité de la coopération dans le domaine du tourisme, encourageront la création de bureaux officiels du tourisme dans les deux pays sur une base de réciprocité et, dans la mesure du possible, en faciliteront le fonctionnement.

Article 8

En tant que de besoin, les Parties se consulteront et établiront des groupes de travail sur les questions ayant trait à la mise en oeuvre du présent Accord et, à cet égard, proposeront des mesures de mise en oeuvre de l'Accord.

Article 9

Les Parties confient respectivement la responsabilité de la mise en oeuvre du présent Accord aux organismes d'État ci-après :

Lituanie : le Département d'État du tourisme

Ouzbékistan : la Compagnie nationale "Ouzbèk-tourisme".

Article 10

Les Parties s'échangeront des notes indiquant qu'elles ont achevé les formalités prévues par leur législation nationale concernant l'entrée en vigueur des traités internationaux. Le présent Accord entrera en vigueur à la date de la dernière des notes susmentionnées. Le présent Accord restera en vigueur pendant une période de cinq ans et sera automatiquement reconduit pour de nouvelles périodes de cinq ans chacune à moins qu'il ne soit dénoncé par

une des Parties qui signifiera à l'avance à l'autre son intention d'y mettre fin par écrit, six mois avant la date d'expiration de la période en cours.

La dénonciation du présent Accord ne portera pas atteinte à l'achèvement de toute activité entreprise en commun en vertu de l'Accord et qui n'aurait pas été menée à terme au moment de ladite dénonciation.

Fait à Vilnius le 7 juin 1995 en double exemplaire, dans les langues lituanienne, ouzbèk et russe, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'opinion quant à l'interprétation du présent Accord, le texte russe prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République d'Ouzbékistan :

No. 41838

**Lithuania
and
Uzbekistan**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Uzbekistan on international transport of passengers and goods by road (with protocol of implementation). Tashkent, 20 February 1997

Entry into force: *22 April 2000 by notification, in accordance with article 23*

Authentic texts: *Lithuanian, Russian and Uzbek*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 9 September 2005*

**Lituanie
et
Ouzbékistan**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Ouzbékistan relatif au transport routier international de passagers et de marchandises (avec protocole d'application). Tashkent, 20 février 1997

Entrée en vigueur : *22 avril 2000 par notification, conformément à l'article 23*

Textes authentiques : *lituanien, russe et ouzbek*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 9 septembre 2005*

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**Lietuvos Respublikos Vyriausybės
ir
Uzbekistano Respublikos Vyriausybės**

SUSITARIMAS

Dėl keleivių ir krovinių tarptautinių vežiojimų automobiliais

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Uzbekistano Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos Susitariančiomis Šalimis,

siekdamos abipusiai plėtoti keleivinį ir krovinių automobilių susisiekimą tarp abiejų šalių ir tranzitu per jų teritorijas, taip pat siekdamos palengvinti šį susisiekimą,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis

Pagal šį Susitarimą atliekami reguliarūs ir nereguliarūs keleivių ir krovinių vežiojimai tarp abiejų šalių ir tranzitu per jų teritorijas keliais, kuriais leistinas tarptautinis automobilių susisiekimas, autotransporto priemonėmis, registruotomis Susitariančių Šalių teritorijose.

I. Keleivių vežiojimas

2 straipsnis

1. Reguliariems keleivių vežiojimams tarp Susitariančių Šalių reikalingi leidimai, kuriuos išduoda Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos. Leidimai išduodami kompetentingų įstaigų suderinta tvarka ir ne ilgesniam kaip 3 metų terminui.

2. Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos viena kitai iš anksto pateikia pasiūlymus dėl tokių vežiojimų organizavimo. Pasiūlymuose turi būti šie duomenys: vežėjo(firmos) pavadinimas ir adresas, maršruto pavadinimas, eismo tvarkaraštis, numatomas laikas, kada bus kertama valstybės siena, tarifas, sustojimo vietos, kuriose vežėjas išlaipina ir įlaipina keleivius, taip pat numatomas vežiojimų laikotarpis ir reguliarumas.

3 straipsnis

1. Nereguliariems keleivių vežiojimams tarp Susitariančių Šalių arba tranzitu per jų teritorijas, išskyrus vežiojimus numatytus šio Susitarimo 4 straipsnyje, reikalingi leidimai, išduodami Susitariančių Šalių kompetentingų įstaigų.

2. Prašymą gauti leidimą nereguliariam keleivių vežiojimui, numatytą šio straipsnio 1 punkte, vežėjas siunčia savo šalies kompetentingai įstaigai, kuri jį persiunčia kitos Susitariančios Šalies kompetentingai įstaigai.

3. Kiekvienam nereguliariam keleivių vežimui, išskyrus vežiojimus, numatytus šio Susitarimo 4 straipsnyje, turi būti atskiras leidimas, leidžiantis atlikti vieną kelionę ten ir atgal, jei leidime nenumatyta kitaip.

Leidime turi būti duomenys apie vežiojimų pobūdį ir autotransporto priemonės buvimo šalyje trukmę.

4. Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos kasmet perduos viena kitai suderintą leidimų blankų kiekį nereguliariems keleivių vežimams. Šie leidimai turi turėti kompetentingos įstaigos antspaudą ir parašą atsakingo asmens, išdavusio leidimą.

4 straipsnis

1. Leidimas nereguliariam keleivių vežiojimui nereikalingas:

a) jei tos pačios sudėties keleivių grupė vežama ta pačia autotransporto priemone visą kelionę, prasidedančią ir besibaigiančią tos Susitariančios Šalies teritorijoje, kurioje įregistruota autotransporto priemonė;

b) kai kelionė prasideda tos Susitariančios Šalies teritorijoje, kurioje įregistruota autotransporto priemonė ir baigiasi kitos Susitariančios Šalies teritorijoje, su sąlyga, kad į šalį, kurioje įregistruota autotransporto priemonė, ji grįš tuščia;

c) kai autotransporto priemonė vyksta tuščia į kitos Susitariančios Šalies teritoriją, iš kurios į šalį, kurioje įregistruota autotransporto priemonė, parvežama grupė keleivių, anksčiau nuvežtų to paties vežėjo autotransporto priemone.

2. Leidimas nereikalingas, jei sugedusi autotransporto priemonė keičiama kita.

3. Veždamas keleivius šio straipsnio 1 punkte numatytais atvejais, autotransporto priemonės vairuotojas privalo turėti keleivių sąrašą.

II. Krovinių vežiojimas

5 straipsnis

1. Krovinių vežiojimai autotransporto priemonėmis tarp Susitariančių Šalių atliekami be leidimų.

2. Krovinių vežiojimai autotransporto priemonėmis tranzitu per Susitariančių Šalių teritorijas arba į iš trečiąsias šalis, išskyrus šio Susitarimo 6 straipsnyje

numatytus vežiojimus, atliekami su leidimais, kuriuos išduoda Susitariančiųjų Šalių kompetentingos įstaigos.

3. Kiekvienam krovinių vežimui, nurodytam šio straipsnio 2 punkte, turi būti išduotas atskiras leidimas, suteikiantis teisę atlikti vieną reisą ten ir atgal, jei leidime nenumatyta kitaip.

Leidimas išduodamas vienai autotransporto priemonei ir galioja tik tam vežėjui, kuriam jis buvo išduotas.

4. Susitariančiųjų Šalių kompetentingos įstaigos kasmet perduos viena kitai suderintą leidimų blankų kiekį tranzitiniais krovinių vežimams arba krovinių vežimams į/iš trečiųjų šalių. Šie leidimai turi turėti kompetentingos įstaigos antspaudą ir parašą atsakingo asmens, išdavusio leidimą.

6 straipsnis

1. Leidimų, nurodytų šio Susitarimo 5 straipsnyje, nereikia atliekant vežiojimus:

- a) persikeliant kilnojamąjį turtą;
- b) eksponatų, įrengimų ir medžiagų, skirtų mugėms bei parodoms;
- c) transporto priemonių, gyvūnų, taip pat įvairaus inventoriaus ir turto, skirto sporto reikiams;
- d) teatro dekoracijų ir rekvizitų, muzikos instrumentų, kino filmavimo, radijo ir televizijos laidų įrengimų ir reikmenų;
- e) mirusiųjų kūnų ir palaikų;
- f) automobiliais, kurių keliamoji galia ne didesnė kaip 3,5 t, o bendras svoris neviršija 6 t imtinai;
- g) sugedusių autotransporto priemonių;
- h) pašto;
- i) krovinių, skirtų humanitarinei pagalbai.

2. Išimties, numatytos šio straipsnio 1 punkto b, c d papunkčiuose, galioja tuo atveju, jei kroviny bus grąžintas į šalį, kurioje įregistruota autotransporto priemonė, arba jei kroviny bus vežamas į trečiosios šalies teritoriją.

7 straipsnis

1. Pavojingi kroviniai vienos iš Susitariančiųjų Šalių autotransporto priemonėmis kitos Susitariančios Šalies valstybės teritorija vežami pagal specialius leidimus, išduodamus kitos Susitariančios Šalies kompetentingų įstaigų.

2. Tuo atveju, kai tuščių arba pakrautų autotransporto priemonių svoris ar gabaritai viršija ribas, nustatytas kitos Susitariančios Šalies nacionaliniais įstatymais, vežėjas privalo gauti kitos Susitariančios Šalies kompetentingų įstaigų specialų leidimą.

3. Jei leidimuose, minėtuose šio straipsnio 1 ir 2 punktuose, nurodomi nustatyti vežimo maršrutai, vežimas atliekamas šiais maršrutais.

8 straipsnis

Krovinių vežiojimai, numatyti šiuo Susitarimu, turi būti atliekami pagal važtaraščius, kurių forma turi atitikti bendrai priimtą tarptautinį pavyzdį.

III. Bendrieji nuostatai

9 straipsnis

Autotransporto priemonės, atliekančios vežiojimus numatytus šiuo Susitarimu, atleidžiamos nuo rinkliavų ir mokesčių, išskyrus mokesčius už naudojimąsi mokamais keliais bei atliekant vežiojimus, nurodytus 7 straipsnio 2 punkte.

10 straipsnis

1. Autotransporto priemonės, atliekančios tarptautinius vežiojimus, numatytus šiuo Susitarimu, privalo turėti savo šalies nacionalinius registravimo ir skiriamuosius ženklus. Priekabos ir puspriekabės gali turėti kitų šalių registravimo ir skiriamuosius ženklus su sąlyga, kad krovininiai automobiliai arba automobiliai vilkikai turės Susitariančių Šalių valstybių registravimo ir skiriamuosius ženklus.

2. Numatytus šiame Susitarime vežiojimus gali atlikti tik tie vežėjai, kuriems pagal savo šalies įstatymus leista atlikti tarptautinius vežiojimus.

11 straipsnis

Vienos Susitariančios Šalies vežėjams neleidžiama vežioti keleivių ir krovinių tarp dviejų punktų, esančių kitos Susitariančios Šalies teritorijoje, taip pat iš kitos Susitariančios Šalies teritorijos į trečiosios šalies teritoriją ir iš trečiosios šalies teritorijos į kitos Susitariančios Šalies teritoriją, jei tam neduotas kitos Susitariančios Šalies kompetentingos įstaigos specialus leidimas.

12 straipsnis

Keleivių ir krovinių vežiojimai pagal šį Susitarimą atliekami su sąlyga, kad civilinė atsakomybė bus apdrausta kiekviena autotransporto priemonė, atliekanti šiuos vežiojimus. Vežėjas privalo iš anksto apdrausti kiekvieną autotransporto priemonę, atliekančią minėtus vežiojimus.

13 straipsnis

1. Tuo atveju, kai pažeidžiamos šio Susitarimo nuostatos, Susitariančios Šalies, kurioje registruota autotransporto priemonė, kompetentingos įstaigos, prašant kitos Susitariančios Šalies kompetentingai įstaigai, kurios teritorijoje įvyko pažeidimas, nepriklausomai nuo galiojančių įstatymų privalo atlikti vieną iš šių priemonių:

- a) įspėti vežėją;
- b) įspėti vežėją su pareiškimu, kad pakartotinio pažeidimo atveju, leidimas atlikti vežiojimus bus nustatytam laikui atšauktas, arba sutinkamai su šio straipsnio c) papunkčiu panaikintas;
- c) atšaukti nenustatytam terminui arba anuliuoti leidimą, išduotą pagal šį Susitarimą.

2. Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos informuos vieną kitą apie priimtas priemones.

3. Šio straipsnio nuostatos neriboja valdžios institucijų teisių taikyti sankcijas, nurodytas Susitariančiųjų Šalių įstatymais ir kitais teisiniais aktais, šių įstatymų ir kitų teisinių aktų pažeidėjams.

14 straipsnis

1. Pasienio, muitinės ir sanitarinei kontrolei bus taikomos tarptautinių susitarimų, kurių dalyvėmis yra Susitariančios Šalys, nuostatos, o sprendžiant klausimus, nereguliuotus šiais susitarimais, bus taikomi Susitariančių Šalių vidaus įstatymai.

2. Tuo atveju, jei kompetentingos įstaigos laikinai arba visiškai sustabdo vienos ar kitos rūsies krovinio tranzitą arba vežimą per vienos iš Susitariančių Šalių teritoriją, Susitariančios Šalys laiku informuos viena kitą.

15 straipsnis

Pasienio, muitinės ir sanitarinė kontrolės bus atliekamos be eilės: vežant sunkiai sergančius, atliekant reguliarius keleivių vežiojimus autobusais, taip pat vežant gyvulius ir greitai gendančius krovinius.

16 straipsnis

1. Atliekant vežiojimus pagal šį Susitarimą, nuo muitų, rinkliavų ir leidimų abipusiai atleidžiami į kitos Susitariančios Šalies teritoriją įvežami:

a) degalai, esantys autotransporto priemonės modelio numatytose talpose, technologškai ir pagal konstrukciją įkomponuotose variklio degalų tiekimo sistemose.

Tai taikoma tik degalams, esantiems gamyklos-gamintojos numatytose automobilių ir automobilių vilkikų talpose, taip pat degalai esantys talpose, numatytose priekabose ir puspriekabėse, ir skirti refrižeratorių šaldymo įrengimų darbui;

b) tepalai, kurių kiekis būtinas naudojimui vežiojimų metu;

c) atsarginės dalys ir instrumentai, skirti sugedusiai autotransporto priemonei, atliekančiai tarptautinius vežiojimus, remontuoti.

2. Nepanaudotos atsarginės dalys išvežamos atgal, o pakeistos atsarginės dalys turi būti išvežamos iš šalies arba sunaikinamos, arba atiduodamos atitinkamos Susitariančios Šalies teritorijoje nustatyta tvarka.

17 straipsnis

1. Autobuso arba krovininio automobilio vairuotojas privalo turėti nacionalinį arba tarptautinį vairuotojo pažymėjimą, atitinkantį jo vairuojamos autotransporto priemonės kategoriją, ir transporto priemonės nacionalinius registravimo dokumentus.

2. Nacionalinis arba tarptautinis vairuotojo pažymėjimas turi atitikti Tarptautinės kelių eismo konvencijos nustatytą pavyzdį.

3. Leidimas ir kiti dokumentai, kurių reikalaujama sutinkamai su šio Susitarimo nuostatomis, turi būti autotransporto priemoneje, kuriai jie priklauso, ir pateikiami reikalaujant kompetentingoms kontroliuojančioms įstaigoms.¹

18 straipsnis

Mokesčiai pagal šį Susitarimą bus mokami pagal tarp Susitariančių Šalių mokėjimo dieną galiojančius susitarimus dėl mokesčių.

19 straipsnis

Autotransporto priemonių, įregistruotų vienos iš Susitariančių Šalių valstybių teritorijoje, vežėjas ir ekipažas turi laikytis šalies, kurios teritorijoje yra autotransporto priemonė, įstatymų ir eismo taisyklių.

20 straipsnis

Klausimai, nesuderinti šiuo Susitarimu, taip pat tarptautiniais susitarimais, kurių dalyvės yra Susitariančios Šalys, bus sprendžiami pagal Susitariančių Šalių valstybių vidaus įstatymus.

1 Paragraph 3 appears only in the authentic Lithuanian and Russian texts -- Le paragraphe 3 apparaît que dans les textes lituanien et russe

21 straipsnis

1. Siekdamos užtikrinti tinkamą šio Susitarimo vykdymą bei visų ginčytinų klausimų, kylančių dėl šio Susitarimo, aiškinimo ar taikymo sprendimą, Susitariančios Šalys iš kompetentingų įstaigų atstovų sudarys Jungtinę komisiją.

2. Jungtinė komisija sukviečiama eilės tvarka prašant vienai iš Susitariančių Šalių vienos iš jų teritorijoje.

3. Jei viena Susitarianči Šalis pasiūlys pakeisti ar papildyti šį Susitarimą, Susitariančių Šalių Jungtinė komisija derės dėl numatomo pakeitimo ar papildymo. Susitarimo pakeitimai ar papildymai įsigalios po to, kai jie diplomatiniais kanalais patvirtinami pasikeičiant notomis.

22 straipsnis

Šis Susitarimas nesukuria ir nekeičia teisių ir pareigų, kylančių iš kitų dvišalių ar daugiašalių sutarčių, kurių dalyvės yra Susitariančios Šalys.

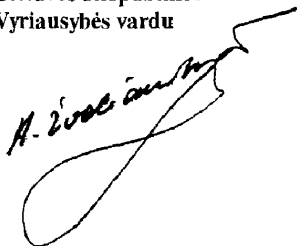
23 straipsnis

1. Šis Susitarimas įsigalioja po 30(trisdešimt) dienų nuo tos dienos, kai Susitariančios Šalys diplomatiniais kanalais informuos viena kitą, kad vidaus teisės reikalavimai, būtini jo įsigaliojimui, įvykdyti.

2. Šis Susitarimas sudarytas 5(penkeriems) metams ir po to jo galiojimo laikas bus automatiškai pratęsiamas dar metams tol, kol viena iš Susitariančių Šalių, likus ne mažiau kaip 3(trims) mėnesiams iki Susitarimo galiojimo pabaigos, nepraneš kitai Susitariančiai Šaliai apie norą nutraukti šį Susitarimą.

Sudaryta Taškente 1997 m. vasario 20 d. dviem autentiškais egzemplioriais, kiekvienas lietuvių, uzbekų ir rusų kalbomis, visiems tekstams turint vienodą galią. Kilus nesutarimams aiškinant šio Susitarimo nuostatas, bus remiamasi tekstu rusų kalba.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

Uzbekistano Respublikos
Vyriausybės vardu

VYKDOMASIS PROTOKOLAS

dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Uzbekistano Respublikos Vyriausybės Susitarimo dėl keleivių ir krovinių tarptautinių vežiojimų automobiliais

Šis Protokolas yra neatskiriama dalis Susitarimo dėl keleivių ir krovinių tarptautinių vežiojimų automobiliais, sudaryto tarp Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Uzbekistano Respublikos Vyriausybės ir pasirašyto Taškente 1997 m. vasario ... d.

Dėl šio Susitarimo taikymo susitarta:

1. Kompetentingos įstaigos yra:

iš Lietuvos Respublikos pusės:

a) 2, 3, 5, 11, 13, 21 straipsniams - Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerijos Kelių transporto departamentas: 2679 Vilnius, Gedimino pr. 17, tel.: 62 65 90, faksas: 61 69 09, 22 43 35;

b) 7 straipsnio 1 punktui:

I-os pavojeingumo klasės kroviniams - Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministerijos Transportavimo tarnyba, 2009 Vilnius, Basanavičiaus g. 22/2, tel.: 62 68 19, faksas: 65 03 55;

II-IX pavojeingumo klasių kroviniams - Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos ministerija, 2600 Vilnius, Juozapavičiaus g. 9, tel.: 72 84 42, faksas: 72 80 20;

7 straipsnio 2 punktui - Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos Kelių policijos valdyba: 2015 Vilnius, Giraitės g. 3, tel.: 69 89 64, faksas: 23 32 31 ir Valstybinė kelių transporto inspekcija, Vilnius, Švitrigailos g. 42/31 tel.: 23 21 90, faksas: 23 22 70.

Iš Uzbekistano Respublikos pusės:

a) 2,3,5,7,11,13,17,21 straipsniams - Uzbekistano Respublikos valstybinė akcinė automobilių transporto korporacija: 700 000 Taškentas, Amira Timura g. 6, tel.: 33 61 48, faksas: 33 15 25;

b) 13, 17 straipsniams - Uzbekistano Respublikos vidaus reikalų ministerija, 700 000 Taškentas, Navruz g. 1, tel.: 33 41 35 ir Valstybinis akcinis koncernas "Uzavtodor": 700000 Taškentas, Puškino g. 68-a, tel.: 39 14 06, 39 45 87, faksas: 68 27 11.

2. Reikia suprasti:

2.1. terminą "autotransporto priemonė": vežant krovinius - krovininis automobilis, krovininis automobilis su priekaba, vilkikas arba vilkikas su puspriekabe;

vežant keleivius - autotransporto priemonė, skirta keleivių vežiojimui ir turinti ne mažiau kaip 8 sėdimas vietas, neskaitant vairuotojo vietos, taip pat priekabos bagažui vežti;

2.2. terminą "reguliarūs vežiojimai" - Susitariančių Šalių autotransporto priemonių atliekami vežiojimai pagal iš anksto suderintą tvarkaraštį, vežimo maršrutą, nurodant pradinį, galutinį ir sustojimų punktus;

2.3. terminą "nereguliarūs vežiojimai" - visi kiti vežiojimai;

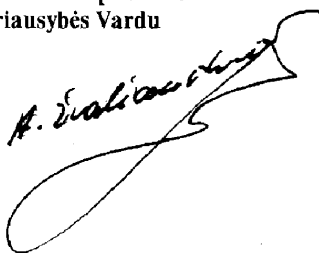
2.4. terminą "tranzitiniai vežiojimai" - keleivių ir krovinių vežiojimai per vienos iš Susitariančių Šalių teritoriją, kai išsiuntimo ir paskirties punktai yra ne šios Susitariančios Šalies teritorijoje.

3. Leidimų, minėtų Susitarimo 2,3,4,5,6,7 straipsniuose, pasikeitimo sąlygas ir jų naudojimo tvarką nustato Jungtinė komisija, sudaryta pagal šio Susitarimo 21 straipsnį.

4. Susitarimo 14 ir 15 straipsniuose sanitarinė kontrolė suprantama kaip sanitarinė, veterinarinė ir fitosanitarinė kontrolė.

Šis Vykdomasis protokolas sudarytas Taškente 1997 m. vasario 29 d. dviem autentiškais egzemplioriais, kiekvienas lietuvių, uzbekų ir rusų kalbomis, visiems tekstams turint vienodą galią. Kilus nesutarimams aiškinant šio Vykdomojo protokolo nuostatas, bus remiamasi tekstu rusų kalba.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės Vardu

Uzbekistano Respublikos
Vyriausybės Vardu

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ

между Правительством Литовской Республики и Правительством Республики Узбекистан о международных перевозках пассажиров и грузов автомобильным транспортом

Правительство Литовской Республики и Правительство Республики Узбекистан, в дальнейшем именуемые Договаривающиеся Стороны,

желая развивать на основе взаимности автомобильное пассажирское и грузовое сообщение между обеими странами и транзитом по их территориям, а также желая облегчить это сообщение,

согласились о нижеследующем:

Статья 1

В соответствии с настоящим Соглашением осуществляются регулярные и нерегулярные перевозки пассажиров и грузов между обеими странами и транзитом через их территории, по дорогам, открытым для международного автомобильного сообщения, автотранспортными средствами, зарегистрированными на территориях Договаривающихся Сторон.

I. Перевозки пассажиров

Статья 2

1. Для осуществления регулярных перевозок пассажиров между Договаривающимися Сторонами требуются разрешения, выдаваемые компетентными органами Договаривающихся Сторон. Разрешения выдаются в согласованном компетентными органами порядке и на период до 3 лет.

2. Предложения об организации таких перевозок заблаговременно передаются друг другу компетентными органами Договаривающихся Сторон. Эти предложения должны содержать данные относительно: наименования и адреса перевозчика (фирмы), маршрута следования, расписания движения, предполагаемого времени пересечения границы, тарифа, пунктов остановки, на которых перевозчик будет производить посадку и высадку пассажиров, а также намечаемого периода и регулярности выполнения перевозок.

Статья 3

1. Для осуществления нерегулярных перевозок пассажиров между Договаривающимися Сторонами или транзитом по их территориям, за исключением перевозок, предусмотренных в статье 4 настоящего Соглашения, требуются разрешения, выдаваемые компетентными органами Договаривающихся Сторон.

2. Просьба о выдаче разрешения на осуществление нерегулярной перевозки пассажиров, предусмотренного в пункте 1 настоящей статьи, направляется перевозчиком компетентному органу своей страны, который пересылает ее компетентному органу другой Договаривающейся Стороны.

3. Для каждой нерегулярной перевозки пассажиров, за исключением перевозок, предусмотренных в статье 4 настоящего Соглашения, должно быть выдано отдельное разрешение, которое дает право на совершение одного рейса туда и обратно, если иное не оговорено в самом разрешении.

Разрешение должно содержать данные о характере перевозок и продолжительности пребывания автотранспортного средства в стране назначения.

4. Компетентные органы Договаривающихся Сторон будут ежегодно передавать друг другу взаимосогласованное количество бланков разрешений для нерегулярных перевозок пассажиров. Эти бланки должны иметь печать компетентного органа и подпись ответственного лица, выдавшего разрешение.

Статья 4

1. Разрешение не требуется на выполнение нерегулярных перевозок пассажиров:

а) если группа одного и того же состава перевозится на одном и том же автотранспортном средстве на протяжении всей поездки, начинающейся и заканчивающейся на территории государства той Договаривающейся Стороны, где зарегистрировано автотранспортное средство;

б) которые начинаются на территории той Договаривающейся Стороны, где зарегистрировано автотранспортное средство и заканчиваются на территории другой Договаривающейся Стороны, при условии, что автотранспортное средство возвращается порожним в страну, где оно зарегистрировано;

в) когда автотранспортное средство направляется порожним на территорию другой Договаривающейся Стороны, откуда перевозится группа пассажиров в страну регистрации автотранспортного средства, ранее отвезенная автотранспортным средством того же перевозчика.

2. Разрешение также не требуется при замене неисправного автотранспортного средства другим.

3. При выполнении перевозок, предусмотренных в пункте 1 настоящей статьи, водитель автотранспортного средства должен иметь список пассажиров.

II. Перевозки грузов

Статья 5

1. Перевозки грузов между Договаривающимися Сторонами осуществляются автотранспортными средствами без разрешений.

2. Перевозки грузов транзитом по территориям Договаривающихся Сторон или в/из третьей страны, за исключением перевозок, предусмотренных в статье 6 настоящего Соглашения, осуществляются автотранспортными средствами на основе разрешений, выдаваемых компетентными органами Договаривающихся Сторон.

3. На каждую перевозку грузов, указанную в пункте 2 настоящей статьи, должно быть выдано отдельное разрешение, которое дает право на совершение одного рейса туда и обратно, если иное не оговорено в самом разрешении.

Разрешение выдается на каждое автотранспортное средство и действительно только для перевозчика, которому это разрешение было выдано.

4. Компетентные органы Договаривающихся Сторон ежегодно будут передавать друг другу взаимосогласованное количество бланков разрешений на перевозки грузов транзитом или в/из третьей страны. Эти бланки должны иметь печать компетентного органа и подпись ответственного лица, выдавшего разрешение.

Статья 6

1. Разрешения, указанные в статье 5 настоящего Соглашения не требуются на выполнение перевозок:

- а) движимого имущества при переселении;
- б) экспонатов, оборудования и материалов, предназначенных для ярмарок и выставок;
- в) транспортных средств, животных, а также различного инвентаря и имущества, предназначенных для проведения спортивных мероприятий;
- г) театральных декораций и реквизитов, музыкальных инструментов, оборудования и принадлежностей для киносъемок, радио- и телевизионных передач;
- д) тел или праха умерших;

е) автомобилями, грузоподъемностью до 3,5 тонн и общей массой до 6 тонн включительно;

ж) поврежденных автотранспортных средств;

з) почты;

и) грузов, предназначенных для оказания гуманитарной помощи.

2. Исключения, предусмотренные в подпунктах б, в, г пункта 1 настоящей статьи, действуют только в том случае, если груз подлежит возврату в страну, в которой зарегистрировано автотранспортное средство или груз будет перевозиться на территорию третьей страны.

Статья 7

1. Перевозки опасных грузов автотранспортными средствами одной из Договаривающихся Сторон по территории государства другой Договаривающейся Стороны осуществляются по специальным разрешениям, выдаваемым компетентными органами другой Договаривающейся Стороны.

2. В случае, если габариты или вес загруженного или порожнего автотранспортного средства превышает пределы, установленные национальным законодательством другой Договаривающейся Стороны, перевозчик должен получить специальное разрешение от компетентных органов другой Договаривающейся Стороны.

3. Если в разрешениях, указанных в пунктах 1 и 2 настоящей статьи предписываются определенные маршруты перевозки, перевозка осуществляется по этим маршрутам.

Статья 8

Перевозки грузов, предусмотренные настоящим Соглашением, должны осуществляться по накладным, форма которых должна соответствовать общепринятому международному образцу.

III. Общие положения

Статья 9

Автотранспортные средства, выполняющие перевозки в соответствии с настоящим Соглашением, освобождаются от налогов и сборов, кроме сборов за пользование платными дорогами и при выполнении перевозок, указанных в пункте 2 статьи 7.

Статья 10

1. Автотранспортные средства, осуществляющие международные перевозки, должны иметь регистрационный и отличительный знаки своей страны.

Прицепы и полуприцепы могут иметь регистрационный и отличительный знаки других стран при условии, что грузовые автомобили или автомобильные тягачи будут иметь регистрационные и отличительные знаки государств Договаривающихся Сторон.

2. Перевозки, предусмотренные настоящим Соглашением, могут выполняться только перевозчиками, которые согласно законодательству своей страны допущены к осуществлению международных перевозок.

Статья 11

Перевозчикам одной Договаривающейся Стороны не разрешается осуществлять перевозки пассажиров и грузов между двумя пунктами, расположенными на территории другой Договаривающейся Стороны, а также с территории государства другой Договаривающейся Стороны на территорию третьей страны и с территории третьей страны на территорию другой Договаривающейся Стороны, если на это не получено специальное разрешение компетентного органа другой Договаривающейся Стороны.

Статья 12

Перевозки пассажиров и грузов на основании настоящего Соглашения осуществляются при условии обязательного страхования гражданской ответственности. Перевозчик обязан заранее застраховать каждое автотранспортное средство, выполняющее указанные перевозки.

Статья 13

1. В случае нарушения положений настоящего Соглашения, компетентные органы Договаривающейся Стороны, где зарегистрировано автотранспортное средство, обязаны по просьбе компетентных органов другой Договаривающейся Стороны, на территории которой нарушение имело место, независимо от действующего законодательства выполнить одно из следующих мероприятий:

- а) сделать перевозчику предупреждение;

б) сделать перевозчику предупреждение с заявлением, что в случае повторения нарушения разрешение на осуществление перевозок будет отменено на определенный срок, либо аннулировано согласно подпункту в) настоящей статьи;

в) отменить на определенный срок, либо аннулировать разрешение, выданное на основании настоящего Соглашения.

2. Компетентные органы Договаривающихся Сторон уведомят друг друга о принятых мерах.

3. Положения этой статьи не ограничивают права органов власти применять санкции, определяемые законами и другими правовыми актами Договаривающихся Сторон к нарушителям этих законов и правовых актов.

Статья 14

1. В отношении пограничного, таможенного и санитарного контроля будут применяться положения международных соглашений, участниками которых являются обе Договаривающиеся Стороны, а при решении вопросов, не урегулированных этими соглашениями, будет применяться внутреннее законодательство каждой из Договаривающихся Сторон.

2. В случае полного или временного приостановления компетентными органами транзита и перевозки того или иного вида груза по территории одной из Договаривающихся Сторон, Договаривающиеся Стороны своевременно уведомят об этом друг друга.

Статья 15

Пограничный, таможенный и санитарный контроль при перевозках тяжелобольных, регулярных перевозках пассажиров автобусами, а также при перевозках животных и скоропортящихся грузов будет осуществляться вне очереди.

Статья 16

1. При выполнении перевозок на основании настоящего Соглашения взаимно освобождаются от таможенных сборов, пошлин и разрешений ввозимые на территорию другой Договаривающейся Стороны:

а) горючее, находящееся в предусмотренных для каждой модели автотранспортного средства емкостях, технологически и конструктивно связанных с системой питания двигателя.

Это распространяется только на горючее, находящееся в емкостях, установленных заводом изготовителем только на автомобилях и автомобильных тягачах, а также на горючее, находящееся в емкостях, установленных на прицепах и полуприцепах, и предназначенное для работы холодильных установок рефрижераторов;

б) смазочные материалы в количествах, необходимых для употребления во время перевозки;

в) запасные части и инструменты, предназначенные для ремонта поврежденного автотранспортного средства, осуществляющего перевозки.

2. Неиспользованные запасные части подлежат обратному вывозу, а замененные запчасти должны быть вывезены из страны, либо сданы или уничтожены в порядке, установленном на территории соответствующей Договаривающейся Стороны.

Статья 17

1. Водитель автобуса или грузового автомобиля должен иметь национальные или международные водительские удостоверения, соответствующие категории управляемого им автотранспортного средства и национальные регистрационные документы на автотранспортное средство.

2. Национальные или международные водительские удостоверения должны соответствовать образцу, установленному Международной конвенцией о дорожном движении.

3. Разрешение и другие документы, которые требуются в соответствии с положениями настоящего Соглашения, должны находиться при автотранспортном средстве, к которому они относятся, и предъявляться по требованию компетентных контролирующих органов.¹

Статья 18

Платежи, осуществляемые в рамках настоящего Соглашения, будут производиться в соответствии с действующим между Договаривающимися Сторонами в день платежа Соглашением о платежах.

Статья 19

Перевозчик и экипаж автотранспортных средств, зарегистрированных на территории государства одной из Договаривающихся Сторон, обязаны соблюдать правила движения и законы страны, на территории которой находится автотранспортное средство.

1 Paragraph 3 appears only in the authentic Lithuanian and Russian texts -- Le paragraphe 3 apparaît que dans les textes lituanien et russe.

Статья 20

Вопросы, не урегулированные настоящим Соглашением, а также международными соглашениями, участниками которых являются обе Договаривающиеся Стороны, будут решаться согласно внутреннему законодательству каждой из Договаривающихся Сторон.

Статья 21

1. В интересах выполнения настоящего Соглашения, а также для решения всех спорных вопросов, связанных с применением или толкованием настоящего Соглашения, Договаривающиеся Стороны создадут Совместную комиссию из числа представителей компетентных органов Договаривающихся Сторон.

2. Совместная комиссия созывается по просьбе одной из Договаривающихся Сторон поочередно на территории каждой из них.

3. Если одна Договаривающаяся Сторона предложит изменить или дополнить настоящее Соглашение, Совместная комиссия Договаривающихся Сторон будет проводить переговоры относительно предлагаемых изменений или дополнений.

Изменения или дополнения вступают в силу после их подтверждения путем обмена нотами по дипломатическим каналам.

Статья 22

Настоящее Соглашение не создает и не изменяет прав и обязанностей Договаривающихся Сторон, вытекающих из других заключенных ими двусторонних или многосторонних договоров, участниками которых являются Договаривающиеся Стороны.

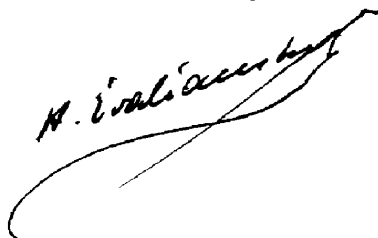
Статья 23

1. Настоящее Соглашение вступает в силу по истечении 30 (тридцати) дней со дня, когда Договаривающиеся Стороны уведомят друг друга по дипломатическим каналам о том, что внутригосударственные требования, необходимые для его вступления в силу, выполнены.

2. Настоящее Соглашение заключено на 5 (пять) лет и в дальнейшем его действие автоматически будет продлеваться на следующие годовые периоды до тех пор, пока одна из Договаривающихся Сторон не позднее чем за 3 (три) месяца до истечения срока действия Соглашения не уведомит другую Договаривающуюся Сторону о намерении прекратить действие

Совершено в городе Ташкенте "22" февраля 1997 года в двух подлинных экземплярах, каждый на литовском, узбекском и русском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу. При возникновении разногласий по толкованию положений настоящего Соглашения за основу принимается текст на русском языке.

За Правительство
Литовской Республики

A handwritten signature in black ink, appearing to be "H. G. Valiunas", written over a horizontal line.

За Правительство
Республики Узбекистан

A handwritten signature in black ink, appearing to be "Jumal", written over a horizontal line.

ИСПОЛНИТЕЛЬНЫЙ ПРОТОКОЛ

о применении Соглашения между Правительством Литовской Республики и Правительством Республики Узбекистан о международных перевозках пассажиров и грузов автомобильным транспортом

Настоящий Протокол является неотъемлемой частью Соглашения, заключенного между Правительством Литовской Республики и Правительством Республики Узбекистан о международных перевозках пассажиров и грузов автомобильным транспортом, подписанного в городе Ташкенте "___" февраля 1997 года.

В отношении применения настоящего Соглашения достигнута договоренность о нижеследующем:

1. Под компетентными органами следует понимать:

Со стороны Литовской Республики:

а) по статьям 2, 3, 5, 11, 13, 21 – Департамент дорожного транспорта Министерства путей сообщения Литовской Республики: 2679, г. Вильнюс, проспект Гедимино, 17, тел.62–65–90, факс 61–69–09, 22–43–35;

б) по пункту 1 статьи 7:

для грузов, опасности 1–го класса – Служба по транспортировке Министерства охраны края: 2009, г. Вильнюс, ул.Басанавичяус, 22/2, тел.62–68–19, факс 65–03–55;

для грузов, опасности II–IX класса – Министерство охраны окружающей среды: 2600, г.Вильнюс, ул.Иозапавичяус, 9, тел.72–84–42, факс 72–80–20;

по пункту 2 статьи 7 – Государственная инспекция дорожного транспорта: г. Вильнюс, ул. Швитригайлос, 42/31, тел.23–21–90, факс 23–22–70 и Управление дорожной полиции Министерства внутренних дел Литовской Республики: 2015, г. Вильнюс, ул. Гирайтес, 3, тел. 69–89–64, факс 23–32–31.

Со стороны Республики Узбекистан:

а) по статьям 2, 3, 5, 7, 11, 13, 17, 21 – Государственно – акционерная корпорация автомобильного транспорта Республики Узбекистан: 700000, г.Ташкент, ул. Амира Тимура, 6, тел. 33–61–48, факс 33–15–25;

б) по статьям 13, 17 – Министерство внутренних дел Республики Узбекистан: 700000, г. Ташкент, ул. Навруз, 1, тел.33–41–35 и Государственно–акционерный концерн "Узавтодор": 700000, г. Ташкент, ул.Пушкина, 68–а, тел.39–14–06, 39–45–87, факс 68–27–11.

2. Следует понимать:

2.1. под термином "автотранспортное средство": при перевозке грузов – грузовой автомобиль, грузовой автомобиль с прицепом, автомобильный тягач или автомобильный тягач с полуприцепом;

при перевозке пассажиров – автотранспортное средство, предназначенное для перевозки пассажиров и имеющее не менее 8 мест для сидения, не считая места водителя, а также прицеп для перевозки багажа;

2.2. под термином "регулярные перевозки" – перевозки, осуществляемые автотранспортными средствами Договаривающихся Сторон по заранее согласованному расписанию, маршруту следования с указанием начального и конечного пунктов движения и остановочных пунктов;

2.3. под термином "нерегулярные перевозки" – все остальные перевозки;

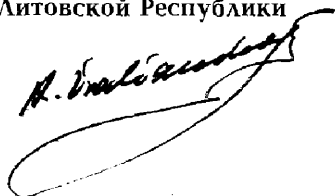
2.4. под термином "транзитные перевозки" – перевозки пассажиров и грузов через территорию одной из Договаривающихся Сторон, при которых пункты отправления и назначения находятся вне территории этой Договаривающейся Стороны.

3. Условия обмена бланками разрешений и порядок их использования, упомянутых в статьях 2, 3, 4, 5, 6, 7 Соглашения устанавливает Совместная комиссия, образованная в соответствии со статьей 21 настоящего Соглашения.

4. В статьях 14 и 15 Соглашения под понятием санитарного контроля подразумевается санитарный, ветеринарный и фитосанитарный контроль.

Настоящий Исполнительный Протокол составлен в городе Ташкенте "20" февраля 1997 года в двух подлинных экземплярах, каждый на литовском, узбекском и русском языках, причём все тексты имеют одинаковую силу. При возникновении разногласий по толкованию положений настоящего Исполнительного Протокола за основу принимается текст на русском языке.

За Правительство
Литовской Республики

За Правительство
Республики Узбекистан

[UZBEK TEXT — TEXTE OUZBEK]

**Литва Республикаси Ҳукумати
ва Ўзбекистон Республикаси Ҳукумати
ўртасида автомобиль транспортида халқаро
йўловчилар ва юкларни ташиш тўғрисида**

Б И Т И М

Литва Республикаси Ҳукумати ва Ўзбекистон Республикаси Ҳукумати, кейинги ўринларда Аҳдлашувчи Томонлар деб аталувчилар,

ўзаро дўстлик асосида ҳар икки мамлакат ўртасида ва улар ҳудудлари бўйича транзит тарзда автомобилда йўловчилар ва юкларни ташишга хоҳиш билдириб, шунингдек бу ташишларни осонлаштиришни истаб,

қуйидагилар тўғрисида келишиб олдилар:

1-модда

Ушбу Битимга мувофиқ равишда Аҳдлашувчи Томонлар ҳудудларида рўйхатга олинган автотранспорт воситалари билан ҳар икки давлат ўртасида ва улар орқали транзит тарзда, халқаро автомобиль алоқалари учун йўллар бўйлаб йўловчилар ва юкларни мунтазам ва номунтазам ташиш амалга оширилади.

I. ЙЎЛОВЧИЛАР ТАШИШ

2-модда

1. Аҳдлашувчи Томонлар ўртасида йўловчиларни мунтазам ташишларни амалга ошириш учун Аҳдлашувчи Томонлар ваколатли органлари томонидан бериладиган рухсатномалар талаб этилади. Рухсатномалар ваколатли органлар келишган тартибда ва 3 йилгача даврга берилади.

2. Бундай ташишларни ташкил этиш ҳақидаги таклифлар Аҳдлашувчи Томонларнинг ваколатли органлари томонидан бир-бирларига олдиндан берилади. Бу таклифларда қуйидаги маълумотлар бўлиши керак:

ташувчининг (фирма) номи ва манзили, юриш йўналиши, ҳаракат жадвали, чегарани кесиб ўтишнинг мўлжалланаётган вақти, тариф, ташувчи йўловчиларни чиқариш ва туширишни амалга оширадиган тўхташ пунктлари, шунингдек ташишларни бажаришнинг мўлжалланаётган даври ва мунтазамлиги.

3-модда

1. Аҳдлашувчи Томонлар ўртасида ёки улар ҳудудлари бўйлаб транзит тарзда йўловчиларни номунтазам ташишларни амалга ошириш учун Аҳдлашувчи Томонларнинг ваколатли органлари берадиган рухсатномалар талаб этилади, ушбу Битимнинг 4-моддасида кўзда тутилган ташишлар бундан мустаснодир.

2. Ушбу модданинг 1-бандида кўзда тутилган йўловчиларни номунтазам ташишни амалга оширишга рухсатнома бериш ҳақидаги илтимоснома ташувчи томонидан ўз мамлакати ваколатли органига йўлланади, у эса бу илтимосномани иккинчи Аҳдлашувчи Томон ваколатли органига жўнатади.

3. Йўловчиларни ҳар бир ташиш учун алоҳида рухсатнома берилиши керак, у, агар рухсатноманинг ўзида бошқа нарса қайд этилмаган бўлса, у томонга ва орқага битта қатновни амалга ошириш ҳуқуқини беради, ушбу Битимнинг 4-моддасида кўзда тутилган ташишлар бундан мустаснодир.

Рухсатномада ташишларнинг характери ва автотранспорт воситасининг борадиган мамлакатда бўлиши давомийлиги ҳақидаги маълумотлар бўлиши керак.

4. Томонларнинг ваколатли органлари ҳар йили бир-бирларига йўловчиларни мунтазам ташиш учун ўзаро келишилган миқдордаги бланкаларни берадилар. Бу бланкаларда рухсатномани берган ваколатли органнинг муҳри ва масъул шахснинг имзоси бўлиши керак.

4-модда

1. Қуйидаги ҳолларда йўловчиларни номунтазам ташишларни бажаришга рухсатнома талаб этилмайди:

а) агар битта таркибдаги гуруҳ автотранспорт воситаси рўйхатга олинган Аҳдлашувчи Томон мамлакати ҳудудида бошланган ва тугалланадиган бутун сафар давомида битта автотранспорт воситасида ташилса;

б) йўловчиларни номунтазам ташиш автотранспорт воситаси рўйхатга олинган Аҳдлашувчи Томон ҳудудида бошланиб, иккинчи Аҳдлашувчи Томон ҳудудида тугалланса, автотранспорт воситаси у рўйхатга олинган мамлакатга бўш қайтиш шарти билан;

в) аввал худди шу ташувчи автотранспорт воситаси билан олиб бориб қўйилган йўловчилар гуруҳи автотранспорт воситаси рўйхатга олинган мамлакатга ташиладиган бошқа Аҳдлашувчи Томон ҳудудига автотранспорт воситаси бўш юборилганда.

2. Носоз автотранспорт воситаси бошқасига алмаштирилганда ҳам рухсатнома талаб этилмайди.

3. Ушбу модданинг 1-бандида кўзда тутилган ташишларни бажарганда, автотранспорт воситаси ҳайдовчиси йўловчиларнинг рўйхатига эга бўлиши керак.

II. ЮКЛАРНИ ТАШИШ

5-модда

1. Аҳдлашувчи Томонлар ўртасида юкларни ташиш автотранспорт воситалари билан рухсатномасиз амалга оширилади.

2. Аҳдлашувчи Томонлар ҳудудлари бўйича транзит тарзда ўтадиган ва учинчи мамлакатга транзит тарзда борадиган ёки учинчи мамлакатдан келадиган юкларни ташиш автотранспорт воситалари билан Аҳдлашувчи Томонлар ваколатли органлари берган рухсатномалар асосида амалга оширилади, ушбу Битимнинг 6-моддасида кўзда тутилган ташишлар бундан мустаснодир.

3. Ушбу модданинг 2-бандида кўзда тутилган юкларни ҳар бир ташиш учун алоҳида рухсатнома бўлиши керак. У, агар рухсатноманинг ўзида бошқа нарсга қайд этилган бўлмаса, у томонга ва орқага битта қатновни амалга ошириш ҳуқуқини беради.

Рухсатнома ҳар бир автотранспорт воситасига берилади ва бу рухсатнома берилган ташувчи учунгина ҳақиқийдир.

4. Аҳдлашувчи Томонларнинг ваколатли органлари ҳар йили бир-бирларига ўзаро келишилган миқдорда транзит тарзда ва учинчи мамлакатларга ёки учинчи мамлакатлардан юкларни ташишга рухсатнома бланкларини берадилар. Бу бланкларда рухсатнома берган ваколатли орган муҳри ва масъул шахснинг имзоси бўлиши керак.

6-модда

1. Ушбу Битимнинг 5-моддасида кўрсатилган рухсатномалар қуйидаги ташишларни бажаришга талаб этилмайди:

- а) кўчаётганда кўчадиган мулкни ташишда;
- б) ярмарка ва кўргазмалар учун мўлжалланган экспонатлар, ускуналар ва материалларни ташишда;
- в) спорт тадбирларини ўтказиш учун мўлжалланган транспорт воситалари, ҳайвонлар, шунингдек турли жиҳозлар ва мулкни ташишда;
- г) театр декорациялари ва реквизитлари, мусиқа асбоблари, кино суратга олиш, радиоэшиттиришлари ва телевизион кўрсатувлар учун мўлжалланган ускуналар ва буюмларни ташишда;

- д) вафот этганларнинг жасадлари ва ҳокини ташишда;
- е) 3,5 тоннагача юк кўтарадиган ва умумий оғирлиги 6 тоннагача бўлган автомобиллар билан юк ташишда;
- ж) шикастланган автотранспорт воситаларини ташишда;
- з) почтани ташишда;
- и) инсонпарварлик ёрдами кўрсатиш учун мўлжалланган юкларни ташишда.

2. Юк автотранспорт воситаси рўйхатга олинган мамлакатга қайтарилиши керак бўлган ёки юк учинчи мамлакат ҳудудига ташилиши керак бўлган ҳоллардагина ушбу модданинг б-, в-, г-кичик бандларида назарда тутилган истиснолар амал қилади.

7-модда

1. Битта Аҳдлашувчи Томон автотранспорт воситалари билан хавфли юкларни иккинчи Аҳдлашувчи Томон ҳудуди бўйлаб ташиш иккинчи Аҳдлашувчи Томон ваколатли органи берадиган махсус рухсатномалар бўйича амалга оширилади.

2. Юк ортилган ёки бўш автотранспорт воситаси ўлчамларининг юк оғирлиги иккинчи Аҳдлашувчи Томон миллий қонунларида белгиланган ўлчамлардан ортиқ бўлган ҳолларда, ташувчи иккинчи Аҳдлашувчи Томон ваколатли органидан махсус рухсатнома олиши керак.

3. Агар ушбу модданинг 1- ва 2-бандларида кўрсатилган рухсатномаларда ташишнинг муайян йўналишлари белгиланган бўлса, ташиш ана шу йўналишлар бўйича амалга оширилади.

8-модда

Ушбу Битимда кўзда тутилган юкларни ташиш умумий қабул қилинган халқаро намунага мос шаклдаги накладнойлар бўйича амалга оширилиши керак.

III. УМУМИЙ ҚОИДАЛАР

9-модда

Ушбу Битимга мувофиқ ташишларни бажараётган автотранспорт воситалари солиқлар ва йиғимлардан озод қилинади, пулли йўллардан фойдаланганлик ва 7-модданинг 2-бандида кўрсатилган ташишлар учун йиғимлардан ташқари.

10-модда

1. Халқаро ташишларни амалга оширадиган автотранспорт воситалари ўз мамлакатларининг рўйхатга олиш ва фарқловчи белгиларига эга бўлиши керак.

Юк автомобиллари ёки автомобиль шатакчилари Аҳдлашувчи Томонлар давлатларининг рўйхатга олиш ва фарқловчи белгиларига эга бўлгандагина тиркамалар ва ярим тиркамалар бошқа мамлакатларнинг рўйхатга олиш ва фарқловчи белгиларига эга бўлиши мумкин.

2. Ушбу Битимда кўзда тутилган ташишлар фақат ўз мамлакати қонунларига мувофиқ халқаро ташишларни амалга оширишга қўйилган ташувчилар томонидан бажарилиши мумкин.

11-модда

Битта Аҳдлашувчи Томон ташувчиларига, агар иккинчи Аҳдлашувчи Томон ваколатли органининг махсус рухсатномасини олмаган бўлсалар, иккинчи Аҳдлашувчи Томон ҳудудида жойлашган икки пункт орасида, шунингдек иккинчи Аҳдлашувчи Томон ҳудудидан учинчи мамлакат ҳудудига ва учинчи мамлакат ҳудудидан иккинчи Аҳдлашувчи Томон ҳудудига йўловчилар ташишни амалга оширишга рухсат этилмайди.

12-модда

Ушбу Битим асосида йўловчилар ва юкларни ташиш фуқаролик масъулияти албатта суғурта қилингандагина амалга оширилади. Ташувчи ушбу ташишларни бажараётган ҳар бир автотранспорт воситасини оддиндан суғурта қилишга мажбурдир.

13-модда

1. Ушбу Битим қоидалари бузилган ҳолда автотранспорт воситаси рўйхатга олинган Аҳдлашувчи Томон ваколатли органлари ҳудудида, қоида бузилган иккинчи Аҳдлашувчи Томон ваколатли органлари илтимосига кўра, амалдаги қонунлардан қатъи назар қуйидаги тадбирлардан бирини бажаришга мажбурдирлар:

а) ташувчига огоҳлантириш бериш;

б) ташувчига қоидабузарлик такрорланган ҳолда ташишларни амалга оширишга рухсатнома муайян муддатга бекор қилинади ёхуд мазкур модданинг в) кичик бандига мувофиқ бекор қилинади деган мазмунда огоҳлантириш бериш;

в) ушбу Битим асосида берилган рухсатномани муайян муддатга бекор қилиш ёхуд бекор қилиш.

2. Аҳдлашувчи Томонларнинг ваколатли органлари кўрилган чоралар ҳақида бир-бирларини хабардор қиладилар.

3. Ушбу модда қоидалари ҳокимият органларининг Аҳдлашувчи Томонлар қонунлари ва бошқа ҳуқуқий актлари билан ана шу қонунлар ва ҳуқуқий актларни бузувчиларга нисбатан белгиланадиган жазоларни қўллаш ҳуқуқларини чекламайди.

14-модда

1. Чегара, божхона ва санитария назоратига нисбатан Аҳдлашувчи Томонлар қатнашчилари бўлган халқаро битимлар қоидалари қўлланади, бу битимлар билан тартибга солинмаган масалаларни ҳал этганда эса ҳар икки Аҳдлашувчи Томонлардан ҳар бирининг ички қонунлари қўлланади.

2. Ваколатли органлар томонидан Аҳдлашувчи Томонлардан бирининг ҳудудидан у ёки бу турдаги юкнинг транзит тарзда ўтиши ва ташилиши тўла ёки вақтинча тўхтатилган ҳолда Томонлар бу ҳақда бир-бирларини ўз вақтида хабардор қиладилар.

15-модда

Оғир касалларни ташишда, автобуслар билан йўловчиларни мунтазам ташишларда, шунингдек хайвонлар ва тез бузиладиган юкларни ташишда чегара, божхона ва санитария назорати навбатдан ташқари амалга оширилади.

16-модда

1. Ушбу Битимга асосан ташишларни бажараётганда иккинчи Аҳдлашувчи Томон ҳудудига олиб кирилаётган қуйидаги нарсалар божхона йигимлари, божлар ва рухсатномалардан ўзаро озод қилинади:

а) ҳар бир автотранспорт воситаси модели учун мўлжалланган, технологияси ва конструкцияси жиҳатидан моторни ёнилғи билан таъминлаш тизими билан боғлиқ сифимлардаги ёнилғи.

Бу фақат автомобилларда ва автомобиль шатакчиларида ўрнатилган сифимлардаги ёнилғига, шунингдек тиркамаларда ва ярим тиркамаларда ўрнатилган ҳамда рефрижераторлар совутиш қурилмалари ишлаши учун мўлжалланган сифимдаги ёнилғига тааллуқли бўлади;

б) ташиш вақтида ишлатиш учун зарур миқдордаги мойлаш материаллари;

в) ташишни амалга ошираётган шикастланган автотранспорт воситасини таъмирлаш учун мўлжалланган эҳтиёт қисмлар ва асбоблар.

2. Фойдаланилмаган эҳтиёт қисмлар орқага олиб чиқиб кетилиши, алмаштирилган эҳтиёт қисмлар эса мамлакатдан олиб чиқиб кетилиши ёхуд тегишли Аҳдлашувчи Томон ҳудудида белгиланган тартибда топширилиши ёки йўқ қилиниши керак.

17-модда

1. Автобус ёки юк автомобили ҳайдовчиси у бошқараётган автотранспорт воситаси тоифасига мос бўлган миллий ёки халқаро ҳайдовчилик гувоҳномасига ҳамда автотранспорт воситасини миллий рўйхатга олиш ҳужжатларига эга бўлиши керак.

2. Миллий ёки халқаро ҳайдовчилик гувоҳномалари йўл ҳаракати ҳақидаги Халқаро конвенция белгиланган намунага мос бўлиши керак.

18-модда

Ушбу Битим доирасида амалга ошириладиган тўловлар Аҳдлашувчи Томонлар ўртасида амал қилаётган тўловлар ҳақидаги битимга мувофиқ тўлов кунида бажарилади.

19-модда

Аҳдлашувчи Томонлардан бирининг давлат ҳудудида рўйхатга олинган ташувчи ва автотранспорт воситалари экипажи автотранспорт воситаси ҳудудида бўлган мамлакатнинг ҳаракат қоидалари ва қонунларига риоя этишга мажбурдир.

20-модда

Ушбу Битим, шунингдек ҳар икки Аҳдлашувчи Томон қатнашчилари бўлган халқаро битимлар билан тартибга солинмаган масалалар ҳар бир Аҳдлашувчи Томоннинг ички қонунларига мувофиқ ҳал этилади.

21-модда

1. Ушбу Битимни бажариш манфаатлари йўлида, шунингдек ушбу Битимни қўллаш ёки талқин қилиш билан боғлиқ барча баҳсли масалаларни ҳал этиш учун Аҳдлашувчи Томонлар Томонларнинг ваколатли органлари вакилларида иборат Қўшма комиссия тузадилар.

2. Қўшма комиссия Аҳдлашувчи Томонлардан бирининг илтимосига кўра навбати билан улардан ҳар бирининг ҳудудида чақирилади.

3. Агар бир Аҳдлашувчи Томон ушбу Битимни ўзгартириш ёки тўлдиришни таклиф этса, Аҳдлашувчи Томонларнинг Қўшма комиссияси мўлжалланаётган ўзгариш ёки қўшимчалар хусусида музокаралар ўтказди.

Ўзгаришлар ва қўшимчалар улар дипломатик каналлар бўйича ноталарни айирбошлаш орқали тасдиқлангандан кейин кучга киради.

22-модда

Ушбу Битим Аҳдлашувчи Томонлар қатнашчилари бўлган, улар тузган бошқа икки томонлама ёки кўп томонлама шартномалардан келиб чиқадиган Аҳдлашувчи Томонлар ҳуқуқлари ва мажбуриятларини вужудга келтирмайди ва ўзгартирмайди.

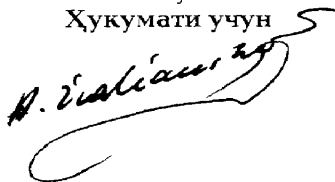
23-модда

1. Ушбу Битим Аҳдлашувчи Томонлар бир-бирларини дипломатик каналлар бўйича унинг кучга кириши учун зарур бўлган барча ички давлат талаблари бажарилди деб хабардор қилган кундан бошлаб 30 (ўттиз) кун ўтгандан кейин кучга киради.

2. Ушбу Битим 5 (беш) йилга тузилади ва Аҳдлашувчи Томонлардан бири Битим туташидан камида 3 (уч) ой олдин иккинчи Аҳдлашувчи Томонни ушбу Битимнинг амал қилишини тўхтатиш нияти ҳақида хабардор қилмаса, бундан кейин унинг амал қилиши навбатдаги йиллик даврларга автоматик равишда узайтирилади.

Тошкент шаҳрида 1997 йил "20" февралда икки ҳақиқий нусхада, ҳар бири литва, ўзбек ва рус тилларида тузилди, бунда барча матнлар бир хил кучга эга. Ушбу Битим қоидаларини талқин қилишда келишмовчиликлар юзага келса, рус тилидаги матн асос қилиб олинади.

Литва Республикаси
Ҳукумати учун

Ўзбекистон Республикаси
Ҳукумати учун

**Литва Республикаси Ҳукумати
ва Ўзбекистон Республикаси Ҳукумати
ўртасида автомобиль транспортида халқаро
йўловчилар ва юкларни ташиш тўғрисида
Битимни қўллаш ҳақида**

ИЖРОИЯ ПРОТОКОЛИ

Ушбу Протокол Тошкент шаҳрида 1997 йил "___" февралда имзоланган Литва Республикаси Ҳукумати ва Ўзбекистон Республикаси Ҳукумати ўртасида автомобиль транспортида халқаро йўловчилар ва юкларни ташиш тўғрисидаги Битимнинг ажралмас қисми ҳисобланади.

Ушбу Битимни қўллаш мақсадида қуйидагилар тўғрисида келишиб олинди:

1. Ваколатли органлар деганда қуйидагиларни тушуниш керак:

Литва Республикаси томонидан:

а) 2-, 3-, 5-, 11-, 13-, 21-моддалар бўйича - Литва Республикаси Алоқа йўллари вазирлиги Йўл транспорти департаменти: 2679, Вильнюс ш., Гедимино проспекти, 17, тел. 62-65-90, факс 61-69-09, 22-43-35;

б) 7-модданинг 1-банди бўйича:

1-хавфли даражадаги юклар бўйича - Литва Республикаси Ўлка ҳимоя вазирлиги Транспортировка хизмати: 2009, Вильнюс ш., Басанавичяус кўчаси, 22/2, тел. 62-68-19, факс 65-03-55;

II-IX хавфли даражадаги юклар бўйича - Литва Республикаси Атроф муҳитни муҳофаза қилиш вазирлиги: 2600, Вильнюс ш., Иозапавичяус кўчаси, 9, тел. 72-84-42, факс 72-80-20;

7-модданинг 2-банди бўйича - Литва Республикаси Йўл транспорти давлат инспекцияси: Вильнюс ш., Швитригайлос кўчаси, 42/31, тел. 23-21-90. факс 23-22-70 ва Литва Республикаси Ички ишлар вазирлиги Йўл полиция бошқармаси: 2015, Вильнюс ш., Гиравтес кўчаси, 3, тел. 69-89-64, факс 23-32-31.

Ўзбекистон Республикаси томонидан:

а) 2-, 3-, 5-, 7-, 11-, 13-, 17-, 21-моддалар бўйича - Ўзбекистон Республикаси Автомобиль транспорти давлат-акционерлик корпорацияси: 700000, Тошкент ш., Амир Темур кўчаси, 6, тел. 33-61-48, факс 33-15-25;

б) 13-, 17-моддалар бўйича - Ўзбекистон Республикаси Ички ишлар вазирлиги: 700000, Тошкент ш., Наврўз кўчаси, 1, тел. 33-41-35 ва "Ўзавтойўл" давлат-акционерлик концерни: 700000, Тошкент ш., Пушкин кўчаси, 68-а, тел. 39-14-06, 39-45-87, факс 68-27-11.

2. Қуйидагиларни тушуниш керак:

2.1. "автотранспорт воситаси" атамаси остида:

юклар ташишда - юк автомобили, тиркамали юк автомобили, шатакчи автомобиль ёки ярим тиркамали шатакчи автомобилни;

йўловчилар ташишда - йўловчиларни ташишга мўлжалланган ва ҳайдовчи жойини ҳисобламаганда камида 8 ўринга эга бўлган автотранспорт воситаси, шунингдек юк ташиш учун тиркамани;

2.2. "мунтазам ташишлар" атамаси остида - Аҳдлашувчи Томонларнинг автотранспорт воситалари томонидан олдиндан келишилган жадвал, юриш йўналиши бўйича ҳаракатнинг бошланадиган ва тугайдиган пунктлари ва тўхташ пунктлари кўрсатилган ҳолда амалга ошириладиган ташишларни;

2.3. "номунтазам ташишлар" атамаси остида - барча бошқа ташишларни;

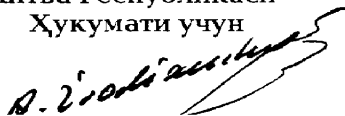
2.4. "транзит ташишлар" атамаси остида - Аҳдлашувчи Томонлардан бирининг ҳудуди орқали йўловчилар ва юкларни ташишларни, бунда жўнатиш ва бориш пунктлари бу Аҳдлашувчи Томон ҳудудидан ташқарида бўлади.

3. Ушбу Битимнинг 2-, 3-, 4-, 5-, 6-, 7-моддаларида эслатиб ўтилган рухсатномалар бланкаларини айирбошлаш шартлари ва улардан фойдаланиш тартибини ушбу Битимнинг 21-моддасига биноан ташкил этилган Қўшма комиссия белгилайди.

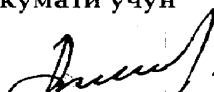
4. Битимнинг 14- ва 15-моддаларида санитария назорати тушунчаси остида санитария, ветеринария ва фитосанитария назорати кўзда тутилади.

Ушбу Ижроия Протоколи Тошкент шаҳрида 1997 йил "20" февралда икки асл нусхада, ҳар бири литва, ўзбек ва рус тилларида тузилди, бунда барча матнлар бир хил кучга эга. Ушбу Ижроия Протоколи қоидаларини талқин қилишда келишмовчиликлар юзага келган ҳолда рус тилидаги матн асос қилиб олинади.

Литва Республикаси
Ҳукумати учун

Ўзбекистон Республикаси
Ҳукумати учун

[TRANSLATION - TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
UZBEKISTAN ON INTERNATIONAL TRANSPORT OF PASSENGERS
AND GOODS BY ROAD

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Uzbekistan, hereinafter referred to as the "Contracting Parties",

Desiring to develop on a reciprocal basis the transport of passengers and goods by road between the two countries and in transit through their territories, and desiring to facilitate this transport,

Have agreed as follows:

Article 1

The regular and non-regular transportation of passengers and goods between the two countries and in transit through their territories along roads open to international road traffic by road transport vehicles registered in the territories of the Contracting Parties shall be effected in accordance with this Agreement.

I. TRANSPORTATION OF PASSENGERS

Article 2

1. The operation of regular transportation of passengers between the Contracting Parties shall require permits issued by the competent bodies of the Contracting Parties. Permits shall be issued by agreement between the competent bodies and for a period of up to three years.

2. Proposals for the organization of such transportation shall be transmitted to each other by the competent bodies of the Contracting Parties in advance of travel. These proposals must contain details concerning the name and address of the carrier (company), the intended route, timetable details, anticipated time of border crossing, tariffs, stopping points at which the carrier shall pick up and set down passengers, and also the projected journey time and regularity of transportation operations.

Article 3

1. The operation of non-regular transportation of passengers between the Contracting Parties or in transit through their territories, with the exception of the transport operations envisaged in article 4 of this Agreement, shall require permits issued by the competent bodies of the Contracting Parties.

2. Requests for permits to operate non-regular transportation of passengers envisaged in paragraph 1 of this article shall be sent by the carrier to the competent body of its country, which shall transmit them to the competent body of the other Contracting Party.

3. For each non-regular passenger transportation operation, with the exception of transportation envisaged in article 4 of this Agreement, a separate permit must be issued entitling the bearer to make one outward and one return journey, unless otherwise stipulated in the permit.

The permit must contain details on the nature of the journey and length of stay of the road transport vehicle in the country of destination.

4. The competent bodies of the Contracting Parties shall send each other annually an agreed number of permit forms for the non-regular transportation of passengers. These forms shall bear the seal of the competent body and the signature of the responsible person issuing the permit.

Article 4

1. Permits shall not be required for effecting non-regular transportation of passengers:

(a) If the same group of passengers is transported on the same road transport vehicle for an entire journey beginning and ending in the territory of the Contracting Party where the road transport vehicle is registered;

(b) If it begins in the territory of the Contracting Party where the road transport vehicle is registered and ends in the territory of the other Contracting Party, provided that the road transport vehicle returns empty to the country where it is registered;

(c) If a road transport vehicle departs empty for the territory of the other Contracting Party from which a group of passengers previously carried by a road transport vehicle of the same carrier is driven to the country of registration of the road transport vehicle.

2. In addition, permits are not required when a disabled road transport vehicle is replaced by another vehicle.

3. When effecting the transportation envisaged in paragraph 1 of this article, the driver of the road transport vehicle must have a list of passengers.

II. TRANSPORTATION OF GOODS

Article 5

1. The transportation of goods between the Contracting Parties shall be effected by road transport vehicles without permits.

2. The transportation of goods in transit through the territories of the Contracting Parties or to/from a third country, with the exception of the operations envisaged in article 6 of this Agreement, shall be effected by road transport vehicles on the basis of permits issued by the competent bodies of the Contracting Parties.

3. For each goods transportation operation referred to in paragraph 2 of this article, a separate permit must be issued entitling the bearer to make one outward and one return journey, unless otherwise stipulated in the permit.

The permit shall be issued for each road transport vehicle and shall be valid only for the carrier to which it was issued.

4. The competent bodies of the Contracting Parties shall send each other annually an agreed number of permit forms for the transportation of goods in transit or to/from a third country. These forms shall bear the seal of the competent body and the signature of the responsible person issuing the permit.

Article 6

1. The permits referred to in article 5 of this Agreement shall not be required for the transportation of the following:

- (a) Movable property during relocation;
- (b) Exhibits, equipment and materials for fairs and exhibitions;
- (c) Vehicles, animals and various equipment and property for use at sports events;
- (d) Theatre scenery and props, musical instruments, equipment and accessories for filming and for radio and television broadcasts;
- (e) Bodies or ashes of deceased persons;
- (f) Road transport vehicles with a maximum freight-carrying capacity of 3.5 tonnes and a total maximum weight of 6 tonnes inclusive;
- (g) Defective road transport vehicles;
- (h) Mail;
- (i) Goods for the provision of humanitarian assistance.

2. The exemptions envisaged in paragraph 1, subparagraphs (b), (c) and (d), of this article shall apply only if the goods are to be returned to the country in which the road transport vehicle is registered or if the goods are to be transported onward to the territory of a third country.

Article 7

1. The transportation of dangerous goods by road transport vehicles of one of the Contracting Parties through the territory of the other Contracting Party shall be effected by special permit issued by the competent bodies of the other Contracting Party.

2. In the event that the dimensions or the weight of a road transport vehicle travelling with or without goods exceed the limits established by the national law of the other Contracting Party, the carrier must obtain a special permit from the competent bodies of the other Contracting Party.

3. If the permit referred to in paragraphs 1 and 2 of this article prescribes a specific transportation route, the transportation shall be effected along that route.

Article 8

The transportation of goods provided for under this Agreement shall be effected under consignment notes, the contents of which should conform to the accepted international model.

III. GENERAL PROVISIONS

Article 9

Road transport vehicles involved in transportation operations in accordance with this Agreement shall be exempt from taxes and levies, except for road tolls or transportation operations referred to in article 7, paragraph 2.

Article 10

1. Road transport vehicles involved in international transportation operations must carry the registration and distinguishing marks of their country.

Trailers and semi-trailers may carry the registration and distinguishing marks of other countries provided that the goods vehicle or tow vehicle carries the registration and distinguishing marks of the Contracting Parties.

2. The transportation operations provided for under this Agreement may be effected only by carriers which, in conformity with the legislation of their own country, are permitted to carry out international transportation operations.

Article 11

A carrier of one of the Contracting Parties shall not be permitted to transport passengers or goods between two points in the territory of the other Contracting Party, or from the territory of the other Contracting Party to the territory of a third country and from the territory of a third country to the territory of the other Contracting Party, unless special permits for this have been received from the competent body of the other Contracting Party.

Article 12

The transportation of passengers and goods on the basis of this Agreement shall be effected under compulsory third-party civil liability insurance. The carrier shall be obliged to insure in advance each road transport vehicle effecting such transportation operations.

Article 13

1. In the event of a breach of the provisions of this Agreement, the competent bodies of the Contracting Party where the road transport vehicle is registered shall, at the request of the competent bodies of the other Contracting Party in the territory of which the breach occurred, regardless of the laws in force, take one of the following measures:

- (a) Issue a warning to the carrier;
 - (b) Issue a warning to the carrier stating that, in the event of a repetition, the permit to effect transportation operations will be suspended for a fixed period or cancelled in accordance with subparagraph (c) of this article;
 - (c) Suspend for a fixed period or cancel the permit issued on the basis of this Agreement.
2. The competent bodies of the Contracting Parties shall inform each other of the measures taken.
 3. The provisions of this article shall not limit the right of the authorities to impose the sanctions specified by the laws and other legal instruments of the Contracting Parties for failure to comply with those laws and legal instruments.

Article 14

1. In relation to border, customs and sanitary controls, the provisions of the international agreements to which both Contracting Parties are party shall be applied; in deciding matters not regulated by these agreements, the national legislation of each of the Contracting Parties shall be applied.
2. The Contracting Parties shall inform each other promptly of any full or provisional suspension by competent bodies of transit or transportation operations involving any kind of goods through the territory of one of the Contracting Parties.

Article 15

Border, customs and sanitary controls shall give priority attention to seriously ill patients who are being transported, to passengers carried by regular coach services, and to animals and perishable goods that are being transported.

Article 16

1. In the case of transportation operations on the basis of this Agreement, the following items imported into the territory of the other Contracting Party shall be mutually exempt from customs duties, import taxes and import permits:
 - (a) Fuel contained in the tanks fitted on each model of road transport vehicle which are linked technologically and structurally with the engine's fuel supply system;

This shall apply only to the fuel contained in the factory-installed tanks in automobiles and tow vehicles and to fuel contained in tanks installed in trailers and semi-trailers and intended for the operation of cold storage units.

 - (b) Lubricants in quantities necessary for use during the transportation operation;
 - (c) Spare parts and instruments for the repair of a road transport vehicle effecting transportation operations.

2. Unused spare parts shall be re-exported, while spare parts that have been replaced shall either be taken out of the country or handed in or destroyed in the manner prescribed in the territory of the Contracting Party concerned.

Article 17

1. Drivers of coaches or goods vehicles must have a national or international driving licence for the appropriate category of road transport vehicle operated by them and national registration documents for the road transport vehicle.

2. National or international driving licences must conform to the model established in the Convention on Road Traffic.

3. Permits and other documents required in accordance with the provisions of this Agreement shall be kept in the road transport vehicle to which they apply and be presented upon request by the competent monitoring bodies.

Article 18

Payments within the framework of this Agreement shall be made in accordance with the payments agreement between the Contracting Parties in force on the date of the payment.

Article 19

The carrier and crew of road transport vehicles registered in the territory of one of the Contracting Parties shall observe the traffic regulations and laws of the country in the territory of which the road transport vehicle is located.

Article 20

Matters not regulated by this Agreement or by the international agreements to which both Contracting Parties are party shall be decided in accordance with the national legislation of each of the Contracting Parties.

Article 21

1. In order to implement this Agreement and settle any contentious matters that may arise in connection with the application or interpretation of this Agreement, the Contracting Parties shall establish a Mixed Commission from among representatives of the competent bodies of the Contracting Parties.

2. The Mixed Commission shall hold meetings at the request of one of the Contracting Parties alternately in each other's territory.

3. If any Contracting Party proposes amendments or additions to this Agreement, the Mixed Commission of the Contracting Parties shall conduct negotiations concerning the proposed amendments or additions.

Amendments or additions shall enter into force after confirmation by an exchange of notes through the diplomatic channel.

Article 22

This Agreement shall not establish or amend the rights and obligations of the Contracting Parties arising from other bilateral or multilateral agreements concluded by them to which the Contracting Parties are party.

Article 23

1. This Agreement shall enter into force within 30 (thirty) days after the date on which the Contracting Parties notify each other through the diplomatic channel that the internal State procedures necessary for its entry into force have been fulfilled.

2. This Agreement is concluded for a period of 5 (five) years and shall subsequently be renewed automatically for successive annual periods, unless one of the Contracting Parties informs the other Contracting Party, no later than 3 (three) months before the date of expiry, of its intention to terminate this Agreement.

Done in Tashkent, on 20 February 1997, in two copies, each in the Lithuanian, Uzbek and Russian languages, all texts being equally authentic. In the event of differences in the interpretation of the provisions of this Agreement, the Russian text shall prevail.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Uzbekistan:

PROTOCOL OF IMPLEMENTATION OF THE AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN ON THE INTERNATIONAL TRANSPORT OF PASSENGERS AND GOODS BY ROAD

This Protocol is an integral part of the Agreement concluded between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Uzbekistan on the international transport of passengers and goods by road, signed in Tashkent on 20 February 1997.

With respect to the application of the Agreement, the Contracting Parties have agreed as follows:

1. The competent bodies referred to in the Agreement shall be understood to be:

For the Republic of Lithuania:

(a) For articles 2, 3, 5, 11, 13 and 21, the Department of Road Transport of the Ministry of Transport of the Republic of Lithuania: 2679, Vilnius, Gedimino pr. 17, tel.: 62 65 90, fax: 61 69 09, 22 43 35;

(b) For article 7, paragraph 1:

For goods at the Class I hazard level, the Transportation Service of the Ministry of District Security: 2009 Vilnius, Basanaviviaus g. 22/2, tel.: 62 68 19, fax: 65 03 55;

For goods at the Class II to IX hazard level, the Ministry of Environmental Protection: 2600 Vilnius, Juozapaviviaus g. 9, tel.: 72 84 42, fax: 72 80 20;

For article 7, paragraph 2, the State Road Transport Inspectorate: Vilnius, vitrigailos g. 42/31, tel.: 23 21 90, fax: 23 22 70; and Road Police Administration of the Ministry of Internal Affairs of the Republic of Lithuania: 2015 Vilnius, Guiraities g. 3, tel.: 69 89 64, fax: 23 32 31.

For the Republic of Uzbekistan:

(a) For articles 2, 3, 5, 7, 11, 13, 17 and 21, the State Joint-Stock Road Transport Corporation of the Republic of Uzbekistan: 700 000, Tashkent, ul. Amira Timura, 6, tel.: 33-61-48, fax: 33-15-25;

(b) For articles 13 and 17, the Ministry of Internal Affairs of the Republic of Uzbekistan: 700 000, Tashkent, ul. Navruz, 1, tel.: 33-41-35 and the Uzavtodor State Joint-Stock Company: 700 000, Tashkent, ul. Pushkin, 68 - A, tel.: 39-14-06, 39-45-87, fax: 68-27-11.

2. It shall be understood that:

2.1. The term "road transport vehicle" means:

In the case of goods transportation, a goods vehicle, a goods vehicle with a trailer, a tow vehicle or a tow vehicle with a semi-trailer;

In the case of passenger transportation, a road transport vehicle designed for carrying passengers and having no fewer than eight seats, not including the driver's seat, and a trailer for carrying baggage;

2.2 The term "regular transportation" means transportation effected by road transport vehicles of the Contracting Parties in accordance with timetables agreed in advance along an intended route with points of departure and destination and stopping points;

2.3. The term "non-regular transportation" means all other transportation;

2.4. The term "transit transportation" means transportation of passengers and goods through the territory of one of the Contracting Parties, with points of departure and destination located outside the territory of that Contracting Party.

3. The conditions for the exchange of permit forms and the procedures for their use referred to in articles 2, 3, 4, 5, 6 and 7 of the Agreement shall be determined by the Mixed Commission established in accordance with article 21 of this Agreement.

4. In articles 14 and 15 of the Agreement, the term "sanitary controls" should be understood to mean health, veterinary and phytosanitary controls.

This Protocol of implementation was done in Tashkent on 20 February 1997, in two copies, each in the Lithuanian, Uzbek and Russian languages, all texts being equally authentic. In the event of differences in the interpretation of the provisions of this Agreement, the Russian text shall prevail.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Uzbekistan:

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE D'OUZBÉKISTAN RELATIF AU TRANSPORT ROUTIER INTERNATIONAL DE PASSAGERS ET DE MARCHANDISES

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Ouzbékistan, ci-après dénommés les Parties contractantes,

Désireux de développer, sur une base de réciprocité, la communication routière de passagers et de marchandises entre les deux pays et leur transit sur le territoire de ces pays, et souhaitant faciliter cette communication,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

Les transports réguliers et occasionnels de passagers et de marchandises entre les deux pays et leur transit à travers le territoire de ces pays, par des routes ouvertes à la communication routière internationale et par des véhicules automobiles enregistrés sur le territoire des Parties contractantes, s'effectuent en conformité avec le présent Accord.

I. TRANSPORTS DE PASSAGERS

Article 2

1. Les transports réguliers de passagers entre les Parties contractantes nécessitent des autorisations délivrées par les autorités compétentes des Parties contractantes. Ces autorisations sont délivrées dans les formes convenues par ces autorités compétentes et pour une période pouvant aller jusqu'à 3 ans.

2. Les autorités compétentes des Parties contractantes se communiqueront réciproquement en temps utile les propositions relatives à l'organisation de ces transports. Ces propositions doivent contenir les données concernant : les dénomination et adresse du transporteur (firme), l'itinéraire suivi, l'horaire de circulation, le moment supposé de passage des frontières, les tarifs, les arrêts auxquels le transporteur embarquera ou débarquera des passagers, ainsi que la période fixée et la fréquence de ces transports.

Article 3

1. Les transports occasionnels de passagers entre les Parties contractantes ou leur transit sur le territoire de ces États, à l'exception des transports visés à l'article 4 du présent Accord, nécessitent des autorisations délivrées par les autorités compétentes des Parties contractantes.

2. La demande de délivrance d'une autorisation pour effectuer un transport occasionnel de passagers, telle que visée au point 1 du présent article, est adressée par le transporteur à l'autorité compétente de son pays, laquelle retransmet cette demande à l'autorité compétente de l'autre Partie contractante.

3. Pour chaque transport occasionnel de passagers, à l'exclusion des transports visés à l'article 4 du présent Accord, une autorisation distincte doit être délivrée, donnant le droit d'effectuer un trajet aller et retour, à moins qu'il n'en soit indiqué autrement dans l'autorisation elle-même.

L'autorisation doit contenir les données relatives à la nature des transports et à la durée de séjour du véhicule automobile dans le pays de destination.

4. Les autorités compétentes des Parties contractantes se transmettront réciproquement chaque année la quantité convenue de commun accord de formulaires d'autorisations pour des transports occasionnels de passagers. Ces formulaires doivent porter le sceau de l'autorité compétente et la signature de la personne responsable ayant délivré l'autorisation.

Article 4

1. Une autorisation n'est pas requise pour effectuer des transports occasionnels de passagers :

a) Si un groupe de passagers d'une et même composition est transporté par un seul et même véhicule automobile tout au long du voyage, commençant et se terminant sur le territoire de la Partie contractante où est enregistré ce véhicule automobile;

b) Qui commencent sur le territoire de la Partie contractante où est enregistré le véhicule automobile et se terminent sur le territoire de l'autre Partie contractante, à condition que le véhicule automobile revienne à vide dans le pays où il est enregistré;

c) Lorsqu'un véhicule automobile est envoyé à vide sur le territoire de l'autre Partie contractante, pour en ramener un groupe de passagers transporté antérieurement par ce même véhicule appartenant au même transporteur dans le pays d'enregistrement de ce véhicule.

2. Une autorisation n'est pas non plus requise lors du remplacement d'un véhicule automobile défectueux par un autre.

3. Lors de l'exécution de transports visés au point 1 du présent article, le chauffeur du véhicule devra être en possession de la liste des passagers.

II. TRANSPORTS DE MARCHANDISES

Article 5

1. Les transports de marchandises entre les Parties contractantes sont effectués par des véhicules automobiles, sans autorisations.

2. Les transports de marchandises en transit sur le territoire des Parties contractantes ou entrant dans / sortant d'un pays tiers, à l'exception des transports visés à l'article 6 du

présent Accord, sont effectués par des véhicules automobiles sur la base d'autorisations délivrées par les autorités compétentes des Parties contractantes.

3. Pour chaque transport de marchandises, tel que mentionné au point 2 du présent Accord, une autorisation distincte doit être délivrée, donnant le droit d'effectuer un trajet aller et retour à moins qu'il n'en soit indiqué autrement dans l'autorisation elle-même.

Une autorisation est délivrée pour chaque véhicule et n'est valable que pour le transporteur auquel elle a été délivrée.

4. Les autorités compétentes des Parties contractantes se transmettront réciproquement chaque année la quantité convenue de commun accord de formulaires d'autorisations pour des transports de marchandises en transit ou entrant dans / sortant d'un pays tiers. Ces formulaires doivent porter le sceau de l'autorité compétente et la signature de la personne responsable ayant délivré l'autorisation.

Article 6

1. Les autorisations mentionnées à l'article 5 du présent Accord ne sont pas requises pour effectuer les transports :

- a) De biens meubles à l'occasion d'un déménagement;
- b) De pièces, équipements et matériels destinés à des foires et des expositions;
- c) De moyens de transport, d'animaux, ainsi que des divers matériels et biens destinés à l'organisation de manifestations sportives;
- d) De décors et accessoires de théâtre, instruments de musique, équipements et accessoires de cinématographie, d'enregistrement d'émissions radiophoniques ou télévisées;
- e) De la dépouille ou des cendres de personnes décédées;
- f) De marchandises par des véhicules automobiles dont le poids maximal autorisé ne dépasse pas 6 tonnes, y compris la charge utile ne pouvant dépasser 3,5 tonnes;
- g) De véhicules automobiles endommagés;
- h) De courrier;
- i) De biens destinés à l'aide humanitaire.

2. Les exceptions visées aux sous-points b, c et d du point 1 du présent article ne valent que dans le cas où les biens considérés sont destinés à retourner dans le pays d'enregistrement du véhicule qui les a transportés ou à être transportés sur le territoire d'un pays tiers.

Article 7

1. Les transports de marchandises dangereuses par des véhicules automobiles de l'une des Parties contractantes sur le territoire de l'autre Partie contractante s'effectuent conformément à des autorisations spéciales délivrées par les autorités compétentes de cette autre Partie contractante.

2. Au cas où les dimensions ou bien le poids du véhicule automobile chargé ou à vide dépasse les limites prévues par la législation de l'autre Partie contractante, le transporteur

doit obtenir une autorisation spéciale des autorités compétentes de l'autre Partie contractante.

3. Si les autorisations indiquées aux points 1 et 2 du présent article prescrivent des itinéraires spécifiques pour ces transports, ceux-ci seront effectués suivant ces itinéraires.

Article 8

Les transports de marchandises visés par le présent Accord, doivent être effectués suivant des documents d'expédition, dont la forme doit correspondre au modèle international généralement admis.

III. DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article 9

Les véhicules automobiles effectuant des transports conformément au présent Accord, sont exempts d'impôts et taxes, hormis des taxes prélevées pour l'utilisation des routes payantes et pour l'exécution des transports visés au point 2 de l'article 7.

Article 10

1. Les véhicules automobiles effectuant des transports internationaux doivent être munis des signes distinctifs et d'immatriculation de leur pays.

Les remorques et semi-remorques peuvent être munies des signes distinctifs d'autres pays, à condition que les camions ou tracteurs soient munis des signes distinctifs et d'immatriculation des Parties contractantes.

2. Les transports visés par le présent Accord peuvent être effectués exclusivement par des transporteurs habilités par la législation de leur pays à effectuer des transports internationaux.

Article 11

Les transporteurs d'une des Parties contractantes ne sont pas autorisés à effectuer des transports de passagers et de marchandises entre deux points sur le territoire de l'autre Partie contractante, ainsi que depuis le territoire de l'autre Partie contractante sur le territoire d'un pays tiers et depuis le territoire d'un pays tiers sur le territoire de l'autre Partie contractante sans avoir obtenu à cet effet une autorisation spéciale de l'autorité compétente de l'autre Partie contractante.

Article 12

Les transports de passagers et de marchandises sur la base du présent Accord s'effectuent sous condition impérative de souscription d'une assurance responsabilité civile. Le transporteur est tenu d'assurer à l'avance chaque véhicule automobile effectuant les transports indiqués.

Article 13

1. En cas d'infraction aux dispositions du présent Accord, les autorités compétentes de la Partie contractante où est enregistré le véhicule automobile seront tenues, à la demande des autorités de l'autre Partie contractante, sur le territoire de laquelle a eu lieu l'infraction, de prendre les mesures suivantes, indépendamment de la législation en vigueur :

- a) Adresser un avertissement au transporteur;
- b) Adresser un avertissement au transporteur, lui annonçant qu'en cas de récidive, les autorisations de transports seront révoquées pour un délai déterminé ou annulées conformément au sous-point c) du présent article;
- c) Révoquer pour un délai déterminé ou annuler l'autorisation délivrée sur la base du présent Accord.

2. Les autorités compétentes des Parties contractantes se notifieront réciproquement les mesures prises.

3. Les dispositions de cet article ne limitent en rien le droit des représentants des autorités d'appliquer les sanctions définies par les lois et autres actes juridiques des Parties contractantes pour les infractions à ces lois et actes juridiques.

Article 14

1. En matière de contrôle frontalier, douanier et sanitaire, les dispositions des accords internationaux auxquels les deux Parties contractantes sont parties seront d'application, et pour la résolution de questions qui ne sont pas régies par ces accords, la législation interne de chacune des Parties contractantes s'appliquera.

2. En cas de suspension totale ou temporaire par les autorités compétentes du transit et du transport de tel ou tel type de marchandises au travers du territoire de l'une des Parties contractantes, les Parties contractantes se notifieront réciproquement en temps utile cette suspension.

Article 15

Le contrôle frontalier, douanier et sanitaire lors du transport de blessés graves, du transport régulier de passagers par autobus, ainsi que du transport d'animaux et de denrées périssables s'effectuera en priorité.

Article 16

1. Lors de transports effectués sur la base du présent Accord, les importations suivantes sont mutuellement exonérées de taxes, droits de douane et autorisations :

- a) Le carburant se trouvant dans les réservoirs prévus pour chaque modèle de véhicule automobile et reliés techniquement et structurellement au système d'alimentation du moteur.

Ceci s'étend uniquement au carburant se trouvant dans des réservoirs installés d'usine par le fabricant et seulement sur des véhicules automobiles et des tracteurs, ainsi que dans des réservoirs installés sur des remorques et semi-remorques et destinés au fonctionnement de systèmes de refroidissement de réfrigérateurs;

b) Les lubrifiants dans les quantités nécessaires à la consommation pendant le transport;

c) Les pièces de rechange et les outils destinés à la réparation du véhicule automobile endommagé effectuant le transport;

2. Les pièces de rechange inutilisées doivent être réexportées et les pièces remplacées doivent être réexportées, cédées ou détruites, dans les règles établies sur le territoire de la Partie contractante correspondante.

Article 17

1. Le chauffeur de l'autobus ou du camion doit être en possession des certificats de conduite nationaux ou internationaux correspondants à la catégorie du véhicule automobile qu'il conduit et des documents nationaux relatifs à l'immatriculation dudit véhicule.

2. Les certificats de conduite nationaux ou internationaux doivent être conformes au modèle établi par la Convention internationale sur la circulation routière.

3. Les autorisations et tous autres documents requis conformément aux dispositions du présent Accord doivent se trouver à bord du véhicule auquel ils se rapportent et être présentés sur demande aux représentants des autorités de contrôle compétentes.

Article 18

Les paiements effectués dans le cadre du présent Accord auront lieu conformément à l'Accord relatif aux paiements, en vigueur entre les Parties contractantes le jour de paiement.

Article 19

Le transporteur et l'équipage des véhicules automobiles enregistrés sur le territoire d'une des Parties contractantes sont tenus de respecter les règles de circulation et les lois du pays sur le territoire duquel se trouve le véhicule automobile.

Article 20

Les questions qui ne sont pas réglées par le présent Accord, ni par des accords internationaux auxquels les deux Parties contractantes sont parties, seront résolues suivant la législation interne de chacune des Parties contractantes.

Article 21

1. Dans l'intérêt de l'exécution du présent Accord, ainsi que pour résoudre toute question litigieuse relative à l'application ou à l'interprétation du présent Accord, les Parties contractantes constitueront une Commission mixte qui sera composée des représentants des autorités compétentes des Parties contractantes.

2. La Commission mixte se réunit à la demande de l'une des Parties contractantes, alternativement sur le territoire de chacune d'entre elles.

3. Si l'une des Parties contractantes propose de modifier ou d'amender le présent Accord, la Commission mixte des Parties contractantes mènera des négociations relatives aux modifications et amendements proposés.

Les modifications ou amendements entrent en vigueur après leur confirmation par la voie d'échange de notes par les canaux diplomatiques.

Article 22

Le présent Accord n'affecte pas les droits et obligations des Parties contractantes découlant d'autres accords bilatéraux conclus par elles ou multilatéraux auxquels elles sont parties.

Article 23

1. Le présent Accord entrera en vigueur à l'expiration d'un délai de 30 (trente) jours à dater du jour où les Parties contractantes se seront mutuellement notifiées par la voie diplomatique que les exigences internes requises pour son entrée en vigueur ont été accomplies.

2. Le présent Accord est conclu pour 5 (cinq) ans et par la suite, son effet sera automatiquement prolongé d'année en année, jusqu'à ce qu'une des Parties contractantes notifie à l'autre, au plus tard 3 (trois) mois avant l'expiration de l'effet de l'Accord, son intention d'y mettre fin.

Fait à Tachkent le 20 février 1997 en deux exemplaires originaux, chacun en langue lituanienne, ouzbek et russe, tous les textes faisant également foi. En cas de différends concernant l'interprétation des dispositions du présent Accord, le texte en langue russe prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République d'Ouzbékistan :

PROTOCOLE D'APPLICATION DE L'ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE
LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUB-
LIQUE D'OUBÉKISTAN RELATIF AU TRANSPORT ROUTIER INTERNA-
TIONAL DE PASSAGERS ET DE MARCHANDISES

Le présent Protocole fait partie intégrante de l'Accord conclu entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Ouzbékistan relatif au transport routier international de passagers et de marchandises, signé à Tachkent le 20 février 1997.

En ce qui concerne l'application du présent Accord, il a été convenu ce qui suit :

1. Par autorités compétentes, il convient d'entendre :

Du côté de la République de Lituanie :

a) Pour les articles 2, 3, 5, 11, 13, 21 - le Département du transport routier du Ministère des Voies de communication de la République de Lituanie : 2679 Vilnius, avenue Guédimino 17, tél. 62-65-90, fax 61-69-09, 22-43-35;

b) Pour le point 1 de l'article 7 :

Pour les marchandises présentant un danger de classe I : le Service de transport du Ministère de la Protection du Territoire : 2009 Vilnius, rue Bassanavitchoujas 22/2, tél. 62-68-19, fax 65-03-55;

Pour les marchandises présentant un danger de classe II à IX - le Ministère de la Protection de l'Environnement : 2600 Vilnius, rue Yozapavitchoujas 9, tél. 72-84-42, fax 72-80-20;

Pour le point 2 de l'article 7 - l'Inspection nationale du transport routier : Vilnius, rue Shvitrigailos 42/31, tél. 23-21-90, fax 23-22-70 et la Direction de la Police routière du Ministère de l'Intérieur de la République de Lituanie : 2015 Vilnius, rue Guiraities 3, tél. 69-89-64, fax 23-32-31.

Du côté de la République d'Ouzbékistan :

a) Pour les articles 2, 3, 5, 7, 11, 13, 17, 21 - la Société publique par actions du transport automobile de la République d'Ouzbékistan : 700 000 Tachkent, rue Amir Timour 6, tél. 33-61-48, fax 33-15-25;

b) Pour les articles 13, 17 - le Ministère de l'Intérieur de la République d'Ouzbékistan : 700 000 Tachkent, rue Navrouz 1, tél. 33-41-35 et le Consortium public par actions "Ouzavtodor" : 700 000 Tachkent, rue Pouchkine 68 A, tél. 39-14-06, 39-45-87, fax 68-27-11.

2. Il convient de comprendre :

2.1. Par l'expression "véhicule automobile":

Pour le transport de marchandises - un camion, un camion avec remorque, un tracteur ou un tracteur avec semi-remorque;

Pour le transport de passagers - un véhicule automobile destiné au transport de passagers et disposant d'un minimum de 8 places assises, sans compter celle du chauffeur, ainsi qu'une remorque pour le transport des bagages :

2.2. Par l'expression "transports réguliers" - les transports effectués par des véhicules automobiles des Parties contractantes suivant un horaire et un itinéraire avec mention des points de départ, d'arrivée et d'arrêt, fixés à l'avance;

2.3. Par l'expression "transports occasionnels" - tous les autres transports;

2.4. Par l'expression "transports de transit" - les transports de passagers et de marchandises à travers le territoire d'une des Parties contractantes, pour lesquels les points de départ et d'arrivée se situent en dehors du territoire de cette Partie contractante.

3. Les conditions d'échange des formulaires d'autorisation et les règles régissant leur utilisation, indiquées aux articles 2, 3, 4, 5, 6, 7 sont établies par la Commission mixte, instituée conformément à l'article 21 du présent Accord.

4. Aux articles 14 et 15 de l'Accord, la notion de contrôle sanitaire sous-entend le contrôle sanitaire, vétérinaire et phytosanitaire.

Le présent Protocole d'application a été établi à Tachkent le 20 février 1997 en deux exemplaires originaux, chacun en langue lituanienne, ouzbek et russe, tous les textes faisant également foi. En cas de différends quant à l'interprétation des dispositions du présent Protocole d'application, le texte russe prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République d'Ouzbékistan :

No. 41839

**Lithuania
and
Uzbekistan**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Uzbekistan on cooperation in the fields of education, science and technology. Vilnius, 7 June 1995

Entry into force: *28 August 1995 by notification, in accordance with article 15*

Authentic texts: *Lithuanian, Russian and Uzbek*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 9 September 2005*

**Lituanie
et
Ouzbékistan**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Ouzbékistan relatif à la coopération dans les domaines de l'enseignement, des sciences et de la technologie. Vilnius, 7 juin 1995

Entrée en vigueur : *28 août 1995 par notification, conformément à l'article 15*

Textes authentiques : *lituanien, russe et ouzbek*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 9 septembre 2005*

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir
Uzbekistano Respublikos Vyriausybės

SUSITARIMAS

dėl bendradarbiavimo švietimo, mokslo
ir technologijos srityje

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Uzbekistano Respublikos Vyriausybė (toliau vadinamos "Susitariančiosiomis Šalimis"),

Siekdamos stiprinti abiejų šalių ir jų tautų draugiškus santykius,

Norėdamos atnaujinti humanizmu ir demokratija grindžiamas nacionalines švietimo sistemas,

Pripažindamos bendradarbiavimo mokslo ir technologijos srityje naudą abiejų šalių ekonomikos plėtotei,

Susitarė:

1 straipsnis

Susitariančiosios Šalys remis ir plėtos abiejų šalių lygiateisišką ir naudingą bendradarbiavimą švietimo, mokslo ir technologijos srityje pagal veikiančius abiejų Susitariančiųjų Šalių įstatymus ir tvarką.

2 straipsnis

Susitariančiosios Šalys garantuos nuolat gyvenantiems kitos šalies bet kokios tautybės piliečiams galimybę įsigyti vidurinį bei aukštąjį išsilavinimą pagal toje šalyje galiojančius įstatymus ir tvarką.

3 straipsnis

Susitariančiosios Šalys, siekdamos įgyti daugiau žinių apie kitos šalies švietimą, bendradarbiaus švietimo srityje. Abi Šalys pagal poreikius organizuos mokytojų, pedagogikos mokslininkų vizitus ir studijas, skatins dalyvauti šalies mokslininkus ir specialistus abiejose šalyse rengiamose mokslinėse konferencijose.

Susitariančiosios Šalys skatins bendrauti mokyklas.

4 straipsnis

Susitariančiosios Šalys skatins mokytis kitos šalies kalbos, susipažinti su literatūra, istorija, kultūra, organizuos kursus ir paskaitas, skirtus abiejų šalių kalbos, literatūros, istorijos ir kultūros studijoms.

5 straipsnis

Susitariančiosios Šalys išnagrinės galimybes pripažinti viena kitos išsilavinimo liudijimus, diplomus ir mokslo laipsnius.

6 straipsnis

Susitariančiosios Šalys skatins tiesioginius ryšius tarp mokslo ir studijų institucijų.

Susitariančiosios Šalys skatins mokslininkų bendradarbiavimą ir pagal savo galimybes skirs vietas studijuoti savo universitetuose ir kitose aukštosiose mokyklose, taip pat vietas ir stipendijas stažuotėms ir doktorantūros studijoms abipusiškai susitarose srityse.

7 straipsnis

Siūlomos šios mokslinio bendradarbiavimo formos:

- a) bendri mokslo tyrimų projektai, keitimasis vykdančiais tuos projektus mokslininkais, specialistais ir techniniu personalu;
- b) jungtinės mokslinės konferencijos, simpoziumai, seminarai, parodos ir kitokie susitikimai;
- c) mokslinės ir technologinės informacijos bei duomenų mainai;
- d) kitos mokslinio ir technologinio bendradarbiavimo formos pagal susitarimą.

8 straipsnis

1. Susitariančiosios Šalys skatins tiesioginius abiejų šalių valstybinių mokslinių organizacijų, mokslo ir studijų institucijų, mokslo centrų bei žmonių ryšius.

2. Susitariančiosios Šalys arba jų valstybinės organizacijos pasirašys ilgalaikius susitarimus, kuriuose bus išdėstytos bendradarbiavimo detalės bei procedūros, reikalingos šiam Susitarimui įgyvendinti.

3. Abiejų Šalių mokslo ir studijų institucijos, mokslo centrai bei žmonės bus skatinamos pasirašyti abipusiškai naudingus susitarimus bendradarbiauti mokslo ir technologijų srityje.

9 straipsnis

8-ame straipsnyje paminėtuose susitarimuose nustatoma:

- a) bendradarbiavimo objektai bei tikslai;
- b) bendro tyrimo bei projektų rezultatų panaudojimas;
- c) bendradarbiavimo finansavimas.

10 straipsnis

Kiekviena Susitariančioji Šalis pagal galiojančius įstatymus savo teritorijoje garantuos kitos šalies intelektualinės nuosavybės apsaugą.

11 straipsnis

Ekspertų, mokslininkų ir kitų specialistų komandiravimo išlaidos apmokamos taip: siunčiančioji Šalis apmoka kelionę ten ir atgal tarp abiejų šalių sostinių, o priimančioji Šalis apmoka visas išlaikymo bei kelionių po priimančios šalies teritoriją išlaidas, jeigu tai neprieštarauja susitarimams, nurodytiems 9-ame Straipsnyje.

12 straipsnis

Susitariančiosios Šalys palengvins greitą ir sklandų asmenų, dalyvaujančių įgyvendinant šį Susitarimą, įvažiavimą ir išvažiavimą iš šalies teritorijos bei reikiamą įrengimų ir instrumentų įvežimą ir išvežimą.

13 straipsnis

1. Šiam Susitarimui įgyvendinti įsteigiama Jungtinė Lietuvos - Uzbekistano komisija, kuriai vadovaus Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerijos, Uzbekistano Respublikos aukštojo ir specialaus vidurinio mokslo ministerijos, Uzbekistano Respublikos liaudies švietimo ministerijos, Uzbekistano Respublikos mokslo ir technikos valstybinio komiteto vadovai. Jungtinė komisija rinksis pakaitomis Vilniuje ir Taškente.

2. Jungtinės komisijos uždaviniai yra šie:

- a) sukurti palankias sąlygas šiam Susitarimui įgyvendinti;
- b) padėti įgyvendinti bendras programas bei projektus;
- c) keistis informacija bei nuomonėmis apie bendradarbiavimo švietimo ir mokslo srityse perspektyvas ir nagrinėti siūlymus dėl jo tobulinimo.

14 straipsnis

Šis Susitarimas neprieštarauja kitoms Susitariančiųjų Šalių savitarpio sutartims bei tarptautiniams susitarimams, kurių signatarės jos yra.

15 straipsnis

1. Susitarimas įsigalios nuo tos dienos, kai abi Susitariančiosios Šalys pasikeis raštiškais pranešimais apie atliktas pagal jų įstatymus teisinės procedūras, būtinas šiam Susitarimui įsigalioti. Susitarimo įsigaliojimo data bus paskutinio pranešimo įteikimo data.

2. Susitarimas galioja penkerius metus. Paskui jis bus automatiškai pratęsiamas dar kiekvienam tolesniam penkerių metų laikotarpiui, kol viena iš Susitariančiųjų Šalių prieš šešis mėnesius raštu praneš kitai Susitariančiai Šaliai nutraukianti susitarimą.

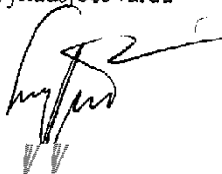
3. Susitarimas gali būti pakeistas tik abiem Susitariančiosioms Šalims sutikus.

4. Susitarimo pakeitimai arba jo nutraukimas negali pažeisti jau pradėtų projektų ar programų visiško įgyvendinimo.

Susitarimas pasirašytas Vilniuje 1995 metų birželio 7 d.
lietuvių, uzbekų ir rusų kalbomis dviem egzemplioriais.

Kiekvienas tekstas turi vienodą teisinę galią. Esant skirtingam šio Susitarimo aiškinimui, bus remiamasi tekstu rusų kalba.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

Uzbekistano Respublikos
Vyriausybės vardu

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ

между Правительством Литовской Республики и Правительством Республики Узбекистан о сотрудничестве в области образования, науки и технологий

Правительство Литовской Республики и Правительство Республики Узбекистан, именуемые в дальнейшем Сторонами,

Стремясь укреплять дружеские отношения между обоими странами и их народами,

Желая на основе гуманизма и демократии обновлять содержания национальных систем образования,

Признавая пользу от сотрудничества в области науки и технологии для развития экономики обеих стран,

Согласились в следующем:

Статья 1

Стороны будут способствовать и развивать равноправное и полезное сотрудничество в области образования, науки и технологий согласно законам и правилам договаривающихся Сторон.

Статья 2

Стороны гарантируют постоянно проживающим гражданам другой страны, несмотря на их национальность, право на среднее и высшее образование согласно действующим в этой стране законам и правилам.

Статья 3

Стороны, желая получить больше знаний об образовании в другой стране, будут сотрудничать в области образования. Стороны, согласно своим потребностям, будут организовать визиты и стажировки для учителей и ученых в области педагогики, будут поощрять участие ученых и специалистов в научных конференциях, проводимых в обеих странах.

Стороны будут способствовать установлению связей между школами.

Статья 4

Стороны будут содействовать изучению языка другой страны, знакомству с ее литературой, историей, культурой, а также будут организовать курсы и лекции для изучения языков, литературы, истории и культуры другой страны.

Статья 5

Стороны договариваются о проведении совместных консультаций в целях выработки подходов к признанию и эквивалентности документов об образовании.

Статья 6

Стороны будут поощрять прямые связи между учреждениями науки и высшего образования.

Стороны будут поощрять сотрудничество между учеными и согласно своим возможностям будут выделять места для обучения в университетах и других высших школах своей страны, а также места и стипендии для стажировок и докторантуры во взаимно согласованных областях.

Статья 7

Стороны определяют следующие формы научного сотрудничества:

- а) общие научно-технические проекты, обмен их результатами, обмен учеными, специалистами и техническим персоналом, выполняющими эти проекты,
- б) общие научные конференции, симпозиумы, семинары, выставки и другие встречи,
- в) обмен научной и технологической информацией, а также данными исследований,
- г) другие формы научного и технологического сотрудничества согласно договоренностям.

Статья 8

1. Стороны будут поощрять прямые связи между государственными научными организациями, учреждениями науки и высшего образования, научными центрами и предприятиями обеих стран.

2. Стороны или их государственные научные организации подпишут долговременные соглашения, в которых будут изложены детали и процедуры сотрудничества, необходимые для реализации данного Соглашения.

3. Учреждения науки и высшего образования, научные центры и предприятия обеих стран подпишут взаимновыгодные соглашения о сотрудничестве в области науки и технологий.

Статья 9

В соглашениях, упомянутых в Статье 8, определяются:

- а) объекты и цели сотрудничества,
- б) использование результатов общих исследований,
- в) финансирование совместных работ.

Статья 10

Каждая Сторона согласно действующим законам гарантирует защиту интеллектуальной собственности на своей территории.

Статья 11

Расходы по командировкам экспертов, ученых и других специалистов оплачиваются следующим образом: посылающая Сторона оплачивает поездку до столицы другой страны и обратно, а принимающая Сторона оплачивает расходы по полному содержанию и поездкам внутри страны если это не противоречит соглашениям, указанным в Статье 9.

Статья 12

Стороны обеспечивают быстрый и беспрепятственный въезд на территорию и выезд за ее пределы лицам, участвующим в выполнении данного Соглашения, а также ввоз и вывоз научного оборудования и инструментов.

Статья 13

1. В целях реализации данного Соглашения, Стороны создадут Смешанную Литовско-Узбекскую Комиссию, руководство деятельностью которой возложат на руководителей Министерства Образования и науки Литовской Республики, руководителей Министерства высшего и среднего специального образования Республики Узбекистан, Министерства народного образования Республики Узбекистан и Государственного Комитета Республики Узбекистан по науке и технике. Смешанная Комиссия поочередно будет заседать в Вильнюсе и Ташкенте.

2. Смешанная Комиссия выполняет следующие задачи:

- а) создаст благоприятные условия для выполнения данного Соглашения,
- б) помогает выполнять общие программы и проекты,
- в) обменивается информацией и мнениями о перспективах сотрудничества в области образования и науки и рассматривает предложения по его усовершенствованию.

Статья 14

Данное Соглашение не противоречит другим соглашениям между Сторонами, а также международным договорам, участниками которых они являются.

Статья 15

1. Настоящее Соглашение вступает в силу с того дня, когда Стороны уведомят друг друга письменно по дипломатическим каналам о том, что выполнены все юридические процедуры, необходимые для вступления Соглашения в силу. Датой вступления в силу будет дата последнего уведомления.

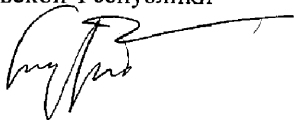
2. Соглашение будет действовать в течении пятилетнего периода и продлеваться автоматически на очередные пять лет при условии, что ни одна из Сторон не уведомит другую Сторону о своем намерении прекратить его действие не позднее, чем за шесть месяцев до истечения соответствующего периода.

3. Положения Соглашения могут быть изменены по взаимному письменному согласию Сторон.

4. Изменения или прекращение действия настоящего Соглашения не будут влиять на начатые на его основе проекты, реализация которых будет продолжена до завершения.

Совершено в городе Вильнюсе, 7 июня 1995 года, в двух экземплярах, каждый на литовском, узбекском и русском языках, причем все тексты имеют равную юридическую силу. В случае возникновения разногласий в толковании положений настоящего Соглашения, Стороны будут руководствоваться текстом на русском языке.

За Правительство
Литовской Республики

За Правительство
Республики Узбекистан

[UZBEK TEXT — TEXTE OUZBEK]

**Литва Республикаси Ҳукумати ва Ўзбекистон
Республикаси Ҳукумати ўртасида таълим, фан ва
технология соҳасида ҳамкорлик туғрисида
Битим**

Литва Республикаси Ҳукумати ва Ўзбекистон Республикаси Ҳукумати, бундан кейин Томонлар деб аталувчилар,

Иккала мамлакат ва уларнинг халқлари ўртасида дўстона муносабатларни мустаҳкамлашга интилиб,

Инсонпарварлик ва демократия асосида миллий таълим тизимлари маъмунини янгилашни истаган ҳолда,

Иккала мамлакат иқтисодиётини ривожлантириш учун фан ва технология соҳасидаги ҳамкорликнинг фойдали эканлигини тан олган ҳолда,

Қуйидагилар туғрисида келишиб олдилар:

1-модда

Томонлар ахдлашувчи Томонларнинг қонун ва қоидаларига мувофиқ таълим, фан ва технология соҳасида тенг ҳуқуқли ва фойдали ҳамкорликка кўмаклашадилар ва ривожлантирадилар.

2-модда

Томонлар доимий яшовчи бошқа мамлакат фуқароларига, уларнинг миллатидан қатъи назар, бу мамлакатда амалда бўлган қонун ва қоидаларга мувофиқ ўрта ва олий таълимга бўлган ҳуқуқни кафолатлайдилар.

3-модда

Томонлар бошқа мамлакатдаги таълим туғрисида кўпроқ билимга эга бўлиш истагида, таълим соҳасида ҳамкорлик қиладилар. Томонлар ўз

эқтиёжларига мувофиқ педагогика соҳасида ўқитувчи ва олимларнинг бориш-келиши ва стажировкаларини ташкил қиладилар, иккала мамлакатда ўтказиладиган илмий конференцияларда олимлар ва мутахассисларнинг иштирокини рағбатлантирадилар.

Томонлар мактаблар ўртасида алоқалар ўрнатишга кўмаклашадилар.

4-модда

Томонлар бошқа мамлакат тилини ўрганишга, унинг адабиёти, тарихи, маданияти билан танилишга кўмаклашадилар, шунингдек, бошқа мамлакатнинг тили, адабиёти, тарихи ва маданиятини ўрганиш учун курслар ва лекциялар ўқутирадилар.

5-модда

Томонлар таълим тўғрисидаги ҳужжатларни тан олиш ва тенг эканлигига ёндошувларни ишлаб чиқиш мақсадида қўшма маслаҳатлашувлар ўтказиш тўғрисида келишиб олдилар.

6-модда

Томонлар фан ва олий таълим муассасалари ўртасида бевосита алоқалар ўрнатишни рағбатлантирадилар.

Томонлар олимлар ўртасидаги ҳамкорликни рағбатлантирадилар ва ўз имкониятларига мувофиқ ўз мамлакатлари университетлари ва бошқа олий мактабларида ўқиш учун жойлар, шунингдек, ўзаро келишилган соҳаларда стажировка ва докторантуралар учун жойлар ва стипендиялар ажратадилар.

7-модда

Томонлар илмий ҳамкорликнинг қуйидаги шакллари билан белгилайдилар:

а) умумий илмий-техникавий лойиҳалар, уларнинг натижалари билан алмашув, бу лойиҳаларни бажарувчи олимлар, мутахассислар ва техник ходимлар билан алмашув,

б) умумий илмий конференциялар, симпозиумлар, семинарлар, кургаэмалар ва бошқа учрашувлар,

в) илмий ва технологик ахборот, шунингдек, тадқиқот маълумотлари билан алмашув,

г) келишувга биноан илмий ва технологик ҳамкорликнинг бошқа шакллари.

8-модда

1. Томонлар иккала мамлакатнинг илмий давлат ташкилотлари, фан ва олий таълим муассасалари, илмий марказлари ва корхоналари ўрта-сидаги бевосита алоқаларни рағбатлантирадилар.

2. Томонлар ёки уларнинг илмий давлат ташкилотлари ушбу Битимни амалга ошириш учун зарур бўлган ҳамкорликнинг тафсилот ва процедураларини ўзида ифода этган узоқ муддатга мўлжалланган битимларни имзолайдилар.

3. Иккала мамлакатнинг фан ва олий таълим муассасалари, илмий марказлари ва корхоналари фан ва технология соҳасида ҳамкорлик тўғрисидаги ўзаро фойдали битимни имзолайдилар.

9-модда

8-моддада қайд этилган битимларда:

- а) ҳамкорликнинг объекти ва мақсадлари,
- б) умумий тадқиқотларнинг натижаларидан фойдаланиш,
- в) биргаликдаги ишларни молиявий таъминлаш белгиланади.

10-модда

Томонларнинг ҳар бири амалдаги қонунларга мувофиқ ўз ҳудудида ақлий мулкни ҳимоя қилишни кафолатлайди.

11-модда

Экспертлар, олимлар ва бошқа мутахассисларнинг хизмат сафарлари бўйича харажатлари қуйидаги тартибда туланади: юбрувчи Томон бошқа мамлакатнинг пойтахтигача ва орқага қайтиш бўйича йул харажатларини тулайди, қабул қилувчи Томон эса мамлакат ичкарисидаги сафарлари бўйича ва бошқа барча харажатларни, агар улар 9-моддада

қайд этилган битимларга зид бўлмаса, тўлайди.

12-модда

Томонлар ушбу Битимни бажаришда иштирок этувчи шахсларга ҳудудга тез ва тўсиқларсиз кириш ва ундан ташқарига чиқишларини, шунингдек, илмий жиҳозлар ва асбоб-ускуналарни олиб кириш ва олиб кетишларини кафолатлайди.

13-модда

1. Ушбу Битимни бажариш мақсадида Томонлар Қўшма Литва-Ўзбек комиссиясини ташкил қиладилар, унинг фаолияти устидан раҳбарлик қилиш Литва Республикаси Таълим ва фан вазирлиги ва Ўзбекистон Республикаси Олий ва ўрта махсус таълим вазирлиги, Ўзбекистон Республикаси Халқ таълими вазирлиги, Ўзбекистон Республикаси фан ва техника бўйича давлат қўмитаси раҳбарларига юклатилади. Қўшма Комиссия навбатма-навбат Вильнюс ва Тошкентда йиғилиб туради.

2. Қўшма Комиссия қуйидаги вазифаларни бажаради:

- а) ушбу Битимнинг бажарилиши учун қўлай шароитлар яратади,
- б) умумий дастур ва лойиҳаларни бажаришга ёрдам беради,
- в) таълим ва фан соҳасида ҳамкорликнинг келажаги тўғрисида ахборот ва фикрлар билан алмашади ва уни такомиллаштириш бўйича таклифларни куриб чиқади.

14-модда

Ушбу Битим Томонлар ўртасидаги бошқа битимларга, шунингдек, улар аъзо бўлган халқаро шартномаларга зид келмайди.

15-модда

1. Ушбу Битим Томонлар бир-бирларини ёзма равишда дипломатик йўллар орқали Битимнинг кучга кириши учун зарур бўлган барча ҳуқуқий процедуралар бажарилгани тўғрисида билдиришнома юборган кундан бошлаб кучга киради. Охириги билдиришнома санаси кучга кириш санаси ҳисобланади.

2. Битим беш йиллик муддатда амалда бўлади ва Томонлардан ҳеч бири бошқа Томонга унинг амалини тўхтатиш тўғрисидаги ниятини тегишли муддат тугашидан олти ой илгари билдирмаса, унинг амали кейинги беш йиллик муддатларга ўз-ўзидан узаяди.

3. Битим қоидалари Томонларнинг ўзаро ёзма келишувига биноан ўзгартирилиши мумкин.

4. Ушбу Битимнинг ўзгартирилиши ёки тўхтатилиши унинг асосида бошланган лойиҳаларга, уларнинг бажарилиши охирига етказилгунга қадар, таъсир қилмайди.

Вильнюс шаҳрида, 1995 йил " 7 "июнда икки нусхада, ҳар бири литва, ўзбек ва рус тилларида тузилди, бунда барча матнлар бир хил ҳуқуқий кучга эга. Ушбу Битим қоидаларини талқин қилишда таффовутлар бўлса, Томонлар рус тилидаги матнга амал қиладилар.

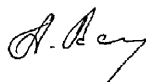
Литва Республикаси

Ҳукумати номидан

Ўзбекистон Республикаси

Ҳукумати номидан

[TRANSLATION - TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
UZBEKISTAN ON COOPERATION IN THE FIELDS OF EDUCATION,
SCIENCE AND TECHNOLOGY

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Uzbekistan, referred to hereinafter as the Parties,

Aiming to strengthen friendly relations between the two countries and their peoples,

Desiring, on the basis of humanism and democracy, to revitalize their national education systems,

Acknowledging the value of cooperation in the area of science and technology for the economic development of the two countries,

Have agreed as follows:

Article 1

The Parties shall promote and develop equitable and beneficial cooperation in the fields of education, science and technology pursuant to the laws and regulations of the Parties to the Agreement.

Article 2

The Parties shall guarantee to permanent residents who are citizens of the other country, regardless of their nationality, the right to secondary and higher education pursuant to the laws and regulations in force in that country.

Article 3

The Parties, desiring to gain further knowledge of education in the other country, shall cooperate in the education field. The Parties, in accordance with their requirements, shall organize visits and internships for teachers and scientists in the area of pedagogy and shall promote the participation of scientists and specialists in scientific conferences held in the two countries.

The Parties shall promote the establishment of ties between schools.

Article 4

The Parties shall encourage the study of the language of the other country and familiarity with its literature, history and culture, and shall also organize courses and lectures on the languages, literature, history and culture of the other country.

Article 5

The Parties agree to hold joint consultations in order to develop approaches to achieving acceptance and establishing equivalency of educational qualifications.

Article 6

The Parties shall encourage direct ties between their respective scientific and higher-education institutions.

The Parties shall encourage cooperation between scientists and, depending on their capabilities, shall provide places for study at universities and other institutions of higher learning in their country as well as opportunities and scholarships or fellowships for internships and doctoral studies in mutually agreed fields.

Article 7

The Parties shall draw up the following forms of scientific cooperation:

- (a) Joint scientific and technical projects, exchange of results of these projects and exchange of scientists, specialists and technical personnel carrying out the projects;
- (b) Joint scientific conferences, symposiums, seminars, exhibitions and other meetings;
- (c) Exchange of scientific and technical information, and also research data;
- (d) Other forms of scientific and technical cooperation pursuant to agreements.

Article 8

1. The Parties shall encourage direct ties between the State scientific organizations, scientific and higher-education institutions, science centres and enterprises of the two countries.

2. The Parties or their State scientific organizations shall sign long-term agreements containing the details and procedures for cooperation necessary to implement this Agreement.

3. The scientific and higher-education institutions, scientific centres and enterprises of the two countries shall sign mutually beneficial cooperation agreements in the field of science and technology.

Article 9

In the agreements mentioned in article 8, the following matters shall be determined:

- (a) The objects and goals of cooperation;
- (b) The use of results derived from joint research;
- (c) The financing of joint work.

Article 10

Each Party shall, pursuant to the laws in effect, guarantee the protection of intellectual property in its territory.

Article 11

Travel expenses for experts, scientists and other specialists shall be paid as follows: the sending Party shall pay for round-trip travel to the capital of the other country, and the host Party shall pay all expenses for room and board and travel within the country, unless this contradicts the agreements mentioned in article 9.

Article 12

The Parties shall ensure speedy and unhampered entry into the territory of their country as well as exit from it of persons participating in the implementation of this Agreement, as well as speedy and unhampered entry and exit of scientific equipment and instruments.

Article 13

1. For the purposes of implementing this Agreement, the Parties shall create a Mixed Lithuanian-Uzbek Commission, whose work shall be overseen by the directors of the Lithuanian Ministry of Education and Science, the Uzbek Ministry of Higher and Secondary Specialized Education, the Uzbek Ministry of Education and the Uzbek State Committee for Science and Technology. The Mixed Commission shall meet in Vilnius and Tashkent alternately.

2. The Mixed Commission shall carry out the following tasks:

- (a) It shall create favourable conditions for the implementation of this Agreement;
- (b) It shall assist in the implementation of joint programmes and projects;
- (c) It shall exchange information and views on the prospects for cooperation in the areas of education and science and shall consider proposals for enhancing cooperation.

Article 14

This Agreement shall not contradict other agreements between the Parties, nor shall it contradict international treaties to which they are party.

Article 15

1. This Agreement shall enter into force on the date when the Parties notify each other in writing through the diplomatic channel that all legal procedures necessary for the entry into force of the Agreement have been carried out. The date of entry into force shall be the date of the last notification.

2. The Agreement shall remain in force for a period of five years and shall automatically be extended for another five years on the condition that neither one of the Parties notifies the other Party of its intention to terminate the Agreement no later than six months before the expiration of the period.

3. The provisions of the Agreement may be amended by mutual written agreement of the Parties.

4. Amendments to or termination of this Agreement shall not affect projects begun and based on it; their implementation shall be continued until projects have been completed.

Done at Vilnius on 7 June 1995 in two copies, each in the Lithuanian, Uzbek and Russian languages, all texts being equally authentic. If a dispute arises over the interpretation of the provisions of this Agreement, the Parties shall take the Russian-language text as their guide.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Uzbekistan:

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE
LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE
D'OUBÉKISTAN RELATIF À LA COOPÉRATION DANS LES
DOMAINES DE L'ENSEIGNEMENT, DES SCIENCES ET DE LA
TECHNOLOGIE

Le Gouvernement de la République de Lituanie et la République d'Ouzbékistan, ci-après dénommés les Parties,

Visant à renforcer les relations d'amitié entre les deux pays et leurs peuples,

Désireux, sur la base de l'humanisme et de la démocratie, de revitaliser leurs systèmes nationaux d'enseignement,

Reconnaissant la valeur de la coopération dans les domaines des sciences et de la technologie en vue du développement économique des deux pays,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

Les Parties encourageront et développeront une coopération équitable et bénéfique dans les domaines de l'éducation, des sciences et de la technologie conformément aux lois et règlements des Parties au présent Accord.

Article 2

Chaque Partie garantit aux résidents permanents qui sont des ressortissants de l'autre Partie, quelle que soit leur nationalité, le droit à l'enseignement secondaire et à l'enseignement supérieur conformément aux lois et règlements en vigueur dans ce pays.

Article 3

Les Parties, souhaitant améliorer leurs connaissances en ce qui concerne l'enseignement dans l'autre pays, coopéreront dans le domaine de l'enseignement. Les Parties, conformément à leurs besoins, organiseront des visites et des stages à l'intention des enseignants et des scientifiques, dans le domaine de la pédagogie et encourageront la participation de scientifiques et d'experts à des conférences scientifiques organisées dans les deux pays.

Les Parties encourageront l'établissement de liens entre les établissements scolaires.

Article 4

Les Parties encourageront l'étude de la langue de l'autre pays et encourageront leurs populations à se familiariser avec la littérature, l'histoire et la culture de ce dernier; en outre,

les Parties organiseront des cours et des conférences portant sur les langues, la littérature, l'histoire et la culture de l'autre pays.

Article 5

Les Parties conviennent de se consulter afin de mettre au point des méthodes permettant de parvenir à l'acceptation des qualifications dans le domaine de l'enseignement et à l'établissement d'un système d'équivalence.

Article 6

Les Parties encourageront l'établissement de liens directs entre leurs institutions scientifiques et d'enseignement supérieur respectives.

Les Parties encourageront la coopération entre les scientifiques et, suivant leurs capacités, les accueilleront dans leurs universités et autres institutions d'enseignement supérieur et leur offriront des possibilités et des bourses d'études ou de perfectionnement permettant d'effectuer des stages et des études de doctorat dans des domaines convenus d'un commun accord.

Article 7

Les Parties établiront la coopération scientifique dans les domaines ci-après :

- a. projets scientifiques et techniques conjoints, échange de résultats desdits projets et échange de scientifiques, d'experts et de personnel technique réalisant les projets;
- b. conférences, colloques, séminaires, expositions et autres réunions scientifiques conjoints;
- c. échange d'informations scientifiques et techniques et de données de recherche;
- d. autres formes de coopération scientifique et technique conformément à des accords.

Article 8

1. Les Parties encourageront les liens directs entre leurs organismes d'État tels que organisations scientifiques, institutions scientifiques de l'enseignement supérieur, centres et entreprises travaillant dans le domaine des sciences.

2. Les Parties ou leurs organismes scientifiques d'État signeront des accords à long terme contenant les détails et procédures ayant trait à la coopération nécessaire à la mise en oeuvre du présent Accord.

3. Les institutions scientifiques et d'enseignement supérieur, les centres et entreprises scientifiques des deux pays signeront des accords de coopération mutuellement bénéfiques dans les domaines des sciences et de la technologie.

Article 9

Dans les accords mentionnés à l'Article 8, les éléments ci-après seront identifiés :

- a. les objectifs et buts de la coopération;
- b. l'utilisation des résultats provenant d'efforts conjoints de recherche;
- c. le financement des travaux réalisés en commun.

Article 10

Chaque Partie, conformément à la législation en vigueur sur son territoire, garantit la protection de la propriété intellectuelle sur son territoire.

Article 11

Les frais de déplacement des experts, scientifiques et autres spécialistes seront financés de la façon suivante : la Partie d'envoi prendra à sa charge le coût du voyage aller-retour jusqu'à la capitale de l'autre pays et le pays hôte prendra à sa charge les frais de logement et de subsistance ainsi que le coût des déplacements à l'intérieur du pays, à moins d'indication contraire dans les accords mentionnés à l'Article 9.

Article 12

Les Parties accéléreront et faciliteront l'entrée sur leur territoire respectif ainsi que la sortie dudit territoire des personnes participant à la mise en oeuvre du présent Accord ainsi que du matériel et des équipements scientifiques.

Article 13

1. Aux fins de mise en oeuvre du présent Accord, les Parties établiront une Commission mixte Lituano-Ouzbek, dont les travaux seront supervisés par les directeurs du Ministère de l'enseignement et des sciences de la Lituanie, du Ministère de l'enseignement supérieur et de l'enseignement secondaire spécialisé de l'Ouzbékistan, du Ministère de l'enseignement de l'Ouzbékistan et du Comité Ouzbek d'État pour les sciences et la technologie. La Commission mixte se réunira en alternance à Vilnius et à Tashkent.

2. La Commission mixte assumera les tâches suivantes :

- a. elle créera des conditions favorables à la mise en oeuvre du présent Accord;
- b. elle fournira assistance à la réalisation de programmes et de projets conjoints;
- c. elle échangera des renseignements et des vues en ce qui concerne les perspectives de coopération dans les domaines de l'enseignement et des sciences et elle examinera les mesures proposées en vue d'accroître la coopération.

Article 14

Le présent Accord ne contreviendra pas à d'autres accords conclus entre les Parties ni à des traités internationaux auxquels elles adhèrent.

Article 15

1. Le présent Accord entrera en vigueur à la date à laquelle les Parties se notifieront par écrit et par la voie diplomatique l'accomplissement de toutes les formalités constitutionnelles requises pour l'entrée en vigueur du présent Accord. La date d'entrée en vigueur sera la date de la dernière de ces notifications.

2. Le présent Accord restera en vigueur pendant une période de cinq ans et sera automatiquement reconduit pour une autre période de cinq ans à moins que l'une ou l'autre des Parties notifie à l'autre son intention de dénoncer l'Accord, six mois au moins avant l'expiration de la période en cours.

3. Les dispositions du présent Accord peuvent être modifiées par accord écrit des Parties.

4. Les modifications au présent Accord ou sa dénonciation ne porteront pas atteinte aux projets en voie d'exécution et fondés sur ce dernier; la réalisation desdits projets se poursuivra jusqu'à leur achèvement.

Fait à Vilnius le 7 juin 1995 en double exemplaire, chacun dans les langues lituanienne, ouzbek et russe, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation des dispositions du présent Accord, les Parties prendront pour guide le texte en langue russe.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République d'Ouzbékistan :

UNITED
NATIONS

TREATY
SERIES

Volume
2333

2005

I. Nos.
41825-41839

RECUEIL
DES
TRAITÉS

NATIONS
UNIES

كيفية الحصول على منشورات الأمم المتحدة

يمكن الحصول على منشورات الأمم المتحدة من المكتبات ودور التوزيع في جميع أنحاء العالم. استعلم عنها من المكتبة التي تتعامل معها أو اكتب إلى : الأمم المتحدة ، قسم البيع في نيويورك أو في جنيف .

如何购取联合国出版物

联合国出版物在全世界各地的书店和经售处均有发售。请向书店询问或写信到纽约或日内瓦的联合国销售组。

HOW TO OBTAIN UNITED NATIONS PUBLICATIONS

United Nations publications may be obtained from bookstores and distributors throughout the world. Consult your bookstore or write to: United Nations, Sales Section, New York or Geneva.

COMMENT SE PROCURER LES PUBLICATIONS DES NATIONS UNIES

Les publications des Nations Unies sont en vente dans les librairies et les agences dépositaires du monde entier. Informez-vous auprès de votre libraire ou adressez-vous à : Nations Unies, Section des ventes, New York ou Genève.

КАК ПОЛУЧИТЬ ИЗДАНИЯ ОРГАНИЗАЦИИ ОБЪЕДИНЕННЫХ НАЦИЙ

Издания Организации Объединенных Наций можно купить в книжных магазинах и агентствах во всех районах мира. Наводите справки об изданиях в вашем книжном магазине или пишите по адресу: Организация Объединенных Наций, Секция по продаже изданий, Нью-Йорк или Женева.

COMO CONSEGUIR PUBLICACIONES DE LAS NACIONES UNIDAS

Las publicaciones de las Naciones Unidas están en venta en librerías y casas distribuidoras en todas partes del mundo. Consulte a su librero o diríjase a: Naciones Unidas, Sección de Ventas, Nueva York o Ginebra.

USD \$60

ISBN 978-92-1-900331-6

Printed at the United Nations, New York

07-61327—June 2009—1,150

ISSN 0379-8267

Sales No. TS2333